

Johannes Wulff

Anno 1632

Johannes Wulff Anno 1632

Johannes Wulff Anno 1632

Johannes Wulff Anno 1632

Johannes Wulff Anno 1632

Johannes Wulff Anno 1632

Johannes Wulff Anno 1632

Johannes Wulff Anno 1632

Johannes Wulff Anno 1632

Johannes Wulff Anno 1632

Johannes Wulff Anno 1632

ELIS
viera
L
SYNTA
pracep
16
Typis

Johannes Waldeck

Anno 1632

Johannes Waldeck Anno 1632

Johannes Waldeck Anno 1632

Johannes Waldeck Anno 1632

Johannes Waldeck Anno 1632

Johannes Waldeck Anno 1632

Johannes Waldeck Anno 1632

Johannes Waldeck Anno 1632

Johannes Waldeck Anno 1632

Johannes Waldeck Anno 1632

Johannes Waldeck Anno 1632

ELIS
SINTA
praecep
16
Typis

EMMANVE-
LIS ALVARI ESO

vicaratus IESV Grammatica-
rum Institutionum

Libri primi Epitome.

SYNTAXEOS ITEM FACILIORA
praecepta ex ejusdem authoris libro se-
cundo descripta.

NISSÆ.

Typis & Sumptibus IOHANNIS
SCHUBART.

Anno
M. DC. XXX.

Dr. Primi. Utar. Sam. cl. l. l. l.
Montis O. Arg. en. l. l. l.

EMMANVE
LIS ALVARI E SO

Viegate I E S V Grammatica-
rum Institutionum

Libri primi Epitome.

SYNTAXEOS ITEM FACILIORA
praecepta ex ejusdem authoris libro se-
cundo descripta.

NISSÆ.

Typis & Sumptibus IOHANNIS
SCHUBART. 30

Anno
M. DC. XXX.

Dr. Petrus Camaldulensis
Montis Argentinensis

Terra fens capit volucres
IV agilabilis aër

O stagni stateruntq; conae
et vox faucibus haurit
Sum ex libris Barthasari

Hieronymi Arcereij

Vicari: S: Via:

Symb: Bonam habet mercedem
st Vates

11. 11. 23.

LIBRARIUS
H. 11. 11. 23.
H. 11. 11. 23.
H. 11. 11. 23.

2 DE GE

DE GE

DE C

NOMIN

FICA

Equibus app

Credibile est

praesul Dia

idest, & ha

eder Galt

NOMIN

significat

assidua

notetur: sunt

re: profum ardit

res interit gene

na masculin

bre dicebatur

psorum, sed m

PRIMO TO

nomina de quib

ac multis locis

Terra fons capit volucres
agilabilis aer

Obstipui steteruntq; conae
et vox fructibus narit

Sun ex libris Balhasari

Hieronymi Morekij

Vicarij S. Via

Symb. Bonam habet mercedem
st. Vates

a IV 23

DE GE

DE C

NOMIN

EICA

Equi bus app

Credibile est

prafal Dia

juon & ho

det Out

NOMIN

Significat

afiana &

neftur: sunt

ri pro fuo ardit

res inexti gene

na maftrina m

bre dicebat ut

perferat, ferdm

Primo v

nomina de quib

ac multis locis

DE GENERIBUS

DE GENERIBVS

NOMINVM QVÆ EX SIGNI-

FICATIONE COGNOS-

UNTUR.

QVÆ in his tribuuntur mascula sunt.

Mascula censentur specie depl-
cta virili.

Et quibus appositam tantum tribuisse virile
Credibile est veteres, latro, vir, Mörder. ces
præful Dixerat nob Prodesse. Prælat oder
Jewer. & holpes. Dost, nob Hospodar. Wirt
oder Gast.

NOMINUM GENUS PARTIM EX

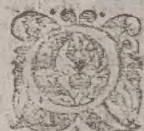
significatione, partim ex positione, partim ex
assidua & diligenti authorum lectione cog-
noscitur: sunt enim quedam quorum genere va-
riis pro suo arbitratu utuntur scriptores, quæ vete-
res intacti generis appellant. Ciceronis ætate ge-
nus masculinum Virile, femininum verò Mulie-
bre dicebatur. Quintilianus, & qui post eam scrip-
serunt, ferè masculinum & femininum appellant.

PRIMO vossiculo continentur quæ plurima
nomina de quibus nonnulli Grammatici dispersè
ac multis locis legarunt, cuiusmodi sunt Scriba,

DE GENERIBUS

DE GENERIBVS
NOMINVM QVÆ EX SIGNI-
FICATIONE COGNOS-

SUNTUR.

QVÆ maritus solum tribuun-
tur mascula sunt.

Mascula censentur specie depi-
cta virili.

Et quibus appositum tantum tribuisse virile.
Credibile est veteres, latro, iur, Mörder, cetera
præsul, Drazia, neß Prodesse, Prælat, oder Di-
tzent, & holpes. Hosti, neß Hospodar, Wirt
oder Gast.

NOMINVM GENUS PARTIM EX
significatione, partim ex positione, partim ex
assidua & diligenti auctoram lectione cog-
noscitur: sunt enim quedam quorum genere va-
riet pro suo arbitrata utuntur scriptores, quæ vete-
res in certis generis appellant. Ciceronis ætate ge-
nus masculinum Virile, femininum verò Mulie-
bre dicebatur. Quintilianna, & qui post eam scrip-
serunt, ferè masculinum & femininum appellant.

PRIMO versiculo continentur quæ plurima
nomina, de quibus nonnulli Grammatici dispersè
ac multis locis legarunt; cuiusmodi sunt Scriba,

Pijsar/ Schreiber. Lanista, Wijsse stormeskrif/
 Fechtmaster/ Frenschier. Scurra, Swerak, in-
 lat/ Dosterhub/ Spenvogel. Rabula, Nicentis/ vti-
 gestümer Schwäger. Lixa, Kuchar/ Wegenstey/
 a Dmywac/ Ende/ hoch. Cacula, Padielit wo-
 genstey/ Trosthub. Nauta, Plawec, Schiffman/
 Bibliopola, Knech/ Prodawac/ Duch/ librer. Prædo,
 Laup/ gult/ Rafernik/ Rauber. Camelio, mrdac/
 Starcku/ Swebho/ Graach/ Schlemmer. Consul,
 Kerssch/ Burgermeister/ Tubicen, Trubac/ Trom-
 meter. Tibicen, Pissic, Sletenpfeiffer. Vas, vadis,
 Ruffogme/ to/ Priemē/ stawy/ Leib Bürg. Verres,
 Kanco/ Eber der nicht geschnitten. Aries, Sko-
 pec/ Wieder. Edilis, Biednik nad stamantim/
 Bawherr. Pras, Ruffogme/ so/ Penige/ Gelt Bürg.
 Arabs, Arab/ Ein Araber. Ithax, Ebra/ Einer
 auß Thracia/ Phryx, Nêde/ Phrygie/ einer auß
 Phrygia. Rex, Kral/ König. Cilix, Ertich/ Ei-
 ner auß Sicilia: omnia deniq; tum propria, tum
 appellativa, que marem sive rationis participem,
 sive expertem significant.

ANGELORVM, demonum, deorum, ventorum
 nomina sunt generis masculini, non quod mares
 sint, sed quod specie quadam & similitudine ma-
 res imitentur, ut Raphaël, Asmodeus, Pluto,
 Syn Saturna a Dpys Pefelotij Kral/ Ein Gott
 der Hellen des Saturni vnd Dpys Sohn Japex,
 Wiir geden sat zimeneuany/ Nam eines Win-
 des so

TER-

TERTIO ven-
 rig, existima-
 veram cum ad-
 mittant potius
 sunt Homo, Es-
 Latro, terr/ V-
 Schier. Vigil/
 Nachwachter.
 Cocles, Hedno/
 Geper/ Reuter/
 wahnener/ De-
 renatid genus.

Hoc eodem tu-
 forte obijciunt,
 Maus. Turtur/
 jussdem generis p-
 nificare.

FOEmineum
 p-
 Iungitro femin-
 Quazq; a djecti v-
 ru
 Quaz neutro a p-
 to.

Daz, Nymph/
 floribus muliebri-
 causam generis sui
 Dmstibonin. Ca-

Pissar/ Schreiber. Lanista, Wilsche Schmestren/
 Sechsmasser/ Freyschreier. Scurra, Schwertf. ul-
 lat/ Echterbub/ Spewvogel. Rabula, Keckenst/ vor-
 gekümmter Schwärger. Lixa, Kuchel Wagenstei-
 a Dmstoc/ Ende hoch. Cacula, Paackel wo-
 genst/ Trostbub. Nautæ, Plawer. Schifman/
 Bibliopola, Kuch Predawac Ducht/ r Prado,
 Jaup. zint/ Mafernst/ Reuber. Comedo, mrdac
 Statten/ Swelch/ Graß/ Schlemmer. Consul,
 Kerff. Burgermeister Tubicen, Trubac/ Trom-
 mer. Tubicen, Pissic, Klumpsecker. Vas, vadis,
 Rufogmæ/wo Princine plaww/ Leib Bürg. Verres,
 Rancs/ Eber der nicht geschritten. Aries, Eto-
 pec/ Wieder. Edilis, Bedient nad staemthant/
 Damberr. Pres, Rufogmæja Penize/ Belt Bürg.
 Arabs, Arab/ Ein Araber. Libæ, Ebrat/ Einer
 auß Thracia/ Phryx, Nêde s/ Phrygiener auß
 Phrygia. Rex, Kral/ König. Clix, Culcho/ Ei-
 ner auß Cilicia: omnia denig, tum propria, tum
 appellativa, quæ marem. sive rationis participem,
 sive expertem significant.

ANGELORVM, demonum, deorum, ventorum
 nomina sunt generis masculini, non quod mares
 sint, sed quod specie quadam & similitudine ma-
 res imitentur, ut Raphael, Asmodeus, Pluto,
 Syn Saturna a Dyss Pefelnt/ Kral/ Ein Herr
 der Hellen des Saturnt vnd Dyss Sohn Japex,
 Wiir geden sat zimeneban/ Nam eines Wm.
 des so-

TER-

TERTIO
 rig. existima-
 veram cum ad-
 mutavit potius
 sunt Homo, &
 Latro, den/ D-
 Hæmer. Fig. 4.
 Nachwanderer
 Coeles, Widne
 Odyce/ Hæmer
 trophadene/ De-
 renia genus.
 Hæc eodem ti-
 fore obijciunt,
 Mani. Turru
 eodem generis p-
 nificare.

FOEminum
 p-
 Jungiro femina
 Quæq. a. h. d. i.
 ra
 Quæ neutro a. h. d. i.
 to.

Dæ, Nym-
 Horsthus m. el. ri
 causum generis
 Suenffronen C.

TERTIO versiculo complexi sumus ea, quae plerique existimant esse communia duorum generum verum cum adjectivum masculinum duntaxat admittant potius masculina censenda sunt: qualia sunt Homo, Glawel, Mensch, Fur, Bledch, Diebi, Luro, Lohr, Mörder, Pugil, Scherz, Vicol, Gepter, Fig. l, d, c, c, nocturnus custos, Ponocney, Diaboli, hinc. Praesul, Vicar, aed. Disup, Prelat. Cocles, Wednowsky, Der mir ein Aug hat. Eques, Gejdet, Neuter oder Kiter. Exul, Zmrafi, setwe, wahnmen, Verri, vner autem Vaterlandi & ex-tema genus.

Hoc eodem tertio versiculo ita satisfacere, qui forte obiciunt, Lepus, Sagit, Quah, Mus, Wais, Mant, Turrur, Ordicta, Turcktaub, & aucte- qdem generis promiscua marem & fœminam sig- nificare.

FOEmineum dices, quod fœmina sola re-
potent
Iungito fœminaeis muliebri prædita forma.
Quaeq; adjectivum tantum muliebri requi-
runt.

Quae neutro apposito gaudent, neutralia sun-
to.

DE Nympha, furia, cum à poëtis, cum à pi-
toribus muliebri forma depingantur ob quam
causam generis sunt fœminini. OPERE, & ma-
Lienipron. n. Castalia, Citaz, & audy. Figure,
43 necun

TERTIO versiculo complexi sumus ea, quae plerique existimant esse communia duorum generum veram cum adjectivum masculinum duntaxat admittunt potius masculina censenda sunt: qualia sunt Homo, Glorietur, Mentis, Fur, Glorietur, Diebi Intro, deinde, Mitteret, Pugil, et Struere, Vincit, Reuer, Regit, id est, nocturnus custos, Ponecney, Diadubachier, Praesul, Prelat neq. Bisup, Prelat, Coeles, Bednomety, Der nur ein Aug hat, Eques, Geudet, Reuter oder Ritter, Exul, Zwickstschweyrbahnen, Vertritt, dicit autem Vaterlande & caetera id genus.

Hic eodem tertio versiculo sit satisfacies, qui forte obiciunt, Lepus, Zuerich, Maus, Weiss, Maub, Turtur, Orthea, Zwickstschweyrbahnen, & caetera idem generis promiscua marem & feminam significare.

FOEmineum dices, quod femina sola respondent

Iungito femineis muliebri praedita forma. Quaeq. adjectivum tantum muliebri requirunt.

Quae neutro appposito gaudent, neutralia sunt.

Dea, Nympha, furia, cum à poetis, tum à pictoribus muliebri forma depraegantur ob quam causam generis sunt feminae. CPERE, & caetera, Zwickstschweyrbahnen, Custodie, Straz, Waach, Vignie, necum

venit Vēnu Nāduwaach. Exrabie; Nāstas;
Schaarwaach; etiam cum homines ipsos signifi-
cant, adiectum femininum postulant, quare ge-
neris sunt feminini. Cic: ad Att. l. i. Opere Clo-
dianē pontes occupānt. Item ad Q. Frāt. l. i.
Operas autem suas Clodius confirmat Trajanus
ad Plinium lib. 10. Nihil opus est mi. Secunde.
Charissime, ad continēdas custodias plures com-
militones converti.

BESTIA. Lat. Thier. Hung. Thier. Thier.
Bellus, Divoce a Spemortie hewade, Gmilia
m. s. Thier. Pecus pecudis, Nāduwaach; obryet Al-
tēten Noh. Aris; Vias; Vagel; & quae sunt ge-
neris ejusdem semina sunt, quia & in mare erit
an. significat: bestia enim non minus lupum, &
quoniam, leonem, quam lupum; equum te etiam signi-
ficat. Item de leporeis quae sunt generis feminini
de lepore, ut Vaher, Vāstā; quā b. A pulā, Dri-
ā. Aris. Nāduach, Vānt; Vēnuwaach; et adiecti
sunt: hec enim adiectivum femininum postu-
lant, quoniam utrumque sexum significant. Sed de
lepore suo loco.

EST Commune datum, sexum quod claudir
utrumque.

Articulo gemino, veluti bos, Vāch; Arawat
Vāch; covr Xinet. Vāch; & hostes. Dierp; el
Vāch.

COMEX commune datum generum est, quod
utrumque femininum significat, ut adiectivum ma-
culino

culino adiecti-
vis Romanis
Vāch; Aris
Schwaach; cu
Nūm ta. Vēnu
Vēnuwaach;
gnificatque Q
ossima hōpā.
nerum non ita n
ueri am pācā; q
res imitatioe

Antistes, V
Nāduwaach;
Vāch; Vāch;
des Vāch;
Nāduwaach;
Affinis, Vē
Vāch; Vāch;
an Vāch;
grānu; des rin
dos, Vāch;
Et comes, S
que canis, V
Vāch; Vāch;
Nāduwaach;
Vāch; Vāch;
Vāch; Vāch;
Vāch; Vāch;

neculi Wönnu. Maachwaach. Excubie; Hlaſar.
Schoatwaach; etiam cum homines ipſos ſignifi-
cant, adiecit. Nam ſeminum poſtulant, quare ge-
neris ſunt ſeminum. Cicero ad Att. l. i. Opera Cis-
driant pontes occupant. Item ad Q. Frat. l. i.
Operas autem ſuas Clodius confirmat. Trajanus
ad Plinium lib. 10. Nihil opus eſt mihi ſi cunde
Chariffime, ad tunc inendas caſtoreis plures com-
militones convertit.

BESTIA. Lur. Biber. Biber. Biber. Biber.
Bellua, Ditrabe a Ditrabie heneade, Biber.
m. s. Biber. Pecup. pecudis, Ditrabie heneade. Al-
titen Biber. Azis, Ditrabie. Ditrabie. Et quae ſunt ge-
neris ejuſdem ſeminum ſunt, quae ſunt mares ejuſ-
dem ſignificant: beſtia enim non minus lupum, ve-
getum, leonem, quam ſupram, equum ſe etiam ſignifi-
cat. Idem de Epicenis quae ſunt generis ſeminum
de lupis ſit, ut Fulpes, Ditrabie. Quia. Aquila, Ditrabie.
Ditrabie. Nabit, Ditrabie. Ditrabie. Ditrabie.
Ditrabie: haec enim adjectivum ſeminum poſtu-
lant, quae ſunt mares quae ſexum ſignificant. Sed de
Ditrabie ſuo loco.

EST Communis duorum, ſexum quod claudir
utrumque

Amulo gemino, veluti bos, Ditrabie. Erato.
Ditrabie. Ditrabie. Ditrabie. Ditrabie. Ditrabie.
Ditrabie.

NOMEX communis duorum generum eſt, quod
mores ſeminum ſignificant, ut adjectivum ma-
culum

calce adje-
vis Roman.
Ditrabie. Ditrabie.
Schwanger. cu-
Nun ta. Ditrabie.
Ditrabie. m.
gnificamus. Q.
eſtima beſti.
nerum non in n.
yeri am pauci.
res matione e

Antiles, P.
Mladene; /
Pieret. W.
des Ditrabie.
Ditrabie. m.
A. m. s. P.
Woaſt. Ditrabie.
oni Ditrabie / o
gine m. des m.
dos, Koles. P.
Et comes, S.
que canis, /
Ditrabie. m. p.
Ditrabie. m. a.
Ditrabie. m. p.
Ditrabie. m. p.

culino adjuvatur cum mater significat, ut Cives Romani, Weichian Röm. Ley, Konradt Ringer, Affin, mein, De nea Weiblicher mein, Eschwaage, rumbt rous, Cives Romana, Weibliche Röm. Ley, Römische Bürgerin, Affin, mein, De Weiblicher mein, Eschwaage, rumbt rous, cum feminas significamus, Quinte L. i. c. 2. Sacerdos pernici-
tissima hostis. Lex Commanica, aut dicitur in ge-
nerum non ita multum, sunt namque ceteri hac quoque sub-
jectam paucam, si fallor, referuntur apud autho-
res imitatione dignos, qui nunc extant.

Antistes, Priest / Hülffender / juvenis,
Meladene / Dorost / Jungerman / vates,
Priest, Weiblicher / patrueis, Biatran /
des Vatter Weiblicher Kind / & infans,
Weiblicher Dorost / Kind.

Affinis, Priest / Schwager / miles,
Weiblicher / Jungerman / cum cive Weibliche
an / Bürger / cliente, Porucan / wochra
g'nent / der eins Schinners bedarf / Sacer-
dos, Kniez / Priester.

Et comes, Spoluchurce / Weiblicher / ac-
que canis, Priest / Lissa / Hundt / sus,
Gwinde / w pr / Schwein / dux, Weiblicher /
Jungerman / authorq; Zicnat: la pumpe
dine, ceto Beheber eines dings / parensque,
Kniez / Vatter oder Mutter.

Munici-

calles adtingitur cum mare significat, ut Ciceronis Romanus, & Plinius Romanus, Romanus et Bürger, Affinis meus, Domus Penitentes mei Schwager, cum viros Cuius Romana, Maffia Affinis fa, Domus de Bürgerin, Affinis mei, de Verbugna, meo Schwagerin, cum omnia significamus Quia l. i. c. 2. Sacerdotum perniciosa hostia. Quia Coniuncta sunt de omni generum non ita multi sunt, nam per hoc que subiectam paucam, si fallor, reperiuntur apud auctores tractare dignus, qui nunc extant.

Antistes, Priet / Bistender / juvenis, Madence / Doroff / Jungerman / vates, Priet / Bistager / parvulus, Briant / des Battern Vvorts Kint / & infans, Neulunnasto Doroff / Kint.

Affinis, Pr. hagen / Schwager / miles, Wozak / Kuegman / cum cive Maffian / Bürger / cliente, Porucen / wozraginenu / der eins Schinners bedarf / Sacerdos, Kniez / Pfister.

Et comes, Spoluchurce / Wager / atque canis, P. s / Liffa / Dumot / sus, Switale / w. p. / Schwein / dux, Wodde / Hippman / authorq; Zämat / la purp. du. c. c. po Vcheber eines dings / parenisque, Rodie / Baiter oder Mitter.

Municipi-

Municipi, Spoluméssin / Mitbürgen /
conjux, M. nzel / Gemahl / adolescens,
Mladinec gesscé rostu cy / Jungl ug / au-
gur adhærent, Práčny / Haboc / Weissas
ger.

Catul. Nuptial. Carm.
Cernitis innuptæ juvenes.

Pers. Satyr. 6.
age si mihi nulla.
Iam reliqua ex amicis patruelis, nulla pro-
neptis
Nulla manet patruui.

Quint lib 6. de peroratione: Tum ille alio-
qui vir fecundus inopinata rei causa obmutuit, &
infantem suam frigidissimè reportat it. Cicero
post reditum in Senat. Tu affinem tam socrum
meam superbissimis & crudelissimis verbis a geni-
bus tuis repulesti. Ovid: Epi. 11. Et rudis ad par-
tus, & nova miles enim. Quod fortasse non leges
alibi cum adjectivo foemino junctum.

Horatius 2. ode. 18.

Nec Laconicas mihi

Trahunt honestæ purpuras clientes.

Cic. pro Corn: Sacerdotum illam civem Roma-
nam faciam non esse. Val: Max. lib 5. cap. 1.
Libertati quas aptiores comites quam huma-
nitatem & clementiam dederim? Cic. 2. A-
cad. Ego verò ipse & magnus quidem sum opina-

ter

ror, non enim su-
sic dirigo non ad
Qua fidem
Vt ait Aratus

Optima tu pro

Quo fugis exclam

Municipem su-
Terent.

Cam, huic v-
cere in ju

Angur tam raru

Theb. Sim, aug

Ceterorum c

untur, non putat

JUDEX genere

liquens.

Et sumus, ut f

VIGIL cum

substantivum plan

cum adjectivum ma

gilantem significa

labam exeuntium

lini quam faminu

mus vigil, custos

auris, febris, apid

posicum etiam jun

Municipi, Spolumēssēcin / *Wiltbürger* /
 conjunx, *Witzel Gemahl* / adolescens,
Wladene geßcé roßluch / *Jungling* / au-
 guradhærent, *Pracny* / *Haboc* / *Weissas*
 ger.

Catal. Nuptial. Carm.

Cernitis innuptæ juvenes.

Perf. Satyr. 6.

— age simihi nulla.

Iam reliqua ex amicis patruelis, nulla pro-
 nepris

Nulla manet patru.

Quint lib 6. de peroratione: Tum ille alio-
 qui vir facundus inopinatæ rei causa obmutuit, &
 infantem suam frigidissimè reportavit. Cicero
 post reditum in Senat. Tu affinem tam filiam
 meam superbissimis & crudelissimis verbis à geni-
 bus tuis repulisti. Ovid: Epi. 11. Et rudis ad par-
 tus, & nova miles enim. Quod fortasse non leges
 alibi cum adjectivo & minino junctum.

Horatius 2. ode. 18.

Nec Laconicas mihi

Trahunt honestæ purpuras clientes.

Cic. pro Corp: Sacerdotem illam circum Romanam
 factam non esse. Val: Max. lib 5. cap. 1.
 Libertati quas aptiores comites quam huma-
 nitatem & clementiam dederim? Cic. 2. A-
 cad. Ego verò ipse & magnus quidem sum opina-

tor, non enim su-
 sic dirigo non ad

Qua fiducia
 Vt ait Aratus

Optima tu pro-

Quo fugis excla-

Municipem su-

Terent.

Cumq; huic v-

cere inje-

Augur tam ratur-

Theb. Sing. au-

Ceterorum e-

untur, non putat-

Judex genere-

loquens.

Et sumus, ut fi-

VIGIL cum

substantivum pla-

cum aspectus ma-

gilantem signifi-

labam evanum

lini quam sumini-

mus vigil, custos

auris, febris, apu-

positum etiam jun-

ror, non enim sum sapiens, & meas cogitationes
sic dirigo non ad illam parvum Cynoro suum,

Qua fidunt duce nocturna Phœnices in alto,
Vt ait Aratus

Ovid 4. Fastid.

Optima tu proprij nominis auctor eris.

Idem in 8. Metam.

Quo fugis exclamat meritorum auctore relicta?

Plin. lib. 35. cap. 11.

Municipem suam dixit.

Terent. Andr. act. 3. it. sce. 2.

Cumq; huic veritus est optime adolescenti fa-
cere injuriam.

Angur tam rarum est, quàm Miles. Sat. 9.

Theb. Simq; augur cassa futuri.

Ceterorum exempla, quoniam facillè inveni-
untur, non putavimus adhibenda Lucan l. 10.

JUDEX genere muliebri usus est, de Cleoparra
loquens.

Et sumus, ut fatear, tam seva judice fontes.

VIGIL cum nocturnum custodem significat,
substantivum plane est virile: jungitur enim
cum adjectivis masculinis tantum: cum verò vi-
gilantem significat, more adjectivorum in Is, syl-
labam exeuntium, cum substantivis, tam mascu-
lini quam femini generis jungitur: hinc ani-
mus vigil, custos vigil, custodia vigil, flamma,
auris, febris, apud poetas. Per vigil ex eo com-
positum etiam jungitur utrique generi; unde ig-

zor, non enim sum sapiens, & meas cogitationes
sic dirigo non ad ullam parvam Cynoro sum.

Qua fidunt duce nocturna Phœnix in alto,
Vt ait Aratus

Ovid 4. Fastid.

Optima tu proprii nominis auctor eris.

Idem in 8. Metam.

Quo fugis exclamat meritorum auctore relicta?

Plin. lib. 35. cap. 12.

Municipem suam dixit.

Terent. Andr. act. 3. II. sce. 2.

*Cumq; huic veritus est optime adolescenti fa-
cere injuriam.*

Angur tam rarum est, quàm Miles. Sat. 9.

Theb. Simq; augur cassa futuri.

Ceterorum exempla, quoniam faciliè inveni-
untur, non putavimus adhibenda Lucan l. 10.

JUDEx genere muliebri usus est, de Cleopatra
loquens.

Et sumus, ut fatear, tam seva judice fontes.

VIGIL cum nocturnum custodem significat,
substantivum plane est virile: jungitur enim
cum adjectivis masculinis tantum: cum verò vi-
gilantem significat, more adjectivorum in Is. syl-
labam exeuntium, cum substantivis, tam mascu-
lini quam femini generis jungitur: hinc ani-
mus vigil, custos vigil, custodia vigil, flamma,
auris, febris, apud poetas. Per vigil ex eo com-
positum etiam jungitur utrique generi; unde ig-

nis custodia pervigil apud eosdem poëtas. Im-
que instar adjectivorum communia sunt duorum
generum.

A, litera terminata qua à verbis oriuntur,
ut Auriga, Raptus / Subman / Homicida,
Wrazeolnijk / Wnsjpenmörder. Parrici-
da, Waprocic w swpt / Batteredöder /
Transfuga, Dœdic / Flûrtiger. Adve-
na, Prq vov / Stembder der anderhwo hers
kompt. Conviva, Spoluhocovnik / Gast.
Agricola, Wotac / Act. sman: Et id ge-
nus alia, docent Grammatici esse generis commu-
nis: quæ quidem nondum quod meminerim, cum
feminino adjectivo juncta inveni, præter unum
apud Pomponium authorem vetustissimum, qui à
Prisciano lib. 5. citatur. Conveni, inquit, omnes
convivas meas. NEMO, genere feminino re-
peritur apud Plaut: Mercat:

De lascivio neminem metuo una astate qua sit.
Titinnius apud Priscianum lib. 6. Neminem
bonam dixit.

Quod rogas, neminem decet bonum.

A DJECTIVA, quæ in Is, syllabam exeunt,
si substantiva masculini & feminini generis ad-
mittant, ut Fortis, Splns / Starch. Gra-
vis. Læto, mōz r / Sevdar. Item com-
parativa in OR, inter communia duorum gene-
rum numerantur. Varro in libris de Analogia,
generis

genera nominum
rus, Communia d
tuli bre & h
genus definitio
no sive promiscu
jus rei causam

EST commu
nominum

Hic tantu
quænam positi
Et aliter. Et
stondt. An
Docens, Dēh
cunq. a pr
tpt Dub. E
que / aemāz. A
ny Dēh we
m. Dēh we
quorum quatuor
sus: sicut numer
hæc enomai ge
ribus Grammatic
proximum, de q
re frequēssime
generu: Cr. est
2. sive de Camu

nis custodia pervigil apud eosdem poëtas. Inque instar adjectivorum communia sunt duorum generum.

A, littera terminata qua à verbis oriuntur, ut Auriga, Kornigt / Zuhman / Homicida, Wrazeolnigt / Menschengörder. Parricida, Wabrooic w swpt / Battermöder / Transfuga, Dorelic / Fluchtiger. Advena, Pñ po, v / Kumbder der anderho bers kompt. Conviva, Spoluhodowit / Gast. Agricola, Wotac / Act. Emon: Et id genus alia, docent Grammatici esse generis communis: que quidem nondum quod meminerim, cum feminino adjectivo juncta inveni, præter unum apud Pomponium auctorem vetustissimum, qui à Prisciano lib 5. citatur. Conveni, inquit, omnes convivas meas. NEMO, genere feminino reperitur apud Plauti Mercati:

De lanificio neminem metuo una atate que sit. Titinnius apud Priscianum lib. 6. Neminem bonam dixit.

Quod rogas, neminem decet bonum.

ADIECTIVA, que in is, syllabam exeunt, substantiva masculini Et feminini generis admittant, ut Fortis, Splend / Stard. Gravis. Læto, mōz / Sōwdr. Item comparativa in Or, inter communia duorum generum numerantur. Varro in libris de Analogia, generis

genera nominum
rus, Communia
reculi bōs h
genus definit
no sive promiscu
jus res causam

EST commun
aut omni

HUC tran
que una possi
Est alio, Et
schmidt. An
Docens, Nig
canap / a pr
tper Sub. F
gut / aemāg. d
ni / Dederit
m w / Doreca
quoniam quatu
sus: sicut nume
hec enim ma g
ribus Grammat
proximā ac q
te frequēstime
generis: Cras e
2. sive de Cante

genera nominum articulus solet definire, ne mix-
 ris, Commune duorum a n. bis appellatum cui ar-
 ticuli hic & haec preponuntur. Sed quosdam hoc
 genus definitionis salutare. De genere Epicæ-
 no sive promiscuo potius ita dicendum est, cu-
 jus rei causam ibidem exponemus.

EST commune trium, generi quod conve-
 nit omni.

Hic tantum spectant nomina adjectiva,
 quae una positione contenta sunt, ut Felix,
 Gualterus, Gluckselia, Velox, Nichil; ge-
 schwindt. Amans, Willigut; Liebendf.
 Docens, Besch; Lehrendf. N. quam, Ad-
 eunq; anprühodn; Schalk; nichts weis-
 thet Bub. Frugi, Prühodn; Däblich/
 gut; aemad. Nebul, Däcun; neprühodn;
 Däcun; we.; Däcun. Praslo, Prühodn;
 Däcun; aemad; gut; panof.
 quorum quatuor, postrema non inclinantur in ca-
 sus: sicut numeralia a quatuor usque ad centum:
 haec enim omni generi conveniunt, unde a vete-
 ribus Grammaticis hoc genus, Omne dicitur: &
 proximum, de quo modo egimus, Commune: quare
 frequentissime loquuntur sic, Felix est omnis
 generis: Cuius est generis communis: Probus lib.
 2. sive de Catholico nominum (sic enim veteres
 B a ... praecepta

præcepta universalis sive perpetualia, ut in Latini convertit Quintilianus lib. 2. cap. 13. appellabant) ait Verna & Advena esse omnis generis, dicimus enim, inquit ille, verna puer, verna puella, verna mancipium: quo argumento scurra lixa, naum, & alia quam plurima ejusdem crunt generis: nam substantiva nomina generis masculini, ex quibus feminina non oriuntur, omnibus generibus hoc modo adjungi possunt. Cur enim non dicam vidisse me puerum scurram, puellam scurram, & mancipium scurram? At si masculinum ex se facit femininum, aliter loquar: dicam enim puerum pedisequum, puellam verò pedisequam: nam pedisequs ex se facit pedisequam, ut Rex, Reginam, Magister, Magistrum.

JUDEX, Saudee / Richter / Comes, Spö
lurudee / & sâ-te auffm Weg. Ruricola,
Worâe / Ackermann. Alienigena, Eyzos
roec / Ausländer Indigena, Eurod'p /
Einheimischer. Testis, Swêdic / Zeuge.
Author, Zâcinatel neo Pûwood nêl cêho /
Wôrter. Anfânac' quamvis cum neutris
juncta reperiantur, non ideo tamen adjectiva om-
nis generis censenda sunt, cum plane sint sub-
stantiva, figuratq; neutris adjungantur.

Lucanus libro primo, Credidimus fati, uten-
dum est iudice bello,

Idem 5. Si fortuna feret rerum nos summa se-
quetur, Imperiumq; comes. Ovid.

praecepta universalis sive perpetualia, ut in *Latini* convertit Quintilianus lib. 2. cap. 13. appellabant) ait *Verna* & *Advena* esse omnis generis, dicimus enim, inquit ille, *verna puer, verna puella, verna mancipium*: quo argumento *scurra lixa, naum*, & alia quam plurima ejusdem erunt generis: nam substantiva nomina generis masculini, ex quibus feminina non oriuntur, omnibus generibus hoc modo adjungi possunt. Cur enim non dicam vidisse me, puerum *scurram*, puellam *scurram*, & mancipium *scurram*? At si masculinum ex se facit femininum, aliter loquar: dicam enim puerum *pedisequum*, puellam vero *pedisequam*: nam *pedisequus* ex se facit *pedisequam*, ut *Rex, Reginam, Magister, Magistram*.

JUDEX, Saudce / Richter / Comes, Spoc lurodce / S fâ te auffm Weg. Ruricola, Worâc / Achtmann. Alienigena, Eyzorodec / Ausländer Indigena, Eurodih / Einheimischer. Testis, Swêdec / Zeuge. Author, Zâcinatel neb Pûrwod nêi cêho / Dichter. Acsânac / quamvis cum neutris juncta reperiantur, non ideo tamen adjectiva omnis generis censenda sunt, cum plane sint substantiva, figuratq; neutris adjungantur.

Lucanus libro primo, *Credidimus fatis, utendum est iudice bello,*

Idem 5. *Si fortuna feret rerum nos summa sequetur, Imperiumq; comes.* Ovid.

Di
C
Tempore
E
Neg, vine
Dixisse h
Ho
Tefis Me
Ilmiam pe
Sunt Q
minandi accusa
n: meri plurim
Vol iteq. Re
Locuples, Vop
Neiq; an liqer
up: Hoq; / S
mor, Pamati
dret. Superstes
Solpes, Zosam
verley, Ales, S
Claupha wob
Teretia, quo G
est) E conatur
rior, pauperior:
pauperrima, lo
quod plantâ docer
adjectivum est,

DE GENERIBUS

19

Ovid. 4. Tristib.

Tempore ruricole patiens sit taurus antri.

Gellius lib. 2. cap. 24.

Neg. vino alienigena, sed patrio usuros.

Plin. lib 14. c. 6.

Dixisse hospiti de indigena vino.

Horat. 4. Carm: ode 4.

Testis Metaurum flumen, & Asdrubal.

Virgil. 10.

Imliam petijt satis auctoribus, esto.

SUNT QUÆDAM omnis generis, quæ nominandi accusandi atq. vocandi casibus neutris in meri pluralis carent: qualia sunt Dives, Bof it. p. Reich; Pauper, Chubey / Aem / Locuples, Bofatiny na pozemsky / Rutechey / Reich an liegenden Gütern. Vber, V ode ny / Hoany / F. uchēbar / Vberflüssig Memor, Pamatuaqen / Pamētiwny / Inaēs derck. Superstes, Pozuētiay / Boetbleibend. Sospes, Bofamny / Szerliwny Gesundt / ons verlegt. Ales, Rychy / Gif dw not. Teres, Olauhya woblo / Rundt ondlana. (nam Teretia, quo Gellius est usus parum usitatum est) Ex quatuor primis fiunt comparativa divitior, pauperior: ē nonnullis etiam superlativa pauperrimus, locupletissimus, liberrimus: id quod planē docet adjectiva esse. Dis etiam adjectivum est, unde dicta regna, & comparativum

DE GENERIBUS

19

Ovid. 4. Tristib.

Tempore ruricola patiens sit taurus anatri.

Gellius lib. 2. cap. 24.

Neg. vino alienigena, sed patrio usuro.

Plin lib 14. c. 6.

Dixisse hospiti de indigena vino.

Horat: 4. Carm: ode 4.

Testis Metaurum flumen, & Asdrubal.

Virgil. 10.

Imliam perijt satis auctoribus, esto.

SUNT QUÆDAM omnis generis, quæ nominandi accusandi atq; vocandi casibus neutris in meris pluralis carent: qualia sunt Dives, Botes, Reich, Pauper, Eubey / Aem / Locuples, Bopatey na pozemsky / Klatey / Reich an liegenden Güttern. Vber, V odeny / Noqny / Fuchtebar / Ube. flüssig Memor, Pamatugien / Paméluwy / Inges derck. Superstes. Pozuostay / Boeubleibend. Sosses, Zdramp / Ezerlwy Gesundt / ons verlegt. Ales, Rychly / Geyhwindt. Teres, Olauhya wobly / Kuntt vnd lang. (nam Teretia, quo Gellius est usus parum usitatum est) Ex quatuor primis sunt comparativa divitior, pauperior: è nonnullis etiam superlativa pauperrimus, locupletissimus, uberrimus: id quod planè docet adjectiva esse. Dis etiam adjectivum est, unde ditia regna, & compari-

erum ditior, & superlativum ditissimus. Valer. lib. 2. Divus & prapotens natura regnum scrutatus &c.

Ovid 2. Trist.

Divitijs ingenij est ingentia Cælaris acta scribere. Horat. 1. Epist. Sub paupere tecto.

Virg. 9

Nulla dies unquam memori vos eximet avo.

Idem 4. Æneid.

-tum si quod equo fœdere amantes.

Cura numerus habet, justumq; memoriq; precatur.

Ovid Post mea mansurum fata superstes opus.

Juvenal. Satyr. 13. Deposita tibi sospes erit.

*HUC PERTINENT composita ex nomine Color. Plin. lib. 10. cap. 52. Intus omne orum volu-
crum bi. color Idem lib. 19 cap. 1. Littora ver-
sus. Et nomina patria in As, ut Ar-
pinas, Capenas, Privernas, Liv. 5. ab urb. Cor-
nelijs Fauscum bellum, Valerio, ac Servilio, Capē-
nas forte erent. Idem lib. 8. Eodem anno pri-
vernas bellum initum est.*

*COMPOSITA ex Decus & Corpus non au-
sissimus addere, cum incerta sit eorum positio, po-
tiusq; videantur in Is, & E. quam in OR, syllabam exire. Nonius Marcellus Indecoris, inquit,
pro indecora.*

Accius Athamante.

*Cujus sit vita indecoris, mortem fugere turpe
haud convenit.*

Ne.

*Neque, ut
tricornis, ind
porus, tricorn
dimis, quo V
anus lib. 5 a
bus imbutis
pyrrichio. ut*

*Nam quæst
Qui veris cur
in incerto relit*

*ADJECT
ad diversas pra
na, bonum, &
ve, Kralley*

*PRO marib
minac*

*VETERE
Rhodanum, Il
hominis, Merit
dummodo seque
silva Horatij 4*

*Tellus Metan
& Ann Poetic
in deier
Vras Pet. Scit
est, quia in loc
femmina, ac qu*

erum ditior, & superlativum ditissimus. Valer. lib. 2. Dives & prapotiens natura regnum scrutatus &c.

Ovid 2. Trist.

Divitijs ingenij est ingenia Caesaris acta scribere. Horat. 1. Epist. Sub paupere recto.

Virg. 9

Nulla dies inquam memori vos eximet avo;

Idem 4. Aeneid.

-tum si quod equo federe amantes.

Cura numen habet, justumq; memorq; precatur.

Ovid. Post mea mansurum fata superstes opus.

Juvenal. Satyr. 13. Depositum tibi sopes erit.

HUC PERTINENT composita ex nomine Color.
Plin. lib. 20. cap. 32. Inius omne ovum volu-
crum b. color. Idem lib. 19. cap. 1. Litora ver-
fic. ad dixit. Et nomina patria in As, ut Ar-
pina, Capenas, Privernas, Liv. 5. ab urb. Cor-
neus Faustum bellum, Valerio, ac Servilio, Cap-
enas forte evenit. Idem lib. 8. Eodem anno pri-
vernas bellum initum est.

COMPOSITA ex Decus & Corpus non au-
si sumus addere, cum incerta sit eorum positio, po-
terunt, videantur in Is, & E, quam in OR, sylla-
bam exire. Nonius Marcellus indecoris, inquit,
pro indecora.

Accius Athamante.

*Cujus sit vita indecoris, mortem fugere turpe
hand convenit.*

Ne.

Neque, ut
tracorpor. in
poru, tracorpo
dis, quo Vi
anus lib. 5 a
bus innotuit
pyrrichio. ut

Nam quod
Qui verum cu
in invene reli

ADJECT
ad arceas pra
ua, bonum, &
ve, Siarkepi

PRO marib
m. nae

VETERE
Rhodanum, H
Romus, Memu
diamodo seque
illu. Horatij 4

Tellus Merari
& Am Poen
unde deir

Vide vultu
est, quia vo loc
femmina, ac q

Neque, ut arbitror, facile invenies bicorpor, tricorpor, indecor unde itaque fiant obliqui bicorporis, tricorporis, & indecores numero multitudinis, quo Virgilius utitur incertum est Priscianus lib. 5. an hæc or, syllaba terminari, & Probis institutis artium, Quasi, inquit, constat pyrrichio. ut Tullius:

Nam quasibos sibi dedecor ingenuere parentes. Qui versus cum ignoremus unde sumptus sit, hæc in incerto relicta sunt.

ADJECTIVA quæ diversas habent formas ad diversas præceptiones spectant, ut Bonus, bona, bonum, Nobilis, Nobile, Brevis & breve, Kiatley, Kurb.

PRO maribus pugnant menses, fluvijque minaces.

VETERES Istrum, Rhenum, Metaurum, Rhodanum, Iberum, nominandi casu pro Ister, Rhenus, Metaurus, Rhodanus, Iberus dicebant, dummodo sequeretur nomen, Flumen, unde est illud Horatii 4. Car. ode. 4.

Tellus Metaurum flumen & Asdrubal.

& Arte Poetica. Aut flumen Rhenum, aut pluvium describitur arcus.

Fide Priscianum lib. 5. IADER neutrum est, quod suo loco invenies. Sunt nonnulla etiam feminina, de quibus post.

Neque, ut arbitror, facile invenies bicorpor,
tricorpor, indecor, unde itaque fiant obliqui bicor-
poris, tricorporis, & indecores numero multitu-
dinis, quo Virgilius utitur incertum est Prisci-
anus lib. 5. ait haec or, syllaba terminari, & Pro-
bus institutus artium, Quasi, inquit, constat
pyrrichio, ut Tullius:

Nam quasi vos sibi dedecor ingenere parentes:
Qui versus cum ignoremus unde sumptus sit, haec
in incerto relicta sunt.

ADJECTIVA quae diversas habent formas
ad diversas praeparationes spectant, ut Bonus, bo-
na, bonum, Dobryj/ Dut. Brevis & bre-
ve, Krasnyj/ Kurb.

PR O maribus pugnant menses, fluvijque
minaces.

VETERES Istrum, Rhenum, Metaurum,
Rhodanum, Iberum, nominandi causa pro Ister,
Rhenus, Metaurus, Rhodanus, Iberus dicebant,
dummodo sequeretur nomen, Flumen, unde est
Ibid Horatii 4. Car ode. 4.

Totius Metaurum flumen & Asdrubal.
& Arte Poetica. Aut flumen Rhenum, aut plu-
vius describitur arcus.

Vide Priscianum lib. 5. I A D E R neutrum
est, quod suo loco invenies. Sunt nonnulla etiam
femina, de quibus post.

Insula fœminca, Vrbs, Regio, cum Nave
Poësis.

*QUÆDAM, ut duos habent exitus, ita modo
fœminini, modo neutri generis reperiuntur, cu-
jusmodi sunt Saguntum, Ilios, Ilion sive Ilium,
Lesbos Lesbos, Abydos Abydon: Silius lib. 2.*

— Et totam solui spectare Saguntum.

Idem lib. 17.

*Quid vos, quæis claro deletum est Marte Sagun-
tum, Exhortor?*

Ovid. 14. Metam.

— Postquam alia tremata est

Ilios, Et Danaas paverunt Pergama flammæ.

Virg. 3. Æneid.

— ceciditq; superbum Ilium

Valerius Flac. Argon. 1.

Dirimiq; protul non æquora vîsa,

Caperat a gemina discedere festos Abydo.

Virgilius 1. Georg.

Pontus Et ostriferæ fauces tentantur Abydi.

Ovidius 10. Metamor.

Et M, ulenæ potiuntur litore Lesbi.

*ZEUGNA, Reate, Sutul, Argos, Tibur, Ne-
pete, Præneste, Cere, neutra sunt: de quibus suo
loco.*

*NOMIMA fabularum, si quando reperiu-
tur generis masculini, tunc non fabule, sed perso-
næ habetur ratio. Sueton. in Octavio cap. 85.*

Quæ-

*Quærentibus, an
pondit, Ajacem su
lu*

Scriptus Et in terz

Fœminca
amarus

Delbaum.

Mas est. Hoc 2

baum. Siler, c

Felber, subere

holz. robur. S

Stechelge.

ARBORUM

nini, ut pinafer

Fichtenbaum od

cap. 10. Pinafer n

bestia mira altitu

pinus in vertice, c

dicemus modo.

toffelholz/ neut

lib. 17 cap. 24. F

juvatur. SPINU

Schlehdorn/

tat Servius generis

testimonio conjuncta

Insula fœminca, Vrbs, Regio, cum Nave
Poësis.

*QUÆDAM, ut duos habent exitus, ita modo
fœminini, modo neutri generis reperiuntur, cu-
jusmodi sunt Saguntum, Ilios, Ilion sive Ilium,
Lesbos Lesbos, Abydos Abydon: Silius lib. 2.
-- Et totam soliti spectare Saguntum.*

Idem lib. 17.

*Quid vos, quævis claro deletum est Mariæ Sagu-
ntum, Exhortor?*

Ovid. 14. Metâm.

*-- Postquam alia tremata est
Ilios, Et Danaas paverunt Pergama flammæ.*

Virg. 4. Æneid.

*-- ceciditq; superbum Ilium
Valerius Flac. Argon. 1.*

*Dirimig, procul non æquora visa,
Caperat a gemina discedere sēslos Abydo.*

Virgilius 1. Georg.

Pontus Et ostriferi fauces tentantur Abydi.

Ovidius 10. Metamor.

Et Mytilenæi potantur littore Lesbi.

*ZEUGNA, Reare, Satal, Argos, Tibur, Ne-
pere, Præfeste, Care, neutra sunt: de quibus suo
loco.*

*NOMINA fabularum, si quando reperiu-
tur generis masculini, tunc non fabule, sed perso-
næ habetur ratio. Sueton. in Octavio cap. 85.*

Quæ-

*Quærentibus, an
pondus, Ajaxem*

*lur
Scripserit Et inter*

FOeminea
amaru

Delbaum.

Mas est. Hoc

baum. Siler, c

Felber, subere

holz. robur. S

Siechelge.

ARBORUM

nimi, ut pinafer

Silphenbaum od

cap. 10. Pinafer n

vestru mna alutu

pinus mterice, co

dicemus modo.

coffelholz/ neut

lib. 17 cap. 24. E

juratur. SPINU

Schlemborn/

dat Servius gener

testimonio consim

Quarentibusq; amicis quidnam Ajax ageret, re-
spondit, Ajacem suum in spongiam incubuisse.

Iuvenal. Satyr. I.

Scriptus & in tergo nec dum finitus Orestes.

FOEMINCA est arbor. Foliis oleaster
amarus, Plana oliwá / Wilder
Oelbaum.

Mas est. Hoc acer, atque Břel / Ahorn-
baum. Siler, cum Střřpřj / Weide oder
Felber. subere, Swijda / Pinfossels
holz. robur. Habřj neb neptwřessj dubj
Stechelsche.

ARBORUM nomina generis sunt femi-
nini, ut pinafter, Lesij borowice / Wilder
Fichtenbaum oder föhren holz. Plin. lib. 16.
cap. 10. Pinafter nihil aliud est, quam pinus syl-
vestris mira altitudine, & à medio ramosa, sicut
pinus in vertice, confusorem dat hac resinam, quo
dicemus modo. **SVBER**, Samyda / Pans-
cosselholz / neutrum est tantum, Idem
lib. 17 cap. 24. Excepto Subere quod sic etiam
jurvatur. **SPINUS**, Planchř Slivostrom/
Schlehendorn / Wilderpfäumenbaum / pu-
tat Servius generis esse masculini, sed nullius id
testimonio confirmat. Platanon locutus est plata-

Quarentibusq; amicis quidnam Ajax ageret, re-
spondit, Ajacem suum in spongiam incubuisse.

Juvenal. Satyr. 1.

Scriptus est in tergo nec dum finitus Orestes.

FOEminea est arbor. Folii oleaster
amarus, Plana oljwa / Wilder
Selbaum.

Mas est. Hoc acer, atque Br. / Ahorn-
baum. Siler, cum St. rypj / Weide oder
Felder. subere, Swjda / Pinfossels
holz. robur. Habrij neb neptw. essj dubj
Stechelsche.

ARBORUM nomina generis sunt fami-
nini, ut pinaster, Lesnj borowice / Wilder
Fichtenbaum oder söhren holz. Plin. lib. 16.
cap. 10. Pinaster nihil aliud est, quam pinus syl-
vestris mira altitudine, & à medio ramosa, sicut
pinus in vertice, copiosiore dat hæc resinam, quo
dicemus modo. **SVBER**, S. wjda / Pans-
fosselholz / neutrum est tantum, Idem
lib. 17 cap. 24. Excepto Subere quod sic etiam
jurvatur. **SPINUS**, Planep. S. wjstom /
Schlehendorn / Wilderpfleumenbaum / pu-
cat Servius generis esse masculini, sed nullus id
testimonio confirmat. Platanon locutus est platan-

nis, confusus, non ipsa platanus. Itaq; non est huius loci *THVS*, Radixlo nrb stromi Padiolos wen/ *W-p'tauch* / puto & arborem ipsam, & lacrymam posse appellari. Plinius arborem thuris solet vocare ea figura, qua *Cic.* arborem feci, sicum ipsam appellavit. Sed cum lib. 12. cap. 17. ita scripserit, *Cibos Sabae coquunt ligno thuris*, alij myrrha: etiam arborem ipsam videtur thui appellasse. de cuius genere nihil adhuc legi. *LIBANVS* arbor thuris. Etrom Radixloz to p/ *W-p'au rbaum* / apud Græcos masculinum est *ὁ λιβανός*: apud Pindarum & Euripidem etiam femininum invenitur, vide *Favorinum*. Non videtur hoc nomen fuisse in usu apud veteres Latinos. *P NUS*, *Veros w'ce* / *S: stenbaum* / *Cupressus*, *Cypressos* w'p strom / *Cypressenbaum* / *Platanus*. *W: wot* / *Maß-olberbaum* / & alia quedam etiam masculina fuerunt priscis temporibus. *DUMUS*, *W: sel fo Ten* / *Doenly-ck* / non huc spectat, humior est enim quam ut inter arbores numerandus sit.

VM neutris iunges, Hominum si propria demas.

Н л с praeceptio quamvis propriè ad positionem

nem spectet, h
nulla exciperem
verabantur: n
lia ejusdem gen
cant, quæ mome
bium, ut *Dyrre*
ut *Laburnum*
por / *Burbou*
chium. quod en
Liv. lib. 1. Dec
pugnabatur. P
utilissima. Ov
fontis.

Nec desunt sol

Nec tem

Nbi luxum ut

materiam q. si qu

OMNIA de

sum. praecepto prop

minum: & jamina

A, Plurale ge
que:

Nomen in l, ma

NOMINA m

nata, cupiscunq

sunt, ut *Ecbatan*

Re Zimi / *Elue*

nis, constus, non ipsa platanus. Itaq; non est huius loci THVS, Radidio neq; Strom Radidos wen/ W-p-rauch / puto & arborem ipsam, & lacrymam posse appellari. Plinius arborem thuris solet vocare ea figura, qua Cic. arborem fici, ficum ipsam appellat. Sed cum lib. 12. cap. 17. ita scripserit, Cibos Sabai coquunt ligno t'm-ris, alij myrrha: etiam arborem ipsam dicitur thuris appellasse. de cuius genere nobis adhuc legi. LIBANVS arbor thuris. Strom Radidos w-p/ W-p-au nbaum / apud Græcos masculinum est ὁ δίσκος: apud Pindarum & Euripidem etiam femininum invenitur, vide Favorenium. Non videtur hoc nomen fuisse in usu apud veteres Latinos. P nus, Boros wice, F:htenbaum / Cupressus, Cypressos w-p Strom/ Cyp-ssenbaum/ Platanus. V: w-ei/ Maßolberbaum / & alia quedam etiam masculina fuerunt priscis temporibus. DUMUS, W:sel by Ten/ Dornh:ck / non buespectat, humilior est enim quam ut inter arbores numerandus sit.

VM neutris iunges, Hominum si propria demas.

Hæc præceptio quamvis proprie ad positionem

nem spectet, h
nulla excipere
verfabantur: n
lia ejuldem gen
cant, quæ tunc
bium, ut Dyr
ut Laburnum
p-pi/ Burba
cium. quod en
Liv. l. b. i. Dec
pugnabatur. I
utilissima. Ovi
fontis:

Nec desunt for

Nec tem

Ubi huiusmodi
materiam, signu

OMNIA des
sunt, præter ro
num: & summa

A Pitale ge
que

Nomen in l, ma

NOMINA m

nata, cujuscunq

sunt, ut Ecclatan

Se 3. mi/ Elin

nem spectet. hic tamen apponenda sunt, ut non
nulla exciperemus. quæ superiorib. præceptis ad-
versabantur: nam mancipium, jumentum & a-
lia ejusdem generis marem & feminam signifi-
cant, quæ tamen neutra sunt. Item nomina Ur-
bium, ut Dyrrhachium, Saguntum. Arborum,
ut Laburnum, Ligustrum, Buxum, Duff-
pau, Burbaum. Cic. pro Plan. Dyrrha-
chium, quod erat in fide mea petere contendit.
Liv. lib. 1. Dec. 3. Jam Saguntum summa vi op-
pugnabatur. Plin. l. 16. c. 18. Ligustra tesseriis
utilissima. Ovidius in descriptione cujusdam
fontis.

Nec desint foliis buxum, fragilesq. myriæ.

Nec tenuis Cytisi, cuticq. pinus abest

Ubi buxum vert. semi arborem, non lignum,
materiamq. significat, ut vult Prisc. libro 6.

OMNIA denique VM, syllaba sing. neutra
sunt, præter propria virorum, ut Dinactum, Peg-
num: & feminarum, ut Glycerium, Phanium.

A, Plurale genus neutrum sibi postulat ubi-
que:

Nomen in I, maribus, si sit plurale reserva.

NOMINA multitudinis, A, littera termi-
nata, cujuscunque sint significationis, neutra
sunt, ut Ecbatana, Plawne Wësto & Wëds
Wë Zim / Eine Stadt in Sprien / Arma,
Wrañ

nem spectet, hic tamen apponenda fuit, ut non
nulla exciperemus. quæ superiorib. præceptis ad-
versabantur: nam mancipium, jumentum & a-
lia ejusdem generis marem & feminam signifi-
cant, quæ tamen neutra sunt. Item nomina Urr-
bium, ut Dyrrhacium, Saguntum. Arborum,
ut Laburnum, Ligustrum, Buxum, Vusse-
pra, Burbaum. Cic. pro Plan. Dyrrha-
cium, quod erat in fide mea petere contendit.
Liv. lib. 1. Dec. 3. Jam Saguntum summa ut op-
pugnabatur. Plin. l. 16. c. 18. Ligustra tessaris
utissima. Ovidius in descriptione cujusdam
fontis:

Nec desint foliis buxum, fragilesq; myrica.

Nec tenues Cypri, cultiq; pinus abest

Ubi buxum apertissimi arborem, non lignum,
materiamq; significat, ut vult Prisc. libro 7.

OMNIA denique VM, syllaba finita neutra
sunt, præter propria virorum, ut Dinacium, Peg-
nium: & saminarum, ut Glycerium, Phanium.

A, Plurale genus neutrum sibi possit obi-
que:

Nomen in l. maribus, si sit plurale reserva.

NOMINA multitudinis, A, litera termi-
nata, cujuscunque sint significationis, neutra
sunt, ut Ecbatana, Plavne Mettoe Mebs
Ite Zemi / Eine Stadt in Spanien / Arma.
Brañ

Bras f bletwé / a przyprawaś aedne łazbe
wécy / Adelen wiffen / Bucolica, Ki iſha
Virgilij, opastyrſtſy, wécceſy / N-ten ges
ſpiadſ. I, verò finita masculina sunt, ut Li-
bera, Dyſtſy / Kinder / quod utrumq; sexum
ſignificat: item urbium nomina, ut Philippi, O-
vid. 13. Meta.

Emathij, iterum maducunt cede Philippi.
Cic. 7 Ver. Adjunt Puteoli toti. Proximi tres
verſiculi superiores, non ſolum exceptionis, ſed e-
tiam præceptionis partes agunt: Omnia enim
que in VM, I, A, exeunt, dummodo I, A, lite-
ris finita, pluralia ſint, cujuſque modi ſint, huc
ſpectant.

TRade notas neutri: & vocem pro nomine
ſumptam.
Et verbum quodvis nuda pro voce repositum.

ELEMENTORUM nomina ferè neutra
ſunt, interdum etiam feminina. Quint. lib. 1.
cap. 7. Immunis, illud, n, quod veritas exigit,
ſequentis ſyllaba ſono junctum, m, gemina com-
mutatur. VERBA & cetera orationis partes
poſita loco nominis, neutri generis ſunt. Cicero
ad Attic. lib. 1. Quam turpis eſt aſſentatio, cum
vivere ipſum turpe ſit nobis. Martial. l. 5. in
Poſthumum.

Cras

Cras te viſituru
Dic mihi
Cum exel-
ipſis ponuntur,
noſyllabum. L
auctores ratio
til. l. 1. cap 5
rum plerique.

DE G Nominum

FOEminini
Panthera,
Sagitta, Str.

POSITION
re, quam Gra
Coelius Cicero
Quas, inquit, ip
nus decem dona
jacent ſu corporo

A Dria ma
ſte Mores

Brach bítwé / a przýprawáß ædne kôzde
wécy / Adesley wassen / Bucolica , Krýþa
Virgilij , opastýřřýð wécech / Nýnges
spráð. I, verò finita masculina sunt, ut Li-
beri, Dýřřý / Kínder / quod utrumq; sexum
significat: item urbium nomina, ut Philippi, O-
vid. 13. Meta.

Ematýřř, iterum maducerunt cede Philippi.
Cic. 7 Ver. Adjunt Puteoli toti. Proximitates
versiculi superiores, non solum exceptionis, sed e-
tiam preceptionis partes agunt: Omnia enim,
que in V, I, A, exeunt, dummodo I, A, lite-
ris finit, pluralia sint, cujusque modi sint, huc
spectant.

TRade notas neutri: & vocem pro nomine
sumptam.
Et verbum quodvis nuda pro voce repostum.

ELEMENTORUM nomina ferè neutra
sunt, interdum etiam feminina. Quint. lib. 1.
cap. 7. Immunis, illud, n, quod veritas exigit,
sequentis syllaba sono junctum, m, gemina com-
mutatur. VERBA & cetera orationis partes
posita loco nominis, neutri generis sunt. Cicero
ad Attic. lib. 1: Quam turpis est assentatio, cum
vivere ipsum turpe sit nobis. Martial. l. 5. in-
Posthumum.

Cus te videru
Dic mibi ex
Cu m exclu
ipfis ponuntur,
nosyllabum. L
aut hores natu
eil. l. 1. cap s
rum plerisque.

DE G

Nominu

FOeminin
Panthera,
Sagitta, Stri

POSITION
re, quam Gra
Coelus Cicero
Quas, inquit, ip
nus decem dona
jacent sine corpo

ADria ma
se Mores

Cras te victurum, cras dicis Posthume semper.

Dic mihi cras istud Posthume quando venit?

Cum excluso omni sensu, dictiones pro semet-
ipsis ponuntur, sunt generis neutri, ut *Lux* est mo-
nosyllabum. *Dies* est dissyllabum. Sape tamen
auctores rationem habent significationis. *Quin-*
tus l. i. cap. 5. Ne miremur quod ab antiquo-
rum plerisque *Aenea* & *Anchisa* sit dictus.

DE GENERIBVS

Nominum quæ ex positione cog-
noscuntur.

A.

FOEminium A, primæ est, veluti
Panthera, *Ursus*, *Wildes*, *Asselet*, *Epier*.
Sagitta, *Strisa*, *Sipp*, *Psell*.

POSITIONEM solet *Quintilianus* appella-
re, quam *Grammatici* terminationem vocant.
Cælius Ciceroni lib. 8. de pantheris agens.
Quas, inquit, ipsas *Curio* mihi & alias *Africa-*
nus decem donavit. *Ovid.* 3. *Meta.* *Pistiarumq;*
jacent fera corpora pantherarum.

ADria mas esto, cui junge *Venâs*
ffé *Wores* *Aortatisc* *Meer.* comē-

Cras te victurum, cras dicis Posthume semper.

Dic mihi cras istud Posthume quando venit?

Cum excluso omni sensu, dictiones pro semet-
ipsis ponuntur, sunt generis neutri, ut *Lux* est mo-
nosyllabum. *Dies* est dissyllabum. Sape tamen
auctores rationem habent significationis. *Quin-*
til. l. i. cap. 5. *Ne miremur quod ab antiquo-*
rum plerisque Aenea & Anchises dictus.

DE GENERIBVS

Nominum quæ ex positione cog-
noscuntur.

A.

FOEminium A, primæ est, veluti
Panthera, Aps, Wild, est, cet, Iher.
Sagitta, Strija, Sypp, Psell.

POSITIONEM solet *Quintilianus* appella-
re, quam *Grammatici* terminationem vocant.
Cælius Ciceroni lib. 8 de pantheris agens.
Quas, inquit, ipsas Curio mihi & alias Africa-
nus decem donavit. *Ovid.* 3 *Meta.* *Pislarumq;*
jacent fera corpora pantherarum.

ADria mas esto, cui junge *Venâs*
ste Mors, Adriaticq; Meer. comē-

ra, Hwēda Socasem / Comet. Plane-
ra, Planetnij Hwēda / Planet.

Hic mammona petit, Buch Bohast-
wij / Ket Thumb. Pascha hoc, cui jun-
gito Welisanoc / Ostern. manna, Roja
Wredowa nebrez / Himmelbrod.

ADRIA virile est cum mare Venerum, ut
nunc loquimur. significat: cum cerò urbem, mu-
liebre. Mammona, Pascha, Manna, cum pere-
grina sint. Et a Latina lingua aliena, non expe-
ctabis a nobis veterum Romanorum exempla. Man-
na est phāse, vel pēsach, ut modo Hebræi pronuntiant,
Hebræa sunt, unde Chaldei manna et pascha fe-
cerunt. Utrunque apud utrosque masculinum est,
non neutrum: neque enim fieri potest, cum u-
trunque lingua neutrum genus ignoret. Apud Gre-
cos tamen, et Latinos utrumque neutrum est.
MANNA dum micas Thuris concussu elisas,
Zelucēn fadiolo / Zerstoßen Weprauch.
significat, muliebre est. Plinius lib. 12. cap.
14. Micas concussu elisas mannam vocamus. Si
esset neutrum manna dixisset, cum neutrum tres
casus habeat similes. Idem libro 29. capite sex-
to. Addito feniculi succo ad cyathum unum, et
thuris manna una. MAMMONÆ nomine, di-
vitiæ appellantur, et ut placet quibusdam dicitur
vitæ demon, ejus partes sunt miseros mortu-
um

rum animos ac-
tullianus man-
solet dicere con-
creator enim I-
magis Dominu-
quidem a ver-
nificat, deduxer-
nem, peccare mo-
creaverunt cu-
gnificat, a verbo
gnificat. Vide
bratime Pasche.

Nomen in A
stigma, P
Pundiz.
wyrhwanē
oder Aidel.

E latiale p
monile
hoda / Hwēda
Fœmineum e
Pa / Haut
peq; & cer-
Sgracu /

ta, Hwēzda Socalem / Comest. Plane-
 ta, Planetnij Hwēzda / Planet.
 Hic mammona petit, Buch Bohast-
 wij / Krijsdumb. Patcha hoc, cui jun-
 gito Belifanoc / Ostern. maona, Roja
 Wiedowa nebrez / Himmelbrod.

ADRIA virile est cum mare Venetum, ut
 nunc loquimur. significat: cum vero urbem, my-
 liebre. Mammona, Pascha, Manna, cum pere-
 grina sint. Et a Latina lingua aliena, non expe-
 ctabis à nobis veterum Romanorum exempla. Man
 Et phāse, vel pēsach, ut modo Hebraei pronuntiant,
 Hebraei sunt, unde Chaldaei manna Et pascha fe-
 cerunt. Utrunque apud utrosque masculinum est,
 non neutrum: neque enim fieri potest, cum u-
 traque lingua neutrum genus ignoret. Apud Grie-
 cos tamen, Et Latinos utrumque neutrum, est.
 MANNA dum micas Ithuris concussu elisas,
 Zelucēn labidlo / Zerstoßen Wehrauch.
 significat, muliebre est. Plinius lib. 12. cap.
 14. Micas concussu elisas mannam vocamus. Si
 esset neutrum manna dixisset, cum neutrum tres
 casus habeat similes. Idem libro 29. capite sex-
 to. Addito fœn. culi succo ad cyathum unum, Et
 Ithuris manna una. MAMMONÆ nomina, di-
 vitie appellantur, Et ut placet quibusdam dicitur
 etiam demon, ejus partes sunt miseros mortu-
 lum

scum animos at-
 culianus ma-
 foret dicere con-
 creator enim I-
 magis Dominu-
 quidem à ver-
 nificat, deduxer-
 nem peccare mo-
 creditur autem cu-
 gnificet, et verbo
 gnificat. Vnde
 bratione Pasche.

Nomen in A
 stigma, P
 Grandigen
 interpretant
 oder dicit.

E latiale p
 monit
 hooda / Nalgha
 Foemineum o
 fa / Staut
 peq; & cer
 Egracu /

tium animos avaritiæ facibus inflammare. Ter-
tullianus mammonis Græcorum more rectè casis.
solet dicere contra Marcionem libro quarto. Et
creator enim Dominus, quia Deus: Et urique
magis Dominus, quam mammonas. PASCHA
quidem à verbo Græco πασχα quod pati sig-
nificat, deduxerunt, unde ad tertiam declinatio-
nem spectare more Græcorum in A, exeuntium
crediderunt cum non passivum, sed transitivum si-
gnificet, à verbo Hebræo. paskah, quod transire si-
gnificat. Vide D. Hieronymum tomo 4. de cele-
bratione Pasche.

Nomen in A, ternæ neutrum est, ceu
stigma, Πρίπαλινυ: ηψ / Maßl oder
Brandz: eta. torcuma, Νζεζαν: ε
ωπρυ:αν: ηλε / Aufgedrechßleis werß
oder Aubeß.

E.

E Latiale petit neutrum, velut ære,
monile, Οταγα Σηπον: α φορδοβιν: η
ποδ: α / Nalßband:.

Fœmineum est aloe, Βηλιν: α gedna her-
sa / Kraut so bitter sagt hat. Rhodo-
peq: & cætera Græca. Nora gedna w
Egracu / Berg in Egracia. E

stium animos avaritiæ facibus inflammare. Ter-
tullianus mamonas Græcorum more recte caste-
solet dicere contra Marcionem libro quarto. Et
creator enim Dominus, quia Deus: Et utique
magis Dominus, quam mamonas. PASCHA
quidem à verbo Græco πασχω quod pati sig-
nificat, deduxerunt, unde ad tertiam declinatio-
nem, pascere more Græcorum in A, exeuntium,
crediderunt cum non passionem, sed transitum si-
gnificet, à verbo Hebræo, pascach, quod transire si-
gnificat. Vide D. Hieronymum tomo 4. de cele-
bratione Pasche.

Nomen in A, ternæ neutrum est, ceu
stigma, Präpalenyc:ych / Mahl oder
Brandiz: gen. toreuma, Rzezaré a
wrywané: yle / Außgeordchlets weel
oder Aweil.

E.

E Latiale petit neutrum, velut ære,
monile, Diaga Zaponaf ozobunij
hoda / Halzbanof.

Fœmineum est aloe, Bplina gedna hor-
pa / Kraut so bitter sagt hat. Rhodo-
peq; & cetera Græca. Hora gedna w
Egracu / Vergin Egracia. **I**

E, litera finita, si sint Latina neutra sunt, & tertia declinationis: sin Græca prima sunt declinationis & generis fœminini. C E T E, Wele ryp Walsisch / TEMPE, Kozkossiné miltō w Eßessatij / Lustiger Ort in Eßessalia / & mele quod rarius est, neutra sunt, & pluralis numeri, MILLE, Tysc / Tausende / substantivum neutrum est, quod pluraliter declinatur millia, millium, &c. MILLE adjectivum est omnis generis, neque declinatur.

I, O.

I, Neutris tribus. O, maribus finita dabuntur.

Est Io, fœmineum, fuerit si corporis expers:

Cui caro jungatur. Masso / Felsch. cœnatio, Weçerenij / Nachtmal / portio, quodque. Eßastka / Eßell.

Desinit in Do, Go. Neutris adscribito pondo. Libra / Pfund.

Harpago, Kottwice / Huf / Schiffhacken. cudo, Leyka Kzenna / Spishaupe oder Polnischer Huf. ordo, mas, Rząd Ordnung. udo, Platénay Stierw. cet Filschuch. cardo, Stezege / Eßirano gel.

anæ. lig.

SIN

Stromotop

fnapis fœmin

Seg, lacess

11. cap. 50.

lia liquida g

zitecny / W

Bändellch /

Priscianus ac

worth / Man

vuser ist / qua

lantur, hoc est

obliquos, figur

generibus: via

Io literis fi

cant, item dev

reprehensio: q

masculina sū

Sticher / Pa

Peltem: nam

cur decantu

apud veteres

Libra / tūz /

natur, signific

de Livrus 4. al

libre pondo 700

E, litera finita, si sint Latina neutra sunt, & tertia declinationis: si Græca prima sunt declinationis & generis fœminini. C E T E, Welc 100 Walsch / TEMPE, Nozloffine missto 10 Thessalij / Lustiger Det in Thessalia / E mele quod rarius est, neutra sunt, & pluralis numeri, MILLE, Tysc / Tausend / substantivum neutrum est, quod pluraliter declinatur millia, millium, &c. MILLE adjectivum est omnis generis, neque declinatur.

I, O.

I, Neutris tribue. O, maribus finita dabuntur.

Est Io, fœmineum, fuerit si corporis experts:

Cui caro jungatur. Masso / Fleisch. cœnatio, Weckerenij / Nachtmal / portio, quodque. Eßstuck / Theil.

Desinit in Do, Go. Neutris adscribito pondo. Libra / Pfund.

Harpago, Kotwice / Hak / Schiffhaften. cudo, Leyka Kozenna / Spishaupe oder Polnische Hut. ordo, mas, Njad Ordnung udo, Platennij Straw. cet Filschuch. cardo, Stetzge / Edürans gel.

anatl. lig

SIN

Stromomph

sinapis famini

Seg, lacess

11. cap. 10.

lia liquida g

zitecny / M

Bundellich

Priscianus ac

with / Manc

viter ist / qua

laner, hoc est

obliquos, figur

generibus: via

Io litera fi

cant, item de

reprehensio: q

masculina su

Guchet / Pa

Perlin: nam

cur doceant

apud reteres

Libra / iij

natur, figura

de Livus 4. al

libra pondo 70

anael. ligoque Mo pla Nau.

SINAPI, No: ē: ce/ Senff/ Gummi
Stromomy f y/ Gummi/ Neutra sunt: ap
finapis femina, Columel lib. 10

Seg, lacessenti flocum factum sinapia. Idem l.
11. cap. 50. Existimaruntq; factus esse nova do-
lia liquida gummi perlucere, FRUGI, Da-
zitecn/ Dēstlich / & nibili, Dē. m. y/
Bannstlich / ait Probus esse omnis generis.
Priscianus addit Nauti, Dēicem/ Nichts-
werth/ Mancipi, Blastinij wēc: Etien/ das
vnter ist/ quae aptota à Grammaticis appel-
lantur, hoc est sine casibus: alij putant casus esse
obliquos, figurateq; jungi cum omnibus casibus &
generibus: vide Priscianum lib 5 & 6.

Io literis, finita quare incorpoream signifi-
cant, item Verbalia feminina sunt, ut questio,
reprehensio: quae verò rem corpoream significant,
masculina sunt, ut Pugio, Opta/ Solch/
Stecher/ Vnio, hoc est, margarita, Perla/
Perlen: nam vnio, id est, concordia non est
cur doceantur pueri fœmininum esse, cum
apud veteres minimè reperiatur. PONDO
Libra/ tūz/ Gewit/ Priunde non decli-
natur, significat libram: aliquando pondus, un-
de Livius 4. ab Vrbe scribit: coronam auream,
libra pondo Iovi dicatam fuisse, CARDIO,

anael. ligoque Mo pſa Nau.

SINAPI, No. é. ce/ **Sinſſi/ Gummi**
Stromomph f. p/ **Gummi/ Neutra ſunt**: at
ſinapis feminina, Columel lib. 10

Seq. laeſſenti ſlorum factum ſinapi. Idem l.
 11. cap. 10. *Exiſtimaruntq. facius eſſe nova do-*
ſia liquida gummi perlucere, **FRVGI**, **Do**
zitecny/ Döuplich/ & **nibili**, **N. é. m. p/**
Wannüſlich/ *ait Probus eſſe omnis generis.*
Prſcianus addit Nauci, Nicemph/ Dichtes
werth/ Mancipi, Blaſtij wée. Etien/ daſſ
uſer iſt/ *quæ aptota à Grammaticis appel-*
lantur, hoc eſt ſine caſibus: alij putant caſus eſſe
obliquos, figurateq. jungi cum omnibus caſibus &
generibus: vede Prſcianum lib. 5 & 6.

Io lueris ſinra quæ rem incorpoream ſignifi-
cant, item verbalia feminina ſunt, ut queſtio,
reprehenſio: quæ verò rem corpoream ſignificant,
maſculina ſunt, ut Pugio, Epſa/ Solch/
Stecher/ Vnio, hoc eſt, *margarita, Perla/*
Perlen: nam unio, id eſt, concordia non eſt
cur doceantur pueri ſcemininum eſſe, cum
apud veteres minimè reperiatur. **PONDO**
Libra/ tüj/ Gewit/ **Prunde** non decli-
natur, ſignificat libram: aliquando pondus, un-
de Livius 4. ab Urbe ſcribit: coronam auream
libre pondo Jovis dicatam fuiſſe, **CARDO**,
 C **Sto**

St. J. ae) / St. J. angel apud Prifcos etiam
fæmininum fuit.

V. C. D.

V C, D, da neutris, velut Id cum la-
æ, Mlefo/ Mleq. geluq; Mraz/
Gefroft.

ALEC Herynf / Heringf / neutrum est,
ut docet Nonius Marcel. his testimonijs, Plaus.
Aulul.

Qui mihi olera cruda ponunt, alec danunt.

Horat. 2. Serm, Satyr. 4.

-- ego fecem primus, & alec inveni.

Locus Pliny corruptus libro 31. capite octavo,
in caussa fuit, ut quidam existimarent esse gene-
rus fæminini, ubi non Alec, sed Alex, sic legen-
dum est: Sed vitium hujus alex imperfecta, nes
colata fax. Neg, illud Martialis libro 11. ad rem
facit.

Cui portat gaudens ancilla parobside rubra

Alecem, sed quam protinus ipsa voret:

Nam alecem a non matro Alex dixit.

L. T.

L T, sit neutrum, Hic Mugil, Prawd
nyf

D
ngf / Sch
Kopff. Sal,
cant. Blu

Hujus loc
Blaju/ Klein
Gir, Rmin r
Occiput, Z
hinderstall des
E mit Blam
SAL. Sin. E
Elacco etiam pla

AL

AN, IN, ON
Ariano S
tuvisaedon,
Quis adde A
Prat E. Proge
PYTHON,
guteis conspice,
neg, ex vno Tibi
Delos et nun
ca pytho: docer
cum pytho, non p
est urbis, ubi pte

Steigel / Schürangel apud Priscos etiam
femininum fuit.

V. C. D.

V. C. D. da neutris, velut Id cum la-
te, Meléto / Melch. geluq; Mraz /
Gefrost.

ALEC Herpuk / Heringk / neutrum est,
ut docet Nonius Marcel. his testimonijs, Plaut.
Aulul.

Qui mihi olera cruda ponunt, alec danunt.

Horat. 2. Serm. Satyr. 4.

...ego fecem primus, & alec inveni.

Locus Plinij corruptus libro 31. capite octavo,
in caussa fuit, ut quidam existimarent esse gene-
rus feminini, ubi non Alec, sed Alex, sic legen-
dum est: Sed vitium hujus alex imperfecta, nec
colam fax. Neg, illud Marcialis libro 11. ad rem
facit.

Cui portat gaudens ancilla parobside rubra
Alecem, sed quam protinus ipsa voret:
Nam alecem a nominativo Alex dixit.

L. T.

L. T. sic neutrum. Hic Mugil, Prande-
nys

eg? / Sch
Kopff. dal,
cont. Su

Hujus loc
Piaju, Pleine
Git, Kmin
Occiput, Z
hinderthi des
E nith clamy
SAL. Su
Ilacconiampla

AN, IN, O
piatno S
Lavis aedon,
Quia aede A
Prat G. Proge
PYTHON,
gitis coxixse,
neg, ex v. Tibi
Delos dunt
ca pytho. nocer
cum pytho, non p
est arbor, ubi nle

riß / Schneller Fuch wie einem groffen
Kopff. Sal, Säl / Salz. Solque repos-
cunt. Blunze Sonne.

Hujus loci sunt Frit, Phej na grá'hm
Plazn, kleine Kömlein in einer reffen dyen /
Git, Rmyn k'etny / Schwarz Kortander /
Occiput, Zynl / Zadn' castka hlavy / Das
hinderthail des Kopffs / Sinciput, Pridnj
č'niš' hlavy / das förderthail des Kopffs.
SAL, Säl / Salz / neutro genere, Verrio
Placco etiam placuit, ut Carisius lib. 9 docet.

AN, IN, ON.

AN, IN, ON, mas. Hæc sindon, T'nf'e
piatno Subtil Leine Gewandt. &
travisædon, Slawjß / Nachttigal.
Quæst adde Alcyonem, D'evafy merist
Prak / C'p'rogel Neutris da cūcta secūda.

PYTHON, draco, quem dicitur Apollo sa-
gittis confixisse, tantum est generis masculini:
neg, ex veris Tibulli lib. 2.

Delos ubi nunc phæbe tua est, ubi Delphi-
ca pytho: doceri potest esse generis feminini,
cum pycho, non python siribatur, quod nomen
est urbis, ubi ipse draco interfectus est. Quod si

riß / Schneller Fuch wie einem großen
Kopff. Sal, Süß / Salz. Solque repos-
cant. Glance Sonne.

Hujus loci sunt Frit, Pexi na záphm
Piaju / kleine Körnlein in einer reifen Aehren/
Gut, Kmin kumy / Schwarze Koriander/
Occiput, Zohl / Zadnicastka hlavy / Das
hindereihen des Kopffs / *Sinciput, Pr-onj*
č. nja hlavy / das fördertheil des Kopffs.
SAL, Süß / Salz i neutro genere. *Verris*
Flacco etiam placuit, ut Carisus lib. 9 docet.

AN, IN, ON.

AN, IN, ON, mas. Hæc sindon, *Inse*
piatno Subell Leine Gewandt. &
tuavisædon, Slawjß / Naqitigal.
Quæst adde Aicyonem, Névaty meißß
Prak / Schogel Neutris da cūcta tecūda.
PYTHON, draco, quem dicuntur Apollo sa-
gittis confixisse, tantum est generis masculini
neg, ex versu Tibulli lib. 2.

Idelos ubi nunc phæbe tua est ubi Delphi-
ca pytho? doceri potest esse generis feminini,
cum pytho, non pythou scribatur, quod nomen
est urbis, ubi ipse draco interfectus est. Quod si

in aliquo libro Pytho per literam, n, scribatur, nihil te moveat; nam urbs ipsa & Pytho & Pytho dicta est, ut Eustachius author est in 2. Iliad. quæ postea Delphis appellata est, & gens Delphi. AEDON, hoc est lusciniæ, tam apud Græcos, quam apud nostros femininum est Arist. de hist. animal. lib. 5. cap. 9. & lib 9 cap. 49. Seneca in Octavia.

Quis mea dignè deslere potest
Mala? quæ lacrymis nostris questus
Reddet Aëdon.

ALCYON Latine Alcedo femininum est.

Virgilius 1 Georg.

Non tepidum ad solem pennas in littore
pandunt.

Dilectæ Theridi alcyones.

Propert. lib. 1.

Non ego defertas, alloquor alcyonas.

ICON iconis Ubraz; Bildt; femininum est, quod apud Latinos vix invenies. Quia in ON, syllabam exeunt secundæ declinationis, neutra sunt, ut Barbiton, Belifá / Lautna / Grossi / Lauten / quod semper hac positione neutrum est. Vide Athenæum libro tertio, & Pollucem libro quarto cap. 9.

EN.

EN dabitur neutris. Sed hymen.
Edwine

D

Edwine / re

Erspen

Wils /

atagen

Boagl in

Kamb / lich

im Anasich

Multi Gram

nondum apud

potent carmen

ma corrept. 1.

Postulat A

Pian / co

Amly / her

Daxel / kl

PAR substant

omnis generis,

ris est Phili

error corrigend

dum appellaver

Bacchum med

pensam vocant.

si esset maliebre

ris vocat. Ide

vocatur nardum

in aliquo libro Pythou per litteram, n, scribatur, nihil te moveat; nam urbs ipsa & Pycho & Pythou dicta est, ut Eustachius author est in 2. Iliad. quae postea Delphis appellata est, & gens Delphi. AEDON, hoc est luscinia, tam apud Graecos, quam apud nostros femininum est Arist. de hist. animal. lib. 5. cap. 9. & lib 9 cap. 49. Seneca in Octavia.

Quis mea dignè deslere potest
Mala? quæ lacrymis nostris questus
Reddet Aëdon.

ALCYON Latine Alcedo femininum est.
Virgilius r. Georg.

Non tepidum ad solem pennas in litore
pandunt.

Dilectæ Theridi alcyones.
Propert. lib. 1.

Non ego desertas; alloquor alcyonis.

ICON iconis Obraz, Bildt, femininum est, quod apud Latinos vix invenies. QUA IN ON, syllabam exeunt secunda declinationis, neutra sunt, ut Barbiton, Belisā / Lautna / Grossi Lauten / quod semper hac positione neutrum est. Vide Athenæum libro tertio, & Pollucem libro quarto cap. 9.

EN.

EN dabitur neutris, Sed hymen,
Edomine

Edomine / re
Et splen
Mile /
atagen
Bogel in
Kamb / lich
im Anasich

Multi Gran
nondum apud
potens carmen
ma corrept.

Postulac A
Pier / co
Nimlischer
Bazilika / RI
PAR substar
omnis generis
ria et Phor
error corrigend
dum appellaver
Bacchan med
pensam vocant
si esset malebre
ria vocant. Id
vocatur nardum

Ledwinc/ ren Nieren/ mascula sunt,
 Ersplen Olegyna atque Slegyna / das
 Wils / Lien Slegyna das Wils /
 atagen Praß geden Aßiaß / Kestlicher
 Vogel in Aßen. cum pectine Dr. ben/
 Kamb/ lichen, Liffeg/ Gledde oder Maude
 im Angesicht.

Muli Grammatici Rien addunt, quod tamen
 nondum apud bonos scriptores legi Atagen non
 poterit carmen ingredi nisi altero s, amisso, & pri-
 ma correpta.

A R.

Postulat Ar, neutrum, ceu par, Par/
 Paar/ cum nectare, Voßß napoal/
 Nuntlicher Tranck / bacchar. Koderawa
 Bazelika/ Klein Basilgen Kraut.

P A R substantivum neutrum est: adjectivum
 omnis generis. BACCHAR herba, neutrius gene-
 ris est Plin: lib. 11. cap. 6. Eorum quoque
 error corrigendus est, qui Bacchar rusticum nar-
 dum appellaverunt. Idem in eodem capite 19.
 Bacchar in medicina usu. aliqui ex nostris per-
 pensam vocant. Utrobique baccharem dixisset,
 si esset muliebre. Eadem herba etiam baccha-
 ris vocatur. Idem lib. 12. capite 12. Bacc. ar. s
 vocatur nardum rusticum, de quo dicimus inter

Ledwines/ ren Nieren / mascula sunt,
 Et splen Slezyna atque Slezyna / das
 Milß / Lien Slezyna das Mus /
 atageo Pfaf geden Aisth / Köstlicher
 Vogel in Asten. cum pectine N. den/
 Kamb/ lichen, Luffeg/ Flocke oder Klaude
 im Angesicht.

Multi Grammatici Rien addunt, quod tamen
 nondum apud bonos scriptores legi Attagen non
 poterit carmen ingredi nisi altero e, amisso, & pri-
 ma correpta.

AR.

Postulat Ar, neutrum, ceu par, Par/
 Par/ cum nectare, Voßß napoal/
 Nüßlicher Trancß / bacchar. Koderawa
 Bazelisa/ Klein Basilaen kraut.

PAR substantivum neutrum est: adjectivum
 omnis generis. BACCHAR herba, neutrius gene-
 ris est Plin: lib. 11 cap. 6. Eorum quoque
 error corrigendus est, qui Bacchar rusticum nar-
 dum appellaverunt. Idem in eodem capite 19.
 Bacchar in medicina usu, aliqui ex nostris per-
 pensam vocant. Utrobique baccharem dixisse,
 si esset muliebres. Eadem herba etiam baccha-
 ris vocatur. Idem lib. 12. capite 12. Baccaris
 vocatur nardum rusticum, de quo dicimus super

flores, LVCAR avis nusquam apud antiquos,
quod sciam invenitur.

ER.

ER maribus dona. Laver Potoc. *ist*
wassergauchel hoc cum tubere Nitro
neb V. of Saul / Deule oder Geschwulst/
poscit.

Vber, Prs Brust / iter, Cessa / Kasse / spin
ter, Zē / ste Spinatio p oxyduber ij ramentat
Ein Weibisch Armgeschmück / later, Ezer
tomo homno / Teufelsdruck / eicer, Ezzo
na Kücher / atque papaver, Mat Mago
samen.

Ver, Podlesij der Lenz / liser, Ezerwerá
i pfa atque piper, P. pi / Pfenat / cum
verbere, Pružina / it ij / Ein Spi. Heus
ten oder Strich / nekte cadaver. Mergat
Dantlina / Ein Aaß oder todter Co. per.

L A V E R interdum femininum est. Plin.
lib. 26. cap. 8. Laver quoque nascens in rixis,
condita & coacta torminibus medetur. T V B E R
neutrum est, cum terrae callum aut ramorena :
cum verò arborem significat, femininum. Plin.
cap. 25. Ab ea proximè florent Armeniaca : de-

in

inuberos, &
Ea. Tuber p
est. Suet. in
cum oblatos i

Lecta sabur
Et uberes ver

Ubi verne
verne, una c
runt. Nam
dicenda formi
tocio, una c

Doveranum

Præter libe

Et in cap
Suetonio, sed
hantatos, non ex
stantum est :
est. PLINI
in eodem por
Hiclis. in qu
xit, pntam he
ret, q. tamen u
transiens. V
tum est itoca
interim gativ
grum est.

CANCER

flores, LVCAR avis nusquam apud antiquos,
quod sciam invenitur.

ER.

ER maribus dona. Laver Poterich
wasserlauchel hoc cum tubere Orbol
neb Olof Saul / Beule oder Geschwulst/
poterit.

Vber, Pro Brust / iter, Cesta / Kiste / spin-
der, Zeste Spinatio s. exduber ij rament /
Ein Wabstij Armgelchmuck / later, Ezer
tomo homo / Teufelodreck / eicer, Ezer
na Kucher / atque papaver, Was Wags
samen.

Ver, Pobletij der Leng / liser, Ezerwerá
é pfa atque piper, P. pi / P. pi. i. cum
verbere, Pružna / et ij / Ein Spi. Heu-
sen oder Strich / nechte cadaver. Wepa /
Wirlina / Ein Naß oder todter Co per.

LAVER interdum femininum est. Plin.
lib: 26. cap. 8. Laver quoque nascens in rivis,
condita & coacta torminibus medetur. TUBER
neutrum est, cum terre callum aut tumorem :
cum vero arborem significat, femininum. Plin.
cap. 25. Ab ea proxime florent Armeniaca : de-
in

incuberes, &
da. Tuber p
est. ducet in
eum oblatos i

Lecta subar
Et uberes ver

Ubi terra
verna, non a
runt. Nam
dicenda forma
interiora s

Dabec an m

Perita l. de

Esti upo

Sutomo, sed
hancas non ex
flantem est

en. PLINIU

in idem per

Hiclas in qu

xit, q. nam me

ret, q. nam me

transcendit

rum s. extoca

interm gaurio

grum est.

CANCRA

ineuberes, & precoces illa, peregrina, hæc co-
dia. Tuber pomum eiusdem arboris masculinum
est. Suet. in Domitiano, Pridi quam perires,
eum oblatos tuberes servari iussisset.

Martial. ab 13.

Lecta suburbanis mutantur à pyrina ramis,
Et tuberes vernæ: quid tibi cum Libycis?

Libi vernæ sibi stantivum nomen est a vernæ
verna, n. n. vernus, a, um, ut quidam credide-
runt. Nam vernas tuberes dixit Martiali ea
dicenda forma, qua iure primo vernas apros: &
tertia cernit.

Debet enim Gallum vincere vernæ liber.

& 5.

Præter Libellos vernulas nihil misi.

Et in cupos vernas. Non itaque desinit à
Suetonio, sed vernas tuberes appellavit in Ita-
lianatos, non ex Africa allatos. UBER hic sibi
stantivum est: nam adjectivum omnis generis
est. PLINIUS lib. 20 cap. 5 de Sileri loquens
in eadem periodo masculino & neutro usus est.
Hicelius inquit, ideo stomacho utile videtur di-
xit, quoniam nemo tres sileres edendo continua-
ret, esse tamen utile contra aciditibus ad vinum
transcuntibus. VERBER casu nominandi miseri-
sum est: sexto casu, verberare usitatissimum est, &
interim genitivo: numero multitudinis in-
tegrum est.

CANCER tertia declinationis jam exolevit.

DE GENERIBUS

37

inuberes, & præcoces illæ, peregrina, hæc co-
diæ. Tuber pomum eiusdem arboris masculinum
est. Suet. in Domitiano. Priatæ quam periret,
eum oblatos tuberes servari iussisset.

Martial. ab 13.

Lectæ subarbanis matuntur à pyrina ramis.
Et uberes vernæ: quid tibi cum Libycis?

Uor vernæ subarbanum nomen est a verna
verna, n. n. a vernus, a, um, ut quidam credide-
runt. Nam vernas tuberes dixit Marcialis ea
dicenda forma, qua libro primo vernas apros: &
tertio vernas de.

Debet enim Gallum vincere verna liber.

& 5.

Præter libellos vernulas nihil mihi.

Et in libello vernas. Neutrumque d. sicut à
Suetonio, sed vernas tuberes appellavit in Ita-
lianatos. non ex Africa allatos. LIBER hic sub-
stantivum est: nam adjectivum omni generis
est. PLINIUS lib. 20 cap. 5 de Sese. loquens
in eadem periodo masculino & neutro usus est.
Hicellus, inquit, ideo stomacho utile videtur di-
xit, quoniam nemo tres sileses edendo continua-
ret, esse tamen utile contra ætatebus ad vinum
transientibus. VERBER casu nominandi masculi-
num est: sexto casu, verberare usitatissimum est, &
interim genitivo: numero multitudinis inte-
grum est.

CANCER tertia declinationis jam exolevit.

C 4

Ru-

RUDER non probatur doctis, sed rudus. Cucu-
MER pro cucumis insolitum videtur. Nondum
Zingiber, sive zinziber, quod hic à quibusdam
ponitur, apud veteres Latinos legi: Sed Zim-
piberi sive Singiberi Zaywor/ Imber/ Pli-
nius lib. 12. cap. 7. Non est huius arboris radix,
ut aliqui existimavere, quod vocat Zimpibe-
ri, alij verò Singiberi.

OR.

OR, maribus servit, Muliebris demi-
tur arbor. Strom Baum.

Accedunt neutris, cor, Serce/ das herb.
ador. Bêl obilny/ dinkel Korn. cumq;
equore, Epesogene Moré/ das Meer.
Marmor. Maimor Marmelstein.

VR.

EXigit, VR, neutrum, Hic fursur,
Votrubby Kleiben/ cum vulture, Kas
né O-per/ rurtus, Ordlicka/ Turkeltaube.

IR SYLLABA finita, significatione genus
suum indicant, ut Vir, Weiz/ Mann/ Le-
vir, Brate Maißel/ Dieß Edmans
D. udes/ Trevir, Lipustey/ Liper. SA-

TVR, satura so-
ternas habeat
FVRVR etia
ximé apud Plin
furfure: & l
Descendentem
docuissurfure

FO Eminen-
tis, Sud /
analet ista
Wéc nistungna
Mascula sunt,
adamas, diam
Libra dwana
wotf von zwöl
lonffy ned Bi
nigeoeder Bi
Cum reliquis
Palatium.

CERAS Cerna
n. as, propterea qu
re: quaprima, m
- acceptrumqu

*RVDER non probatur doctis, sed rudus. Cucu-
MER pro cucumis in solitum videtur. Nondum
Zingiber, sive zinziber, quod hic à quibusdam
ponitur, apud veteres Latinos legi: Sed Zim-
piberi sive Singiberi Sā;mor! Zmber! Pli-
nius lib. 12. cap. 7. Non est hujus arboris radix,
ut aliqui existimave, quod vocat Zimpibe-
ri, alij verò Singiberi.*

OR.

O R, maribus servit, Muliebris demit-
tur arbor. Strom Baum.

Accedunt neutris, cor, Serce/ das herb.
ador. Běl obilny/ dinkel Korn. cumq;
a quore, Zpofogene More/ das Meer.
Marmor. Marmor Marmelftein.

V.R.

EXigit, VR, neutrum, Hic fursut,
Wotruby Kleiben/ cam vulture, Kas
né Geyer/ turtur, Nrdlicke/ Turckeltaube.

IN SYLLABA finita, significatione generis
finitum indicant, ut Vir, Dicitur/ Manni/ Le-
vir, Beate Marzeli/ Des Edmans
Daudet/ Trevir, Sigustep/ Siget. SA.

TVR, *satura saturum*, Syten / Sall / cum
cernas habeas formas, totidem habebit genera.
FVR etiam numero singulari in usu est ma-
ximè apud Plin. l. 18. c. 9. verum p. us reuinet in
furfure. Et lib. 26 c. 2. de mentagm loquens:
Descendentem Et in colla pectusq; ac manus, fo-
do cutis furfure.

A S.

FO *Emineum*, As. Neutr. *vas va-*
lis, Sud / Fuß. fasque, Wër flüssna
analet zita Gdtilch oder billich / octasque,
Wër n. j. ußna / onbillig.

Maicula sunt, elephas. Slon / Elephant.
adamas, diamant / Adamantstein / as,
Libra dwanacte Woch maup / Geo
wicht von wölß Buzen / atq; tiaras, Kias
leutsky aed Bistupsky flobaut / Ein Köa
nlaes oder B. schossaut.

Cum reliquis cunctis, flectit qua prima
Palatgum.

CERAS *Ceradis neutrum, ut ajunt, prater-*
neq; propterea quod sit inestatum. TIARAS Et
reliqua prima, masculina sunt. Virg. 7.

~ acceptrumque lacerq; tiaras.

C S.

Tia-

FVR, *satura saturum*, *Syten / Sall* / cum
ternas habeat formas, totidem habebit genera.
FVR etiam numero singulari in uis est ma-
ximè apud Plin. l. 18. c. 9. *verum plus reuinet in*
furfure: Et lib. 26. c. 2. de montium loquens:
Descendentem & in colla pectusq; ac manus, fa-
do cutis furfure.

A S.

FO *Emineum*, *As*. Neutrum vas va-
sis, *Sud / Fass*. fasque. *Wét flusina*
a nalet zito Gdttlich oder bittlich / actasque,
Wéc n-fusina / onbittig.

Mascula sunt, *elephas*. *Slon / Elephant*.
adamas, *diamant / Adamantem / as*,
Libra dwanacte Nacp maup / Geo
wtz foon zwölff Unzen / atq; tiaras, *Krac*
lertsch uel *Bischofskrobiaut / Ein Kon*
ntzes oder Bischofskaut.

Cum reliquis cunctis, flestit quæ prima
Palaisgum.

CERAS *Ceradis* neutrum, ut ajunt, prater-
nisi, propterea quod sit inusitatum. *TIARAS* &
reliquæ primæ, masculinæ sunt. *Verg. 7.*
— lceptumque lacerq; tiaras.

C S

Tia

40 NOMINUM.

Tiara, e, femininum est Iuva. satyra 6. --
Phrygia vestitur aurea tiara.

ES.

ESTo nomen in Es, muliebre. Se-
esto virile.

Limes, Mezñß / Gränze oder Mareß
flain. pes, Noß / Fuß. fomes, Poß
Zunder. termes, Blumená Wétter
wotsem / Ein abgebrochener Zweig mit
den Früchten. cum palmit. Winna
tolest / Reb Zweig. trames. Steßla / Fuß
steige

Et gorges, Mubina stüßern / Lämpf
oder Tiefe des Wassers. merges, Wo-
bilnß Snop / Koen garb poples, Pnyß
bñ Podkolenein Knießgelbe. cum cespite
Orn / Wasen oder rasen / vepres, Lir
Dornstrauch.

Esparies, Sténa / Wande stipelq; Pa-
rez / fuol / Stäck oder Pfaal. meri no-
menq; diei. Poledne / Mittag.

His Græcum primæ, vel teraz, jungi-
to nomen.

Hip.

Hippoman-
ele brüvete
lein an der C
Kor-nij bog
so alle Kran-
rent. Bp o
nny wret / B

TUDES

Schleib / O
fo sipass /
culina sent, ut q
bus ad confirmam

MERIDIS in
liter carmening

ad numero singu
cap. 1. Hanc

non posse. C

Woz tag na
Armatites, n

W. v. / My

eben wjn / A

Hyssoyle, J

multa anagene
nius lib. 14. cap
factumam. Id
cures agito, quem

40 NOMINUM.

Tiara, e, femininum est Juva. satyra 6. --
Phrygia vestitur aurea tiara.

ES.

E Sto nomen in Es, muliebre. Se
esto virile.

Limes, Meznij / Gränge oder Marsch
staln. pes, Moja / Fuß. fomes, Poore
Zunder, termes, Blumenä Wärd / D
wofcem / Ein abgebrochener Zweig in
den Früchten. cum palmit. Winna ra
solest / Neb Zweig. trames. Stetzla / Fuß
steige

Et gurgis, Mubina scijum / Lämpf
oder Tiefe des Wassers. merges, Mo
billy Snop / Korngarb poples, Pryh
by Podsolenn Kniechebe. cum cespite
Dra / Wasen oder rasen / vepres, Sti
Dornstrauch.

Et paries, Sténa / Wand. stipesq; Pa
rez / Luol / Stäck oder Pfahl. meri no
menq; dici. Poledne / Mittag.

His Græcum prima, vel terat, jungi
to nomen.

Hip.

Hippomane
cele hrijere
lein an der
Kor-nij hog
so alle Kran
rent. Bip
nyp ror-d / B

TUDES

Säleat. E
fo ägäsk /
culinafant, ut
bus id confirmat

Maridles in
liter carmening
am numero singu
cap. 1. Hanc

nen posse. C
Woz iana d
Aromatiles, n

S. 10 / My
dies in / A

Hyssopis, J
multa anageneru
n. us lib. 4. cap
factitum. id
suis a fuz, qum

Hippomanes neurris, Bradawiska na
 éle hry ére moowie nario;neho / Sipte
 lein an der Stirn eines Füllen. panaces,
 Kof. ný hoiacp wiffa;ke neoupy / Ein Kraut
 so alle Kranchheit hylet / cacoethes adha-
 rent. Sý oýge;g / a népak, p neyhogh;ols
 ney w;is / Böse Gewonheit.

TUDES, Valice / Kladiwo / Psaal/
 Scler. l. & Ames, Piosip / a nebbup's
 so éda;P / Stachelant Boz. Iaquimif.
 colina sunt, ut quibusdam placet, sed nullis testi-
 bus id confirmant.

MERIDIES in duas partes scilicet est, quia a-
 licet carmen ingredi non potuit. VERBES err-
 am numero singulari reperitur. Colu. 1. 1. 1.
 cap. 1. Hanc reprobam manifestum est interiri
 non posse. GRÆCA prima ut Boote,
 Mo; iaa na Pco; / Ein Mann d. d. d. d.
 Aromatiles, ný oý P; eam / Weintraut
 S wamp / Myrtes, Weytome; g oib; g
 iden w;an / Absinthites, Weytome; R. d.
 Hyssopites, Jrep w; iý oý in p;onit &
 multa alia generis ejusdem trafeniana sint. I.
 nius lib. 14. cap. 16. Aromatilen quoy, in cemo
 factum. Idem in eodem, Sic sine T.
 cutes ajico, quem alij palmit primum, a. 3. 3.

Hippomanes neurris, Bradawicka na
 cele hry-ete wosowie nioz, nio / Sap-
 lein an der Sten eines Füllen. panaces,
 Kot. nio hoiq wpei fe neoupp / Ein Fraut
 so alle Krankheit heilet / cacoethes adha-
 rent. D'p ol qe-g / a réval. p neppogitols
 nep wt-v / Böse Gewonheit.

TUDES, Valice / Kladwo / Piaz /
 Scler. l. & Ames, Piosip / a neb hio's
 fo éiaa: f / Sia p l am Boa: laqz mas-
 culina sunt, ut quibusdam placet, sed nullis re-
 bus ea confirmant.

MERIDIES in duas partes sectum est, quia a-
 liter carmen ingredi non potuit. Vires et-
 am numero singulari reperitur. Culu. lib. 1.
 cap. 3. Hunc veprem manifestum est interim
 non posse. GRÆCA prima ut Boote,
 Boz, iaqna Nadi / Wionam Duan /
 Aromatites, nio p feren / Wionam
 Wion / Myrtes, Wionore q oio a
 ephen, wian / Absinthites, Wionore Wion
 Hyssopites, Jap wé iij oi iap wian / &
 multa alia generis ejusdem masculina sunt. 1.
 nus lib. 4. cap. 16. Aromatites quoy snt eno
 factitum. Idem in eodem. Sic fit & p-
 cates a jico, quem aly palme primum, aly alyor

chiten vocant. Ibidem, Sed è puniciis quod sit, roithen vocant. Quasi neutra essent, ut quidam putavit, accusativus similis esset nominativo. Neque si vinum aromatices, absinthites, hyssopites dicatur, continuo hæc neutra erunt, quemadmodum neque Tagus, Rhodanus, cum flumen Rhodanus dicitur. SONT & Græca teritiæ declinat. quibus utuntur Latini, masculina, ut Magnes, Magnet / Kâmen Kierz̃ železotâhne / Magnetstein / Lebes, Kotel Mëdënr̃ / Ein âhren Kessel / Tapes, Skañy Koberet neb Koltza / Tapet / Teppich. præter hippomanes, panaces, & cacoethes, quæ neutra sunt. Plin. lib. 25. cap. 4. Penaces ipso nomine omnium malorum remedia promittit. numero sum & Dijs inventoribus adscriptum. Solacophanes his tribus addi potest.

IS.

IS dato fœmineis. Maribus da piscis
Ryba / Fisk. aqualis, Bmpwadlo /
Stießfaß.

Anguis, Wodñij had / Schlang / cum
fustis, Reg / fuol / Prigel. cum callis,
Mërelacesta / Orbaduter Weg. follis,
Më.h / Ein Blasßbalg. & callis, Mëc /
Sagwerdt. Mensis,

Mensis, M
Zamora / Sod
živa / Brandl
he / poltis, W
bis, Ofstled
Et sangvis, R
fâr̃h had / O
Wissel / Haa
Plaubu / Pf
Zirguc̃ / Jag
Mugilis, Prac
etnem grossen
men / Stun /
cum falce, S
schel zutammen
witanâ / Traubb
Vagvis, Nebel
gelal cum cucu
rum callis, Ze
gel / pulvis, D
sa owoz / Achß
Nis, quoq; fin
Brodt, & d. e.

ANNIS, 3

chiten vocant. Ibidem, Sed è punicis quod sit,
reitben vocant. Quasi neutri essent, ut quidam
putavit, accusativus similis esset nominativo.
Neque si vinum aromarices, absinthires, hyssopi-
tes dicatur, continuo hæc neutri erunt, quem-
admodum neque Tagus, Rhodanus, cum flumen
Rhodanus dicitur. SUNT & Græca tertia decli-
nat. quibus utuntur Latini, masculina, ut Ma-
gnes, Magnet / Kâmen Kteirg Zeleqotâhs
ne / Magnetstein / Lebes, Kotel Mèdèns
ny / Ein âhren Kessel / Tapes, Skany Kos
beric neb Koltza / Zapet / Zappich. præ-
ter hippomanes, panaces, & cacoerthes, quæ
neutri sunt. Plin. lib. 25. cap. 4. Penaces ipso
nomine omnium malorum remedia promittit, nu-
merosum & Dijs inventoribus adscriptum. So-
lætophanes his tribus addi potest.

IS.

IS dato fœmineis. Maribus da piscis
Kpba / Fisch. aqualis, Bampwadol /
Gießfaß.

Anguis, Wodhij had / Schlang / tum
fustis, Reg / luol / Preigel. tum callis,
Wicelacesta / Orbanuter Weg. follis,
Wêch / Ein Bläßbalg. & callis, Wêc /
Sawerdt. Mensis,

Mensis, Wêc
Zawora / Sod
jima / Brand
he / postis, W
bis, Ofstled
Et sanguis, K
Pâth had / G
Wissel / Nâ
Plaubu / Pf
Zarguey / Jâg
Mugilis, Præ
einem grossen
men / Stum
cum saece, S
schel zu samen
witana / Traub
Vogvis, Nehe
Gela / tum cucu
tum callis, B
gel / pulvis, P
sa o woy / Kp
Nis, quoq; fir
Brot, & d. e.

AMNIS, D

Mensis, Měsic / Monat / cum vesti,
 Zamora, Sochor / Kirgel / torris Nlawné
 žtwa / Brandt / glis, Néměda Myss / Kas
 pr / postis, Wětegel / Thürgestell / & or
 bis, Ofestleck / Erbstreih.

Et sanguis, Krew / Blut / cenchris, Stras
 fátš had / Gisl alte Schlang / collis,
 Wisse / Hāuel / cum vomere, Kadoo
 Plaudu / Pflugshaar / cassis. Tincto
 Zwęrecz / Jägergarn.

Mugilis, Praudnyš / Schneller Fisch mte
 einem grossen Kopff / atque lapis, Kās
 men / Stein / vermis, Ežerw / Wurm /
 cum falce, Swazek kterpšfoli wěcz / Bū
 schel zusammengebunden / canalis, Zlab /
 wřtaná / Traub / Kānel.

Vagvis, Nēhet / Nagel / Klaw an den Wā
 geln / cum cucumis, Wokurka / Kōrbis /
 cum caulis, Zeloš toffetal / 12. Krautsteng
 gel / pulvis, Prach / Staub / & axis, Wos
 sa owozu, Achß am Wagen.

Nis, quoq; finitum, ceu panis, Ešleb /
 Brodt / & aſe creata.

AMNIS, Nžela / Fluß. Canalis, žlab /
 wřtaná

Mensis, Měsic / Monat / cum vesti,
 Zamora / Sochor / Nigol / torris Hlawné
 živa / Brandt / glis, Měmēda Myš / Kaa
 š / postis, Wěra / Thürgestill / & or
 bis, Ofesleek / Erdkreiß.

Et sanguis, Krew / Blut / cenchris, štra
 šarš had / Gieß dte Schläng / collis,
 Wissek / Nkael / cum vomere, Kadoo
 Plaudu / Pflugschaar / cassis. Eneto
 Jirgarep / Jägergarn.

Mugilis, Praudnyš / Schneller Fisch mte
 elnem grossen Kopff / atque lapis, Kás
 men / Stein / vermis, Čžerw / Worm /
 cum falce, Swazek šterpšoli měch / Wü
 schel zusammen gebunden / canalis, Slab /
 witaná / Traub / Kánel.

Vagvis, Nehet / Nagel / Klaw an den Wda
 gela / cum cucumis, Wokurka / Róribš /
 cum caulis, Želnyš tofftal / r. Krautstems
 gel / pulvis, Prach / Staub / & axis, Woa
 ša owozu / Achß am Wagen.

Nis, quoq; finitum, ceu panis, Šhleš /
 Brodt / & a se creata.

AMNIS, Nžela / Fluß. Canalis, žlab /
 witaucš

mirarā trautā / Rāpōl / Rōre. Cinis,
 Popel / Alpe: apud priores etiam feminina
 fuerunt, quorum postremum Caesar, & Catu-
 lus, ut refert Nonius Marcell. conati sunt revo-
 care. feliciter eorum conatus cessit.

ANGUIS raro admodum reperitur foemininum.
 Valer Max lib. 4. Subito ab una parte ara
 prolapsam angrem prostraxit. In eodem mascu-
 linus est. Angues duo ex occulto prolapsi: sic
 enim habent correcti libri. CENCHRIS serpens,
 ma culm generis est. Lucan. lib. 9.

Et semper recto lapsurus limite cenchris.

Zenchris, idis, avis, Pessio fa / Ein
 Mananw: nec femi. vide Plin. lib. 10 cap.
 21. CASSIS, hoc est, rete, usitatus est numero
 multitudinis.

Virgilius 4. Georg.

-- aut invisi Minervæ

In foribus laxos suspendit aranea casset.
 Seneca Agam etiam singulari est usus. At ille
 ut hispidus sylvis aper

Cum casset vinctus tentat egressus tamen.

SENTIS, S. ou. Vorn, fere numero
 pluri reperiuntur. Colum. lib. 6 cap. 3. Libe-
 rantur arva sentibus, qui aestivo tempore per Ca-
 nicule ortum recit, &c. Idem lib. 11. cap. 3.
 singulari usus est, Nos sentem canis appellamus.
 POLIS, R. pētēcūp pē: cū māukā /

Duſſ

Das beste Me-
 linum, Cassius
 fer & Probus, qui
 len, pollinis neutri
 fisanum l. 6.

Moſſo wpe
 quibusdam addit
 fere a Latino ul
 mune duorum ge
 dunt esse, aremg
 fcare. Verum

nis, non alcyones
 nes nidos faciunt.
 Nos dies M Var
 alcyonios appellat
 e matrem Alcyone
 ajunt esse dominat
 min: erit tantu

Diſſo / Perſi
 dumputo, cum G
 atur. SOTULARI
 num, sed Soccus lib
 in extremo libro, L
 quis, vitanur obis
 et praefer me, ut

Dora qēna / De
 fracos foemininum
 enere usitatur.

Das beste Mehl des Korns / *Phocæ masculinum*, *Cassius* femininum esse existimat: *Cassius* & *Probus*, quibus potius accedendum est, *pollen*, *pollinis* neutro genere declinant. Vide *Priscianum* l. 6. **DELPHIS**, *Delphij* nebst *Meerſchwein* / *Meerſchwein* / etiam à quibusdā additur, sed *Delphin*, & *Delphinus* ferè à Latinis usurpantur. **ALCYONIS** alij commune duorum generum, alij incerti generis tradunt esse, avemq; *alcyonem* sive *alcedinem* significare. Verum *alcyonides* numero multitudinis, non *alcyones* sunt, sed dies quibus ipse *alcyones* nidos faciunt, ovapariunt, pulli educant. His dies *M. Varro* lib. 5. de lingua Latin. *alcyonios* appellari. *Suidas* ait *alcyonidem* fuisse matrem *Alcyonis*. *Magnum Erym.* & *Phavor.* conjunct esse diminutivum. Qua cum ita sint feminini erit tantum. **ACINACES**, *Meerſchwein* / *Perſiſcher begen* / *per e*, scribendum puto, cum *Græcè* ubique *ἀκινάκας* scribitur. **SOTULARIS** non est, apud *D. Hieronymum*, sed *Soccus* lib. 1. contra *Jovinianum*, ferè in extremo libro, Et hic *soccus* inquit, quem caritis, videtur vobis novus & elegans, sed nemo ut preter me, ubi me premeat. **OTHRYS** mons *Jora ædna* / *Idam cines* *Verques* / apud *racos* femininum est, à poetis Latinis masculino genere usurpatur.

Lucan.

Das beste Mehl des Kornes / *Phocas masculinum*, *Causius* femininum esse existimat: *Cas*er & *Probu*, quibus potius accedendum est, pollen, pollinis neutro genere declinant. Vide *Pri*stianum l. 6. **DELPHIS**, *Delphin* nebst *Morffo* wipf / *Meerschwein* / etiam a quibusdam additur, sed *Delphin*, & *Delphinus* ferè à Latinis usurpantur. **ALCYONIS** alij commune duorum generum, alij incerti generis trahunt esse, a *remg*, *alcyonem* sive *alcedinem* significare. Verum *alcyonides* numero multitudine, non *alcyones* sunt, sed dies quibus ipsæ *alcyones* nidos faciunt, ova pariunt, pullosq; educant. His dies *M. Varro* lib. 5. de lingua Latina ait *alcyonios* appellari. *Suidas* ait *alcyonidem* fuisse matrem *Alcyonis*. *Magnum Erym.* & *Phavor.* ajunt esse diminutivum. Qua cum im sine feminini erit tantum. **ACINACES**, *Me*c *Wissf* h / *Persischer begen* i per e, scribentumputo, cum *Gracè* ubique ἀκινάκας scribitur. **SOTULARIS** non est, apud *D. Hieronymum*, sed *Sotus* lib. 1. contra *Jo*stinianum, ferè in extremo libro, Et *h*is *soccus* inquit, quem cariris, videtur robis novus & elegans, sed nemo ut preter me, ubi me premat. **OTURYS** mons *Jora* aedna / *Idam* vines *Beraes* / apud *recos* femininum est, à poetis Latinis masculino genere usurpatur.

Lucan.

Lucan. lib. 6.

Solstitiale caput nemorosus summoveat
 Othrys. *Stat. 1. Achil.*
 Jam tristis Pholœ, jam nubilus ingemis
 Othrys.

O S.

M^a secula in Os, sunt Dos, Wéno/
 Morgengab/ cos muliebris, Muß/
 Weßstein / & arbos, Strom /
 Baum.

Da chaos, Smêshce woffch wêch a potat.
 Vermischung aller Ding / atque melos
 Libé; Pirwanj / Süßer aefang/ neutris,
 os, Wsta/ Kost / Ein Mundt oder Bein.
 Argos, Wêrlo rêckth/ Ein Stadt inn
 Griechenlands / epolque. Slowo werff/
 Werß oder Lobgesang.

V S.

Nomen in Vs, mas est, seu quarta five
 secunda.

PAMPINVS, Winck list / Reb laub/
 Reb blaot. Intubus, seu intybus, Stêco
 bak/ Ein Kraut Lewenzahn genandt; non
 video

video cur gener
 quam apud Cla
 3. cap. 18. Ex
 les, vel minus
 marios Plin
 & impositi tun
 ejusdem lib.
 sent, imponen
 bi caule nonni
 es erraticum in
 tiam celestis,
 tantum est mase
 rebus nullus m
 mma.

Porticus Pr
 hazenij obelâ
 tribus, Efer
 ebris acusque
 Wsta / Hand
 Alvas, Brich
 mé / das Erd
 Wame. cole
 dus, Sim on
 po Ronach /
 Monis. carba
 porce a torabon
 wandt, addes.

Solstitiale caput nemorosus summoveat
Ochrys. *Stat. 1. Achil.*

Iam tristis Pholœ, jam nubilus ingemit
Ochrys.

O S.

M secula in Os, sunt Dos, Wéno/
Morgengab/ cos muliebris, Muß/
Weystein / & arbos, Strom /
Baum.

Da chaos, Smêthee wissech wêch a potat.
Vermischung aller Ding / atque melos
Libé; Diwanij / Süßer aefang / neutris,
os, Bsta/ Kost / Ein Mundt oder Bein.
Argos, Wêilo recsch/ Ein Stadt inn
Griechenlandt / epotque. Slowo werff/
Berß oder Lobgesang.

V S.

Nomen in Vs, mas est, seu quartæ five
secundæ.

PAMPINVS, Winny list / Reb laub/
Reb blaot. Intubus, seu intybus, Stîec-
baß/ Ein Kraut Lewenzahn genandt; non
video.

video cur gener
quam apud Cle
p. cap. 18. I
les, vel minus
maries Pinn
& impositi iun
ejusdem lib.
fens, imponen
bi e aule nonm
es erraticum in
tiam celestis,
tantum est mis
rebus nullius m
mus.

Portiens Pr
qagenij vdelâ
tribus, Cfero
ebriacus que
Nofa / Hand
Alvus, Brich
mê / das Ede
Wannr. col
dus, Din on
po Monach /
Monis. carba
porce a lobabon
wandt, addes.

video cur generis sint incerti, cum feminina nusc
quam apud Classicos reperiantur. Columel lib.
3. cap. 18. Ex quibus pampini pullulas vel steri-
des, vel minus feraces, quos rustici vocant mace-
marios Plin. Procem: lib. 23. Pampini trisi
& impositis tumorem omnem siccant, & capite i-
ejusdem lib. Pampinos quoq; eis edendos cen-
sent, imponendosq;. Idem lib. 19. cap 18 Intu-
bi caule non minus grasi. Et eodem loco inveni-
es erraticum intubum genere neutro. Arcus e-
tiam celestis, Duba nebesta/Regenbogen/
tantum est masculini generis: neque est cur in-
rebus nullius momenti tempus frustra contem-
mus.

Porticus Prästörssy pro dēste a f pre-
chazeny vdelane / Ein Schopffen. atq;
tribus, Etwort lidu / Ein Zunft. muli-
cbrisacusque Gepla / Radel. manusq;
Nufa / Handf.

Alvus, Bricho/der Dauch. humus, Be-
mē/das Erdreich. vannus, Wopulfa/
Wanne. colus, Prästörce / Rocken. I-
dus, Dsm onomē kazdeho Mēipce hued
po Monach / Die nehesten Tag nach dem
Nonis. carbasus, Lenkē platno na pra-
porce a korabowj plachtj/ Subell Leinge-
wandf. addes. D Er

video cur generis sint incerti, cum feminina nusquam apud Classicos reperiuntur. Columel lib. 3. cap. 18. Ex quibus pampini pullular vel fieri des, vel minus feraces, quos rustici vocant ramedarios Plin. Procem; lib. 23. Pampini iritis & impositi tumorem omnem siccant, & capite i. ejusdem lib. Pampinos quoq; eis edendos censent, imponendosq;. Idem lib. 19. cap. 18. In rubi caule non minus graxi. Et eodem loco invenies erraticum intubum genere neutro. Arcus etiam celestis. Duba nebesta/Regenbogen/ tantum est masculini generis: neque est cur in rebus nullius momenti tempus frustra contrahatur.

Porticus Prästreffij pro dēsse a f pro chazenij vdelāne / Ein Schopffen. atq; tribus, Tzerret lldu / Ein Zunft. muliebrisacusque Sepla / Nadel. manusq; Nufa / Handf.

Alvus, Bricho/der Bauch. humus, Zeme/das Erdreich. vannus, Wopulka/Wanne. colus, Prästijce / Rocken. Idus, Osm onowé kazdeno Mēijce hnd po Monach / Die nebesten Tag nach dem Monis. carbasus, Lenlé platno na praporce a korabowj plachty/ Subtil Leingewandf. addes. D Er

Et domus, Duom/ Haus. & ficus po-
mum, Fyſt/ Feige. mas morbus habetur.

ACUS, i. piscis nomen, Рыба нѣпосѣ/
En langer Meer: fisch / virile est: cum ve-
ro tertia declinationis est, purgamentum
tritici significat, Pleva/ Spreu / & neu-
rum est. Varro lib. 3. de Re rust: Acus sub.
sternendum gallinis parturientibus. Idem eti-
am aliquando significat quarte declinationis, sed
est generis feminini. Fesius, Palea etiam qua-
dam de frumento acus dicuntur. Columel lib.
2. cap. 10. Durissima quidem acus resecta sepa-
rata erunt. **COLUS** apud Catullum & Propertii-
um etiam genere virili invenitur
CARBASVS femininum est numero singulari.

Propert. lib. 4.

Exhibuit vivos carbalus alba focos.

**Val. Max. lib. 1 de Emilia virgine Vesta-
li:** Quum carbasum, quam optimam habebat,
foculo imposuisset, subito ignis emicuit, Sic enim
habent correcti libri, non quem, ut quidam le-
gunt. numero multitudinis neutrum est. **FICUS**
morbus, Fyſt / neh Brudawitz nebiſtuy/
Feigen: ein aelchwie. semper est generis
masculini: Pomum semper femini. sive quarte
declinationis sit: Cornel. Cels. lib. 5. cap. 12:
Ficus arida decocta. Eodem lib. cap. 18. Fi-

om arida qua
Varro, & qu

PLURIMA
ce

Quz mari
Predomlura
ra/ Rag/ Lu
herent.

Partim foem
Drauplasna
Duchflab. er
sten.

QUIDAM MEN
transiunt, pro no
vel femina esse
bet, nam servato
reuntur: sic D
shdaba: Zwen
plna ric/ Zimb
ni: Redi. Arctos,
Gillen der
Paust/ Wist
Epsi Papiowe
generis, ut apu

Et domus, Duom/ Haus. & ficus po-
num, Fjß/ Selge. mas morbus habetur.

ACUS, i, piscis nomen, Рыба рыба/
Ein langer Meer-fisch / virile est: cum ve-
ro tertia declinationis est, purgamentum
critici significat, Plema/ Spreu/ & neu-
rum est. Varro lib. 3. de Rust: Acus sub-
sternendum gallinis parturientibus. Idem eti-
am aliquando significat quarta declinationis, sed
est generis feminini. Festus, Palea etiam qua-
dam de frumento acus dicuntur. Columel lib.
2. cap. 10. Durissima quidem acus resecta sepa-
rata erunt. COLUS apud Catullum & Propertii-
um etiam genere virili invenitur
CARBASVS femininum est numero singulari.

Propert. lib. 4.

Exhibuit vivos carbasus alba focos.

Val. Max. lib. 1. de Emilia virgine Vestal:
Quum carbasum, quam optimam habebat,
foculo imposuisset, subito ignis emicuit, Sic enim
habent correcti libri, non quem, ut quidam le-
gunt, numero multitudinis neutrum est. FICUS
morbus, Fjß/ neb Bradawice nebūzov/
Neigen ein aequor. semper est generis
masculini: Pomum semper femini. siue quarta
declinationis sit: Cornel. Cels. lib. 5. cap. 12:
Ficus arida decocta. Eodem lib. cap. 18. Fi-
cus

em arida qu
Fano, & qu

PLurima
ce
Quz mari
Preomluwa
ra/ Rag/ L
hateu
Parim fecm
Dwaublasna
Duchsiab. er
Am.

QUIDAMEX
transiunt, pro no-
vel femina esse
bet, nam serato
arunt: sic D
Plaba/ Zephi
plna vi/ Dmb
ne Red. ardos
Gistia der
Hauffe/ Wafi
Eret Papawe
generis, ut apu

*seu arida quam pinguisime. Sic Columel.
Varro, & quicunque latine locuti sunt.*

PLurima in Os Græca, Ausonij fecere Latina.

Quæ manibus partim, ut prologus
Preambulum / Vorrede. paradisus Obor-
ta / Rag / Lustgarten / daß Paradies / ad-
herent.

Partim scemineis, veluti diphthongus,
Dwauplasna syllaba / Zwenfach lautender
Buchst. eremus, Paussé / die Wü-
sten.

QUIDAM existimant quæcunque ex his ad nos
transiunt, pro nostro arbitratu vel masculina,
vel feminina esse; longe aliter tamen se res ha-
bet, nam serraco ferè genere Græco, his Latini
utuntur: sic Diphthongus, Dwauplasna
syllaba / Zwenstimmer. Periodus, Obchod-
plina rē / Umgång eines Vollenkommens
ne Rēdt. Arctos, Dweyda Redwé-tj, Ein
Sistern der Vår gewandt. Ereumus,
Paussé / Wüst / Einöde. Papyrus, Ro-
tht Papirowe / Papier / & alia hujus
generis, ut apud Græcos, ita apud nostros
fæmi.

*aut arida quam pinguisſima. Sic Columel.
Varro, & quicunq; latine locuti ſunt.*

PLurima in Os Græca, Aufonij ſe-
cere Latina.

Quæ maribus partim, ut prologus
Priedmluma/ Vorrede. paradifus Dbo-
ra/ Rag/ Luſgarten/ daß Paradiß/ ad-
herent.

Partim foemineis, veluti diphthongus,
Dwauchlaſna ſyllaba / Zwenſach lautender
Buchſtab. eremus, Pauſſé / die Wä-
ſten.

QUIDAM exiſtimant quæcunq; ex his ad nos
tranſeunt, pro noſtro arbitratu vel masculina,
vel foeminina eſſe; longe aliter tamen ſeres ha-
bet, nam ſervato ſere genere Græco, his Latini
utuntur: ſic Diphthongus, Dwauchlaſna
ſyllaba/ Zwenſtimmer. Periodus, Obſchod/
pina rec/ Umgang vnnnd Vollenkommenes
ne R. de. Arctos, Dweйда Redwétij / Ein
Gefirn der Bär genandt. — Eremus,
Pauſſé / Wäſt / Einöde. Papyrus, Ko-
pſt Papprowe / Papier / & alia hujus
generis, ut apud Græcos, ita apud noſtros
D 2 ſemi-

fæminina sunt. Prologus verò Pædmlus
wā / Borredt. Dialogus, Rozmlauwātij/
Gespräch. Stylus, Ktaup / Kastica / Sârol/
griff. Scyphus, pich nadoba / becher. Isthmos,
Auzha zime Spogugley ostrow ; Zemj/
Ein Damm zwischen zweyen Meeren /
& alia quam plurima masculina sunt. Plin. lib.
4. cap. 11. Alius namque ibi isthmus angustia
similis est, eodem nomine & pari latitudine.
BARBITOS, Welikâ Lautna / grosse Laut-
ten apud Græcos fæmininum est. unde O-
vid. Nec facit ad lacrymas barbitos ulla
meas. Horat. libr. 1. Carm. Ode. masculino u-
sus est. — age dic Latinum.

Barbite carmen, Lesbio primum modu-
late civi.

Costos, Angellkowj fer / Wolgeschmack-
te Wurz auß Arabia / India / vnnnd Sprit
apud eosdem masculinum est. Lucan. fæminin
genere dixit libro 9.

Et tamarix non lata comis, Eoaq; costus

PHAROS, Wostrow tobo gmena/
Nam einer Insel etiam apud illos est mas-
culinum. Apud nostros fæmin. Stat : 3. Sylv.
— trepidis ubi dulcia nautis.

Lumina noctivagæ tollit Pharos æmula
lunæ.

Sucto-

Sucto in Cla-
turrim in ex-
nim habent lib-
aldus probat.
est. Strab.
d. o. B. p. v. d.
frequentissim-
p. Alabast-
masculinum est.
Academ. quæst-
unguenti pure-
K. r. g. i. t. a. l. o. m. f.
Spicanard /
Præmā post-
spuolobu / O-
sum, Plinius lib-
cidam crystallum
Ovidius, Nec
distima nardo.
bius nuntur vo-
capit. 1. Esto are-
beat pedes septu-
Sint lata per me-
cernum & sextan-
labam exeunt ne-
bastrum, nardum
runt. d. i. p. v. d.

Sueto in Claud. Caf. 2. Superposuit altissimam
 turrim in exemplum Alexandrina phari: sic e-
 nim habent libri correcti: quam lectionem Bero-
 aldus probat. SMARAGDUS apud utroq; virile
 est. Strab. 16. λίγεται καὶ διόν ὁ σμαράγ-
 δος ὁ βίονος &c. Plinius lib. 37. cap. 5.
 frequentissime masculino utitur. ΑΛΑΒΑΣ-
 ΤΗΡ. Alabastrum nadobfa / Alabastrum /
 masculinum est, a Cicerone alabaster dicitur 2.
 Academ. quest. Quibus etiam alabaster plenus
 unguenti putescere videtur. CRYSTALLUS,
 Κρυστάλινος famen / Crystall. Nardus,
 Spicanard / Spikanard. Diametros,
 Πρωά ποστρίδες οκραυλοστί neb γινέχο
 σπουσίου / De die etner Siqu / feminina
 sunt, Plinius lib. 37. cap. 9. Coeunt in translu-
 cidam crystallum Ibidem, crystallum erutam.
 Ovidius, Nec coma vos fallat liquida niti-
 dissima nardo. Columella, Vitruvius, macro-
 bius utuntur voce diametros. Columel. lib. 5.
 capite 2. Esto area rotunda, cujus diametros ha-
 beat pedes septuaginta. Vitr. lib 10. cap. 14.
 Sint lata per mediam diametrum pedum qua-
 ternum & sextantis. Horum nonnulla in um, syl-
 labam exeunt neutro genere, ut crystallum, ala-
 bastrum, nardum, costum: exempla passim occur-
 runt. λίγος LECTHVS, Elegno a
 D 3 masto

Sueto in Claud. Caf. 2. Superposuit altissimam
 turrim in exemplum Alexandrinae phari: sic e-
 nim habens libri correcti: quam lectionem Bero-
 aldus probat. SMARAGDUS apud utroq; virile
 est. Strab. 16. λίγεται καὶ διόν ὁ σμαράγ-
 δος ὁ λίγεται. &c. Plinius lib. 37. cap. 5.
 frequentissimè masculino utitur. ΑΛΑΒΑΣΤΗΡ
 sp. Alabastrum nadobfa / Alabastrum /
 masculinum est, à Cicerone alabastrer dicitur 2.
 Academ. quest. Quibus etiam alabastrer plenus
 unguenti putescere videtur. CRYSTALLUS,
 Κρυστάλλωφανεν / Crystall. Nardus,
 Spicanard, Spikanard. Diametros,
 Πρωά postred ofraublossi neb giného
 spuofobu / De die elner Figur / femmina
 sunt, Plinius libr. 37. cap. 9. Coeunt in translu-
 cidam crystallum Ibidem, crystallum erutam.
 Ovidius, Nec coma vos fallat liquida niri-
 dissima nardo. Columella, Vitrucius, macro-
 bius utuntur voce diametros. Columel. lib. 5.
 capite 2. Esto area rotunda, cujus diametros ha-
 beat pedes septuaginta. Vitr. lib 10. cap. 14.
 Sint late per mediam diametrum pedum qua-
 ternum & sextantis. Horum nonnulla in um, syl-
 labam exeunt neutro genere, ut crystallum, ala-
 bastrum, nardum, costum: exempla passim occur-
 runt. Λιγυδ. LECYTHVS, Diegnv a
 D 3. masto

μαστρίj δέβαν νεβ νάδοβα / *Deßzug.*
 femininum est apud Homerum 6 Odys. & Ari-
 stophanem frequentissimè, maximè in Rania. &
 apud Ciceronem ad Atticum libr. 1. Nosti illas
 δουροδορ. Nondum hoc vocabulum Latina
 declinatione inveni apud veteres, quo fortasse
 etiam masculino genere usi sunt. PARADISVS
 solum genere virile tum Græci, tum nostri utun-
 tur. Gel. libr. 2. cap. 20. Vivaria autem, quæ
 nunc vulgus dicit, sunt quos παργαδίστους
 Græci appellant. Lactantius lib. 2. de Opificio
 Dei, Ipsumq; paradisum igni circumvallavit.
 ABYSVS, Πρεπαστ wod / *Esse ohne*
 grundt, Synodus, Σαυίj, zusammenkunft.
 diphthongus, eremus, apud Latinos semper sunt
 substantiva, & feminini generis: apud Græcos
 etiam sunt adjectiva, & communis generis mo-
 re Attico, unde eis articulus tum masculinus, tum
 femininus preponitur: sed cum substantivorum
 naturam induunt, etiam apud eos generis sunt
 feminini. Quidam cum in lexicis his vocibus
 vidissent articulum tum masculinum, tum femini-
 ni generis prepositum, arbitrati sunt esse generis
 communis.

IN neutris, numerata virus, Quid / *Das*
 Gist. pelagusq; profundum. *Plutos*
 kost More / *das tieffe Meer.*

Illud

ILLUD

quantos aper-
 pelagus, quod
 SEXVS, i, P
 secundo de clin
 2. lib. hys. A
 post annum re
 tuus unde que
 te f. a. omnia
 Tum in muro
 titudine omni
 Sexus utrum
 vide Nov. Mar

POstulat V
 tia fle
 Hic lepus, D
 Maug. pus C
 ges. Notha /
 Sic tibi formi
 lucis. Splice
 wana / a S
 nec Krause
 Est conlebre
 Mospladen. A
 de mendum /
 Balden juja

μαστρίj δέβαν neb nádoba / *Deiug.*
femininum est apud Homerum & *Odys.* & *Aristophanem* frequentissime, maxime in *Ranis*. &
apud *Ciceronem* ad *Atticum* libr. 1. Nosti illas
δυνάμεις. Nondum hoc vocabulum Latina
declinatione inveni apud veteres, quo fortasse
etiam masculino genere ussint. *PARADISVS*
solum genere virili tum *Graci*, tum nostri utun-
tur. *Gel.* libr. 2. cap. 20. *Vivaria* autem, quæ
nunc vulgus dicit, sunt quos *παργαδάρους*
Graci appellant. *Lactantius* libr. 2. de *Opificio*
Dei, *Ipsumq;* paradisum igni circumvallavit.
ABRSVS, *Prepastwod* / *Elisse* ohne
grundt. *Synodus*, *Squij* zusammenkunft.
diphthongus, *eremus*, apud *Latinos* semper sunt
substantiva, & feminini generis: apud *Græcos*
etiam sunt adjectiva, & communis generis mo-
re *Attico*, unde eis articulus tum masculinus, tum
femininus praponitur: sed cum substantivorum
naturam induunt, etiam apud eos generis sunt
feminini. Quidam cum in lexicis his vocibus
vidissent articulum tum masculini, tum femini-
ni generis prapositum, arbitrati sunt esse generis
communis.

IN neutris, numera virus, *Ged* / *Das*
Elisse. pelagusq; profundum. *Plutos*
foss *More* / *das* tiefe Meer.

Illud

ILLUD
quantos ape-
pelagus, quon-
SEAPS, i, V
secunda decli-
2. lib. h. 3. A
post annum re-
tum unaque
& testamini
Tum in muro
titudin. m. m.
Sexus utrum q
vide Nov. Mar.

POBULAT v
ria fleo
Hic lepus, 3
Maß. pus C
ges. *Pösa* / A
Sicubi foem
lucis. *Spia*
wana / a S
nee *Kaufm*
Est muliebre
Weslader. A
dracinen /
Baldam juja

ILLUD Valerij Flac. libro 1. -- pelagum
 quantos aperimus in usus: apud priscum est, aut
 pelagus, quod verisimilitudine, à poeta scriptum fuit.
 SEXVS, i, Postianij/ Aut ober & i. p. e. f. e.
 secunde declinationis neutro genere dixit Salust.
 2. lib. hist. At Metellus in ulteriorem Hispaniam
 post annum regressus, magna gloria concurren-
 tium undique, virile & muliebri sexus per vias
 & castra omnium visibatur. Sisenna lib. 4. hist.
 Tum in muro virile ac muliebri sexus populi mul-
 titudine omni collocata Varro liv. 2. de Annal.
 Sexus utrum virile, an muliebri, an neutrum sit,
 vide Nep. Marcell. & Prætorum libro 5.

POSTulat Vs. neutrum quonies id ter-
 tia flebit.

Hic lepus, Jagic/ Nase / & mus: mpsd/
 Mauß. pus Græcum compositaque jan-
 ges. Noßa/ Fuß.

Sit tibi foemineum, Leporus herba vo-
 lucris. Syllia gebna zaxicij nahou nazi-
 wana / a Skatij Koroptwa / Skatiz
 nee Krauts und Noßels.

Est muliebri palas, Lauze/ Prüßen ober
 Moßlacker. subleus, Pant w Skawentij
 dremennem / Höfens Sande damis dia
 Balcken zusammen gebunden werden.

ILLUD Valerij Flac. libro 1. -- pelagum
 quantos aperimus in usus: apud priscum est, aut
 pelagus, quod verisimile est, à porta scripta fuit.
 SEXVS, i, Vohlavij/ Art ober B i plecht.
 secunda declinationis neutro genere dixit Salust.
 2. lib. hist. At Metellus in uitrorem Histantiā
 post annum regressus, magna gloria concurren-
 tium undique, virile & muliebre sexus per vias
 & testaminiū vesebatur. Syenna lib. 4. hist.
 Tum in muro virile ac muliebre sexus populi mul-
 titudine omni collocata Varro lib. 2. de Annal.
 Sexus utrum virile, an muliebre, an neutrum sit,
 vide Nov. Marcell. & Prætorium libro 5.

POSTULATVS, neutrum quonies id ter-
 tia fleat.

Hic lepus, Jagic/ Nase / & mus: myj /
 Mauß. pus Græcum compositaque jui-
 ges. Noßa / Fagß.

Sit tibi foruncum, Lepus herba vo-
 lucris. Epilica gedna jagicij nahou nazi-
 wana / a Stalnij Koropwa / Matheis
 nis Kraut end Noßel.

Est muliebre palas, Fauze/ Pfäßen ober
 Moßlacken. subscus, Pant w Stawenij
 bröwennem / Nößens Bandt damie die
 Balcken zusammen gebunden werden.

pulcherrima virtus, Zwuzilost / etnost /
Eugend:

Atque salus, Spasenij / Bradwij / Nyl.
pecudisque pecus, Pastewnij dobytet /
Allerley Bleh. quibus additur incus,
Nafowadlo / Amboß

Quæque sibi servus, Sluzebnost / Dienste
barkett. juvenisque, Mladost / die Ju-
gend. senexque Starost / daß Alier.
jugarunt.

wës, wodos. hoc est Pes, Noha / Sueß /
virile est, & qua ex eo nascuntur, ut Chy-
tropus, Ljynuoßka / na ktern sekatlówé / a
Nince pët obn stawj / Dreyßueß darauff
man Nâfen seßet. secunda vocali per o, li-
teram Tripus, Ljynoßny kotel / Dreyßüß-
figer Kessel / Apus, Koren / Schwalm
mü kurgen Füssen: hoc postremum inqui-
unt quidam esse generis feminini, quod confir-
mant Plinij autoritate libro 10. cap. 39. Pluri-
mum volant, quæ apodes, quia carent usu pedum.
ab alijs cysselli appellantur, hirundinem specie.
Sed Plinius relatrum, Quæ ad Volucres, sive
Aves resultat. Sic idem de psittacis loquens eo-
dem libro, cap. 42. Super omnia humana voces
red-

reddunt pteraci
dia hanc mit
pit verba prom
Generis esse mas
9. de hist. Anim
aris feminini
natur.

Si mus auri
Plinius lib. 10
Non extra terran
viva mansuefie
cit. Idem libro
Lagopus sifit alu

Æs Mied.
neutrum
fraus Lest / Ve

S. prace
S, dato foemi

Est virile, ru
Schiffsil.
Brunn. pons
chifer ägis, r
tj rana hnig
Nasser.

pulcherrima virtus, Zwuzilost / etnost /
Eugendf:

Atque salus, Spasenij / Zeadwij / Hyl.
pecudisque pecus, Pasternij dobytek /
Allerley Vieh. quibus additur incus,
Nafowadlo / Ambos.

Quaeque sibi servus, Sluzebnost / Dienste
barkelt. juvenisque, Mladost / die Ju-
gendf. senexque Starost / daß Alter,
jugarunt.

wes, wodes. hoc est Pes, Noha / Fueß /
virile est, & quae ex eo nascuntur, ut Chy-
tropus, Ljynuožka / na ktery se katlowé / a
Hince přt obn staroj / Dreyfueß darauff
man Nasen sehet. secunda vocali per o, li-
teram Tripus, Ljynožny kotel / Dreyfueß
figer Kessel / Apus, Koreyk / Schwalma
mii fursen Füssen: hoc postremum inqui-
unt quidam esse generis faminini, quod confir-
mans Plinij autoritate libro 10. cap. 39. Pluri-
mum volante, quae apodes, quia carent usu pedum
ab alijs cypselli appellantur, hirundinem specie.
Sed Plinius velatrum, Quae ad Volucres, sive
Aves resulit. Sic idem de psittacis loquens eo-
dem libro, cap. 42. Super omnia humana voces
red-

reddunt psittaci
dia hanc mutati-
pie verba pronun-
Generis esse mas-
9. de hist. Anim-
aris faminini
natur.

Si meus auris
Plinius lib. 10
Non ex terra
viva mansueti-
cit. Idem libro
Lagopus sicut alio

ÆS Mied.
azurum
traus Est / Ver-

S. praece
S, dato foemi

Est virile, ru-
Schiffen.
Bruon. pons
rhifer agvis, r-
tij rana hnlga
Natter.

reddunt pſtati quidem: & ſermocinantes. In-
dia hanc mittit, Imperatores alunt, que acci-
pit verba pronuntiat, in vino præque natura
Generis eſſe masculini Apud docet Ariſtoteles lib.
9. de hiſt. Anim. LAGOPUS nomen herbe. ſue-
aris foeminini eſt, quamvis ex tæc compo-
natur. Martial. lib. 7.

Si meus aurita gaudet Lagopode Flaccus.

Plinius lib. 10. capite 43 de Lagop. de a. v. c.

Non extra terram eum naſci facile quando nec
viva manſueſcit, & corpus occiſe ſtatim mar-
cit. Idem libro 26. cap. 8 de Lagopode herba,
Lagopus ſiſtit alvum, è vino per a.

ÆS Meliſ / Kupff / oder / Eib tibi ſe
neutrum. Laus, Schwala / Lob.
fraus Leſt / Betrüg. muliebria ſunto.

S. precedente conſonante.

S, dato foemineis, ſi contona ponitur
ante.

Eſto virile, rudens, Schijfomý Proom /
Schiffjell. ſons, Schula Struck /
Brunn. pons, Moſi / Brüd. teoſle-
thifer ägvis, ma þ hab / od archē e ſſt us
tj rana þnige / Kleine Schlang oder
Natter.

D S

Mon.

reddunt pſteraci quidem: & ſermocinantes. India hanc mittit, Imperatores alunt, que accipit verba pronuntiat, in vino præcipue talia. Generis eſſe maſculini Apud ducet Ariftoſteles lib. 9. de hiſt. Anim. LAGOPUS nomen herba. ſive aris ſceminini eſt, quamvis ex tribus componatur. Martial. lib. 7.

Si mus aurita gaudet Lagopode Flaccus. Plinius lib. 10. capite 48. de Lagop. de arbor. Non extra terram eum naſci facile, quando nec viva manſueſcit, & corpus occiſa ſtaccimare ſcit. Idem libro 26. cap. 8. de Lagopode herba, Lagopus ſiſit alvum, e uſu peſa.

AS Mled. Kupff oder Erß tibi Ge-
neutrum. Laus, Schwala / Lob.
fraus Leſt / Betrüg. muliebria ſunto.

S. precedente conſonante.

S, dato ſceminis, ſi contona ponitur
ante.

Eſto virile, rudens, Schiß Toxy Promiſſ /
Schieſſill. ſons, Eſtula Struſſ /
Beunn. pons, Moſt / Brüd. leonle.
thiſer ägvis, maſſ had / od archē. ſſe us
tj rana hntge / Kietne Sgung vort
Natter.

D S

Mon-

Mons, Hora / Berg. dens, Zub/ Zam.
 atque chalybs, Wocel. Stahl. affis
 quibus addito partes.
 Et polysyllaba ps, Forceps dematur
 adunca. Rjssé/ Zang.

COMPOSITA ex nomine Dens etiam
 sunt masculina. ut Tridens, Trjsspicatj
 wjdh/ Drenjncfj item bidens, cum ru-
 sticum instrumentum significat, Dwan:
 sp'catj wjdh/ Zwenjncfj. FORCEPS fa-
 mininum est. Ovid. 12. Metam.

.. Quod forcipe curua Cum faber eduxit.
 Pers. Satyr. 4.

.. labefaciunt forcipent adunca.

FRONS, Ezel/ Stiern / apud ve-
 rustissimos, masculinum fuit. Rudens fa-
 mininum.

X.

X dato fœmineis. Sed Eryx, Hora
 gednaw Spclij/ Ein Berg in Sici-
 lia/ grex, Stádo drobnj / Ein Heerde.
 mascula sunt.

Et spadix, Blomena wêter ; Palworme
 ho

De
 hostrum S
 Dattelbaum
 vermis, H
 cum fornice
 niz. Praf w
 Atque calix
 cix, Zigue
 re getnogfo
 varyxj; Na
 Blutach cal
 hiecu/ a Se
 mowégo Die
 der Inepje un
 Preterea vo
 Zjw/ Ein D
 Pá wnj /
 Sed Dico/
 que. Hecan
 A; Ex, hanc
 rils,

VICTRIA
 deria. GULT
 rina. numero
 rices, ulrice

Mons, Hora / Berg. dens, Zub/ Zam.
 atque chalybs, Wocel. Stahl. affis
 quibus addito partes.
 Et polysyllaba ps, Forceps dematur
 adunca. Rißsté/ Zang.

COMPOSITA ex nomine Dens etiam
 sunt masculina, ut Tridens, Trippicath
 wißly/ Dreßzincfig item Bidens, cum ru-
 sticum instrumentum significat, Dwan-
 spicath wißly/ Zwenzincfig. FORCEPS fa-
 mininum est. Ovid. 12. Metam.

.. Quod forcipe curua Cum faber eduxit.
 Pers. Satyr. 4.

.. labefactent forcipent adunca.

FRONS, Gzelo / Stiern / apud ve-
 rustissimos, masculinum fuit. Rudens fa-
 mininum.

X.

X, dato scemineis. Sed Eryx, Hora
 gedna w Spelli/ Ein Berg in Sicta
 lla/ grex, Stádo drobny / Ein Heerde.
 mascula sunt.

Et spadix, Blomena wétew ; Palworme
 ho

ho stoma S
 Dattelbaum
 vernis, H
 cum fornice
 nix. Präf w
 Arque calix
 cix, Bique
 ré gedna pfo
 varyz p Na
 Blom cal
 floctiu, a Se
 moredo De
 dee luep an
 Præterea vo
 Zim/ Sia B
 pñ emg /
 S. dñi Hecy
 que. Hecan
 A, Et, fiant
 nile,

VICTRIA
 dena. GILT
 tina. numero
 Ericea, luerice

ho Stromus Sowolcem / Zewel von einem
Dattelbaum mit der Frucht. Bombyx
vermis, Neobamoppo / Spinnmänn-
cum fornice, Klenurq / Gewelb / phoe-
nix. Prast w Arabij / Vogel von Arabie.
Arque calix, Neodoea Pcep / Kels / cou-
cix, Zigue / Kuckard. & oryx, Zige-
re gedno pafolosa / w. Diminues Elinu.
varyxq; Nabéplazila / Auffgeschwollen
Blutartz calyxque. Luffma wiff / lēp
fivēu / a Semena blyu / a Dwooce fies
mowēdo Die Luffen durch jeden Frucht / os
des Knopfe an den Kofen.

Preterea volvox, Wunnq neb ravorq
Zitw / Ein Sirkemolmiltm. quoncia,
Pec vncp / Bluff Wogen / leprunq;
S. om Ziney / Sunden Wogen / deun-
que. Meocanaci vncp / Eyff Wogen.

Ax, Ex, fiantum polytyllaton, esto vi-
sils.

VICTRIX Wü. Elytelk. é Nt. erin-
derin. ULTRIX, wiff. erin é Nt. p-
rina. numero multitudinis non solus, vi-
trices, ultrices, genere muliebri, jaden-
cro

Sub Jm.
Stahl. am

dematur

Densetiam

Exe. imp

am. m.

Quon

ACEIS

aber eduxit.

apud ve.

laens fa.

Eryx, Hora

ergin Sior

Ein Nuro.

Palwormis

ho

ho stromu Somolcum / Zewelq von einem
Dattelbaum mit der Frucht. Bombyx
veranis, Neobamoppro / Spidenromm.
cum fornice, Klenatij / Gewelb / phoe-
nix. Prax w Arabij / Vogel von Arabie.
Argue calix, Nadoora Vich / Reich / coc-
cix, Bigne / Kuckard. & oryx, Züß
regino pafofora / w. Dammes Linn.
varyxq; Nabéla ylla / Aufzuchtweib
Blutadri calyxque. Luffina wylt le. o
Köcku / a Semena bylia / a Ewonce (tes
mowégo Die Hühner unter jeden Frucht / os
des Laopfe an den Hosen.

Præterea volvox, Winnij neb rewerß
Zjrtw / Ein Nebenwulst. quoniam r.
Pit eney / Züß Bogen / lepranq;
S. om Broq / Subit Wunden / denz-
que. Wedanac eney / Züß Bogen.
Ax, Ex, finium polysyllabon, esto vi-
sile.

VICTRIX, Wüßtelph. é M. emine-
deria. & ULTRIX, Wüßtelph. é M. p. a
fina. numero multitudinis non, pluris vi-
trices, utrices, genere muliebri, p. a. n. u.
610

tro etiam victricia & ultricia pariunt.

Virg. 3. Aeneid.

Res Agamemnonias victriciaque arma
secutus. Sil. lib. 2.

Ipsa pyram super ingentem stans socia
Dido.

Mandabat Tyris ultricia bella futuris.

MASTIX, *ῥύλα* / *Βίε* / *Peisshen* / *ma-*
stix media producta, (ut docet Eustachius, &
multa Carmina Homeri) generis feminini est:
composito utuntur Latini masculino genere, Ho-
meromastix, Nance a Potupnijs Home-
ra Poetj / Homeri Schmähel Cicero-
mastix. Nance a Potupnijs Cicerona/
Ciceronis Schmähel. hoc est, Homeri,
Ciceronis flagellum, & obrectator. Plinius in
proemio Natural. hist. Ut obiter caveam istos
Homeromastigas. **BOMBIX**, *Ἡδὲβᾶν* /
Seiden cum materiam significat, unde ve-
stes bombycinae sunt, femininum est. Plinius
lib. 11. capite 23. Assyria tamen bombyce femi-
nis cedimus Quod si aliquando pro bombycina ve-
ste reperitur masculinum, non tam materia quam
vermiculi habita est ratio. **PHOENIX** hic avem
significat: nam cum est gentile significat me-
tiendum est. **COCCYX** coccygis avis est, qua
Latine cuculus dicitur. Plin. lib. 10. capite 9.

Ipse

Ipse, modico ter-
pasta CALYX
est, & priorem sy-
stros masculinum
matum his echin-
22. Pulvinari p-
minit idem lib. 1
appellat animal
non est itaq; barb-
DRX, *Ἐρως*
weysu / *Renno*
mnes Grammatic-
cent, fam. est tar-
stros. Galen. ex
camentorum facu-
dyem quam voca-
6. Pungentes sana-
tes purpurissimum
dyem vulgus pl-
ser coloris cognat-
significare etiam
habeat similem co-
Ecbule planā
herba nomen, est
capite 15. Scand-
catur. **STR**
geschmad *Qu*
nus putant, fu-

tro etiam victicia et ultericia pariant.

Virg. 3. Aeneid.

Res Agamemnonias victriciaeque arma

fecurus.

Sil. lib. 2.

Ipsa pyram super ingentem flans focia

Dido.

Mandabat Tyris ultericia bella futuris.

MASTIX, *gilia / Sic / Pelsteden / ma-*

non est iung. habet.

DRX, *gilia / Pelsteden / ma-*

composito usuntur Latini masculino genere, Ho-

metomastix, *gilia a Potupus / gome-*

ra Potup / Homeri *gilia* Cicero-

mafit. *gilia a Potupus / Cicero-*

Ciceronis *gilia* Cicero-

Ciceronis *gilia* Cicero-

proemio Natural. hist. Ut obiter caveam istos.

Horomomastix. BOMBIX, *gilia*

Sedem cum materiam significat, unde de-

lib. 11. capite 23. *gilia* item bombyce foem-

ma cedimus. Quod si aliquando pro bombyce de-

stet reperiatur masculinum, non tam materia quam

significat: nam cum est gentile significat me-

tiendum est. COCCYX coccygia avis est, qua

Latine cuculus dicitur. Plin. lib. 10. capite 9.

ipse

avis pennis, f

gilemad Qu

atur. STR

capite 15. Scand

herba mmen, est

trebule pland

habere simlenco

significat etiam

ser coluit cognat

dyem vulgus pla

nes purpurisimam

6. lingentes / ama

dyem quam voca

camenitum facu

stos. Galen. exi

acens, sam. est can

names Gummatice

repsi / Drim

DRX, *gilia*

non est iung. habet.

appellat animal

metit idem lib. 1

22. Pulvinate p

maum hic ebum

stos masculinum

est. et priorem

posset Caix p

ipso modo ren

De

Apse, modico tempore aestatis visus non cernitur
 postea CALYX per y, apud Gracos fæmininum
 est, & priorem syllabam habet brevem: apud no-
 stros masculinum est. Plin. lib. 15. cap. 23. Ar-
 matum his echinato calyce vallum, Eodem libe.
 22. Pulvinati primum calycis. VOLVOCIS me-
 minit idem lib. 17. capite ultimo. Alij volvocem
 appellat animal prærodens pubescentes uvæ:
 non est itaq; barbarum, ut quidam putat. SAN-
 DRYX, Ezeiwéná barwa; præpalenéhople
 weysu / Wennig / Patßroet / quod ferè o-
 mnes Grammatici, & lexica masculinum esse do-
 cent, fam. est tam apud Gracos, quam apud no-
 stros. Galen. extremo libro de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. Adusta Cerussa in san-
 dycem quam vocant, transit. Plin. lib. 35. cap.
 6. Pingentes sandyce sublim, mox ovo inducen-
 tes purpurissimum fulgore miny faciunt. San-
 dycem vulgus pharmacopolarum minium prop-
 ter coloris cognationem vocat. Hesichius ait
 significare etiam fruticem, cuius flos colorem
 habeat similem coccò. SCANDIX, scandiscia,
 Erebule planá / Wild Körbel Kraut.
 herba nomen, etiam est muliebre. Plin. lib. 12.
 capite 15. Scandix, quæ ab alijs tragopogon vo-
 catur. STYRAX, Wonné Gummi / wols-
 geschmack Gummi. ut Cyrillus & Ammo-
 nius putans, fæmininum est, cum thymiano o-
 do-

Apse^g, modico tempore æstatis vesus non cernitur
 posita CALYX per y, apud Græcos femininum
 est, & priorem syllabam habet brevem: apud no-
 stros masculinum est. Plin. lib. 15. cap. 23. Ar-
 marum his echinato calyce vallum, Eodem libe.
 22. Pulvenati primum calycis. Volvoctis me-
 minit idem lib. 17. capite ultimo. Alij volvocem
 appellat animal prærodens pubescentes uvæ:
 non est itaq; barbarum, ut quidam putat. SAN-
 DIX, Ezeiwená barwa; præpalenêhoples
 wepsu / Wennig / Parisßroet / quod ferè o-
 mnes Grammatici, & lexica masculinum esse do-
 cent, fem. est tam apud Græcos, quam apud no-
 stros. Galen extremo libro de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. Adusta Cerussa in san-
 dycem quam vocant, transit. Plin. lib. 35. cap.
 6. Pingentes sandyca sublim, mox ovo inducen-
 tes purpurissimum fulgore minij faciunt. San-
 dycem vulgus pharmacopolarum minium prop-
 ter coloris cognationem vocat. Hesichius aut
 significare etiam fruticem, cujus flos colorem
 habeat similem cocco. SCANDIX, scandicia,
 Erēbule planā / Wild Kōrbel Kraut.
 herbe nomen, etiam est mulsebre. Plin. lib. 12.
 capite 15. Scandix, quæ ab alijs tragopogon vo-
 catur. STRAX, Wonnē Gummi / wols-
 geschmack Gummi. ut Cyrillus & Ammo-
 neus putant, femininum est, cum thymiano o-
 de-

doremq; significat, sed apud Plinium lib. 24. cap. 6. masculinum est Placet, inquit, præter illa, que diximus, maximè pinguis, purus. Solin. quoq; cap 46. de thuris arbore loquens, Arabes, inquit, sarmentis ejus ignes forent, quorum fumo satis noxio nistodore cremari thoracis occurrant, plerumq; insanabiles morbos contrahant. OBEX, Zworá / Kiegel / quod apud Priscos etiam recto casu invenitur, quondam fœm. fuit, quo genere Plinius usus est in Paneg. Nulle obices, nulli contumeliarum gradus. LATEX, Kážá wípfót / jegliche feuchtigkeit. Culex, Komár / Mücken. Ramex, Púteř w líně / der Biuch / mascula sunt. CVLEX apud Plaut. Latex apud Accium feminina reperiuntur. NATRIX, Wodný had / Waser schlange / apud Lucanum masculinum est. lib. 9. Et natrix violator aque. Quod Priscianus lib. 5. putat figuratè dictum.

FOEMINEUM thomex, Prowázef / sein schwärtlein. alex, Herynf / Nering. cum smilace, Stromowý gměno / Ein Eybentbaum oder Weiden am Zaun wachsend. fornax, Pre / Kamna / Ofen. Et forfex, Quořř / Scher. vibex, pruh / Stuchmafen. carex, Wostřé rořřek pies
te

sentj fessiw S
Korb machf.
fē moruē nado
geräthe.

THOMEX

nam causam pro
ondum legi apud
nus, libro quinto,
aba terminantur:
um legi apud aub
ibex?

MOBILE fit fixu
audie
nd: genus cap
odriř / Ein Kl
od / Du Außgan
obile fit neu
baudis.

SAPA pssis nady
propertis quod
lis, Denktaro
ris, Múntřř
s, Mú pē S
s, Cz. mome

doremq; significat, sed apud Plinium lib. 27. cap. 6. masculinum est Placet, inquit, præter illa, quæ diximus, maxime pinguis, parus. Solin. quoz; cap. 46. de thuris arbore loquens, Arabes, inquit, sarmenti ejus ignes fervent, quorum fumo satis noxio nifi odore cremati thoracis occurrant, plerumq; insanabiles morbos contrahunt. OBEX, Bwora / Kegel / quod apud Priscos etiam recto casu invenitur, quondam fœm. fuit, quo genere Plinius usus est in Paneg. Nulla ebices, nulli contumeliarum gradus. LATEX, Kozdâ wiskoit / jelttge feuchtigkelt. Culex, Komâ: / Mücken. Ramex, Pstirz w lûe / der Bruch / mascula sunt. CVLEX apud Plaut. Latex apud Accium fœminina reperiuntur. NATRIX, Wodnâ had / Waser personâ / apud Lucanum masculinum est. lib. 9. Et natrix violator aque. Quod Priscianus lib. 5. putat figuratè dictum.

FOemineum thomex, Prowâzê / sein jchmâlein. alex, Herynk / Hering. cum semilacæ, Stromowâ gmiêno / Ein Eybentbaum oder Weiden am Zaun wachsende. formax, Pic / Fama / Ofen. Et fortex, Wuozky / Scher. vibex, pruh / Stachmâsen. carex, Wostre rospil piez

Ench fessiv S
Korb machet.
se moruê uado
gâdhe.

THOMEX

nam causam pro
ondum legi apud
nus, libro quinto,
aba terminantur:
um legi apud auct
libex?

MOBILE sit fix
audie
Vod: genus cap
odryt / Ein Kl
od / Der Aufgâ
Mobile sit neu
baudis.

SAPR posses ad
r, propterea quod
us, Den Dero
ris, Mlunsky
s, Mlunsky / S
s, Czernie

sentj fossij Stachlete ruten darauß man
Korb machet. adjuuge supellex. Wßelte
ē moruē nadobij Hospodarstij Nausa
jardhe.

THOMEX à Θόμυξ factum est. ob
nam causam priorem prodaximus. **FORPEX**
undum legi apud veteres. **VIDEX** etiam Prisci-
nus, libro quinto, numerat inter ea qua ex, Ri-
ba terminantur: hujus nominis positionem non-
um legi apud auctores antiquos. Quid situit
brix?

Mobile sit fixum, si fixum mente sub-
audis.

Inde genus capit, ut sonipes, Delmos
obrijt / Ein Klepper. oriensque, Wp-
od / Der Aufgang. tonansque.

Mobile sit neutrum, si fixum mente
baudis.

Sæpe positis adjectivis substantiva omittun-
t, propterea quod facile intelligantur, sic Na-
is, Den Darozey / Geburtstag. Mo-
is, Wiensteyl / tamen / Mühlstein. Sex-
is, Wieye / Söpen / Augsimonat. Quin-
is, Eßmone / Hermonat. Oriens,

Wptheo

senſij loſſim Stachlete ruten darauß man
Korb machet. adjuuge ſupellex. Wiſſelt
é monitè nadobij Hoſpodariſimij Hauß
geräthe.

THOMEX ἡ θώμυξ factum eſt. ob
nam cauſſam priorem produxiſſimus. **FORPEX**
ondum legi apud veteres. **VIBEX** eſſiam **Præſci-**
pus, libro quinto, numerat inter ea qua ex, **Tri-**
ba terminantur: huius nominis poſitionem non-
um legi apud auctores antiquos. Quid ſi ſunt
bix?

Mobile ſit fixum, ſi fixum mente ſub-
audis.

Inde genus capit, ut ſonipes, **Delmo-**
odnyſ/ Ein Klepper. oriensque, **Wpo-**
od/ Der Aufſgang. tonanſque.

Mobile ſit neutrum, ni fixum mente
audis.

SARE poſitis adjectivis ſubſtantiva omittun-
t, propterea quod facile intelligantur, ſic **Na-**
is, Den **Starozeny**/ Geburtſtag. **Mo-**
is, **Meimſky kamen**/ Mühlſtein. **Sex-**
is, **Me-ſc**/ Sepin/ Augſimonat. **Quin-**
is, **Er-mene**/ Hermonat. Oriens,
Wpſhod

Wp̄t od / Auhāana. Occidens, Zāpad /
 W̄tēuana. Torrens, Potok ꝛ p̄rwaluma
 e ē p̄p̄o nor / Kierp̄ m̄ l'ēē p̄rēp̄ha /
 W̄tēer so q̄d̄ling vom Regen angeht.
 Freffuens, Witam c̄ny Potok / Allzeit fließ-
 t. W̄tēer Confluens, Stoka mod' /
 Zuhammenfließung vieler Wasser. Cor-
 nipes, Nomato pro, om̄y nana hama Horn-
 st. a. Continens, Spolu se dr̄žic̄y zemē /
 e nana maner hangende Erdtrich. Bi-
 pennis, M̄ ē neb S. h̄ra dwogwostrij /
 E u Dell parten. Consonans Spoluzwuc̄
 rā L̄tera / M̄ fl. manender Buchstab.
 Vocalis, M̄l̄sh ā L̄tera / Hōllautendē buch-
 st. v. Presens, P̄r̄p̄em̄ p̄ c̄ai / Gegenwärt-
 igezeit. & his similia ejusdem sunt gene-
 ris, cuius est substantivum quod subauditur. Na-
 talis masculini est generis, quia subauditur dies
 Molaris, quia lapis: Oriens, Occidens, quia
 Sol: continens fœmininum, quia terra subaudi-
 tur: bidens, ovus: bipennis, securis: bi-
 remis, triremis, navis: consonans, vocalis litera
 presens, neutrum, quia subauditur tempus
 Quod si adjectivum per se ponatur in oratione
 neque aliquod nomen substantivum subauditur
 erit neutrius generis ut Continens apud r̄hetore
 vo firmamento, decens, accidens, consequens
 convi-

conveniens: q
 dialecticus p
 dum in Gram
 usu venit, ridi
 git, officij sui ob

R Espectim
 que
 Zeugma, R
 der Städte.
 re, Cere.
 Hoc Praest
 berimus
 Marcus hic
 gentis.
 Hædamnata
 Njela w Itali
 laudat.

HÆC nomin
 rum, tamen sunt n
 tio posuimus, qua
 mini tertia decim
 neutra sunt, quib
 pellat Lxxviii mul
 Salsus. bello jugu
 nis pepulit, ut
 ones sese veluti ci

Wód / Aufgang. Occidens, Západ /
 Wód / Torrens, Potok & prívalowa
 é / nor / kúř / m' é / přepá /
 Wósser so adbling vom Regen angeht.
 Irrefluens, Witaw ény Potok / Alzeit fließt
 / é Wósser Confluens, Stoka wod' /
 Zuammenschlussung vieler Wasser. Cor-
 nipes, Nowado ro, ény nanohama Horn-
 / a. Continens, Spo'u se dířicý země /
 é n' anan' er hangende Erdreich. Bi-
 pennis, M' é neb Silyra dwogwořtíř /
 é n' Hell parien. Consonans Spolzřwuc-
 / á / Litera / M' flammender Buchstab.
 Vocalis, M' a / Litera / Hóllautendé buch-
 st. b. Præsens, Přijem' p' éai / Gegenwár-
 tigezeit. & his similia ejusdem sunt gene-
 ris, cuius est substantivum quod subauditur. Na-
 talis masculini est generis, quia subauditur dies
 Natalis, quia lapis: Oriens, Occidens, quia
 Sol: continens femininum, quia terra subaudi-
 tur: videns, avis: bipennis, securis: bi-
 remis, irremis, navis: consonans, vocalis litera
 præsens, neutrum, quia subauditur tempus
 Quod si adjectivum per se ponatur in oratione
 neque aliquod nomen substantivum subauditur
 erit neutrius generis ut Continens apud rhetore
 vo firmamento, deccus, accidens, consequens

conve

conveniens: q
 dialecticu p
 dum in Gram
 usa venit, rici
 git, officij sui ob

R Espicim
 que
 Zeugma, R
 der Städte.
 re, Care.
 Hoc Præest
 berimus
 Marcus h' c
 gentis.
 Hæc damnata
 M' a / Itali
 laudi.

HÆC nomin
 rum, tamen fune
 tio postrema, q
 mini tertie deci
 neutra sunt, quib
 pellat Læm mul
 Salust. bello jugu
 nis pepulit, ut
 ones sese velut

conveniens : quæ prudens magister rhetoricis ac
dialecticis professoribus relinquet intactum : ne-
dum in Grammaticæ rudimentis , ut aliquando
usa venit , ridicule rethorem , aut dialecticum a-
get , officij sui obliviscatur.

Respiciamus fines , non significata fre-
quenter.

Zeugma, Reate, *Omēna* meſt / *Namen*
der *Städte*. ideo petit hoc , cum Tibu-
re, *Cære*.

Hoc *Præneste*, *Hiſpal*. Sulmo hic u-
berrimus undis.

Martius hic *Narbo* braccatæ gloria
gentis.

Hæc damnata diu Romanis *Allia* fastis.
Rhefa in *Italy* / *Ein Fluß* inn *Welſch-*
land.

HÆC nomina , quamvis propria ſint oppido-
rum , tamen ſunt neutra ; quia habetur potius ra-
tio poſitionis , quàm ſignificationis : ſiquidem no-
mini tertiæ declinationis *A, E, L* , literis finiti,
neutra ſunt , quibus adde *NEPETE* , (ſic enim ap-
pellat *Livius* multis locis non *Nepes*) *SUTHUL*.
Saluſt. bello *Jugurth*. Denique *Autum* ſpe pactio-
nis pepulit , uti relicto *Surbule* , in abditas regi-
ones ſeſe veluti cedentem inſequeretur. *Præſcan*.

E

lib:

conueniens : quæ prudens magister rhetoricis ac
dialecticis professoribus relinquere intenda : ne
dum in Grammaticæ rudimentis , ut aliquando
usu venit, ridicule rethorem, aut dialecticum a-
git, officij sui oblitiscatur.

Respiciamus fines, non significata fre-
quenter.

Zeugma, Reate, Oména mess / Nomen
der Städte. ideo petit hoc, cum Tibu-
re, Cære.

Hoc Præneste, Hispal. Sulmo hic u-
berrimus undis.

Martius hic Narbo braccatz gloria
gentis.

Hæc damnata diu Romanis Allia fastis.

Nîska w Italij / Ein Fluß inn Welschs
land.

HÆC nomina, quamvis propria sint oppido-
rum, tamen sunt neutra; quia habetur potius ra-
tio positionis, quam significationis: siquidem no-
mini tertie declinationis A, E, L, literis finitis,
neutra sunt, quibus adde NEPETE, (sic enim ap-
pellat Livius multus locus non Nepes) SUTHUL.
Salust. bello Jugurth. Denique Aulum spe pactionis
populit, uti relicto Suthule, in abditas regi-
ones sese veluti cedentem insequeretur. Priscian.

libro 5. putavit *Surbul*, & *Mutbul* propria esse oppidorum, & quamvis cum nomine oppido jungerentur, ut *Surbul oppidum*, non esse generis neutri, maxime cum sint hæc nomina *Punica*, *Pannonumque lingua*, quæ *Hebrææ* atque *Chaldææ* similes est, neutro genere careat: sed *Sallustij* loci aperti simè docet neutrum esse. *MUTHUL* flumen est, *Numidia*, *Sallustius* ibidem, *Erat* in ea parte *Numidia*, quam *Adherbal* in divisione possederat. flumen a *Meridie* nomine *Muthul*, à quo *Mons abenit*, &c. ex quo loco sine neutri generis colligi non potest, *Probus* in *Cathol.* nomen docet utrumque esse neutrum. *GADIR* putat. *Priscianus* eodem libro esse neutrum. *Unum* inquit, proprium civitatis invenitur *Gadir*, quod quidam *fæmininum* esse utarunt, sed *Sallustius* neutram esse ostendit in 2. *hist.* accusativum similem nominativo ponens: Ut alij tradiderunt *Tartessum* *Hispaniæ* civitatē, quam nunc *Tyrj* mutato nomine *Gadir* habent. Nam si esset *fæmininum* *Gadirina* dixisset. Hec ille. *HISPAL.* *Sil.* lib. 3.

Et celebre Oceano alternis fluctibus
Hispal.

SULMO *Ovidij* patria masculinum est.

Sil. lib. 8. -- Conjugitur acer

Pelignus, gelidoque rapit *Sulmone* co-
hortes.

NARBO fuit amplissimum emporium *Galliæ*
braccatæ, *Lic. pro Fene. 19*, Est in eadem provin-

cia Narbo Marti
taloga.

Nectua *Ma*

ALLIA, n

nominum primi

ni lib exceptio

ratione fæmini

-- & tanto e

Quod etiam n

ualem.

R Espicit in
poëta

Vade tibi me

pellunt;

Sic *rolacrem*

notij Soma

der, Sedna

NOMEN

mus, quod multa e

ut *Arvi*, *Plaf*

Stadt. aqua,

Ni. cas. Blue

aliquando genus

tribuunt inferiori

Virg

Solaque culi

libro 5. putavit *Surbul*, & *Muthul* propria esse oppidorum, & quomodo cum nomine oppido jungerentur, ut *Surbul* oppidum, non esse generis neutri, maxime cum sint haec nomina Punica, Paenorum, & lingua, quae Hebraeae atque Chaldaee similis est, neutro genere careat: sed Sallustij locus apertissime docet neutrum esse. *MUTHUL* flumen est, Numidia, Sallustius ibidem, Erat in ea parte Numidia, quam *Adherbal* in divisione possederat. flumen a Meridie nomine *Muthul*, a quo Mons abest, &c. ex quo loco sine neutri generis colligi non potest, *Probus* in *Cathol.* nomen docet utrumque esse neutrum. *GADIR* putat. *Priscianus* eodem libro esse neutrum. *Utrum* inquit, proprium civitatis invenitur *Cadir*, quod quidam femininum esse utarunt, sed Sallustius neutram esse ostendit in 2. hist. accusativum similem nominativo ponens: Ut alij tradiderunt *Tartessum* Hispaniae civitatem, quam nunc *Tyrj* mutato nomine *Gadir* habent. Nam si esset femininum *Gadirim* dixisset. Hec ille. *HISPAL.* *Sil.* lib. 3.

Et celebre *Oleano* alternis fluctibus *Hispal.*

SULMO *Ovidij* patria masculinum est.

Sil. lib. 8. -- Coniungitur acer

Pelignus, gelidoque rapit *Sulmone* colles.

NARPO fuit amplissimum emporium Galliae *Braccatae*, *Lic.* pro *Foncio*, Est in eadem provincia

cia *Narbo* Maritimo.

Nectua Maritima.

AILIA, Maritima.

nominum primae.

ni lib. exceptio.

ratione femininae.

-- & tanto e.

Quod etiam m.

utalem.

Respice in

poeta

Vnde tibi m.

pellunt;

Sic *rolucrem*

notij *Soma*

der, *Germani*

NOMEN com-

mus, quod multa e-

ut *Arvi*, *Paf-*

Stadt, *Aqua*.

Rofa, *Bluc*

aliquando genus n-

tribuum inferiori

Vug

Solaque cul-

DE GENERIBUS

61

est Narbo Martius, &c. Ausonius in urbium Catalogo.

Nectua Martie Narbo silebere &c.

AILIA, nomen suorum est, & generis femininum primum declinationis, carmen est Lucani lib. exceptio primo verbo. ALBULA, eadem ratione femininum est apud Ovid 4. Fast.

-- & tanto est Albula pota Deo.

Quod etiam masculinum reperitur apud Martialem.

Respicit interdum nomen generale poetra.

Vade tibi merito genus inferiora capessunt;

Sic volucrem sequitur bubo, Wap/ nocay Soma/ Nachtul. sic flumen lader, Bedna l'fa. Nam eines Fluß.

NOMEN commune, sive generale his vocamus, quod multa ejusdem generis comprehendit, ut avis, P at/ Vogel. Urbs, Mento/ Stadt. Aqua, Woda/ Wasser. flumen, W'fka/ Fluß Mons, Nora/ Bera Poeta aliquando genus nominis generalis, & superioris tribuunt inferiori.

Virgilius 4. Aeneid.

Solaque culminibus feriali carmine bubo

E a

Sape

elia Narbo Martius, &c. Ausonius in urbium Catalogo.

Nectua Martie Narbo silebere &c.

ALLIA, nomen fluxus est, & generis feminini. nominum prima declinationis, carmen est Lucanilib. excepto primo verbo. ALBULA, eadem ratione femininum est apud Ovid. 4. Fast.

-- & tanto est Albula pota Deo.

Quod etiam masculinum reperitur apud Martialem.

R Elpicit interdum nomen generale poëta.

Vade sibi meritò genus inferiora capessunt;

Sic volucrem sequitur bubo, Wapf /
nočny Soma / Nachteul sic flumen la-
der, Hedna Iesa Nam eines Fluß.

NOMEN commune, sive generale hic vocamus, quod multa ejusdem generis comprehendit, ut Avs, Pât / Vogel. Urbs, Mëttol / Stadt. Aqua, Woda / Wasser. flumen, R. f. / Fluß. Mons, Hora / Berg Poeta aliquando genus nominis generalis, & superioris tribuunt inferiori.

Virgilius 4. Æneid.

Solaque culminibus feriali carmine bubo

Sæpe quari *Ubi* bubo *fæmininum* est, quia *nomen generale*, nimirum *avis*, sive *volucris* est *fæmininum*, cum apud *Plin.* & *pœtas* omnes, quos quidem *viderim*, *masculinum* sit.

Lucan. lib. 4.

Et tepidum in molles cephyros excurrit
la der.

Jader neutrum est, quia *flumen* *nomen commune* neutri generis est. *Aviculus* in *descriptione orbis*.

Gadir prima *fretum* *solida* *supereminet*
arce,

Attollitq; caput *geminis* *inserta* *columnis*.

Gadir hic *fæmininum* est, quia *nomen superius* nempe *urbs*, *fæmininum* est.

OETA, *Ossa*, *Oibrys*, *Gimæna* *Hor* / *Namen*
der *Virg.* *masculina* sunt, quia *mons* *generale* *nomen virile* est.

Seneca Hercul. Furent.

Iam *cæruleis* *eVectus* *equis*

Titan *summum* *prospicit* *Oetan*.

Ovid. in Ibin.

Utq; *dedit* *salus* *è* *summo* *Thessalus*
Ossa.

Quæ *duo* *frequentissimè* *leges* *fæminina*. *Ter-*
tium *invenies* *supra* *inter* *ea*, *quæ* *in* *Is*, *syllabam*
exeunt.

IDA, *ÆTNA* *nondum*, *quod* *meminerim*, *leg-*
masculina: *illud* *Ovidy* *in Ibin*.

Plu

Plurima *qua-*
mit *sic*

Plurima *re-*
vomit.

Probus, *Phœas*
minis *esse* *neut-*
Catholicis *nomin-*
tione, *Leſum*
men *generis* *neut-*
flumen *Turia*
colligitur, *cum* *(l)*
gus *&* *Alba*, *&* *a*
libro *quinto* *asser-*
esse *neutrum* *&*
similium *numin-*
di *etiam* *Sallustii*
culatam *in* *2* *hi-*
um *&* *dextrum* *fla-*
rum, *similis* *esse*
alle.

Plinius lib.

mina *gemmarum*
mina *Græcorum*
balata *ra*

Sape quari Ubbubofemininum est, quia nomen generale, nimirum avis, sive volucris est femininum, cum apud Plin. & poetas omnes, quos quidem viderim, masculinum sit.

Lucan. lib. 4

Et tepidum in molles cephyros excurrit laeder.

Jader neutrum est, quia flumen nomen communi neutri generis est. Avienus in descriptione orbis.

Gadir prima fretum solida supereminet arce,

Attollitq; caput geminis inserta columnis.

Gadir hic femininum est, quia nomen superius nempe urbs, femininum est.

OETA, Ossa, Oibrys, Giména Dor/ Nomen dei Virge. masculina sunt, quia mons generale nomen virile est.

Seneca Hercul. Furent.

Iam caruleis eVectus equis

Titan summum prospicit Ocean.

Ovid. in Ibin.

Vtq; dedit saltus è summo Thessalus Ossa.

Quae duo frequentissime leges feminina. Terminus inventes supra inter ea, quae in Is, syllabam exeunt.

IDA, AETNA nandum, quod meminere, legi masculina: illud Ovidij in Ibin.

Plerima quae mit sicut

Plerima vomit.

Probus, Phocas minis esse neutrum

Catholicis nomine

tione, Letum men generis neutrum

flumen Turia colligitur, cum lo

gus & Alia, & libro quinto assertum

esse neutrum & similitum plurimum

dei etiam Salustius

culancum in 2 hunc

um & dextrum flumen

rum, similis efficitur

illa.

Petrus lib. prima gemmarum

mina Graecorum

haurita

Plurima qua flammæ Sicanus Ætna vocatur
sic in correctis libris legitur.

Plurima qua flammæ Sicanis Ætna vocatur.

Probus, Phœas existimavit TURIA nomen fluminis esse neutrum. Sic enim inquit Probus in Catholicis nominibus, ubi agit de prima declinatione, Lectum est & unum hac declinatione nomen generis neutri apud Sallustium. Et dextrum flumen Turia. Ex quo loco nullum genus prorsus colligitur, cum loco nominis Turia, possit & Tagus & Alia, & quodvis aliud poni. Priscianus libro quinto affert locum integrum, docetq. non esse neutrum. Quod autem Turia, inquit, & similia fluminum nomina masculina sint ostendit etiam Sallustius in am, terminans ejus accusativum in 2 historiæ, Inter lava montium & dextrum flumen Turiam, nam si esset neutrum, similis esset accusativus nominativo. Hac ille.

PLINIUS lib. 37. cap. 10. quàm plurima nomina gemmarum in as, & es, syllabas; prima Græcorum, genere feminino, usurpant habitatione nominis communis Gemma.

Plurima qua flammam Sicanus Aetna vomit sic in correctis libris legitur.

Plurima qua flammam Sicanis Aetna vomit.

Probus, Phocas existimantur TYRIA nomen fluminis esse neutrum. Sic enim inquit Probus in Catholicis nominum, ubi agit de prima declinatione, *Letum est & unum hac declinatione nomen generis neutri apud Salsitium. Et dextrum flumen Turia.* Ex quo loco nullum genus proprius colligitur, cum loco nominis Turia, possit & Tagus & Allia, & quodvis aliud poni. Priscianus libro quarto affert locum integrum, docetq; non esse neutrum. Quod autem Turia, inquit, & similitum fluminum nomina masculina sint ostendit etiam Salsitius in am, terminans ejus accusativum in 2 historiarum, Inter lara montium & dextrum flumen Turiam, nam si esset neutrum, similis esset accusativus nominativo. Hæc illi.

PLINIUS lib. 37. cap. 10. quàm plurima nomina gemmarum in as, & es, syllabas, prima Græcorum, genere feminina usurpat
babita ratione nominis communis Gemma.

DE NOMINIBVS

Incerti generis.

HÆc modo foemineis, maribus modo juncta, videbis

Grossus, Medozraß Fyß / Frûzeitige Fels gen. adeps, Fuf / Aller d. ista schmeckt, atomus, Wêa pro maloss nerox elitedlna / Bnzertheilig. lmax, Nlmeizd / schones den. cum torque, Blaty t. c; / halßband, phaselus, Olauth / Stijß / Ein langes Schiff oder Wische Bonen.

Scrobs, Ymia / die Stuben. serpens, Had / Schlana. fiats, Ronce / Daß End. cum corbe, Pletmß fñis / Korb. dieß que, Den / der Laq. rubusque. Wos firoßma / Ein Brambeer Stauden.

Postulat hic aut hoc merito Narz Nîes Paw Wlaßß Z-mu / Ein Fluß inn Italien. vulgus, Ob. c. ij / daß gemeine Volk oder Pöfel. & anxur Gmeno gednoßo Wêsta / Nam einer Stadt.

NOMINA incerti generis vocant veteres

Gramm

Grammatici
pu d probatos si
manibus duor
siquidem com
ris sunt. non te
marem semin
que enim bos
adjectum a
vem marem lig
mine modo
neutra, pro an
adjectum ma
neutrum, si ita
cipiant

GROSSI sig
cujusque gene
gropi aqua de co
de arboribus cap
fructum accutit
Emhemem se
Piuma frige
7 Cinde gi se
rollant. Ibride
E dilectum.
penumero maic
Celsus famini
tantundem, &
adips. Colum.
TOMUS apud C

DE NOMINIBVS

Incerti generis.

Hæc modo foemineis, maribus modo sancta videbis

Grossus, Medogratz Riß / Früzeitige Fels
gen. adeps, Tuf, Auerl. p. f. ista schmeckt.
aromus, Wêa pro malosi nerozêlufedlna/
Bozertheillq. Imax, Plameizd / schne-
den. cum torque, Blatz t. eiz/balsband.
phaselus, Olautz / Schiff / Ein langes
Schiff / oder Weisse Bienen.

Scrobs, Yania / die Reuben. serpens,
Had / Schlange. fians, Ronc / Das End.
cum corbe, Pletny fâis / Korb. dieß
que, Dem / der Saq. rubusque. Wo-
froztis / Ein Brambeer Stauden.

Postulat hic aut hoc merito Narz, Rîz
Paw Blasse Z-mis / Ein Fluß inn Italien.
vulgus, Ob. c. ij / das gemeine Volk
oder Pöfel. & anxit Gmino gednoho
Wêsta / Nameiner Stadt.

NOMINA incerti generis vocant veteres

Gramm.

Grammatici
pud probatos se
maribus duor
siquidem comin
ra sunt. non te
marem femin
que enim bos
adjectivum a
rem marem si
mine modo o
neutra, pro au
adjectivum ma
neutrum, si ita
cipiant

GROSSI sive
cupwung gene
groß aqua deco
de arboribus cap
fructum accuri
Em hanc in se
Puntum frequen
7 Ende große
rollen. Ibidem
Et discurunt.
pennino maic
Celsius summi
tantundem, &
adipis. Colum
TOMUS apud C

Grammatici, quæ modo hoc modo illo genere apud probatos scriptores reperiuntur. Nec a communibus duorum generum vehementer differunt: siquidem communis masculini & feminini generis sunt non verè, & fortuito sed masculini cum marem feminini vero cum femina significant: neque enim bos cum vaccam significat, masculinum adiectivum a bove, aut femininum cum bovem marem significat. Illa vero sine ullo discrimine modo masculina modo feminina aut neutra, pro authorum arbitrio: modo item adiectivum masculinum, modo femininum, aut neutrum, si ita gradibus authoribus vium sit, recipiunt.

GROSSI significant sicos nondum maturas, cujuscunque generis sint. Celsus lib. 5. capite 12. grossi aqua decocti: hinc grossulus. Columel. 1. de arboribus cap. 21. Cum grossuli minuti erunt, fructum decutito, iterum alterum edet fructum & in hyemem senam differet maturitatem. Apud Plinium frequenter femininum est, lib. 23. cap. 7. Crude grossi verrucas nitro farinag. additis tollunt. Ibidem, Grossi illa strumas emolliunt, & discutiunt. ADEPS Pin. libro 28. cap. 9. penultimo masculino utitur, Adipis suilli, &c. Celsus feminino libro 4 capite 24. Adipis suille tanrundem, & libro quinto capite 18. Anserine adipis. Colum. lib. 7 cap. 12. Suilla adips. ATOMUS apud Cicer. semper est muliebre. 1. de Fr.

Grammatici, quæ modo hoc modo illo genere apud probatos scriptores reperiuntur. Hæc à communibus duorum generum vehementer differunt: siquidem communia masculini & feminini generis sunt, non temerè, & fortuito sed masculini cum marem feminini verò cum femina significant: neque enim bos cum vaccam significat, masculinum adjectivum admittit, aut femininum cum bovem marem significat. Illa vero sine illo discrimine modo masculina modo feminina sunt aut neutra, pro authorum arbitrio: modo videm adjectivum masculinum, modo femininum, aut neutrum, si in gravibus authoribus verum sit, recipiunt.

GROSSI significant ficos nondum maturas, cujuscunque generis sint. Celsus lib. 8. capite 12. grossi aqua decocti: hinc grossulus. Columel. l. de arboribus cap. 21. Cum grossuli minuti erunt, fructum decucito, iterum alterum edet fructum & in hyemem feram differet maturitatem. Apud Plinium frequenter femininum est, lib. 23. cap. 7. Crude grossi verrucas, nastro farinag, addidit tollunt. Ibidem, Grossi illa strumas emolliunt, & disciunt. ADEPS Puv. libro 28. cap. 9. sexpenumero masculino utitur, Adipis suilli, &c. Celsus feminino libro 4 capite 24. Adipis suille tantundem, & libro quinto capite 18. Anserina adipis. Colum. lib. 7 cap. 12. Suilla adips. ATOMUS apud Cicer. semper est muliebre. l. de Fi-

nib. Ille atomos, quis appellat, Ibidem, Nuntius
quam foret ut atomus altera alteram posset at-
tingere. Ibidem quam sepiissime. Seneca lib 7.
Nas quest masculino usus est. Nam si rili, inquit,
credimus, summa cœli ora solidissima est, in modum
tecti durata, & alii crassiq; corporis, quod atomi
congesti coacervatiq; fecerunt. Laet de ira Dei
cap 10. Deniq; Lucretius quasi oblitus atomorum
quos assererat. Columel. l. 10. cap. 31. Impli-
citus conche LIMAX. Plinius lib. 29. cap. 6. Li-
macis inter duas orbitas inventæ officulum. Cice-
ro 1. de Finibus, TORQUEM illum Idem 3 offic.
Torque detracta.

Stat. 3. Syl

Quæque secururam religent post terga
PHASELON.

Idem, Syl. lib. 5.

Invasitque vias in eodem angusta phase-
lus Equore.

Ovid. 1. de Pont.

Vos estis fractæ tellus non dura phaselo.
Marr. lib. 11 Picram Phaselon. Catullus masculu-
lino genere dixit.

Phaselus ille quem videtis hospites.

& Auson. in Mosel,

Et picti rostra phaseli.

Cicero ad Attic lib. 4. Phaselum epicopum con-
scendens. Columel. lib. 4. cap 1. Profundo

SCR

SCROBES Ibidem
& cap 14. Ex
Scrobe effusa.
seminum qua
Cic. 2 de Na
orra extra aqua
persequuntur.
serpens centum
pedibus tantum
lib 11. cap. 47. l
nis pedibus lib. 2
tari. Sic lro C
quenter masculu
Plinius nararò
pentibus, quos flu
Basilisc, quem ei
8. cap. 23. Quod d
est colorem plerose
tur. FINIS Lepin
firmatione: fami
Que siou funeste
Hæchas Priam
minum, Cic pr
xii. Columel. lib
papulorum mod
lib. 6. vicia gen
nos dimisit. Di
apud poetarum mod
vis reperitur.

nib. Ille atomus, quis appellat, Ibidem, Nunc
 quam foret ut atomus alteram alteram posset at-
 tingere. Ibidem quam sapissimè. Seneca lib 7.
 Nat. quæst. masculino usus est. Nam si illi, inquit,
 credimus, summa cæli una solidissima est, in modum
 tecti durata, & alti crassiq; corporis, quod atomi
 congesti coacervatiq; fecerunt. Laet. de ira Dei
 cap. 10. Deniq; Lucretius quasi oblitus atomerum
 quos assererat. Columel. l. 10. cap. 31. Impli-
 citus conche LIMAX. Plinius lib. 29. cap. 6. Li-
 macis inter duas orbitas inventa officulum. Cice-
 ro 1. de Finibus, TORQUEM illum Idem 3. offic.
 Torque detracta.

Stat. 3. Syl

Quæque securam religent post rerga
 PHASELON.

Iidem, Syl. lib. 5.

Invasitque vias in eodem angusta phase-
 lus Aequore.

Ovid. i. de Pont.

Vosestis fractæ tellus non dura phaselo.
 Mart. lib. 11. Pictam Phaselon. Catullus mascu-
 lino genere dixit.

Phaselus ille quem videtis hospites.

& Auson. in Mosel.

& picti rostra phaseli.

Cicero ad Attic. lib. 4. Phaselum episcopum con-
 scendens. Columel. lib. 4. cap. 1. Profundo

SCRO

SCROBES Ibid.
 & cap. 14. Ex
 Scroce eff. 31.
 sienninum qua
 Cic. 2. de Na
 orta extra aqua
 persequatur.
 serpens centum
 pedibus tantum
 lib. 11. cap. 4. I
 na pedibus. l. 2.
 tarz. Su Lic C
 quener masculu
 Plinium nunc rorò
 pentilium, quos su
 Basilicæ, quem ei
 8. cap. 23. Quod a
 et contremptor
 tur. Finis lapin
 firmamine: fami
 Que sine funeste
 Hæchus Priam
 minimum, Cic pr
 xii. Columel. lib
 papulæ roræ mod
 lib. 6. vicia gen
 nos demisit. Vi
 apud pœtas mod
 us reperitur.

SCROBES Ibidem, Contenti bipedanca scrobe,
 Et cap. 14. Ex alio Scrobe. Plin: lib. 9. cap. 51.
 Scrobe effusa. SERPENS multo frequentius est
 femininum quam masculinum apud Oratores.
 Cic. 2. de Natur. Deor. Serpentes quaedam
 ortæ extra aquam, simul ac nitepissunt, a quam
 persequuntur. Plin lib. cap. 14. Expugna
 serpens centum viginti pedum. Ibidem, Nec
 pedibus tantum cavendas esse Serpentes. Idem,
 lib. 11. cap. 47. Vise jam etiam serpentes asperi-
 na pedibus. lib. 28. cap. 2. serpentes ipsas incan-
 tari. Sic Liv Columella, &c Apud poetas fre-
 quenter masculinum est: invenitur & apud
 Plinium non raro lib. 6. c. 27. Insestatur a ser-
 pentibus, quos flumina deportant. lib. 29. cap 4.
 Basilisci, quem etiam serpentes ipsi fugiunt lib.
 8. cap. 23. Quod ad serpentes attinet, vulgatum
 est colorem plerumq; terra habere, qua occulten-
 tur. FINIS sæpius est masculinum, neq; eget con-
 firmatione: femininum rarius. Cicero 2. de leg.
 Quæ finis funesta familia. Virg. 2. Aeneid.
 Hæc finis Priami. CORBIS frequentius est fe-
 mininum. Cic pro Sest. Messoria se corbe conte-
 nit. Columel. lib. 6. cap. 3. Frondis arida corbis
 papulatorie modorum viginti sufficit. Hirtius
 lib. 6. virili genere dixit, Lapidibus corbes ple-
 nos dimisit. DIES etiam cum tempus significat,
 apud poetas modo masculini, modo feminini gene-
 ris reperitur. Mart. lib. 9.

SCROBES Ibidem, Contenti bipedanea scrobe,
 Et cap. 14. Ex alio Scrobe. Plin. lib. 9. cap. 51.
 Scrobe effoss. SERPENS multo frequentius est
 femininum quam masculinum apud Oratores.
 Cic. 2. de Natur. Deor. Serpentes quedam
 ortu extra aquam. simul ac niri possunt, aquam
 persequuntur. Plin. lib. cap. 14. Expugna
 serpens centum viginti pedum. Ibidem, Nec
 pedibus tantum cavendas esse Serpentes. Idem,
 lib. 11. cap. 47. Visa jam etiam serpentes anseri-
 nis pedibus. lib. 28. cap. 2. serpentes ipsas incan-
 tari. Sic Lit. Columella, Et Apud poetas fre-
 quenter masculinum est: invenitur Et apud
 Plinium non raro lib. 6. c. 27. Infestatur a ser-
 pentibus, quos flumina deportant. lib. 29. cap. 4.
 Basilisci, quem etiam serpentes ipsi fugiunt lib.
 8. cap. 23. Quod ad serpentes attinet, vulgatum
 est colorem plerumque terra habere, qua occulten-
 tur. FINIS sepius est masculinum, neque eget con-
 firmatione: femininum rarius. Cicero 2. de leg.
 Que finis funeste familie. Verg. 2. Aeneid.
 Hec finis Priami. CORBIS frequentius est fe-
 mininum. Cic. pro Sest. Messoria se corbe conte-
 xit. Columel. lib. 6. cap. 3. Frondis arida corbis
 copulatoria modiorum viginti sufficit. Hirtius
 lib. 6. virile genere dixit, Lapidibus corbe: ple-
 nos dimisit. DIE se etiam cum tempus significat,
 apud poetas modo masculini, modo femini gene-
 ris reperitur. Mart. lib. 9.

Quid non longa dies, quid non consumitis anni?

Stat. 1. Theb.

Fortunate animi longumque in secula dignè.

Promeriture diem.

Lucan. lib. 3.

-- te vindice rura relicta.

Libertas? non usq; adeo permiscuit imis
Longus summa dies, ut non si voce Metelli
Serventur leges, malintà Cæsare tolli:

Frequentius tamen est fœminini cum tempus significat. Cùm verò diem ipsum significat, etiam oratores sæpenumero fœminin. est. Cic. ad Attic. 2. Eò si ante eam diem non veneris, Romæ te videbo. Idem ad eundem lib. 12. Vel una dies mihi erit utilis. Idem 4. Verr. Id ei postera die venit in mentem. Numero multitudinis apud eundem fœmin. reperitur. pro Planc. O reliquas omnes dies noctesque eas, quibus &c id quod non faciliè alibi invenies. RUBUS etiam fœm. est. Columel. lib. 11. cap. 3. Alternis rubos in hortis confitas habere. Geil lib. 19 cap. 12. Videt forte vicinum rubos latè atq; altè obortas excurrentem. NAR apud Ciceronem neutrum est. ad Attic. lib. 4. Lacus velimus in Nar destuiri: Apud Virgilium masculinum, 7. Aeneid.

Sulphurea NAR albus aqua.

VULGUS frequenter reperitur masc apud bonos

bones antiores
mibi duabus de
neque eos qui di
moris sudere
effulsum oppid.
Legitur & apu
tores, ANXUR

--- æquoreis

Hist. ruinen

Dec. 1. Abella q
ur diè rans. se
nandum sine ulla

Eva

NOMI

lina apud O
interdum

MASCUL

Naotul

conter, Knor

pumice, Ras

no/Dimistun

Quid non longa dies, quid non consumis
tis anni?

Stat. 1. Theb.

Fortunate animi longumque in secula
digne.

Promeriture diem.

Lucan. lib. 3.

... te vindice tuta relicta.

Libertas? non usq; adeo permiscuit imis
Longus summa dies, ut non si voce Metelli
Serventur leges, malintà Cæsare tolli:

Frequentius tamen est feminini cum tempus signi-
ficat. Cum verò diem ipsum significat, etiam
oratores sæpenumero feminini est. Cic. ad Attic.
2. Eò si ante eam diem non veneris, Rome te vi-
debo. Idem ad eundem lib. 12. Vel una dies mi-
hi erit utilis. Idem 4. Verr. Id ei postera die ve-
nit in mentem. Numero multitudinis apud e-
undem femin. reperitur. pro Planc. O reliquas
omnes dies noctesque eas, quibus ego id quod
non facile alibi invenies. Rubus etiam fem.
est. Columel. lib. 11. cap. 2. Alternis rubos in
hortis confitas habere. Gell. lib. 19 cap. 12. Vi-
det forse vicinum rubos latè atq; altè abortas
excidentem. NAR apud Ciceronem neutrum
est. ad Attic. lib. 4. Lacus velimus in Nar deflu-
ir: Apud Virgilium masculinum, 7. *Æneid.*

Sulphurea NAR albus aqua.

Vulgus frequenter reperitur masc. apud
bonos

bones aut bores.
mibi duabus de
neque eos qui d
moris studere
effusum oppido
Leguar & apu
tores. ANXUR

... equoreis

Hist. ruinens

Dec. 1. Abus q
ur dect rans. f
mandum sin ulla

NOMI

lina apud O
interdum

MASCVL

Mascul
conex, Ro
pumice, Ro

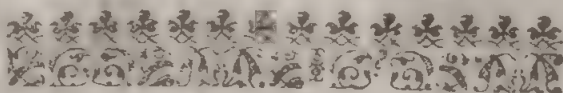
no/Vingstun

bonos auctores. *Cesar lib. 6 de Bello Gall. Id mihi duabus de causis instituisse videntur, quod neque eos qui discunt, literis confisos, minus memoria studere.* Sallust. In Jugurth. alij vulgum effusum oppid. cedere, alij ad portas festinare. Legitur & apud Livium, Plinium, aliosq; scriptores. ANXUR saepe apud poetas est masculinum.

Mart. lib. 10.

--- equoreis splendibus Anxuraquis.

Hist. rui neutro genere utuntur Liv. lib. 4. Dec. 1. Ab illis quoque exercitiis captum Anxur dicitur transisse. Ibidem. Ad Anxur oppug-
nandum sine ulla populatione accessit.

NOMINA MASCULINA

lina apud Oratores, quibus poeta interdum etiam genere muliebri utuntur.

MASCULA habo, Mapi / recte
Daptul. specus & fene / Nole /
cortex, Knora / Ninde dei Samis. cum
pumice, Kamen anxieme Wierka pes
no / Bimstun pulvis, Prach / Staub.

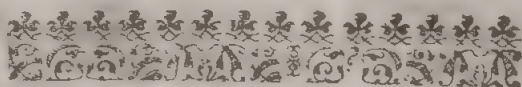
Et

bonos auctores. Caesar lib. 6. de Bello Gall. Id
mihi duabus de causis instruisse videntur, quod
neque eos qui desunt, literis confisos, minus me-
morie studere. Sallust. In Jugurth. alij vulgum
effulsum oppid. cedere, alij ad portas festinare.
Legitur & apud Livium, Plinium, alijsq. scrip-
tores. ANXUR saepe apud poetas est masculinum.

Mart. lib. 10.

--- æquoreis splend. bus Anxur aquis.

Hist. rici neutro genere utuntur Liv. lib. 4.
Dec. 1. Ab illis quoque exercitibus captam Anx-
ur diducrans esse. Ibidem. Ad Anxur oppug-
nandum sine ulla populatione accessit.

NOMINA MASCUL.

lina apud Oratores, quibus poeta
interdum etiam genere muliebri
utuntur.

MASCULA bubo, Mapi / rocoq
Mart. lib. 1. specus & Bone / Noie /
cortex, Anora / Rinde dea Batonia. cum
pumice, Ramen anq. siome Dierika pès
na / Simpsten pulvis, Prach / Staub.
Et

Et calx pars pedis, Pata / die Versen/
atq; Silex, Sstemen / Kistlinastin. cum
margo, Krag wisselê wêct / Randt / oder
daß wisselê an einem sealtchen dinq. pa-
lumbes, Jesuÿ nebst dimofy Holub / Holz-
tauben.

Proteret hæc cautè juvenis muliebria
vates.

CUM auctoritas, teste Quintil. lib. 1. c. 6. ab
oratoribus vel historicis petenda sit, putavi me o-
peræ preteritum futurum, si ea quibus idem fre-
quentius utuntur, ab ijs separarem, quæ ferè a-
pud poetas repeniuntur. Fui enim nescio quo pa-
cto, ut pueri minus usitata libentius amplectan-
tur. BUBO, ut supra diximus, Virgilius femini-
no genere dixit, ceteri poëta masculino. Ovid.
5 Met. Ignavus bubo Plin. lib. 10. cap. 12. Bubo
funeris & maxime abominatus. SPECUS quartæ
declinationis, nam secundæ nondum inveni. Li-
vius 1. ab Urb. Ex infinito specu. Ibidem. Ex opaco
specu. Sil. lib. 6.

Tabificam spirat sanieſcem specus ultima.
Gel. 6. Specum quandam nallus remom Spec-
us tertie declinat. neutrum est. Virg. lib. 7.
Hic specus horrendum Sil. lib. 3. Invisum
cælo specus. Virgilius 6 Ecloga CORTEX di-
xit genere feminino, quod tam rarum est
quam

quàm quod nris-
malco circum
tullum arida Pe-
um, Pulvis He-
puer non mimb-
rioremplante-
gnificat, mascul-
cem, ad quem
rea extrinsecens
dices, non, Qua-

In petris ri-
lib. 11. feminino
Quadrupedem
gat

Et jam fer-
Taurea cor-

-ferrata cal-
Virg. SILEX gen-
Stabat acuta s-
Irem lib. 6. & Ec-
tuntur. Plin. l-
cronem emissio, f-
Dentes non sunt
cui. Et lib. 12
imperi. Ovid.
venal. lib. 1. ger-
jam margine

Et calx pars pedis, Pata / ole Versen/
atq; silex, Sstremen / Rißlinastein. cum
margo, Kragwiff, alsē wēci / Rande / oder
daß wiffste an einem sealtchen dinq. pa-
lumbes, Esenij nebdimofy Holub / Holzs-
tauben.

Proteret hæc cautè juvenis muliebria
vates.

CUM auctoritas, teste Quintil. lib. 1 c. 6 ab
oratoribus vel historicis petenda sit, putavi me o-
pere pretium facturum, si ea quibus idem fre-
quentius utuntur, ab ijs separarem, quæ forè a-
pud poëtas repentiuntur. Fit enim nescio quo pa-
cto, ut pueri minus usitata libentius amplectan-
tur. BUBO, ut supra diximus, Virgilius femini-
no genere dixit, ceteri poëtæ masculino. Ovid.
5. Met. Ignavus bubo Plin. lib. 10. cap. 12. Bubo
funeris & maximè abominatus. SPECUS quare
declinationis, nam secunda nondum inveni. Li-
vius 1. ab Urb. Ex infinito specu. Ibidem. Ex opaco
specu.

Sil. lib. 6.

Tabificam spirat faniem specus ultima.
Gel. 6. Specum quandam natus remotum Spe-
cus tertie declinat. neuvrum est. Virg. lib. 7.
Hic specus horrendum Sil. lib. 3. Invisum
cælo specus. Virgilius 6. Ecloga CORTEX di-
xit genere feminino, quod tam. urum est
quam

quam quod rari-
multo circun-
tullum arida Pe-
um, Pulvis He-
puer non mistab-
riorem plantæ p-
gnificat, masculu-
cem, ad quem m-
rea extimescens

duces, non, Gna-
In portas ri-
lib. 11. feminino
Qua drupedim-
gat

Et jam fer-
Tautea cor-

- ferrata cal-
Virg. Silex gens
Stadacacuta f-
Irem lib. 6. & E-
tuntur. Plin. l.
cronem emissi, f-
Dentes non fani-
cuti. Et lib. 12
imperi. Ovid.
venal. lib. 1 gen-
jam margine

quam quod rarissimum. Tum Phaerontia dis-
mulco circumdata amaræ Corticis. Apud Ca-
cullum arida PUMEX legitur: apud Propertii-
um, Pulvis Hircusca, & arida pulvis: que-
puer non imitabitur. CALX cum partem poste-
riorem plantæ percussionesq; pedum, ac finem si-
gnificat, mascul. est. Cicero 1. Tuscul. Video cal-
cem, ad quem cum sit decursus, nihil sit præse-
rea extimescendum: sic enim habent correcti co-
dices, non, Quam Persius satyra 5.

In portas rigidos calces extendit. Virgil,
lib. 11. feminino genere dixit.

Quadrupedemq; circum ferrata calce faci-
gat.

Item Sil. lib. 3.

Et jam ferrata rapiebat calce volentem
Tauræa cornipedem.

&c 17.

-- ferrata calce cruentat Cornipedem.

Virg. SILEX genere feminino dixit lib. 8.

Stabat acuta silex præcisus undique saxis.

Item lib. 6 & Eclog. 1. Cateri generi virili u-
tuntur. Plin. l. 13. cap. 4 MARGINE in mu-
cronem emissio, foris effuso. Idem lib. 9. cap. 10.
Dentes non sunt testudinis, sed rostri margines a-
cuti. Et lib. 12. cap. 20 Extremo in margine
imperij. Ovid. 1. Met. longo margine dixit. Ju-
venal. lib. 1 genere feminino est usus. -- plena
jam margine libri. Quod rarissimum est.

Quia.

quim quod rarissimum. Tum Phaetontia dis-
musco circumdat amara Corticis. Apud Ca-
zullum arida PUMEX legitur: apud Propertiu-
um, PULVIS Hetrusca, & arida pulvis: quae,
puer non imitabitur. CALX cum pariem postero-
riorem planta percussionesq; pedum, ac finem si-
gnificat, mascul. est. Cicero i. Tuscul. Video cal-
cem, ad quem cum sit decursum, nihil sit prae-
rea extimescendum: sic enim habent correcti co-
dices, non, Quam Persius satyra 3.

In portas rigidos calces extendit. Virgil,
lib. ii. feminino genere dixit.

Quadrupedemq; circum ferrata calce fati-
gat.

Item Sil. lib. 3.

Et jam ferrata rapiebat calce volentem
Tauræ cornipedem.

&c 17.

-- ferrata calce cruentat Cornipedem.

Virg. SILEX genere feminino dixit lib. 8.

Stabat acuta filex præcisus undique saxis.

Item lib. 6 & Eclog. 1. Ceteri generi virili u-
tuntur. Plin. l. 13. cap. 4. MARGINE in mu-
cronem emissio, foris effuso. Idem lib. 9. cap. 10.

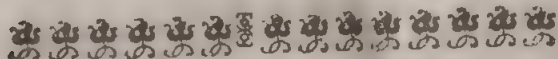
Dentes non sunt testudini, sed rostri margines a-
cuti. Et lib. 12. cap. 20. Extremo in margine

imperij. Ovid. 1. Met. longo margine dixit. Ju-
venal. lib. 1. genere feminino est usus. -- plena

jama margine libri. Quod rarissimum est.

Quin.

Quintilianus lib. 1. c. 6. significat PALUMBES masculinum esse, quamvis Virgilius suo jure feminino sit usus: Autoritas inquit, ab oratoribus vel historicis peti solet. Nam poëtas metri necessitas excusat, nisi si quando nihil impediante in utroque modulatione pedum, pedem alterum malunt, qualia sunt -- imo de stirpe recisum -- aeris quo congersere plumbes, & -- Silice in nuda. & similia. Plin. lib. 10. cap. 3. 5. Vivere palumbes ad trigésimum annum aliquos ad quadragésimum habemus autores. CAUTE, adjecimus, quia Pumex, Pulvis, non quivis Poëm genere feminino dicitur.

NOMINA FERÆ

fœminina apud Oratores, & inter
rim masculina, præcipuè apud
Poëtas.

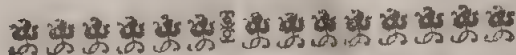
EST muliebre animans, Животный / Thier. volueris, Соколы и лебеди / Geflügel / Vögel. cum stirpe, Песчаный / rodu fimen / Stamm am Baum. cupido, Страсть / Begierd / Lust. Dardonychem comitatur Sweetly far-
nopol

nyol / Onichel
drachmen /
Kranz. clun
Pfalstierfol
Cum talpa,
linter. Korp
ter. cum da
Kehbock. lion
penultque, &
sobenij oopel
mer / Verrat
Grand.

Hæc maribus
pora lau

AMANS fer
legibus. Nam cum
ad patum, solum h
viri genere est us
ter ultro quæqua
Item Cuen. de uni
mnes reliquos con
mantis numero p
pud Plinium in re
nim animantia in
2. de Diermat.
armis

Quintilianus lib. 1. c. 6. significat PALUMBES masculinum esse, quamvis Virgilius suo jure feminino sit usus: Auctoritas inquit, ab oratoribus vel historicis peti solet. Nam poëtas metri necessitas excusat, nisi si quando nihil impediante in utroque modulatione pedum, pedem alterum malunt, qualia sunt -- imo de stirpe recisum -- aëria quo congesse plumbe, & -- Silice in nuda, & similia. Plin. lib. 10. cap. 3. 5. -- Vivere palumbes ad trigagesimum annum aliquos ad quadagesimum habentur auctores. CAUTE, adjecimus, quia Pumex, Pulvis, non quivis Poëm genere feminino dicer.

NOMINA FER E

fœminina apud Oratores, & inter
rim masculina, præcipuè apud
Poëtas.

EST muliebre animans, *Живоѣи* /
Hier. volueris, *Соѣголи* letarhpo /
Wesling / Rögel. cum stirpe, *Поѣател* /
rodufmen / Stamm am Baum. cupido,
Zitadost / Begurd / Lust.
Sardonychem comitatur Sweetly fare
nyol

nyol / Onichel
drachfamen
Kramq. clun
Ptaf iteptole
Cum talpa,
linter, Korp
ter, cum da
Kephock, lios
penusque, E
sobenij od potm
mer / Borat
Grand.

Hæc maribus
pora lau

AMANS fer
legibus. Nam cur
ad psum, fœmin b
viri genere est njo
et ultro quentia
Item Cui de uni
mnes reliquis com
manila numero p
pud Plinium inue
in animalia in
2. de Dignat.
armine.

PALUMBES
 ad pure fa-
 d. rationibus
 auctori neces-
 impediunt in
 m. alterum
 r. p. rectum
 s. &
 lib. 10. cap.
 m. annu
 as auctores.
 P. 2. m. non

nyol/ Onichel Salcedon. onyx, Onychl/
 drat p fainen / Salcedon grus, Nizerab/
 Kranich. clunis, rit / Arßbacken. & ales,
 Ptak fterypoli / jedweder Vogel.

Cum talpa, Krt / Echer / Maulwurf.
 linter, Koipowaleß, Ein Frog / Mule-
 ter. cum dama, Sina / Gems / Wilder
 Rehbock. lixque, Wostrowid / Luchs.
 penatque. Sp fßina / nebwisselhaft zue-
 sobenijoo postimu a rāpoge / Epustkams-
 mer / Vorrath von allerley Speiß vnnnd
 Grand.

Hæc maribus tribues cinget cum tem-
 pora laurus.

ERE

Inte-
 apud

Simocet/
 ro litawphol/
 p. Peatet/
 um. cupido,

Swetly tate
 nyol

AMANS ferè femininum est. Cicero 1. de
 legibus. Nam cum ceteras animantes abjecisset
 ad pastum, solum hominem erexit, Horat. 2. Ser-
 viti genere est usus -- sed hic stylus haud pe-
 tet ultro quenquam animantem.

Item Cic. de univers. A quo enim animante o-
 mnes reliquos contineri veller animantes. Ani-
 mantia numero plurali, genere neutro, sepe a-
 pud Plinium inuenies lib. 2. cap. 63. pestifera e-
 im animantia in suo genere probe degunt. Cic.
 de Divinar. VOLUCRES teneros dixit in
 armine.

Hæc

PALUMBES
 1. ad jure fa-
 2. m. m. m. m. m.
 3. m. m. m. m. m.
 4. m. m. m. m. m.
 5. m. m. m. m. m.
 6. m. m. m. m. m.
 7. m. m. m. m. m.
 8. m. m. m. m. m.
 9. m. m. m. m. m.
 10. m. m. m. m. m.
 11. m. m. m. m. m.
 12. m. m. m. m. m.
 13. m. m. m. m. m.
 14. m. m. m. m. m.
 15. m. m. m. m. m.
 16. m. m. m. m. m.
 17. m. m. m. m. m.
 18. m. m. m. m. m.
 19. m. m. m. m. m.
 20. m. m. m. m. m.
 21. m. m. m. m. m.
 22. m. m. m. m. m.
 23. m. m. m. m. m.
 24. m. m. m. m. m.
 25. m. m. m. m. m.
 26. m. m. m. m. m.
 27. m. m. m. m. m.
 28. m. m. m. m. m.
 29. m. m. m. m. m.
 30. m. m. m. m. m.
 31. m. m. m. m. m.
 32. m. m. m. m. m.
 33. m. m. m. m. m.
 34. m. m. m. m. m.
 35. m. m. m. m. m.
 36. m. m. m. m. m.
 37. m. m. m. m. m.
 38. m. m. m. m. m.
 39. m. m. m. m. m.
 40. m. m. m. m. m.
 41. m. m. m. m. m.
 42. m. m. m. m. m.
 43. m. m. m. m. m.
 44. m. m. m. m. m.
 45. m. m. m. m. m.
 46. m. m. m. m. m.
 47. m. m. m. m. m.
 48. m. m. m. m. m.
 49. m. m. m. m. m.
 50. m. m. m. m. m.
 51. m. m. m. m. m.
 52. m. m. m. m. m.
 53. m. m. m. m. m.
 54. m. m. m. m. m.
 55. m. m. m. m. m.
 56. m. m. m. m. m.
 57. m. m. m. m. m.
 58. m. m. m. m. m.
 59. m. m. m. m. m.
 60. m. m. m. m. m.
 61. m. m. m. m. m.
 62. m. m. m. m. m.
 63. m. m. m. m. m.
 64. m. m. m. m. m.
 65. m. m. m. m. m.
 66. m. m. m. m. m.
 67. m. m. m. m. m.
 68. m. m. m. m. m.
 69. m. m. m. m. m.
 70. m. m. m. m. m.
 71. m. m. m. m. m.
 72. m. m. m. m. m.
 73. m. m. m. m. m.
 74. m. m. m. m. m.
 75. m. m. m. m. m.
 76. m. m. m. m. m.
 77. m. m. m. m. m.
 78. m. m. m. m. m.
 79. m. m. m. m. m.
 80. m. m. m. m. m.
 81. m. m. m. m. m.
 82. m. m. m. m. m.
 83. m. m. m. m. m.
 84. m. m. m. m. m.
 85. m. m. m. m. m.
 86. m. m. m. m. m.
 87. m. m. m. m. m.
 88. m. m. m. m. m.
 89. m. m. m. m. m.
 90. m. m. m. m. m.
 91. m. m. m. m. m.
 92. m. m. m. m. m.
 93. m. m. m. m. m.
 94. m. m. m. m. m.
 95. m. m. m. m. m.
 96. m. m. m. m. m.
 97. m. m. m. m. m.
 98. m. m. m. m. m.
 99. m. m. m. m. m.
 100. m. m. m. m. m.

nyol/ Onichel Calcedon. onyx, Onychi/
 drachmen / Calcedon grus, Azirab/
 Kranich. clunis, Eit/ Aigbacken. & ales,
 Ptak fterpfoli/ jedweder Voael.

Cum talpa, Krt/ Echer/ Maulwurf.
 linter, Kryptoma ledi, Ein Trog/ Muls-
 ter. cum dama, Sina/ Gems/ Wilder
 Rehbock. lixque, Wostrowid/ Luchs.
 pennique. Sp fyna/ nebwisseligafé za-
 sobenij oopoftrmu a rapoge/ Spuffkams-
 mer/ Borrath von allerley Speiß vnnnd
 Brand.

Hæc maribus tribues cinger cum tem-
 pora laurus.

ERE

int-

apud

zurocio/
 ro litaypol
 pe, Poletel
 um. capido,

Swelly tars
 npol

AMANS ferè femininum est. Cicero 1. de
 legibus. Nam cum ceteras animantes abjecisset
 ad pastum, solum hominem erexit, Horat. 2. Ser-
 uiri genere est usus -- sed hic stylus haud per-
 tet ultro quenquam animantem.

Item Lucr. de univers. A quo enim animante om-
 nes reliquos contineri veller animantes. Ani-
 mantia numero plurali, genere neutro, sæpe a-
 ud Plinium inuenies lib. 2. cap. 63. pestis em e-
 im animantia in suo genere probè degunt. Cic.
 de Divinat. VOLUCRES teneros dixit in
 armine.

Hæc

Hunc ubi tam teneros volucres matremque
peremit.

Cum volucris substantivum, ubique sit generis
fœminini. STIRPS cum de plantis dicitur sæpius
fœmininum est Plin. lib. 17. cap. 14. Fissa stir-
pe. Columel. lib. 2. cap. 2. Præfractas stirpes.
Ibid. cap. 9. Virgil. lib. 12. virili genere dixit.
Quam semel in sylvis imo de stirpe recisum.
Stirps, cum de hominibus dicitur, semper est fœ-
mininum. CUPIDO hic significat cupidita-
tem. Horat. 1. serm. Satyr. 1. At bona pars ho-
minum decepta cupidine falso.

Idem 2. Carm. Ode 16. Sordidus cupido & 24.
parvus cupido. Senec. Hippol. Auri cæcus cu-
pido. ONYX, & Sardonyx sæpe apud Plin. repe-
riuntur fœminina lib. 37. cap. 6. Sotacius & A-
nabatiam Onychem inquit. Ibid. Aliiter quam in
sardonyche Indica. Quæ poëta crebro genere vi-
rili usurpant. Mart. lib. 10. Parvus Onyx. &
Horat. 4. Carm. Ode 12. Juvenal. Satyr. 6.

In manibus densi radiant testudine tota
Sardonyches.

GRUS fœmininum est. Vide Plin. lib. 10. cap.
23. Cic. 2. de Nat. Poëta etiam ferè utuntur
genere muliebri. Virg. 2. Georg. Strymonia
dant signa grues.

Sic Sat. & Ovid. Horatius tamen. 2. Serm. Satyr.
8. virili genere dixit -- discerpta ferentes
Membra gruis sparsi sale multo.

Clu.

geram retro.
In clanes extr
mon genere m
est. ALES
nem, Plumum
tamen lib. 18.
Per imitationem
tam vocant.
utuntur. Ales
nis generis. T
fœmininum uti
Congruenter
rum incantat in
dec. Linnæum
viri dixit, qu
-- re solebat
aqua.

Oculis capiti
à Virgilio: sed p
lib. 9. cap. 3. q
tur; eadem rat
dixit, amido.
Pergruuntur &
quadrupedum c
enim secunda le
legata il pian
cuncta jura. pen
ig. sunt. Sic co

Hunc ubi tam teneros volucres matremque
peremit.

Cum volucris substantivum, ubique sit generis
feminini. STIRPS cum de plantis dicitur sepius
famininum est Plin. lib. 17. cap. 14. Fissa stir-
pe. Columel. lib. 2. cap. 2. Praefractus stirpes.
Ibid: cap. 9. Virgil. lib. 12. virili genere dixit.
Quum semel in sylvisimo de stirpe recisum.
Stirps, cum de hominibus dicitur, semper est fa-
mininum. Cupido hic significat cupidita-
tem. Horat. 1. serm. Satyr. 1. At bona pars ho-
minum decepta cupidine falso.

Idem 2. Carm. Ode 16. Sordidus cupido & 24.
præu cupido. Senec. Hippol. Auri cæcus cu-
pido. ONYX, & Sardonyx sæpe apud Plin, repe-
riuntur feminina lib. 37. cap. 6. Sotacus & A-
nabiam Onychem tradit. Ibid. Alius quam in
sardonyche Indica. Quæ poëta crebro genere vi-
rili usurpant. Mart. lib. 10. Parvus Onyx. &
Horat. 4. Carm. Ode. 12. Juvenal. Satyr. 6.

In manibus densi radiant testudine tota
Sardonyches.

GRUS fæmininum est. Vide Plin. lib. 10. cap.
23. Cic. 2. de Nat. Poëta etiam ferè utuntur
genere muliebri. Virg. 2. Georg. Strymonia
dant signa grues.

Sic Sat. & Ovid. Horatius tamen. 2. Serm. Satyr.
8. viri genere dixit -- discerpta ferentes
Membra gruïs sparsi sale multo.

Clu

geram recto
In clunes exte
men genere m
est. ALES
nem, Plinium
tamen lib. 18.
Per imitatione
tam vocant.
utuntur. Ales
nis generis. T
fæminin sunt
Conquuntur
rum inuicem in
acc. Luvium
virum dixit, qu
...re solebat
aqua.

Oculi capiti
à Virgilio: sed
libro 3. cap. 5. q
tur; eadem rati
dixit, umidos
Peregrinant
quadrupedum c
enim secunda le
legari Ilipian.
cundo jure, pen
ig; sunt. Sic con

CLUNIS fœm: est Celsus l. 7. c. 29. Clunes
 pœnam retro repeliende linc. Plin. lib 8 cap. 8.
 In clunes extremas. Sic Horatius. Iuvenalis ta-
 men genere masculino fuit usus, quod rarissimum
 est. ALIS cum autem significat, apud Cicero-
 nem, Plinium ceterosq; fere fœmininum est Plin.
 tamen lib 18. capite 26. masculino genere dixit,
 Per imitationem alitis temporis, quem cucu-
 lum vocant. Poete sæpenumero etiam mascul.
 utuntur. Alis id est, velox, adjectivum est om-
 nis generis. TALPA, dama, linter, lynx, penus,
 fœminin sunt apud oratores. Cesar. 7. belli Gall.
 Conquirit etiam lintres, hac magno sonitu remo-
 rum incitatis in eadem partem mittit Liv. l. 1 3.
 doc. Lintrium paratarum. Tibullus lib. 2 genere
 verbi dixit, quod rarissimum est.

-- ire solebat Exiguus pulla per vada linter
 aqua.

Oculis capit talpa, & timidi dama dicuntur
 à Virgilio: sed subest ratio, inquit Quintilianus
 libro 9. cap. 3. quia sexu uterq; altero significa-
 tur; eadem ratione Horat. libro 2. Carm. Ode 13.
 dicit, umidos agitare lynces. Plin. lib 28 c. 8.
 Percgrina sunt & lynces, quæ clarissimè omnia
 quadrupedum cernunt. PENUS quarta, nec dum
 enim secunde legi. lib. 33. Pand. titul. de Penu
 legata Ulpian. Quintus Mutius scribit libro se-
 cundo juris. penu legata contineri. quæ potui esu-
 i, sunt. Sic eodem titul. Paulus, & Sævola. A-

CLUNIS fam: est Celsus l. 7. c. 29. Clunes iterum retro repelienda sunt. Plin. lib 8 cap. 8. In clunes extremas. Sic Horatius. Juvenalis tamen genere masculino fuit usus, quod rarissimum est. ALES cum autem significat, apud Cicero- nem, Plinium ceterosq; ferè femininum est Plin. tamen lib 18. capite 26. masculino genere dixit. Per imitationem alitis temporarij, quem cucu- lum vocant. Poete saepenumero etiam mascul. utuntur. Ales id est, velox, adjectivum est om- nis generis. TALPA, dama, linter, lynx, penus, foeminin sunt apud oratores. Caesar. 7. belli Gall. Conquirit etiam lintres, hac magno sonitu remo- rum incutatis in eadem partem mittit Liv. l. 1 3. dec. Lincrium paratarum. Tibullus lib. 2. genere virili dixit, quod rarissimum est.

-- ire Solebat Exiguus pulla per vada linter aqua.

Oculus capiti talpa, Et timidi damæ dicuntur à Virgilio: sed subest mero, inquit Quintilianus libro 9. cap. 3. quia sexu uterq; altero significa- tur; eadem ratione Horat. libro 2. Carm. Ode 13. dixit, umidos agitare lynces. Plin. lib 28 c. 8. Peregrine sunt Et lynces, quæ clarissimè omnium quadrupedum cernunt. PENUS quarta, nec dum enim secundæ legi. lib. 33. Pand. titul. de Penna legata Ulpian. Quintus Mucius scribit libro se- cundo juris. penu legata contineri, quæ potius usu- q; sunt. Sic eodem titul. Paulus, Et Scævola. A-

pu*d* veteres etiam mascul*u*m fuit. Plaut. in Persa.
Nam nisi penus annuus hodie convenerit &c.

Penus penoris neutrum est. Idem Vlpian. in
eodem, Ligna & carbones, & cetera per quae pe-
nus conficeretur, an penore legato contineantur
queritur. Horat. lib. 1. Epistol.

Annona*m* pro*fit*, porta*t* frumenta, penusq*ue*

Dicitur & hoc penum, Terent. Eunuch.

Patris ad te penum omne congerebam clan-
culum.

H Vnc jubarem, Bleß Glunee*n*i / a
Hwßellpafß h*er*z*og* / Sonnenglanz e*le*
nes jeallchen Sterns. hunc frontem, E*le*
lo / Stirn. hunc pinum, Borom*l*ce / Flo-
chtenbaum / Kienholz. nimiumq*ue* ve-
rusta.

Pacuvij pro avis, atavisq*ue*; utenda relinque.

QUAE nimium sunt vetusta, priscis illis, quos
appellat Cascos Ennius, relinquenda sunt. Quid
enim attinet Frontem, pinum, alvum, cupres-
sum aliq*ui*d, id genus perpetua oblivione obruen-
da, pueros docere generis esse ambigui? Si quis
tamen vetustissima antiquitatis tam ambitiose
studiosus est, ut his ceterisq*ue*; ejusdem generis ca-
rere non possit, Priserianum adeat lib. 5. Noni-
umq*ue* Marcellum. DE INDISCRETIS GENERIBUS
ordine literarum: apud quos plura fortasse inva-
niet, quam volent.

DE G

DE G

ARTICV

utrum

Vno, Epicam

nolir

HI duo ve-
men Epicam a
generis sit: id en-
cent. Aquila nan-
est, qua litera, a
culum, quia m,
eodem modo.

EPICOENA à co-
haec enim mascu-
sunt: illa masculu-
masculinum adje-
significant, ut cir-
feminam, ut ci-
vo contentum sine
das, lepores, cin-
significemus, haec
haec civis: illa un-
vulpes, itaq*ue* qua-

DE

pud veteres etiam masculus fuit. Plaut. in Persa.
Nam nisi penus annuus hodie convenerit &c.

Penus penoris neutrum est. Idem Vlpian. in
eodem, Ligna & carboncs, & cetera per quæ pe-
nus conficeretur, an penore legato contineantur
queritur. Horat. lib. 1. Epistol.

Annonæ pro fit, portat frumenta, penusq;

Dicitur & hoc penum, Terent. Eunuch.

Patris ad te penum omne congerebam clan-
culum.

HVnc jubarem, Bleß Slunecrj / a
wßellipafch hwezo / Sonnenglanz ei-
nes jealichen Sterns. hunc frontem, Eß-
lo / Stern. hunc pinum, Borowlce / Fl-
schenbaum / Kienholz. nimiumq; ve-
rusta.

Pacuvij pro avis, atavisq; utenda relinque.

QUÆ nimium sunt vetusta, priscis illis, quos
appellat Castos Ennius, relinquenda sunt. Quid
enim attinet Frontem, pinum, alvum, cupres-
sum aliq; id genus perpetua oblivione obruen-
da, pueros docere generis esse ambigui? Si quis
tamen vetustissima antiquitatis iam ambiciose
studiosus est, ut his ceterisq; ejusdem generis ca-
rere non possit, Priscianum adeat lib. 5. Noni-
umq; Marcellum. DE INDISCRETIS GENERIBUS
ordine lucrum: apud quos plura fortasse inve-
niet, quàm vider.

DE G

DE G

ARTICV

utrum
Vno, Epicen
nos

HI duo ve-
men Epicorum a
genera sit: id en-
cent. Aquila na-
est, quia litera, a
culum, quia us,
eodem modo.

EPICOENA à co-
has enim masculu-
sunt: illa masculu-
masculum adje-
significanti, ut cir-
faminam, ut ci-
ro contentum su-
das, lepores, cir-
significemus, hac
hac ciru: illa un-
vulpes. Itaq; qua-

DE

DE GENERE EPICOENO.

ARTICVLO sexum quæ complectuntur
utrumque.

Vno, Epicoena vocant Graij: Promiscuum
nostri,

HI duo versiculi tantum docent quid sit nomen Epicoenum aut promiscuum, non verò ejus generis sit: id enim praeceptiones jam traditæ docent. Aquila namque exempli causa, femininum est, quia luteræ, æ, terminatur: miluus verò masculinum, quia us, syllaba finitur, atque de cæteris eodem modo.

EPICOENA à communibus plurimum differunt; hæc enim masculini simul & feminini generis sunt: illa masculini tantum, aut feminini: hæc masculinum adjectivum admittunt, cum marem significant, ut civis Romanus, femininum, cum feminam, ut civis Romana: illa uno adjectivo contentæ sunt, Vulpes enim appellamus callidus, lepores, rimidos, sive mares, sive feminas significemus, hæc duobus articulis egent, hic & hoc civis: illa uno contentæ sunt, hic lepus, hæc vulpes. Itaq; quamvis epicoena marem & femi-

DE GENERE EPICOENO.

ARTICULO sexum quæ complectuntur utrumque.

Vno, Epicæna vocant Graij: Promiscua nostri,

HI duo versiculi tantum docent quid sit nomen Epicænum aut promiscuum, non verò ejus generis sit: id enim preceptiones jam tradite docent. Aquila namque exempli causa, femininum est, quia luera, a, terminatur: miluus verò masculinum, quia us, syllaba finitur, atque de cæteris eodem modo.

EPICOENA à communibus plurimum differunt; hæc enim masculini simul & feminini generis sunt: illa masculini tantum, aut feminini: hæc masculinum adjectivum admittunt, cum marem significant, ut civis Romanus, femininum, cum feminam, ut civis Romana: illa uno adjectivo contentæ sunt, Vulpes enim appellamus callidas, lepores, remidos, sive mares, sive feminas significemus, hæc duobus articulis egent, hic & nec civis: illa uno contentæ sunt, hic lepus, hæc vulpes. Itaq; quamvis epicæna marem & femi-

nam significant, non ideo tamen appellantur
regia, hoc est, communia, sed *Trixera*, *Epi-*
cæna, hoc est sube munia: quia licet marem &
 feminam significant, uno tamen genere articuloq;
 id faciunt, ob eamq; causam non sunt planè com-
 muniada.

EST etiam discrimen inter *epicæna*, & ea
 quæ dubij generis appellantur: hæc enim tum
 masculinum tum femininum adjectivum recipi-
 unt, manente eadem prorsus significatione, ut di-
 es *hodiernus* & *hodierna*, *torquis aureus* & *au-*
reus; illa unum tantum: his duo articuli dis-
 juncti proponuntur, hic vel hæc dies, *torquis*: il-
 lus unus tantum, hic *lepus*, hæc *vulpes*.

NONNULLA promiscua etiam sunt generis
 incerti inter masculinum & femininum, cujus-
 modi sunt *dama*, *tatpa*, *grus*, *lynx*, & pauca alia:
 hæc enim cum modo sint generis feminini, modò
 masculini, manente eadem significatione, incer-
 ti sunt generis: sunt etiam promiscua, quid uno
 genere atq; articulo utrunq; sexum complectun-
 tur.

GENUS *epicænum* ex hominum ignoratio-
 ne ortum est: cum enim multarum animalium
 mares à feminis secernere, & internoscere nesci-
 rent, vel quia res sapientie natura difficilis erat,
 vel quia animantes in usu domestico non erant,
 altero genere utrunq; sexum significabant: siqui-

dem

dem corvum,
 nam, urdam,
 na internoscere
 minus dicer
 nant: sic equu
 tro etiam, m
 postquam suen
 columbum dic
 Quadam, eib
 ostenditur
 impetum
 Sagel, Eab
 nam, Tapes
 roptat, p
 ppant, Tigris,
 horcanj, Tigr
 mer. Quo p
 apertum, a
 nemine aduso
 hoc modo. P
 na, Tigris m
 mas, lepus fem
 Mus, Myle /
 Rana, Saba /
 Gedec, Dyp /
 cer, Rat, R
 Tesindo, Numa

nam significent, non ideo tamen appellantur
 xivā, hoc est, communia, sed Trinova, Epi-
 cœna, hoc est sub communia: quia licet marem &
 feminam significent, uno tamen genere articuloq;
 id faciunt, ob eamq; causam non sunt planè com-
 muniā.

EST etiam discrimen inter epicœna, & ea
 qua dubij generis appellantur: hæc enim tum
 masculinum tum femininum adjectivum recipi-
 unt, manente eadem prorsus significatione, ut di-
 es hodiernus & hodierna, torquis aureus & au-
 rea; illa unum tantum: his duo articuli dis-
 juncti præponuntur, hic vel hæc dies, torquis: il-
 lis unus tantum, hic lepus, hæc vulpes.

NONNULLA promiscua etiam sunt generis
 incerti inter masculinum & femininum, cujus-
 modi sunt dama, talpa, grus, lynx, & pauca alia:
 hæc enim cum modo sint generis feminini, modò
 masculini, manente eadem significatione, incer-
 ti sunt generis: sunt etiam promiscua, quid uno
 genere atq; articulo utrunq; sexum complectun-
 tur.

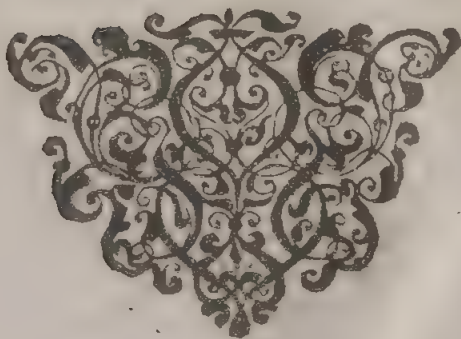
GENUS epicœnum ex hominum ignoratio-
 ne ortum est: cum enim multarum animantium
 mares à feminis secernere, & internoscere nesci-
 rent, vel quia res suapte natura difficilis erat,
 vel quia animantes in usu domestico non erant,
 altero genere utrunq; sexum significabant: signi-
 ficantem

dem cerium,
 tam, turd am,
 na interogit
 minibus dicer
 rant: si equa
 rio etiam, m
 pefigam fac
 colubum dic
 Quadam, et
 discernunt
 unguis mone
 Zappi / Zep
 mami / Zep
 ierant, p
 panti / Zep
 harcony / Zep
 mer... Quo p
 apertis, at c
 nentur addit
 hoc modo. L
 na, Tigris m
 mas, lepus fem
 Mus, Mysis / S
 Rana. Zaba /
 Gedæ / D. p. n /
 cer. Rat / Rie
 Testudo, Nym

dem corvum, turdum tantum dicebant, non cor-
vam, turdam, nesciebant enim marem a femi-
na intermiscere: gallum a gallina proprijs no-
minibus discerniebant, quia in duno, non uer-
nant: sic equum ab equa, arietem ab ovæ. In-
trocitiam, marem columbam appellabant, sed
postquam fuerunt columbaria, ceperunt marem
columbum dicere, feminam verò columbam.
Quædam, etiam si progrediente tempore facile
discernerentur, nihilominus nomina a principio
non placere uerunt, cuiusmodi sunt LEPUS,
FAS / FAS Canentes, RALUS / RALUS
males, LUS / LUS. Perdix, ROS
repens, puen. Elephas, ELON / ELE-
phant. Tigris, TIGRIS a TIGRIS uel TIGRIS
hyrcany / TIGRIS. Et alia prout innum-
mera. Quo pacto igitur uices adequis, mares
a feminis, aut contra feminis a maribus discer-
nentur? addito uo abulo Maris, uel Ixine,
hoc modo. Elephas mas, elephas femi-
na, Tigris mas, tigris femina. Lepus
mas, lepus femina: ad eundem modum,
Mus, MUS / MUSS. Ficus, FIBUS / FIBUS.
Rana, RABA / RABUS. Polypus, GIMENO
gedne DYPH / DAMI eines Fuchses. Can-
ter, RAT / REBA Corvus, KILAWC / KILAWB.
Testudo, NIEMAPPO / SQUOITROTEN. Bale-
na,

dem corvum, turdum tantum dicebant, non cor-
vum, turdam, nesciebant enim marem à femi-
na intermiscere: gallum a gallina proprijs no-
minibus discernabant, quæ in domesticis uide-
rant: sic equum ab equa, arietem ab ovæ. Ini-
tio etiam, marem columbam appellabant, sed
postquam fuerunt columbaria, ceperunt marem
columbum dicere, feminam verò columbam.
Quædam, etiam si progrediente tempore facile
discernerentur, nihilominus nomina a principio
impropria retinuerunt, cuiusmodi sunt LEPUS,
SILVUS / DAS Caninus, KALCH / KUC
maus Felpes, LUSSE / RACHS. Perdix, ROS
topus, PHUEN. Elephas, ELON / ELES
phant. Tigris, TIGLIE a Tuerne wije ro
bircany / Sieger Teler. Et alia prope innume-
rabilia. Quo pacto igitur accet aliqui, mares
a feminis, aut contra femine a masculis discer-
nentur? addito vocabulo Maris, vel Feminæ,
hoc modo. Elephas mar, elephas femi-
na, Tigris mas, tigris femina. Lepus
mas, lepus femina: ad eundem modum,
Mus, WEIS / MAUS. Ficus, NYBAS / FISCH.
Rana, TADA / FROSCH. Polypus, GIMENO
gedne DYPH / Nam eines Fisches. Can-
ter, KAT / Krebs Corvus, KISAWC / KRAAB.
Testudo, HUMARZD / Squidrotten. Bale-
na,

na, Weltyb/ Walfisch. Anguis, Wodnū
 Nadd / Wasserichlang / & cetera ani-
 malia hujus generis. Dices itaq;
 si ita res tulerit, te leporem
 fœminam sagittis con-
 fixisse.

DE

DE
 DE

DE

DE

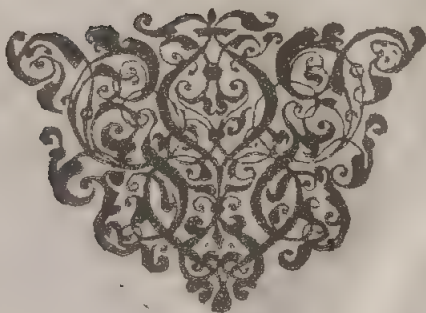

IN CON

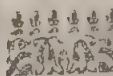
casus declin
 Mstra postū
 miste/ trib
 eribunumple
 Senatuscons
 Pantū/ Ein
 Böhjw Pe
 larter. Pte
 Naupva. ter
 neris.

SI NOM
 puletat, ure
 publica, De

na, Weltyb/ Walfisch. Anguis, Wodnig
 Had / Wafferschlang / & cetera ani-
 malia hujus generis. Dices itaq;
 si ita res tulerit, te leporem
 faeminam sagittis con-
 fixisse.

DE

DE

DE

IN CO

casus declin

Mitra gasti

maier/ trib

tribunumple

Senatuscons

Pmilo/ Ein

Bühnen Pe

lärter, Pate

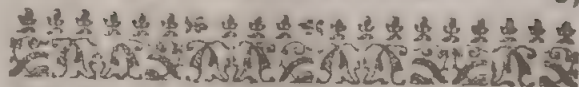
Nauphaier /

neris.

SI NOM

puictur, ure

publica, De

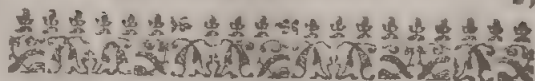
DE NOMINVM DECLINATIONE.

OMINA composita ferè
instar simplicium declinan-
tur.

IN COMPOSITIS rectus tantum
casus declinatur, ut Tribunus plebis,
Meister / tribuni plebis, tribunoplebis,
tribunum plebis, &c. Huc spectant
Senatusconsultum, Wisnessenij radnigch
Puntw / Ein Radhspruch. Iurisperitus,
Böckly w Prämptch / Jurist / Gesabae.
lärter. Paterfamilias, Otec čelednij/
Haupvater / atque alia ejusdem ge-
neris.

DE SI NOMEN ex duobus rectis co-
puletur, uterque declinabitur, ut Res.
publica, Otec / Gemeiner Rug. Ius-
F 4 juran-

DE NOMINVM DECLINATIONE.

OMINA composita ferè
instar simplicium declinan-
tur.

IN COMPOSITIS rectus tantum
casus declinatur, ut Tribunus plebis,
Magister plebis, Obecnjho lidu / Bunstle
maister / tribunus plebis, tribunus plebis,
tribunus plebis, &c. Huc spectant
Senatusconsultum, Bismessenj radnjch
Punim / Ein Rathspruch. Jurisperitus,
Böhmj w Prämjch / Jurist / Wesabae.
lärter. Paterfamilias, Obec / Obecnjch /
Haupthaus / atque alia ejusdem ge-
neris.

DE

SI NOMEN ex duobus rectis co-
puletur, uterque declinabitur, ut Res.
publica, Obec / Gemeiner Zug. Ius.

88 NOMINUM.

jurandum, Pfirsaba / Eydtſchwur / Reis
publicæ, Rempublicam, &c.

EXCIPITVR.

ALTERVTER. Geden ze dwau / Eis
hier auß zweyen / *cujus posterior tantum
pars declinatur, exceptio genitivo singulari,
qui utroque modo declinatur, alterutrius, &
alterius utrius.*

NOMINA neutra tres casus habent si-
miles. Nominandi, Accusandi, & vocandi
qui numero multitudinis, A, litera termi-
nantur, Præter Ambo, Obadwa / Beide /
& Duo Owa / Zwene.

VOCATIVVS singularis quartæ
& quintæ declinationis, similis est No-
minativo, ut Sensus, Smyi / Sinn. ô
Sensus. Dies, Den / Tag. ô Dies.

NOMINATIVVS, & Vocativus multi-
tudinis similes sunt, Muse, ô Musa: Virtutes,
& Virtutes.

DATIVVS & Ablativus numeri pluralis
similes sunt, Musis, à Musis: Virtutibus, a Vir-
tutibus.

DE

DE

DE N

Com

DE NOMIN

componatur

Donatus 2. Edit

bus recesserunt

tem nominativo

tit ut in, quoniam

let pedum dila

nom lib 4. de d

Wene ut place

in pes dicitur Oen

minandi casu dicit

Non apud de tu

Comella l. 9.

rus, a quo retun

loca, quæ, ne fin

qui cuncta dicit

neque sicut oriam

is Requiritis te

tur excipiant. i.

tervallare queris

de membris asit

am, quantum. &

fin, Requiritem a

jurandum, Präſaga / Eydtſchwur / Reis
publicæ, Rempublicam, &c.

EXCIPITVR.

ALTERVTER, Gedenke dwau/ Eis
hier auß zweyen / *cujus posterior tantum*
pars declinatur, excepto genitivo ſingulari,
qui utroque modo declinatur, alter utrius, &
alterius utrius.

NOMINA neutra tres caſus habent ſi-
miles. Nominandi, Accuſandi, & vocandi
qui numero multitudinis, A, litera termi-
nantur, Præter Ambo, Obadwa/ Beide/
& Duo Dwa/ Zwene.

VOCATIVVS ſingularis quartæ,
& quintæ declinationis, ſimilis eſt No-
minativo, ut Senſus, Smyſi / Sinn. ô
Senſus. Dies, Den/ Tag. ô Dies.

NOMINATIVVS, & Vocativus multi-
tudinis ſimiles ſunt, Muſe, ô Muſe: Virtutes,
ô Virtutes.

DATIVVS & Ablativus numeri pluralis
ſimiles ſunt, Muſis, à Muſis: Virtutibus, a Vir-
tutibus.

DE

DE N

Com

DENOMIN

compunatur

Donatus 2. Editio

bus receſſerunt

lem nominativus

ta ut in 1, quam

ter pedum aila

nom lib 4. de li

Bene ut place

ape, dicitur Oci

minar de caſu de i

Non apud inde tu

Colum lal. g.

lib, aique vnum

loca, qui ne ſim t

qui creant ſip

neque a ſes oriam

is Requatis de

tur excipitur. i.

tervata requatis

commibus de ſitu

am, quantum, &

ſim, Requiem a

DE NOMINVM

Compositione, &c.

DE NOMINVM compositione, & quor modis componantur, agit Quintil. lib. 1. cap. 8. & Donatus 2. Edit. Ex canis & vulpes a simplicibus recesserunt: illud enim genitivum habet, similem nominativo, hoc vero e, litteram tantum mutavit in i, quantum vulpes, quasi volpes, que volter pedibus adiciat, auctore Aulo apud Varro nem lib. 4. de lingua Latina. Apud M. l. 1. 2. bene ut placet Probo in Cathol nominum, i pes dicitur Ovidius tamen Misan. 13. apud nominandi casu de vir.

Non apud inde culit collectos si data fores.

Columella l. 9. cap. 3. Nam qui nigrius, atque mundior, tanto peior. Sum & a'te loca, qua, ne sen longus, praterco. Quare sunt qui credunt Apu per i, non e, s'ribetam esse, neque a Pos. orum. esse. Cum Cicero multis locis REQUIETIS vocabu'ntatur, nihil est causse ut excipiat. 1. de Finibus, Multa habere intervalla requietis. Idem ad Attic. 1. in ium ab omnibus defraudatus, ut tantum requietis habem, quantum. &c. Idem de Senect. & 5. de in, Requirerem accusandi casu dixit. P. U. B. E. S.

F 5

cum

DE

DE NOMINVM

Compositione, &c.

DE NOMINVM compositione, & quor modis componantur, agit Quintil lib 1 cap. 5. & Donatus 2. Edit. E canyvis & vulpes a simplicibus recesserant: illud enim genitivum havi i. similem nominativo, hoc vero e, licet in tantum mutaretur in i, quonvis vulpes, quasi vulpes, que vollet pedibus distaret, auctore Aelio apud Parro- nom lib 4. de lingua Latina. Apoc III 1. Bene. ut placet Probo in Cathol nominum, pes dicitur Ovidius tamen Metam. 13. apus nominandi casu derivat.

Non apus inde tulit collectos si data flores.

Columella 9. cap. 3 Nam qui notigundior- is, atque rotundior, tanto peior. *Sum & alic* oca, que, ne sim tinguus, pratero. Quare sunt qui credunt Apus per i, non e, scribitur enim esse, neque a Perorum esse. Cum Cicero multis locis REQUIETIS vocabatur, nil il est causse ex exceptatur. 1. de Finibus, Multa habere intervalla requietis. Idem ad Attic 1 inagum ab omnibus desitatus, ut tantum requietis habem, quantum, &c. Idem de Senect & 5. de in. Requiecem accusandi casu dixit. PUBES

F S

cum

DE

cum nomen est substantivum & generis feminini, pubis facit genitivo: unde Virgilius *impubes* deduxit 5. *Aeneid.* -- *impubis* Juli, & Plin. capite 25. & 21. Cum verò *pubis*, ut *Cesar* declinat, adjectivum est, vel *pubes*, ut *Probus*, vel *puer*, ut alij, facit genitivo *puberis*, similiter ex eo compositum *impubis*, sive *impuberis*. Cic. pro *Rob. perduel.* -- recte *pubes* dixit recto singulari, *Cesar*, ut *Priscianus* lib. 6. tradit, *pubis* per *i*, aut scribendum est. *Puer*, aut *impuber* nondum legi, nisi apud Grammaticos, nam has tres positiones numerat *Priscianus* lib. 6. quarum prima laudat authorem *Cesarem*, secundam *Probum*, tertiam neminem. Oblat quis *puberem* filium, & *puberes* filij: utitur *Cicerone* 2. de *Orat.* & 1. *Off.* *Cesar* 5. *Beli. Gall.* *Liv* 1. ad *Urb* nam *pubem* aut *pubes* pro *pubere* nondum legi *Impubes* recto singulari dixit *Ovid.* 2. *Fast.*

Nam *puer* *impubes* & adhuc non utilis armis.

Apuer *impube* Plin. lib. 29. cap. 6. *Cicerone* in *Catil.* *Filiumque* ejus *impuberem* dixit, & *Liv.* 2. ab *Urb.* *impubes*: ubi quidam etiam *impubes* legunt. Itaque, *pubes* sive *pubes*, *impubes* sive *impubis* usitatus & tutius faciunt genitivo *puberis* & *impuberis*, quam *pubis* aut *impubis*. UNIMA NUS, Hedno: usy, Einhändla. Centimanus, Storufy/ Hunderthändla. & cetera ex *Manus* composita, sunt secundae declinationis.

Lucret.

Anguimanos b
Anguimanos

boscidem, quap
sape etiam man
nem partem fle
composita quari
testimonio id co

EX PORT

Pa) Engu
artis Gramma
eodem libro.

Id quidem ang
lib. de Cic 4. l
nibus in angust
ponantur. Idem
gitorum secunda
men quarta est.

reptum effusum
portu, construat
portu, dixit.

CAPRICOR
Steinbock/ ein
de est declinat

Tum magni
propter
Delphinus jac

cum nomen est substantivum & generis feminini, pubis facit genitro: unde Virgilius impube
 impubis deduxit 5. *Aneid.* -- impubis Juli, &
 Plin. capite 25. & 21. Cum vero pubis, ut
 Caesar declinat, adjectivum est, vel pubes, ut
 Probus, vel puber, ut alij, facit genitro pu-
 beris, similiter ex eo compositum impubis, siue im-
 puber impuberis. Cic. pro Rab. perduel. -- reo
 pubes dixit recto singulari, Caesar, ut Præciana
 lib. 6. tradit, pubis per i, ait scribendum esse
 Puber, aut impuber nondum legi, nisi apud Gram-
 maticos, nam has tres positiones numerat Pri-
 cianus lib. 6. quarum prima laudat auctorem Ce-
 sare, secundæ Probum, tertiæ neminem. Obli-
 quis puberem filium, & puberes filij, utitur Cicer-
 2. de Orat. & 1. Off. Caesar 5. Bell. Gall. Liv. 1. alij
 Urb. nam pubem aut pubes pro p'stem nondum
 legi Impubes recto singulari dixit Ovid. 2. Fast.

Nam puer impubes & adhuc non militat
 armis.

Apuero impube Plin. lib. 29. cap. 6. Cicero in
 Catil. Feliumq; ejus impuberem dixit, & Liv. 2.
 ab Urb. impuberes: ubi quidam etiam impube
 legunt. Imq; pubes siue pubes, impubes siue im-
 pubis usitatus & tutius faciunt genitro puberis
 & impuberis, quam pubis aut impubis. UNIMA-
 NUS, Hedoniusq; Emphandia. Centima-
 nus, Storufq; Hunderthandig. & cetera
 ex Manus composita, sunt. Joande declinationis

Lucret.

Anguimano b
 Anguimano

boscem, qua
 sepe etiam man
 nem partem fle
 composita quar
 testimonio id co

EX PORT

Fa) Enges
 artis Gramm
 eodem libro.

unde
 Id quidem ang
 Unde Cic 4. p
 nius in angpor
 penantur. Idem
 giporus secunda
 men quarta est.

repium effluam
 portusq; consue
 portu, dixit.

CAPRICOR

Estincti ei
 de est declinat

Tum magni

propter

Delphinus ja

Lucretius libro 5.

Anguimanos belli docuerunt vulnere **Pœni**.

Anguimanos appellas **Elephantos**, quod proboscidem, qua pro manibus utuntur, & a **Plinio** sepe etiam manus dicitur, angvium more in omnem partem flectans. **Prisc.** lib. 6 ait ex manus composita quartæ esse ordinis, sed nullo veterum testimonio id confirmat.

EX PORTV sit **Angiportum**, **Auzá vicē** **fa** **Enges Gáplem**, ut **Plinius Secund.** 1. **artis Grammatica** docet apud **Priscianum** eodem libro.

unde **Terent. Phorm.**

Id quidem **angiportum** non est pervium.

Unde **Cic. 4. Verr.** **angiportus** dixit. **U**t omnibus in **angiportis** **prædonis** **improbissimi** **statue** **ponantur**. **Idem Plinius** eodem loco ait, hic **angiportus** **secundæ** **esse** **formæ**: apud **Ciceronem** **tamen** **quarta** **est**. 1. de **Divinat.** **Ex** **hæren** **di-** **reptum** **effusumq;** **frumentum** **vix** **omnes** **angi-** **portusq;** **consuveras**. **Hæm.** 1. **Carm** **solo** **angi-** **portu**, **dixit**.

CAPRICORNUS, **Κορο** **εἶς** **να** **Δε** **τι** **Steinbock**, **ein** **Himmels** **getier** 2. **secun-** **dæ** **est** **declinationis**. **Cic.** **in** **orato**.

Tum **magni** **corvus** **Capricorni** **corpora** **propter**.

Delphinus **jacet**, **quâmpis** **cornus** **sic** **quarta**.

Plin.

Lucretius libro 5.

Anguimanos belli docuerunt vulnera **Pœni**.

Anguimanos appellas **Elephantos**, quod proboscidem, qua pro manibus utuntur, & a Plinio sepe etiam manus dicitur, angvium more in omnem partem flectans. Prisc. lib. 6 ait ex manus composita quarti esse ordinis, sed nullo veterum testimonio id confirmat.

EX PORTV sit **Angiportum**, Auxá viñça
Fa **Enges** **Châplein** / ut **Plinius Secund.** 1.
artis Grammatica docet apud **Priscianum**
eodem libro.

unde Terent. Phorm.

Id quidem **angiportum** non est **pervium**.

Unde Cic. 4. Terr. angiportus dixit. Ut omnibus in angiportu praedonis improbiissimi statui ponantur. Idem Plinius eodem loco ait, hic angiportus secunda esse forme: apud Ciceronem tamen quarta est. 1. de Legnat. Ex horreis dispersum effusumque frumentum vix omnes angiportusque confirmaveras. Horat. 1. Carm. solo angiportu, dixit.

CAPRICORNUS, *Κροκοεις* κα Νεβί
Steinbock, ein **Hirn**, nistert gewöhnlich in
da est declinationis. Cic. in Orato.

Tum magni corvus **Capricorni** corpora
 propter.

Delphinus jacet: quāvis cornu sit quarto.

Plin.

Plin. lib. 28. cap. 11. Dentes mobiles confirmat
 cervini cornus cinis. Lucan. 7. -- cornus tibi
 cura sinistri. Alia prater ea sunt, quae consulto
 & cogitatio pratermittit. Quis enim a quo animo
 ferat, si plura addantur? ALTERUTER in gene-
 re feminino & neutro ex uno tantum recto com-
 ponitur. Prisci etiam altera utra & alterum u-
 trum dicebant, ut auctor est Priscianus lib. 5.
 Alterius utrius dixit Cicero in Protag. Quae in-
 sur potest esse indignitas voluntatis ad molesti-
 am nisi in magnitudine alterius utrius posita?
 Idem ad Attic. lib. 10. Ego vero Solom. popula-
 ris tui & ut puto etiam mei legem negligam,
 qui capite sanxit, si qui in seditione non
 alterutrius partis iussit, Quidam
 etiam hic, alterius u-
 trius legunt.

PRIM

PRIM

PRIM

Latina sunt,
 Dürschow /
 Haubachinde.

Quae in As &
 cantum sunt, ut
 tur hoc modo.

Nominati
 A Eneoz, Dat
 A Enean, Voc
 ab A Enea.

Nominat
 Anchitz, Da
 Prima vo Anchiten

Plin. lib. 28. cap. 11. Dentes mobiles confirmat cervini cornus cinis. Lucan. 7. -- cornus tibi cura sinistra. Alia praterca sunt, qua consulto & cogitatio pratermitto. Quis enim equo animo ferat, si plura addantur? ALTERUTER in genere feminino & neutro ex uno tantum recto componitur. Prisci etiam alterutrum & alterum utrum dicebant, ut auctor est Priscianus lib. 5. Alterius utrius dixit Cicero in Protag. Que igitur potest esse indignitas voluntatis ad molestiam nisi in magnitudine alterius utrius posita? Idem ad Attic. lib. 10. Ego veré Soloni. popularis tui & ut puto etiam me legem negligam, qui capite sanxi, si qui in seditione non alterutrius partis fuisset, Quidam etiam hic, alterius utrius legunt.

Prima

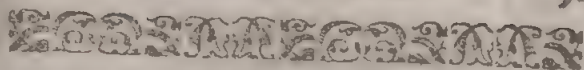
PRIM

Larina font,
Dij...
Daußasind.

Quæ in As &
tantum sunt, ut
tur hoc modo.

Nominati
A Enez, Dar
A Encan, Voc
ab A Enea.

Nominat
Anchuz, Da
vo Anchuten

PRIMA DECLI- NATIO.

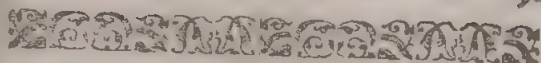
PRIMÆ declinationis nomina in A, As, & Es, exeunt, quæ A, littera terminantur, tum Græca, tum

Latina sunt, ut *Maja, Ægina, Victoria, Вѣѣствѣ / der Sieg, Familia, Цѣлед. Haußgelinde.*

Quæ in As & Es, syllabam exeunt, Græca tantum sunt, ut *Æneas, Anchises*, & declinantur hoc modo.

Nominativo A *Æneas*, Genitivo A *Æneæ*, Dativo A *Æneæ*, Accusativo A *Ænean*, Vocativo ô A *Ænea*, Ablativo ab A *Ænea*.

Nominativo Anchises, Genitivo Anchisæ, Dativo Anchisæ, Accusativo Anchisen, Vocativo ô Anchise, Ablative

PRIMA DECLI- NATIO.

PRIMÆ declinationis nomina in A, As, & Es, ex-
uot, quæ A, littera termi-
nantur, tum Græca, tum

Latina sunt, ut *Maja, Ægina, Victoria,*
Вѣѣжнвѣ / der Sieg / Familia, Еглед.
Haußgefind.

Quæ in As & Es, syllabam exeunt, Græca
tantum sunt, ut *Æneas, Anchises,* & declinan-
tur hoc modo.

Nominativo A *Æneas*, Genitivo
A *Æneæ*, Dativo A *Æneæ*, Accusativo
A *Ænean*, Vocativo ô A *Ænea*, Ablativo
ab A *Ænea*.

Prima Nominativo *Anchises*, Genitivo
Anchitæ, Dativo *Anchitæ*, Accusativo
Anchiten, Vocativo ô *Anchise*,
Abla-

Ablativo ab Anchise. Numero multitudinis omnino cum Latinis nominibus primi ordinis consentiunt.

Priscis temporibus genitivus singularis Latinus etiam in As, syllabam terminabatur, unde etiam nunc dicitur *Paterfamilias*, *Otec Ekleonij / Haußvatter. Materfamilias*, *Matka ekleonij / Haußmutter. Filiusfamilias*, *Syn kteryz jest pod moçy Otec ekleonij / Sohn vnter der gewalt deß Haußvatters.*

AVLAI, PICTAI, & similes interrogandi casus interdum apud poëtas leguntur pro AULÆ pictæ, Virgil. libro nono.

Dives equum: dives pictai vestis & auri.

A MAIA, Ægina, & alius huiusmodi Græcis nominibus fœmininis, Accusativus per an, syllabam aliquando apud poëtas exit, ut Majan Æginan.

VOCATIVUS similis est nominativo ô Musa, ô Maja: Græca s, literam deponunt, ô Anea, ô Anchise.

DATIVUS multitudinis, Is syllaba finitur, præter duabus, ambabus, & deabus, & nonnulla alia ejusdem exitus, quæ etiam à viris doctis sexus discernendi gratia usurpantur.

DE
NOMIN
nita secunda

Nominati
lices, Da
Musice, Vo
vo à Musice.
nam declinat
Ad hunc
riche, Gram
lectice, Arich
ultima vocalis
Latine declina
Grammaticæ,

VITERES Gr
formantes,
e Sofia, Birra, C
quam Sofia, Birra
oëres.

Hoc idem docet
marro, Neina, G
emerè mascul.
antur; idemque

No.

Ablativo ab Anchise. Numero multitudinis omnino cum Latinis nominibus primi ordinis consentiunt.

Præcis temporibus genitivus singularis Latinus etiam in As, syllabam terminabatur, unde etiam nunc dicitur *Paterfamilias*, *Otec Ćlebonij / Haubvatter. Materfamilias, Matka Ćlebonij / Haubmutter. Filiusfamilias, Syn Ćteryz gest pod mocy Otec Ćlebonij / Sohn vnter der gewalt deß Haubvatters.*

AVLAI, PICTAI, & similes interrogandi casus interdum apud poetas leguntur pro AULA pictæ, Virgil. libro nono.

Dives equum: dives pictai vestis & auri.

A MAIA, AEGINA, & alius huiusmodi Græcis nominibus femininis, Accusativus per an, syllabam aliquando apud poetas exit, ut Majan Aeginan.

VOCATIVUS similis est nominativo ô Musa, ô Maja: Græca s, literam deponunt, ô Anea, ô Anchise.

DATIVUS multitudinis, Is syllaba finitur, præter duabus, ambabus, & deabus, & nonnulla alia ejusdem exitus, quæ etiam à viris doctis sexus discernendi gratia usurpantur.

No.

2222

NOMIN

nita secund

NOMINATI

lices, Da

Musice, Vo

vo à Musice.

nam declinat

Ad hunc

riche, Gramm

lectice, Arith

ultima vocalis

Latine declina

Grammatica,

VITRES GR

formidantes,

e Sofia, Ewia, C

nam Sofia, Birr

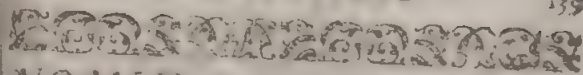
oetes.

Hoc idem docet

quarto, Nema,

emerè mascul.

natur; idcirco

NOMINA, E, LITERA FL-

nita secunda declinationis Græcorum,

in declinantur.

Nominativo Musice, Genitivo Musices, Dativo Musice, Accusativo Musicen, Vocativo ô Musice, Ablativo à Musice. Numero plurali Latine declinationem sequuntur.

Ad hunc modum declinantur Mathematicæ, Grammaticæ, Rhetoricæ, Diæceticæ, Arithmeticæ, Libyæ, quorum ultima vocalis si in a, literam mutetur, Latine declinantur, ut Grammatica, Grammaticæ, &c.

VETERES Græcæ positiones vehementer reformidantes, malebant Latina forma dicere Soffa, Birria, Clinia, Geta, Sarmata, poeta, nam Sosias, Birrias, Clinias, Getes, Sarmates, petes.

Hoc idem docet Quintilianus libro primo cap. 10. Ne in a, quæ in a, que s, literas exire, merè mascul. græcæ nomina recto casu patiuntur: ideoque 3 apud Cæsum legimus Petia

Gen-

NOMINA, E, LITERA FL

*nita secunda declinationis Græcorum,
ii declinantur.*

Nominativo Musice, Genitivo Musices, Dativo Musice, Accusativo Musicen, Vocativo ô Musice, Ablativo à Musice. Numero plurali Latine declinationem sequuntur.

Ad hunc modum declinantur Mathematiche, Grammaticæ, Rhetoricæ, Dialecticæ, Arithmetice, Libyæ, quorum ultima vocalis si in a, literam mutetur, Latine declinantur, ut Grammatica, Grammaticæ, &c.

VETERES Græcas positiones vehementer reformidantes, malebant Latina forma dicere Sosia, Birria, Clinia, Getæ, Sarmatæ, poetam Sosias, Berrias, Clinias, Getes, Sarmates, Getes.

Hoc idem docet Quintilianus libro primo cap. quarto, Ne in a, quidam atque s, literas exire, movè mascul. græca nomina recto casu patiuntur: ideoque T apud Cælium legimus Petra

Cincinnatus, & apud Massalem, Benefecit Eubibia: & apud Ciceronem, Hermagorū. Ne miremur, quod ab antiquorum plerūq; Ænea & Anchiasit dictus. Hæc illo. Plautus Apella dixit vocandi casus in Pænel: O Apella, o Zeuxis pictor. Hinc Propertius quodam loco Attrida nominandi casu, pro Attrides dixit, & Horat. 2. Serm. Satyr. 3. Attrida casu vocandi.

Ne quis humasse velit Ajacem Attrida vetas cur?

Satyr. 1. Scipiadam, à nominativo Scipiada. MULTA ES, syllaba finita etiam tertia declinationis sunt, maxime apud oratores, ut Euripides, & Aristides, is. Orestes, Pylades, Herodes, Timarchides, & atia id genus, unde exit accusativum in em. Cic. 2. de Finib. Aut Pylades cum sis, dices te esse Orestem, ut moriare pro amico? aut si esses Orestes, Pyladem reselleres, nec indicares? Vide Præfianum libro sexto & septimo.

IDEM lib. 6. inter cetera testimonia hæc affert, quibus docet genitivum etiam in as, suis se prius usitatum.

Ann. 7. Annal. Dux ipse vias, pro vie. Liv. in Odys.

Mercurius, cumque eo filius Latonas pro Latone. Patrifamilia etiam à doctis usurpatur. Liv. ab Urb. Bos in Sabinis curdam patrifamilie dicitur, mirandæ magnitudine ac specie.

Gen

GENITIVVS
frequentissime
Virgilius antiq
ysacm est usus

Alain me

Quare doc

esse, quam præ

Latons, alys

Hum sit.

ALTE

lia, Olin/

Die alleine.

Vna, Oedn

Trigentes elne

Neutra, Stat

den / nunc Gen

priscos etiam in

apud Ciceronem

unius, Cic. pro

pedant, ut non

stetui putetur.

Idem ad Her

similis fu.

Mihi sola

hoc ipse

Cinnatus, & apud Massalem, Benefecit Eubothia: & apud Ciceronem, Hermagora. Ne miremur, quod ab antiquorum plerisque, Aenea & Anchias sit dictus. Hec ille. Plautus Apella dixit vocandi casus in Pœnuli: O Apella, o Zeuxis pictor. Hinc Propertius quodam loco Atrida nominandi casu, pro Atrides dixit, & Horat. 2. Sermon Satyr. 3. Atrida casu vocandi.

Ne quis humasse velit Ajacem Atrida vocat
las cur?

Satyr. 1. Scipiadam, à nominativo Scipiada.

MULTA ES, syllaba finis etiam tertia declinationis sunt, maxime apud omnes, ut Euripides, id, Aristides, id. Orestes, Pylades, Herodes, Timarchides, & atrida genus, unde ex accusativo in em. Cic. 2. de Finib. Aut Pylades cum sis, dices te esse Orestem, ut mori pro amico? aut si esses Orestes, Pyladem refelleres, nec indicares? Vide Priscianum libro sexto & septimo.

IDEM lib. 6. inter cetera testimonia hæc affert, quibus docet genitivum etiam in as, fuisse prius usitatum.

Enn. 7. Annal. Dux ipse vias, pro vie. Liv. in Odyss.

Mercurius, cumque eo filius Latonas pro Latone. Patrifamilie etiam à doctis usurpatum. Liv. ab Urb. Bos in Sabinis cuidam patrifamilie dicitur, miranda magnitudine ac specie.

Gen

GENITIVUM
frequentissime
Virgilius antiquum
usum est usus

Alai in me
Quare doc
esse, quam pre
Latonas, alijs
Hum sit.

ALTE
lia, Sinā/
Die alline.

Vna, Oedon
Tegendis cine
Neutra, Zlat

den / nunc Gen
priscos etiam in
apud Ciceronem
imur. Cic. pro
Bellaur, ut non
stius putetur.

Idem ad Her
similis sit.

Mihi sola

hoc ipse

DECLINATIONE

95

GENITIVVS in ai, utitur Cicero in Anato, & frequenter Lucresius, sed jam exoleverunt. Virgilius antiquitatis amator semel atq; iterum iisdem est usus, 3. *Aeneid.*

Alai in medio linabant pocula Bacchi.

Quare doceantur pueri potius admonitionem esse, quam preceptionem. Quod idem de *Filio Latona*; alijsq; Genitivis, As syllaba finitis dictum sit.

ALTERA, *Drusha* / *Ole andere* *Alia*, *Gliná* / *Ein andere*. *Sola*, *Gama* / *Ole alleine*. *Tota*, *Wisseka* / *Ein ganze*. *Vna*, *Gedna* / *Eine*. *Vlla*, *Nelteiá* / *Irrendis eine*. *Nulla*, *Biádna* / *Keine*. *Neutra*, *Sladná jedvauch* / *Keine auß dem* / nunc Genitivum, *ius*, *amant* : apud priscos etiam in *a*, diphthongum exhibant, unde apud Ciceronem & Terentium quadam reperiuntur. Cic. pro M. Tullio. Hoc iudicium sic exspectatur, ut non una rei statui, sed omnibus constitui putetur.

Idem ad Heren. Non res cotari necesse est similis sit.

Terent. *Eunuch.*

Mihi sola ridiculo fuit.

Idem *Heaut* :

~ hoc ipsum in itinere altera

Gen

G

Dum

DECLINATIONE

95

GENITIVVS in ai, utitur Cicero in Anro, & frequentissimè Lucretius, sed jam exoleverunt. Virgilius antiquitatis amator semel atq; iterum *ijdem est usus*, 3. *Aneid.*

Alai in medio hoabant pocula Bacchi.

Quare doceantur pueri potius admonitionem esse, quàm præceptionem. Quod idem de *Elia Latonas*, alijsq; Genitivis, As syllaba fuisse dictum sit.

ALTERA, *Drubā / Ole andere A-*
lia, Glnā / Ein andere. Sola, Sama /
Ole alleine. Tota, Wsseka / Ein ganze.
Vna, Gedna / Eine. Villa, Nēlterā /
Trigentes elae. Nulla, Ziadna / Keine.
Neutra, Ziadnā zedwauch / Keine auß bepe
den / nunc Genitivum, ius, amant : apud
priscos etiam in a, diphthongum exhibant, unde
apud Ciceronem & Terentium quadam reperi-
untur. Cic. pro M. Tullio. Hoc iudicium sic ex-
pectatur, ut non una res statui, sed omnibus con-
stitui puerur.

Idem ad Heren. Non res coratōi necesse est
similis sit.

Terem. Eunich.

Mihi solæ ridiculo fuit.

Idem Heaut :

hoc ipsum in itinere alteræ

Gen

G

Dura

Dum narrat, forte audivit.
Columell lib. 5. cap. 11. *Ue altera deliberata parte conveniat.*

Gellius lib. 9. cap. 4. *Nulla alia causa obnoxia. Plura, sed priscorum, invenies apud eandem Priscianum libro eodem.*

Græcus accusativus, N. *litera terminatur.*

Virg. 8.

Accipite Ænean, & tandem arcete periclis.

Ovid. 1. Epist.

Respice Læteen, ut jam sua lumina condas.
Si vero fiant latina Græca nomina, m, finiuntur.

Terentius Andr.

-- forte ibi hujus videbo Birriam.

Idem Phor.

-- sed ecce me Demeam

Idem ibid.

-- sed ubinam Getam invenire possum?

MAIAN, Aginan, & his similes accusandi casus, Græci sunt.

Stat. 7. Theb.

Namque ferunt captam patriis Aginan ab undis.

Ovid. 4. Fastid.

Majan & Electram, Taygetamque Iovi.

Horum meminimus, quoniam usui sunt futura, cum de syllabarum dimensione agemus.

Vo

spectant, nan

tur, qui: eus

ō Deus, ōq On

deus, tū dñs, ō

pbes, accusati

us, Tydes, ō T

Arbilles, ō Ach

Tuque tuus arc

Quaque ruit, n

Sed for

Si vis Vlyse co

Quid agis V

etiam hujus sun

per tertiam &

uns, xxiij. &

Chremesis, &

Quis hic loqu

advenis,

-- nihil opo

-- ō mi Chre

Dum narras, forte audiui.

Columell. lib. 5. cap. 11. *Ut altera deliberate par-
te conveniat.*

Gellius lib. 9. cap. 4. *Nulla alia causa obnoxia.
Plura, sed priscorum, invenies apud eandem
Priscianum libro eodem.*

Græcus accusativus, N. litera terminatur.

Virg. 8.

Accipite Aeneas, & tandem arcete peri-
clis.

Ovid. 1. Epist.

Respice Lætren, ut jam sua lumina condas.
*Si vero fiant lacina Græca nomina, m, finiun-
tur.*

Terentius Andr.

-- sorte ibi hujus videbo Birriam.

Idem Phor.

-- sed ecceam Demeam

Idem ibid.

-- sed ubinam Getam invenire possum?

MAJAN, AGINAN, & his similes accusandi
casus, Græci sunt.

Stat. 7. Theb.

Namque ferunt raptam patriis Aginam ab
undis.

Ovid. 4. Fastid.

Majan & Electram, Taygetamque Iovi.

*Horum meminimus, quoniam usui sunt futura,
cum de syllabarum dimerfione agemus.*

Vo.

spectant, nam

ter, qui eos

ō Deus, ōp Qm

div, tū dñs, ō

pbes, accusati

us, Tydes, ō T

Achilles, ō A

Tuque mis ar

Quiquerit,

Sed for

Si vis Wylse c

Quid agis V

etiam hujus fin

per tertiam &

phs, xxiij &

Chremetis, &

Quis hic loqu

advenis,

-- nihil opu

-- ō mi Chre

VOCATIVI Abille, Ulyſſe, huc etiam
ſpectant, nam Latini poëtae Dores imitan-
tur, qui eos ſyllaba ſinita per ns dicunt, pro
ō: Deuſ, ὦρῶν, τὸν ὦρῶν, ὦ ὦρῶν: pro τὸν
Deuſ, τὸν ὦν, ὦ τὸν ὦν, Hoc eſt, Orpheuſ, Or-
pheſ, accuſativo Orphen, ὦ Orphe: ſic pro Tyde-
uſ, Tydeſ, ὦ Tyde: eodem modo pro Achilleuſ,
Achilleſ, ὦ Achille, pro Ulyſſeuſ, Ulyſſeſ, ὦ Ulyſſe.

Ovid: 13. Metam:

Tuque tuiſ armis, noſ te ponemur Achille.

Ibidem.

Quaque ruit, non tu tantum terroris Vlyſſe,

Sed fortes etiam.

Senec. Troad.

Si viſ Vlyſſe cogere Andromacham metu.

Ibidem.

Quid agiſ Vlyſſe? O CHREME, ὦ Lache
etiam huiuſ ſunt ordinis, hac enim Græci &
per tertiam & per primam declinant, χρε-
μεſ, χρεμεν &, & χρεμεν, χρεμεν. Chremes
Chremetuſ, & Chremes Chreme.

Terent: Andr:

Quis hic loquitur? O Chreme per tempuſ
adveniſ.

Idem Eunuch.

-- nihil opuſ eſt iſtiſ Chreme.

Idem.

-- ὦ mi Chreme, teipſum expectabam.

G 2

Idem

VOCATIVI Achille, Ulyſſe, huc etiam ſpectant, nam Latini poëta Doræ imitantur, qui eos ſyllaba ſinita per *ns* dicunt, pro *ō*: *Deus*, *ōēſns*, *πῶςſns*, *ω̄ōēſns*: pro *tū*: *Deus*, *tūdēns*, *ω̄tūdēns*, Hoc eſt, Orpheus, Orphes, accuſativo Orphen, *ō* Orphe: ſic pro Tydeus, Tydes, *ō* Tyde; eodem modo pro Achilleus, Achilles, *ō* Achille, pro Ulyſſeus, Ulyſſes, *ō* Ulyſſe.

Ovid: 13. Metam:

Tuque tuis armis, nos te ponemur Achille.

Ibidem.

Quique ruit, non tu tantum terroris Vlyſſe,

Sed fortes etiam.

Senec. Troad.

Si vis Vlyſſe cogere Andromacham metu.

Ibidem.

Quid agis Vlyſſe? O **CHREME**, *ō* Lache etiam huius ſunt ordinis, hæc enim Græci & per tertiam & per primam declinant, *χῆμns*, *χῆμντ* *τ*, & *χῆμns*, *χῆμs*. *Cbremes* *Cbremetus*, & *Cbremes* *Cbreme*.

Terent: Andr:

Quis hic loquitur? O *Chreme* per tempus advenis.

Idem Eunuch.

-- nihil opus eſt iſtis *Chreme*.

Idem.

-- *ō* mi *Chreme*, teipſum expectabam.

G 2

Idem

Idem Hecyr.

-- ibidem nunc dico Lache.

O CHREMES, ó Laches vocativi sunt tertiae declinationis. Terentius fere semper utitur vocativo Chreme: sed Lache raro

Idem Hecyr. -- salve Laches.

Ibidem.

Vos videte jam Laches, & tu Pamphile.

Non tamen utitur Genitivo aut Accusativo Græco, sed Latino, Chremis, Chremem, aut Chremetem.

Idem Andr.

--etiam puerum inde abiens conveni Chremis.

Idem ibid.

--egomet continuo ad Chremem.

Virgilius utroque accusandi casu Græco libro quinto est usus.

Præcipitemq; Daren ardens agit æquore toto.

Sed finem imposuit pugnae fessumq; Dareta Eripuit.

Vide Prisc. l. 6 Ne mireris si quando apud Latinos legeris ó Socrate: Nam Attici propria nomina primæ declinationis contrahunt, ut Σωκράτης, Socrates, accusandi, ac vocandi casu instar nominum primæ declinant, ut Σωκράτην, & Σωκράτη, Socraten, ó Socrate.

Cic.

Cic. in Protagora
Quid tu, unde
quidem dubium

DE DAN

Phoca tradit

nomina, quæ

nam numeri

discernenda

bus & ab his le

nation, apud

sunt DEAB

& pro Corneli

Orig. quædam

ant. quem Li

faciunt ad pe

bus, quibus

Sed deari denig

corrupte rog

larum adijciat

construunt sicut

putat. ha ter

ladiumense M

partibus, & co

quibus, confiden

50 Pand. l. de

nus respondit his

is libertum liber

Sicvola Pan

liqui conservan

Idem Hecyr.

--itidem nunc dico Lache.

O CHREMES, ó Laches vocativi sunt terrie
declinationis. Terentius ferè semper utitur vo-
cativo Chreme: sed Lache raro

Idem Hecyr. --salve Laches.

Ibidem.

Vos videte jam Laches, & tu Pamphile.

Non tamen utitur Genitivo aut Accusativo
Græco, sed Latino, Chremis, Chremem, aut
Chremetem.

Idem Andr.

--etiam puerum inde abiens conveni
Chremis.

Idem ibid.

--egomet continuo ad Chremem.

Virgilius utroque accusandi casu Græco libro
quinto est usus:Præcipitemq; Daren ardens agit æquore
toto.Sed finem imposuit pugne fessumq; Daretæ
Enipuit.Vide Prisc. l. 6 Ne mireris si quando apud
Latinos legeris ó Socrate: Nam Attici propria
nomina primæ declinationis contrahunt, ut
Zænégis, Socrates, accusandi, ac vocandi
casu instar nominum primæ declinant, nō
Zænégim, q̄ Zænégim, Socraten, ó Socrate.

Cic.

Cic. in Protago

Quid tu, una

quidem dubium

DE DAN

Phocæ tradit

nomina, quæ

cum aumeri

discernende n

bus & ablu le

natis, nō nō

sunt Deasi

& pro Simli

Orig. nō nō

dant quæ Li

sacrum ad pe

bus cognitis.

Sed legat benig

to: crecente rog

lram adueat

civem cum filijs

pud. tota habet

ladv. mente M

partibus, & colo

quaba. confid. n

so Panz. de

nue. respondit bis

is libertum libe

Socrata Pan

liquis confer. lan

Cic. in Protagora apud Priscianum eodem libro, Quid tu, unde tandem appares, o Socrate, an quidem dudum non est, quin ab Alcibiade?

DE DANDI casu, abus, syllaba finito, hæc Phocas tradit. Pauci sunt primæ declinationis nomina, quæ contra regulam Dativum & Ablativum numeri pluralis in abus, syllabam mittunt, discernenda ambiguitatis, id est, sexus causis: his & ab his icabus, filiabus, mulabus, equabus, nationis, animalis, quæ à viris peritiis usurpata sunt. DE ABUS utitur Cicero in Orat. pro Rabir. & pro Cornelio ut Priscianus docet. M. Cato in Orig. apud eundem, lib. 7. Dotes filiabus suis non dant: quem Livius lib. 4. dec. 3. imitatus est. In sacrum ad penates confugit cum duabus filiabus virginibus. Item Tragus sive Justinus lib. 7. Sed legati benignè excepti, inter epulas ebrietate crescente rogant Amyntam, ut apparetur epularum adiectat jui familiaritatis, adhibitis in convivium filijs, & uxoribus, & filiabus; id apud Persas haberi pignus, ac fœdus hospitij. Palladius mense Martio titulo 13. ubi de equorum partibus, & coloribus agit: Eadem inquit, in equabus considenda sunt, &c. Modestinus lib. 50. Pandect. de verborum significatione, Modestinus respondit his verbis Libertis, libertabusq; meis libertum libertæ testatoris non contineri.

Scævola Pandect. 33. de Fundo instructo, Reliquis conservabis, dixit. Senec. Declamationum lib.

Cic. in Protagora apud Priscianum eodem libro,
Quid tu, unde tandem appares, o Socrate, an
quidem dubium non est, quin ab Alcibiade?

DE DANDI casu, abus, syllaba finito, hæc
Phocas tradit. Paucæ sunt primæ declinationis
nomina, quæ contra regulam Dativum & ablati-
vum numeri pluralis in abus, syllabam mittunt,
discernenda ambiguitatibus, id est, sexus causa:
his & ab his icabus, filiabus, mulabus, equabus,
natis, affinalibus, quæ à viris peritiis usurpata
sunt. DE ABUS utitur Cicero in Orat. pro Rabir.
& pro Cornelio ut Priscianus docet. M. Catonem
Orig. apud eundem, lib. 7. Dotes filiabus suis non
dant: quem Livius lib. 4. dec. 3. imitatus est. In
sacrum ad penates confugit cum duabus filia-
bus virginibus. Item Trogius sive Justinus lib. 7.
Sed legati benigne excepti, inter epulas ebriem-
te crescente rogant Amyntam, ut apparatui epu-
larum adgerat jus familiaritatis, adhibitis in
convivium filijs, & uxoribus, & filiabus; id in-
pud Persas haberi pignus, ac fœdus hospitij. Pal-
ladius in eodem Martio titulo 13. ubi de equorum
parribus, & coloribus egit: Eadem inquit, in e-
quabus consideranda sunt, &c. Modestinus lib.
50. Pandect. de verborum significatione, Modesti-
nus respondit his verbis Libertis, libertabusq; me-
is libertum libertæ testatoris non contineri.

Scævola Pandect. 33. de Fundo instructio, Re-
liquis conservabus, dixit. Senec. Declamationum

libro 2 de 2. Quadam se maritorum amore
 rogis ardentibus miscuerunt: Quadam anima-
 bus suis redemerunt maritorum suorum salutem
 sollicitudine brevi: sic habent correllissimi. Non
 negamus Ciceronem dixisse duos animos suos.
 Plinius lib. undecimo c. 41 de lacte: Tenuissi-
 mum Camelis, mox equis. Sic enim in libro cor-
 rellis, non equabus. Idem eodem libro cap. 40 A-
 finis mamma a fatu dolens. Ennium etiam &
 Plantum, filijs. Sed cum Phocas, Diomedes,
 Donatus, Priscianus, alij, veteres, multos le-
 gerint auctores, quorum ne nomina quidem ad
 nos pervenerunt, non video cur eis non habea-
 mus fidem, in aximè cum etiam nunc aliquot ex-
 rent exempla, unde possimus & alia fuisse conji-
 cere. Priscianus eadem affert, qua Phocas. Quod
 verò Priscianus lib. 7. ait vetustissimos non esse i-
 mitandos, intelligit de Eabus pro ijs, dextrabus
 pro dextris, & alyis, quibus antiquissimi usi sunt.
 Si enim res ita iulerit, ut necesse sit, filiabus, li-
 berrabus, equabus dicere, non video cur tanto pe-
 re hac nobis formidanda sunt

NOMINA, e, littera terminata, quorum geni-
 tivus es, syllaba finitur, ad nullam omnino Lati-
 norum declinationem numero singulari spectant,
 neq; enim prima sunt, cujus symbolum ac nota est,
 e, diphthongus. Probus tres tantum positiones,
 a, as, es, huic declinationi tribuit, totidem Pris-
 cianus: Idem Probus docet e, finem femininae

Gra-

Gras esse. &
 muetur, ad p
 ne, es, Helena
 d. elinationis
 carcant, non p
 tat, sed etiam
 Sed a qua d
 loquendi fuer
 de. Grammat
 dem lib. 1. cap
 Idem ibi 1. ca
 Quod idem le
 nominand. cal
 e + Nam in
 terminati. cu

ADAM, A
 peregrina duos
 danti prima de
 braba catere pe
 ro hac Latinita
 brabamus, decl
 sitionum conte
 Mawis siue
 Pylon, & Jof
 excepto genit
 Mafes siue M
 gerpretes gen
 longo termina

libro 2. dec. 2. Quadam se maritorum amore
 rogis ardentibus miscuerunt: Quadam anima-
 bus suis redemerunt maritorum suorum salutem
 solitudine breui: sic habent correctissimi Non
 negamus Ciceronem dixisse duobus animis suis.
 Plinius lib. undecimo c. 41 de lacte: Tenuissi-
 mum Camelia, mox equis. Sic enim in libro cor-
 rellis, non equabus. Idem eodem libro cap. 40 A-
 finis mamma a fatu dolent. Ennium etiam &
 Plantum, filijs. Sed cum Phocas, Diomedes,
 Donatus, Priscianus, alij, veteres, multos le-
 gerim auctores, quorum ne nomina quidem ad
 nos pervenerunt, non video cur eis non habe-
 mus fidem, maxime cum etiam nunc aliquot ex-
 rent exempla, unde possimus & alia luisse conij-
 cere. Priscianus eadem afferit, qua Phocas. Quod
 vero Priscianus lib. 7. ait vetustissimos non esse re-
 mittendos, intelligi de Eabus pro ijs, dextrabus
 pro dexteris, & alyis, quibus antiquissimi usunt.
 Si enim res ita tulerit, ut necesse sit, filiabus, li-
 bertabus, equabus dicere, non video cur tanto pe-
 re hac nobis formidanda sunt

NOMINA, e, litera terminata, quorum gen-
 ritus es, syllaba finitur, ad nullam omnino Lati-
 norum declinationem numero singulari spectant,
 neq; enim prima sunt, cujus symbolum ac nota est,
 a, diphthongus. Probus tres tantum positiones,
 a, as, es, huic declinationi tribuit, totidem Prisc-
 ianus: Idem Probus docet e, finita feminina.

Gra

Græcæse. Et
 mulatur, ad p
 no, es, Helen
 declinationis
 carcant, non
 tat, sed etiam
 S. dea que d
 loquens autem
 de, Givanna
 dem lib. 1. ap
 Idem lib. 1. c
 Quidam de
 nominant aut
 e + Plin
 servanay, cu

ADAM, A
 peregrina dnos
 ante prime de
 brabe, cetera po
 robec Latinis
 brisannus, decl
 sic natus con
 Mæus, siue
 Phion, & Top
 excepto genit
 Mæos siue M
 terpretes gen
 longo termina

Græca esse, & Græcè declinari: quod si e, in a, mutetur, ad primam nostram spectare, ut Helena, es, Helena, Helene ABLATIVO Græcæ declinationis utuntur, quamvis Græci hoc casu careant, non solum poëte ut Priscianus lib. 7. putat, sed etiam Oratores Quintilianus l. 8. c. 1. Sed ea quæ de ratione Latine atque emendatè loquendi fuerant dicenda, in libro primo, cum de Grammatica loqueremur, executi sumus. Idem lib. 1. cap. 15. Excludunt a Rhetorice malos Idem lib. 1. cap. 18. Num igitur be siue musæe? Quod idem de ablativo eorum, quæ es, syllaba nominant. casu finiuntur, dictum sit. Idem l. 3. c. 4. Plauti in Sophiste, Judiciali, & concionali tertiam adhibet, &c.

ADAM, Abraham, & alia eiusdem positionis peregrina duos tantum casus interrogandi, & dandi primæ declinationis admittunt, Ada, Abrahæ. ceteri peregrinitatem retinere. Qui vero hæc Latinitati donare volunt. Adamus, Abrahamus, declinantur. In prima lib. 36 Hebræis positionibus contentus fuit Abraham & Joseph. Moyses sive Moyses, Moyses sive Moyses, Philon, & Josephus declinant, ut Anchises, excepto genitivo Moyses sive Moyses. Moyses sive Moyses: apud septuaginta interpretes genitivus & dativus, quod hoc est e, longo terminatur. Latine Moyses, Moysi,

Grecæ esse. & Græcè declinari: quod si, in a, mutetur, ad primam nostram spectare, ut Heleno, es, Helenæ, Helenæ. ABLATIVO Græcæ declinationis utuntur, quamvis Græci hoc casu careant, non solum poëtae ut Præstianus lib. 7. putat, sed etiam Oratores. Quintilianus l. 8 c. 1. Si de ea quæ de ratione Latine atque emendatè loquendi fuerant dicenda, in libro primo, cum de Grammatica, ut loqueremur, executi sumus. Idem lib. 1. cap. 15. Excludunt a Rhetorice malos Idem lib. 1. cap. 18. Num igitur bi sine musice? Quod idem de ablativo eorum, quæ es, syllaba nominant casu sinuntur, d'clum sis. Idem l. 3. c. 4. Plati in Sophistæ, Judiciali, & consensuali terram adiecit, &c.

ADAM, Abraham, & alia eiusdem possessionis peregrina duos tantum casus interrogandi, & dandi primæ declinationis admittunt, Ada, Abrahamæ, ceteri peregrinitatem retinent. Qui vero hæc Latinitati donare volunt, Adamis, Abrahamus, declinant Justinus lib. 36. Hebræis possessionibus contentus fuit Abraham & Joseph. Moyses sive Moyses, Moyses sive Moyses, Philon, & Josephus declinant, ut Anchises, excepto genitivo Moyses sive Moyses. Moyses sive Moyses: apud septuaginta interpretes genitivus & dativus, in hoc est e, longo terminatur. Latine Moyses, Moysi,

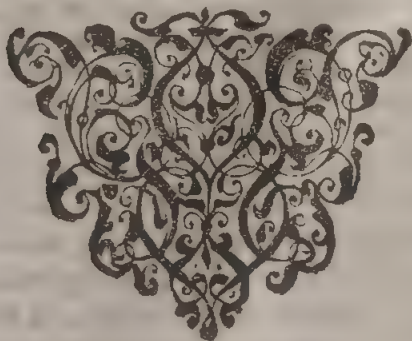
vel Moyses, Moyssi, Moysenò Moyses, à Moyse: aut Mojes, Mojis, Mosi, Mosen, vel Mosem, Moses, Mose, Justinus lib. 36. Moses casu nominandi, 'Mosen, accusandi dixit.

Juvenal. Satyr. 14.

Iudaicum ediscunt, & servant, ac metuunt
ius.

Tradidit arcano quacunquæ volumine
Moses

*Josephus & septuaginta Mavōns, Moyſes,
Philo tū Mavōrs, tū Mavōns, Moſes, Ro-
mani Moſes ſcribunt.*

SE

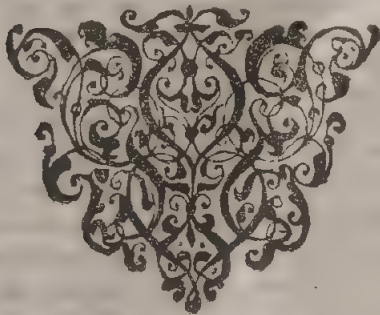
vel *Moyſis*, *Meysi*, *Moyſen* & *Moyſes*, à *Moyſe*: aut *Mofes*, *Mofis*, *Mofi*, *Mofen*, vel *Mofem*, *Mofes*, *Mofe*, *Juſtinus* lib. 36. *Mofes* caſu nominandi, *Mofen*, accuſandi dixit.

Juvenal. Satyr. 14.

Iudaicum ediscunt, & ſervant, ac metuunt ius.

Tradidit arcano quacunq; volumine Moſes.

Joſephus & ſeptuaginta Mauri, Moſes, Philo t. m Mauri, tum Mauri, Moſes, Romani Moſes ſcribunt.

SE

DE

SECV

Vir, Viri / Satt / Populu / mium, Oppre / OS, ON, EV / Pelion, Tyde

GENITIV / minativo, syll / pulas, popali / nyal / Ein So / ri : Atmiger / reb / proae noi / rogn / Ein S / zen die Wehre / niferi, Prop / Sndrich / Lile

செய்யவேண்டியவை யென்ன? என்ன செய்யவேண்டியவை?

SECUNDA DECLI
NATIO.

ILLA nomina secundæ
declinationis in syllabas ER,
IR, VR, VS, VM, exeunt,
ut Faber, Romar / Schmied /
Vir, Druf / Mann / Satur, Syten /
Satt / Populus, Lib / daß Vold / Præ-
mium, Ooprata / Lohn. GRÆCA in
OS, ON, EVS, ut Delos, Androgeos,
Pelion, Tydeus.

GENITIVVS ferè est æqualis No-
minativo, syllabarum numero, ut Po-
pulus, populi; præter Iber, iberi, Spa-
nyel/ Ein Spanier/ Celtiber, Celtibe-
ri: Armiger, Armigeri, Pameziſſel/
aeb/ zbroze noſſe po zbrozſſi aezdey na
wogré/ Ein Sprößling/ der ſeinem Herr-
en die Wehren trägt/ Signifer, Sig-
niferi, Praporciſſel na wogré / Ein
Fendrich / Liber, liberi, Swoboony/
G s Frey/

Es, à Moy-
Moyen, cel
liv 36. Mo-
accusandi

SECUNDA DECLI- NATIO.

ac meruunt

a volumine

Es, à Moy-
Moyen, cel
liv 36. Mo-
accusandi

FATINA nomina secundæ
declinationis in syllabas ER,
IR, VR, VS, VM, exeunt,
ut Faber, Kovâr / Schmied /
Vir, Weiz / Mann / Satur, Sytes /
Satt / Populus, Eid / daß Vold / Præ-
mium, Soprata / Lohn. GRÆCA in
OS, ON, EVS, ut Delos, Androgeos,
Pelion, Tydeas.

GENITIVVS ferè est æqualis No-
minativo, syllabarum numero, ut Po-
pulus, populi: præter Iber, Iberi, Spa-
nyel / Ein Spanier / Celiber, Celtibe-
ri: Armiger, Armigeri, Damiy /
Zbroz / nohè po zbroz / na
wogrè / Ein Speßjung / der seinem Herr-
en die Wehre nachträgt / Signifer, Sig-
niferi, Praporç / na wogrè / Ein
Fendrich / Liber, Iberi, Swoboony /
G 5

Fug /

Greg. Trevir, Treviri, Treves, Treves, Treves,
don Trier, Sator, satori, Sp p/ Salt/
& nonnulla alia.

Poeta aliquando alterum i. omittunt.

Virgilius Eclog. 1.

Nec spes libertatis erat, nec cum peculi.

ANDROGEOS, non solum Androgei
sed etiam Androgeo, more Amico facit ge-
nitivo.

ACCUSATIVUS à Græcis in Os, s. li-
teram mutat in n, ut *Delos, Delon, Menela-*
os, Menelaon. Athos, Athon, vel Arbo, mor
Antico.

VOCATIVUS similis est Nominativo
ut ô Vir, ô Deus.

I. EXCEPTIO.

CÆTERA nomina, Vs, syllab
finita, mutant Vs, in E, Populus,
popule : Fluvius, ô Fluvie, Rj. /a/ Flu
Tabellarius, ô Tabellarie, Posj/ Bo
Præter filius, Eyn/ Sohn/ & nomin
propria in IVS, quæ Vs, syllabam de
ponant, ô Fili, ô Antoni, ô Pompei.

Cicc

DES

Cicero ad Octa
Romane de me

EX

ГРЕСА

diptbongum

Tyden, 6 Tyden

48

GRACULUS, 1

faciunt, eos, &

poetas, sed cum

Spechtant, ut Ty

2160, Terna.

APP

VOCATIVUS

OS, in US, mUCA

Le Timotheus, Pa

le. Anisus, Thym

Thymbræ, Proion

APP

LATINI inde

del Atucos im

Similem Nomina

mess. LIVUS.

Abanus.

Trevir. Trevir, Treviri, *Trivir*. **Trin**
don Trir/ Satur, saturi, *Sp p/ Satis*
 & nonnulla alia.

Pocra aliquando alterum i, omittunt.

Virgilius Eclog. 1.

Nec spes libertatis erit, nec cum peculi.

ANDROGEOS, non solum Androgei
 sed etiam Androgeo, more Amico facit ge
 nitivo.

ACCUSATIVUS à Græcis in Os, s. li
 teram mutat in n, ut *Delus, Delon, Menela*
os, Menelaon. Athos, Athon, vel. Atho, more
 Attico.

VOCATIVUS similis est Nominativo
 ut *ô Vir, ô Deus.*

I. EXCEPTIO.

CÆTERA nomina, Vs, syllab
 finita, mutant Vs, in E, *Populus,*
popule: Flavius, ô Flavie, N. fa/ Flu
Tabellarius, ô Tabellarie, Pofci/ Boi
Præter filius, Eyn/ Eogn/ & nomina
propria in IVS, quæ Vs, syllabam de
ponunt, ô Fili, ô Antoni, ô Pompei.

Cice

DE

Cicero ad Off
 Romane de me

EX

GRÆCA
 diphthongum
 Tydeus, ô Tydeu

AR

GRÆCAEUS,
 faciunt eos, &
 pocas, sed tun
 spectant, ut Ty
 Tereu, Tereu.

AP

VOCATIVU
 os, in us, muta
 ac Timotheus, Pa
 e. Anian, Thym
 Thymbræ, Proton

AP

LATINI inter
 vel Amicos im
 similem Nomin
 meus. Livius,
 Livianus

DECLINATIONE 109

Cicero ad Octavium, Quantum se Popule
Romane de me fecerit opinio.

EXCEPTIO II.

GRÆCA quæ in Eus & oūs, hoc est vs,
diphthongum exeunt, deponunt, Vocativo,
Tydeus, ó Tydeu: Panthus, ó Panthu.

APPENDIX I.

GRÆCAEUS, syllaba finita, etiam Genitivo
faciunt, eos, & Accusativo ea, maximè apud
poetas, sed tunc ad tertiam declinationem
pectant, ut *Tydeus, Tydeos, Tyda, Tereus,*
Tereos, Tereæ.

APPENDIX II.

VOCATIVUS Græcorum nominum, quæ
os, in us, mutant, etiam in e, literam exit,
ut *Timotheus, Pamphilius, ó Timorhee, Pampha-*
lius, Aniaus, Thymbraeus, Ptolomeus, ó Aniaæ,
Thymbraæ, Ptolomeæ.

APPENDIX III.

LATINI interdum vel euphoniæ causa,
vel Atticos imitantes, Vocativum faciunt
mitem Nominativo. O *populus, ostivus, ó*
pus. Livius, ab Urb. Auditu Populus
urbanus.

Virgilius

DECLINATIONE

105

Cicero ad Octavium, Quantum se Popule
Romane de me fecerit opinio.

EXCEPTIO II.

GRÆCA quæ in Eus & oûe, hoc est vs,
diphthongum exeunt de sonant, Vocativo,
Tydeus, ô Tydeu: Panthus, ô Panthu.

APPENDIX I.

GRÆCAEUS, syllaba finita, etiam Genitivo
faciunt, eos, & Accusativo ea, maximè apud
poetas, sed tunc ad tertiam declinationem
spectant, ut *Tydeus, Tydeas, Tydea, Tereus,*
Tereas, Terea.

APPENDIX II.

VOCATIVUS Græcorum nominum, quæ
us, in us, mutant, etiam in e, litteram exit,
ut *Timotheus, Pamphilus, ô Timothee, Pamphi-*
e. Antæus, Thymbreus, Ptolomæus, ô Antæe,
Thymbrae, Ptolomæe.

APPENDIX III.

LATINI interdum vel euphoniæ causa,
vel Atticos imitantes, Vocativum faciunt
mitem Nominativo. *O populus, o flavus, ô*
neus. Livius, ab Urb. Auditæ Populus
abanus;

Virgilius

Virgilius libro sexto, *Progrete sela manu sataguis meus.*

Idem 8.

Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum, Adsis otandem.

NOMINATIVUS multitudinis, i, litera terminatur ut *Captivi, Dei, vel dij.*

PRISCIS temporibus ei, diphthongo terminabatur, ut *Captivei*

DATIVUS pluralis, is syllaba, finitur, ut *Captivis, Deis, vel dys.*

Multa sunt, Os, syllaba finita, quibus Latini terminantur, ut *Tenedos, Delos, Lesbos, Abidos, Illos, Arctos, &c.*

Virg. 2. *Aeneid.*

Primus se Danaum magna comitante caetera.

Androgeos offert nobis.

On finit pauciora sunt.

Ovid. 5 *Fastor.*

Pelion Emonia mons est obversus

Austros.

Ev s, diphthongo terminata sunt quam plurima, ut *Orpheus, Theseus, Perseus, Pentheus, Typhoeus, &c.* qua apud Gracos quinta sunt declinationis, quae tertia nostra responderet. Apud nostros immen (excepto interrogandi, & accusa

di casu, quibus et
untur, item voc
bac ferme secundu
Persei paribus fa
sermone Perseo, L
deor. Theseum
det. Perseum
Accusativo G
Livius 1 s dee
ad Perseam mysi
ad Ovidij in Iliu
on esse rata (an
eus, etiam inon
novum & maudat
esse mendum, lege
e GENITIVUS e
mu est apud poetar
O
Alta jacet vail
na.
VOCATIVUS I
Priscianus ait, qua
Penthee, dici. G
deu, aliq. hujus ge
apud Poetas. Liv
Perseu, si proditor

Ovid
aspice, ait Perse

Virgilius libro sexto, *Progreſſe tela manu ſar-*
gis meus.

Idem 8.)

Corniger Heſperidum fluvius regnator aqua-
rum, Adſis orandem.

NOMINATIVUS multitudinis, i, litera ter-
minatur ut *Captivi, Dei, vel dij.*

PRISCIS temporibus ei, diphthongo termi-
nabatur, ut *Captivi*

DATIVUS pluralis, iſ ſyllaba, finitur, ut
Captivis, Deis, vel dijs.

Multa ſunt, Os, ſyllaba finita, quibus Latini uti-
tuntur, ut *Tenedos, Delos, Lesbos, Abidos,*
Illos Arctos, &c.

Virg. 2. *Æneid.*

Primus ſc Danaum magna comitante ca-
terva.

Androgeos offert nobis.

On ſintra paucora ſunt.

Ovid. 5 *Faſtor.*

Pellion Æmonis mons eſt obvorſus
Auſtros.

Ev s, diphthongo terminata ſunt quàm plu-
rima, ut *Orpheus Theſeus, Perſeus, Penibeu,*
Typhoeus, &c. qua apud Græcos quinta ſunt d-
clinationis, que tertia noſtra reſpondet. Apud
noſtros immen (excepto interrogandi, & accuſa

de caſa, quibus et
nuntur, item vo
hac ſermè ſecundu

Perſei paribui ſa
ſermone Perſeo, L

deor. Theſeum
dei. Perſeum

Accuſativo G
Livius l 5 dec

ad Perſea miſi
ad Ovidij in lbr

on eſſe rata (an
eius, etiam in on

novum & inaudir
eſſe mendam, lege

GENITIVUS d
mu eſt apud poeta

Alta jacet vai
na.

Vocativus I
Prifcanum ait, qua

Penibee, dici.

Iu, alij, huius g
apud Poetas. Liv

Perſeu, ſi proditor

Ovi
ſpice, ait Perſe

de casu, quibus etiam interdum more *Græcorum*
 utuntur, item vocandi, qui ferè *Græcorum* exit)
 nec fermè secundi sunt ordinis *Liv. ub. 5. dec. 5.*
Persei partibus favemus. *Ibidem.* Hac *Græco*
 sermone *Perseo*, Latine deinde suis. *Cic. de Nat.*
leor. Theſeum Hippolytum. *Liv. lib. 10. 4.*
dec. Perſeum filium cum modica manu misit.
 ACCUSATIVO *Græco*, *Perſea*, paſſim utitur idem
Liv. lib. 5. dec. 5. Legatos eodè tempore & ad vos
 ad *Perſea* miſimus. Itè *Perſeo* Ablativo casu *Il-*
ud Ovidij in Ibin. Strymonia matres *Orphe-*
on eſſe rata (unde quidam putarunt nomina in
 us, etiam in on, deſinere Accusativo casu) adeò
 ovum & inaudium eſt, ut quidam ſuſſicentur
 ſſe mendum, legendumq; eſſe, *Orphea* te eſſe ra-
 e GENITIVUS eos, ſyllaba finitus frequenſiſ-
 us eſt apud pœtas.

Ovidius 4. Faſt.

Alta jacet vultu ſuper ora *Typhoëos* *Æ-*
na.

VOCATIVUS *Latinus* non videtur uſitatus, ut
Præſcianus ait, quamvis *Probus* dicat poſſe *Tyde-*
enthee, dici. *Græcus* vocativus *Perſeu*, *Ty-*
eu, atq; bujus generis uſitatiffimi ſunt præcipuè
 und Pœtas. *Liv. lib. 10. dec. 4. Oportuit autem*
erſeu, ſi proditor ego patriſ regnig, eram, &c.

Ovidius 4. Metamôr.

ſpice, ait *Perſeu* noſtræ primordia gentis.

Idem 7.

di casu, quibus etiam interdum more Gracorum
 eruntur, item vocandi, qui ferè Græcorum exi)
 nec ferè secunde sunt ordinis Liv. lib. 5. dec. 5.
 Persei partibus favemus. Ibidem. Hæc Græco
 ermone Perseo, Latine deinde suis. Cic. de Nat.
 deor. Theſeum Hippolytum. Liv. lib. 10. 4.
 dec. Perſeum filium cum modica manu misit.
 Accusativo Græco, Perſea, paſſim utitur idem
 Livius l. 5. dec. 5. Legatos eodẽ tempore & ad vos
 & ad Perſea miſimus. Itẽ Perſeo Ablativo casu Il-
 lud Ovidij in Ibin. Strymonia matres Orphe-
 on eſſe rata (unde quidam putarunt nomina in
 us, etiam in on, deſignere Accusativo casu) adeo
 vum & inauditum eſt, ut quidam ſuſſicentur
 ſſe mendum, legendumq; eſſe, Orpheæ te eſſe ra-
 a GENITIVUS eos, hllaba finitus frequenſiſ-
 us eſt apud poetas.

Ovidius 4. Faſt.

Alta jacet vaſti ſuper ora Typhoẽos Æc-
 na.

VOCATIVUS Latinus non videtur uſitatus, ut
 Præſcianus ait, quamvis Probus dicat poſſe Tydeæ,
 Pentheæ, dici. Græcus vocativus Perſeu, Ty-
 eu, aliq; hujus generis uſitatiſſimi ſunt præcipuè
 apud Poetas. Liv. lib. 10. dec. 4. Oportuit autem
 Perſeu, ſi producor ego patrii regniq; enam, &c.

Ovidius 4. Metamôr.

ſpice, ait Perſeu noſtræ primordia gentis.

Idem 7.

-- Te maxime Theseu.

ILLUD Lucani lib. 4. Huc Antæcades.

Et 2.

Te Ptolomæ feram: non huc spectant, cū
nēnant ab eis, diphthongo, sed ab α
αντῶ, πτολομαῖ, Et os, in us, mutata
Antæus, Ptolomæus. Sic Alcaeus, Penæus, d
citur enim πηνῶ Græcis. PERSEUS eti
um declinatur PERSES, Persis, Persi, Perses
vel Persem, ô Perses, à Perse, ut Achilles, Uly
ses, quorum Genitivus Achilles, Ulysses, à nomi
nativo Achilles, Ulysses fit.

Hor: Epod:

Heu pervicacis ad pedes Achillei.

Ibidem.

Laboriosi remiges Vlyssæi.

NONNUMQUAM vocales, es, ea, eo, apud po
etas in unâ coeunt.

Idem 1. Epist.

-- remigium vinosum ithacensis Vlyssæi.

Virg 2. Æneid.

-- comes infelix Vlyssæi.

Ovid 13. Metamor.

Nec quo centumvires dejecerit igitur

Typhoea.

Idem 6.

Denegeris, scelus est pietas in, conjur

Tercio.

Et, in obliquis bu

ore, Jonico de

, sed n, habent,

Ilionea petit

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

Idomenæa duo

-- Te maxime Theseu.

ILLUD Lucani lib. 4. Huc Antaeccades.

Et q.

Te Ptolomæ feram: non huc spectant, cum
nec fiant ab eis, disphibongo, sed ab αἰ
ἀνταῖ, πτολομαῖ, Et os, in us, mutatus
Artæus, Ptolomæus. Sic Alceus. Penæus, di
citur enim πηνῆς Græcis. PERSEUS eti
um declinatur PERSES, Persis, Persi, Persen
vel Persem, ô Perses, à Perse, ut Achilles, Uly
ses, quorum Genitivus Achilles, Ulysses, à νομ
ναῖο Achilles, Ulysses sit.

Hor: Epod.

Heu pervicacis ad pedes Achillei.

Ibidem.

Laboriosi remiges Vlyssæi.

NONNUMQUAM vocales, ei, ea, eo, apud po
etas in anaphora cœtunt.

Idem 1. Epist.

-- remigium vitiosum ithacensis Vlyssæi.

Virg. 2. Æneid.

-- comes infelicitis Vlyssæi.

Ovid. 13. Metamor.

Nec quo centumviri deiecerit igitur

Typhoea.

Idem 6.

Denegeras, scelus est pietas in. conj.

Tereb.

Et, inobliqua b
nora Jonico de
sed n, habens,

Ilionea petu
Ilionea.

Idomeneâ du
Idomeneâ.

Idomeneâ qu
Idomeneâ.

Idomeneâ, a
Idomeneâ.

Idomeneâ, a
Idomeneâ.

Idomeneâ, a
Idomeneâ.

Idomeneâ, a
Idomeneâ.

Idomeneâ, a
Idomeneâ.

Idomeneâ, a
Idomeneâ.

DECLINATIONE

109

E, in obliquis horum nominum corripitur, nisi
ore Jonico declinentur, tunc enim non
sed *n*, habent, hoc est, non *e*, breve, sed *is*
ngum.

Virg. l. *Eneid*

Ilionea petit dextra, lavaque Sereestum.
soiqa.

Idem 3.

Idomenæa ducem delertaque littora Cretæ.

Dijca.

Adjectiva que sunt à nominibus in *Os*,
us, habent penultimam longam, ut *Achilleus*,
um, *Pentheus*, a, um, &c.

Stat 2 Theb

entheumque trahens nondum te Phædi-
mus aquo

Baccho genq.

ACHILLI & ULYSSI docet Quintil lib. 1. cap.
genitivum esse priscum, Prisc. an. lib. 6. ait,
ceres frequentissime Dativo pro genitivo no-
minum in *es*. que a Grecis, ad nostros migrarunt,
Achilli, *Ulyssi*, *Timarchidi*, *Oronti*, *Thucy-
di*, *Euripidi*, pro *Achille*, *Ulyssis*, &c. usos fu-
it. Uicunque sit, *Achilli* & *Ulyssi* sape apud
nos teguntur.

NON enumeravimus nomina que Genitivo
seunt, quod etiam rudes antequam hoc præ-
tum attingant, inter declinanda nomina
ea didicerint. **I**TEM etiam tercia declina-

E, en oblique horum nominum corripitur, nisi
 ore. Ionico declinentur, tunc enim non
 sed *n*, habent; hoc est, non e breve, sed *i*
 ngum.

Virg. 1. Aeneid.
 Ilionea petit dextra, laevaue Sereestum.
 corra.

Idem 3.
 Idomenæa ducem de terraque litora Cretæ.
 Quia.

PERSEUS est
 Perse, Perseus
 Achilles, Ulysses, a nominibus in *os*,
 habent penultimam longam, ut Achilles,
 um, Pentheus, a, um, &c.

Sine 2 Theb
 entheumque trahens nondum te Phædi-
 musaque

Bacche genis.

Achilli & Ulyssis docet Quintil lib. 1. cap.
 genitivum esse priscum, Priscian lib. 8. ait,
 ceres frequentissime Dativo pro genitivo no-
 minam in es, quæ a Græcis, ad nostros migravit,
 Achilli, Ulyssis, Timarchidi, Oroni, Thucy-
 di, Erupidi, pro Achilis, Ulyssis, &c. usos fu-
 it. Uicunque sit, Achilli & Ulyssis sepe apud
 Latinos leguntur.

Non enumeramus nomina quæ Genitivo
 sciunt, quod etiam rudes antequam hoc præ-
 tum attingant, inter declinanda nomina
 ea didicerint. *Item* etiam cetera declina-

tionis est, diciturq; à regione Iberia, quæ juxta pontum est inter Colchos & Armeniam. LIGER non est hujus loci cùm sit tertij ordinis.

Virgil. lib 10.

--vesanotalia latè Dicta volant ligeri.

EXTER non videtur esse in usu, nam locus Papinij, quo id Priscianus docet, Extet, ab alijs legitur. LIBER cùm Bacchum significat, aut nomen est abjectivum, crescit genitivo. Item

GIBBER, Γιββερῖς / neb ἡβωωτῖς / Γιββερῖς / Buecht tum substantivum tum adjectivum. Varro de Re rust. lib. 2. cap. 5. de Vaccis, ut sint benè compositæ, ut integris mentibus, oblongæ, amplæ, nigrantibus cornibus, latifrontibus, oculis magnis, & nigris, pilosis auribus, compressis malis, submissisve, gibberi spinatè teniter remissa, apertis naribus, &c. Plin. lib. 10. cap. 26. Africa hoc est gallinarum genus gibberum, variis sparsum plumis. Varro 3. de Re rust. cap. 9. Gallinæ Africane sunt grandæ variæ gibberæ. Gibber, gibberis nondum legitur nam illud Juvenalis.

--attritus gibbere natus : nusquam esse arbitror sed attritus gibbus, saty. 6.

Attritus galea, medisque in naribus ingens Gibbus, & acre, malum semper stillans ocelli.

DEXTER dexteri, vel dexteri, Præ-

neb na primè

Cicero 6. de Rep

RPS dixit, pro

nij / glücklich

prosserum & salu

Virg 2. Æneid.

Improvi

ang

PRISCI, Alij, a

clinac erunt una

luerunt dicere, q

& 13 ubi exemp

est quam Neu

bris auter doceat

ru more l'arrou

corruptus, qu

Ge Latino casu u

In toribus l

Accusativ

nam apud poetis.

Or

--me credi

Et Tenedor

pollinis vides, E

ATHOS apud

l. 2. Athos monti

ibo accusativo.

Idem montem

& Plin. lib. 7. c.

tionis est, diciturq; à regione Iberia, quæ juxta
pontum est inter Colibos & Armeniam. **LIGER**
non est hujus loci cum sit tertij ordinis.

Virgil. lib 10.

--vesano talia latè Dicta volant ligeri.

EXTER non videtur esse in usu, nam locus Pa
pinij, quo id Priscianus docet, Extet, ab alijs le
gitur. **LIBER** cum Bacchum significat, au
nomen est abjectivum, crescit genitivo. Item.

GIBBER, *Ἰδαίροτῆς / νῆβ ἑβωωτῆς / ἡδὲ
ἀτρίχ / βυκίλχ* tum substantivum tum
adjectivum. Varro de Re rust. lib. 2. cap. 5. a
Vaccis, ut sint benè composita, ut integris men
bris, oblonga, ampla, nigrantibus cornibus, lat
frontibus, oculis magnis, & nigris, pilosis aur
bus, compressis malis, submissisve, gibberi spina
leniter remissa, apertis naribus, &c. Plin. l.
10. cap. 26. Africe hoc est gallinarum gen
gibberum, variis sparsum plumis. Varro 3. de
Re rust. cap. 9. Gallina Africana sunt grande
varia gibbere. Gibber, gibberis nondum le
nam illud Juvenalis.

--attritus gibbere nasus: nusquam esse arbit
sed attritus gibbus, saty. 6.

Attritus galea, mediisque in naribus inge
Gibbus, &c acre, malum semper nullar
ocelli.

DEXTER dexteri, vel dexteri, Præn

neb na præm
Cicero de Re
R. dixit, pro
nō / quæstio
prosperus & sala
Virg. 2. Æneid.
Improvi
ang

PRISCI, Alij, a
clenacerant ana
luant digere, q
& 13 ubi exemp
est quàm Neur
bris aut doceat
tu mare l'arons
corruptus, qu
GEL Latino casu
In tor. pus l
ACCUSATIV
mum apud poetar.

Or
-- me cred
Et Tene d
pollens vides, E
Atros apud
l. 2. Atromoni
ho accusativo.
Eidem monem
& Plin. lib. 7. c.

DECLINATIONE. III

NEB nā pramē stranē. Recte / usitatum est.
Cicero 6. de Rep ut ait Prisc. lib. 6. **PROSPE-**
RVS dixit, pro prosper, Grānā / Strast-
nū / alūcflīch / Deinde est hominum generi
prosperus & salutaris. **ASPRIS**, pro asperis dixit
Virg. 2. Aeneid.

Improvissum aspris prellit qui sentibus
anguem.

PRISCI, alij, alio, neutri neutro, &c. etiam de-
clinaverunt unde Grammatici neutri generis ma-
luerunt dicere, quam neutrius, lege Prisc. lib. 6.
& 13 ubi exempla invenies. Neutrius usitatus
est quam Neutri, etiam si Priscianus iisdem li-
bris aliter doceat, Solemus tamen Neutri gene-
ris more Varronis & Probi veterum Grammati-
corum potius, quam neutrius dicere. **ANDRO-**
GEI Latino casu usus est Virg. lib. 2 & Atticol 6.

In toribus lethum Androgeō,

ACCUSATIVVS Græcius frequens est, potissi-
mum apud poetas.

Ovid. 13. Metam.

-- me credite Lesbōi.

Et Tenedon Chrysenque, & Cillan, A-
pollinis vrbes, Et Syron cepisse.

ATHOS apud Pomp. Mel. Atho facit dativo
1. 2. Atho monti Lemnos obversa. Athon & A-
ho accusativo. Val. Max. cap. 6. de prodigijs
Eidem montem Athon juxta Idam transgresso,
&c. Plin. lib. 7. c. 2. Qui Athon mentem inco-

H

lanc

DECLINATIONE. III

nebulam praeferant. Recte / usitatum est.
Cicero 6. de Rep ut ait Prisc. lib. 6. PROSPER-
VS dixit, prosperus, Beatiss. Sitat-
ny / glücklich / Deinde est hominum generi
prosperus & salutaris. ASPRIS, pro asperis dixit
Virg. 2. Aeneid.

Improvisum aspris prellit qui sentibus
anguem.

PRISCI, Alij, alio, neutri neutro, &c. etiam de-
clinaverunt unde Grammatici neutri generis ma-
luerunt dicere, quam neutrius. lege Prisc. lib. 6.
Sed ubi exempla invenies. Neutrius usitatus
est quam Neutri, etiam si Priscianus hysdem li-
bris aliter doceat, Solemus tamen Neutri gene-
ris more Varro & Probi veterum Grammati-
corum potius, quam neutrius dicere. ANDRO-
GEI Latino casu usus est Virg. lib. 2. & Atticol 6.

In toribus lectum Androgeo,

ACCUSATIVUS Graecus frequens est, potissi-
mum apud poetas.

Ovid. 13. Metam.

-- me credite Lesbos,

Et Tenedon Chrysenque, & Cillan, A-
pollinis vrbes, Et Syron cepisse.

ATHOS apud Pomp. Mel. Atho facit dativo
2. Atho monti Lemnos obversa. Athon & A-
tho accusativo. Val. Max. cap. 6. de prodigijs
Eidem montem Athon juxta Idam transgresso,
&c. Plin. lib. 7. c. 2. Qui Athon mentem inco-
lant

H.

lant. Atho accusativus est Atticus, veteres enim Attici casus omnes singulares nominum, hujus positionis, o, litera terminabant, nominandi & vocandi excepto. Liv. lib. 5. dec. 5. Marissimas quoque opportunitates ei praeberi potius ad Toronem, ac montem Atho. Cicero 3. de Rep. ut Priscianus lib. 6. docet. Athonem dixit: Quid ergo illi sibi vult absurda exceptio, nisi quis Athonem pro monumento vult funditus efficere? Quis enim est Athos, aut Olympus tantus? Athonem fecit Cicer. à nominativo Atho, ceteri ab Athos. Liv. 4. dec. 5. Eminent namque, in altum lingua in qua sita est: nec minus quam in altum magnitudine Athos mons excurret. Sic Sallustius, à MINOS, quod etiam ut Androgeos & Athos ab Atticis declinatur, fecit genitivum Minonis. l. 5. Hist. Deditum ex Sicilia profectum, quod Minoris iram atque opes fugeret, & Propertius l. 2. ab Androgeonis, inde accusativum Androgeona.

Et Deus extinctum Cressis Epidauris herbis.

Restituit patriis Androgeona focis.
APOLLO, qui quæ Latine declinare vult, dicitur Apollo, Apollonis. Apolloni, Apollonem, &c. ut Atho, Athonis, & Mino, Minonis. ABLATIVUS Atho, Athone, Athone perfoſſo Liv. l. 4. dec. sub Atho monte.

O TYRANTHIE, Olmie, Evie, Sperchie, quæ

apud Sratium legimus non tamen faciunt, quæ à Græcis per Epbios, Sperchie, morum leges ferunt, apud quos nominatio, ut inquit Priscianus, finis utitur per Lucan. lib. 2. Appellatio inquit, ut utitur per socie: quæ veteres rebant.

Corriger & aquarum

Que consonante emittunt, si quidem (jethra) vel derivant, ut doctus, doctus, Romæ, Hippocratis, quæ quæmine, sy Degener opopulus, o lucum: quæ a veteribus minime usitata declinationis repetitur.

& Proximæ VETERES

lant. Aibo accusativus est Atticus, veteres enim Attici casus omnes singulares nominum hujus possessionis, & litera terminabant, nominandi & vocandi excepto. Liv. lib. 5. dec. 5. Maritimas quoque opportunitates ei praeberi portus ad Toronem, ac montem Aibo. Cicero 3. de Rep. ut Priscianus lib. 6. docet. Aibonem dixit: Quid ergo illa sibi vult absurda exceptio, nisi quis Aibonem pro monumento vult funditus efficere? Quis enim est Aibos, aut Olympus tantus? Aibonem fecit Cicer. à nominativo Aibo, ceteri ab Aibos. Liv. 4. dec. 5. Eminent namque, in altum lingua in qua sita est: nec minus quam in altum magnitudine Aibos mons excurrit. Sic Sallustius, à MINOS, quod etiam ut Androgeos & Aibos ab Atticis declinatur, fecit genitivum Minonis. l. 5. Hist. Dædalum ex Sicilia profectum, quod Minoris iram atque opes fugeret, & Propeertius l. 2. ab Androgeonis, inde accusativum Androgeona.

Et Deus extinctum Cressis Epidauris herbis.

Restituit patrius Androgeona focus.

APOLLŌ qui Latine declinare vult, dicitur

Apollo, Apollonis. Apolloni, Apollonem, &c. n.

Aibo, Aibonis, & Mino, Minonis. ABLATIVUS

Aibofus est. Cic. 2. de Finib. Athone perfo-

Liv. l. 4. dec. sub Aibo monte.

O TYRANTHIE, Olinis, Evie, Sperchis, quae

apud Satrium le-

nos tamen fac-

que à Græcis po-

Ephios, Sperch-

morum leges ser-

tañtes, apud qu-

nominativo, v-

inquit Priscian-

finio utitur pr-

Lucon. lib. 6.

Appellatur, inq-

vum in a. mutum

foce: quem vete-

rebant.

Corniger H-

aquarum

Que consonant-

antur. si quid-

gestu) vel dexte-

rum, ut doctus, do-

Romani, Hispani-

petus quam me,

Degenero populus

o lucus: quæ à ve-

cu minime aspera

declinationis rep-

o myric.

& c. & c. proxi-

VETERES

apud Statium leguntur, quamvis sine propria, non tamen faciunt contra preceptum: sunt namque à Grecis positionib. Tyrintbios, Olmeos, Ephios, Sperchios, neque enim Greci Latīnorum leges servant. Latīni vel Atticos imitantes, apud quos vocativus semper similis est nominativo, vel Euphonie causa vel metri, ut inquit Priscianus lib. 7. nominativo, us, syllaba finito utantur pro vocativo.

Lucan. lib. 2. Degener o' populus. Phocas appellatus, inquit, quæ in us, desinunt, vocativum in e, mittunt, ut Fluvius o' fluvie: Socius o' socie: quem veteres juxta nominativum proferebant.

Vergilius.

Corniger Hesperidum fluvius regnator
aquarum.

Quæ consonante prelatæ in eandem syllabam mittunt, si quidem sunt accidentia (hoc est adjectiva) vel derivativa, vocativum in e, mittunt, ut doctus, docte, sanctus sancte, Romanus Romane, Hispanus Hispane. Cetera in us, po-
nus quæ in e, syllabam exeunt, sic Lucanus: Degener o populus, & o popule lectum est. Lucus lucus: quæ à veteribus propter asperitatem vocis minime usitata sunt, adeo ut rara hujusmodi declinationis reperiantur exempla, hæc myrtus myrte.

& proxima myrte. Hæc ille.

VETERES genitivum singularem per i,
H 2 lise

apud Statium leguntur, quamvis sine propria, non tamen faciunt contra preceptum: sunt namque à Græcis positionib. Tyrinbios, Olmæos, Ephios, Spercheos, neque enim Græci Latini leges servant. Latini vel Atticos imitantes, apud quos vocativus semper similis est nominativo, vel Euphonia causa vel metri, ut inquit Priscianus lib. 7. nominativo, us, syllaba finito utantur pro vocativo.

Lucan. lib. 2. Degener ô' populus. Phocæ appellativa, inquit, quæ in us, desinunt, vocativum in e, mittunt, ut Fluvius ô' fluvie: Socius ô' socie: quem veteres juxta nominativum proferebant. Virgilius.

Corniger Hesperidum fluvius regnator
aquarum.

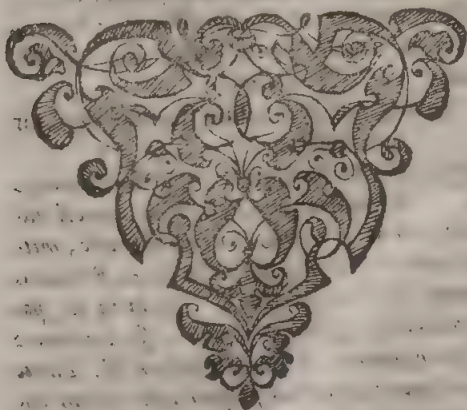
Quæ consonante prelata in eandem syllabam mittunt, si quidem sunt accidentia (hoc est adjectiva) vel derivativa, vocativum in e, mittunt, ut doctus, docte, sanctus sancte. Romanus Romane, Hispanus Hispane. Cetera in us, potius quam in e, syllabam exeunt, sic Lucanus: Degenero populus, & ô' popule lectum est. Lucus: quæ a veteribus propter asperitatem vocum minime usitata sunt, adeo ut rara hujusmodi declinationis reperiantur exempla, hæc myrsus myrte.

& de proxima myrte. Hæc ille.

VETERES genitivum singularem per i,

literas scribebant, pluralem nominativum, per
ei, Nigridius apud Gellium lib. 13 cap. 24. Si
hujus inquit amici, vel hujus magni scribas, u-
num i, facio extremum: sin verò hi mag-
net, hi amice, casu multitudinis recto, cum an-
te i, scribendum erit e, atq; idipsum facies in
similibus.

Hinc Plauti comœdia Captivi inscribitur.
Di, & dis, pro dy, dys, utuntur poete frequen-
ter.

TER

M4 CEDO,
ienis; Nectio, N

TER

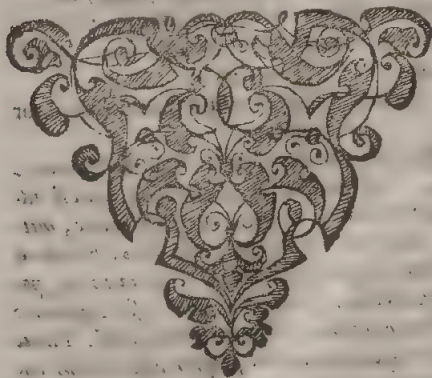
TER

TER

nominativo n
ro syllabarū, ut
do una syllaba
Wijf ned baut
Unedo, unedon
Bouns Arbuti:
meris, Cesta
heipitis, Owa
Supellix, supelle
ādebj adomow
erā. h.

hæc inscribent, pluralem nominativum, per
ci, Negidius apud Gellium lib. 13 cap. 24. Si
hujus inquit amici, vel hujus magni scribas, u-
num t, facito extremum: sin verò hi mag-
net, hi amice, casu multitudinis recto, tum an-
te i, scribendum erit e, atq; idipsum facies in
similibus.

Hinc Plauti comædia Cæpivei inscribitur.
Di, & diu, pro dij, dijs, nuntur poeta frequen-
ter.

TER

M 4 CEDO,
ienis: Nemo, 1

DE
TER

TER

nominativo n
ro syllabarū, u
do una syllab
Wijftrubbaut
Unedo, unedon
Boume Arbott:
umeris, Cesta
huipis, Dme
Supellex, supellec
ci debij adomow
erā: h.

MACEDONIS

TERTIA DECLI-
NATIO.

DE TERTIA DECLINATIONIS quàm plurimæ sunt positiones, genitivus tamen in *is*, Syllabam exit, qui nominativo modo est æqualis numero syllabarum, ut *Navis*, *Led*, *Squiff*: modo una syllaba longior, *Turbo*, *binis*, *Wij. he ne baurilwý wifr / wüchelwinet / Inedo, unedonis, Sippel / Frucht des Boums Arbust*: modo duabus, ut: *Iter*, *meris*, *Cista* / *Weal* / *Kuse* / *Biceps*, *incipitis*, *Omaublamy* / *Zwenföptu* / *upellex, supellectilis*, *Wiffelkê mont* è *dobij a domownij Nospodarilwý / Hauß* *rá: h.*

O.

TER MACEDO, Macedonis: Anio, Anen:
enis: Nerio, Nerienis.

H 3

N.

MACEDO. MACEDONIS
TERTIA DECLI-
NATIO.

ETSI TERTIÆ DECLINA-
tionis quàm plurimæ sunt
positiones, genitivus tamen
in Is, Syllabam exit, qui
nominativo modo est æqualis nume-
ro syllabarũ, ut *Navis, Ledi, Scissi*: mo-
do una syllaba longior, *Turbo, binis,*
Wj̃t̃ nebbautlwỹ witr / w̃t̃ belwinot /
Unedo, unedonis, Sippel / Frucht des
Boums Arbuti: modo duabus, ut: *Iter,*
ineris, Cesta / Wea / Ruse / Biceps,
icipitis, Omaublawy / Zwenföptia /
upellex, supellectilis, W̃t̃ l̃t̃e mont ē
adobij a domoroni Hospodarilaw / Nauß
trã: h.

O.

MACEDO. Macedonis: **Anio, A-**
enis; Nerio, Nerienis.

H 3

N.

TER

N.

BABYLON, Babylonis: Palæmon, Palæmonis, Xenophon, Xenophontis.

R.

L A R, Laris, Domovny Suohne Hospodácký / Hauß Gott. Hepar, hepatis, Yatra / Die Leber / **Acer**, aceris, Bf. f / Maßholderbaum: Mulciber, Mulciberis: lecur, jecoris, vel jecinoris, Yatra / Die Leber.

A S.

CALCHAS, Calchantis: hic Pallas Pallantis, hæc Sallas, Palladis.

E S.

CHREMES, Chremetis, vel Chremis: Laches, Lacheris, vel Lachis.

I S.

SIMOIS, Simoëntis, Pyrois, Pyroëntis: Charybdis, Charybdis: Parididis.

O S.

RHINO

Rosorog'e
Rajm: Tra
Heros, Hero

MEL A

pus, Opuni

CAPY

Chlamys, ch
odew / Krugß

LENS, le

lentis, Esocor
gelne Zweig / K
Stim: Aruns

AVCEP

gellula: Anc
Zweiffelhaftig
neb Duff / G
Docatet rodu

LARS,

RH

N.

BABYLON, Babylonis: Palamon, Palamonis, Xenophon, Xenophonis.

R.

LAR, Laris, Domorum Buchthe Hospodariček / Nauß Gott. Hepar, hepatis, Yatra / Die Leber / Acer, aceris, Bf. 8 / Massholderbaum: Mulciber, Mulciberis: Ictur, jecoris, vel jecinoris, Yatra / Die Leber.

AS.

CALCHAS, Calchantis: hic Pallantidis, hac Sallas, Palladis.

ES.

CHREMES, Chremetis, vel Chremis: Laches, Lacheris, vel Lachis.

IS.

SIMOIS, Simoëntis, Pyrois, Pyroëntis: Charybdis, Charybdis: Parididis.

OS.

RHINO

Rhinosyre
Rhein: Tre
Heros, Hero

MEL A

pus, Opun

CAPY

Chlamys, ch
odew / Kueg

LENS, le

lentis, Esocor
güne Zwerg /
Stirn: Arans

AVCEP

gelliller, Anc
Zwerg, Kaffee
neß Grog /
Pecant rodu

LARS,

RH

RHINOCEROS, Rhinocerotis,
 Rhinoceros / Ein Thier mit einer hörnen
 Nafen: Tras, Trois: Minos, Minois:
 Heros, Herots, Hordina/ Helel.

V.S.

MELAMPVS, Malampodis: O-
 pus, Opuntis: Amathus, Amathuntis.

T.S.

CAPYS, Cypis: Cotys, Cotyis:
 Chlamys, chlamydis, Klatky wogensky
 odew/ Kriegsmantel.

N.S.

LENS, lendis, Nafha/ Naf: Lens,
 lentis, Esocowice/ Einsen: Frons, frondis,
 grüne Zweig/ Frons, frontis, Ezel/ Die
 Stern: Aruns, Arontis.

P.S.

AVCEPS, aucupis: Vlácny/ Bo-
 aelsteller: Anceps, ancipitis, Dochpny/
 Zweifelschaffig: Gryps, gryphis, Rod
 neb Gryff/ Greiff: kirps, kirpis, Kmen/
 Pocatel rodu/ Stamm oder Geschlecht.

R.S.

LARS, Lartis, Rex Vejentium:

RHINOCEROS, Rhinocerotis,
Nosorożec / Ein Thier mit einer hörnen
Nasen: Tros, Trois: Minos, Minois:
Heros, Herois, Hedina/ Heldt.

V.S.

MELAMPVS, Malampodis: O-
pus, Opuntis: Amathus, Amathuntis.

T.S.

CAPYS, Capyis: Corys, Coryis:
Chlamys, chlamydis, Kratky wogensky
odew/ Kriegsmantel.

N.S.

LENS, lendis, Nijda/ Nij: Lens,
lentis, Esocowice/ Linsen: Frons, frondis,
grüne Zweig/ Frons, frontis, Ezel/ Die
Stirn: Aruns, Arontis.

P.S.

AVCEPS, aucupis: Vlácnyš/ Voz-
gasteller: Anceps, ancipitis, Dochpnyš/
Zweifelhastig: Gryps, gryphis, Nod-
neb Gnyš/ Greif: kirps, kirpis, Kmen/
Vocatel rodu/ Stamm oder Geschlecht.

R.S.

LARS, Lartis, Rex Vejentium:

H 4

Con-

Concors, concordis, Sworný/ Eynig.

X.

ASTIANAX, Astianactis: Arx, arcis, Zámek neb Vevrost/ Schloß. Merx mercis, Kaupé/ Kram/ oder Wahr: Ver-
vex, vervecis, Škep c/ Šchöps: Lynx
lyncis, Mostioný/ Luchs.

Genitivus Græcus in Os.

GRÆCO genitivo, Os, syllaba finali interdum utuntur Latini, ut Metamorphosis, metamorphoseos, Pomenon ainy spuseb/ Ue rendering der aesthetischen: Decapolis, Decapoleos: Tanis, Taneo
Tethys, Tethyos: Erymanthus, Erymanthidos.

Græcus genitivus in Vs.

MANTO, Callisto, Alcæto, Calypso, & cetera id genus Græca, us, faciunt genitivo, ut Maniūs, Calypsūs.

Sicut fortasse breviores videbimus, Priscianus addeat, qui depositionibus atq; casibus interregandi, potissimum tertia declinationis, sextus

librum, de ceteris
scripsit accuratissimus
agendum quod
an. Injuria
vult, si de us ag
dant. Turbo, o
Horat. 2, Sermon.
Corporis maior
Spiritus

Prisci ITINI

Mercat. Quoniam
finitus? Iter enim
noti iterum.

adere. Vide

Ancipes, buipes, p

funt genitri ancip

in Commorientibus

pes Idem, Sl

manat casu dicebat

Sempronium: Si

is. quod, utelletu

aut Varietatem DE

quo nominandi cat

Priscianus Priscianus

Caro, Non minus q

eteres, ut ait G

emo, Thelamo, S

que appellat) pro

quodo, & n, luc

debru

Concors, concordis, Sworný/ Eynig.

X.

ASTIANAX, Astianaëtis: Arx, arcis, Zámek nŕb Pwmoſt/ Seſleß. Merx mercis, Kaupé/ Kram/ oder Wahr: Ver-
vex, vervecis, Skop c/ Schöps: Lynx
lynceis, Woſtonýd/ Luchs.

Genitivus Græcus in Os.

GRÆCO genitivo, Os, ſyllaba fini-
to interdum utantur Latini, ut Meta-
morphoſis, metamorphoſeos, P omē-
na w ainy ipuſob/ Verenderung der aſta-
ſten: Decapolis, Decapoteos: Tanis, Taneos
Tethys, Tethyos: Erymanthi, Eryman-
thidos.

Græcus genitivus in Vs.

MANTO, Calliſto, Alcedo, Calyp-
ſo, & cætera id genus Græca, us, faci-
unt genitivo, ut Maniūs, Calypſūs.

S I cui forteſſe breviores videbimur, Priſcianus
ſadeat, qui de poſitionibus atq; caſibus interre-
gandi, potiſſimum tertia declinationis, ſextus

librum, de cæteri
ceſſiſſe accurat
mus agendum qu
ana. Injuria
muri, ſide, us ag
Etant, Turco, o
Horat 2, Serm
Corporē maior
Spiri

Prifei Iuſi
Mercai. Qam
ſinis? ITEX enim
noti iteruſimus.
cadere. Vide
Ancipes, bicipes. p
ſant genitivi ancip
in Comorientibus
pes Iacem, SL
nandi caſu dicebat
Sempiternum: Se

is, quæſtelleſt
au Farrim NE
quo nominandi caſ
Priſcius Priſciarius
Cato, Non munus q
ſceves, ut au
Lema, Thelamo, S
que appellat) pro
quod, & N, lu
librum

librum, de ceteris verò casibus ferè septimum. scripsit accuratissimè. Nos de ijs tantum putavimus agendum quæ non ita trita sunt, & quotidiana. Injuria enim sit præstantissimo magistro qui, si de ijs agas, quæ ad ipsum maximè spectant. TURBO, onis, nomen gladiatoris est.

Horat. 2, Serm. Satyr. 3.

Corpore maiorem rides Turbonis in armis Spiritum,

Prisci ITINER itineris dixerunt. Plaut.

Mercat. Quin tu ergo itiner exequi meum me-

nis? ITER enim iteru faciebat. Nevius, Ig-

soci iteru sumus. Accius, Nam se iteru cerno

cadere. Vide Nonium Marcel Verustissimi

Ancipes, bicipes, præcipes dicebant, unde super-

unt genitivi ancipitis, bicipitis, tricipitis. Plaut.

Commorientibus. Saliam in puteum præci-

es Idem, SUPELLECTILIS etiam nomi-

andi casu dicebant. Cato adversus Tiberium

empronium: Si posset actio fieri de artibus tu-

is, quasi supellectilis foret. Gellius lib 13. cap. 22.

ut Varronem NERIENES dixisse vocativè, ex

quo nominandi casum eundem esse necessum est.

Prisci ut Priscianus docet, ANIEN dixerunt.

Cato, Non minus quam 15. milibus Anien ab-est.

eteres, ut ait Quintilianus libro 1. cap. 5 Pa-

mo, Thelamo, & Plato (nam sic eum Cicero quo-

que appellat) pronuntiabant: quia Latinum

modo, & n, literis finiretur, non reperiebant.

H S

Cice-

librum, de cæteris verò casibus ferè septimum-
scripsit accuratissimè. Nos de ijs tantum putavi-
mus agendum quæ non ita trita sunt, & quotidi-
ana. Injuria enim fit præstantissimo magistro
aut, si de ijs agas, quæ ad ipsum maximè spe-
ctant. TURBO, onis, nomen gladiatoris est.
Honor. 2, Serm. Satyr 3.

Corpore maiorem rides Turbonis in armis
Spirirum,

Prisci ITINER itineris dixerunt. Plaut.
Merceat. Quin tu ergo itiner exequi meum me-
inis? ITER enim iteris faciebat. Nevius, Ig-
noti iterus sumus. Accius, Nam te iter cerno
cadere. Vide Nonium Marcel Verusissimi
incipes, bicipes, præcipes dicebant, unde super-
ant genitivi ancipius, bicipitis, tricipitis. Plaut.
in Commorientibus. Saliam in puteum præci-
pes Idem, SUPELLECTILIS etiam nomi-
nandi casu dicebant. Cato adversus Tiberium
empronium: Si posset actio fieri de aribus tu-
is, quasi supellectilis foret. Gellius lib. 13. cap. 22.
et Varronem NERIENES dixisse vocativè, ex
quo nominandi casum eundem esse necessarium est.
Priscianus Priscianus docet, ANIEN dixerunt.

Cato, Non minus quam 15. millibus Anien ab st-
eteres, ut ait Quintilianus libro 1. cap. 5 Pa-
gmo, Thelamo, & Plaro (nam sic eum Cicero quo-
que appellat) pronuntiabant: quia Latinum
modò, & n, lucrus finiretur, non reperiebant.

H S

Cice-

Cicero Zeno, pro Murana: Mno, pro Fundania: Xeno, in Frumentaria: Dexo, 7. Verr. dixit, pro Zenon, Xenon, Dexon: Vide Priscianum. LARS, Rex Vejentium, ut Mars, exis in tis, Lartis. Livius 4. ab Urb. Datuos quod Lars Tolumnius dedisset: responderi iussit. Ibidem ad Lartem Tolumnium Regem Vejentium defecere. HEPAR, hepatis, Græcum. est ἥπαρ, ACER, aceris, arbor est. Plin l. 24. cap. 8. Aceris radix confusa Iecineris doloribus efficacissime imponitur. MULCIBER, Mulciberis, & Mulciber, Mulciberi, & imminuit verbo Mulcibri. Cic. 2. Tuscul. ex quodam poeta:

Iovisq; nomen Mulcibri adscivit manus Jambicus est trimeter. Apud Martianum Capellam, lib. 6. c. 1, plenum est: Dissendiaq; lin perstragata cassum devorante Mulcibero. IECINORIS putat Priscianus lib. 6. à nominativo jecinus fieri, qui in usu non est. Plinius lib. 11. c. 37. Bina jecinora leporibus circa Britetum. Ibidem Sex villimarum jecinora reperta sunt.

GRÆCA in as masculina, faciunt antis, Genitivo: feminina verò adis, ut Lampæa, lampædia, Ποθοδνέ / Lampæ / Lampen / quibus Arcas proprium viri, & gentile additur. Priscianus Latini Calchas, vel Calcha, æ, declinabant.

Plautus Mencech.

Nostin' illum? novi non Caloha simul.

De

DE CHREMES

vis vide scholia

to Genio in d

O

--- cultus

Nec supe

nido

Ferre pote

--- immitte

Cateri natu.

Mar

Equem su

PRISCII Calyp

Priscianum l. 6. P

Fatidica M

Qua de res

Non recentiores

Græci declinatio

placeat Latinam n

ur decor. Neque

rim, in Junone m

C. Caesar iussur h

horitatem. cor

Græco datur o

Non me ca

Orphe

Cicero Zeno, pro Murana: Mno, pro Fundanio: Xeno, in Frumentaria: Dexo, 7. Verr. dixit, pro Zenon, Mnou, Xenon, Dexon: Vide Priscianum. LARS, Rex Vejentium, ut Mars, existit, Lartis. Livius 4. ab Urb. Daturus quod Lars Tolumnius dedisset: responderi iussit. Ibidem ad Lartem Tolumnium Regem Vejentium defecere. HEPAR, hepatis, Gracum ἥπαρ, ACER, aceris, arbor est. Plin. l. 24. cap. 8. Aceris radix confusa Iecineris doloribus efficacissime imponitur. MULCIBER, Mulciberis, & Mulciber, Mulciberi, & imminuit verbo Mulcibri. Cic. 2. Tuscul. ex quodam poeta:

Iovisq; nomen Mulcibri adscivit manus
 Jambicus est trimeter. Apud Martianum Capellam, lib. 6. c. 1, plenum est: Dispendiaq; lim
 perflagrata cassum devorant Mulcibero. IECI
 NORIS putat Priscianus lib. 6. à nominativo je
 cinus fieri, qui in usu non est. Plinius lib. 11. c. 37.
 Bina jecinora leporibus circa Bristetum. Ibidem
 Sex villimarum jecinora reperta sunt.

GRÆCA in as masculina, faciunt anti, Ge
 nitivo: feminina verò adis, ut Lampas, lamp
 adis. Ποθοδνέ / Lampas / Lampen / quib
 Arcas proprium viri, & gentile additur. Prisc
 Latini Calchas, vel Calcha, &, declinabant.

Plautus Menecech.

Nostin' illum? novi non Calcha simul.

DE CHREME
 via vide scholia
 eo Genitivo in a
 O
 -- custos
 Nec super
 nido
 Ferre pote
 -- immitte
 Cateris rariis.
 Mav
 Et quem su
 PRISCI Catyp
 Priscianum l. 8. P
 Fatidicæ M
 Quaderes si
 Nunc recentiores
 Græci declinatio
 placet Latinam
 --r deor. Neque
 rim, in Iovone m
 C. Caesar utitur h
 zhorimem. cor
 Græco datur. on
 Non me
 Orpa

De

DECLINATIONE. 121

DE CHREMES, Laches, & alijs hujus generis vide scholia in primam declinationem GRÆCO Genitivo in dos, frequenter utuntur poetæ.

Ovid. 2. Metamor.

-- custos Erymanthidos ursæ.

Ibidem lib. 1.

Nec superum restor mala tanta Phoronidos ultra

Ferre potest.

Stat. 2. Theb.

-- immites citius Busridos aras:

Carevis rarus.

Martial. in Amphit.

Et quem supremæ Tethyos unda ferit.

PRISC I Calypsonis, Jonis declinabant: vide.

Priscianum l. 6. Posteri calypsius, jus, Mantus.

Virg. 10.

Fatidicæ Mantus, & Tusci filius amnis.

Quæ de re sic Quæntilianus lib. primo cap. 9.

Nunc recentiores instituerunt Græci nominibus

Græci declinationes potius dare: mihi autem

placet Latinam rationem sequi, quousque parti-

tur decor. Neque enim jam Calypsonem, dix-

im, ut Junonem, quāquam securus antiquos

C. Caesar utitur hac ratione declinandi. Sed au-

thoritatem consuetudo superavit. Hæc ille.

Græco dativo usus est Virgilius 4. Eclog.

Non me carminibus vincet nec Thracius

Orpheus.

Nec

DECLINATIONE

121

DE CHREMES, Laches, & alijs hujus generis vide scholia in primam declinationem GRÆCO Genetivo in dos, frequenter utuntur poëtae.

Ovid. 2. Metamor.

--- custos Erymanthi dos urſa.

Ibidem lib. 1.

Nec ſuperum rector mala tanta Phoronidos ultra

Ferre poteſt.

Stat. 2. Theb.

--- immites citius Buſiridos aras:

Ceteris ratus.

Martial. in Amphit

Et quem ſupremæ Tethyos unda ferit.

PRISCI Calypſonis, Jonis declinabant: vide Prifcianum l. 6 Poſteri calypſus, Jūs, Mantus.

Virg. 10.

Fatidicæ Mantûs, & Tuſci filius amnis.

Qua de re ſic Quinſtilianus lib. primo cap. 9.

Nunc recentiores inſtituerunt Græcis nominibus Græcas declinationes potius dare: mihi autem

placet Latinam rationem ſequi, quouſque patitur decor. Neque enim jam Calypſonem, dixerim, ni Junonem, quāquam ſecutus antiquos

C. Caſar utitur hac ratione declinandi. Sed æthoritatem, conſuetudo ſuperavit. Hæc ille.

Græco dædov conſueſt Virgilius 4. Eclog.

Non me carminibus vincet nec Thracius

Orpheus.

Nec

Nec Linus: hic mater quamvis, atque
huic pater adiit.

Orpheus Calliopeia, Lino formosus
Apollo.

Orpheus plenus est Dativus & trium syllabarum.
Orpheusive, Orpheus imminutus & contra-
ctus, E, enim & i, litera in diphthongum ei
contracta sunt.

ACCUSATIVVS.

ACCUSATIVVS exit in Em, ut
Sermonem.

I. EXCEPTIO

BVRIS, Klec / Die Handthabe am
Pflug/ Cucumis, Wofurka/ Augorcken/
Pelvis, Medenice & myti noh / Becken/
Ravis, Ertraprost / der heisser Husten/
Securis, Sekyra / Beyl / Sitis, Zizen/
Durst/ Tussis, Kasil / Husten / Vis,
Moc/ Syla/ Gewalt/ Stärke / in Im,
exennt.

EXCEPTIO. II.

Febris, Zymnice/ Daß Fieber/ Navis.
Loö/

Loö/ Schiff / P
dig. das Hind
Käje. Schiffe
Turris Wö
termpantur.

Accu

Græcus A
Hectora, Calch

I. E.
Græca, O, li
cusativum sim
Manto, Calypso

EXC

Græca Is, syl
Lauos Genit
nominativo, h
us apud Græc
cedente conso
tiant in, Græ
Charybdis, C
dim.

Ye, finita, sta

Nec Linus: hic mater quamvis, atque
huic pater adlit.

Orpheus Calliopeia, Lino formosus
Apollo.

Orpheus plenus est Dativus & trium syllabarum
Orpheus sive Orpheus imminutus & contra-
ctus, E, enim & i, litera in diphthongum ei
contracta sunt.

ACCUSATIVVS.

ACCUSATIVVS exit in Em, ut
Sermonem.

I. EXCEPTIO

BVRIS, Klei / Die Handthabe am
Pflug / Cucumis, Wokunsa / Augoreken /
Pelvis, Medentes & myti nob / Becken /
Ravis, Cerapawost / der heisser Husten /
Securis, Sekyra / Beyl / Sitis, Zizen /
Durst / Tussis, Kassel / Husten / Vis,
Moc / Syla / Gewalt / Stärke / in Im,
exennt.

EXCEPTIO. II.

Febris, Zymnice / Daß Fieber / Navis.
Lod /

Lod / Schiff / P
Lod / das Hind
Lod / Schiffe
Turris, Wetz
terminantur.

Accu /

Gracus A
Hectora, Calch

I. E.

Graca, O, li
cufarium Gum
Manto, Calypso

EXC

Graca Is, syl
Latinos Geni
nominativo, h
us apud Graca
cedente conso
sunt in, Gra
Charybdis; C
sim.

Ye, signa, fra

amvis, atque
no formois
um syllabarum,
us & contra-
phibitum ei,

Loð/ Schiff / Puppis Rad.ij Strana los
ij / das Hunderttheil des Schiffs / Clavis,
Klück/ Schlüssel/ Reltis, Prowaz/ strang/
Turris, Wèz/ Thurn/ in Em, vel Im,
ermianantur.

Accusativus Græcos.

S.
ut in Em, ut

Græcus Accusativus in a, exit, ut
Hectora, Calchanta, aëra, æthera.

I. EXCEPTIO

andthake am
Auaoreken/
h / Becken/
einer Hosten/
Sitis, jym/
ulien / Vis,
dte / in Im,

Græca O, litera finita, habent Ac-
usativum similem nominativo, ut
Manto, Calypso, Alesto.

EXCEPTIO II.

h / Becken/
einer Hosten/
Sitis, jym/
ulien / Vis,
dte / in Im,

Græca Is, syllaba finita, quæ apud
atinos Genitivum habent similem
ominativo, hoc est, quorum Geniti-
us apud Græcos in Os exit, nulla præ-
edente consonante, Accusativo fa-
iunt In, Græcè, vel Im, Latinè, ut
Charybdis; Charybdin, vel Charyb-
im.

I.
Fieber/Navis.

Ys, finita, frequentius in yo, quàm

amvis, atque
no formois
em syllabarum,
u. & contra-
pungum ei,
Lod/ Schiff / Puppis Zadnij Strana loc
ij das Hindertheil des Schiffs / Clavis,
Kijc/ Schlüssel/ Restis, Prowaz/ strang/
Turris, Wëz/ Thurn/ in Em, vel Im,
ermianur.

Accusativus Græcos.

V.S.
Græcus Accusativus in a, exit, ut
Hëctora, Calchantia, aëra, æthera.

I. EXCEPTIO

Græca, O, littera finita, habent Ac-
usativum similem nominativo, ut
Manto, Calypso, Alceto.

EXCEPTIO II.

Græca Is, syllaba finita, quæ apud
atinos Genitivum habent similem
ominativo, hoc est, quorum Geniti-
us apud Græcos in Os exit, nulla præ-
edente consonante, Accusativo fa-
iunt In, Græcè, vel Im, Latine, ut
Charybdis; Charybdin, vel Charyb-
im.

Ys, finita, frequentius in yo, quàm
10

in ym, exeunt, ut Tethys, Tethyn, Co-
tys, Cotyn: Halys, Halyn, vel Halym.

Quæ vero genitivo crescunt, neque
accentum habent in ultima, in In, vel
Im, vel Em, exeunt, ut Paris, Paridis,
Parin, vel Parim vel Paridem: Iris, Iri-
dis, Iain, vel Irim, vel Iridem: Ilis, Isi-
dis, Ilin, vel Ilim, vel Isidem: quæ eti-
am in A, apud Græcos exeunt, ut Pari-
da, &c.

CUCUMIS quando Cucumis facit Genitivo,
facit Cucumim. Plin l vo c. i. Aliqui eti-
am ab eo scorpionum Cucumim vocant, effica-
cissimum contra scorpionum ictus. Ibidem. Cucu-
mim sylvestrem esse diximus multo infra magni-
tudinem sativi l. 19. c. c. Cucumi Dactylum
invenies.

Plant. Aulul.

-- ad ravim poscimus, &c.

Idem Cistec.

Expurgabo hercle omnia ad rancam ravim.

TURRIS frequentius turram per terram
vocalem facit, quam per secundam turrem: Ce-
sar 2. bell. Civil. Quem a turri laceritia ad ho-
stium turrim murumq. perducere. Ibidem.
Circum turrim paulo post, Ad turrim hostium.
Idem 2. de bell. Gall. Taurionem turrim in
muros

muros sese
de. Tu
rarò apud
jora cum si
ruptione p
19. Fieri a
rum deco
altam cul
legantiu
surre.
SECURI
probatos

-- Inc

FEBR

cap 10. & H

so affatus e

Non hab

deo. Per e

bre muon ha

Mittare fel

tum per tere

Edis. 2. de

-- nec

Emer

in ym, exeunt, ut Tethys, Tethyn, Co-
ty, Cotyn: Halys, Halyn, vel Halym.

Quæ vero genitivo cresunt, neque
accentum habent in ultima, in In, vel
Im, vel Em, exeunt, ut Paris, Paridis,
Patin, vel Patim vel Paridem: Iris, Iri-
dis, Irim, vel Irim, vel Iridem: Ihs, Ihi-
dis, Ihin, vel Ihim, vel Isidem: quæ eti-
am in A, apud Græcos exeunt, ut Pari-
da, &c.

CUCUMIS quando Cucumis facit Genitivo,
facit Cucumim. Plin l vo c. i. Aliqui eti-
am ad eo scorpionum Cucumim vocant, effica-
cissimum contra scorpionum ictus. Ibidem. Cucu-
mim sylvestrem esse diximus multo infra magni-
tudinem sativi l. 19. c. c. ii. Cucumi Dativum
inpones.

Plaut. Aulul.

-- ad ravim poscamus, &c.

Iidem Cistell.

Expurgabo herole omnia ad rancam ravim.

TALLRIS frequentius turrim per tertiam
vocalem facit, quam per secundam turrem: Ca-
sar 2. bell. Civil. Quem à turri lateritiis ad bo-
stium turrim murumq. perducere. Ibidem.
Circum turrim paulo post. Ad turrim hostium.
Iidem 2. de bell. Gall. Taurionem turrim in

muros

muros sele
de. Tu
rurò apu
jore cum si
ruptione p
19. Exer
rum dece
altam cul
legantiu
turres.
SECURI
probato

-- Inco
FEBR
cap 10 & h
so affatus
Non hab
heo. Per e
bremon ha
Matque se
lum priore
Edit. 2. sed

-- nec
Emer

muros sese collocare considerent. Virgil. 2. *Aeneide*. Turrum in precipiti stantem. Turrem raro apud Caesarem invenses. 2. bell. Civil. Majors cum fiducia ad alteram turrem aggeremq; eruptione pugnaverunt Vitruvius lib. 10. cap. 19. Fieri autem ait, oportere turrem tabulatum decem, &c. Ibidem, Majorem verò turrem altam cubitorum cxx. Multo tamen usitatus & elegantius est Turrus & turris, quam turrem, turres. SECUREM per e, nondum inveni: SECURIM frequenter apud Ciceronem; aliosq; probatos auctores

Virg. 2. *Aeneid*.

--- Incertam exculsit cervice securim.

FEBRIM invenies apud Suetonium in Tito cap. 10. & Horat. 2. Serm. Satyr. 3. Febrem multo usitatus est. Mart. lib. 5.

Non habui febrem Symmache, nunc habeo. Per e, febrem. Cic. de Finib. Et is febrem non habes? Quintilianus lib. 2. cap. 17. Mitigare febrem. PUPPIM, NAVIM, non solum per tertiam vocalem, ut praecipit Donatus Edit. 2. sed etiam per secundam repersuntur.

Sae. 2. Syl.

--- nec unquam

Emeritam in nostras puppem dimitte procellas

Lucan. lib. 4.

Pri.

muros sese collocare considerent. Virgil. 2. *Aeneide*.
 Turrin in præcipiti stantem. Turrem
 raro apud Caesarem inuenies. 2. bell. Civil. Ma-
 jora cum fiducia ad alteram turrem aggeremq; e-
 ruptione pugnaverunt Vitruius lib. 10. cap.
 19. Facti autem aut, oportere turrem tabulato-
 rum decem, &c. Ibidem, Majorem verò turrem
 altam cubitorum cxx. Multo tamen usitatus & e-
 legantiùs est Turrin & turri, quam turrem,
 turre. SECUREM per e, nondum inveni:
 SECURIM frequenter apud Ciceronem, aliosq;
 probatos auctores

Virg. 2. *Aeneid*.

--- Incertam excussit cervice securim.

FEBRIM inuenies apud Suetonium in Tiro
 cap 10. & Horat. 2. Serm. Satyr. 3. Febrem mul-
 to usitatus est. Marti lib. 5.

Non habui febrem Symmache, nunc ha-
 neo. Per e, febrem. Cic. de Finib. Et is fe-
 brem non habet? Quintilianus lib. 2. cap 17.
 Mitigare febrem. PUPPIM, NAVIM, non so-
 lum per tertiam vocalem, ut præcipit Donatus
 Edit. 2. sed etiam per secundam reperiuntur.

Sæc. 2. Syl.

--- nec unquam

Emerit in nostras puppim dimitte
 procellas

Lucan. lib. 4.

Primum eana salix madefacto robore
parvam.

Texitur in puppem.

*Cic. 4. de Finibus, Si palearum navem evertit.
Navem frequentissimum est: Puppem rarius.*

CLAVIM

Plaut. Mostel.

Clavim mihi harunce ædium nunc jam
lubefferri intus.

*Tibul. l. 2. Clavem per secundam Vocalem dixit.
Terenc. Phorm.*

Ad RESTIM mihi quidem res redijt pla
niūmē.

Idem Adelph.

Tu intereas restim ductans saltabis.

Plin. lib. 17. cap. 10.

Eaque intrita testem circumlini.

*AQUALIM per tertiam vocalem est apud
Plautum in Curcul. BIPENNIM nondum li*

gi. Virg. 11 bipennem dixit.

Nuno validam dextra rapit indefessa bi
pennem.

Ovid. 8. Metam.

--- saxam inhibere bipennem.

*GRÆCUS Accusativus in A. frequens est max
imē apud poetas.*

Virg. 1. Æneid.

Te circum Iliacos raptaverat Hec
muros.

Idem 7.

Luc

Lustificam
rorum

Inferis que

GRÆCA; in

exit mos; syllab

dente consonant

tem habent N

is, Charybda, C

os, Græci: at L

dis: & faciunt A

Orat. Deinde v

ductum: Syrim

dixerim: Chary

rus. Idem 2. Phi

Charybda dico?

Ovi

Nec pores in

Achais.

Qua in ys, per

banur Latine, ut

Lib. lib 4 dec

Eapye, vel quod

agro appellamus. E

um Corye Thessal

lib. 2 & Corye Da

so fama affertur

Corpy fines imp

ab Urb. Pij, Cap

Alba ornis, Alba di

Primum cana salix madefacto robore
parvam.

Texitur in puppem.

*Cic. 4. de Finibus, Si paleavum navem evertit.
Navem frequentissimum est: Puppem varius.*

CLAVIM Plaut. Mosel.

Clavim mihi harunce ædium nunc jan-
tibe efferri intus.

*Tibul. l. 2. Clavem per secundam Vocalem dixit.
Terent. Phorm.*

Ad RESTIM mihi quidem res redijt pla-
nissimè.

Idem Adelph.

Tu intereas restum ductans saltabis.

Plin. lib. 17. cap. 10.

Eaque intrita testem circumlini.

*AQUALIM per tertiam vocalem est apud
Plautum in Curcul. BIPENNIM nondum*

Virg. 11 bipennem dixit.

Nuno validam dextra rapit indefessa bi-
pennem.

Ovid. 8. Metam.

... favam inhibere bipennem.

GRÆCUS Accusativus in A, frequens est max-
imè apud poetas.

Virg. A. Æneid.

Te circum Iliacos raptaverat Hecto-
muros.

Idem 7.

Luchificam

torum

Inferis que

GRÆCA; u

exit in os; syllab

dente consonant

mitem habent N

lis, Charybdæ,

os, Græc: à L

dis: & faciunt A

Drac. Deinde v

ductum: Syrm

alexerim: Chary

aus. Idem 2. Phi

Charybdæ dico?

Ovi

Nec potes u

Achæis.

Quam ys, per

tenur Latine, u

Li. lib. 4. dec

appe, vel quod

gro appellam, &

Corvæ Thessal

lib. 2. & Carvæ Da

ed fama offertur

Corvæ fines imp

ab Urb. Pij. Cap.

Alba ortu, Alia di

Luc

Luctificam Alecto Dirarum ab sede so-
rorum.

Infernisque ciet tenebris

GRÆCA, is syllaba finita, quorum genitivus
exit in os, syllabam puram, hoc est, nulla praece-
dente consonante, ferè apud Latinos genitivus si-
mitem habens Nominativo: ut Genesis, Neapo-
lis, Charybdia, Geneleos, Neapoleos, Charybde-
os, Græcè: at Latine Genesis, Neapolis Charyb-
dis: & faciunt Accusativo In, vel Im, Cic. 3. de
Orat. Deinde videndum est ne longè simile, sic
ductum: Syrtim patrimonij, scopulum libentius
lexerim: Charybdim bonorum, voraginem po-
tus. Idem 2. Philip. Quæ Charybdis tam vorax?
Charybdim dico?

Ovid. l. 4. de Pontò.

Nec potes infestis conferre Charybdim
Achæis.

Quæ in ys, per y, exeunt, etiam purè decli-
nantur Latine, ut Capys, Capius: Corys, Cory-
s. Liv. lib. 4. dec. 1. Capuamq, ab dace eorum
cappe, vel quod propius vero est, à campestri
agro appellatam, &c. Idem lib. 2. dec. 5. Ipse
Corye Thessalonicam est profectus, sic Tacit.
l. 2. & Corye Dativosape. Idem Liv. ibidem
fama affertur, Atlesbim regulum Thracum
Coryis fines impetum fecisse. Idem tamen l.
ab Ilrb. Atys, Capys, sexto casu dixit: Latino
ba ortus, Alba Atys, Atys, Capys, Capys, Cape-
tus

Luctificam Alecto Dirarum ab sede so-
rorum.

Infernisque ciet tenebris . .

GRÆCA; is syllaba finita, quorum genitivus
fixit in os; syllabam puram, hoc est, nulla praece-
dente consonante, ferè apud Latinos genitivum si-
milem habent Nominativo: ut Genesis, Neapo-
lis, Charybdis, Geneleos, Neapoleos, Charybde-
os, Gracè: at Latine Genesis, Neapolis Charyb-
dis: & faciunt Accusativo In, vel Im, Cic. 3. de
Orat. Deinde videndum est ne longe simile, sic
ductum: Syrrum patrimonij; scopulum libentius
lexerim: Charybdim bonorum, voraginem po-
tus. Idem 2. Philip. Quæ Charybdis tam vorax?
Charybdim dico?

Ovid. l. 4. de Pontò.

Nec potes infestis conferre Charybdim
Achæis.

Qua in ys, per y, exeunt, etiam purè decli-
nantur Latine, ut Capys, Capyis: Corys, Cory-
s, Liv. lib. 4. dec. 1. Capuamq; ab dũce eorum
Capye, vel quod propius vero est, à campestri
agro appellatam, &c. Idem lib. 2. dec. 5. Ipse
Corys Thessalonicam est profectus, sic Tacit.
lib. 2. & Corys Dacivosa. Idem Liv. ibidem
fama affertur, Atlesbim regulum Thracum
Corys fines impetum fecisse. Idem tamen l.
ab Urb. Aty, Capy, sexto casu dixit: Latino
ba orius, Alba Aty, Aty, Capys, Capy, Cape-

rus Catullus Tethyi à Tethys Tethyn, vel Tethyos usus est.

Luce tamen caræ Tethyi restitutor.

ACCUSATIVUM in yn, sæpe apud eundem Livium leges. lib. 8. dec. 4. Sedem ipsi sibi circa Halyn flumen ceperunt. Idem l. 2. dec. 5. Itaque dimittendum Coryn ad sua ruenda ætus, &c. Cicer. 2. de Divinat. Halyn dixit, Cræsus Halym penetrans magnam pervertet opum vim. Livius ibidem lib. 4. Ea die ad amnem Mityn processit.

Ea verò quorum Genitivus mos, syllabam impum exit. hoc est precedente consonante, apud Latinos Genitivo crescunt, ut Paris, idis, Daphnis, idis, quæ & Latine declinantur, & Græcè, à poetis præcipue. Cic. ad Octavium. Atque fama patriæ Paridem futurum prædicabant.

Virgilius id.

... & face prægnans

Cisseis regina Parim creat.

Ovid. 13. Metam.

Accusoque Parim.

Virgilius 7. Eclog.

Hæc memini, & victum frustra contendere Thyrim.

Ibidem.

... Excertamen orat, Corydon cum Thyride magnum.

Idem 9 semper Daphnin per n, dicit:

Declinat etiam Latine.

Ego hanc

PARIS, Ipsi

habet accentum

muni, Accusati

nos vero hanc

Paris, Ipsi de

n, in m, mutan

Irum de cœl

Nos in temp

Ilin.

Quæ spua

ultimo, in a, ta

dis miank, am

Tinanda.

Duxerat Oce

Tethyn.

VO

VOCATIV

tivo, O Se

Cbremis, o Ac

O Socrate, C

ad primam spe

rus Catullus Tethys à Tethys Tethys, vel Tethyos usus est.

Luce tamen cara Tethyi restitutor.

ACCUSATIVUM in 3^a, sape apud eundem Livium leges. lib. 8. dec. 4. Sedem ipsi sibi circa Halyn flumen ceperunt. Idem l. 2. dec. 5. Itaque dimitrendum Coryn ad sua munda ~~ritus~~, &c. Cicer. 2. de Divinat. Halym dixit, Cræsus Halym penetrans magnam pervertet opum vim. Livius ibidem lib. 4. Ea die ad amnem Mityno processit.

Ea verò quorum Genitivo in os, syllabam impurum exit. hoc est precedente consonante, apud Latinos Genitivo crescunt, ut Paris, idis, Daphnis, idis, quæ & Latine declinantur, & Græcè, à poetis precipuè. Cis. ad Octavium. Atque fama patriæ Paridem futurum predicabant.

Virgilius id.

... & facce prægnans

Cissæis regina Parim creat.

Opud. 13. Metam.

Accusoque Parim.

Virgilius 7. Eclog.

Hæc memini, & victum frustra contendere Thyrsim.

Ibidem.

... Excertamen orat, Corydon cum Thyrsi fide magnum.

Idem 9. semper Daphnin per n, dicit:

Seclinat etiam Latine.

Ego hanc
PARIS, h
babet accentum
mani, Accusati
nes vero hiatus
Paris, Ipho de
n, in m, muni

Inim da cer

Nos in tem

Ilm.

QUE apud

ultimo, in a, ta

dis mani, Am

Itam d.

Duxerat Oce

Tethyn.

VO

VOCATIV

nivo, O Se

Obremes, o Ad

O Socrate, C

ad primam spe

Ego hanc in Daphnide laurum

PARIS, Isis, & cetera quorum ultima non habet accentum, lingua quidem Græcorum communi, Accusativo a. faciunt, Parida Isida: Joves vero hiatus amantes, conōnante subtrahita, Pareos, Isos declinant, inde Parin, Isin. Latini n, in m, mutantes, Parim, Isim.

Virg. 5.

Irim de cælo misit Saturnia Iuno.

Lucan. lib. 8.

Nos in templa tuam Romana recepimus
Isim.

QVÆ apud Græcos accentum habent in ultimo, in a, tantum desinunt, ut ἀμαρυλλίς titaris, Amaryllis, Titanis, Αμαρυλλίδα, Titanίδα.

Ovidius 5.

Duxerat Oceanus quondam Titanida
Tethyn.

VOCATIVUS.

VOCATIVVS similis est Nominativo, O Sermo, ô Pallas, ô Socrates, ô Chremes, ô Achilles, ô Heros, ô Chtamys. O Socrate, Chreme, Achille, Vlysse, & primam spectant.

Ego hanc in Daphnide laurum

PARIS, *Isis*, & cetera quorum ultima non habet accentum, lingua quodam Græcorum communi, Accusativo a, faciunt, Parida Isida: *Jones* verò hiatus amantes, consonante subtrahit, *Parios*, *Isios* declinant, inde *Parin*, *Isin*. Latini *in*, *im*, *mutantes*, *Parim*, *Isim*.

Virg. 5.

Irim de cœlo misit Saturnia Iuno.

Ludan. lib. 8.

Nos in templa tuam Romana recepimus
Isim.

QUÆ apud Græcos accentum habent in ultimo, in a, tantum desinunt, ut *auagalis navis*, *Amaryllis*, *Titanis*, *Amaryllida*, *Titanida*.

Ovidius 5.

Duxerat Oceanus quondam Titanida
Tethyn.

VOCATIVUS.

VOCATIVVS similis est Nomina-
tivo, O *Sermo*, O *Pallas*, O *Socrates*, O
Chremes, O *Achilles*, O *Heros*, O *Cblamys*.
O *Socrate*, *Chreme*, *Achille*, *Vlysse*,
O primam spectant.

I 2

EX-

DE NOMINUM EXCEPTIO.

Græcæ quæ in Is, vel Ys, exeunt
neque habent accentum in ultima, a-
pud Græcos deponunt s, Nominativi,
ô Mæri, Iri, Pari, Tetby. Et apud poëtas
fœminina in is, quorum Genitivus e-
xit in dis, quam vis accenrum habe-
ant in ultima, ô Amarylli, Tyndari, Oc-
bali.

Item propria in As, quorum Geni-
tivus exit in antis, apud eosdem poëtas
deponunt s, ô Palla, ô Calcha.

Præterea quæ ante s, habent diph-
thongum, ferè s, literam abijciunt, ut
Simois, Simois, Tydeus Melampus, Melam-
pus, ô Simoi, Tydeu, Melampu. Quæ om-
nia apud Atticos Vocativum habent
similem nominativo, ô Paris, Calchas,
Simois, Melampus; quos interdum imi-
tantur Latini.

DE VOCANDI casibus Chreme, Achille,
Socrate, dictum est in scholis in primam declina-
tionem, cæterorum accipe exemplum.

Virgilius Eclog. 9.

Quo te Mæri pedes?

Ibidem.

Daphn

ABLATIV

Daphni qu
cis ortu

Iri decus co

Mirabar q
cares.

Conjugij sp

Applicor in
PALLAS, C

pud Græcos an, f
chan: poeta abye

Non hæc ô l
rent.

Effare Calcha

illum vener

Qui cadu

Te pudor &
lampu.

AB

DE NOMINUM EXCEPTIO.

Græcâ quæ in Is, vel Ys, exeunt neque habent accentum in ultima, apud Græcos deponunt s, Nominativi, *ô Mæri, Iri, Pari, Tetby*. Et apud poëtas fœminina in is, quorum Genitivus exit in dis, quam vis accenrum habent in ultima, *ô Amarylli, Tyndari, Oebali*.

Item propria in As, quorum Genitivus exit in antis, apud eosdem poëtas deponunt s, *ô Palla, ô Calcha*.

Præterea quæ ante s, habent diphthongum, ferè s, literam abijciunt, ut *Simons, Simois, Tydeus Melampus, Melampus, ô Simoi, Tydsu, Melampu*. Quæ omnia apud Atticos Vocativum habent similem nominativo, *ô Paris, Calchas, Simois, Melampus*, quos interdum imitantur Latini.

De VOCANDI casibus *Chremè, Achille, Socrate*, dictum est in scholis in primam declinationem, cæterorum accipe exemplum.

Virgilius Eclog. 9.

Quot te Mæri pedes?

Ibidem.

D
Daphni qu
cis Ob

Iri decus co

Mirabar q
cares.

Conjugij sp

Applicor in

PALLAS, C

pu'd Greu: an, f

ch. in: poëta abg

Non hæc ô
rent.

Effare Calcha

S

illum vener

Qui cadu

Te pudor &
lampu.

AB

ABLATIV
Daph

DECLINATIONE 131

Daphni quid antiquos signorum suspi-
cis ortus?

Idem lib. 9.

Iri decus cæli.

Idem Eclog. 1.

Mirabar quid mæsta deos Amarylli vo-
cares.

Ovid in Epist.

Conjugij spes est Tyndari facta tui.

In iisdem.

Applicor in terras Oebali nympha tuas.

PALLAS, Calchas, & cetera huius forma 4.
pud Græcos an, faciunt Vocativo, ô Pallas, Cal-
cha. in: poeta abijciunt n, ô Palla, ô Calcha.

Virgilius 11.

Non hæc ô Palla dederas promissa pa-
rent.

Senec. Troad.

Effare Calcha nosque consilio rege.

Stat. 3. Theb.

illum venerande Melampu

Qui cadit agnosco.

Ibidem.

Te pudor & cura retinent per rura Me-
lampu.

ABLATIVUS.

ABLATIVVS exit in e, à teste,

DECLINATIONE III

Daphni quid antiquos signorum suspi-
cis ortus?

Idem lib. 9.

Iri decus cœli.

Idem Eclog. 1.

Mirabar quid mœsta deos Amarylli vo-
cæres.

Ovid in Epist.

Conjugij spes est Tyndari facta tui.

In ijdem.

Applicor in terras Oebali nympha tuas.

PALLAS, Calchas, & cetera huius forma 4
pud Græcos an, faciunt Vocativo, ô Palla, ô Cal-
chan: poeta abijciunt n, ô Palla, ô Calcha.

Virgilius 11.

Non hæc ô Palla dederas promissa pa-
rent.

Seneca. Troad.

Effare Calcha nosque consilio rege.

Stat. 3. Theb.

illum venerande Melampu

Qui cadit agnosco.

Ibidem..

Te pudor & curæ retinent per iura Me-
lampu.

ABLATIVUS.

ABLATIVVS exit in e, à teste,

Swêdes/ Zeuge. dace, Wuedce/ Fûbe-
 ter. hospite, Nosi/ Nospodar/ Wirt os-
 der Gast. paupere, Chutp/ Ann. pube-
 re, hospite, Zorany/ Gesundt.

EXCEPTIO. I.

NOMINA quorum Accusativus
 exit in Io, vel Im: Neutra in AL, AR, E:
 Nomina mensium: Adjectivum, cu-
 jus neutrum e, littera terminatur, i, po-
 stulant ut Charybdi, siti, žižen/ Durst/
 animali, žiwocij ž/ Thier. calcari, Wo-
 struba/ Sporn. monili. Drahá zaponá
 Poydohenij brdla / Halsbandt. Septem-
 bri, Žárj Měsíc/ Herbstmonat. brevi,

Quibus accedunt Pluri, Sirigili,
 Něbelce/ Striegel. canali, žlab / munda-
 trauba/ Röhre oder Rinne/ memori, Pa-
 matualcý/ Ingedencf.

FAR, Běrobilna/ Dinselsorn/ Ne-
 čar, Božij napog/ Gottesrand/ He-
 par, Nátra/ Leber/ lubar, Blest Sluncá
 ny a wšellipakých hřežd / Schein ode-
 Glanz/ e, contenta sunt: item Gaula-
 pe, Soraetc. Præcite, Reate, & cate

De
 ra locorum
 tamen hoc
 que declina

E
 I, vel E
 substantiva
 Em, vel Im,
 ci: Ingente,
 Quibus ite
 Ignis, Qu
 Plagresen/
 nado y: om
 penitp. Veas
 gel.

AP
 Appellat:
 adjectiva
 miliaris, Pri
 Kronika new
 pennis, Doo
 Daszwo Sijn
 hiey radij wji

Swēdeſ/ Zeuge. duce, Wuodee/ Füh-
rer. hoſpice, Hoſt/ Hoſpodat/ Wirt o:
der Gaſt. paupere, Chuty/ Alm. pube-
re, hoſpice, Zoraw/ Geſund.

EXCEPTIO. I.

NOMINA quorum Accuſativus
exit in In, vel Im: Neutra in AL, AR, E:
Nomina menſium: Adjectivum, cu-
jus neutrum e, litera terminatur, i, po-
ſtulant ut Charybdi, ſiti, žižen/ Durſt
animali, žiwocſy/ Thier. calcari, Wo-
ſtruba/ Sporn. monili. Oraſá zaponá
Foydoheny bídla / Halsband. Septem-
bri, Zárſy Měſec/ Herkſimonat. brevi.

Quibus accedunt Pluri, ſingili,
Hébelce/ Striegel. canali, žlab/ mura-
trauba/ Röhre oder Rinne/ memori, Pa-
matuzicſy/ Ingedenſ.

FAR, Bérobilna/ Dinkelſorn/ Ne-
ſtar, Božíſſy napog/ Gottes tranſ/ He-
par, Yátra/ Leber/ lubar, Bleiſt Glunc
ny a wiſſelſpáſſy žméz/ Eſſen ode
Glanſ/ e, contenta ſunt: item Gula
pe, Soraſc. Pragneſte, Reate, & cate

De
ra locorum
tamen huc
que declina

I, vel E
ſubſtantiva
Em, vel Im,
ci: Ingente,
Quibus ſi
Ignis, Op
Plagiem/
nado ſi domi
penſſy Vexis
gel.

AP
Appellat:
adject.
militaris, De
Krouſſa ne
pennis, Dwo
Das zwo Eſſen
ſich radſſy wiſſi

DECLINATIONE. 133

ra locorum propria huius positionis, si
tamen huc spectant. sunt enim plera-
que declinationis expectia.

EXCEPTIO II.

I, vel E, petunt cetera adiectiva &
substantiva, quorum Accusativus in
Em, vel Im, desinit, ut *a Felice, vel Feli-
ci: Ingente, vel Ingenti: Nave vel Navi.*
Quibus addes Annis, *Nyssa / Nysa /*
Ignis, Ignis / Feni / Imber, Prival /
Plagregen / Sepellex, Mjstse momie
nadorya domow, ij Nospod r truj. Nuss
geratp / Vectis, Javora / Sogor / Nec
gel.

APPENDIX I.

Appellativa adiectivis similia, leges
adjectivorum, etiam sequuntur, ut *Fa-
miliaris, Prijet / Jemot / Annalis,*
Kromka neb letovis / Jarzmbuch / Bi-
pennis, Owogwostij Sekra neb Méc /
Jas, wo Schneiden pat, Turemis, Lodi o
sch radjch wjel / Salcepus dny Rhodera
bänden /

DECLINATIONE. 43

ra locorum propria huius positionis, si
tamen huc spectant, sunt enim plera-
que declinationis expertia.

EXCEPTIO II.

I, vel E, petunt cetera adjectiva &
substantiva, quorum Accusativus in
Em, vel Im, desinit, ut à Felice, vel Feli-
ci: Ingente, vel Ingenti: Nave vel Navi.
Quibus addes Annis, Nixta / Fluss /
Ignis, Opus / Fens / Imber, Prius /
Placens / Supplex, Mille / mille
natorum a domo / Hospod r' / Huius
gerat / Vectis, Jura / Corpor / Alce
gel.

APPENDIX I.

Appellativa adjectivis similia, leges
adjectivorum, etiam quantur, ut Fa-
miliaris, Prius / Junius / Annalis,
Kronika neb letopis / Jarzettbuch / Bi-
pernis, Dwogwostny Sektora neb Méc /
Dasz wo Schneiden hat, Treremis, Lodi o
sch rad / sch weis / Salzequis dny Rhodens
banchen /

benden/ Affinis, Präybuzy / Schwager
à Familiari, Annali, &c. Tridens,
Enspicaty widly / Dreyzändig Elsen / à
Tridente, vel tridenti.

Sin verò propria sint, E, tantum po-
stulant, ut: *Martialis, Juvenalis, Felix,*
Clemens, à Martiale, Juvenale, &c.

APPENDIX II.

Pleraque adjectiva quæ in literas Ns,
exeunt, ferè e, contenta sunt, ut Pru-
dens, Opatiny/ Verständig/ Imprudens,
Neopateny/ Unverständig/ à Prudente,
Imprudente.

PARTICIPIA in E, exeunt, ut *Absente, Pre-
sente, Audiente.* Cicero libro tertio in Verrem
Illa deos hominesque implorante, iste infanti pu-
pilla fortunas patrias ademit, Plinius: *Betica*
à flumine eam mediam secante cognominata cun-
ctas provincias diviti cultu, & quodam quasi
fertili nitore precedit. Interdum etiam in I,
sed tunc ferè in nomina transeunt.

Comparativa nomina multò usitatus in E,
literam, quam in I, exeunt, ut *Superiore, faci-*
liore, uberiore.

QVORUM Accusativus exit in Im, vel In, unde mem-
Abia

Ablativus i, litera
Ligeri, Cannabi,

Iuv

--- Sava dignu

Caesar 3. bell. Gall.

in flumine Lige

Fall Accusativo

erim venissent: a

m ab Araria. Plin

cannabi funes. V

23 Sic ubi canna

6. Persius satyr. 5.

--- tibi torta cap

Cena sit in tran

iro. lib 8. dec. 5. l

Bate anni, quera in

in opulentia civitate

um accepit. Cum

Quibus est credi

iterum sursum. P

acum cocto. Strig

arm satyr. 7. & 8.

de cum opus sit, sit

ANALI, Quint.

de canali flumini,

in. lib. 24. c. 11.

EMORI frequ

abatione. Prig

, unde mem

benden/ Affinis, Brüßbuzh/ Schwagee
à Familiari, Annali, &c. Tridens,
Trefflichs wold/ Dreyzändig Elfen/ à
Tridente, vel tridentii.

Sin verò propria sint, E, tantum po-
stulant, ut: *Martialis, Juvenalis, Felix,*
Clemens, à Martiale, Juvenale, &c.

APPENDIX II.

Pleraque adjectiva quæ in literas Ns,
exeunt, ferè e, contenta sunt, ut *Pru-*
dens, Opatus/ Verständig/ Imprudens,
Neopatus/ Unverständig/ à Prudente,
Imprudente.

PARTICIPIA in E, exeunt, ut *Absente, Pra-*
sente, Audiente. Cicero libro tertio in Verrem
Illa deos hominesque implorante, iste infanti pu-
pilla fortunas patrias ademis, Plinius: *Batrea*
à flumine eam mediam secante cognominata cum-
etas provincias diviti cultu, & quodam quasi
fertili nitore precedit. Interdum etiam in I,
sed tunc ferè in nomina transeunt.

Comparativa nomina multò usitatus in E,
literam, quam in I, exeunt, ut *Superiore, faci-*
liore, uberosiore.

QVORUM Accusativus exit in Im, vel In
Abla

DECLINATIONE.

135

Ablativus i, litera finitur, ut Charybdi, Hispali, Ligeri, Cannabi, Bati, Cucumi.

Juvenal. Satyr 5.

-- Sava dignum veraque Charybdi.

Caesar 3. bell. Gall. Naves interim longas adificavit in flumine Ligeri instituit. Idem libro 7. bell. Gall. Accusativo usus est. Cum ad flumen Ligerim venissent: a Nominativo Ligeris, ut Aram ab Aravis. Plin. l. 19. c. 2. In jeco praeferunt Cannabi fumes. Varro Accusativo est usus lib. 1.

23. Sic ubi cannabim, linum, juncum, spartum, c. Persius Satyr. 5. cannabe dixit.

-- tibi porta cannabe fulco

Cena sit in transtro.

Plin. lib. 8. dec. 5. Breve dixit, Martius superatore anni, quem incole Circium appellant, du-

cente, Prae-potentas civitates sine certamine in deditione in Verum accepit. Cum ante eodem libro dixisset,

sic infantibus est creditum brevius aliud esse ieracum fluvium. Plin. l. 20. c. 9. Cum vino aut

nomina cum sumi cocto. Strigili invenies apud Horat. 2. quodam quasi. Satyr. 7. & apud Plin. l. 29. c. ultimo, de

metam in l. e cum opus sit, strigili temperata in; undere. NALI, Quint. lib. 11. c. 3. Pieniori tamen

canali fluunt, Vos Albani tumuli atq. luci. n. lib. 24. c. 11. Neque alibi quam in canali.

MEMORI frequentissime occurrit, neq. eger natione. Prisci memorus & men ore decli-

atione. Prisci memorus & men ore decli- in Im, vel In ant, unde memori tantum videtur reusculum.

I S

Caus-

DECLINATIONE.

135

Ablativus i, litera finitur, ut Charybdi, Hispali, Ligeri, Cannabi, Bati, Cucumi.

Iuvenal. Satyr. 5.

Sæva dignum veraque Charybdi.

Cæsar 3. bell. Gall. Naves interim longas adificavit in flumine Ligeri instituit. Idem libro 7. bell. Gall. Accusativo usus est. Cum ad flumen Ligerim venissent: a Nominativo Ligeris, ut Aram ab Amris. Plin. l. 19. c. 2. In secco præferunt Cannabi funes. Varro Accusativo est usus lib. 1. c. 23. Sic ubi Cannabim, linum, junctum, sparium, &c. Persius Satyr. 5. cannabe dixit.

*--- tibi torta Cannabe tulgo
Cœna sit in transtro.*

Plin. lib. 8. dec. 5. Bate dixit, Martius superato tece amni, quem incolæ Circium appellant, duce in Verrem accepit. Cum ante eodem libro dixisset, sic infans periculis est creditum brevius aliud esse iter ad circum fluvium. Plin. l. 20. c. 9. Cum vino aut umi cocto. Strigili invenies apud Horat. 2. in satyr. 7. Et apud Plin. l. 29. c. ultimus, de e cum opus sit, strigili temperata in; undere.

INALI, Quint. lib. 11. c. 3. Pionori tamen canali fluunt, Vos Albani tumuli atq; luci. lib. 24. c. 11. Neque alibi quàm in canali.

MEMORI frequentissimè occurrit, neq; egeratione. Prisci memoris Et men ore declinant, unde memori tantum videtur relictum.

*Cacilius apud Prisc. l. 7. Itane est immemoria,
itane est madida memoria? Hec tria non facile
e, terminata inuenies. Antiqui etiam mare di-
cebant sexto casu.*

Arctinus.

Cingitur Oceano, Libyco mare, flumina
Nilo.

Plaut: Rudens:

Dicant in mare communi captos.

Quos imitatus est Ovidius in Ibis.

Et summam Libyco de mare carpat a
quam

Arud eundem caeleste, perenne, bimestre pra
caelesti, perenni, bimestri leguntur, 15. Met.

-- specie caeleste reimperta.

3. Fast.

Amne perenne latens, Anna Perenna vo
cor: 6

Extaque de porca cruda bimestre tenet.

GAUSAPE, Cere, Neptis, & ut arbitror

*Praneste, Socrate, Reate, non destinantur in co
sus. Plinius l. 8. c. 48. Funiculati clavi in me*

dum gausape texti nunc prius inceptu. Liv.

*ab Urb. Qui Cere opulento cum oppido imperi
tans. Cere, ut vides, dandi est casus, nam finch*

*naretur in casus, Cere, aut Cereti, non Cere
esset. Idem 3. bell. Pun. Statuta ejus judicio fi*

*it Praneste in foro statua. Ibidem 5. Reate sax
ingens visum volitare. Ibidem 8. Cere porcu*

bicep

*iceps, & agnuc
nt.*

QVEDA

*is fuerunt: na
tum rictum, &*

*leges: & apud
Socratem in*

*ete, praecepte. S
causse est, cur l*

*parit po rodus
calent; & ubi,*

*at/ exupantur
qua, e, vlt, facu*

*Lu
Sim: degenera
Curi. lib 3.*

*ill per 1, quoa
ondem inueni.*

*dicta munit
Castilij l ut a*

*e seferunt, ita
rim faciunt.*

*St.
Aspicit inter
hentem.*

*Cacilius apud Prisc. l. 7. Itane est immemoria,
itane est madida memoria? Hac tria non facile
e, terminata inuenies. Antiqui etiam mare di-
cebant sexto casu.*

Arctinus.

*Cingitur Oceano, Libyco mare, flumina
Nilo.*

Plaut: Rudent:

Dicant in mare communi captos.

Quos imitatus est Ovidius in Ibis.

*Et summam Libyco de mare carpat a
quam*

*Apud eundem celeste, perenne, bimestre pro
celesti, perenni, bimestri leguntur, 15. Metz.*

.. specie celeste retinapta.

3. Fash.

*Amne perenne latens, Anna Perenna vo
cor.*

Extaque de porca cruda bimestre tenet.

*G A U S A P E, Cere, Nepce, & ut arbitror
Præneste, Socrate, Reate, non delectantur in calidum inueni-
fus. Plinius l. 8. c. 48. Tuniculati clavi in mo-
dum gausape rexi nunc primum incepti. Liv.
ab Urb. Qui Cere opulento tura oppido imperi-
rans. Cere, ut vides, dandi est casus, nam si encl-
naretur in casus, Cari, aut Careti, non Cere
esset. Idem 3. bell. Pun. Statua ejus judicio fi-
it Præneste in foro statua. Ibidem 5. Reate sax-
ingens usum politare. Ibidem 8. Cere porca*

bicep

*ceps, & agna-
nt.*

QVEDA

is fuerunt: na

um reora, &

eges: & apud

. Socratem in

ere, praepe. S

ausse est, cur

coru po roru

oleat: & ubi,

lav/ exipantur

qua, e, reli, facti

Lu

Sim degenen

Cure. lib 3.

illa per a, quoa

ideta munfer

inapug/ us

eserunt, ita

rim faciunt.

St.

Aspicit inter

hencem

et memoriam
et non facit
et in mare de

more, flumina

0505.

Perennia vi

entretenir.

En outre

Rev. 14.

Dr. J. K. HARRIS, JR.
A. C. GARDNER

J. L. L. L. L.

4154

DECLINATIONE 237

ceps, & agnus mas, idemq; fœmina nasuse-

QUÆDAM apud priscos diverſi gene-
is fuerunt: nam apud Plaut. Rudent. viri-
um rotem, & Caſin. Intra præſepes ſuos,
ges: & apud Plinium l. 7. cap. 2. & l. 31. c.

Soracte invenias: unde & Ablatrus
re, præſepe. Soracte fieri potuit. Nihil
uſſe eſt, cur Degener, Neudon? Depos
ſui po rodu? Der auß dem G. ſchlecht
ſent; & uber, Houty? Procep? Fructo
ſi excipiantur è numero adjectivorum,
e, e, veli, faciunt

Lucan: libro 4.

Si me degeneri itraſſent ficta ſub hoſte.

Curr lib 3. uberi & pinguiſſimo. PU-

LI per 2, quod à recentioribus additur,
ndum inveni. Vigili, & ſomni, & ſomni
ſomni munitet: & artiſex, & m. inſp
ſomniq; ut adjectivi inter ſe ſpeciem
ſeferunt, ita etiam vigili & artiſci in-
ſomni faciunt.

Stat 1 Achil.

Aſpicit intentum, vigiliq; hæc aure tra-
hentem.

Ibidem.

Qua-

Qualiter artificii victuræ pollice ceræ Accipiant formas.

APUD Priscos nomina i, syllaba finita, quæ Genitivum habent æqualem Nominativo, tum E, tum I, ablativo faciebant. Varro 2. de Analog. Nam sine reprehensione vulgo alij dicunt i singulari hac ovi, & avi: alij hac ove & ave unde multa a Prisciano & ab alijs hujus generis commemorantur, Amnis, angvis, avis, civis, classis. Μνοῖστρον Lotij / Ein Haupten Schiffe finis, ignis, neptis, Μνωέτα / Kindes tochter / Enklein / postis, strigilis, vectis, ungvis ex quibus selegimus, quæ visa sunt magis usitata: Liv. l. 8. bell. Pun. Superato Bate anni. Idem l. 7. ab urb. Omnia ferro inguig, vastata, Cicero ad Attic. l. 7. Maximo imbri Caput am veni. Credo priscos etiam imbris Nominativo dixisse: unde Cato de Sacrificio commissio, apud Priscianum libro sexto, Mense Octabri fecimus, Novembris reliquus erat Novembris dixi pro November; hac enim September, Σεπτεμβριος / der Herbstmonat / October, Οκτωβριος / der Weinmonat / November, Επιστοπας / der Wintermonat / December, Προσινεος / Der Christmonat / ex Imber sunt composita. Idem Cic. 6. Verr. In instrumento supellectili C. Verris.

in medi

rax.

FINI crebrum

i. c. 3. § l. 7. e

aput habend

m l. 9. c. 17.

non placet, qui

ntis inter id

Grammaticis

I, probat Pr

civi Romano

ferens, Quod

odices veteres h

eritia corruptos

er e, intemo.

Horatium, sed in e

e, sce, ungue, lo

quid Ovidium ei

m CLASSI apud

Avechum A

natis In

VICTRIX

abes victici.

In sua victi

Ulrici etia

CETERA

blatavo casu, i,

T

Qualiter artificii victuræ pollice ceræ Accipiant formas.

APUD Priscos nomina is, syllaba finita, quæ Genitivum habent equalem Nominativo, tum E, tum I, ablativo faciebant. Varro 2. de Analog. Nam sine reprehensione vulgo alij dicunt singulari hæc ovi, & avi: alij hæc ove & ave unde multa à Prisciano & ab alijs hujus generis commemorantur, Amnis, angvis, avis, civis, classis, Mnōjstov Loij / Ein Hauffen Schilt / finis, ignis, neptis, Wnucka / Kindes tochter / Enislein / postis, strigilis, vectis, angvis ex quibus selegimus, quæ visa sunt magis usitata: Liv. l. 8. bell. Pun. Superato Bate amni. Idem l. 7. ab urb. Omnia ferro inguit, v. 14., Cicero ad Attic. l. 7. Maximo imbri Caput am veni. Credo priscos etiam imbris Nominativo dixisse: unde Cato de Sacrificio commissio, apud Priscianum libro sexto, Mense Octobri fecimus, Novembri reliquus erat November dixit pro November: hæc enim September, Octobri / der Herbstmonat / October, Novebris / Der Weinmonat / November, Dissepbris / Der Wintermonat / December, Profinet / Der Christmonat / ex Imber sunt composita. Idem Cic. 6. Verr. In instrumento supellectili C. Verris.

in medi
tax.

FINI crebru
i. c. 3. & l. 7.

apitum habend
am l. 9. c. 17.

non placet, qui
ulterius inter id

Grammaticis
I, probat Prisc

civi Romano
inferius, Quod

pasces veteres h
erutia corruptos

er e, inteno.
horatium, sed in

ge, ave, angue, lo
und Ovidium eis

in GLASSI apud
Advedum A

natis In
VICTRIX

abet vicius.

In sua victi

Ulrici etia
CETERA

ablativo casu, i.

T

DECLINATIONE 639

Terent. Eunuch.

in medium huc agmen cum vecti Dorax.

FINI crebrum est apud Gellium l. 13 c. 19. & l. c. 3. & l. 7. c. 3. **MUGILI** si modo titulus

imperum habenda est fides, nam est apud Plinium l. 9 c. 17. à Nominativo Mugilis, **FUSTI**,

non placet, quia nec liber Taciti signatur, nec **AULEUS** inter idoneos testes numeratur. **NEPTI**,

Grammaticis numeratur sine testimonio. **CI**-

I, probat Priscianus ex 4. Verr. Quod Siculus civi Romano civis Romanus datur, & paulò

feriùs, Quod civis cum civi ageret. Sic dicite

dicere veteres habere, sed fuisse quorundam im-

puria corruptos: nunc in correctissimis civi-

bus, invenio. **ANGVIS**, avis, unguis apud

Horatium, sed in extremo versu, ubi etiam ang-

vis, avis, ungue, locum habent, invenies. **POSTI**

quod Ovidium etiam in extremo versu 5. **ME-**

CLASSI apud Virg. 8.

Advectum Aeneam classi, victosque pe-

nateis Inferre.

VICTRIX quo jure habet victricia, eodem

bet victrici. Lucan. 1.

In sua victrici conversum viscera dextra.

Ultrici etiam dicitur, quia habet ultricia.

CÆTERA Trix syllaba finita non videntur

lativo casu, i, terminari. **SUBSTANTIVA**

us

Terent. Eunuch.

-- in medium huc agmen cum vecti Dorax.

FINI crebrum est apud Gellium l. 13 c. 19. &

l. c. 3. & l. 7. c. 3. **MUGILI** si modo titulis

spiritum habenda est fides, nam est apud Pleni-

um l. 9 c. 17. à Nominativo Mugilis, **FUSTI**,

non placet, quia nec liber Taciti signatur, nec A-

leius inter idoneos testes numeratur. **NEPTI**,

Grammaticis numeratur sine testimonio. **CI-**

I, probat Priscianus ex 4. Verr. Quod Siculus

civi Romano civis Romanus datur, & paulò

feriùs, Quod civis cum civi ageret. Sic dicie

dicies veteres habere, sed fuisse quorundam im-

mutia corruptos: nunc in correctissimis cive-

re, invenio. **ANGVIS**, avis, unguis apud

Oratium, sed in extremo versu, ubi etiam ang-

ue, ungue, locum habent, invenies. Postea

apud Ovidium etiam in extremo versu 5. Me-

in **CLASSI** apud Virg. 8.

Advectum Æneam classi, victosque pe-

nateis Inferre.

VICTRIX quo jure habet victricia, eodem

bet. *victrici. Lucan. 1.*

In suâ victrici conversum viscera dextra.

Ultrici etiam dicitur, quia habet ultricia.

CÆTERA Trix syllaba finem non videntur

lativo casu, i, terminari. **SUBSTANTIVA**

is syllaba finita, quæ adjectivis sunt similia, i. fin-
ciunt. Cic. ad Att. 12. Scriptum est in tuo a-
nati Idem in Brut. Ennius in nono annali &
PENNI.

Virg. 2. Aneid.

Ipse inter primos correpta dura bipennia
Limina perumpit.

Sueton in Tyb. c. 72. Trirēmiusque ad pri-
ximos Naumachia hortos subvectus est. Cic. Verr. Egreditur Centuripina quadriremi Cle-
menes ē portu. Item 6. Certos homines in que-
reremississe, qui eos dentes reportarent.
dem. de Orat: Ita si de re militare descendum
buic erit Sulpicio, quereat à C. Mario affini
suo. Item ad Q. Frat. lib. 3. o dī quā inceptu
quā se ipse amans sine rivali. Idem 2. de
rat. Me pro meo sodali, qui mihi in liberum
co more majorum esse deberet, &c. Plin. l. 2.
Priscum sodale dixit. Quid enim aut illo fidele
amico, aut sodale jucundius? Plin. lib. 7. c. 4.
Que producta fuerat tyrocinio à M. Pomponio
Adili plebis. Lucanus tamen à Natalis Na-
le dixit lib. 7.

— gentes Mars ille futuras
Obruet, & populos, avi venientis in orbe
Erepto natale feret.

U. Caesar 2. bell. Civil. appulsa quæ ad proximū
litium trirēme constrata & in litore relicta, &c.

Virg. 1. Aneid.

— lev

— levat ipse
Er vastas aper

Ipse tridente
PROPRIA

trivis similia, e.
Fundatio, Non

ne bercule à Q.
Quidam existim

um, atque ita
ellatrum nomi

dem pro Plane.
trament, &c.

Cum loventi
Plinius l. 9.

malium non solu
deior volvere, oc

perauz ssemēti
l. 1. Sin R. si se

Sechter deade
ladiatores dom

H

Spectatum
queris

Mecenas,
re ludo

Pompeii Flaccu

in syllaba finita, que adjectivis sunt similia, i. fa-
ciunt. Cic. ad Att. 12. Scriptum est in tuo a-
nali Idem in Brut. Ennius in nono annali B.
PENNI.

Virg. 2 Aneid.

Ipse inter primos correpta dura bipenn
Limina perrumpit.

Sueton in Tyb. c. 72. Trirémis que ad pro-
ximos Naumachia horros subvertus est. Cic. Quidam exstiterunt
Verr. Egreditur Centuripina quadrirémi Cle-
menes è portu. Item 6. Certos homines inqu-
queremisse, qui eos dentes reportarent. Item pro Plane-
dem. de Orat: Ita si de re militare dicendum
huic erit Sulpicio, queres à C. Mario affini
atro. Item ad Q. Fratr. lib. 3. ô di quàm inepen-
quàm se ipse amans sine rivali. Idem 2. de
rat. Mo pro meo sodali, qui mihi in liberum
co more majorum esse deberet, &c. Plin. l. 2
Priscum sodale dixit: Quid enim aut illo fidele
amico, aut sodale jucundius? Plin. lib. 7. c. 4.
Qua producta fuerat tyrocinio à M. Pompon-
Edili plebis. Lucanus tamen à Natalis Na-
le dixit lib. 7.

— gentes Mars ille futuras
Obruet, & populos, avi venientis in orbe
Erepto natale feret.

& Caesar 2. bell. Civil. appulsaque ad proxima
letius trirème constrata & in litore relitta, &c.

Virg. 1. Aneid.

— levat ipse
Et varias aper-

Ipse idente
PROPRIA

trous similia, e-
Fundatio, Non

bercale à G-
am, atque ita

bellarum nomi-
tempo Plane-

namena e-
Cam Inter-
Plinius 1. 9.

italium non sol-
major voluere, &c.

trouq. namén-
Elin d. age

cedere rege-
ladatores don-

Spectatum
quodam

Mecenas,
re lud-

Vernus Flacu-

— lev

levat ipse trident,

Ovid. 1. Metam.

Ipse tridente suo terram percussit, &c.

PROPRIA, cujuscunq; sine positionis, adje-
ctis similia, e; littera terminantur. Cic. pro

fundante, Non modo hoc a Julio Annate, sed vix
ne hercule à Q. Mucione factum probari potest.

Quidam existimavit Annale hic esse appellati-
um, atque ita hoc exemplo probat annalis ap-
pellatum nomen facere Ablativo annales. I.

pro Plane. Confiteor summa in Lateranense
namentu esse.

Martialis.

(centas

Cum Iuvenale meo quid me committere

Plinius l. 9. c. 7. Velocissimum omnium ani-

alium non solum marinorum, est Delphinus,

por voincre, e por telo. RJD IS, Mrela/

erauž přiměti; i vobodně propauštěnů bys

Ein A. 1. auf welcher die wolgeübten

echter beahbt wurden/ *virga qua emeriti*

Herarius. Epist.

Spectatum satis, & donatum jam rude
quæris

Mecenas, iterum antiquo me includere ludo.

Ferrus Flaccus, qui ab Augusto sestertia cen-
sena

— levat ipse tridenti,
Et vastas aperit byrteis.

Ovid 1. Metam.

Ipse tridente suo terram percussit, &c.

PROPRIA, cuiusque sunt positionis, adje-
ctivis similia, e, litera terminantur. Cic. pro
Fundanio, Non modo hoc a Julio Annale, sed vix
a Hercule à Q. Murene factum probari potest.
Quidam existimavit Annale hic esse appellati-
um, atque ita hoc exemplo probat annalis ap-
pellativum nomen facere Ablativo annale. I-
tem pro Plaut. Confiteor summa in Latine nomen
nunciatu esse.

Martialis.

Cum Iovenale meo quid me committere
Plinius l. 9. c. 7. Velocissimum omnium ani-
malium non solum marinarum, est Delphinus,
por volucres, et por telo. RYDIS, Metla/
erauz Heumeti avobodné propaustientq bys
Ein X 11 ge mit welcher die wolacubten
echter beaght wurden/ virga qua emerici
adiatores donabantur.

Horatius. Epist.

Spectatum satis, & donatum iam rude
quæris
Mecenas, iterum antiquo me include-
re ludo.

Pompeius Flaccus, qui ab Augusto sesteritia cen-

tena in annum accepit, ut ejus nepotes doceret, agebat, ut Carisius lib. 1. docet, nomina literarum N. & S. finita, casu ablativo e, litera terminari. Invenies tamen nonnulla, i, litera finita. Cicero 3. de Orat. Ex ingenti quodam Oratorem immensoq; campo in exiguum sanè gyrum compellit. Liv. 4. ab Urb. Pro ingenti itaq; victoria iussit plebi. Idem 5. Hi Consules magnos fecerunt, quos M. Furius Dictator vocat Vejentes bello. Caesar l. 3. bell. Civil. Qui cum essent ex continentia visi. Continenti etiam apud alios auctores per i, sapissimè leges. Cic. pro Muran. Itaque non ex sermone hominum recenti, sed ex annalium vetustate eruenda est memoria nobilitatis tue. Sæpe Cicero hoc modo loquitur, recenti memoria, recenti negotio, recenti invidia.

Idem 2. de Orat. In quibus potest inflammari animus iudicis acris & vehementi quadam incitatione. Gellius libro septimo capite tertio, Fuit homo ingenio eleganti. Author ad Heren. lib. Imitatio est qua implemur cum diligenti ratione, ut aliquorum similes in dicendo esse velimus.

PARTICIPIA ut aucthorum usus, & Servius in Donatum docet, e, litera finiuntur: leguntur etiam per i, maxime cum sunt nomina. Cicero pro Archia, Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, &c. Idem ad Attic. lib. Interea quidem cum Musis nos delectabimur, numo aquo, imò verò etiam gaudenti & libenti.

Con

quid Cicero in e, litera terminari pro Cecin. Potest. Ibidem eodem modo in e, litera terminari: Lectoris rarius exit. ducta ad alium pugnavit. quoque licet tamen, &c. H. no. iunguntur. sa. prohibent. P. xuntur, inveniuntur, septimo.

Casu

Nominativus
Sermoque

Genitivus

Enitius
labam exitum, majorum.

per a comparati

tena in annum accepit, ut ejus nepotes doceret, agebat, ut Carisus lib. 1. docet, nomina literarum N. & S. finita, casu ablativo e, litera terminari. Invenies tamen nonnulla, i, litera finita. Cicero 3. de Orat. Ex ingenti quodam Oratorem immensoq. campo in exiguum sanè gyrum compellitur Liv. 4. ab Urb. Pro ingenti itaq. victoria id fuit plebi. Idem 5. Hi Consules magnos fecerunt ludos, quos M. Furius Dictator voveat Vejentibus. Caesar l. 3. bell. Civil. Qui cum essent ex continentis usi. Continenti etiam apud alios auctores per i, sapissimè leges. Cic. pro Murana. Itaque non ex sermone hominum recenti; sed ex annorum vetustate eruenda est memoria nobis luaria tua. Sæpe Cicero hoc modo loquitur, recenti memoria, recenti negotio, recenti invidia. Idem 2. de Orat. In quibus potest inflammari animus judicis acris & vehementi quadam incitatione. Gellius libro septimo capite tertio, Fuit homo ingenio eleganti. Auctor ad Heren. lib. Imitatio est qua impellimur cum diligenti ratione, ut aliquorum similes in dicendo esse velimus.

PARTICIPIA ut auctorum usus, & Servius in Donatum docet, e, litera finiuntur: leguntur etiam per i, maxime cum sunt nomina. Cicero pro Archia, Ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse, &c. Idem ad Attic. lib. Interea quidem cum Musis nos delectabimur nimo aquo, imo verò etiam gaudenti & libenter.

Con

ad Ciceronem
sa e, literam
pro Cecin. Por
re. Idem
accommodare p
rat: Leuore
navis exi
ducia ad au
pugnare.
quoque licet
tamen, &c. H
no jungunt
id prohiberi
tuntur, me
seprum.

Casu

Nominativ
Sermones

Gen

Genitivus
labam exi

um, majorum

era comparati

COMPARATIVORUM Ablativus passim apud Ciceronem, Quintilianum aliosq; auctores in e, litteram exit cum substantivis omnis generis. pro Cecin. Potuisti enim leviori actione conflagrare. Ibidem Potuisti ad tuum jus faciliore & commodiore judicio pervenire. Idem 2. de Orat: Leviori quodam sono usus est. IN i, verò rarius exit. Caesar 2. de bell. Civil. Majori cum fiducia ad alienam turrem aggeremq; eruptione pugnarunt. Quintil. proam l. 12. Quare nunc quoque licet majori quam unquam mole premar tamen, &c. Hac, ut vides cum genere feminino junguntur: quod obiter notabis, sunt enim qui ad prohibent. POETÆ ablativo i, finito saepius utuntur, invenies exempla apud Priscianum libro septimo.

Casus multitudinis.

Nominativus pluralis exit in Es, ut Sermones, Delphines, Troës.

Genitivus Pluralis.

Genitivus multitudinis in Vm, syllabam exit, ut juvenum, canum, vāum, majorum, minorum: eodem modo cetera comparativa.

COMPARATIVORUM Ablativus passim apud Ciceronem, Quintilianum aliosq; auctores in e. literam exit cum substantivis omnis generis. pro Cecin. Potuisti enim leviori actione conflagrare. Ibidem Potuisti ad iurum più facilitate & commodiore iudicio pervenire. Idem 2. de Oratore: Leviori quodam sono usus est. IN i, verò rarius exit. Caesar 2. de bell. Civil. Majore cum fiducia ad alteram turrem aggeremq; eruptione pugnarunt. Quintil. proem. l. 12. Quare nunc quoque licet majore quam unquam mole premartamen, &c. Hac, ut vides cum genere feminincenti, sed non junguntur: quod obiter notabis, sunt enim qui ad prohibere. POETÆ ablative i, finito saepius utuntur, inveniunt exempla apud Priscianum libro septimo.

Casus multitudinis.

Nominativus pluralis exit in Es, ut Sermones, Delphines, Troës.

Genitivus Pluralis.

Genitivus multitudinis in Vm, syllabam exit, ut juvenum, canum, vaum, majorum, minorum: eodem modo cetera comparativa.

K

Ex

EXCEPTIO.

IN Ium, exeunt quæcunque literis
Ne, finiuntur, ut serpentium, prælen-
tium.

ITEM, s, litera terminata, quæ Ge-
nitivo non crescunt, ut Collis, collium
Wiss / Hübel / Alades, cladium, Pos-
tösta mhol pch / neb welkasskoda / Ein
Schleht oder gresser Schaden: Et quo-
rum Ablativus in i, aut e, vel i, exit, ut
Dioecesium, Syrtium, animalium, plurium,
navium, felicium.

Quibus adde Samnitium, Lintrium,
Cohortium, Vinum, Ventrium, For-
nacium.

AD HAEC monosyllaba, quæ in
duas Consonantes exeunt, ut Trabs,
Tr mozo / neb Träm / Ein Walden / seps,
Piot / Ohrada / Ein Zoun / Pars, Esast-
ka / strand / Ein theil / Arx, Stad na wichul
ein S dloß / Merx, Kaupé / Wahr; tra-
bium, sepium, partium, arcium, &c.

Quibus accedunt As, assis, glis, lis
Präonü rozepré / Zand / hader / mus, nix
Snth / Schneé / nox, Dec / Nacht / Os

De
Ror / Bein /
lo, Rachen /
Aus usurpa

HINC

Parens,
Mutter / I
Euch / W
Pamotug
Supplex, P
bittend / V
Lynx, & alia
um, quæ pro
rum omnien
do docebit.

Gen
Genitivus
on, paro, ma
hærescon.

Da
Activas in

EXCEPTIO.

IN Ium, exeunt quæcunque literis
Ns, finiuntur, ut serpentium, præsen-
tium.

ITEM, s. litera terminata, quæ Ge-
nitivo non crescunt, ut Collis, collium
Wiss / Hübel / Alades, cladium, Por-
tāzta mholpoh / neb welsaßkoda / Ein
Schlacht oder grosser Schaben: Et quo-
rum Ablativus in i, aut e, vel i, exit, ut
Diæcesium, Syrtium, animalium, plurium,
navium, felicium.

Quibus adde Samnitium, Lintrium,
Cohortium, Vinum, Ventrinum, For-
nacium.

AD HAEC monosyllaba, quæ in
duas Consonantes exeunt, ut Trabs,
Bt wro / neb Trām / Ein Balden / lepsi
Poi / Ohrada / Ein Zaun / Pars, Glast
fa / strand / Ein theil / rrx, Drab na wicku
ein S dloß / Merx, Kaupē / Wahr; tra-
bium, sepium, partium, arcium, &c.

Quibus accedunt As, assis, glis, lis
Pränonigroptē / Zand / hader / mus, nix
Snib / Schne / nox, Noc / Nacht / Os
Kuff

Koff / Bein /
lo / Kachin /
Aus ulurpa

HINC

Parens,

Mutter / I

Schuch / D

Pamotugur

Supplex, P

bitterdt / V

Lynx, & alia

um, quæ pro

rum omnium

dio docebit.

Gen

Genitivos

on, paro, ma

hazeleon.

Da

Animas in

DECLINATIONES. 145

Roff/Bein/ fauces, fancium, Peſ. éaos
lo/Kuchen/ & ſi qua alia ſunt à viris do-
ctis uſurpata.

HINC RURSUS EXCI- piuntur.

Patens, Rodic/ Eltern/ Vatter und
Mutter/ Degener, Inops. Demograph/
Euchy/ Unvermôdlich/ Arm/ Memor,
Pamotugich/ Parrétiſch/ Inadunct/
Supplex, Deſoné Proſach/ Demütig
bieſtend/ Vetus, Starb/ Alt/ Vber,
Lynx, & alia quorum Genitivus exit in
um, quæ progrediente tempore re-
rum omnium magiſter ulus ſine ſaſti-
dio docebit.

Genitivus Græcus.

Genitivus Græcuſ exit in ω, hoc eſt
on, paro, magnum, ut Epigrammaton,
areſcon.

Dativus Pluralis.

Activus in lbis, exit, ut ſermonibus,

K ij

Bos

DECLINATIONE. 145

Rost/Bein/ fauces, fancium, Pej. rados
lo/Kachen/ & si qua alia sunt à viris do-
ctis usurpata.

HINC RURSUS EXCI- piuntur.

Parous, Rodic/ Eltern/ Vatter und
Mutter/ Degener, Inops. Demograph/
Chutsh/ Undermaldich/ Aim/ Memor,
Pamotugich/ Parréllwsh/ Inardensch/
Supplex. Polhoené Projach/ Demütlich
bittend/ Vetus, Starsh/ Alt/ Vber,
Lynx, & alia quorum Genitivus exit in
um, quæ progrediente tempore re re-
rum omnium magister ulus sine fasti-
dio docebit.

Genitivus Graecus.

Genitivus Graecus exit in ov, hoc est
on, paro, magnum, ut Epigrammaton,
xrescon.

Dativus Pluralis.

Dativus in lbus, exit, ut sermonibus,
K ij Bos

Bos tamen bobus, aut bubus facit.

Græca à neutris in a, in is, syllabam frequentius exeunt, ut peripetasmatis, emblematis, poëmatibus, & poëmatibus, diplomatis, diplomatibus.

Accusativus Pluralis.

Accusativus multitudinis in es, syllabam exit ut Sermones: exit & in is, vel eis, cum Genitivus certorum nominum, desinit in ium, ut omnis, urbis, vel omneis, urbeis, uter alteri sit præferendus judicabunt aures.

Casus plurales nominandi, accusandi, & vocandi neutri generis in a, desinunt, si Ablativus in e, tantum exit, ut *Tempora*: Sin verò i, aut e, vel i terminetur, tunc in ia, desinent, ut *Vegetalia*, *ingentia*.

Præter Comparativa, Vetus, Plusque in a, exeunt, *majora*, *veteta*, *plura*. *Aplustre*, *Oxydoba* na *wrechu* žejla *forato* wrecho / *Grosse und köstliche Schiffzierung* aplustria & aplustra facit.

Græcu

Græcus Accusativus.

Accusativus Græcus in as, desinit, ut Delphinæ, Troas, crateras.

Virg. Eclog. 8.

Orpheus in sylvis, inter Delphinæ Ari-
on.

PRÆCIPIVNT Grammatici dicendum esse
(confortum, exortum: item composita ex veris
capio etiam in non exire, ut participium: quæ verò
ex caput componuntur in tum ut anceps, arceps-
tum nisi minuantur, ut arcepsitum, sed nullis id
exemplis confirmant. Nihil sine ratione testibus
præcipiunt

GENITIVO multitudinis Panum dixit Ver-
gilius Flaccus teste Cæsio: eodem libro: Livius 2.
ab Urb. Plus cladium, quam intulerant, accepe-
runt. Diacepsi, Syrtis Græci sunt, a diacepsi. Syr-
ti, inde diacepum. Cic. ad Att. lib. 5. In au-
tem sepe dare maculari publicanorum poteris per
magistros se. iura, & portus ipsarum diace-
sum. Idem Appio Pulchro libro tertio famul. Ut
de omnium idarum diacepsi a Sc. SAMNITIUM
Liv. 7 ab Urb. Illy, ad nos centenos Samnitium
pervenit: ubi frequentissimus est hic Genitivus.
Idem i. bell. Pun. Itaq, ingens coacta vis navium
est lintrium, &c. Cæsar 6. bell. Gall. Præpidium
cohortium duodecim pontis tuendi causa ponti-
natu Jugurth. Magna vi virum efficitur est.

Græcus Accusativus.

Accusativus Græcus in as, desinit, ut
Delphinas, Troas, crateras.

Virg. Eclog. 8.

Orpheus in sylvis, inter Delphinæ Ari-
on.

P R Æ C I P I V N T Grammatici dicendum esse
 Consonantum, exortum: item compositum ex vero
 capto etiam in am exire, ut participium: quæ verò
 ex capto componuntur in tum, ut anceps, ancipi-
 tum nisi immutentur, ut anceps tum, et nullis id
 exemplis confirmant. Nihil sine idoneis testibus
 præcipias

GENITIVO multitudinis Pannum dixit Ver-
 rius Flaccus teste Carisso eodem libro: Livius 2.
 ab Urb. Plus cladium, quam intulerant, accepe-
 runt. Diacepsi, Syrtu Græci sunt, a diacepsi, Syr-
 ti, inde diacepsum. Cic. ad Att. lib. 5. Tu au-
 tem sæpe dare taxellarii, publicanorum pereris per
 magistros scriptura, & portus negotium dice-
 tum. Item Appio Pulchro libro tertio famul. Ita
 ne omnium hilarum dicepsiam &c. **SAMNITIVUM.**
 Liv. 7. ab Urb. Uly. ad nos. Intentos Samnitiana
 pervenit: ubi frequentissimus est hic Genitivus.
 Idem 1. bell. Pun. itaq, ingens coacta vis navium
 & linctorumq, &c. Caesar 6. bell. Gall. Praejidium
 cohortium duodecim pontis ruenda: caupia. pontis
 latius? Jugurth. Magna vi usum efficta est.

Plin. lib 9 cap 50. *Pisces attritu ventrium* & *Ca*
PENATIUM, Liv lib 5. dec. 5. *Aedes deorum*
penatium in *Velia* de *caelo* facta *em*. Sic *Cicero*
frequent. *CARNIUM* à *præceptione* non *recedit*, nam & *carnis* *Nominativo* dicitur apud *Liv*.
 sicut & *Penatis* apud *presios*, Vide *Præfationem*
 libro 6. & 7.

QUÆDAM modo in *ium*, modo in *um*, *exire*
resilens, ut *paludium*, *paludum*: *fornacium*, *for-*
naciarum *Calumel* libro *tertio* cap 9. *Ex limo con-*
creta *rum* *paludum* *emergere*. *Mela* lib 3 cap 3.
paludum *S. fia.* & *Melisiagum* *maxima* *Plinius*
 lib. 3. c. 6. *Adulteratur* *fornacium* *balnearum*
que *fuligine*. *Idem* *tamen* lib. 35. c. 14. *initio* *cap-*
itis *foracum* *dixit*. *Idem* *Plinius* *Volucrum* *solce*
dr. ere. lib. 10 cap. 11. *Volucrum* *prima* *distinctio*.
Ibidem c. 61. *Volucrum* *animal* *pari* *vespertilio*
canium. *Varro* lib 1. cap. 38. *Stercus* *optimum*,
scribi *Cassius* *volucrum*. *præter* *palustrium* *ac* *nā-*
tium. *MURIUM*, *Plin* lib 10. cap. 65. *Super*
cuncta *est* *murium* *fatus* *Ibidem* *murium* *agre-*
stium & lib 8. cap 27. *murium* *venatu*. *Infrimis*
 libro 15 *initio* *Qui* *propter* *ranarum* *murum* &
multitudinem *reli* *lo* *patria* *solo*, *sedes* *quæ-*
bant. *Dotium*, *corium*, *vadium*, & *alia* *non-*
nulla *reliquit* *us* *aliis* *investiganda*, *vererum* &
exemplis *confirmanda* *PARENS*, *nomen* *generis*
communis *excepimus*, *propterea* *quod* *nemo* *ho-*
die *parentum* *dicit*. *Præfationis* *dicit* *etiam* *pa-*
 ren-

rentium præfationis
 præfationis
 suorum, hupit
 tam, raput
 plurimiparenti
 Nonnulli, quod
 gulum ascendit
 plurim. Plin
 reditum, & c.

CELSUS

daturos Graecis
 etus in um, per
 in lib. de Signo
 admodum re ex
 dem, Scythia
 rca in et poem
 3 Off. quia in po
 dicit in Tiro cap
 d. omnia, Latine
 in fugendu poem
 quilibet cap 50, in
 lo signanda, ou
 NON omni
 exi in um, di
 Educ Prig, d. c
 similem nomin
 dicit 8/ Dulcis,
 lo 1/ Scythia
 ha pluraliter ra

Plin. lib 9 cap 50. Pisces attritu ventrium & e.
PENATUM, Liv lib 5. dec. 5. Ades deorum
penatum in Velia de calo tacta erat. Sic Cicero
frequenter. CARNIUM à præceptione non recedat,
nam & carnis Nominativo dicitur apud Liv.
sicut & Penatis apud præcios, Vide Præcianum
libro 6. & 7.

QUÆDAM modo in ium, modo in um, exte-
res sicut, ut paludium, paludum: fornacium, for-
naciū Colamel libro tertio cap 9. Ex limo con-
cretaurum paludum emergere. Mela lib 3 cap 3.
palutium & si, & Melliagum maxime Plinius
lib. 3. c. 6. Adulteratur fornacium balnearum-
que fuligine. Idem tamen lib. 35. c. 14. initio ca-
pituli for acum dixit. Idem Plinius Volucrum solet
dicere. lib. 10 cap. 11. Volucrum prima distinctio.
Ibidem c. 61 Volucrum animal parit vesperis illo
tantum. Varro lib 1 cap 38. Stercus optimum,
scribit Cassius volucrum præter palustrium ac nā-
tium. MURIUM, Plin lib 10. cap. 65. Super
cuncta est murium fatus Ibidem murium agre-
stium & lib 8. cap 27. murium venatu. Infimus
libro 15 initio Qui propter raritatem murumque
multitudinem relicto patria solo, sedes quæ-
bant. Dotium, cotium, vadium, & alia non-
nulla reliquimus aliis investiganda, veterumque
exemplis confirmanda PARENS, nomen generis
communis excepimus, propterea quod nemo ho-
die parentum dicit. Præcianus dicit etiam pa-
ren-

venitum proban-
pra se dicitur
sorum, huius
ramque, npi. li
pluram parentu
Nomadi, quod
g. la n ducenda
plum. Plin.
redactus, & e

CEL SU

da rcos Graeco
a rca in um, cer
an lip. de Signo
admodum te ex
dem, Scyria c
ra a mea poem
3 Off. quod in pu
Soc. in Tit cap
2. Pons, Latine
an fugandis poim
quid cap 50. in
is signanda. ca
NON vnam

exit in am, Ae
Sicut Pyg. aze
sim. lem nomin
118 / Dulcis.
100 / Scip.
ua pluraliter no

rentium probant ex Ciceron. 7 Verr. Nativum
 praeferos sine ulla causa de complexu parentum
 suorum, hospitumq; tuorum ad mortem crucia-
 tumq; rapuisse Item quod faciat Accusativo
 plurali parentis per i. Idem sentit Diomedes.
 Nonnulli, quod verisimilius est, praecipiant strig-
 elum dicendum esse, sed nullum succurras exem-
 plum. Plin. lib. 8. cap 38. Lyncum ~~hunc~~ ita
 redditus, &c.

CELSUS, ut ait Priscianus l. 7. arbitrat
 dativos Gracos, is. scilicet labafinos, esse a nomina-
 tivo in um. peripetinatum, emblematicum Cic.
 in l. p. de Signis, Nunc de peripetisimatis quem-
 admodum te expediat non habes. Idem in co-
 dem, Scaphia cum emblematis. Author ad Ho-
 ren in tot poematibus & orationibus parvas. Cic.
 de Off. quod in poematibus & picturis usu venit.
 Tac. in Tito cap 3. Armorum & equitandi peri-
 pismus, Latine Gracaeq; lingua vel in orando, vel
 in fingendis poematibus promptus. Idem in Au-
 gust. cap 50, in diplomatis, libellisq; & episto-
 lis signandis initio sphinge usum est

NON omnium quorum Genitivus pluralis
 ait in ium, Accusativus pluralis desinit in is,
 duc Prisc. docet lib 7. quae genitivum habent
 in lelem nominativo ut Omnes, Dissicili/
 Dulcis, Gladus, Sals Navis,
 Os, Schiff, Turris, Velle, Sphum: &
 & pluraliter tantum declinantur, ut Ma-

gentium probant ex Ciceron. 7. Verr. Navium
presertos sine ulla causa de complexu parentium
suorum, hospitumq; tuorum ad mortem crucia-
rentq; rapuisti. Item quod faciat Accusativo
pluralem parentis per 1. Idem sentit Diomedes.
Nonnulli, quod verisimilius est, praeceptum strig-
ilum dicendum esse, sed nullum succurrat exem-
plum. Plin lib. 8. cap. 38. Lyncum humor ita
redditus, &c.

CEL SIUS, ut ait Priscianus l. 7. arbitrat
darios Gracos, is. syllaba finitos, esse a nomina-
tivus in um. peripetismatum, emblematum Cic.
in lib. de Signis, Nunc de peripetismatis quem-
admodum te expediat non habes. Idem in co-
dem, Scaphia cum emblematis. Author ad Ho-
ra in tot poematibus & orationibus sparsas, Cic.
Off. quod in poematibus & picturis usu venit.
Ist. in Tito cap. 3. Armorum & equitandi peri-
pismis, Latine Graecq; lingua vel in orando, vel
in fingendis poematibus promptus. Idem in Au-
gust. cap. 50. in diplomatibus, libellisq; & episto-
lis signandis in utroq; hinc usus est

NON omnium quorum Genitivus pluralis
est in um, Accusativus pluralis desinit in is,
dicit Prisc. docet ubi 7. quae genitivum habent
malem nominativo ut Omnis, Dissoci/
Dulcis, Estloph, Sals Navis,
od / Sciff / Turris, Vile, / Eburn: &
ita pluraliter tantum declinantur, ut Ma-

nes manium, Pefelnj duchowé / neb Duffe
mitwöyß / die Seelen der Verstorbener /
tres, trium: Item, Er, syllaba finita, quo-
rum ablativus exit ini, & cer, Prop. p /
Scharff / Saluber, Spaspeidnß neb zerrar
top / Gesundt / Heßsam / Imber, Prißwal /
Plasregen / December: praterca, qua in
NS, RS, desinunt, ut Fons, Ingens, Pê-
welliß / Sehr groß / Pars, Urbs, Mëßlo /
Stadt: alia verò raro accusandi casu plu-
rali in is, vel eis, exeunt. Legimus & pluris,
compluris, litis. Meminit etiam Varro 2. de A-
nalog. hujus accusativi. In accusandi casu (in-
quit) hos montes, fontes, & hos montis, fontis.
SARDIS, semper per i, scribitur, nominandi,
accusandi & vocandi casibus per s, vel ex, scribi
possunt, nam apud Græcos per Diplibongum-
on, scribuntur.

Capito contendit pluri non plura dicendum
apud Gellium lib. 5. cap. 21. unde apud Teren-
tium Porm. Compluria more veterum legitur
& apud Ciceronem in Protagoni, Confirmant: ge-
nera compluria.

Silius lib. 10.

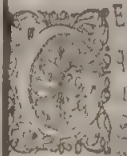
Et transtra & mali laceroque aplustria
bello.

Cic. in Arato.

Navibus assumptis fluitantia quære aplustra

QUAR-

QVAR

Ein altes
is, dicebant
hic casustem
multi, unde
asanois casu
multo multi.

DATIVVS
zu. p. scis te
an de Virgil.
Cy: herea.

DATIVV
xit, ut sendou

ARCVS,

nes manium, Pselonj duchowé / neb duffe
mitwýð / die Seelen der Verstorbener /
tres, trium: Item, Er, hylaba finita, quo-
rum ablativus exit ini, acer, Mon. þ/
Sgariff / Saluber, Spaspedinþ neb þraa
wþ / Gesundt / Nohlam / Imber, Þrjwal /
Plaberegen / December: praterea, qua in
NS, RS, desinunt, ut Fons, Ingens, Pres
wellþ / Sehr groß / Pars, Urbs, Mello /
Stadt: alia verò raro accusandi casu plu-
rali inis; vel eis; exeunt. Legimus & pluris,
compluris, litis. Meminit etiam Varro 2. de A-
nalog. hujus accusativi. In accusandi casu (in-
quit) hos montes, fontes, & hos montis, fontis.
SARDIS; semper per i, scribitur, nominandi,
accusandi & vocandi casibus per i, vel ei, scribi
possunt, nam apud Græcos per Diphthongum
ei, scribuntur.

Capto contendit plura non plura dicendum
apud Gellium lib. 5. cap. 21. unde apud Teren-
tium Porm. Compluria more veterum legitur
& apud Ciceronem in Protagoni, Confirmant ge-
nera compluria.

Silius lib. 10.

Et transstra & mali laceroque aplustria
bello. Cic. in Anto.

Navibus assumptis fluitantia quærere aplustra

QUAR

QVAN

QVAN

In alio

s, dicebani

hic casu: m

culi, unde

asanis cau

huc amali.

DATIVVS

erui. piscis te

unde Virgil.

Cytherea.

DATIVVS

xit, ut sensu

ARCVS,

QVARTA DECLI. NATIO.

GENITIVVS singularis
quartæ declinationis, exit
nus, syllabam, ut Senatus,
Shonajdiny Kddy / Die
Raty / Anus, Sia á Saba/
in altes Verb. Patci Senatuis, anu-
s, dicebant: apud quos etiam i, litera
casu terminabatur, ut ornati, tu-
ulti, unde Terent: more puto, E-
ranus causa, dixit, & Nihil ornato,
nihil tuulti.

DATIVVS in ui, exit: ut *Senatui*,
ui. priscis seculis etiam in u, exibat:
unde Virgil. j. Æneid. Parce metu
y: herea.

DATIVVS multitudinis in ibus, e-
it, ut senibus.

EXCEPTIO.

ARCVS, Lucifé Bogen / Arcus.
K S Ritus

QUARTA DECLI- NATIO.

GENITIVVS singularis
quartæ declinationis, exit
nus, syllabam, ut Senatus,
Throni, Genij Nobis / De
Rati / Anus, Sta á Sibai
In altes Verb. Præci Senatus, an-
dicebant: apud quos etiam i, litera
casu terminabatur, ut ornati, tu-
ulti, unde Terent: more præco, E-
as anuis causa, dixit, & Nihil ornati,
nihil tumultu.

DATIVVS in ui, exit: ut Senatui,
ui. præcis seculis etiam in u, exibat:
nde Virgil. j. Aneid. Parce metu
y: herea.

DATIVVS multitudinis inibus, e-
it, ut senibus.

EXCEPTIO.

ARCVS, Quæssit Boges / Anus.
K S Kaus

Klauboroë / Spogenij andūw / Olleder
 Lacus, Gezero / Ein See / Partus, Por-
 rod / Geburt / Specus, Tribus, in ubus
 exeunt. Lacubus, specubus, tribubus
 Portus, Morſſo Priwoz / Schiffende,
 inibus, & ubus, Quetibus à quero
 multo uſitatus eſt quàm quettubus.

PRISCIANUS hæc quæ hic numeravimus tan-
 tum dicit exire in ubus. Diomedes quatuor
 poſuit, partubus, artubus, arcubus, tribubus
 Cicero protubus & portubus ſolet dicere. 3. Ver-
 quarum una eſt ea, quam dixi, inſula. quæ duo-
 bus protubus cincta, & c. Idem pro lege Man-
 Equidem exiſtimo in eiusmodi regione, atq; pro-
 vincia, quæ mari cincta, protubus diſtincta, & c.
 Caſar 3. bell. Civil. Hæc à cuſtodibus claſſis loca
 maxime vocabant, quod ſe longis partibus com-
 mittere non auderent.

ADDUNT recentiores acubus, ficubus, quer-
 cubus quæ nuſquam eſſe arbitror: Nec acubus, fi-
 cubus, quercibus, dixerim, ſed ficis tan-
 tum ſive de arbore, ſive de fructu ſit ſermo:
 nam ficus, fici, ſecundæ declinationis; utrunque
 ſignificat. De verubus certant Grammatici, ſunt
 enim qui veribus per i, legendum cenſeant, a-
 pud Virgilium, ubicunq; verubus per u, licet.

DE
 am legitur. Si v
 incuſſet Priſci
 itra ſecant
 er i, lucram leg
 pè reperitur.

-- mæſtis la
 dem 9. ſtat. 11
 erm tamen Thy
 -- que. tubus

Klaubowé / Spogenij andúro / Olleder
 Lacus, Gezero / Ein See / Partus, P
 rod / Geburt / Specus, Tribus, in ubus
 exeunt. Lacubus, specubus, tribubus
 Pontus, Moíſſe Primoz / Schiffeſende
 inibus, & ubus, Quæſtibus à queros
 multo uſitatus eſt quàm quæſtibus.

PRISCIANUS hac quæ hic numeravimus tan-
 rum dicit exire in ubus. Diomedes quatuor
 poſuit, partubus, artubus, arcubus, tribubus
 Cicero protubus & portubus ſolet dicere. 3. Ver-
 Quarum una eſt ea, quam dixi, inſula. quæ duo-
 bus protubus cincta, &c. Idem pro lege Man-
 Equidem exiſtimo in eiusmodi regione, atq; pro-
 uincia, quæ mari cincta, protubus diſtincta, &c.
 Caſar 3. bell. Civil. Hac à cuſtodibus claſſe loca
 maximè vatabant, quòd ſe longis partibus com-
 mittere non auderent.

ADDUNT recentiores acubus, ſcubus, quer-
 cubus quæ nuſquam eſſe arbitror: Nec acubus, ſci-
 cubus, quercibus, dixerim, ſed ſci tantum
 ſive de arbore, ſive de fructu ſit ſermo.
 nam ſci, ſci, ſecundæ declinationis, utrunque
 ſignificat. De verbus certant Grammatici, ſunt
 enim qui veribus per i, legendum cenſeant, a-
 pud Virgilium, ubicunque verbus per u, li-
 ram

in legitur. Si verubus esset legendum nunquam
 percussisset Priscianus Carisius libro 1. in iūo, Pars
 frustra secant veribusque tremencia figant,
 per 1. litteram legis. *Quæstibus*, id est, *querelis*
pè reperitur.

Virg. 4. Georg.

--- mæstis latè loca quæstibus implet.
Idem. Stat. 11. Theb. Senec. Hercul. Oratio i-
tem tamen Thyest. initio Act. 2. dixit.

--- quæstibus vanis agit iras.

legitur. Si verubus esset legendum nunquam
 incuisset Priscianus Caripius libro 1. in illo, Pars
 as, io abas, i frustra secant veribulque trementia figunt,
 r e, iteram legis. Quibus, id est, querelus
 pe reperitur.

Virg. 4. Georg.

--- mœstis latè loca quæstibus implet.
 Item 9. Stat. 11. Theb. Senec. Hercul. Oreo i-
 em tamen Thyest. initio Act. 2. dixit.

-- quæstibus vanis agit iras.

QVINTA DECLI- NATIO.

CASVS interrogandi, sicut
 oris quinte declinationis in
 Ei, literas diversas exit, ut di-
 citur apud Antiquos in Es, live E, e-
 xibar.

Vnde Virgilius Georg. 1.

Libra die somnig, pares ubi fecerit horat.

& Ovidius Metamor: 3

Prima fide, vocisq, rata tentamina sumpsit.

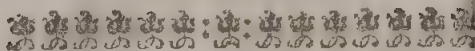
Exij & in duplex ij, Virgilius Aeneid.
Munera leticiamq, dij.

CASVS interrogandi, dandi, se-
 cusque multitudinis: præter Rerum
 rebus, Dierum, diebus inusitati sunt
 Cicero non est auius specierum, specie-
 bus dicere.

EST apud Gellium libr. 9. cap. decimus
quartum de triplici huius declinatione

Gem

Genitivo unde b.
 Ponit etiam
 Equites vero da
 ro Sext. Rosca
 arej's armo con
 ordine rerum
 Lem capite libr
 ius specie die
 Virgilij, Libra
 us in libro id
 ilij scripta Dies
 peritiores, Mu
 dum ab ipso Vir
 Auciij, Catonis
 Marij exempla
 dicij, progeny, a
 mes apud priscos
 perniciet, proger
 paulo suavis est
 Quintil. lib. 1.
 ni Analogia pe
 plurimum refer
 adura sint.
 vo singulari,
 Quasi dicat m

QVINTA DECLI- NATIO.

CASVS interrogandi, Siquis
seris quinqz declinationis in
Ei, literas diversas exit, ut di-
citur apud Antiquos in Es, Sive Es, e-
xibet.

Vnde Virgilius Georg. 1.

Libris die somnig, pares ubi fecerit horat.

& Ovidius Metamor: 3

Prima fide, vocisqz, rata tentamina sumpfit.

Exiit & in duplex ij, Virgilius Aeneid.

Munera letitiamqz dij.

CASVS interrogandi, dandi, se-
cusque multitudinis: præter Rerum
rebus, Dierum, diebus inusitati sunt
Cicero non est auius specierum, specie-
bus dicere.

EST apud Gellium libr. 9. cap. decimus
quartum de triplici hujus declinatione

Gem

Genitro unde b
Ponit etiam
quæstus vero ad
pro Sexti. Rosci
causa armo con
tudine rerum p
dem capite libro
hujus specie ai
Virgili, Libra
in libro id
ilij scripto Dies
periores, M.
um ab ipso Vir
Ancitij, Catonis
Nary exempla
idij, progenij, a
res apud priscos
pernisi, proge
multos suavis et
Quintil. lib. 1.
ui Analogia pe
urimum refer
edura sint.
vo singulari,
Quis dicat m

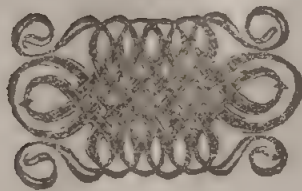
enitivo unde hac exempla sumus mutua-
 . Ponit etiam duo Ciceronis pro P. Sestio.
 CL. quites vero daturus illius dies pœnas, &
 ro Sext. Roscio. Quorum nihil permicij
 nisi divino consilio, sed vi ipsa & magni-
 tudine rerum factum putamus. Caesar eo-
 dem capite libro 2. de Annal. Hujus die, &
 ejus specie dicendum putat. Prisc. in illo
 Virgilij, Libra dies, legit Dies. At Gellius
 in libro idiographo manuq; ipsius Vir-
 gilij scripto Dies esse. Item Gellius ait im-
 peritiores, Munera latitiamq; Dei legere,
 una ab ipso Virgilio Dij scriptum sit, ad-
 vocatq; Catonis, Lucilij, Pacuvij, Cn.
 Martij exempla, in quibus famij, per-
 acij, progenij, acij, pro favici, (nam fa-
 ves apud priscos quinta declinationis fuit)
 rniciei, progenies, aciei. Progenij certe
 multo suavius est quam progeniei. Unde
 Quintil. lib. 1. ubi contra eos disputat,
 si Analogia pertinaciter adherent, Nec
 curimum refert, inquit, nulla hac, an-
 tecedura sint. Nam quid progenies geni-
 vo singulari, quid spes plurali faciet?
 quasi dicat multo satius esse his casibus
 carere,

enitive unde hac exempla sumus mutua-
 . Ponit etiam duo Ciceronis pro P. Sestio.
 Equites vero daturus illius dies poenas, Et
 pro Sexto Roscio, Quorum nihil pernicii
 nisi divino consilio, sed vi ipsa & magni-
 tudine rerum factum putamus. Caesar eo-
 rum capite libro 2 de Annal. Hujus die &
 ejus specie dicendum putat. Prisc. in illo
 Virgilij, *Libra dies, legit Dies.* At Gellius
 in libro idiographo manuq; ipsius Vir-
 gilij scripto Dies esse. Item Gellius ait im-
 peritiores, Munera latitiamq; Dei legere,
 ab ipso Virgilio *Dij scriptum* sit, ad-
 ducitq; Catonis, Lucij, Pacuvij, Cn.
 Martij exempla, in quibus famij, per-
 acij, progenij, acij, pro favici, (nam fa-
 ves apud priscos quinta declinationis fuit)
 pernicipi, progeniei, aciei. Progenij certe
 multo suavius est quam progeniei. Unde
 Quintil. lib. 1. ubi contra eos disputat,
 si Analogia pertinaciter adherent, Nec
 plurimum refert, inquit, nulla hac, an-
 tecedura sint. Nam quid progenies geni-
 vo singulari, quid spes plurali faciet?
 Quasi dicat multo satius esse his casibus
 carere,

carere, quàm Progeniei, aut Sperum, dicere. Cicero in Topicis maluit Formarum Formis dicere, quàm specierum, speciebus. In divisione, inquit, forma quas Græci εἶδᾱ; vocant: nostri, si qui hac fortè tractant, species appellant, non pessimè id quidem: sed inutiliter ad mutandos casus in dicendo. Nolim enim, ne si Latine quidem dici possit, specierum, & speciebus dicere, & sæpe his casibus utendum est, at Formis & formarum velim. Quum

autem utroque verbo idem significetur, commoditatem in dicendo non arbitror

negligendam.

SYN

DECI

33

OMNIVM

interrogat

terdum, max

ur: quam im

open vocan

COELICO

onidum, Tro

olarum, Ener

SE

LIBERV.

labrum, deum

umorum, &

T

CLADV.

estum, agrestu

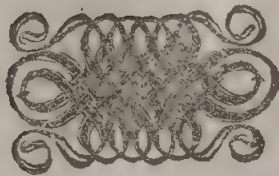
lacedum: p

eprium, cœl

atum, fure

carare, quàm Progeniei, aut Sperum, dicere. Cicero in Topicis maluit Formarum Formis dicere, quàm specierum, speciebus. In divisione, inquit, forma quas Græci εἶδη; vocant: nostri, si qui hac fortè tractant, species appellant, non pessimè id quidem: sed inutiliter ad mutandos casus in dicendo. Nolim enim, ne si Latine quidem dici possit, specierum, & speciebus dicere, & sæpe his casibus utendum est, ut Formis & formarum velim.

Quum autem utroque verbo idem significetur, commoditatem in dicendo non arbitror negligendam.

Te
S

OMNIVM
interrogat
erdum, max
tur: quam in
open vocan

COELICO
onidum, Tro
olarum, Ene

SE
LIBERV
abrum, deum
umorum, &

T
CLADV
estum, agrest
lacedum: p
eprium, cœ
nium, fur

SYNCOPE.

OMNIVM fermè declinationum
interrogandi casus multitudinis im-
erdum, maxime à Poëtis imminuun-
ur: quam imminutionem Græci Syn-
open vocant.

PRIMÆ.

COELICOLVM, *Æneadum, Au-*
onidum, Trojugenum, &c. pro cœli-
olarum, Æneadarum, &c.

SECUNDÆ.

LIBERVVM, nummum, sestertium,
brum. deum, &c. pro liberorum,
umorum, &c.

TERTIÆ.

CLADVVM, Cædum, vepum, cœ-
stum, agrestum, potentum, furentium,
acedum: pro Cladium, cædium,
eprium, cœlestium, agrestium, po-
ntium, furentium. Macedonum;

SYNCOPE.

OMNIVM ferme declinationum
interrogandi casus multitudinis in-
terdum, maxime à Poëtis imminuun-
tur: quam imminutionem Græci Syn-
open vocant.

PRIMÆ.

COELICOLVM, Æneadum, Au-
onidum, Trojugenum, &c. pro cœli-
olarum, Æneadarum, &c.

SECUNDÆ.

LIBERVM, nummum, sestertium,
brum. deum, &c. pro liberorum,
ammorum, &c.

TERTIÆ.

CLADVM, Cædum, veprium, cœ-
stum, agrestum, potentum, furentium,
acedum : pro Cladium, cædium,
prium, cœlestium, agrestium, po-
tatum, furentium. Macedonum :

quæ

quæ, & alia ejusdem generis non facile
apud Oratores reperientur.

APPENDIX I.

GENITIVVS imminutus, à nomi-
nibus substantivis, As, syllaba finitis,
vnterior est quàm plenus, ut civitatum
quàm civitatum.

APPENDIX II.

QVIDAM Genitivi tum pleni, tum
imminuti sunt usitati, etiam apud Ora-
tores, ut apium & apum: serpentium
& serpentum: Quiritium & Quiritum
Optimatum, & Optimatum: locuplet-
ium & locupletum.

QUARTÆ.

C V R R V M, passum, pro currum
passuum.

PRIMÆ declinationis nomina quæ immi-
nuta sunt, aut sunt patronymica, ut Aeneas
Dardanides, Ausonides: aut composita ex ver-
bi, ut Calicula, Trojgena, Grijugena: exem-
pla crebra sunt apud Virgil. & alios poetas.

SECUNDÆ declinationis non solum substa-

quia imminuta
nim, sed etiam
nimium, praeque
ut quoniam, jenu
ram apud orato
sepe nimium, deni
suo mari soligi
nimium.

TERTIÆ.

ius patet, Clad
gressum, Mace
arum sunt.

Turbine mo
scia el

Exoritur rab
Sufficiu

Op
Cum tua sine

sum; p
L

In Macedum
cundis,

Ov

Vltima cele
RUENTU M
sui generis auctori

quæ, & alia ejusdem generis non facile
apud Oratores reperientur.

APPENDIX I.

GENITIVVS imminutus, à nomi-
nibus substantivis, As, syllaba finitis
vltimior est quàm plenus, ut civitatum
quàm civitatum.

APPENDIX II.

QVIDAM Genitivi tum pleni, tum
imminuti sunt usitati, etiam apud Ora-
tores, ut apium & apum: serpentium
& serpentum: Quiritium & Quiritum
Optimatum, & Optimatum: locuple-
tum & locupletum.

QUARTÆ.

C V R R V M, passum, pro currum
passuum.

PRIMÆ declinationis nomina qua immin-
uitur, aut sunt patronymica, ut AENEADES
DARDANIDES, AUSTRIDES: aut composuæ ex veri-
ut CALICOLA, TROJUGENA, GRUGENA: exemp-
crebra sunt apud Virgil. & alios poetas.

SECUNDÆ declinationis non solum substa-

iva imminuta
olum, sed etiam
nimium, præque
ut quimum, semu
riam apud orato
sepenum, dena
fro mari soligi
bram.

TERTI

auspates. Glau
agrestum, Mace
arum sunt.

Turbine mo
scia cl

Exoritur rab
Sustinau

Or

Cum tua sine
sum; p

L

In Macedum
cundis.

Ou

Vltima cele
RUENTU M

ju generis duri

non faci
iva imminuuntur, ut socium, denarium. di-
um, sed etiam adjectiva, ut meum, magna-
um, præcipue quæ distributiva appellantur,
ut quinum, senum, septenum, denum, idg. e-
iam apud oratores. 4. Verr. invenies senum,
septenum, denum, Plin. lib. 9. cap. 30. In no-
ro mari loligines quinum cubitorum, septia
num.

TERTIAE declinationis imminutio la-
ius patet. Cladum, sadum, veprum, caelestum,
gressum, Macedum, &c. hujus formæ ferè poë-
arum sunt.

Sil. lib. 1.

Turbine mox sævo venientum haud in-
scia cladum.

Idem 4.

Exoritur rabies cadum, ac vix tela furori
Sufficiunt.

Ovid. 5. Fast.

Cum tua sint, cedantq; tibi confinia men-
sum; pro mensium.

Lucan. lib. 5.

In Macedum terras miscens adversa se-
cundis,

Ovid. 1. Metamor.

Vltima caelestum terras Astræa reliquit,
RUENTUM, furentum, potentum, & alia
huius generis duriora, ferè poetarum.

Virg. 11.

L

-9

iva imminuuntur, ut socium, denarium, di-
vium, sed etiam adjectiva, ut meum, magna-
num, præcipue quæ distributiva appellantur,
ut quinum, senum, septenum, denum, idq; e-
ram apud oratores. 4. Verr. invenies senum,
septenum, denum, Plin. lib. 9. cap. 30. In no-
stro mari loliginis quinum cubitorum, sepia
num.

TERTIÆ declinationis imminutio la-
tius patet. Cladum, cadum, veprum, celestium,
gressum, Macedum, &c. hujus formæ ferè poë-
tarum sunt.

Sil. lib. 2.

Turbine mox saxo venientum haud in-
scia cladum.

Idem 4.

Exoritur rabies cadum, ac vix tela furori
Sufficiunt.

Ovid. 5. Fast.

Cum tua sint, cedantq; tibi confinia men-
sum: pro mensium.

Lucan. lib. 5.

In Macedum terras miscens adversa se-
cundis,

Ovid. 1. Metamor.

Ultima celestium terras Astræa reliquit.
RUENTUM, furentum, potentum, & alia
huius generis duriora, ferè poetarum.

Virg. 11.

L

— 0

--- oriturque miserrima caedes

Defendentium armis aditus, inq; at-
ma ruentium,

Ibidem.

--- juvenum in clamore furentium.

NOMINUM in *as*, etiam substantivo-
rum, generum apud veteres in ium, exibat,
ut civitatum, utilitatum, quo pacto & Li-
vius libro 5. dec 5. loquitur, Responsum ab sena-
tu est, Rhodios neg, utilitatum, Gracia, neg,
cura impensarum, P. R. sed pro Perseo legatese-
nem eam misisse. Ibid. Tam civitatum, quam
singulorum hominum mores sunt. Ibid. Senatum
predam Epiri civitatum, que ad Persea de-
fecissent, exercitui dedisse. Idem docet M.
Varro 2. de Analog. Item quod in patrio casu
dispariliter dicuntur Civitatum, Parentum, &
Civitatum, Parentum. APUM usitatus est
quam Apium. Plin. lib. 11. cap. 7. Hic erit
Apum dum operantur cibus. Ibid cap. 11. E
quasi servitium venarum apum. Columel lib.
cap. 3. cum apium cum apum dicit Ibid. cap.
6. Quod ipsarum apium causa fieri debet. SE-
PENTILUM, frequentius apud Plinium, qua
serpentum leges. lib. 20 cap. 6, Allium ad se-
pentium quidem illius porum cum restibus su-
efficacissime, &c. & libro 28. cap. 3. & libro
cap. 8. & lib. 29. cap. 3. & 4. Idem Serpentum
dix

dixit in Prema:
porit serpentes, &
paucos ibi, quon-
dam mediantur
levare solitos.

frequentius dicit

Sec. Quintum

jare Quintum

ritum non est

frequentius dicit

aut voces optim

dem 2. de Leg.

rium indigere

tum dixit, Illu

hanc viam opin

presidio ullo nec e

undent lib. 7 Ne

tem hunc fore, q

viorem, quam S

dem ad eundem le

porum, id est, lau

referiam fore.

GENITIVVS

enimur.

--- que grat
vivi,

Sed duo sunt
palium.

eriturque miserrima caedes

Defendentium armis aditus, inq; arma ruentium,

Ibidem.

juvenum in clamore furentium.

NOMINUM in, as, etiam, substantivo-
rum, genitivus apud veteres inium, exibat,
ut civitatum, utilitatum, quo pacto & Li-
vius libro 5. dec 5. loquitur, Responsum ab sena-
tu est, Rhodios neq; utilitatum, Gracia, neq;
cura impensarum, P. R. sed pro Perseo legaeso-
nem eam misisse. Ibid. Tam civitatum, quam
singulorum hominum mores sunt. Ibid. Senatum
predam Epiri civitatum, qua ad Persea de-
fecissent, exercitui dedisse. Idem, docet M.
Varro 2. de Analog. Item quod in patris casu
dispariliter dicuntur Civitatum, Parentum, &
Civitatum, Parentium. APUM usitatus est
quam Apium. Plin. lib. 11. cap. 7. Hic erit
Apum dum operantur cibus. Ibid. cap. 11. B.
quasi servitium verarum apum. Columel lib. 4.
cap. 3. tum apium tum apum dicit. Ibid. cap.
6. Quod ipsarum apium causa fieri debet. SE-
PENTIUM, frequentius apud Plinium, quam
serpentum leges. libr. 20. cap. 6. Allium ad se-
pentium quidem istius potum cum restibus su-
efficacissime, &c. & libro 28. cap. 3. & libro
cap. 8. & lib. 29. cap. 3. & 4. Idem Serpentium
dixit in Proam.

portet serpentes. I-
paucos ibi, quod
tum mediantur
levare solitis
frequenter dic-

Sec. Quirium
jure Quirium
vicum non est
frequentius dicit
aut voces apum
dem 2. de Leg.
tum indigere
tum dixit. Illi
hanc viam open-
prosidio nullo nec e-
videm lib. 7. Ne-
rem hunc fore, q-
torem, quam S-
dem ad eundem
morum, id est lau-
referiam fore.

GENITIVVS
emittitur.

— que grat
vitis.

Sed duo sunt
palium.

*dixit in Proem: lib 7. Serpentum morsus non
potest serpentes, & cap 3 Varro etiam nunc esse
paucos ibi, quorum saliva contra scitus serpen-
tum medentur Ibid. Serpentum scitus contracta
levare solitos. Livius: 1 ab Urb. QUIRITIUM
frequenter dicit, Quiritium quoq; fossa, &c.
Liv. Quiritium, pro Cecin. Quis enim potest
iure Quiritium, liber esse is, qui in numero Qui-
ritium non est? Idem. OPTIMATIVUM
frequenter dicit, ad Att. libr: 10. Quod si se-
aut voces optimatum commovent, aut &c. I-
dem 2. de Leg. Consilio & auctoritate optima-
tum indigere. Idem ad Att. lib. 1. Optima-
tum dixit. Illud tamen velim existimes, me
hanc viam optimatum post Catuli mortem nec
prosidio ullo nec comitatu tenere. Idem. ad e-
undem lib. 7. Nec in cade principum clemensio-
rem hunc fore, quam Cinna fueris: nec modera-
torem, quam Sulla in pecuniis locupletatum. I-
dem ad eundem lib 8. Etsi propediem video bo-
norum, id est. lautorum & locupletum, urbem
preferam fore.*

*GENITIVVS quarta declinationis raro im-
minuitur.*

Virg. lib. 6.

*— quæ gratia currum Armorumq; fuit
vivi.*

Mars. lib 2.

*Sed duo sunt, quæ nos distinguunt, millia
passum.*

L 2

ANO-

dixit in Proem: lib. 7. Serpentum morsus non
 potest serpentes, & cap. 3 Varro etiam nunc esse
 paucos ibi, quorum salute contra illius serpen-
 tum medentur Ibid. Serpentum illius contracta
 levare solitos. Livius: 1. ab Urb. QUIRITIUM
 frequenter dicit, Quiritium quoq; fossa, &c.
 Cic. Quiritium, pro Cecin. Quis enim potest
 jure Quiritium, liber esse is, qui in numero Qui-
 ritium non est? Idem. OPTIMATIUM
 frequentius dicit, ad Att. libr. 10. Quod si
 aut voers optimatum commovent, aut &c. I-
 dem 2. de Leg. Consilio & auctoritate optima-
 tium indigere. Idem ad Att. lib. 1. Optima-
 tum dixit. Illud tamen velim existimes, me
 hanc viam optimatum post Catuli mortem nec
 pro presidio ullo nec comitatu tenere. Idem, ad e-
 undem lib. 7. Nec in cade principum clementio-
 rem hunc fore, quam Cinna fuerit: nec modera-
 tiorem, quam Sulla in pecuniis locupletium I-
 dem ad eundem lib. 8. Eisi propediem video bo-
 norum, id est. lautorum & locupletum, urbem
 preferam fore.

GENTIVVS quare declinationis raro im-
 minuitur.

Virg. lib. 6.

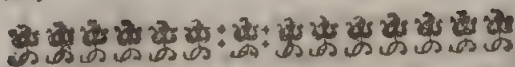
quæ gratia currâm Armorumq; fuit
 vivis.

Mars. lib. 2.

Sed duo sunt, quæ nos distinguunt, millia
 passum.

1. 2

ANO-

ANOMALA SIVE

Inæqualia.

NOMALA, sive Inæqualia vocantur, quæ aut numero, aut genere, aut declinatione, aut casu, aut aliquo attributo deficient.

NUMERO INÆQUALIA.

QVÆDAM singulari numero tantum declinantur, ut *Aurum*, *Plato*, *Goldt*, *Nemo*, *žádny*, *Nlemond*, *žén*, *Powérty*, *Ole Lustt*.

QVÆDAM plurali solum ut *canorum*, *Siedrty*, *Grave Noar*, *penates*, *penatium*, *Domácý*, *Boheme*, *Die Hauß Götzen*, *Castra*, *Wogenisté leženij*, *Das Kteasflegger*, *Calenda*, *Prownij de*, *Paž dého Měsíce*, *Der erste Tag eines jeden*, *Monats*.

GENERE INÆQUALIA.

Quæ

QVAE

sunt masculini, sibi. *Stus*, *fibula*. *Stus*, *baltea*, *Wgürtel*.

Quædam neutra, ut

Quædam masculina, ut

DECLI

A

VAS vasis singulari declinatione

vasa, *valorum*, *IVGERVM*

IVGERVM

IVGERVM

IVGERVM

IVGERVM

IVGERVM

IVGERVM

IVGERVM

DECLINATIONE. 165

SIVE
 QVAEDAM singulari numero
 sunt masculina, plurali neutra, ut *Sibi-*
lus, sibila. Sypénij: Das Zischen/ Balte-
as, baltea, Wogenisth Pás/ Ein Kriegg-
 gürtel.

ve Inqua-
 ut aut nu-
 , aut decli-
 , aut inquo-
 Quidam singulari foeminina, plura-
 li neutra, ut *Carbasus, carbasā*.

Quidam singulari neutra, plurali
 masculina, ut *Argos, argi, argorum*.

ALIA.
 DECLINATIONE IN-
 ÆQUALIA.

numero tan-
 um, Blato
 pandt / aer
 VAS vasis singulari numero est tertiæ
 declinationis; plurali secundæ, ut
vasa, vasorum, vasis.

Naar/ pena
 Bohem/ Dörckeni wolů za ben gworati mužer/ Was
 geritē ležerij
 , Dronij der
 Lag eines jg
 IUGERVM iugeri, Gltro/ coſ ædno
 Dörckeni wolů za ben gworati mužer/ Was
 geritē ležerij
 , Dronij der
 Lag eines jg
 rā numero singulari secundi est or-
 dinis, plurali tertij, jugera, jugerum,
 iugeribus. Interdum & iugeris geni-
 vo singulari, & iugere ablativo legi-
 ar.

ALIA.
 Qua
 L 3
 CA-

DECLINATIONE.

165

SIVE

ve Inqua-
ta aut nu-
li aut decli-
a, aut aliquo

QVAEDAM singulari numero
sunt masculina, plurali neutra, ut *Sibi-
lus, sibila*. Syppentij/ Das Bischen/ Balte-
ns, baltea, Wogenisch Pass/ Ein Kriegß-
gürtel.

Quaedam singulari foeminina, plurali
neutra, ut *Carbasus, carbasā*.

Quaedam singulari neutra, plurali
masculina, ut *Argos, argi, argorum*.

ALIA.

numero tan-
um, Plato
pondi / Aer

um ut can-

Naar/ pena

Behove / Opi-
geni woli za ben zvorati muze/ Was

genite lezenij

en D hsen tãgltich ackern können/ con-

r. Præmij del-

Tag eines jeh-

ALIA.

Qua

DECLINATIONE IN-

ÆQUALIA.

VAS vas singulari numero est tertiæ
declinationis; plurali secundæ, ut
vasa, vasorum, vasis.

JUGERVM jugeri, Altro/ coß ædno
Behove / Opi-
geni woli za ben zvorati muze/ Was
genite lezenij
en D hsen tãgltich ackern können/ con-
r. Præmij del-
Tag eines jeh-

L 3

CA.

CASV INÆQUALIA.

QVÆDAM non declinantur in casus, ut frugi nihil, pondo (quod numerum pluralem tantum habet cum libram significat) item quatuor, quinque, &c. usq. ad centum, quæ aptiora, seu monopsora appellantur.

QVÆDAM vocativo carent, eiusmodi sunt interrogativa, ut quis, qualis. Relativa, ut Qui, quæ, quod. Negativa, ut nemo, nullus: Partitiva pleraque, ut quidam, ultus, alius. Pronomina etiam, præter Tu, meus, noster, nostras, ferè vocandi casu destituuntur;

QVÆDAM nominandi, interrogandi, accusandi casum tantum habent, ut tantumdem, tantidem.

QVÆDAM nominativum & vocativum, ut Iupiter, Expes, Diacony Dacéges / Hoffnung loß.

QVÆDAM obliquos tantum, ut Jovis, Jovi, Jovem, Jove.

QVÆDAM tres solum obliquos, ut Oj, opim, ab ope.

QVÆDAM duos, ut Repetundarum, ab huius repetundis. Orzaiomany / penéz a mshedo ginocho cy ypones p'awcollu é so é w Au éacé p'iwiafshé ygo / Erforderung dessen so vni

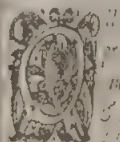
forndum Am

Quadam

ni / Lauqu

Supollis /

DE A

mar. upe men

acutrag. accre

mas de. linatio

sa de. nationum

la. prout. aut.

tri. uonia. ac

conferum. calu

quirit. huc mbr

Hec, Doctus G

alogica, G ut

similia, aut cum

non in us, s' h' ab

nam habent, equi

CASV INÆQUALIA.

QVÆDAM non declinantur in casus, ut frugi nihil, pondo (quod numerum pluralem tantum habet cum libram significat) uem quatuor, quinque, &c. usq. ad centum, quæ aptior, siue monopsora appellantur.

QVÆDAM vocativo carent, eiusmodi sunt interrogativa, ut quis, qualis. Relativa, ut Qui, quæ, quod. Negativa, ut nemo, nullus. Partitiva pleraque, ut quidam, ultus, alius. Pronomina etiam, præter Tu, meus, noster, nostras, ferunt vocandi casu destituuntur;

QVÆDAM nominandi, interrogandi, accusandi casum tantum habent, ut tantumdem, tantidem.

QVÆDAM nominativum & vocativum, ut Iupiter, Expes, Präzong Präcége/ Hoffnung loß.

QVÆDAM obliquos tantum, ut Jovis, Jovi, Jovem, Jove.

QVÆDAM tres solum obliquos, ut Opus, opem, ab ope.

QVÆDAM duos, ut Repetundarum, ab hæ repetundis. Orjancowani/ peneq. a mshedo gineho cy, yho nes prämedltu è pot è w Au tate p. jw. asst. cygo/ Erforderung dessen so vñ

fo vendam Am
Quædam
ni / Lauqu
Enyollig /

DE A

in ut. n. p. e. men
uentrag, dicere
ma declinatio
us declinatione
la præteritum
erunt ut, a
ceterum, iust
quærit, hæ nob
Hec, Dicitur
analogica, & ut
sonitas, aut cur
non in us, syllaba
tum habent, equ

so vnderm Ampt engegen werden.

Quædam unum, ut Inficias, Bopiras
ni / Lauquuna / Spontic, Dobrowolné /
Freymillig / Natu.

DE ANALOGIA,

& Anomalia.

PONIAM de Analogia quam
proportionem plerique, Varro se-
cus ac feri similitudinem appellat
& Anomaliam, quam idem Varro
dissimilitudinem vocat, à Gram-
maticis sæpe mentiofit, non abs re fueris pauca
de utraq; dicere. ANALOGIA est similium si-
milis declinatio ANOMALIA est inæquali-
tas declinationum, consuetudinem sequens: il-
la præceptis nititur, hac consuetudine, & illa at-
tributorum, accidentiumq; partium orationis
consensum, casuumque similem exitum anxie re-
quirat, hæc nihil minus tumet. Dicam apertius.
Hæc, Doctus & Eruditus, sunt Analogæ, siue A-
nalogica, & ut loquamur Latine cum Varrone,
iuncta, aut cum Quintiliano, paria, nam ex-
istunt in us, syllabam, omnes casus, utrumq; nume-
rum habent, ejusdem sunt generis, ejusdem signi.

so vnderm Aempt engogen werden.

Quædam unum, ut Inficias, Repiras
ni / Lauquung / Sponte, Debrovolné /
Frejwillig / Natu.

DE ANALOGIA, & Anomalia.

NONIAM de Analogia quam
proportionem plerique, Varro se-
rus ac ferè similitudinem appellat
& Anomalia, quam idem Varro
assimilitudinem vocat, à Gram-
maticis sepe mentio fit, non abs re fuerit pausa
ac utraq; dicere. ANALOGIA est similium si-
milis declinatio ANOMALIA est inequali-
tas declinationum, consuetudinem sequens: il-
la præceptis nititur, hæc consuetudine, & illa at-
tributorum, accidentiumq; partium orationis
consensum, casuumque similem exitum anxie re-
quirat, hæc nihil minus tunc. Dicam apertius.
Hæc, Doctus & Eruditus, sunt Analoga: siue A-
nalogica, & ut loquamur Latine cum Varrone,
iuncta, aut cum Quintiliano, paria, nam exi-
unt in us, syllabam, omnes casus, utrunq; nume-
ram habent, ejusdem sunt generis, ejusdem signi-

ra ejusdem speciei, ejusdem declinationis ex utroque, deducuntur comparativa & superlativa, adverbia ejusdem exitus, Doctè, Erudite. Lupus & lepus prima specie similia videntur, sunt enim positione, qualitate, figura, specie, numero, paria. declinatione tamen dissimilia & derivatione, quia à lupo fit lupa, à lepus non fit lepa. Item genere, quia lepus epicœvum est, lupus masculinum. Analogia deprehendimus genus & declinationem, & si interrogeris, si ne. Fumis masculinum, an femininum? Respondi bis esse masculinum, quod Panis ei simile sit masc. Item si rogeris: Dicendumne sit casu ablativo vestigale an vestigali? respondebis vestigali, ut animalis, quod ei simile est. Si quis præterea ex te querat: Cujus generis sit ignis, funis? dices masculini, igniculus enim & funiculus inde deducta ostendunt esse masculina: navis verò & febris dices esse feminina, nam navicula, febricula feminina sunt. Itaq; analogia, incerta certis probat. Est tamen fallax & captiosum argumentum, sæpè enim decipit. Multi tamen Græci, & Latini de Analogia, & Anomalia scripserunt, quorum alij illam, alij hanc summa vi defenderunt.

QUI Anomalias dissimilitudinemq; tuentur, consuetudinem ajunt dominari, neq; ullam esse observationem similitum, sicuti cum dicimus

Lupus lupi, & lepus leporis: fortitudo fortitudinis

ni, & unedo, unedo
us genitivo pu
diversos exitus,
idem in verbis do
ci, mico, micu
sint conjugati
dissentiant. Sic
suasi, iugeo luxi,
paria habere pra
tugi. Isargo isargi
analogiam non e
nomem: accout
ecertit, quam con
CONTRA,
ongerunt similia.
pendunt esse doce
na sa Ciceronem
ndam, & conservat
one cervis confue
lege Gellij l. 2. c. 2
idem tamen Varro
quorum nunc te
extant; in qui
em contra anom
ong, sententiam e
dinatio voluntari
analogis fund
na qua Dissimi
tribui, à quo pre
nis

re ejusdem speciei, ejusdem declinationis ex utroque deducuntur comparativa & superlativa, adverbia ejusdem exitus, Doctè, Erudite. Lupus & lepus prima specie similia videntur, sunt enim positione, qualitate, figura, specie, numero, paria: declinatione tamen dissimilia & derivatione, quia à lupo fit lupa, à lepus non fit lepa. Item genere, quia lepus epicœnum est, lupus masculinum. Analogia deprehendimus genus & declinationem, & si interrogeris, sine. Funis masculinum, an femininum? Respondebis esse masculinum, quod Panis ei simile sit masc. Item si rogeris: Dicendumne sit casu ablativo vectigale an vectigali? respondebis vectigali, ut animalis, quod ei simile est. Si quis præterea ex te querat: Cujus generis sit ignis, funis? dices masculini, igniculus enim & funiculus eadè deducta ostendunt esse masculina: navis verò & febris dices esse feminina, nam navicula, febricula feminina sunt. Itaq; analogia, incerta certis probat. Est tamen fallax & captiosum argumentum, sæpè enim decipit. Multi tamen Græci eam Latini de Analogia, & Annomalia scripserunt, quorum alij illam, alij hanc summa videri fenderunt.

QUI Annomaliam dissimilitudinemq; tuentur, consuetudinem ajunt dominari, neq; ullam esse observationem similium, sicuti cum dicimus lupus, & lepus leporis: fortitudo fortitudinis

is, & unedo, amedo
is genitivo pu
perfor exitus, e
idem in verbis do
is, miso, micu
ine conjugationi
dissentunt. Sic
trasti, iugeo luxi,
paria habere pra
augi. spargo sparg
analogiam non
tionem: adeo
ecerit, quam con
CONTRA,
ongerunt similia.
concedendum esse doct
una ad Ciceronem
indam esse ob erpat
one verbis confus
lege Gelij l. 2. c. 2.
idem tamen Varro
quorum nunc re
at. extant; in qui
tem contra anoma
mg; ementiam e
linato voluntari
ar analogia fund
quia que D. simi
teribus, à quo pro
nis.

is, & unedo, unedonis : cuspis, cuspidis, & pup-
is genitivo puppis : habent enim hæc in obliquis
versos exitus, quamvis positione sint simili-
dem in verbis docent, nam amo amavi, lauo, la-
i, mico, micui. iuvo iuvi, do dedi, cum prime
nt conjugationis, præteritis tamen vehementer
essentur. Sic doceo docui, video, vidi, suadeo
casi, lugeo luxi, fleo flevi. Et verba Go, finita,
aria habere præterita, pingopinx, pungo pu-
ugi. spargo sparsi. Unde Quintil. l. i. c. 6. ait,
analogiam non esse legem loquendi, sed observa-
tionem : adeo ut ipsam Analogiam nulla res alia
cerit, quam consuetudo.

CONTRA, qui Analogiam tuentur, multa
ngerunt similia. ut analogiam, anomaliam ante-
cedendam esse doceant. Varro l. 8. de lingua La-
na ad Ciceronem, qui liber non extat, docet
illam esse observationem similitum, in omnibusq;
ne verbis consuetudinem dominari ostendis.
Gellij l. 2. c. 25. de Analogia & Anomalia.
Iam tamen Varro sex libros de Analogia scrip-
torum nunc tres tantum, idq; latere & mu-
tata triplici extant; in quibus quæ contra analogiam, quæ
contra anomaliam, dicerentur, scripsit, ju-
sententiam exposuit, ac docuit quæ esset de-
natio voluntaria, quæ naturalia, quodnam es-
analogia fundamentum: definivit quæ essent Si-
milia, tres analogia definitiones
tribuit, à quo primam mutuatus est Gellius, quæ
stiam

is, & unedo, unedonis : cuspis, cuspidis, & pup-
is genitivo puppis : habent enim hæc in obliquis
versos exitus, quamvis positione sint simili-
dem in verbis docent, nam amo amavi, lauro, la-
s, mico, michi. juvo juvi, do dedi, cum prime
ne conjugationis, præteritis tamen vehementer
essentunt. Sic doceo docui, video, vidi, suadeo
casi, lugeo luxi, ficeo flevi. Et verba Go, finitæ,
varia habere præterita, pingopinxi, pungopu-
ngi. spargo sparsi unde Quintil. l. 1 r. 6 ait,
analogiam non esse legem loquendi, sed observa-
tionem : adeo ut ipsam Analogiam nulla res alia
receret, quam consuetudo.

CONTRA, qui Analogiam tuerentur, multa
ingerunt similia, ut analogiam, anomalia ante-
cedendam esse doceant. Varro l. 8. de lingua La-
tina ad Ciceronem, qui liber non extat, docet
illam esse observationem similitum, in omnibusq;
ne verbis consuetudinem dominari ostendit.
Gellij l. 2. c. 25. de Analogia & Anomalia.
Iam tamen Varro sex libros de Analogia scrip-
sit, quorum nunc tres tantum, idq; latere & mu-
tata respiciunt; in quibus quæ contra analogiam, quæ
contra anomalam dicerentur, scripsit, su-
perius sententiam exposuit, ac docuit quæ esset de-
clinationis voluntaria, quæ naturalis, quadam es-
sentia quæ Dissimilia, tres analogie distinctiones
tribuit, à quo primam mutuatus est Gellius, quæ
estiam

etiam paulo ante usi sumus. Sed de Analogia
hactenus.

GRAMMATICI multa anomala congerunt
qua sine ulla iactura pratermissi possint, maxime
cum multa contra eorum precepta apud idem
neos auctores legantur. Itaque putavimus an-
malorum genera, uno aut altero posito exemplari:
attinenda. Aprotā, hoc est sine casibus: Aprotā, ut puer, pueri
noprota, id est, quae unum tantum habent casum, quae quinque
Dicuntur Aprotā, quia, ut Diomedes inquit, Julius, Virgily,
prima sui positione non cadunt. Monoprota v. d. ex aprotā, quae se-
rō, quia casus nominandi non differt à ceteris, ut, ab uno
nam dicimus homo frugi, hominis frugi, hominū enim vocat.
frugi, hominem frugi, o homo frugi, ab homine frugimur, nys idem p.
frugi. Quae Donatus vocat aprotā: id est, ut hominē, aprotā Pro-
pse desuit 2. Edit. quae neq; per casus, neq; p. am vel simplicem
numeros declinantur, eadem ipsa. Probus appellat Bipartitā: s.
las monoprotā. Diomedes vero monoprotā vocat quādam. Quater-
que, ut idem ait, per ablativum tantum modo sunt: sextā, Senā
numtiantur, ut sponte. Prisc. lib. 5. ait aprotā vocat nomina primi
esse propriē, quae nominativum tantum habent, ut colūm: tertiam
qui plerumq; Vocativus invenitur: ut Jupiter: quia, quae
ser, & non accipitur etiam pro obliquis, non est in li. 2. cadunt
nīm Jupiter pro Genitivo aut alijs obliquis accipiunt, inquit, ipse
pitur. Monoprota verō esse, quae pro omni casu sunt figurat, quin-
una caduntque terminatione funguntur, quae in primo, neq;
sunt nomina literarum & numerorum, à quatuor formis: nulla eni-
juque ad centum, in quibus sunt casus non vocativus formae, n. si
sed significationis. Ibidem ait, antiquos aprotā vocat nomina, repetundā
tantum habent.

etiam paulò ante usi sumus. Sed de Analogia
habemus.

GRAMMATICI multa anomala congerunt, quæ sine ulla iactura prætermitti possunt, maxime diversos casus in me cum multa contra eorum præcepta apud idem aptota querere, necos auctores legantur. Itaque putavimus autem nostra secundo malorum genera, uno aut altero posito exemplaribus: Tetraplota attingenda. Aptota, hoc est sine casibus: Monosus, ut puer, pueri, nupta, id est, quæ unum tantum habent casum, quæ quinque dicuntur Aptota, quia, ut Diomedes inquit, ælii, Virgili, prima sui positione non cadunt. Monoptota videtur aptota, quæ seorsum, quia casus nominandi non differt a ceteris, nam dicimus homo frugi, hominis frugi, hominæ frugi, hominem frugi, o homo frugi, ab homine, simonys idem pro frugi. Quæ Donatus vocat aptota: id est, ut huius, appellat pro se desinit 2. Edit. quæ neque per casus, neque per positionem numeros declinantur, eadem ipsa Probus appellat aptota: id est, ut lat monoptota. Diomedes vero monoptota vocat, quæ, Quæ quæ, ut idem ait, per ablativum tantum modo aut. patam, Sena nuntiantur, ut sponces. Prisc. lib. 5. ait aptota voca nomina primi esse propriè, quæ nominativum tantum habent, ut casum: totum qui plerumque Vocativum invenitur: ut Jupiter: quæ, quæ ser, & non accipitur etiam pro obliquis, non enim illi 2. et pro nim Jupiter pro Genitivo aut alijs obliquis accipiunt, inquit, ipsi putatur. Monoptota verò esse, quæ pro omni casum eademque terminatione funguntur, quæ in primo, neque sunt nomina litterarum & numerorum, à quatuor terminis: nulla enim suntque ad centum, in quibus sunt casus non vocativus forma, neque sed significationis. Abidem ait, antiquas aptota, repetitum tantum habent.

de Analog. 1.

o. n. monoprosis, & contra monoprosim pro apocri-
 phis. Idem Diptota vocat nomina, qua du-
 ctos casus tantum habent, ut fors, forte.
 Triptota que tres casus diversos habent, quatinus
 ne neutra secunda declinationis, numeri singu-
 laris: Tetraptota, qua quatuor diversos habent
 casus, ut puer, pueri, puero, puerum: pentaptota,
 qua quinque habent diversos casus, ut Vir-
 gilius, Virgili, Virgilio, Virgilium, Virgie:
 Hexaptota, qua sex habent, ut Unus, unus, uni,
 unum, une, ab uno. Sic Solus, solius, &c. niri-
 que enim locativum habet, ut ibidem veterum
 simonys idemprobat. Primam formam causam
 appellat Probus Unariam, Dionedes uni-
 tatem vel simplicem: secundam, id est Binariam,
 & Binaritam: tertiam utque Terrariam:
 quartam, Quaternariam: quintam, Quinari-
 am: sextam, Senariam. Varro 1. de Analog.
 vocat nomina primæ formæ, quæ unum solum ha-
 bent casum: tertia, quæ tres: quarta, quæ qua-
 tor: quinta, quæ quinque: sexta, quæ sex: I-
 tem lib. 2. casuum exitus appellat figuras. Di-
 cent, inquit, ipsi alia nomina, quod quinque ha-
 bent figuras, quinque habere casus, &c. Sed ne-
 que in primo, neque in secundo meminit secunda
 formæ: nulla enim sunt apud Latinos nomina
 eius formæ, nisi forte sint anomala, ut Repetun-
 dum, repetundis, fors, à forte: hæc enim du-
 tantum habent figuras, sive casus diversos sive
 diversos exitus

de Analog. 1.

pro non oporiet, Et contra monoploti pro apocri-
 pla cogerentur. Idem Diploia vocat nomina, qua du-
 pliciter, maxime diversa casus tantum habent, ut fors, forte.
 Diploia que tres casus diversos habent, qualiter
 ne neutra secunda declinationis, numeri singu-
 laris: Tetraploia, que quatuor diversos habent
 casus, ut puer, pueri, puero, puerum: pentaplo-
 ia, que quinque habent diversos casus, ut Vir-
 gilus, Virgili, Virgilio, Virgilium, Virgile:
 Hexaploia, que sex habent, ut Unus, unius, uni,
 unum, une, ab uno. Sic Solus, solius, Et virtus
 enim Vocativum habet, ut ibidem veterum
 testimonis idem probat. Primam formam causiva-
 m, appellat Probus Unariam, Dionedes uni-
 am vel simplicem: secundam, ille Binariam,
 et Beparitam: tertiam, etque Ternariam:
 quartam, Quaternariam: quintam, Quinari-
 am: sextam, Senariam. Varro i de Analog.
 vocat nomina prima forme, que unum solum ha-
 bent casum: tertia, que tres: quarta, que qua-
 tur: quinta, que quinque: sexta, que sex: I-
 tem lib. 2. casum sextum appellat figuras Di-
 cent, inquit, ipsi alia nomina, quod quinque ha-
 bent figuras, quinque habere casus, Et. Sed ne-
 que in primo, neque in secundo meminit secunda
 forme: nulla enim sunt apud Latinos nomina
 secunda forme, nisi forte sint anomala, ut Repetun-
 dum, repetundis, fors, a fortè: hac enim du-
 tantum habent figuras, siue casus diversos siue
 aduersos existus

itus, terminationesq; casuum. Nam quod Probus & Diomedes aiunt, nomina singularia quatuordeclinationis, ut Cornu, genu, bujus esse forma, quod ultima Nominativi, Accusativi, & Vocativi corripitur: Genitivi verò, Dativi & Ablativi producat: non videtur satis esse ad constituendam formam binariam: cum eadem sit figura, idemq; exitus omnium casuum. Itaque potius ad primam formam hac pertinentiam unum tantum habeant casum, ut more Varionis loquar, hoc est, unam figuram, terminationemq; omnibus casibus communem: in qua sententia est Nonius Marcellus. DE MITAT declinatione: ubi Gela monoproton appellat. Priscianus etiam libro quinti cornu & id generis cetera monoprotona vocat. Sine, ut breve nominandi, accusandi atque vocandi casu, postea derivimus.

APUD priscos Vasum, vasi, secundi ordinis fuit, unde vasa vasorum. Cato apud Gellium libro 13 capite 22. Neque madaificatio, neq; vasum, neq; vestimentum est in manu pretiosum. Plaut. Truculentus. Aut aliquod vasum argenteum. Mela libro tertio capite 5. Plus jugeris spatio sublimis.

Tibullius lib. 2.

Ve multo in
ovem.

Varro libro 1
Ablativo dixit,

NON non
ent, cur enim,
aliquis etiam,

Exorire a
nitor.

non videtur voc

Ciceronis, O no

li: vocativè dis

uit Probus, decl

is: potest & hic

hec Minerva

OPIS apud Pri

testimonijs cor

minativo casu di

olumella l. 9. c.

ra sua spontis.

itus, terminationesq; casuum. Nam quod Probus & Diomedes aiunt, nomina singularia quatuor declinationis, ut Cornu, genu, huius esse formae, quod ultima Nominativi, Accusativi, & Vocativi corripitur: Genitivi vero, Dativi & Ablativi producat: non videtur satis esse ad constituendam formam binariam: cum eadem sit figura, idemq; exitus omnium casuum. Itaque potius ad primam formam haec pertinere, cum unum tantum habeant casum, ut more Varonis loquar, hoc est, unam figuram, terminationemq; omnibus casibus commanem: in qua sententia est Nonius Marcellus. DE MUTATIONE declinatione: ubi Gelæ monoproton appellat. Priscianus etiam libro quinti cornu & id genus cetera monoproton vocat. Sine, ut breve nominandi, accusandi atque vocandi casu, postea derivimus.

APUD priscos Vasum, vasi, secundi ordinis fuit, unde vasa vasorum. Cato apud Gellium libro 13. capite 22. Neque mada edificatio, neq; vasum, neq; vestimentum, nec lumen est in manu pretiosum. Plaut. Truculentum. Aut aliquod vasum argenteum. Mela libro tertio capite 5. Plus iugeris spatio sublimis.

Tibullus lib. 2.

Ve multo in
ovem.

Varro libro

Ablativo dixit,

NON omni

ent, cur enim,

aliquis etiam,

Exorare a

ultor.

non video cur voc

Ciceronis, O no

li: vocative di

uit Prius, decl

is: potest & bic

hec Minerva

OVIS apud Pri

testimonijs cor

matro casu di

volumella l. 9. c.

rasua sponsa.

Ut multo innumetam jugere pascat
ovem.

Varro libro 1. de re rust. cap. 10. jugeris
blativo dixit, pro jugeribus.

NON omnia partitiva vocandi casu ca-
nt, cur enim, Omnis, Vocativo privetur?
liquis etiam, in illo.

Virg. 4.

Exoriare aliquis nostris ex ossibus
ultor.

non video cur vocativus non sit: item in il-
Ciceronis, O nox illa qua tenebras astu-
ti: vocativè dictum videtur. QVI, in-
vit Probus, declinat hic Jupiter hujus Jo-
is: potest & hic Phœbas, hujus Apollinis,
hec Minerva, huius Palladis declinare.
VIS apud Priscos, ut Priscianus libro sex-
testimonijs eorum confirmat, etiam No-
nativo casu dicebatur. SPONTIS dixit
lumella l. 9. c. 4. Est enim sativa & al-
a sua spontis. Cels. libr. 1. cap. 1. Sanus
homo

Ut multo innumetiam jugere pascat
ovem.

Varro libro 1. de re rust. cap. 10. jugeris
blativo dixit, pro jugeribus.

NON omnia partitiva vocandi casu ca-
ent, cur enim, Omnis, Vocativo privetur?
aliquis etiam, in illo.

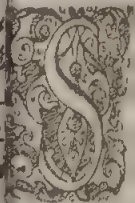
Kirg. 4.

Exoriate aliquis nostris ex ossibus
ultor.

non video cur vocativus non sit: item in il-
Ciceronis, O nox illa qua tenebras astu-
li: vocativè dictum videtur. QVI, in-
vit Probus, declinat hic Jupiter hujus Jo-
potes & hic Phæbas, hujus Apollinis,
hec Minerva, huius Palladis declinare.
VIS apud Priscos, ut Priscianus libro sex-
testimonijs eorum confirmat, etiam No-
nativo casu dicebatur. SPONTIS dixit
lumella l. 9. c. 4. Est enim sativa & al-
sua spontis. Cels. libr. 1. cap. 1. Sanus
homo

homo qui & bene valet, & sue spontis est nullis obligare se legibus debet. Quintil. l. 1. c. 6. meminit anomalorum Cum illud inquit, etiam accadat, ut quadam pluraliter non dicantur, quadam contra singulari numero; quadam casibus careant, quadam & primis statim positionibus tota mutantur ut Jupiter: quod verbis etiam accidit, ut Fero, tul: cuius prateritum perfectum, & ulterius non invenitur. Nec plurimum refert, nulla hac an pradura sint. Nam quid Progenies Genitivo singulari, quod pes plurali faciet? Lege Gellium l. 19.

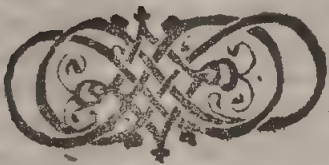
c. 8. ubi multa dicuntur de analogia C. Caesaris.

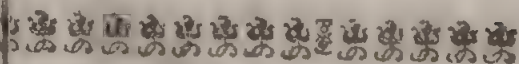

verberum cop
prepositio maner
Spolu bējūm /
djungo, Pripo
re: aut utrunq
bīrām/ Bīsa
pīrājūm/ oīst
a: aut preposi
erbo, ut Excido,
eprimo, Doli

homo qui & bene valet, & sue spontis est, nullis obligare se legibus debet. Quintus l. 1. c. 6. meminit annorum cum illud inquit, etiam accidet, ut quadam pluraliter non dicantur, quidam contra singulari numero; quadam casibus careant, quadam à primis statim positionibus tota mutantur ut Jupiter: quod verbis etiam accidit, ut Fero, tuli: cuius prateritum perfectum, & ulterius non invenitur. Nec plurimum refert, nulla hac an praedura sint. Nam quid Progenies Genitivo singulari, quid spes plurali faciet? Lege Gellium l. 19.

c. 8. ubi multa dicuntur de analogia C. Caesaris.

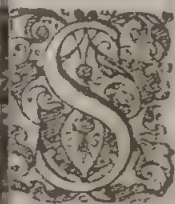

DE VERBORVM

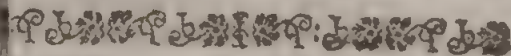
PRÆTERITIS ET

Supinis.

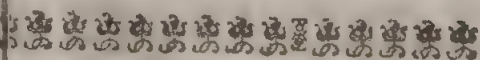

IMPLICITVM le-
ges ferre conjun-
cta sequuntur.

Hinc pauca excipiam,
memori quæ men-
te repones.

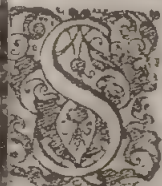
Verberum copulatione, aut verbum &
prepositio manent integra, ut Concurro,
polu bėjim / Ich lauffe zusammen /
jungo, Propogugi / Ehe oder sieb datz
aut utrumq, corrumpitur, ut Colligo,
grām / Versamle / lieb zusammen / Mitho,
tiražjīm / vstakām / Stoß an / Schmeiß
aut prepositio manet integra corrupto
rbo, ut Excido, Wop idām / Fall herauß /
primo, Dolūro tiffenū / Druck vater:

DE VERBORVM

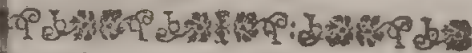
PRÆTERITIS ET

Supinis.

IMPLICIVM le-
get ferre conjun-
da sequantur.

Hinc pauca excipiam,
memori quæ men-
te repones.

verberum copulatione, aut verbum &
prepositio manent integra, ut Concurro,
ipolu bëjim / Ich lauffe zusammen /
jungo, Propogugi / Ehe oder seße dare
: aut utrunq, corrumpitur, ut Colligo,
igram / Versamle / ließ zusammen / Mido,
irazim / vstakam / Stöß an / Scheneiß
: aut prepositio manet integra corrupto
rbo, ut Excido, Wopadäm / Fall herauß /
primo, Dolmō liffen / Deuch nütet:
aut

aut contra verbum manet integrum, corrupta, prapositio. ut Colludo, Spoliu hram / Epulmit / Compono, Elladam / Sâzupimnen Qua de re agit Diomedes libro 8 Donatus 2. Editione. Priscianus libro 8 Illi bipartitam ajunt esse verbi figuram, sunt enim verba aut simplicia, aut composita hic addit de composita verba, quæ nimirum ex verbis jam compositis rursus componuntur, ut Repercutio, Baje tepu / Scla Stiga Spago, wledet / Subinvideo, Zwoicijm / bln nepdig Cicero in Oratore. Quintilianus libro cap. 7. Gell. lib. 2. cap. 17. nonnulla etiam de hac compositione scripserunt. Primò quæta maxima potero brevitæte dicam de verbis, quæ in compositione corrumpuntur, deinde de ipsis prapositionibus.

A, in E, mutant.

COMPOSITA ex verbis Damno, Zatract / get / lupim Verdamine / Halo, Dyhan Wûn wjdawam / Achemy / Silbe geseomac / Lacto, Wl: Lem fimmj / Seu gib zu saugen / Mando, Poraućjm / B. f. el

Pat.

patro, sacro, D
uaj / Dul qe
am / Mandu
no / Corpo, Bui
Dowowym / E
peth tućne / d
Kraćjm / Dep
tior, Epim
heile / Scam
Stiga Spago,
neve: mconden
ubelo, Dctam
cto, Njstojm
Poraućjm / B. n
uaj / oćwaj / C
na retinent A,
mpario, E Imp
o, Ruracio, se d
enda jant.

A, in I, q

AMICO, Vri
Inimico, Np
Inimicor, ari

aut contra verbum manet integrum, corrupta, prepositio. ut Colludo, Spolu brām Spiel mit / Compono, Sklādam / Sā zusammen Qua de re agit Diomedes libro 8 Donatus 2. Editione. Priscianus libro 8 Illi bipartitam ajunt esse verbi figuram sunt enim verba aut simplicia, aut composita hic addit de composita verba, quæ nimirum ex verbis jam compositis rursus componuntur, ut Repercutio, Zase tepu / Schlaßet / Subinvideo, Z awic ijm / bin neydg Cicero in Oratore. Quintilianus libro 10 cap. 7. Gell. lib. 2. cap. 17. nonnulla etiam de hac compositione scripserunt. Primò quæta maxima potero brevitate dicam de verbis, quæ in compositione corrumpuntur, inde de ipsis prepositionibus.

A, in E, mutant.

COMPOSITA ex verbis Damno, Zatractet lupin Verdammte / Halo, Dyham Wūn wjdawam / Atherm / Silbe geschnack / Laeto, Mellem kimm / Seugib zu saugen / Mando, Poraućjm / D. f. Pat

atro, sacro, L
uaj / Nu qe
an / Nand
o / Carpa, V
Doomoym /
men tuēne /
i. ačjm / G
rior, Zepim
deile / Sc
Eteia Spago
terve : mcon
rabelo, D
cto, Nofoj
Poraućjm / B
qu codijugi
m retinent A
pario. E
Reractio, se
enda sunt.

A, in I, q

AMICO, Vri
Inimico, R
Inimicor, ara

atro, Sacro, Doda nam Bohu / Posrê-
 uai / Deltige / Traſto, D'ijram ſew nêto
 am / Danducere / Arceo, Dopanſim / Treib
 o: Carpo, Buhâm / Bietch ab / Fallo,
 Dodoodym Betuq / Farcio, Dabijwâm
 eb tuêne / d'iam / ſtopp roll on / Gradior,
 Ciacſim / Gêde / Pario, Kocijm / Gêbêr/
 ator, Trpim / Leide / Partio, Delijm/
 helle / Scando, Wupugi na horu/
 Stiz Spargu, Rop-pugi / roziappam/
 we: urcondemas, D'uzugl/verdamme/
 abelo, Opium Athine / mit Arbeit / De-
 ſto, Rozfoſc-nim / beluſtige / Commendo,
 oiaucſim / Bietchle / Impetro, Wuproſ-
 ai / obdrugai / Selanqe / Et. pauca admo-
 m retinent A, ut Exbalo, Er partio ſic
 partio. Et Impertio; à Tracto, Pertra-
 o, Retracto, ſed hac & alia id genus uſu di-
 nda ſunt.

A, in I, quæ ſunt ex verbis.

Amico, Prÿjele cinjm / Mach Freund/
 Inimico, D'prÿjele cinjm mach Feind/
 Inimicor, aris, Neprätelſiwj mâm/
 M treib

egrum, co-
 Spouh-am
 am / Sā
 medes luro
 ianus luro
 rei figuram
 aut compo-
 nimirum
 us compo-
 pu / Scla
 m-blin nepi-
 ianus luro
 mulla etiam
 Primo qua-
 dicam de ve-
 pntur, de
 tro, Saxo, Dodāram Bobu / Posvēr-
 ugi / Nallge / Tractō, Vīram se w nēto
 in / Nandiere / Arceo, Dōpanjm / Treib
 o / Cerpo, Dīrām / Belech ab / Fallo,
 Dodwoodym Petueq / Farcto, Dabjwām
 eb tuēne / dē am / ftopp vollen / Gradior,
 Graējm / Gēha / Parto, Rōcjm / Gēbehr/
 acior, Lpūm / Letde / Partio, Deljūm/
 Heile / Scandō, Wstupugi na horu/
 Steig Spargo, Rō:ptpugi / rozjēppam/
 uve: utcondemno, Dīfū: uqi/verdamine/
 abelo, Dpūm Aftūm: mit Arbele / De-
 to, Rozfōlō-nim / beluſtize / Commendo,
 oiaucjm / Bīēple / Impetro, Wyprosz
 qz/ oborzuqi / Etlanqi / &c. pauca admo-
 m retinent A, ut Exhalo, Er partio ſe
 partio. Et Impertio; à Tractō, Pertra-
 o, Retractio, ſed hac & alia id genus uſu di-
 nda ſunt.

A, in I, quæ ſunt ex verbis.

mmo, Zateac
 laro, Dpūm
 mo / Gēbe
 Prīmjm / Scū
 ūcjm / B. ſit
 Pat
 AMICO, Prjetele cījm / Mach Freund/
 Inimico, D: prjetele cījm mach Feindt/
 Inimicor, aris, Dēprätelſwjm mām/
 M treib

trib Feindes / Raſſe: Manco, Zuſtawān /
 Verbleib / aajunctis prepoſitionibus E, IN,
 Pra, Pro, Taceo, Miſſim / Schweltz ſtil /
 Placeo, Eitijm ſei / G. ſolle / Habeo, Mām /
 Habe / Lateo, Mit anoch ſem / Lieg verbor-
 gen / Fateor, Wpndāwām / V. ſenne / &
 ex Lacio verbo priſco compoſita, ut Allicio,
 Wātijm / Prizuzgi / Melpe an / Elicio,
 Wpnu, ug / Loſt d. rauh / Facio, E. ā. jhm /
 Wieiſſ / Facio, C. ajm / Thue / Sapio, W. ā. m.
 chut w. jbbē / G. m. d. e / Rapio, Wpōij. ā. m.
 Miſſh. inweg / Capiō, Beru / V. ā. m. ā. m. /
 Fange Caſo, Pa. ā. m. / F. j. / Ago, E. j. m. m.
 Thue / handle / Frango, L. ā. m. j / Zerb. ſich /
 Tango, Dotſtām ſe / Rühr an / Pango,
 Wipſtām / ſt. i. ā. m. w. hromacu / heſt an /
 Stet. eln / Cano, Zp. j. w. ā. m. / Singe / Sa-
 lio, E. ſā. c. i. / Sp. t. i. q. / Statuo, Poſtawug-
 Gā. ſe. Excipe Complaceo, Perplaceo, Per-
 ago, Deſor. ā. w. ā. m. / Verriſt / Circumago
 Obundāwām / Zerb herumb / Satago
 Starām ſe r. ā. m. nē / Bin ſor. j. ſt. l. i. g. / Do-
 go, V. r. e. l. p. w. ā. m. / J. w. ſem / Leeb / Verbleib
 Cogo, W. hromacu ſe ā. o. j. m. / n. u. j. m. / J.
 t. i. w. j. u. j. ā. m. a. / J. i. n. g. / Repango, & ca.

poſita ex Facio,
 ut Tepelacio, &
 deſacio, W. o. ſe.

A, in

QUATI

G. ā. t. i. u. / S.

Calco, P. ſ. i. l. i.

Scalpo, S. u. a.

G. ā. m. u. t. E.

ſ. i. l. a. u. ſ. / Inſu.

p. n. a. c. i. ſ. i. m. / In.

Z. i. e. t. e. m. / E.

W. a. r. p. i. w. ā. m. /

ā. n. ā. m. ex Capio.

W. i. m. e. i. n. / V. e.

b. e. n. a. c. e. ſ. i. d. e. s.

D. i. e. a. n. ſ. a. n. g. a.

t. u. r. p. o. t. u. s. ex v.

D. i. u. m. e. d. e. ſ. t. i. b.

c. e. n. u. m. i. ſ. ſ. e.

p. r. a. m. / a. n. j. c. i.

E. m. d. e. p. t. a. m.

P. o. o. c. ſ. t. a. m. e. n.

poſt

tribe Geindtschafft: *Maneo*, *Zuſamman*
Reibet / *ajunctis prepositionibus E, IN,*
Pra, Pro, Taceo, Mitem / *Schweig ſtil*
placeo, Litijm ſe / *S. folle* / *Habeo, Mäm*
Habet Lateo, Wtanoſti ſem / *Lieg verbor*
gen / *Fateor, Wtänäm* / *Viſenne* / *E*
ex Lacio verboprſeo composita, ut Allicio,
Wätijm / *Prinuzgi* / *Neipen* / *Elicio,*
Wtünuzgi / *Loſt derauſ* / *Facio, Fäpm*
Wierff / *Facio, C. ijm* / *Shur* / *Sapio, Mäm*
cut w jobe / *S. miche* / *Rapio, Wpöjäm*
Neſh hincwa / *Capio, Baru* / *Prämäm*
Fange Caao, Patäm / *Fay* / *Ago, S. jnim*
Shur / *handte* / *Frango, Läm* / *Zubrueh*
Tango, Wöſſäm ſe / *Rühran* / *Pango,*
Wtſſäm / *ſciaräm w bromadu* / *heſt an*
Stecteln / *Cano, Zuyam* / *Singe* / *Sa*
lio, Skäcu / *Spring* / *Statuo, Poſtawugli*
Säge. *Excipe Complaceo, Perplaceo, Per*
ago, Doſoräm / *Verriſe* / *Circumago*
Obundäm / *Leib herum* / *Satago*
ſciaräm ſe rämme / *Bin ſorgfältig* / *Do*
go, Pridpäm / *Zuſem* / *Leeb* / *Reibet*
Cogö, Wbromadu ſciaräm / *nurjm* / *Z*
uno zuſammen / *Spring* / *Repango, E* / *cun*

poſt

ſta ex facio
 ut Tepelacio, J
 defacio. Wöſſ

A, in

QUATI

Sa ſtite, Sa

Calco, Pm.

Scalpo, Sma

Sama E

tel auſ, Inſu

vngelidm, In

Seiſen / E

Wpewam /

unum ex Capio

Dimer / De

benaeſt pdes

Noan, tang a

zurpotus ex d

Dismedestit

cena. meſſe, E

pram; adje

E inſcriptan

Poccas tamen

posita ex Facio, si ex verbis componantur,
ut Tepefacio, Wohlthun / maq̃ laulich / Ca-
lesfacio, Wohrthum / Wech warm.

A, in V, quæ ex verbis.

QUATIO, Nārlinē hol am arē trēst /
Sārttel / Salto, Stach / Lancuq / Lang /
Calco, Vessl. rāu am / Stett mit Stüssen /
Scalpo, Stauzi / dibi / Krabe / Schabe /
Scham: ut Executio, Wörrājam / Schüt-
tel auß / Insulto, Wstulagi / Spina mie
vngestum / Inuico, Ida, napugi / wistām /
Iret ein / Eruck ein / Biew ein / Insculpo,
Warcowam / wörr. zugi / Grab ein / &
unum ex Capiō, Occupo, as, Zachwazugi /
Nem ein / Weisszurot / si Criminiticis ha-
benda est fides; nam Occipio, Z. érnām /
Neb an / sang an / à capio fit: Occupo vide-
tur potius ex verbo absoleto cupo compositum,
Diomedes lib. 1. ducet, scalpo non sculpo di-
cendum esse, & gemmam scalptam, non scul-
ptam; adjecta tamen præpositione, insculpo,
& insculptam gemmam dicendum esse.
Póccas tamen & scalpo & sculpo posuit in-
ter

posita ex facio, si ex verbis componantur,
ut Tepefacio, Wohlgeim / maq; laulich / Ca-
lesfacio, Wohlwiedem, Wohlgewinn.

A, in V, quæ ex verbis.

QUATIO, Nāplne hplām arb trēst /
Stüttel / Salco, Städt / Lancuq / Lang /
Calco, Pesslpanām / Lett mit Füssen /
Scalpo, Siraugi / dibi / Krabe / Schabe /
Scharrut Executio, Wpīrāam / Schüt-
tel auß / Insulto, Wstulugi / Spina mie
vnuetām / Inculco, Dapapugi / wstfām /
Bret ein / Truct ein / Biew ein / Inculpo,
Wreppdam / wprzugi / Grab ein / &
anum ex Capiō, Occupo, ut, Zactwazual /
Dem ein / Welgzuor / si Grammaticus ha-
benda est fides; nam Occipio, Z. ēirām /
Dre an / sang an / à capio fit: Occupo vide-
tur potius ex verbo aboleto cupo compositum.
Diomedes lib. 1. docet, scalpo non sculpo di-
cendum esse, & gemmam sculptam, non scul-
ptam; adjecta tamen præpositione, insculpo,
& insculptam gemmam dicendum esse.
Pocis tamen & scalpo & sculpo posuit in-

ter verba, quorum praterita exeunt in ipse.
Priscian. lib. 13. tum scalpium, tum sculps-
tum, à prateritis scalpsi & sculpsi posuit.

E, in I, quæ ex verbis.

TENEO, Drzim / Doit / Sedeo, Sedim /
Sitz / Rego, Rytom / Riqier / Lego, is, Bije-
ram / cju / Kloubunhammen / Lieb / Emo,
Kupui / Kauff / Premo, Llaçim / Truck /
Specio verbo prisco, ut Aspicio, Wyléwam /
Siehe an / Excipe Relego, Duomu çtu / Lieb
wieder / & Perlego, Rastere wpcitam /
Durchleß / & Coëmo, Skupugi / Kauff
zusammen.

V, in E, breve mutant.

DEIERO, Wosce / pziçapam / Schwer
therwer vund hoch / Peiero, Faleçné pzi-
çapam / Schwer einen falschen Eydt / à
Juro, Pziçapam / Schwer. Dejero apud
Plaut. aliquoties reperitur: Perjuro non
solum apud eundem, sed etiam apud Horat.
2. Ser. sat. 3. -- quare.

Si quid vis fac
auters an
& apud Urian
emper is, som
Lam pui
Conjuro, De
ammam.

Nonnulla d
ca

E, in I,

De sunt
chlag / Suach /
Quero, Nletam
nigresçapam
Quero, Woghet a

Au, in C

LAVDO, Pl
explodo, W
çim mte etiam g
acu pziçim / C

Si

ter verba, quorum praterita exeunt in ipsi.
Priscian. lib. 10. tum scalpium, tum sculp-
tum, à prateritis scalpſi & sculpſi poſuit.

E, in I, quæ ex verbis.

TENEO, Deſim / Halt / Sedeo, Sedim /
Sitz / Rego, Rith in / Riquet / Lego, is, Zbije
räm / cſiu / Kloubzuſammen / Ließ / Emo,
Rupugt / Rauff / Premo, Elächſt / Druckt /
Specio verbo priſco, ut Aſpicio, Wohlédäm /
Siehe an / Excipe Relego, Znomu cſu / Ließ
roleder / & Perlego, Naſſe, ze wöcſtäm /
Durchließ / & Coemo, Stupugi / Rauff
zuſammen.

V, in E, breve mutant.

DEIERO, Wöſſer / pſiſäpäm / Schwer
ſchwer vaud hoch / Peiero, Paſſſne pri-
ſäpäm / Schwer einen folſſen Eyde / à
Juro, Priſſäpäm / Schwer. Dejero apud
Plaut. aliquoties reperitur: Perjuro non
ſolum apud eundem, ſed etiam apud Horat.
2. Ser. ſat. 3. --quare.

Si quid vis ſat
auſers un
& apud Græci
aper u, ſon
Ziam pñ
Coamo, Pri
ammon.

Nonnulla a
ca

Z, in I,

Ze ſiue
Hug / Suerſ /
Luro, Hledäm
Hreſſäwäm
Luro. Wöſſeda

Au, in C

LAVDO, W
plodo, W
ſiue etiam g
acu pſſſim /

Si

Si quid vis satis est, perjuras, furtipis,
aufers undique.

Apud Ovidium perjuros deos: cetera
imper u, simplicis retinent, ut Adjuro,
Berni penam / Schwer bestial /
Conjuro, Dinstagum pollicem / Schwören
anman.

Nonnulla diphthongi etiam in vo-
cales migrant.

A, in I, longum mutant.

Quæ sunt ex verbis Cedo, Sepurc /
Sledam / Ledo, Brazim / Berlis /
uero, Sledam / Such: ut Concido, Naz
is rosfamam / Berfauert / Alhio, Ex-
ro, Wyhietawam / Siforisch.

Au, in O, quæ ex verbo.

LAVDO, Plafam, radest / Frolocke / ut
plodo, Wyhazui s plafanum / Dera
est mit etiam getes / Complodo, Wybro
eu plazum / Sledag zusammen / Sup-
plodo,

Si quid vis satis est, perjuras, furtipis,
aufers undique.

Apud Ovidium perjuratos deos: cetera
creper &, simplicis retinent, ut Adjuro,
Semi penam / Schwer bestia/
Conjuro, Pissagum ponicé / Schwaiz
amun.

Nonnulla diphthongi etiam in vo-
cales migrant.

E, in *I*, longam mutant.

Quæ sunt ex verbis Cedo, Sepurc/
plag/ Stuch/ Lado, Brazim/ Berlus/
uero, Nledam/ Suck: ut Concido, Naz
proyistawam/ Besenwiltet/ Althao, Ex-
ero, Wyhet amam/ & isorsq.

Au, in *O*, quæ ex verbis

LAUDO, Plesum; rabeti/ Froloct/ ut
plodo, Wyhazui & pleskanin/ Ver-
si mi etiam getes/ Complodo, Whros
tu plazim/ Schlag zusammen/ Sup-
plodo,

plodo, Rohama dupam / Klopff mir die
 Süßen auff den Boden / Excipe, applau-
 do. Plodo apud Prisco: pro Plaudo diceba-
 tur, vide Diomedem lib. 1.

Au, in E, que ex verbo.

CLAUDO, Zamj:ám / Schließ zu / u.
Excludo, Wywerthau / Schließ auß / Con-
 cludo Spolu zamj:ám / Schließ zusam-
 m:n: vel sunt á Clado, nam utroque mo-
 do dicitur.

Au, in E, longum, unum mutat.

Compositum ex verbo, Audio, Obedi
Proslautám / Verhörge.

COMPOSITA que mutant a, in i, siue
 insupino habent, e, ut Facio, Reycio, Do-
 spant cáym / Woff platenio / rejectum
Spargo, Conspargo, Postopugi / S ipi u
 conspersum. Excipiuntur Go, hylaba fíci
 ta, que a, simplices servant, ut Ango, fra-
 go, tango, ut enim dicimus actum, sic ex-
 exactum, ut fractum, ita effractum.

nam retinent co-
 sum, inquam
 habent in supi-
 Et Situo, u, ut
 pro E gis com-
 Supina. E
 as continetur.

Simpliciter
 p
 Tum C
 in
 Ham
 m

Qua
 nam
 parum gerna

EX Pradole
 partem sui amittit

re coacti, u. ca.
 hares, Pl. ex
 Cupio, Wo
 in quoniam po
 extrinsecus
 in, o, longum
 sententibus, bi
 A, putat, non, Com
 tia

plodo, Rohama dupam / Klopß mte dnt
 Füssen auff dem Boden / Excipe. applau-
 do. Plodo apud Prisco pro Plaudo diceba-
 tur, vide Diomedem lib. 1.

Au, in E, quæ ex verbo.

CLAUDO, Zamyram / Schließ zu / ne
 Excludo. Wyrthua / Schließ auß / Con-
 cludo Spolu zamyram / Schließ zusa-
 m: n: vel fune â Cludo, nam utroque mo-
 do dicitur.

Au, in E, longum, unum mutat.

Compositum ex verbo, Audio, Obedio.
 Proslautam / Echoque.

COMPOSITA qua mutant a, in i, sive
 in supino habent, e, ut Facio, Recio. Sdo
 zpant cāpim / Waff ploteris / rejectum
 Spargo, Conspargo, Pot. opugi / B ipr m
 conspersum. Exdipiuntur Co, hliaba fāci
 ra, quæ a, simplicis servant, ut Ango, fra-
 go, tango, ut enim dicimus actum, sic ex-
 exactum, ut fractum, ita effractum. A, puræ, non, Con-

nam retineat
 hunc, incipit
 a, habent in sup
 & Sicut, u, a
 pro & q, a
 Supra. P.
 an conmutat
 Sinquæ
 P.
 Tum Cui
 thod
 Hanc
 n. a
 Quæ
 quam
 pro
 h. x. Præ
 parum
 de
 h. x. Præ
 de
 in quorum
 ex
 in
 a, mo, longum
 centibus, bi
 A, puræ, non, Con

viam retinens composita ex Cado, ut recatum, incatum. Composita tamen ex Habeo, habent in supino, ut exhibitum; ex Saluo, Statuo, u, ut impaliu constitutum. Sapius & ejus complices non videntur habere supina. Hec præceptio his tribus versiculis continetur.

Simplicis, A, retinent tam Co, finita, supina.

Tum Cado, quæ gignit: reliquis, e, continuat illas.

Hanc habeo, Statuo, statui, quæ auferre meminit.

Quos ubi et explicavit præceptor, postulat de Præteritis & Supinis omnium verborum, genus.

Et X Præpositionibus quedam interdum autem sui amittunt. Cuius, enim, sequens vocali, ut, tam, abigit, ut Coëmo, Coëreo, Pæi, ræque; & dæz autem abigit: Cæpio, Deum, Eum, et, huius, an, Cogo: & per quorum postremum, a, verbi simplicis extritum est, ago, cogo, vel potius, o, & in o, longum coemerunt. Quidam ex recentioribus, hic præpositionem Cum, esse præcat, non, Con, & iueram m, cum vocali

precedente fuisse extritam Verum Quin-
 til lib. 1. c. 7. Con, esse docet non Cum. Fre-
 quenter autem inquit, prapositiones quoq;
 copulatio ista corrumpit, inae abstulit, au-
 fugit, amisit, cum prapositio sit Ab, sola: &
 Con, cum sit prapositio Con: sic ignavi & E-
 repti. Idem cap. 6. Inherent tamen qui-
 dam molestissima diligentia perversitate ut
 Audaciter potius dicant, quàm Audacter,
 licet omnes Oratores aliud sequantur: & e-
 micavit, non emicuit, & conire, non coire,
 Non dixit Quintilianus, ut vides, Cumire, qu, d, intercipi-
 sed Conire, Lege Gellium lib. 2. cap. 17. AB, dazym/ Dehe
 in amitto, b, amisit, Stracugi acb od sebe nam vir. com.
 paussim / Verliche / ut ex Quintilianus / Romano, Zile
 modo vidi si. OB, in Omitto, D parissim / adeo, Natoru
 Laß aussen / Operio, Pissipwam / deß zur. namo, Wofup
 eandem amisit. AD, d, in Aperio, Dtwja / aoleu, Spire
 ram / Dokripwam / Thue auff / & in ver-
 bis quorum prima est, s. litera, ut Aspiro, antheran / Wile
 Nadihugi / Blas an / Feich an / Ascendo, Simbach / Amb
 Wstipuzi na horu / Feig auff / Asso, Pissip / Dmbged
 stogym / Stch daber: quidam tamen
 maxime antiquarij malunt adspiro, adsto,
 scribere, Trans duas ultimas literas fere
 abij.

aut, si verbis a
 est, azel i, ael
 Doeraleh / Trauch
 ber / Irmo, Wi
 ber / legitur e
 hne hincutd
 etbores. AB
 Tragweg / b,
 pcer.
 Quadam liti
 homie cause,
 qu, d, intercipi
 nam vir. com.
 Zile
 namo, Wofup
 aoleu, Spire
 M, b, ut Ambur
 antheran / Wile
 Simbach / Amb
 Dmbged
 QUARUND
 ut finies primis
 nt, sic AD, m

igitur, si verbis adjungatur, quorum pri-
 or est, d, vel i, vel n, ut Trado, Wiederaum/
 oeraleb/ Trajcio, Prewozuq/ Sicut puz
 er/ Trano, Prewpluual/ Sicutuun hio-
 er/ legitur & Tramduco, Prewozuq/
 ihe hinduich/ transiectus apud idios
 iores. ABS, in Asporto, Donajom/
 ragweg/ b, abicit, ut Priscianus lib. 2.
 cet.

Quadam literam aliquam asciscunt eu-
 ra, contra causa, sic PRO & RI sequente ro-
 ant, Canres, i, d, intercipiunt, ut Prodeo, Wen wps
 17. Adhym/ Gehe herfür/ Proaigo, Werdam/
 ab edjeuine otracym/ Verschwenbe/ verichwale
 Redamo, Zise milugi/ Lie hindwiedet/
 deo, Deatracugi se/ Komme wieder/
 dimo, Wufupai/ Erlöb/ Kauffw der
 doleo, Spline wo nym/ Rucke stard.
 b, ut Amburo, Spalual wüfob, Brenn
 abheran/ Bersänge/ Ambio, Du dym/
 mbach/ Ambigo, Obundawam/ Poetys
 Bmbgied/ Zwigle.

QUARUNDAM ultima consonantes si-
 r similes primis verborum, quibus adbe-
 ut, sic AD, mutat D, in c, f, g, h, n, p, r,
 M 5 f, b,

f. e. ut Accipio, Prigimam / Empf. h. e. & CON. / f. e.
 Afficio, Reg. nationum / Nach ein angriff, ut laudo
 mütung / & gredior, Pr. stupug / Pr. papit / Imitor,
 dauno ne fodo / Geh zu rüem / Eue d. / Eem m.
 nenanquiff / Aludo, Pochebog / Eem m. / D. nach Co
 deli Annumero, Prigimam / Zehdazug / Connecto,
 Appono, Pr. f. á. ó. m. / Ihue p. e. leg. m. e. n. / Corripio,
 zur / Arrodo, Dagimam / Denaa / & f. e. e. d. m. t. a. m. e.
 deo, Pr. f. e. d. a. m. / Sig. e. a. e. n. / A. m. i. g. o, V. e. r. e. p. e. r. i. u. n. t. u. r.
 t. o. f. a. m. f. e. / R. u. p. t. a. n. / O. B. / e. m. e. f. / g. / p. / u. d. f. e. r. o, P. r. i. m. a.
 obiba, P. i. a. / J. e. r. e. m. e. / Occurro, W. u. y. g. o, P. i. n. e. a. m.
 heum / Beque / Affundo, D. o. m. w. a. m. P. r. i. c. i. a. g. i. e. i. n. a.
 Umbaleff / g. e. f. a. n. / Oggannio, w. e. f. f. e. g. / h. a. r. e. d. e. o, P.
 tam / E. i. t. t. o. p. r. a. i. f. f. n. u. b. e. p. e. i. u. a. / I. e. h. e. l. e. m. e. / C. o. n. i. a. d. o, P.
 in die Ohra / E. a. t. e. f. f. e. / Oppono, D. a. p. e. n. i. a. m. e. n. / C. o. r. d.
 n. r. i. a. d. u. / E. p. m. i. a. g. e. n. / S. I. B. / e. / m. e. / p. o. m. d. a. m. a. n. d.
 g. m. p. r. e. u. t. d. u. c. u. r. r. a, P. r. i. m. i. a. d. m. / P. o. t. o. r. e. t. u. p. e. a. n.
 p. o. m. e. t. e. f. a. m. / R. o. m. e. n. z. u. h. u. i. f. / S. u. f. i. c. i. a. m. e. i. n. t. e. g. r. a,
 S. e. m. d. e. n. t. a. t. e. i. p. m. / D. i. r. a. e. n. u. a. / S. u. g. g. e. r. e. D. i. p. o. m. e. b. e.
 P. o. d. a. w. a. m. / D. o. r. a. r. a. m. / t. h. u. e. o. n. d. e. r. i. q. u. e. m. e. r. g. o, P. o. r. p. u. s.
 e. q. u. e. D. u. l. f. o. n. d. R. e. v. e. / S. u. m. m. i. t. o, E. a. n. q. u. i. d. a. m. t. a. m. e. n.
 p. o. f. o. l. a. m. / n. e. b. D. o. d. a. w. a. m. / S. e. i. c. f. p. a. r. e. n. v. e. r. o. o. h. g. e. f.
 h. e. f. p. i. n. a. c. h. / S. u. p. p. e. r. o, P. l. a. c. a. m. t. a. g. n. e. n. b. o. r. a. t. p. o. z. n. a.
 m. i. n. e. S. e. a. r. p. e. p. e. m. i. f. t. e. t. i. n. e. m. B. e. t. r. u. g. e. u. r. / & m. e.
 S. u. r. r. i. p. i. o, S. u. g. n. e. v. r. i. p. a. m. / S. e. i. d. e. m. i. l. i. t. a. m. n. e. g. r. a. m. e. f. o.
 11

[illegible]

1. *Exemplum*, & *CON*, sequentibus *l, n, r*, in casdem
 2. *Modis* regunt, ut *Iludo*, *Domino* *me* / *Esse*
 3. *me* / *Imitor*, *Domini* *me* / *Esse* *me*
 4. *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 5. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 6. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 7. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 8. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 9. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 10. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 11. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 12. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 13. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 14. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 15. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 16. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 17. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 18. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 19. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 20. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 21. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 22. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 23. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 24. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 25. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 26. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 27. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 28. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 29. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 30. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 31. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 32. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 33. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 34. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 35. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 36. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 37. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 38. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 39. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 40. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 41. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 42. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 43. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 44. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 45. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 46. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 47. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 48. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 49. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 50. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 51. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 52. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 53. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 54. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 55. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 56. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 57. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 58. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me*
 59. *Esse* *me* / *Esse* *me* / *Esse* *me* / <

dem lib. i. nam veteres gnosco, gnovi dice-
bant. Idem sentit Priscianus lib. 2. Est i-
quit, quando N. principalis syllaba ante se
assumit, g, ut natus, gnatus, Syn/ Sot. n-
notus, gnotus, Známey/ Bekandē/ atq. in
de ignotus; Známey/ Bndekandē / gno-
co, novi, gnovi. Idem tamen l. i. ait, N
mutari in g, ut Ignosco, Depaussim / ver-
gribe/ Ignarus, Lenwý/ Saul / Ignotus
Ignarus, Nwédomy / neumelý / Wno-
fendē / Ignominia, Nanka / Zhanéný na-
pectiwolli/ Schandē / cognosco, cognitus
Sed sententia incertus subjungit: potest ta-
men in quibusdam eorum etiam per concu-
sionem adempta, n, videri, quia in simplicibus
quoque potest inveniri per adjectionem
g, ut gnatus, gnarus. Zméley/ Wissendē
Quidam ex recentioribus à verbo Grac-
yndoxu, putat γνώω, gnosco factum. For-
tasse videar tibi nimium Grammaticus: au-
di de eadem re principem Oratorum in O-
rat. Noti, inquit, erant Nadi, & Nari-
quibus In, prapom oporteret, dulcius visum
est Ignoti, Ignavi, Ignari dicere, quàm ul-
terius postulabat. Quintilianus in eadem

sententia: lege-
ulimus. Sed ce-
ationes. INTE-
ar, r, mutavit n-
eligo, Rezum-
no PER, adjecta
e Pellicio, Lab-
schmelchen /
quod Livium le-
uentativum:
succeco, Nister-
ch dicitur.

Quadam ultra
diversus ab us,
N, IN, prapolica
m, ut Combibo-
antem/ Commi-
eb / Desplemer
N, Wnoam /
prapom / Lab-
b, ut Comburo
rdum n, in gr-
literarum inter-
AB, prapom /

est

dem lib. 1. nam veteres gnosco, gnovi dice-
bant. Idem sentit Priscianus lib. 2. Est in-
quit, quando N. principalis syllabæ ante se
assumit, g, ut natus, gnatus, Syn/ Got. a
notus, gnotus, Známey/ Bekandē/ ai g. in
de ignotus, Reznámey/ Babelandē / gno-
co, novi, gnovi. Idem tamen l. 1. ait, N
mutari in g, ut Ignosco, Dopaußijm / ven-
zeibe/ Ignarus, Lentwß / Faul / Ignotus
Ignarus, Newédomß / neumelß / Dnr
scndt / Ignominia, Danba / Zhanénij na-
pectuwotti / Schandē / cognosco, cognitus
Sed sententia incertus subjungit: potest ta-
men in quibusdam eorum etiam per concel-
sionem adempta, n, videri, quia in simplici-
bus quoque potest inveniri per adjectionem
g, ut gnatus, gnarus, Zméien/ Wissendē
Quidam ex recentioribus à verbo Græce
gnōscō, putat gnōscō factum. For-
tasse videar tibi nimium Grammaticus: au-
di de eadem re principem Oratorum in Or-
at. Noti, inquit, erant Navi, & Nari-
quibus In, praponi oporteret, dulcius visum
est Ignoti, Ignavi, Ignari dicere, quàm ut
verius postulabat. Quintilianus in eadem

sententia: lego-
ulimus, Sed
tiones. IN
is, r, mutavit
cllgo, Rojum
PER, aayēta
Pellicio, Lab
schmelzen /
prid Librum le
guentatorem:
suco, Distig
dicitur.

Quadam ulu-
versus ab his,
IN, prapota
m, ut Combibo
andem/ Commi-
b / Weiglene
Wpaußijm /
ausßijm, Lab
Echhineum
b, ut Comburo
radum n, inor-
literarum inter
AB, prapota

sententia : lege locum quem paulo antè
 culimus. Sed redeamus ad reliquas præ-
 ceptiones. INTER, si Grammaticis credi-
 mus, r, mutabit in l, præposita verbo Lego,
 intelligo, Rozumijm / Verstehe / quasi inter-
 PER, adjecta verbo Prisco, Latino, ge-
 Pellicio, Lahodné podwozugi / Verstehe
 schmelzen / quod & pellicio aliquoti-
 bus Livium legitur : unde Perleccio, as,
 uentativum : item pelluceo, quod &
 luceo, Wasserze Saizijm / Schmelze
 dicitur.

Quædam ultimas consonantes mutant
 versas ab us, quibus præponuntur, sic
 IN, præposita literis b, m, p, mutant,
 m, ut Combebo, Spolu pipi / Lince
 ndern / Committo, Swérugi / Ich vo
 b / Befehleinen tiere / Compono, Im-
 Wpivam / Lince hincin / Immitto,
 aufijm / Laß hincin / Impono, Wflac
 / Geb hincin. Aliquando interpone-
 b, ut Comburo, Spoluat / Verstehen/
 dum n, migrat in m, nulla harum tri-
 terarum interposita, ut Comedo, Comi/
 AB, præposita verbis Fugio, Wflam/
 Elieh/

sententia : lege locum quem paulo ante
 culimus. Sed redeamus ad reliquas præ-
 tiones. INTER, si Grammaticis credi-
 mus, r, mutavit in l, præposita verbo Legō,
 intelligo, Nozumim/ Versteht/ quasi inter-
 PER, adjecta verbo Prisco, Latino, ge-
 Pellicio, Lahodnē podwozuat/ Betuege
 schmeltzen/ quod & perlicio aliquoti-
 bus Livium legitur : unde Perlicio, &
 quentativum : item peluceo, quod &
 luceo, Dastize Sahnim/ Scheine
 dicitur.

Quadam ultimas consonantes mutant
 versas ab ys, quibus præponuntur, sic
 IN, præposita literis b, m, p, mutant,
 m, ut Combibo, Spolu plat/ Irnef
 andern/ Committo, Swérugi/ Ich vo
 b/ Befehleines frem/ Compono, Im-
 Wpiwam/ Irnef hinein/ Immitto,
 aufstigm/ Laß hinein/ Impono, Wfläc
 / Gef hinein. Aliquando interponi-
 b, ut Comburo, Spaluat/ Verbrunn/
 dum n, migrat in m, nulla harum tri-
 terarum interposita, ut Comedo, Gm/
 AB, præposita verbis Fugio, Dntäm/
 Elieh/

Glück / & Ferro, Neßu / Trag / b, mutat in, verbi gratia
 u. Ausugio, Wistam ostud / Lauff daro, I, consonante
 Ausero, Wduessora, Wam hinweg: bus, uan / Sissu
 praepositionis meminit Cicero in Oratore. I, conan / Diqui

EX praeposita dictioni incipienti à vocali: foris scilicet
 aut consonantibus, c, p, q, s, t, manet invariabilis. Disideo, I
 gra, ut Exaro, Wprociawam / Actei ausis / Disprabo,
 Exaro, Wprociawam / Excutio, Et non euander /
 pono. Wistam / Leq aus / Exquiro, Et esse veniend
 scribo, Wprociawam / Exscribo aus / Extendo, itano / Sissu
 Zonciagi Zonciawam / mach quina / Wnd Ciceroem &
 si aut Praecolitas, in eandem ferè migramus domum,
 ut Officio. Wistam / Actei aus / Ma. de Ornat.
 fundo, Wprociawam / Sicut oder alicuius Diquis Rei
 ante: ante ceteras consonantes locum habet in uero litera f
 E, ut Educio, Wprociawam / Sicut herasorat, ut Dislun
 Fluac, Wistam / Actei aus / Ma. de Ornat.
 Wistam / Actei aus / Ma. de Ornat.
 heraus / Enarro, Wprociawam / Wistam / Actei aus / Ma. de Ornat.
 da u. Educio, Wprociawam / Sicut herasorat, ut Dislun
 aus / Enarro, Wistam / Actei aus / Ma. de Ornat.
 Wistam / Actei aus / Ma. de Ornat.
 raus / Educio, Wistam / Actei aus / Ma. de Ornat.

DIS, & DI uerem significant, ut in ante / Drum
 Wistam / Actei aus / Ma. de Ornat.

Fluch / & Fero, Refu / Trag / b, mutar / verbi incipit
 u, Aufugio, Aufam ostud / Lauff davon / I, consonante
 aufero, Odnauffom, Nem hinweg: b, m / Als zu
 prapositionis meminit Cicero in Oratore.

EX praposita dictioni incipienti a vocali, sonis sequitur
 aut consonantibus, c, p, q, f, t, manet in
 gna, ut Exaro, Wyrotawam / Acter auf / Disfrabo,
 Exaro, Wypticfual / Eibitt / Excutio, Et non emander
 pono, Wyf. d. am, Legauß / Exquiro, Et expe vonnand
 fcribe, Wyf. ual / Schrab auß / Extent / i, no, Sit
 Ziercug: Zmerfual / mach arma / Und Cicero in
 u. l. i. Prapofitas, in eandem ferè migraemus domum,
 ut Efficio, Wyf. awam / Nichte auß / m. 2. de Ornat.
 fundo, Wyf. wam / Schüt oder aich / Dignus Re-
 aurs: ante ceteras consonantes locum habent uero litera f,
 E, ut Educio, Wyf. ym / Fuge peroratur, ut Disfun-
 Eludo, Wyf. wam / Jatz zellorbo mander, Diside
 Wyf. ual / Emitto. Wyf. uß ym / Disfrawe, Cat
 herauß / Enarro, Wyf. wam / Wyf. uß DI, ut D
 da n, E, h, g, i, l, p, o, Wyf. wam / Wyf. uß hironen
 auß / Eruo, Wyf. wam / Wyf. uß aß / Wyf. uß
 Wyf. uß / Ebeu, Wyf. uß / Fuge / Wyf. uß, Dim
 rauch / Egao, Wyf. uß / Wyf. uß / Wyf. uß
 DIS & DI uocem significant, ut in ante / Dirum
 Wyf. uß, ut ab, & abs. DIS, prapositioni, Tunc

I, consonante, ut Discumbo, Zolient
 / Sibi in Luch / Dispono, Poracum /
 / Dione au / Discurro, Simo tam hiedam /
 / Torisq' flugia / Dissolve, Rozmazui / Loh
 / Disideo, Nenoniamam se / Din vna
 / Distrabo, Sem gram roztabugi / Zies
 / Exano, non emander / Dyscio, Rozazui / Jh
 / Exuro, Reire vondeandie / Duisungo, Rozbugi
 / Extendo, itino / Seb vondeandie : reperitur a-
 / Ciceronem & dyungo ad Atti l 7. Re-
 / temus domum, dyungere me ab illo nolo.
 / de Divinat. Jumenta dyungere Ex
 / Dyudico, Rozunui / Wicene / Richte.
 / vero litera f, praponitur, in eandem
 / rat, ut Difundo, Rozputam / Gieß vor
 / andier / Difido, Nerenan / Zauffam /
 / Ceteris consonantibus prepo-
 / DI, ut Diduco, Roztabugi / Jun y
 / Dihgo, Mluqi /
 / Dinico, Potriam semisym / Aris
 / Rampff / Dinumero. Rozzham / Zato
 / Dirigo, Spiazui / tou am / Ectte /
 / Dirumpo, Acom aram / Rak voc
 / Terent, dai b. Dyram r au :

ut, mutatur, verba incipientibus à literis, c, p, q, s
 I, consonante, ut Discumbo, Zastolema
 huius / Stes zu Luch / Dispono, Poracama /
 rone au / Disquiro, Semo tam hiedam /
 hoiat flupia / Dissolvo, Rozmazugi / Lef
 / Disideo, Rehoromamam se / Vin vna
 / Adira / Disirabo, Sem yiam toztahugi / Zies
 / Exano, non emander / Dissicio, Rozmazugi / I h
 Exquiro, Rege voneinander / Duzungo, Rozmazugi
 auf, Extent / Ses voneinander : reperitur a-
 duma / D Ciceroem & dyungo ad Att l 7. Re-
 perere magis domum, dyungere me ab illo nolo.
 de Divinat. Jumenta dyungere Ex-
 et oder auf / Dyjudico, Rozmazugi / Ziehele / Richte.
 s. rectum est in verò litera f, preponitur, in eandem
 fagi puerat, ut Diffundo, Rozmazugi / Stes von
 / Dofido, Rehorom / Zauffam /
 / Dofitame. Cateris consonantibus prepo-
 nuntur DI, ut Diduco, Rozmazugi sem y
 / Digo, Mlugi /
 / Dimico, Poracama sem huius / flus
 / Dämpf / Dinumero. Rozmazugi / Babo
 / Dirigo, Spiazugi, rone am / Ziehe /
 / Dirumpo, Rehoromam / Rak vna
 / Dilect. Terent, And. b. Dyrum, r au :
 que

quo verba utuntur homines vehementer i-
nati, ubi tamen Dirumpor, legunt quidam
Difaro, Dēiam ꝑꝑ fēi Deach Dūner.
est apud Columel. l. 4. c. 32.

A M præpositio Græca, cūm dictionibus incipientibus à vocalibus, a, e, i, u, præponitur, b, euphonie causâ intercipit, ut Ambages, Obsequi / Obsequi / Umbigweiss, Ambelus, Obgeden / Umbinnn onib an gibuſen / ambigo, amburo: cūm verò consonantibus b, q, mutat m, in n, ut Anbelo Acquiro, Deplāram ie / Frage nach / ſu ffe nach: cum p, manet integra, ut Ampu to, Obrężawām / Brijnam / Bręquid

Haecenus de verborum compositione:
neg. enim putavi eam usui omnino commi-
tendam, qui quamvis sit optimus magister
a paucis tamen, ut par est, colitur, & à ple-
risque in medio cursu deseritur. Perneq.
de Praeteritis Supinisq. agendum est.

CVM geminat primam simplex com
posita priorem

Præteriti amittunt : præter præcurre
Předtý

PLATE

Prædibamus /
 zaje / Stephe
 Quæque sibi g
 Stephe. do,
 polcere, D
 disco, Vñ
 Præteritis quæ
 supinis.
 Ve glisco, Ro
 nehine ju / v
 efr / neige / fe
 polce, Ro
 vado, Gru /
 Ambigo, Dbu
 Erubescit /
 Glaram se nan
 quæso, Profin
 co, Vñst m
 den Mund a
 Vñstle otw
 furit, Whet
 rer, Tugij
 aveo, Gladan
 Rozijram vñst
 Dñ / & aio,

quo verbo utuntur homines vehementer
rati, ubi tamen Dirumpor, legunt quidam
Diraro, Dēiām. *hij. fē. Māch Vūnnē*
est apud Columel. l. 4. c. 32.

A M prepositio Græca, cum dictionibus
incipientibus à vocalibus, a, e, i, u, prepo-
nitur, b, euphonia causa intercipit, ut *Am-
biges, Oloet / obgod / Umbichweiff /
Ambesius, Obgedenſ / Umb vnnnd vmb an-
gebūſen / ambigo, amburo*: cum verò conso-
nantibus b, g, mutat m, in n, ut *Anbela-
Anquiro, Deplāwām / Frage nāch / ſu-
che nāch*: cum p, manet integra, ut *Ampu-
to, Drēgāwām / Dūjāwām / Beſch-*

Hactenus de verborum compositione
nec, cum putari eam usū omnino commi-
tendam, qui quamvis sit optimus magister
a paucis tamen, ut par est, colitur, & à ple-
risque in medio cursu deseritur. Neque
de Præteritis Supinis q, agendum est.

CUM geminat primam simplex com-
posita priorem

Præteriti amittunt: præter præcurro
Præcedū

Præcedū /
zasi / Stā-
Quæque sibi g
Stā. do,
polcere, B
disco, Vū
Præteritis qu
supinis,
E glisco, Ro
nehm jū, v
et / nūg / fe
polleo, Mo
vado, Gru /
ambigo, Dou
Erbomb /
Stāwām se na
quæso, Proſſ
co, Vlat m
den Wundt a
Welmſe et m
ſurū, Wſſe
rer, Bruchſ
aveo, Stāw
Nojwām ſſ
ſān / & aio, p
Præcedū

Predatijham/ Lauffe für/ repungo, Bedu
zase/ Steche wieder.

Quæque sibi gignunt sto, Stogijm/
Stehe. do, Dawam / Stieb / cum
poscere, Hadam/ Erfordere/ Begehre.
disco, Dijn se/ Lerne.

Præteritis quæcunque carent, spoliato
supinis.

Ngilisco. Kofu/ rozmaham se/ Nachse/
nehme zu/ vergo, Nachplual se / Sin
ke/ neige/ ferio, Sepu/ Schlage/cum
polleo, Mohu / mocen sem / vermag/
vado, Odu/ Gehe.

Ambigō. Obundawam / Pochabugl /
Treibomb / Zweiffle / cum latago;
Staram se naramné / Bestümmer mich/
quæso, Prosym / Bitte / quibus his
co, Wistak mluwenij otwijram / Thue
den Mundt auff zu reden / facisco,
Welman se otwijram / spalt auff hefftig.

Curit, Wistekam se/ Wütche / & mac
rer, Truchlijm / Bin trawrig / tum
aveo, Ziadam / Beache/ tum ringor,
Kozdijram wsta stiebijm se / Bleck die
Zân / & aio, Prawijm/ Sag.

Predabühäm / Lauffe für / repungo, Rodu
zase / Steche wieder.

Quzque sibi gignunt sto, Stogijm/
Stehe. do, Dawam / Lieb / cum
poscere, Bladam / Erordere / Begehre.
disco, Dëjm se / Lerne.

Præteritis quæcunque carent, spoliato
supinis.

Reglisco, Rostu / rozmaham se / Nachse/
nehme zu / vergo, Nachylual se / Sin-
cke / neige / ferio, Sepu / Schlage / cum
polleo, Mohu / moeen sem / vermag/
vado, Gdu / Gehe.

ambigo, Obundawam / Pochybugl /
Ereihomb / Zweiffle / cum latago;
Glaram se naramné / Bestümme mich/
quæso, Proshym / Bitte / quibus his-
co, Bila f mluwenij otwýram / Thue
den Munde auff zu reden / facisco,
Welmt se otwýram / spalt auff besttig.

facit, Wñékam se / Wütche / & mœ-
rer, Truchlijm / Bin tratorig / tum
aveo, Bladám / Begehr / cum ringor,
Rozdýram ofta stiebým se / Bist die
Zán / & aio, Prawijm / Sag.

N

Et

Et vefcor, Gijm / Jb / liquor, Rozpar: f
tijn feneb rozpliwam / Zia: de / me-
deor, L: tijn / ho: tijn / A: n: de / re-
minifcor Zpomijnam / E: n: n: e: mich /
adauge.

DECURRO, Volūm tēzjūm / Lauffhero
unter / Excurro, Wpēj: am / Lauff
hinnauß / Procurro, Wen rōpēj: am Lauff
fücauß. interdum primam geminant. Su-
ton, in Nerone c. 11. Notissimus eques Ro-
manus elephantis supersedens per cata-
dromum decucurrit. Liv. 1. ab Urb. Quin-
plures igni, quam ferro armati excucurri-
ent, cede incendioq; cuncta complent. Liv.
feb. 20. apud Priscianum lib. 10. Esi feroci-
lus procucurrisset. REPLINGO, ut plac-
Capro apud Priscianum eodem libro, cuius
significat vicissim purgere, facit repupug-
cum verò ad rationes refertur, repunx-
neutrum adhuc, si bene memini, apud vet-
res legi, PRISCI Latini solebant pepo-
memordi pepugi, occurri, secunda litera p
E. scribere more Græcorum, qui suum τ
ἐγγυσις, hoc est, Præteritum perfectum

Et vefcor, Qūm / Jh / liquor, Rozpar: ſſ
 ſūm ſe neē rozplwam / Zia: he / me-
 deor, E: ſūm / ho: ſūm / A: ſūm / re-
 miniſcor Spomīnam / E: ſūm / mich /
 adauge.

DECURRO, Dolūm bēzjūm / Lauff her-
unter / Excurro, Wyckj am / Lauff
hinnauß / Precurro, Wen vorj am Lauff
süßauß / interdum primam geminant. Su-
eton, in Nerone c. 11. Notissimus eques Ro-
manus elephantis super sedens per cata-
dromum decucurrit. Liv. 1. ab Urb. Quum
plures igni, quam ferro armati excucurrij
ent, cade incendioq; cuncta complent. Liv
feb. 20. apud Priscianum lib. 10. Etsi feroci-
lus procucurrisset. REPLINGO, ut placi-
Capro apud Priscianum eodem libro, cui
significat vicissim pungere. facit repupug-
cum verò ad rationes refertur, repung-
neutrum adhuc, si benè memini, apud vet-
res legi, PRISCI Latini solebant pepo-
memordi pepugi, securre, secunda litera p
E. scribere more Grecorum, qui suum
ἐπεσσεύον, hoc est, Præteritum perfectū

Hoc meo audent, ῥῆμα, ῥησῶσα. *is.*
 Tull. & C. Cæsar, ut Gellius inquit l. 7 c. 9. me-
 mordi, pepuge, nepande dixerunt. VERGO ver-
 xe, leges apud Æsopem libro 1. & versi apud
 Probum de Cathol. verborum: sed neutrum vi-
 decur esse in usu. VADO non habet rasi, quam-
 vis herant compizet. AMBEGI, facit, tunc
 utinam facit. cum autem utonens auctores legemus.
 QVADO, quæstio fecit apud vetustissimos, quos
 antiquarius Salustius citatus est vide Prisci-
 anum eodem libro. FLURO prima posito jam exo-
 letre. Priscianus l. 8. affirmat 1000 & furo, apud
 Varronem inveniri. MEREEO, unde maror, ma-
 rui deum facere, sed in usu non est, inquit Prisci-
 anus l. 8. Alapsus enim nomen est, cum dicimus ma-
 rus sum, de quo etiam interunda conjugatione di-
 cemus AI'EO. hec non salutare sed concupiscere si-
 gnificat. Probus in Cathol. verborum docet AIO fa-
 cere præteritum ai, asit, ait. Apud D. Augustinum
 antiquitatis scriptorumq; veterum peritissimum
 non reperiri secunda persona Asit, qua non video
 nec non utantur: prima tamen Ai. præteritum vide-
 tur exolevisse. LICEOR, Erym / Solo
 que etivas, & OPPERIOR, Erylam
 hæc non carent Præteritis. Cic. & Verr.
 licentenses quum viderent; si ad Aelibrionem
 verum redisset, se ad arbitrium libidinejissima
 aulicis pollicerentur, licet sunt utque eo, quo-
 niam facere posse arbitrabimur.

hoc more arguit, ῥῆμα, ῥῆμα. 11.
 Tit. & C. Cæsar. ut Gellius inquit l. 7. c. 9. me-
 moridi, peccandi, sepulchri dixerunt. PRÆTERO ver-
 xi, leges apud Diomedem libro 1. & versi apud
 Probum de Carbol. verborum: sed neutrum vi-
 detur esse in usu. PRÆTERO non habet cassi, quam-
 vis heronius composuit. AMBEGI, facere, tunc
 utitur isidorus. cum a. ad idoneis auctores legemus.
 PRÆTERO, quæsi fecit apud vetustissimos, quos
 antiquarius Salustius imitatus est vide Præci-
 anam eodem libro. FURIO crimina posito jam exo-
 leret. Præcianus l. 2. affirmat in po. & furo, apud
 Arronem inueniri. MIEREO, unde mayor, ma-
 iori debuit facere. sed in usu non est, inquit Præcia-
 nus l. 3. Mestus enim nomen est, cum dicimus me-
 stus sum, de quo etiam in secunda conjugatione di-
 cemus AL'EO, hæc non salutare sed conuicere si-
 gnificat. Probus in Carbol. verborum docet ALIO fa-
 cere præterea AL, alibi, atque. Apud D. Augustinum
 antiquissimi scriptorumque veterum periculissima
 sunt reperiuntur secundam personam AL'is, qua non video
 ut non utantur: prima tamen AL, præteris video
 ut exoleuisse. LICEOR, Erigunt / Rulo
 die eruas, & OPPERIOR, Exspecto
 Præter. non carere Præteritis Cic. & Verr.
 Terentienfes quum uideant; si ad Aeschylonem
 rectum redisset, se ad arbitrium libidiniosissima
 uulceris soliatum iri, licet sunt illi quæ eo, quo
 a. figere p. se ardentibus.

Terent. Phorm.

Si non tum dedero, unam præterea ho-
ram ne oppertus fies.

Apud Plaut. reperitur etiam Oppertus.

Mostel.

Seni non otium erat, id sum oppertus.

IN QUAM, Nifus / Gage / inquis, inquit
(nam inquit inusitatum est, & illud Cic. 2. de O-
rit. quod affert Prisc. Attendere & aucupari
verba oportebit, inquit: ut ea, quæ sunt frigida
ora vitemus, &c. legitur ex vetusto codice in quo
& Diomedes lib. 1. docet, inquam esse primam
personam Indicativi) hoc inquam verbum secun-
dam personam habet Præteriti. Cic. in eodem
Tu verò inquisti, molestus non eris. De verbo
Nideo nullam fecimus mentionem, quod insolens
videatur, neg. video cur RENIDEO, Grog-
tium se / Glange / quod in usu est, non habet
renidui.

INSUPER à verbo, seu nomine natum
tepesco, Wlaznu / Verde lam.

Mitesco, Krotnu / Verde sanctitudo
veluti, quorum de nomine lis est:

Aut certè capiunt à verbis unde tra-
huntur.

Adde quibus nomen vehemens me-
ratio fecit.

Esurit Sacerdos
Veterum

INCHOATI

nem quatenus

tam ita signi-

erescat, sed e-

nastiam / Qu-

Bat inquam /

præteriti, a-

uantur, ut re-

deducatur, /

distum, ut big-

z: / unde inque-

inquit / Qu-

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

/ / / / /

Terent: Phorm.

Si non tum dederō, unam præterea ho-
ram ne oppertus fies.

Apud Plaut. reperitur etiam Oppertus.

Mostel.

Seni non otium erat, id sum oppertus.

IN QUAM, Nifu / Sage / inquis, inquit
(nam inquit inusurum est, & illud Cic. 2. de O-
rat. quod affert Prisc. Attendere & aucupari
verba oportebit, inquit, ut ea, quæ sunt frigida
ora vitemus, &c. legitur ex vetusto codice inquit
& Diomedes lib. 1. docet, inquam esse primam
personam Indicativi) hoc inquam verbum secur-
dam personam habet Præteriti. Cic. in eodem.
Tu verò inquisti, molestus non eris. De verbo
Nideo nullam fecimus mentionem, quod insolens
videatur, neq. video cur RENIDEO, Graeci
tijn se / Glange / quod in usu est, non habet
renidui.

INSUPER à verbo, seu nomine nato
repeſco, Blaſnu / Verde lam.

Miteſco, Krotnu / Verde ſanſtimuti
veluti, quorum de nomine lis est:

Aut certe capiunt à verbis unde re-
huntur.

Adde quibus nomen vehemens med-
tatio fecit.

Esurit Saſquiu
Veterum

INCHOATI

Item quædam
tam ita ſignifi-
creſcat, ſi à
nato à n /
Zit ſignifi-
præteriti, a
quantur, ut
accidantur,
deſcunt, ut big-
ſi / unde ſignifi-
tinnu /
Bicoſtu /

Citant Gram-
borum, ſi aen-
ares parum Ex-
tativa appen-
nentis.

DICTARIO

ſi / Beghe / ſi
ſi / Beghe /
ſi / Beghe /
ſi / Beghe /

Esurit Lacum / Bin hungerig / exceptio.
Veterum monumenta revolve.

INCHOATIVA verba, hoc est, quæ actionem quicquam non incipientem, sed inchoatam ita significant, ut magis ac magis increseat, si à verbis fiant ut Refrigo, Zuse nasst. am / Werde wieder kalt / Incresco, Zit eyr am si / Werde warm / aut earent præteritis, aut certè à primogeniis ea mutantur, ut refrigi, incalui. sin à nominibus deducantur, prorsus videntur præteritis deesse, ut Ingravesco, Eywam welint es, si / werde schwär / Altesco, Herbesco, Wylnu rostu / Wachse Kraut / Sylvesco, Wles rostu / Werde zu einem Baub.
Errant Grammatici de nomine horum verborum, siquidem veteres Inchoativa, Junimine nativæ partim Exercitativa, partim Augmentativa appellant, de quibus fusius in Rudimentis.

DICTURIO, Ziar am neb dcy porédés / Begehr zu sagen / Empturio, Z ar am luszorati / Begehr zu kaufen / & cætera, quæ præteritis veteres Grammatici ab assidua

Esarit Lacrima / Mithungerig / excepto.
Veterum monumenta revolve.

INCHOATIVA verba, Loc est, que actionem quidem non incipientem, sed inchoatam ita significant, ut magis ac magis increseat, si a verbis fiant ut Refrigesco, Basse nasco am / Werde wieder kalt / Incalesco, Zaberjram / Werde warm / aut carent præteritis, aut certè à primogeniis ea mutantur, ut refrigi, incalu, sin à nominibus deducantur, prorsus videntur præteritis destituti, ut Ingravesco, Epavam welkintē: z:tl / werde schwâr / Miresco, Herbesco, Wachse / werde rostu / Wachsema Kraut / Sylvesco, Wiles rostu / Weroe zu elaim Waidr. Certant Grammatici de nomine eorum verborum, siquidem veteres Inchoativa, Juniorum parum Exercitativa, partim Augmentativa appellant, de quibus fusius in Rudimentis.

DICTURIO, Zidam neb dcy porredēz / Begehe zu sagen / Empturio, Zidam fusowati / Begehe zu fassen / & cetera, que ædeditiva veteres Grammatici ab assidua

*& vehementi meditatione sic appellantur
(quid enim aliud meditatur, quid cogitat
aliud, qui esurit, quam cibum cœnamque?)
ferè præterito carent Duo, Parturio, Puer-
turi su porori / Beati yu geodori / Nup-
turio, Adam si w dani / Beati eto De am
Zunehmen / videntur parturiri, nepturri,
vel potius partury, nuptury habuisse, seu de-
siderantur veterum testimonia. Spulerus
in Apelog. nepturisse dixit, qui licet inter-
dum eleganter loquatur, non tamen inter
classicos à doctis numeratur. ESTIRIO eti-
am supinum habet.*

Terent: Neant:

Modo liceat vivere, est spes. Cl. quæ: S. nos
et futuros satis.

SCATURIO, Depressum est / et
wen / Quod dicitur / Legio, Passim a
habundantia dicitur de neglectis / nonne vna
nisi / Ablegurio, Obligatio, non sunt modu-
rativa, cum debita sint & significatione, &
quantitate, nam u. litteram produunt.

Horat. i. Serm. 1. 13.

Tractavit ulcra manibus, dum facta
ligunt

cum Medicamentis eandem corripiant, esurit, p[er]
 suru, uenat[ur].

PR. 51 E

177

7) Reticular

que f...

Vinco: 3.0

n: 3um 5:

Archibuz. 1.

100

11. 2. 3. 4.

11. 11. 38 9

3100

10.10.10.0

23 甲子年

10.413.6

9. 1234 1000

En 1872

1791

1. The first group of people who are interested in the study of the history of the United States are the people who are interested in the history of the United States.

Principles of

Tillandsia

A. M. J. H.

Feb 14, 1864.

1912 Rept.

10.10.18. 647.13

1904 (1854) / 1854

2110 Pr. 1000000

1765 Imp. 1075

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

Et vehementi meditatione sic appellantur
(quia enim aliud meditatur, quid cogitat
aliud, qui esurit, quam cibum cœnamque?)
ferè præterito carent Duo, Parturio, Puri-
cogi tu potou/ Decegi tu aedâges/ Nup-
torio, Ziadam lewdatu/ Decegi cio Deam
zunebmén/ videntur parturidi, nepturvi,
vel potius parturi, nupturi habuisse, sed de-
siderantur veterum testimonia. Epuleus
in Apolog. nepturisse dixit, qui licet inter-
dum eleganter loquatur, non tamen inter
classicos à doctis numeratur. ESURIÓ eti-
am supinum habet.

Terent: Heaut:

Modo liceat vivere, est spes. CI. qua? S. nos
esurituros satis.

SCATURIO, Appropinquat / I. tisu-
wen/ Quell heridi/ Legurio, Puriyram a
hanebne otrâcpm Zieuplâct / uenit uis
nâs / Abligurio, Obligurio, non sunt medi-
tativa, cum de uia sint Et significatione, Et
quantitate, nam u, literam produunt.

Horat. i. Serrâ satyr. 3.

Tractavit culicem manibus, dum furta
ligurit

cùm Meditativa eandem corripiant, esurit, pat-
etur, canaturis.

PRATERITUM
que ha

Veneco: 3

noctum

Acubui, 1

thru 3

figu/ 8

3 wa 1

Datio num

33 m

longue

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

Prima Conjugatio.

PRæteritam primæ facit avi, ætum-
que supinum

Vineco: 3. Iulijm / Iose / nam necui
nectum flos p. gaora servant.

Ar cubui, L. ū n/ Liege/ domui, Kro-
tj n/ Bon: crepui, Zouč'en / Exis

significat, utique Japoniam/
Quod est Iapona.

Quatuordecim: ut cubitum; hæc totum,
 23 in partibus: 230 in 10. Connet/

1000196 344 n / 3044 n / King /
L. 1476. 1000196.

1 Ena apud Primos etiam necuifcit, Enn.
apud Pr. j. annu¹ g.

Los pestis necuit, par occidi illa duellis.

Verisimile est lat. 10. *Scorpius* notum, unde
Transepuntum, *Scorpius*, *Scorpius*. C. 1. Tu-

ut. Minus. Nam, aq. am. attingens, juxta enclitica
antala, 5 ad Act. 1. 6. Im. is. a. ne. sic pro.
Reperitur e. l. m. e. n. e. u. s. a. u. d. V. l. n. z.

n. ib. 18. cap. 13. Itaque E N E C I D ium enecui
um enecan facit. Sues. de Illust Grammat de

alio Præcurſo. In podagre morbum inciat
us impatiens veneno ſibi pernix pedes, &

L'4
 1186-

vixerit. **INTERNECO**, Polijam / & Er
schlage / Bring alles umb / internecui, in-
ternectum. Cic. Philip. 14. Internecui nota te-
stamenta credo subijciunt.

Plaut: Amph:

Duello extincto maximo, atque intere-
nectibus hostibus.

Non inveni internecatum. **CUBO** etiam cuba-
vi interdum facit, unde est Cubasse apud Quin-
tilianum l. 8 c. 2. Plinius lib. 11. cap. 16. de ap-
ibus, Nam nisi incubavere, favos lividos faciunt.

DISCREPO, Binac zojm neironatwam
se / Stim nicht überein / discrepavi Cic.
2 de Orat, nihil sane ad rem pertinet, si qua
in re discrepavit ab Antonij divisione nostri
partitio. Horat. de Arte poetica, discrepa-
vit, dixit. **INCREPO**, Offensam ne tresch

Schilte auß / cum significat reprehendere
ut quidam volunt, avi facit, sed nullum citan-
tessem: nam illud ex 2. lib. ad Quint. Fr. Ca-
to Pompeij in me perfidiam increpavit: locum
est ex Ciceronis loco deprompta, mutato tamen
tempore. Nam Cicero l. 2. Epist. 3. sic scripsit
De me multa me invito, cum summa laude dixit
cum illius in me perfidiam increparet, audire
in agno silentio malevolorum. Malim increpu-
dicere Plin. epist. 53. Summo die Salpurg
benelic reliquos legatos gratuler increpui. Sue-

n. in Vell. 200
salustianum de
PLA

Totus amos, 11

Leo. 2. bel. M

xit. Plin. l. 28

s, dixit & l. 9. d

arne aconit bari

icata Ptolemonia

no incubat & H

Eois Auctores

ulla ex p, qua

liquando unum a

conarum.

LAVRENTI

erborum conjug

um, sic dum exi

um, ut cubatur

urum, conaturus,

1111.

Horat. l.

Magna sonatur

nore.

ad d. l. 12.

ritus meum.

rum namque

da, ut Cubatur

et haematis,

iv, Chrestian

con

vixerit. **INTERNECO**, Potijgi / Ero
schlage / Bring alles umd / internecui, in-
ternectum. Cic. Philip. 14. Internecti nota te-
stamenta credo subijciunt.

Plaut. Amph:

Duello extincto maximo, atque inter-
nectibus hostibus.

Non inveni internecatum. **CUBO** etiam cuba-
vi interdum facit, unde est Cubasse apud Quin-
tilianum l. 8 c. 2. Plinius lib. 11. cap. 16. de apu-
tus, Nam nisi incubavere, favos lividos faciunt.

DISCREPO, Sinac zojm ne:rownawam
se) Stimm nicht überein / discrepavi Cic.

2 de Orat, nihil sane ad rem pertinet, si qui
in re discrepavit ab Antony divisione nostri
partitio. Horat. de Arte poetica, discrepa-
vit, duxit. **INCREPO**, Ostrisam neb treich

Schilte auß / cum significat reprehendere

ut quidam volunt, avi facit, sed nullum citam

testem: nam illud ex 2. lib. ad Quinz. Fr. Ca-

to Pompeij in me perfidiam increpavit: locum

est ex Ciceronis loco deprompta, mutato tamen

tempore. Nam Cicero l. 2. Epist. 3. sic scripsit

De me multa me invito, cum summa laude dixit

cum illius in me perfidiam increparet, audire

magno silentio malevolorum. Malum increpa-

dicere Plin. epist. 53. Summo die Salvius Le-

benalis reliquos legatos graviter increpavit. Suc-

in Vefas
salussem acum
H

Torus timag

Lev. 2. bel M

ixii. Plin l. 23.

6, dixi S l 3.

arne acum hanc

icata Polemonia

uo incubata S H

Eois fluctuata.

ulla ex ps, que p

equando cum ar

conatur.

L A F R E N T I

erborum congu

pon, se dunt exit

pon, ut cubaturus

uratus, tonaturus,

erne.

Ant. l.

Magna sonatur

noreni

ic. ad Ant. l. 2.

culu meum.

rem summe

ta, ut Cuius

l. dom. ite

Epistio n

in Vell. as. voce etiam gravissima increpuit:
alij sem altum obolus fcs.

Plant: Amphit:

Totus timor, ita me increpuit.

Liv. 2. bell. Mac. multis probris increpitiom,
vit. Plin. l. 28. c. 12. Degreatus prius majen-
dixit & l. 9. cap. 27. Pantheras perspicat
ne aconico barbari venantur. & 26. cap. 8. In-
cata Polemonia. & 29. c. 2. de otis agens, t-
o incubata & Hant. Epodo. Hyems int na-
Eois fluctibus. Que loca argumento sunt,
ita ex us, que faciunt præterito Vi, fecisse,
quando etiam at, unde participia deprecatus,
conatus.

L. AFRENTIUS præcipit futurum in RIL,
verborum conjugationis, quorum supinum n-
m, fieri dum exit, fieri tamquam a supino m-
m, ut cubaturus, dormaturus, crepaturus, ar-
aturus, conaturus, sonaturus, fructaturus, jec-
aturus.

Hant. 1. Serm. Satyr. 4.

Magna sonaturum des nominis hujus ho-
norem.

ad Att. l. 12. Quæ res postea sit refectio-
minu meum. Colanv. l. 5. c. 9. Suis
rum namum fecaturus es. II EN. nominis
ta, ut Cubatur, & dormit & crepatur. &
Edomatio. & fecit, & dormit & crep-
atur, & dormit & crepatur, & dormit & crepatur.

in Festis. voce etiam quadrifida increpuit:
salutis actum obolusit.

Plant. Amphit:

Totus timor, ita me increpuit.

Liv. 2. *sed* Masc. multis probris increpitum,
xit. Plin. l. 28 c. 12. Defricatio prius missu-
dixit & l. 9. cap. 27. Pantheras perfricata
ne conito barbari venantur. & 26 cap. 8. In-
cata Potemonia. & 29. c. 3. de ovu agens, rri-
o incubat & Horat. Epodo. Hyems intona-
Bois fluctibus. Quæ hec argumento sunt,
lla ex his, quæ faciunt præterito Vi, fuisse,
quando etiam sonatur, tunc participia defricatur,
sonatur.

LAVRENTIUS præcipit futurum in RII,
rborum conjugationis, quoniam supinum in
m, siue dum exit, fieri tanquam a supino in
m, ut cubaturus, dormaturus, crepaturus, re-
aturus, sonaturus, sonaturus, fricaturus, jela-
tur.

Horat. 1. Serm. Satyr 4.

Magna sonaturum des nominis hujus ho-
norem.

ad dec. l. 12. Quæ res tamen sit refricari-
alnu meum. Cohamel no 5. c. 9. Supra
rum nomen feraturus. es. II L M non. a. i. i.
Pa, ut Cubatur, & Quatur / & de licetur. & c.
Edomatio. Et ceteri, Sontatur / & c.
o, Et ceteri, Quatur / & c. Et ceteri, Sontatur / & c.

his, fectus: ceterum ex allatis exemplis
tunc est. Sin atus interdum exire, ut per
us, incubans. Si.

QUÆ ex verbo exbo componentur, si licet
admittunt, tercia sunt conjugationis, ut
exbo, decumbo, discumbo, incumbo, recumbo,
Cuiusmodi, procumbo: quam rursus intrat. et
amittunt, ut accubui, accubitum. Non ta
pro ut cuius, loquens, accubi, utrum, ad
re vel adinere. Ille enim accumbos, qui
semper eam retinent, ita exbo, fectus adper
eandem redeunt. Cetera & admittunt, &
recumbunt: decumbo tamen, & procumbo rarissime
em, recipiuntur.

MICAT Porro an se & supin
Erat / avi, atum: micui, mi
tisi & a suppt, mi / Etiam / nil amplius
oprat.

micui frictum: Etiam / Etiam / a
leui Etiam / Etiam / deducere
clum.

lavi Etiam / Etiam / Etiam aut lau
tum, nec sperne lavatum.

lavo compositum, sed diluo, &
lau & suppt / Etiam aut / reterit non it
ratum a poro, Etiam / Etiam / Etiam
lavi

Tus, scetus: ceterum ex allatis exemplis a-
tamen est, & in alius interdum exire, ut per, re-
us, incubatus. &c.

Quæ ex verbo cubo componuntur, si licentiam
admittunt, tertia sunt conjugationis, ut in-
cubo, decumbo, discumbo, incumbo, recumbo,
procumbo: quam rursus in præteritis
invis amittunt, ut incubui, incubitum. Non ta-
men pro ut cuiq. liquetur, licet in, alium, ad-
re vel adire. Illi enim discumbos, incum-
bos, recumbos, & procumbos, secundo digne-
do eandem respondent. Cetera & admittunt, &
sunt: decumbo tamen, & procumbo rarij sunt
et in, reperiuntur.

MICAT Porro an & c. f. p. m.

Et est / avi. atum: micat / h. p.
um ita ut p. m. / Micat / nil amplius
ostendat.

Micat frictum: Micat / h. p. / à
seculi Micat / Micat / deduci ole-
ctum.

lavi Micat / Micat / locum aut lau-
tum, nec sperne lavatum.

ivo compolium, seu diluo, Micat
au. c. p. m. / Micat / tertia potest.
ratum a poro, p. p. / Micat / seu po-

rum flectito. Iuvi.
 Abjuvo Pemahâm / Nelff / tantum,
 capies à prole supinum.
 Dat plicui Galdugi neb natÿtam / S
 plicitum, compositum poscit uti
 que.
 Supplicat Ponizine Proÿm / Blite
 mÿttitglic / avi, atum, genitum
 ex nomine solum.

DIMICHI, semel atq. iterum invenitur ad
 Ovidium. LAMICO emicui facit, ut
 plex. Quintil. l. c. 6 reprehendit quos
 qui emicavit potius quàm emicuit ducit
 Seneca l. de Consolat. ad Albinam, emicavit
 ac emicavi fecit. Terrena, inquit, sunt potius
 ra, qua non potest amare sincerus animus
 nature tue minor levis ipse expert, & qui
 nunquam emissus fuerit ad summa emicavit
 solinus c. 66 Micari dixit: Si repente m
 eret coruscatio: Sed hic author non omni
 facit satis. Si rem accuratius volumus ex
 re, lavatum à praterito lavavi, quod jam
 levit, fit: latum vero, & au, in o, lotum,
 ro, is, lavi tertia conjuga. factum est. Pr
 aut, LAVO, at, facere lavavi: lavo, is, l
 Sunt qui lavatum non libenter admittant,
 tamen ex idoneis auctoribus vivunt. Terent.

b. Abiunt lavati

sacra lavantur.

Honi: i

Ast ubi me fessum

monuit. Pot

pro Mel. Adde

ducia. Idem T

è potus, seroque

hæc controversi

puro esse usit

atum. Sal in

lavavi, sedurunt

ad res morebat

commicatum juva

ut Phoc & Di

mmatucedant

men nondum inter

andis fuisse, quan

quere: nam Ap

lugi / Lände ja

promadu nabij

atamen / Exple

vinugi fante von

ai / Samotara

aque prateritum

PLICCO cum ad n

lucui facit: EX

fial, carthac

tum fleſſito. Iuvi.

Abjuvo Pomahâm / Neſſ / tantum,
capies à prole ſupinum.

Dat plicui Zalduai neb natijtam / S
plicitum, compoſtum poſcit uti
que.

Supplicat Pontizênê Proſſjym / Blite
miffiglig / avi, atum, genitum
ex nomine ſolum.

DIMICUI, ſemel arg. iterum invenitur
Ovidium. **L**MICO emicui facit, ut
plex. Quintil. l. c. 6 reprehendit quos
qui emicavit potius quàm emicuat diceb
Seneca de Conſolat. ad Albanam, emicuat
ac emicavi fecit. Terrena, inquit, ſunt pot
ta, qua non poteſt amare ſincerus animus
nature ſue memor levis ipſe expers, & qui
cumque emiſſus fuerit ad ſumma emicatio
Solinus c. 66. Micavi dixit: Si repente m
terit corruſcatio: Sed hic author non om
factu ſatis. Si rem accuratius velimus ex
re, latatum à praterito lavavi, quod jam
levit, fit: latum verò, & au, ino, lorum,
to, is, lavi tertia conjuga. factum eſt. Pr
ut, LAVO, as, facere lavavi: lavo, is, l
ſunt qui lavatum non libenter admittant,
nam ex idolei auctores utantur. Terent.

b. Abenari lavati
ſacra lavantur

Hinc

Aſt ubi me ſellu

monuit. Por

pro Mel. Adde

ducit. Idem T

re porus, ſeroque

hec controverſi

puro eſſe uſitu

uram. Sed in

uravi, ſeduran

ad res moriat,

commearum juva

ut Phoca & Di

mmatice darent,

en non dum mren

endi facuſſe, quan

jure: nam Ap

lugi / Eandem ja

thomadu nabij

numen / Explic

vinugi ſalte vor

gi / Zamotaroai

quo prateritum

PLICUM ad n

ſic facit: EX

ſic, ex ſic

5. *Abeunt lavatum.* Ovid. 3. Fast.

6. *Acra lavaturus mane petebat aquas.*

Horus: 1. Serm: saty. 6.

Ast ubi me fessum sol acrior ire lavatum
nonuit. Potus etiam active accipitur.

pro Mil. Adde insectiam pransi, poti, oleum
lucis. Idem Trebatius. 7. Itaq, etsi domum

potus, seroque redieram, tamen illud caput,
hæc controversia est, notari. Futum à JULIO

pato esse usitatum, quare eius loco dicemus,
utrum. Sed in Jurgurib. Jucaturum dixit

utrum, sed utrumque priscum est. Rarus id
res monebat, frequentiam negotiatorum

omneaturn jvaturum exercitum. PLI-
ut Phocæ & Diomedes veteres & illustres

matrici docent, plicui tantum facit, quod
nondum inveni, videtur etiam plicar: a-

pendo fecisse, quantum ex compositis possumus
icere: nam Applico, Præpopuqi, Præ-

ugi / Lânde jue / thue jue / Camplicio,
promadu nabijram / Sminugi / Salte

mmen / Explico, Na rûno roztabuqi /
vinugi fulte voneinander / Implico, Zardis

i / Zamoatam / wickel rin / Salte in / u-

jue præteritum & superum habent: quorum
LICO cum ad navigationem spectat, ferè

cui facit: EXPLICIO vero cum explicare
facit, explicat. REPLICIO ferè repeti-

facit, repetit. REPLICIO ferè repeti-

5. *Abeunt lavatum.* Ovid. 3. Fast.

6. *Acia lavaturus mane petebat aquas.*

Horat. 1. Serm. saty. 6.

Ast ubi me fessum sol acrior ire lavatum

nonuit. *POTUS* etiam activè accipitur.

pro Mil. Adde inscitiam pransi, poti, oliscan-

lucis. Idem Trebatiol. 7. Imag, etsi domum

potus, seroque redieram, tamen illud caput,

hec controversia est, notat. Jurum à JUSO

pato esse usitatum, quare ejus loco dicemus,

utrum. Sal. in Jugurth. Juvaturum dixit

uvavi, sed utrumque priscum est. Rarus id

res monebat, frequentiam negotiatorum

commensurum juvaturum exercitum. P L I

ut Phocæ & Diomedes veteres & illustres

in matris docent, plicui tantum facit, quod

nondum inveni, videtur etiam plicari a-

ponendo fecisse, quantum ex compositis possumus

dicere: nam Applico, Præpopugi, Præ-

ugi / Tandem præ / thue præ / Complicio,

promadu nabijam / Sminugi / Salte

mmen / Explico, Na rurno roxtahugi /

minugi salte vonemander / Implico, Zardis

di / Zamotawam / wickel in / Salte em / u-

quo præteritum & supinum habent: quorum

LICO cum ad navigationem spectat, sere

cui facit: EXPLICO vero cum explare

ficat, explicat. REPLICO terminè respicit.

zum habet, unde suspicari prateritum replicat
 spiritus esse. PARTICIPIA in Rus, sermē
 futuri in acum, deducuntur, à ceteris variis
 Ovid 5. Falso: Implicetur dicit. Participi
 prateriti temporis in aus & itus; exeunt; appli
 catus tamen & complicatus: frequentiori sci
 quam applicatus, complicatus: exempla sup
 sedeo ne longior sit. SUPPLICO. & qua
 nomine componuntur, praterito avi, sapino aia
 contenta sunt, ut Duplico, Dico. ym nō
 duro: pō ym / Doppel / Wache zwiefach
 Triplico, Equale ym / Wache dreifach
 Quadruplico, Vierer dā iot ym / Wache
 vierfach / Multiplico, Fünfer zuat / Wache
 te. Plin lib 34. c. 8. Primus hic multiplicat
 varietatum videtur. Cas 3 bell Gall In
 que res alienum provincie eo biennio mul
 tiplicatum est.

Plin l. 7 c. 48. Cornice nozem nostras attri
 butos Hestulus, quadrupum ejus cereis, ad
 plicatum cortis. Plaut. Scab. Jure q3 quatu
 plicauit rem meam.

EX do Dām / Gub / compositum
 variabitur tertia. prater
 Quazuum, Quozuum / Quozuum
 carum, C. n. agl / Quozuum / 10
 sum.

Pr
 Surqu
 te mit
 fogenit
 Duffe
 Do deduc
 omne
 Exigii
 trado
 mort
 A flo, &
 tum.
 Atque it
 brius
 ABSOL
 dicit e
 igna ex do
 non.
 Second
 - vitre
 Nons
 tos an bon
 cond., pro
 in r. m. b. r.
 arven. m.

nam habet, unde suspicor prateritum replicar
 estitatus esse. PARTICIPIA in Rus. feruè
 futurus in aium, deducuntur, à ceteris rui
 Ouid 5. Falso: Implicetur dicit. Participi
 prateriti temporis in aius & ius, exeunt; appli
 catus tamen & complicatus: frequentiora sua
 quam applicatus, complicatus: exemplo super
 sedeo ne longior sim. SUPPLICO, & quæ
 nomine componuntur, praterito avi, supino aia
 contenta sunt, ut Duplico, Dico. Iam ut
 duro: pio ium / Doppel / Machi zwickfac
 Triplico, Triognatolijm / Machi bienfac
 Quadruplico, ss. vierda à tot ium / Mach
 versam. Multiplico, Rozmnozuat / Mach
 re. Plin. lib. 3. c. 8. Primus hic multiplicat
 varietatem videtur. Cas 3 belli Gall. In
 que as alienum provincie eo biennio multi
 plicatum est.

Plin. l. 7. c. 48. Cornice nosem nostras attritu
 aries Hesiodus, quadrupium ejus cervis, id
 plicatum cervis. Plaut. Senh. Juvig. quod
 plicatur rem meam.

EX do Cárám / Qub / composu
 variab. tertia. prater
 Quæ ranum, Quæ ranum / Quæ ranum
 arcum, Quæ ranum / Quæ ranum / p
 sumu

Fr
 sumu
 te mit
 legem
 Bafid
 Do ded
 omne
 Exigu
 trado
 mont
 A sto, e
 rum.
 Atque st
 brius
 A BSCO
 auet e
 liquet do
 non.
 Second
 -- v tre
 Nonus
 os au. bon
 cond. pro
 in reu. tre
 armen, a

Porque, *Reisslapugl* Porlo *cucl* / trās-
te mit *Köslin* / satique, *Ugjuel* /
Pogemilicium / *gled* *Bürgschaff* / odee
Versicherung / creāunt.

Do dedit atque datum : verum didie
omne ditumque.

Exigit (ut vendo, *Pro* am. in / *versant*.
trado) *Odumam* / *Ubergieb* / oberant-
mors quod certia flectit.

A flo, *Stogum* / *Steh* / flecte flecti, sta-
rum: stiti at inde profecta.

Atque stitum cupiunt, multò sed cre-
brius atum.

ABSCONDO, *Slipram* / *Uberg* / ne
docet *Prisc.* l. 10. abscondidi facit, ut re-
liqua ex do composita, citatq. *Plaut:* in *Car-*
bon.

Secundum ipsam aram aurum abscondidi.

Sil. l. 8.

-- vitreisque abscondidit antris.

Nomen *Marcel* inem fectit, citant enim *prisc-*
os auctores qui abscondi usum sic inquit. Ab-
condi, pro ascendi. *Cecil.* *Exat.* Nam hic
in tenebris se abscondit. Idem asserti *Pompony*
carvion, nō est abscondit. *Seneca* abscondit
let

Sumque, Messilapugi Porlo fues/ frās
 te mit Rēssin/ lauque. Quissuul rus
 legemūwim / qreō Wārgschaffi oder
 Werscheruna/ creāunt.

Do dedit atque datum : verum didit
 omne dnumque.

Exigi (ut vendo, Pro' am. m/ versant
 trado) Coddam/ Wburgib, vberant-
 wort quod terra fleat.

A sto, Stogium / Stib/ fleat steti, sta-
 tum. stii at inde profecta.

Atque stitum cupiunt, multo sed cre-
 briusatum.

ABSCONDO, Stipram/ Wbera/ ne
 docet Prisc. l. 10. abscondidi facit, ut re-
 liqua ex aō composita, citat g. Plaut: in Car-
 bon.

Secundam ipsam aram aurum abscondidi.

Sol. l. 8.

-- vitreisque abscondidit antris.

Novus Marcel idem sensit, cernis enim per-
 sos auctores qui abscondiditum sic inquit. Ab-
 condidi, pro a. condidi. Caci. Exat. Nam hic
 in rembris se abscondit. Idem asserit Pompey
 carvion, abscondidisti. Seneca abscondidit
 let

foler dicere, l. 3. de Benef. Bello civili proferig
in dominum servus abscondit. Idem l. de Con
sol. ad Albinam, Nunquam more aliarum, qui
bis omnis commendatio ex forma petitur, et
mescentem uterum abscondisti.

Lucan. lib. 10.

-- laqueataque recta ferabant. Iaurum
 Divitias, Crassumque trabes absconderi
Gellius lib. 17. c. 9. Epistolam scripsit super
bus arcibus hoc modo abscondisse. Caper nobis
issimus Grammaticus abscondit, inquit, non a
scendi, sic non abscondus, sed absconditus. Diom
des tamen lib. 1. Abscondor ait: abscondus, se
absconditus melius est, quia simplex condor, co
ditus. Itaq, abscondidi priscum videtur. STATI
sepe Prisciano libro 9. priorem producit, unde
Lucan. lib. 2.

Ergo ubi concipiunt quantis sit cladis
 urbi

Constatuta fides superum.

Inde tamen derivata ut status, a, um, stat
 lis, a, corripunt. Composita ab eo, inquit id
 variis vetustissimi protulerunt. Asto, astitum,
 astitum: Presto, Prestitum, Prestitum: Prestitum, Prestitum.
 emitione, ut lex Emilia abrogaretur. Temp
 astitum, atque petiturum me abesse. Brud
 inepit. Oceanus C. Calare postquam mare tras
 res prestatum est. Hec illi. Multo tamen f
 que

quentiam par
 nant.

Constat

Plin. l.

gemmis.

ipso statim

Cic. l. 11. f

ro. Cic. a

die tamen

runt, ut eff

euros mibi

us Ciceron

quin se pra

rorem comm

priscam & o

cas, nec Dron

scianus docet

his locis Virg

Et parib

mi

Qui pri

Quies

alt

Hec enim

scianus ante

baret, nescio,

foler dicere, l. 3. de Benef. Bello civili profrip-
tū dominiū servus abscondit. Idem l. de Con-
fot. ad Albinam, Nunquam more aliarum, qui-
bus omnis commendatio ex forma petitur, et
molestem uterum abscondisti.

Lucan. lib. 10.

-- laqueataque recta ferebant laurum
Divitias, Crassumque trabes absconderi
Gellius lib. 17. c. 9. Epistolam scripsit super re-
bus arcanis hoc modo abscondisse. Caper nobi-
lissimus Grammaticus abscondi, inquit, non a-
bsconsi, sic non absconsus, sed absconditus. Dion-
des tamen lib. 1. Abscondor ait: absconsus, se-
absconditus melius est, quia simplex condor, co-
ditus. Itaq, abscondidi priscum videtur. STATI-
repe Prisciano libro 9. priorem producit, unde
Lucan. lib. 2.

Ergo ubi concipiunt quantis sit cladi
urbi

Constatura fides superum.

Inde tamen derivata ut status, et, um, stat-
dis, et, corripunt. Composita ab eo, inquit idem
vane tenuissimi protulerunt. Aiso, astitum, et
astatum: Presto, Previsus, et Vertetis
prestatum, et prestatum. Amelius Porcina
eritione, ut lex Emilia abrogaretur. Temper-
asturum, atque petiturum me abesse. Bruu-
in epist. Occiso C. Cesare postquam mare trans-
res prestatum est. Hoc ille. Multo tamen fa-
qua

guenit p
pant.

Constat

Pan. l.

gemm.

epistolam

Cic. l. 11. p.

ro. Cic. a

die tamen

runt, ut es

tuos mibi

ius Ciceron

quin se pre

com

priscum et o

cat, nec dno

se am dnce

bus locu v

Et parib

mi

Qui pri

Queis

al

Hec enim

suam ante

daret, nelo

quentius participia in *Rut*, à *Supinis* in *atun*.
nunt.

Mari: lib. 12.

Constatura fuit Megalenti purpura cen-
tum.

Plin. l. 12. c. 22. Extatura etiamnum duabus
gemmis. *Quint. l. 2. cap. 12.* V'ideo quosdam in
epistolatim limine obstaturos mihi. *Brutus ad*
Cic. l. 11. famil. Utrunque me prastaturum spe-
ro. *Cic. ad Cecin. l. 6.* prastituros dixit, Eodem
die tamen ad me reverterunt, mibiq; hoc dede-
runt, ut esses in *Sicilia* quoad velles: se prastit-
uros nihil ex eo te offensionis habiturum. *Bru-*
tus Ciceroni in Epist. ad Brut. Illi non dubitem
quin se prastiturus fuerit acerrimum propugna-
torem communis libertatis. *NEXO*, as, tanquam
priscam & obsoletum prætermisi, cuius nec *Pho-*
cas, nec *Diomedes* mentionem fecerunt: nec *Pri-*
scianus docere potest nexui, nexum a nexo esse, ex
his locis *Virgily 5.*

Et paribus palmas amborum innexuit ar-
mis.

Ibidem.

Qui primus nodos & vincula linea rudic.

Queis innexa pedem malo pendebat ab
alto.

Hæc enim à verbo innecto, u, sunt: & idem *Pri-*
scianus antea attulerat priorem locum, ut pro-
baret, necto, nexui facere. *Virgilius Partici-*

queni in participia in Rus, à Supinis in atum.
niant.

Mari: lib. 12.

Constatura fuit Megalensis purpura cen-
tum.

Plin. l. 12. c. 22. Extatura etiamnum duabus
gemmis. Quint. l. 2. cap. 12. Video quosdam in
ipso statim limine oblaturos mihi. Brutus ad
Cic. l. 11. famul. Utrunq; me prætaturum spe-
ro. Cic. ad Cæc. l. 6. prætuturos dixit, Eodem
die tamen ad me reverserunt, mihiq; hoc dede-
runt, ut esses in Sicilia quoad velles: se prætut-
tuos nihil ex eo te offensiois habiturum. Bru-
tus Ciceroni in Epist. ad Brut. Ut non dubitem
quoniam se prætuturus fuerit acerrimum propugna-
torem communis libertatis. NEXO, as, tanquam
priscum & obsoletum prætermisi, cuius nec Pho-
cas, nec Diomedes mentionem fecerunt: nec Pri-
stianus docere potest nexui, nexum a nexo esse, ex
his locis Virgilij s.

Et paribus palmas amborum innexuit ar-
mis.

Ibidem.

Qui primus nodos & vincula linea rudis.
Quis innexa pedem malo pendeat ab
alto.

Hæc enim a verbo innectō, is, sunt: & idem Pri-
stianus antea attulerat priorem locum, ut pro-
pares, nectō, nexui facere. Virgilius Participi-

pro Nexantem eodem libro usus est. Quod si quis
agere ferat verbum nexo huius relegatum, hoc verbi-
culo licet utatur.

Nexui ac nexum nexo genuisse putatur.

QUÆDAM que modo sunt prima, fuerunt
etiam tertia apud prisca, cuiusmodi sunt sono,
is, lavo, is, sono jam exoleverit. Lavo tertia e-
tiam Virgilius usus est.

3. Enesd.

Luminis effossi fluidum lavit inde cruo-
rem.

Horat. 1. Serm. Satyr. 3.

Ora manusque tua lavimus Feronia lym-
pha.

Nam si prateritum à lavo esset, produceretur pri-
ma: itaque lavit pro lavat, lavimus pro lava-
mus, posita sunt inde infra tum lavare & pas-
sum lavi, & alia id genus leges apud Nonium
Marcel. de Mutatis conjugation ubi etiam
nit, resonit, prosonat, resonat inventies. Prisc. l. 1.
ait omnia prima conjuga. quorum præteritum
exit in vi, vocales divinas fuisse apud veteres
mos tertij ordinis. A COENO, Dicitur

Abinot & POTO, Prati / Et in
ui docet Varr. lib. 8. ad Cic. de lingua Latina
apud Gell. l. 2. c. 25. etiam cenatus sum, &
rus sum sunt. Ego pransus sum, cenatus sum,
rus sum hodie apud te: pro prandi, cenavi,
ravi, nondum quod meminerim legi apud ve-

Pr
res: nam
- senec
& Cic. ad
iui, seroq;
adde infes
dem ad au
sanit. pri
idem i. d
Idem pro
cennatus.

-- amo
Ante c
Pransus
poratione,
ficant. A
iui ut huius
ui & prate

Quod f

-- num
L. para

ALT

pro Nexantem eodem libro usus est. Quod si quis
agere ferat verbum nexo hic relegatum, hoc versu
culo licet utatur.

Nexui ac nexum nexo genuisse putatur.

QUÆDAM quæ modo sunt prima, fuerunt
etiam tertia apud præcos, cuiusmodi sunt sono-
is, larvo, is, sono jam exolevit. Larvo tertia e-
tiam Vergilius usus est.

3. Eneid.

Luminis effossi fluidum lavit inde cruo-
rem.

Horat. 1. Serm. Satyr. 3.

Ora manusq; tua lavimus Feronia lym-
pha.

Nam si præteritum à larvo esset, produceretur pro-
ma: itaque lavit pro larat, lavimus pro lar-
mus, posita sint inde infra cum lavare & pass-
tum larvi, & alia id genus leges apud Nonium
Marcel. de Mutatis conjugation ubi etiam
nit, resonet, prosonat, resonat invenies. Prelo. l. 1.
ait omnia prima conjuga. quorum præteritum
exit in vi, vocales devias fuisse apud vetustis-
mos tertij ordinis. A COENO, Wic rym

ABANDOT & POTO, Pui / Eneid
ut docet Parr. lib. 3. ad Cic. de lingua Latina.
apud Gell. l. 2. c. 25. etiam cenatus sum, &
rus sum sunt. Ego pransus sum, cenatus sum,
rus sum hodie apud te: pro prandi, cenavi,
ravi, nondum quod meminerim legi apud ve-

res: nam
-- senec
& Cic. ad
ius. serg.
adde inje
dem ad a
santi. pro
Idem c. d
Idem pro
cenatus.

-- am
Ante c
Punfus
potatione
ficiant
aut ut loqu
ut. & prand

Quod f

-- num
L. jura

ALT

res: namq̃a ù Ovidius dixit 3. Fast.

-- sene. n. potum. pota trahebat anus,

& Cic. ad Treb. l. 7. Inque eisi domum bene po-
tus, seroq; redieram, tamen, &c. Idem pro Mil.

Adde infestam pransi. poti, obstantis ducis. Idem ad Att. lib. 2. Cœnatio mihi, & jam dormi-

stanti, præstet Cal. Majoris epistola est illa reddim.

Idem i. de Divin. Qui cum cœnati quiescerent.

Idem pro Dejot. Quum illa munera insepexisset

cœnatus.

Horat. i. Serm. Satyr. 10.

-- amet scripisse ducentos

Ante cibum verlus, totidem cœnatus.

Prænsus, cœnatus, potus, confecto prandio, cœna, potatione, sive a prandio, cœna, potatione, signifi-
cant. Non. Marcel. Cœnatus, ut pransus, ut po-
sus ut lotus, id est confecta cœna. JULIO jura-
tu, & juratus sum facit.

Plaut. Curcul.

Quod fui juratus feci.

Idem. Rud.

-- num tu juratus mihi es?

L. juratus sum, & nunc jurabo.

Secunda Conjugatio.

ALTERA Præteritis datui, dari-
tumque Supinis.

O 2

Vi

res: nam quæ d' Ovidius dicit 3. Fast.

-- tenein, potum, pota traherantus,

Et Cic. ad Treb. l. 7. Inque eisi domum bene potus, serog, redieram, tamen, &c. Idem pro Mil.

Adde insectam pransi, poti, oscitantis ducis. Idem ad Att. lib. 2. Canas mihi, & jam dormi-

santi, prid. e Cat. Magis epistola est illa reddim.

Idem i. de Divin. Qui cum canari quiescerent.

Idem pro Dejota. Quum illa munera infexisset canatus.

Horat. i Serm. Satyr. 10.

-- amiserat, plisse ducentos

Ante cibum vertis, totidem canatus.

Pransus, canatus, potus, confecto prandio, cana, potatione, siue a prandio, cana, potatione, significant. Non. Marcel Canatus, ut pransus, ut potus ut lotus, id est confecta cana. JULIO juravi. & juratus sum facit.

Plaut. Curcul.

Quod fui juratus feci.

Idem. Rud.

-- num tu juratus mihi es?

L. juratus sum, & nunc jurabo.

Secunda Conjugatio.

ALTERA Præteritis datui, datitumque Supinis.

Vi monco. Napominam / Mahne / ca-
ceo: Mlčim / Geweiag siid / gignit
sed torreo Sussijm na Slunch neb pi ij
chmi / Ddrre / tostum.

Sorbeo Sirčbi / Poplcuag / Supffe / cum
sociis dat ui, tamen absque Supino.

A doceo Bčim / Lehr / doctum: à tene-
o Držijm: Halte / deducito tentum.

Censeo Poflādāam neb mam zaso / Vers
meine hales darfür / fert censum: mi-
stum tibi misceo Mischam / Vermisch /
donat.

Quod dat ui, neutrum, timeo quæ
Boqim se / Föchte / carento supinis.

Pofcit itum valeo, Mohu / sem zdraw /
Vermaa / Bin gefundt oder statet.

careo, Nemam / Mangel / placeo.
que, Ljdjm se / Getall / dolet que.
Lpjm bolefi neb žalofi / Liawie ode
trap Lepot.

Et jaceo, Lzjym / Lieg / caleo, Sem te
pip / Bin warm / noceo, Sffodjm
Schad / cum pareo Wfazugi se / Po
fuffmo sem / Ich erſchein / Geporche
junges.

ARCIT
hond.

tamen, &
& Coerce

compofica
unde par

tra Taceo
Zawifā

miſt iwa
ard riſt

hui, ſicut
ſacta ſorpu

abſorbu
bus gloria

nam, &
re. Mulcoru

namportu
ſorptum ſum

onis, at a ſer
pro ſuppleet

ſorpi, ſed ſo
Lucan: Pri

ſyllaba ſini
ſorſiſt barba

ſyllaba tern
tertia corr

ſorbo, ſorbu

A

Ut moneo. Napominaom / Mahne / ca-
ceo: Mlám / Sawaqesú / gignit
sed torreo Sussým na Sluncý neb pi ý
chni / Odre / tostum.

Sorbeo Sírěbi / Pohlcup / Supfe / cum
foculis dat ui, tamen absque Supino.

A doceo Běim / Lěp / doctum: à tene-
o Držým: Halte / deducito tentum.

Censeo Pohládám neb mám zato / Ner-
melne hales darfúr / fere censum: mi-
stum tibi misceo Měcham / Bermisch /
donat.

Quod dat ui, neutrum, timeo quae
Vogim se / Sdrě / carento supinis.

Poseit irum valeo, Mohu / sem zdrow,
Bermaa / Bin gesundet oder statet.

careo, Nemam / Mangel / placeo
que, Lěvim se / Getall / dolet quae
Lěpým bolefi neb žalost / Lěamie ode-
trag Lěpof.

Et jaceo, Lěžým / Lěg / caleo, Sem te-
piv / Bin warm / noceo, Sřkodim
Sřad / cum pareo Wřazugi se / Po-
suffro sem / Jě erřěim / Sęporce
jungenes.

ARCTI
quoniam
tamen, &
& Coerce
composita
unde par
trā Taceo
Sacrificā
mificā
and rā
bui, facit
lactis forni
absorbent
bus glorie
zūm, de
re. Mactoru
etiam pericul
forum sum
omni. ut a se
pro ai phee
forpi. sed si
Lacim: p
glia fin
forpi carba
gliaa ter
terme corr
forbo, forbu

ARCITUM ab Arceo, Vöhanüm/ Treib
 dimv: a) non facillè invenias: Exerceo
 tamen, Denq̃m/ Erwicn/ Ube/ treibes/
 & Coërceo, & Procui/ Deiduna/ ex eo
 composui, exercitum, coërcitum habent,
 unde participia exercitus & coërcitus: con-
 tra Taceo, tacui, tacitum facit, cum Reliceo,
 Zawiſā. dā. Veiſchwei/ Conticeo, Be-
 miſawam & ſpolu & q̃nenti/ & weige miſ-
 and ra ſtill/ Supino carcant. **SORBEO**, ſor-
 bui, facit Plin l. 22. c. 13. Illi qui coagulam
 lactis ſorbuerunt. Cicero in Brut. Sed hunc quoq;
 abſorbuit aſtus quidam non inſolita adoleſcenti-
 bus gloria Idem Phil. 2. Guſtatis creſcem ſang-
 uinem, vel potius exorbueris. Idem pro L. Mu-
 ra. Multorum ſtultitiam perpeſſus eſt, arrogan-
 tiam percuſit, difficultates exorbuit. **SORPSI**
 ſorptum ſunt a ſorbo, is, verbo tertia conjugari-
 onis. ut a ſcribo, ſcripſi, ſcriptum, quod tamen Ca-
 pro diſplicet. Non ſorbo, inquit, ſed ſorbeo, nec
 ſorſi, ſed ſorbui. ſic & abſorbui, non abſorſi. ut
 Lucan: Probus de Cathol. verborum, ubi de Beo,
 ſyllaba finitis agit, Sorbeo, inquit, ſorbui, nam-
 que ſorſi barbariſmus eſt. Idem tamen cum de Bo,
 ſyllaba terminatis agit, Bo, inquit, terminam
 tertia correpte, pſi, ut nubo, nupſi: auc, bui, ut
 orbo, ſorbui, quamvis & ſorſi lectum ſit. Hec ille.

Lucan. lib. 4.

Absorpsit penitus rupes, & recta ferarum.

CENSIO, u, censere apud versutissimos fuit quarta conjugationis: unde censio nomen verba-
le, censor etiam nunc extant: hinc compositum
Recensco, u, Recensitam / Et recte, unde
participium recensitus penultima longa.

Claudian. in Eutropium l. 2.

Prisca recensitis evoluit secula fastis
Suet. in Jul. Cæs. c. 41. Ex his qui recensiti non e-
sent. Quidam adijciunt FRENDO, ut, fressum
cum frendo verbum sit priscum, & tertia conju-
gationis, quod frangere significat.

NEUTRA secundæ ordinis quæ præterito faci-
unt vi, raro habent Supinum. Plin. l. 17. c. 2.
Hujus ferendi ratio ducitur, eadem vultum
omni genere. Senec. l. 1. de benef. Quod faci-
cariturus est. Quamvis Priscianus lib. 9. &
Cassius etiam à careo fieri existimet, tamen
eodem II. ubi de Participiis agit. Quibusdam
men, inquit, Cassus magis nomen esse videtur,
lassus. Idem in eodem ubi de Temporibus agit
affirmat esse nomen. Addunt, inquit, quidam
etiam à careo cassus, quod si esset, deberet &
furus facere futurum, non cariturus, quod Ju-
ven. in 2. Satyr protulit.

-- tollere dulcem.

Cogitat heredem cariturus turture ma-
gno.

PR

Ergo Ca

maxima

pani. Hec

Nuntio

Haud p

Interim

placuit.

nuntiant

-- v. l. c.

Elysiu

Imperi

Ora

Des mih

at

Plaut Mil

de hac re ne

jurando acc

dediderunt

jurisprout

sententia

Coalitum

fremetibus

tur, coalit

virum sua

Er

Lucan. lib. 4.

Adsorpsit penitus rupes, & tecta serarum.

CENSIO, u, censire apud veteres, mos fuit quarta conjugationis: unde censio nomen verbale, censur etiam nunc extant: hinc compositum Recenseo, u, Spectam / Eticli, unde participium recensitus penultima longa.

Claudian. in Euteropium l. 2.

Priscarecensitus evoluit secula fastis
Suet. in Jul. Cae. 41. Ex his qui recensiti non
sunt. Quidam adiungunt FRENDO, ut, fressum
cum frendo verbum sit priscum, & tercia conjugationis, quod frangere significat.

NEUTRA secundae ordinis quae praeterito faciunt vi, raro habent Supinum. Plin. l. 17. c. 2. Huius ferendi ratio dicitur, eadem valet in omni genere. Senec. l. 1. de benef. Quod facit cariturus est. Quamvis Priscianus lib. 9. & Cassium etiam à careo fieri existimet, tamen eodem il. ubi de Participiis agit. Quibusdam nomen, inquit, Cassius magis nomen esse videtur, lassus. Idem in eodem ubi de Temporibus agit, affirmat esse nomen. Addunt, inquit, quidam etiam à careo cassus, quod si esset, deberet & casurus facere futurum, non cariturus, quod J. ven. in 2. Satyr protulit.

--tollere dulcem.

Cogitat haec dem cariturus turture magno.

PR
Ergo C.
maxima
parat. He
Nuntio
Haud p
Interim
placuit.
varianti
- rite
Elymis,
Imperi
Ord
Des min
at
Plaut Mil
de haec ne
jurandi ac
decidit non
familiarit
enientie
Coactum l
fremetibus
tur, coact
parum juu

En

Ergo Cassus magis est nomen sicut lassis, & maximè cum vanum significat, ut cassia fronde parit. Hec ille.

Virg. 12.

Nuntius hæc Idmon Prygio mea dicta
Tyranno
Haud placitura refert.

Plinius ad Sarsum lib. 8.

Interim tamen inquam placitum, & fortasse placebit, expecta. Liv. 9. bell. Maced. Ignominiane sua quicquam dolitum censes?

Sart. 7 Theb. 22.

-- vale. hu populi promissa voluptas
Elysius, certe non perpestare Creontis
Imperia haud ventu nudus jactare se-
pochino.

Ovid 13 Metam. --- Diesque

Des mihi sacrificas, calidulasque ignibus
aras.

Plaut. Mil. Junia non nociturum esse hominem
de hac re nemini. Cas. 3. bell. Civil. Jure-
jurando accepto nihil his nocituros. sc. O. Tacito
dediderunt APUD Scythiam & Tabolenum
faritperitos reperitur, Paritum esse conditionem,
sententia. His coaleo addi potest. Tacit. lib. 15.
Coalitam libertate irreverentiam eo prorupisse
fremensibus. Idem 20. Si Alpes praejudis firmen-
tur, coalita libertate dispeduras Gaudias quem
virum suarum terminum velint. Gell. 1. 12. c. 1.

Ergo Cassus magis est nomenscus cassus, & maximus cum eadem significat, ut cassa fronde parit. Hæc idem.

Virg. 12.

Nuntius hæc Idmon Prygio mea dicta
Tyranno

Haud placitura refert.

Prius ad Sparsum lib. 8.

Interim tamen tanquam placitum, & fortasse placet, ex illa. Liv. 9. bell. Maced. Ignominiano sua quæquam dolitum censeret?

Sæp. 7 Theb. 22.

-- vale de populi promissi voluptas

Elytus, certe non perperare Creontis

Imperia haud vetito nudus jaciture se-
pachio.

Ovid. 13 Metam. -- diesque

Des mihi sacrificas, caliculasque ignibus
atas.

Plaut. Mil. Junia non nociturum esse hominem
de hac re neminem. Caf. 3. bell. Civil. Jure-
jurando accepto nihil bus nocituros, si O. Facilio
dediderunt APUD Sacerdotem & Javolenum.
Favosperitos reperitur, Paritum esse conditioni,
sententia. His coaleo addi potest. Tacit. lib. 15.
Coalitum libertate irreverentiam eo prorupisse
fremensibus. Idem 20. Si Alpes prædus firmen-
tur, coalita libertate dispedturas Galias quem
virum suarum terminum voluit. Gell. 4. 12. c. 1.

Cujus in corpore, cujusq; ex sanguine concretus homo & coalitus sit. PATEO, patui, Supino caret: non passim quod Priscianus putat ex ipso verbonasci, sit apando. Phocas negat Pateo Participium habere in Rus, quo pacto solet ille loqui, cum significat verbum aliquod carere Supino, etiamsi de Præteritis tantum egerit. PASSVS verò à Pandor àducitur, ut Virg. Crinibus Iliades passis. Diomedes libro 1. etiam docet passus apandor fieri, unde Crinibus Iliades passis Gellius lib. 15. c. 15. quæ Priscianus à pateo deducit. apando nasci docet. Ab eo, inquit, quod apando passum veteres dixerunt, &c. & passim manibus, & velis passis dicimus, quod significat diductis atque distentis, LATEO, Simi tagnostis/ Bin verborgen/ caret Supino, unde Priscianum libro 11.

DANT, di, sum, video, Widym/ Sibe. sedeo, Sedym/ Sib. cum prandeo, Obédwá/ Ichß zu Mittag verum

S, geminat fessum: Stridi Sstrípim/ Strere. nil postulat ultra.

Mordeo, Kaussi/ Weiß/ Præterito geminato flecte momordi,

Morsum: Sic spondet, Slibuq; dobra wolné/ Berlob. toncet, Holym Sch

si pend
Dat ma
minu
dettess/
Prominet
immo
zui. si
oder ste
Hæreo, d
suader
mulcer
ardet.
Tergeo, d
get, De
get/ De
rocuat/
S. p. 11. W
nant in
Lapnach
Vigeo, d
ium, cl
ne/ Sc
Bin au
lesi neb
falte.

Cujus in corpore, cujusq; ex sanguine concretus homo & coalectus sit. PATEO, pati, Supino caret: non passim quod Priscianus putat ex ipso verbonasci, sit à pando. Thocus negat Pateo Participium habere in Rus, quo pacto solet ille. loqui, cum significat verbum aliquid carere Supino, etiamsi de Præteritis tantum egerit. PASVS verò à Pandor àducitur, ut Virg. Crinibus Iliades passis. Diomedes libro 1. etiam docet. passus à pandor fieri, unde Crinibus Iliades passis Gellius lib. 15. c. 15. que Priscianus à pateo deducit. à pando nasci docet. Ab eo, inquit, quod è pando passum veteres dixerunt, &c. & passim manibus, & velis passis dicimus, quod significat diductis atque discentis, LATEO, Sem ragnosti/ Bin verborgen/ caret Supino, vnde de Priscianum libro 11.

DANT, di, sum, video, Widým / Sibe. sedeo, Sedým / Sib. cum prandeo, Obédwá / Ichß zu Wirttaß verum

S, geminat fessum: stridi Sßépjm / fessum. nil postulat ultra.

Mordeo, Kaussi / Weiß / Præterito geminato flecte momordi,

Morsum: Sic spondet, Slibuq; dobra wolné / Berlob. tonder, Polým Sche

lic pend
Dat maol
rotuul
dettel
Prommet
imonia
zur. sic
oder sit
Hæreo, &
suadet
mulce
ardet,
Tergeo, &
get, Do
get, Lat
recuget
S. p. 11. W
oact. In
Lafnach
Vigeo, M
tum,
ne/ Se
Bin au
lest ne
talle.

sic pendeo Wispin/ Hana/ hēctes.

Dat manli, Zinauam/ Dreb. manum:
minui sed premiact Pēwylugi/ Vē
berstreff/ optat;

Prominet, Wēstolugise / Nēch berstär.
immineo, Wastawam/ Dēwe oder steh
zur. simuleminet, Wēstolugise/ gēwe
oder steh rūr auß/ abique Supino.

Hæreo, Wē:pm/ Hana dat h. lum. cum
suadet, Nā:ym / nomlauwā Dreb.
mulcet Nladym/ kō:ym/ Suerchl. &
ardet, Nō:ym/ Brinn.

Tergeo, Wiyām/ Zru:ne. cum mul-
get, Dō:ym/ Melcke. ridet, Smēs
gise/ Lach. sed torqueo Dheytām/ oc
rocuq/ Ich winde/ torrum.

S. iust, Wē:ym/ Schaß/ iustum gemi-
nant. Indulgeo, Pōwōlugi/ kō:ym/
Lach nach/ peribillat. ū, uen.

Virgo, Wulsam/ tustau/ Zreib an/ si tan-
tūm, cum fulget, Schir:ym se/ Schais
ne/ Schimnier. turgēt, Dēapwām se/
Bin auff: blasen. & alget, Lēppm bos
lest neb Symu / Ich leyde schmerz oder
kälte.

licpendeo Wißm/ Hang/ flecketes.

Dat maosi, Büßáwam/ Dieb. mantum:
minui sed præminet Páewy/ugt/ Vö-
berstreff/ optat;

Prominet, Wáßkúatse / Ich herfür.
immineo, Wáßáwam/ Ich übersteh
zur. funde minet, Wáßkúatse/ gáhe
oder steh rúr auß/ abique supino,

Hæreo, Wáßm/ Hang dach, cum
suadet, Káñin / nomiauwá Dærb.
mulcet Madyin/ Koryin/ Streichl. &
ardet, Koryin/ Brinn.

Tergeo, Wiy áin/ Leuchte. cum mul-
get, Koryin/ Weide. rider, Sinés
gáse/ Lach. sed torqueo Mhætám/ os
reduzt/ Ich winde/ tortum).

S. iuli, Wáñin/ Schaß. iustum gemi-
nant Indulgeo, Powotugt/ Koryin/
Lach nach/ permittæ. li, rem.

Virgo, Wúßkam/ táfau/ Freiban/ si tan-
tüm, cum fulget, Stmñin se/ Schel-
ne/ Schimmer. targer, Wáßpáam se/
Bin auffg. blasin. & alget, Lrppm vos
lesti neb Bñnu / Ich leyde schmerz oder
fálte.

Lugeo Kvilym / Neule / traq leyde / fe
luxi: jam pridem quero Supinum.
Luceo, Svyetm / leuchte. duntaxat lux
sic frigeo Zymu tpyim / Es ist mir kalt
frigi.

Augco Kozmnozuq / Mehre / prae
rito facit auxi, auctumque Supino.

Evi, etiam, vico, Wazt / pobtaym / To
bind. fier. Placit / Waz. net, Pric
Wazt / Mehe / cum deico, Womazua
Lest auf quazque.

A pleo nascuntur repleo. Wapliua
Kull an / ceu suppleo, Dopitua / de
flarougi / Existate. complet. Wapliua
Kull an.

Civi Potozuq / bauku é: ym / B. roe
sume etiam, quartæ sed pignora
redde.

PRANDI Institutum est. Plaut. Menech. Prandi
di in navi. Idem Poen. Calidum prandi
prandisti. Cic. ad Att. 5. Sed prandimus in a
cano. Pransus sum affert etiam Gellius ex Var
rone lib. 1. cap. 25. quod nondum, nisi me falli
memorsa, legi apud veteres. Supra in extrem
scholio, in prima conjugatione ex Non. Marcel
dix

rimus, qui
mi. Hymus
MVLCEO
S Supino.

Quod farge

N
Plm. lib.

mafire, olo

ado atque

mun Tum

Prifcan, m

mulgeo, dix

st mulxi mu

multra, mu

referentia co

xit, ptervite

lib. 1. cap

lib. 1. cap

multe aut v

in, eme apu

110 ad 2. li

labar te, q

h. l. Sape im

Lundap

u

Portac &

imus, qui cœnatus, prænſus, potus, ſignifi-
cant. Hæſitus eſt apud Oſtium 3. de Triſt. etc. 4.
MVLCEO & MVLGEO conſentiunt præteritis
& Supinis.

Perg. 3. Georg.

Quod ſurgente die mulſero horiſq; diurnis,
Nocte premunt

Plin. lib. 10. c. 40. Capræq; cecitas, quas ita
mulſere, onoriſur. Var. lib. 2. de Re ruſt. A mul-
ſendo atque ortu optimum eſt id, quod neque
punctum longè abeſt a mulſo. Quædam, ut
Præſcian, inquit, eſt 9. differentia cauſa mulxi &
mulgeo, dixerunt, ſed nuſci citat teſte. Veriſimile
eſt mulxi mulctum aliquando etiam fuiſſe, unde
mulctra, mulctrale dicta ſunt. Saliuſt. lib. 4. Hiſt.
referentia eodem Præſciano, verbum permulcti di-
ctum a permulceo, quo participio uſus eſt etiam Gel-
lius lib. 1. cap. 11. Thæas idem Prætorium, loc-
us, mulcti tribuit utruq;. Diomed. mulcti uo-
mulgeo attribuit. TIRGEO, eſt ſecundæ ordinis,
in ſemel apud idoneos Auctores reperitur. Ci-
cro ad Q. L. lib. 2. Amabo te, ad te uenit con-
ſolabor te, & omnem abſorbebo dolorem. AKSIL-
LUS ſæpe inuenitur.

Ouid 14. Metam.

Luridaq; aſſuro portabas membra phœrea
tro.

Item 3. Faſt.

Portat & arſurus, acida ligna focis.

For-

PRÆTER: ET SUPINIS. 229

proximus, qui cœnatus, prænſus, potus, ſignificatur. Huius est apud Ovidium 3. de Trist. ele. 4. MULCEO & MULGEO conſentaneæ præteritis & Supinis.

Virg. 3. Georg.

Quod ſurgente die mulſera horiſq; diurnis,
Nocte premunt

Plin. lib. 10. c. 40. Capræq; cæcias, quas ita mulſero, ovorur. Var. lib. 2. de Re ruſt. A mulcendo atque orthoptimum eſt id, quod neque cœnandum longè aheſt a mulſo. Quædam, ut Preſſian, inquit lib. 9. differentia cauſa mulxi & mulgro, dixerunt ſed nuſci ciliis rectè Veriſimile eſt mulxi mulſum aliquando etiam fuiſſe, unde mulſura, mulſurale dicuntur. Saluſt. lib. 4. Hiſt. efferente eodem Preſſian, verbis permulſi di. 12. & permulceo: quo participio uſus eſt etiam Gell. lib. 1. cap. 11. Phœas idem Preteritum, hoc eſt, mulſi tribuit utriq;. Diomed. mulxi & mulgeo attribuit. TERGEO. et ſecundis ordinis, ſemel apud idoneos Auctores reperitur. Cuius ad G. 1. m. libro 2. Amavete. accuſa, conſolabor te, & omnem abſtergebo dolorem. AKSU-
ſſe invenitur.

Ovid 14. Metam

Luridaq; arſuro portatæ membra phœæ
tro.

Item 3. Faſt.

Portat & arſurus, arida ligna focus.

TORSUM à torqueo, apud vetustissimos reperitur, sed jam exolevit. INDULSUM non facile invenies, neque Grammatici ullum testem citant. DE URGEO, inquit Phocas, & TURGEO, ambigitur: sed quod attinet ad urgeo, Cic. ad Q. Frat. lib. 3. Epist. ultima de Gabinio loquens, omnem sustulit dubitationem: Illum, inquit, neq. urse, neq. levavi, testis vehemens fuit: & Asinius Pollio ad Cic. l. 10. Nec verò minus Lepidus urse me, & suis, & Antony literis, ut legionem tricesimam mitterem sibi. Turse confirmat Priscianus priscorum testimonijs. Enn. 9. Annalium.

Cyclopis venter velut olim turserat alei
Carnibus humanis ditentus.

FULSUM & alsum invenies apud Prisc. lib. 10. sed neminē citat. Alsum tamē videtur aliquando in usū fuisse: unde Cic. ausus dixit ad Attia. lib. 4. Nihil quistius, nihil alsius, nihil amantius, & ad Quint. Fratrem lib. 3. Jam apodyterio, nihil alsius, nihil muscosus. LINCTUM Supinum à lugeo postulat ratio Prateriti, sed auctoritas deficit, inquit Prisc. quod idem de polluceo, polluxi, verbo prisco sentit. FRIGEO, ut ex compo-
sitione refrigeo, seu refrigesco intelligitur, frix. facit. Cic. Dolabel. lib. 9. Ego cetera qui animi aquo fero, unum vereor, ne hasta Caesaris refrigerit. Idem sentit Prisc. lib. 9. sed 11. sic scribit
Pleraque tamen neutrorum secundæ conjugatio

in ui
supinu, ut
dem credo m
la video vere
Sicero multa fr
M s cieo
nu: addita
accio, Pri
Scolamā
voiamā
libro i. Co
legitur. L
erette corp
raculo (ut p
pines.
N Vncol
Jq gel
pignor
Qua lerva
catera
A st abole
nichte/
palmu
wachs
Ex Veofi
Drivig
waim/

TORSUM torqueo, apud vetustissimos reperitur, sed jam exolevit. **INDULSUM** non facile invenies, neque Grammatici ullum testem citant. **DE URGEO**, inquit Phocas, & **TURGEO**, ambigitur: sed quod attinet ad urgeo, Cic. ad Q. Fratr. lib. 3. Epist. ultima de Gabinio loquens, omnem sustulit dubitationem: Illum, inquit, neq. urse, neq. levavi, testis vehementer fuit: & Aferius Pollio ad Cic. l. 10. Nec verò minus Lepidus urse me, & suis, & Antony literis, ut legionem tricesimam mitterem sibi. Turse confirmat Priscianus priscorum testimonijs. Eunn. 9. Megaur. L.

Cyclopis venter velut olim turserat alet
Carnibus humanis discentus.

FULSUM & **assum** invenies apud Prisc. lib. 10. sed neminē citat. **Assum** immo videtur aliquando in usu fuisse: unde Cic. ausus dixit ad Attic. lib. 4. Nihil quietius, nihil assius, nihil amantius, & ad Quint. Fratrem lib. 3. Jam apodyterio, nihil assius, nihil muscosius. **LINCTUM** Supinum a lugeo postulat ratio Præteriti, sed authoritas deficit, inquit Prisc. quod idem de polluceo, polluxi, verbo prisco sentit. **FRIGEO**, ut ex composito refrigeo, seu refrigesco intelligitur, frigi facit. Cic. Dolabel. lib. 9. Ego cetera qui animi a quo fero, unum vereor, ne hasa Caesaris refrixerit. Idem sentit Prisc. lib. 9. sed n. sic scribit. Pleraque tamen neutrorum secunda conjugatio

is: ui diviſas deſinentia præterito, deſiciunt
 in ſupinis, ut horruī, rubuī, eguī, frigui, rigui:
 dem credo me legiſſe: apud Donatum, ſed nuli
 a video veterum teſtimonia. Apleo verbo ob-
 pletō multa ſunt, ut expleo, impleo. Ec. CL
 VM a cieo, priorem corripit, ut ſuo loco dice-
 mus: addita præpoſitione ſit quartus ordinis, ut
 decio, Prævolāwām / Ruſſ herzu / Concio,
 Swolāwām / Ruſſ zuſammen / Excio, W
 volāwā / Ruſſ herauß. vide Diomedem,
 bro 1. Conciere etiam ſecundæ Conjugationis
 agitur. Liv. 1. ab Urbe, Elatum domo Lu-
 creſie corpus in forum deferunt, concientq; mi-
 ſaculo (ut ſit) res nova atq; indignitate ha-
 nſiſſi.

Vnc oleo, Monijm / wünl daró /
 Ich geb ein geruch con mir / dat ui, ſic
 pignora patris

Que ſervant ſenſum: Evi, etiam fore
 cætera proles.

A ſtabolevit, Wñhlozuq / Waſche zu
 nichte / irum doc: tert adolevit, Z
 palnau / otélanijm / roſtu / Wauch/
 wachſ auff. adultum.

Ex Veo ſit, vi, tum, moveo, Her' am /
 Bweg / foveoque D, ſijn am / ſe
 waim / ſateatur,

is in ui diuſas deſinentia præterito, deſiciunt
 in ſupinis, ut horruī, rubuī, egui, frigui, rigui:
 dem credo me legiſſe: apud Donatum, ſed nū-
 a video veterum teſtimonia. A pleo verbo ob-
 pleo multa ſunt, ut expleo, impleo. &c. CL
 VM a cieo, priorem corripit, ut ſuo loco deſce-
 ndo: addita præpoſitione ſit quartus ordinis, ut
 accio, Pr. wolāwām / Ruſſ herzu / Concio,
 Swolāwām / Ruſſ zuſammen / Excio, W.
 wolāwā / Ruſſ herauß. uide Diomedem,
 libro 1. Conciere etiam ſecundæ Coniugationis
 agitur. Liv. 1. ab Vrbe, Elatum domo Lu-
 uetia corpus in forum deſerunt, contientiſq; mi-
 aculo (ut ſit) rei noua atq; indignitate tu-
 mines.

Vnc oleo, Wonijm / wūnl damā /
 Ich geb ein geruch von mir: dat ui, ſic
 pignora patris

Quæ ſeruant ſenſum: Evi, erum fert
 cætera proles.

Aſt adoleuit, Wphlozuſ / Waſſe wie
 niſſt / rum dat: tert adoleuit, Sas
 palnau / obelānijm / roſtu / Rauch /
 waſſe auff: adultum.

Ex Veo fit, vi, rum, m. Oueo, Dep' am /
 Brweg / foveoque V. ſiwam / ſiſſe
 waim / ſatcatui, A

DE VERBORUM

A caveo, Marualse/ Welbe / cautum
 a favco Pr. gl/ Glinne, deducito fau-
 tum.

Vi, neutrum tantum poscit, ceu flaveo
 Sem. iustq/ Bin gelb / livet, Signa-
 lpm sem/ Bin blaulich.

Et paveo, Beatin se/ Ich fürchte / serve
 W-u/ Bin hieba / connivi, Oc. g
 in jflam/ Simple / tpu die Augen auf-
 tro zu hoc postulat & Xi

Audeo Emijn/ darff/ nunc ausus, ga-
 visus, gaudeo Nadugte/ freumich
 poscit.

Et solitus soleo, Ma n obye g/ pflege/ so-
 luti ubi Crispe placebat.

OLEO, olui, olitum (si tamen olitum u-
 quam est) aduā priscos etiam ole vi o-
 lum fecit. Quae ex eo companionuntur, si o-
 rem significant, hoc est, sin. plicis significati-
 nem retinent, in vi, & nam, exeunt, ut Ob-
 uo, Emior m/ Ich fürchte, Suboleo, De-
 inordinat / Rieche ein wentu/ Redoleo, Pe-
 oleo, Solte e wentum/ Rieche stark. Pla-
 tiotel Obolust aditum. Sueton. in Ve-

PA
 . s. voce et
 niffm adu-
 ne apud det
 plant: Calu-
 Lucel c. 30.
 Quis tot
 sebu
 pro peroleo
 arione dyf
 noleo, vel
 si dya
 nolesco, W
 riones exole
 oboleo, Obol
 oleo, Adolep
 oboleo et exo
 ent: mole: un
 pisse apud ut
 oleo adu-
 num exempl
 st contore
 am memori
 undem septi
 magimbu
 em adolep
 nom., ut
 ca

A caveo, Marugise/ Welbe / cautions
 à saveo Prägi/ Gänne/ deducito cau-
 tum.

Vi, neutrum tantum poscit, ceu flaveo
 Sem. jüth/ Bin gelb / liver, Zippa
 lhm sem/ Bin blawlich.

Et paveo; Beajm se/ Ich fürchte / serve
 Wu/ Bin bisig / connivi, Oc. m
 mßham/ Bittigle / thu die Augen auf
 tro zu. hoc postulat & Xi

Audeo Smijm/ darff/ nunc ausus, ga-
 visus, gaudeo Nadugise/ freumich
 poscit.

Et solutus soleo, Mā n obye g/ pflege/ so-
 lut tibi Crispe placebat.

OLEO, olui, olitum (si tamen olitum us-
 quam est) apud priscos etiam olevi ul-
 tum, erit. Quae ex eo componuntur, si od-
 rem significant, hoc est, sim. plicis significati-
 nem retinent, in vi, & nam, exeunt, ut Ob-
 oleo, Smior m/ Ich stincke/ Suboleo, De-
 inordinat/ Rieche ein wentu/ Redoleo, Per-
 oleo, Sytle ē weulhm/ rieche stark. Plac-
 Arofel Obolusit alium. Sueton. in Vesp

si voce et
 quissim aini
 ne aqua det
 plant: Calin
 Lucel c. 30.

Quis tor
 sebi

ra peroleo
 ratione dyl

noleo, rel
 u/ it appa

nolefco, M
 siones: xol

obsoleo, Ob
 soleo, Adole

obsoleo et ex
 unt: inoleu

isse apud v
 Adoleo adu

rum exempl
 st conrore

am memor
 uidem sepi

mag: mb u
 dem abolep

nam, ut
 ca

S. voce etiam gravissima increpuit, Ma-
 ximum autem oboluisse. Interdum maxi-
 me apud vetustissimos, etiam in evi desinunt.
 Plaut: Calix Jam obolevit Casina procul &
 Lucil c. 30. apud Prisc.

Quis totum levis corpus jam perolef-
 se bisulcis:

Quæ perolevisse. QUÆ à simplicis signifi-
 catione discedunt, evi, faciunt, ut Exoleo,
 inoleo, vel potius Exoleo, Prestatam in-
 oleo, scilicet inoleo / Wachs nicht mehr /
 inoleo, Wachs: Wachs ein / nam po-
 sitiones exoleo, inoleo, non facile invenies,
 obsoleo, Obsoleo, Statam se: Verale / A-
 doleo, Adoleo, Aboleo, Aboleo: quorum
 exoleo & exoleo, obsoletum, exoletum faci-
 ut: inoletum, seu inolitum, non memini le-
 visse apud veteres.

Adoleo aditum, Aboleo abolitum, hoc postre-
 um exemplis fulcimus, nam de caseris, nulla
 controversia. Liv 3. ab Urbe. Cuius rei prope
 in memoria aboleverat. Tacitus libro 4. Illi
 idem septuaginta ante annum, perempte,
 inolevis suis nascuntur, quas nec Vellor qui-
 am abolevit. Idem lib 16. Corpus non igni abo-
 litum, ut Romana mos est, &c. Plinius lib 14.

cautus, S. voce etiam gravissima increpuit, Ma-
 cito tau- xissim adzum oboluisse. Interdum maxi-
 a flavo- re apud vetustissimos, etiam in evi desinunt.
 Zena- Plant: Calix Jam obolevit Castina procul &
 uel c. 30. apud Prisc.

Quis totum seis corpus jam perolef-
 se bibulcis:

Quæ pro peroleuisse. QUÆ à simplicis signifi-
 ugenau- catione discaunt, evi, faciunt, ut Exoleo,
 olus, ga- noleo, vel potius Exoleo, Pristam in
 et inu- / Stāyem wētem / Wachs nicht mehr/
 nolesco, Wrosiām: Wachs ein / nam po-
 tiones-exoleo, inoleo, non facile invenies,
 oboleo, Obsolesco, Btiarām se: Veralte / A-
 oleo, Adolesco, Aboleo, Abolesco: quorum
 oleo & exoleo, obsoletum, exoletum faci-
 ut: inoletum, seu inolitum, non memini se-
 se apud veteres.

doleo adultum, Aboleo abolicum, hoc postre-
 um exemplis fulcimus, nam de cæteris, nulla
 est controversia. Lix 3. ab Urh. Cujus rei prope
 historia aboleverat. Tacitus libro 4. Alii
 eodem septuagesimum ante annum, peremptæ
 agensibus suis noscuntur, quas nec Fribor qui-
 am abolevit. Idem lib 16. Corpus non igni abo-
 rum, ut Romanus mos est, &c. Plinius lib 14.

cap. 4. Quarundam ex his etiam jam nominibus abolutis. Quintil. lib. 1. cap. 6. Sed ab ista atque abrogata accinere, insolentia cujusdam est TULLI. conuicti, tum conuixi, ostendit Priscian. eo dem libro Priscorum testimonij. FERBEO etiam per b, scribitur, ut idem eodem loco ait, unde fefui. ALISI, gavis, prela sunt. Solvi prorsus sum usus est Salust. 2. Hist. ut idem ibidem docet. Quidam addunt mæreo, mastus fura, se mastus potius nomen quam participium videtur. Donatus in secunda arte quinque tantum neutropassiva enumerat, gaudeo, soleo, audeo, fido Phocas affirmat tantum esse hæc eadem quinque: idem sentit Priscianus, neq. cæno, pando, poro, a ceteris appellantur neutropassiva. Itaq. MOEREO praterito videtur carere, quod Priscianus lib. 8. ubi de Defectivis agit, affirmat ut supra diximus. MULTA hujus ordinis sunt apud ætymologos, etiam tertij quorum nonnulla apud posteros inuenies. Feruo, is, apud Terentium, Virgilium, Propertium & nonnullos alios inuenitur.

Virg. 3. Georg.

Omnia rum pariter vento nimbisq. vibris Feruere.

Fulgo. effulgo apud

Virg. 6.

Illæ autem paribus, quas fulgere cernis armis.

Præ
Concord

Instructio
Feruere L
Auct

Quintilianus
Feruere verbo
Feruere Latine
Terentij res
gant, existit
posuisse.

LIBER

Gladius
viti se
Stendit
Refert
hunc est
pignum est
at, placitum
barnet m
tum est ta
perduci
qua omnia
tur. Cic.
neg magn
quod mibi

cap. 4. Quarundam ex his etiam jam nominibus abolutis. Quentel lib. 1. cap. 6. Sed aboluta atque abrogata attinere, insolentia cuiusdam est TUM contrarietum contrariet, ostendit Priscian. eo dem libro Priscorum testimonys. FERBEO etiam per b, scribitur, ut idem eodem loco ait, unde febu. ALISI, gaviſi, prisca sunt. Solvi prorsus sum usus est Salust. 2. Hist. ut idem ibidem docet. Quidam addunt marce, mactus fura, se mactus potius nomen quam participium videtur. Donatus in secunda arte quinque tantum neutropassiva enumerat, gaudeo, soleo, audeo, fido. Phocas affirmat tantum esse hec eadem quinque: idem sentit Priscianus, neq. ceno, praedeo, poteo, a ceteribus appellantur neutropassiva. Itaq. MOEREO praterito videtur carere, quod Priscianus lib. 8. ubi de Descensibus agit, affirmat ut supra diximus. MULTA huius ordinis sunt apud ceteros, etiam ceteri quorum nonnulla apud ceteros inventies. Fervio, is, apud Terentium, Virgilium, Propertium & nonnulli alios invenitur.

Virg. 3. Georg.

Omnia tum pariter vento nimbisq; vibris
bis Fervere.

Fulgo, effulgo apud

Virg. 6

Illæ autem paribus, quas fulgere cernis
armis.

Concordes animæ nunc.

Idem 8.

Instructo Marte videres

Feruere Leucaten, auroque effulgere
fluctus.

*Quintilianus lib. 1. cap. 6. notat Lucilium, quod
Feruere verbo tertij ordinis fuerit usus: ait enim
Ferus Latini inaudicum esse. Idem Lucilius
Terentij testimonius reprehendit eos, qui id ne-
gant, existimantes, Virgilium brevem pro longa
posuisse.*

LIBET, Libij se/ Es gelüfset / Licet,
Sluff: è aest/ Es ist erlaubt / Tiget, Stas
Stä se/ at obzogen / Es verordneth/ Pudet,
Stydat/ Es schämpt/ Placet, Lij se/ es
refelt/ duplex præteritum habent, libuit,
bitum est: licuit, licitum est: piguit,
igitum est: puduit, puditum est: placu-
it, placitum est: Misereat, Lijto aest/ Es era
ar met/ misertume est, & interdum miseri-
um est tantum: Tadet, Stas se/ Es
berdreust/ vel potius pertadet, pertasum est,
qua omnia apud idoneos auctores inveniun-
tur. Cic. ad Att lib. 2 liciturum dixit: Sed
magis dixi esse nobis laborandum,
quod nibilo magis ei liciturum esset plebeio

P.

rem-

Cœcordes animæ nunc.

Idem 8.

Instructo Marte videres

Fervere Leucaten, autoque effulgere

fluctus.

*Quintilianus lib. 1. cap. 6. notat Lucilium, quod
Fervit verbo terzj ordinis fuerit usus: ait enim
Fervus Latinus inaudiri esse. Probus Lucilij &
Terentij testimonys reprehendit eos, qui id ne-
gant, existimantes, Virgilium brevem pro longa
posuisse.*

LIBET, Libj se/ Es gelüßt / Iacet,
Sluff. é aest/ Es ist erlaubet / Piget, Stas
pßá se/ æ obüño / Es verdräust/ Pudet,
Stpdat/ Es schämpt/ Placet, Lptij se/ es
refelt/ duplex præteritum habent, libuit,
bitum est: licuit, licitum est: piguit,
gitum est: puduit, puditum est: placu-
it, placitum est: Misere, Ljto aest/ Es ero
parmet/ misertum est, & interdum miseri-
um est tantum: Tædet, Stasßá se/ Es
perdeust/ vel potius pertædet, pertesum est,
que omnia apud idoneos authores inveniu-
ur. Cic. ad Att. lib. 2 liciturum dixit: Sed
neg. magnopere dixi esse nobis laborandum,
quod nibilo magis ei liciturum esset plebeio

P.

rem-

republicam perdere, quàm similibus *con-*
me Consule patritijs est licitum. Nec video
 cur liceo es non habeat Supinum licitum, si
 opus fuerit Plin. lib. 36. cap. 15. puditurum
 dixit, & Salustius pœniturum ausus fuit di-
 cere, ut notavit Quintilianus libro 9. ca-
 pite 3.

Tertia Conjugatio.

POSTVLAT, In Spicio, aut Licio,
 quod desinit, Exi.

Estum, ut conspicio, Spatruagise / *Jeh*
 sehe. allicio; Wabijm / pr. luzugi / *Nei*
 pe an / tamen Elicit Wiluzugi / *Loch*
 auß / optat.

Elicui elicutum: à feci Eziijm / *Jeh the* /
 deducito factum:

Ajeci Hájym / *Wess*. iactum: dat fo-
 di, Kopám / *Grabe*. s. duplici for-
 sum.

Vult fugi Wúßam / *flieh* / fugitum: sa-
 pius sapiuive, nec ultra

Progreditur sapio: Mám hut to sobé /
 Schinád / cupio, Biádám / *Begehr* /
 ivi

republicam perdere, quàm similibus *szu-*
me Consule patritijs est licitum. Nec video
 cur liceo es non habeat Supinum licitum, si
 opus fuerit Plin. lib. 36. cap. 15. puditurum
 dixit, & Salustius pœniturum ausus fuit di-
 cere, ut notavit Quintilianus libro 9. ca-
 pite 3.

Tertia Conjugatio.

POSTVLAT, In Spicio, aut Licio,
 quod desinit, Exi.

Ectum, ut conspicio, Spât rugt se / *Jch*
 sehe. allicio: Wabijm/pr-luzugi / *Rei*
 se an / tamen Elicir Willuzugi / *Loch*
 auß / optat.

Elicui elicatum: â feci *Ezinijm / Jch ihue*
 deducito factum:

A jeci Hârym / *Wess*. jactum: dat fo-
 di, Kopâm / *Grabe*. s, duplici fos-
 sum.

Vult fugi Wÿssam / *flech* / fugitum: sa-
 pui sapuiue, nec ultra

Progreditur sapio: Mâm thut w sobé /
Schmâcl / cupio, Biâdam / *Begehr*

ivi

ivi gige
 Dar capio
 captum
 an, pri
 Fest coepi
 rom / m
 rapuam
 Dar pepe
 tâge / p
 noraq
 Dant cu
 rente,
 Vteris q
 quam.
 Rite no p
 Ezzijm
 A tuo Vat
 dic tuit
 tantum
 A struxi
 â fluxi
 xum.
 Congruo
 nulla, l
 bûsse / a
 ivi

ivi gignit & itum.

Dar capio Veru/ uijnam/ Fang/ cepi
captum: le coepio Vecijnam/ Fang
an/ priscum.

Fert coepi coeptum: à rapui Wodj-
ram/ mocy beru/ Reißweg/ deducito
raptum.

Dar peperi Notijm/ plodmyndawám/ Ge-
bâr/ partum, aut paritum sint pig-
nora quarta.

Dant cussi cussam Curio finita: pa-
rente,

Vteris quassi quassum si legeris ul-
quam.

Rite nō poseit ui, ac utum, sic diluo
Ezstijm wodau/ Wasch auß/ ictis,

A ruo Padám/ hmotné/ Fall ongestüm/
dic ruitum, sed utom dant pignora
tantum

Struxi structum: stawjm/ rē. Sam auff/
à fluxi Zefu/ Fließ/ deducito flu-
xum.

Congruo, Geomnawam se/ Stäm zue/
nulla, luo, Pofuty/ robbawam/ Lende/
büsse/ metuoq; Bogim se/ se/ Schre-

ivi gignit & itum.

Dar capio Veru/ quānam / Fang/ cepi
captum: se coepio Počūnam / Fang
an/ priscum.

Fert coepi coeptum: à rapui Wboij-
ram/ moey beru/ Reißweg/ deducio
raptum.

Dar peperit Rodijm/ plodmhdawām/ Ges-
bāht/ partum, aut paritum sint pig-
nora quarta.

Dant cussi cullum Curio finita: pa-
rente,

Vteris quasi quassum si legeris us-
quam.

Rite nō poseit ui, ac utum, sit diluo
Sfsljm wobau/ Wasch auß/ testis,
ruo Pacām/ hmotné/ Fall ongesthm/
dic ruitum, sed utum dant pignora
tantum

struxi structum: stawjm/ rē. Saw auff/
à fluxi Zefu/ Fließ / deducio flu-
xum.

Congruo, Seownāwām se/ Sthm zu/
nulla, luo, Posutp/ wobawām/ Lende/
būstē/ metuog; Bogim se/ se/ Sthch-

te/ pluoq; Pissim/ Regne. supina.
 Anuo Pokynutym Nlawy primolug/
 Winde mit dem Haupt / cum sociis
 batuo, Tpu / Schlage / ingruo
 Hauffen a bawellwé p'padam / Fall
 ongsümlich an / respuo, Dopliträ
 opowtham/ Berspeye/ Berwerff / gis
 nunt;

SPECIO, *spexi, spectum, uerbum priscum est unde nata sunt aspicio, conspicio, despicio, inspicio, perspicio, respicio. Lege Varronem lib. 5. de Lingua Latina. ALLICIO*, *illicio, pellicio ex Lacio uerbo obsoleto nata sunt, uide Festum. Allicui, pellicui, quae Priscianus afferit pro allexi, pellexi, jam exoleuerunt. VARRONI*, *sapiri uel sapij: Probo sapui: Cariso, sapui uel sapiri probatur. Lege Frisco. lib. 10. Sapui tamen ceteris uidetur usitatus, unde respuit, despui. Sapiri ferè ab authoribus immixtur sap*
unde sapisti.

Mart: lib. 9.

Nubere vis Frisco, non miror Paula
 sapisti.

Terent: Heaut:

--quum te intelligo Resipisse.

Cicero *respiri pleno uerbo usus est ad Att. lib. 4. Vix aliquando te auctore respiri: sic enim*

*in correllis
 Resipio, at
 dmem, iem
 pitum meam
 statum.
 sunt, exole
 sunt, omni
 prius sum
 tur cum ad
 dicere, cele
 prius. A. N
 stis starij
 posse. L. C
 ea fuerit cu
 ex eo comp
 Priscianum
 and. corum
 ro, si abite
 placentio cer
 cet, uidetur
 unde qua
 It. in qua
 lu. sapu
 sui Roma
 bide m. bro
 e in are
 dec. 5. h
 non plus.
 natum. d
 in.*

te/ pluoq; Pissim/ Regne. supina.
 Annoo Pothnutyym Nlawy primolug/
 Wlnde mit dem Haupte / cum sociis
 batuo, Sepu / Schlage / ingruo,
 Haussem a barorliné pr-padam / Fall
 vng-stümlich on / respuo, Doplyrd
 opowtham/ Verspeye/ Berwerff / gis
 nunt;

SPECIO, *spexi, spectum, vextum priscum est*
Sunde nata sunt aspicio, conspicio, despicio, in-
spicio, perspicio, respicio. Lege Varronem libr.
5. de Lingua Latina. **ALLICIO**, *illicio, pel-*
licio ex Lacio verbo obsoleto nata sunt, vide Fe-
stum. **Allicui, pellicui**, *que Priscianus affer-*
pro allexi, pellexi jam exoleverunt. VARRO
NI, *sapivi vel sapi: Probo sapi: Carisso, sapi-*
vel sapivi probatur. Lege Prisc. lib. 10. Sapi n-
men ceteris videtur usitatus, unde respici, des-
pui. Sapiui ferè ab authoribus immixturus sap-
unde sapisti.

Mare: lib. 9.

Nubere vis Prisco, non miror Paula
sapisti.

Terent: Heaut:

--quum te intelligo Resipisse.

Cicero respivi pleno verbo usus est ad Att. lib.
4. Vix aliquando te authore respivi: sic enim

Pr
 in correctu
 Resipio, au
 Anon, sed
 primum medi
 glatam.
 sent, exole
 hui, in
 prus sum
 rus cum ac
 dicere, ce
 prus est. l
 at s foru
 postea.
 re fuerit co
 ex eo comp
 Priscianum
 condi conu
 ni, p. lib. 1
 prater: o car
 et, videtur
 unna: o: c
 item quia
 pui sa n p
 tur Roma
 videm libro
 in area
 dec. 5. l
 nem p. m.
 tatum, d

in correctis legitur, ubi quidam respui legunt
 Respio, ait Diomedes, migrasse in quartum or-
 dinem, sed nullius testimonio id confirmat. Sa-
 pitum meata, seu longa, seu brevis non videtur
 usitatum. COEPIO, quod Cato & Plautus usi-
 unt, exolevit: præteritum tantum & quæ inde
 sunt, in usu sunt: habet etiam præteritum cœ-
 ius sum. Cic. de Clar. Orat. Hortensius igitur
 cum admodum adolescens orsus esset in foro
 docere, ceteris ad majores causas adhiberi cœ-
 prus est. Ibidem de eodem Hortensio. Is cum
 atque struisset adolescens minor haberi cœptus est
 posse. Cum PARIO presens temporibus quar-
 te fuerit conjug: nemini mirum videri debet si
 ex eo composita ejusdem sint ordinis. Enn. apud
 Priscianum lib. 10. Ora pariter sic genus pennis
 andecorum. QILATIO unde oriuntur Cu-
 ro, si labia terminata, ut incutio, de cuto, &c.
 reterito caret, ut Carissus apud Priscianum do-
 et; videtur tamen quassum aliquando habuisse
 in de qua priores, arma quæ, & id genus alia.
 tem quassare verbum frequentativum. PLIO
 lui facit præterito. Liv. l. 4. dec. 3. Nuntiaba-
 tur Roma in foro Boario sanguinem pluisse. I-
 dem libro ultimo, Sanguinem per biduum plu-
 se in area Concordiæ satis credebant. Idem lib.
 dec. 5. In area Vulcani & Concordiæ sangui-
 nem pluit. Ver. simile est & pluvii olim fuisse usi-
 tum. ANNUITUM & rennium invenies a-

in correctis legitur, ubi quidam respici legunt
 Resipio, aut Diomedes, migrasse in quantum cr-
 dinem, sed nullius testimonio id confirmat. Sa-
 pitum moxata, seu longa, seu brevis non videtur
 usitatum. COEPIO, quod Cato & Plautus usi-
 unt, exolevit: præteritum tantum & quæ inde
 sunt, in usu sunt: habet etiam præteritum coe-
 pitus sum. Cic. de Clar. Orat. Hortensius igitur
 cum admodum adolescens orsus esset in foro
 dicere, celeriter ad maiores causas adhiberi ce-
 pitus est. Ibidem de eodem Hortensio. Is cum
 prius servus, adolescenti minor haberi caput est
 ostendit. Cum P-ARIO prius temporibus quar-
 ta fuerit conjug: nemini mirum videri debet si
 ex eo composita ejusdem sint ordinis. Enn. apud
 Priscianum lib. 10. Ora patre solus genus pennis
 ondecorum. Q-ATIO unde oriuntur Ca-
 ro, syllaba terminata, ut incutio, discutio, &c.
 præterito caret, ut Carissus apud Priscianum do-
 et; videtur tamen quassum aliquando habuisse
 in se quædam res, arma quassæ, & id genus alia.
 Item quassare verbum frequentativum. PLUO
 lus factus præterito. Liv. l. 4. dec. 3. Nuntiaba-
 tur Roma in foro Boario sanguinem pluisse. I-
 dem libro ultimo, Sanguinem per biduum plu-
 se in area Concordiæ satis credebant. Idem lib.
 dec. 5. In area Vulcani & Concordiæ sangui-
 nem pluit. Verisimile est & pluvii olim fuisse usi-
 tum. ANNUTUM & renatum invenies

pu^d Priscianum, sed non probat. Videntur non
nulla ex his aliquando habuisse supinum, unde
nomina natus, & renatus relicta sunt. Cluo
nonnullis hic ponitur, cum sit secundæ ordinis Cluo
ut testimonia Pacuvij, Plauti, & Lucretij do-
cent. Illud Ciceronis in Bruto: Tum duo Cæ-
piones multum clientes consilio & lingua, plus au-
thoritate tamen & gratia sublevabant: quidam
corruptè legunt Clientes.

BO, dat bi, dat itum, Scabo, Disām
Rag/ lambo, Lijl/ Lect/ ca-
rento supinis.

A scripsi Pūss/ Schreib/ scriptum:
nuph, Bat. hōām a wdarām se/ De-
deck/ nim ein Mann. deducto nup-
tum.

Ici Tepu/ hūgi/ Schlaq/ fert iclum:
daxi Weou/ Gūhr/ de promito du-
ctum.

A parsi parsum geminat quoque par-
co Dorzugi se/ ospaussijm/ Vin targ
verschone/ peperci.

Vinco Prēmūā/ Bberwīndē. cupit vi-
ci, victum: à dixi Prawijm/ Sagi
exige dictum.

Sco vi, tumque perit, ceu nosco, Inā
wijn

wijn/
Nuge/ u
Dat gneus
Etene
noma &
Dat palco
itum:
Vr diko
lic pol
Dispeleo
dar ut
Zām.

LATIN
amentell
uerung
Dach
rio Me
zon
mem
-- E
Ita fore
eris

PARCO
Plm. l. 33. a
perdiso

puđ Priscianum, sed non probat. Videntur nonnulla ex his aliquando habuisse supinum, unde nomina nuda, & renatus relicta sunt. Cluo nonnullis hic ponitur, cum sit secundi ordinis Cluo ut testimonia Pacuvij, Plauti, & Lucretij doceant. Illud Ciceronis in Bruto: Tum duo Coptiones multum clientes consilio & lingua, plus auctoritate tamen & gratia subleabant: quidam corruptè legunt Cluentes.

BO, dat bi, dat itum, Scabo, *Ösfám* 18. Krag/ lambo, *Lýst/ Leck/ ca* recto supinis.

A scripsi *Pqst/ Schreib/ scriptum*: nupsi, *Zat. pcam a wdawám se/ Be* dect/ nim ein Mann. deducito nuptum.

Ici Sepu/ *bijai/ Schlaq/ fert idum*: duxi *Wcou/ Jüge/ de promito du* ctum.

A parsi parsum geminat quoque parco *Dörzugi/ ospaussim/ Bin targ* derichone/ peperci.

Vinco *Premuha/ Überwindf. cupit vi* ci, victum: à dixi *Prawijn/ Sagi* exige dictum.

Sco vi, tumque perit, ceu nosco, *Sná* wijn

wijn/

Stügel/

Dar gaitus

Etenae

nawa &

Dar pateo

itum: &

Vi dit-o

tic pol

Dispeteo

dat u,

Zám.

L 1. 1611

tament test

n. coq. e. ent

Debra 10

in Metabo

zon n. 1

menitua in

-- E

Ita fore

eris

PARCO

Plin. 1. 33. 6

gerdido Pat

Wſſen/ Kenn/ quiesco, Doperijwa/
Ruhe/ toesco, Zwyſam/ Gewohn.

Dat gnicus agnosco, Znowu poznawám/
Erfenne wiederumb/ cognosco, Poz-
nawá Erfenne/ jungitur illi.

Dat patco. Patu/ timym, Weide/ pa-
stum: conquexi linque vetustis.

Vi disco Wſſen ſez Lern: didici tantum,
ſic poſco Gladam/ Begehrt. popoſci.

Diſpetco Raðdeluq/ Schreib von einander/
dat ui. pariter competercere Sfrocuq/
Záme. ſolum.

LAMBITUM invenies apud Prisc. ſine ullo
tamen testimonio. **NUPSI**, vel nupta sunt,
utrunque enim ultimum N. Tu pro Cluent.
Qua brevis tempore post patris mortem, A Au-
rio Melino cent'virum ſue nupſit Idem. ad Ca-
lonem l. 15. ſam. Quo cum eſſet nupta regis Ar-
mentorum ſoror. Plaut. Aſin.

-- Ego nupſi ſcio

Ita forte illi, dum quidem cum illo nupta
eris

PARCO. etiam paritum. videtur feciſſe,
Plin. l. 33. c. 4. Italia paritum eſt verere in-
terdiſſo Patrum, ut diximus: quem locum qu-

missim/ Kenn/ quiesco, Dopecywa/
 Ruhe/ tolesco, Doyfam/ Gewohn.

Dat gñitus agnosco, Znowu poznawám/
 Etfenae wiederumb/ cognosco, Poz-
 nawa E. Penn/ jungitur illi.

Dat patco. Patu/ Eumym/ Welde/ pa-
 itum: conquexi linque vetustis.

Ut discio Zym je/ Eem: didici tantum,
 sic posco Zládám/ Begehr. poposci.

Dispetco Zazdélugl/ Treib von einander/
 dat ui, pariter competere Skrocugl/
 Záme. solum.

LAMBRILIUM inenies apud Prisc. sine ulla
 tamen testimonio. NUPSI, vel nuptia sum,
 utrunque enim usitatum est. Sic pro Cluent.
 Qua brevi tempore post patris mortem. A Au-
 ruzo Melano consubrinus sue nupsit Idem. ad Ca-
 tonem l. 15. fam. Quo cum esset nupta regis Ar-
 menzororum, Prov. Plaut. Afin.

-- Ego istuc scio

Ita fore illi, dum quidem cum illo nupta
 eris

PARCO. etiam paritum videtur fecisse,
 Plin. l. 33. c. 4. Italiae paritum est verere in-
 terdicto Patrum, ut diximus: quem locum quis

dam sic corrigunt. Italia parci veteri interdum
 roparum, diximus: Et quod nonnihil ad rem
 facit, inde nomen Parcius videtur factum. S
 nec. i. de Clement. Civitatis mores magis cor
 git parciat animadversionum. Item, Parc
 priscum prateritum apud Nonium. CONQU
 NISCO, Niamu Skehugt / Nenge de
 Naup / teste Capro apud vetustissimos con
 quexi fecit. Prisc. lib. 10. supina DISCITUA
 poscitum, comescitum, discescitum admittit, s
 ii. ubi de participijs in Rus, agit, si revocat, a
 cetq; verba unde hac sunt, supinis cavere
 pule. in Phadone disciturus dixit, cuius sermo n
 semper probatur eruditus.

DO, di, sum gignit, veluti Defender
 Obrañugi / Beisñig / Cudo Rugs
 Schmede.

N, tamen amittunt fundo, Engi / Brui
 cum scindere, Neñij Ki. dñm / schne
 findo, Nojße pug / Spalt.

S, geminat filium, ac scilum, dat pa
 dere Strojäm / rojädäm na rñm
 Dreit auß / passum.

Tundo Dig / lufu / Stoß / petit tutu d
 tunsom: sed pignora tulum.

Sime cado, Vadam / Fall / cecidi, ci

om: cap
 Spia /
 Calom: d
 do Roj
 Cedo pene
 Wajm
 Tuor d
 sil / tum
 Be gema
 pui / N
 Danti, l
 zu / lad
 rodere
 kum / St
 Dando, Si
 gludo,
 rado, St
 glui / cu
 vati.
 Ac valum
 raotom
 Cedo, W
 cessum

CUDO, i

dam sic corrigunt. Italia parci vetere interd:
ropa. r. m. diximus: Et quod nonnihil ad rem
facit, inde nomen Parciis videtur factum. S.
nec. i. de Clement. Civitatis mores magis cor-
git parcitas animadversionum. Item, Parci-
priscum praeeritum apud Nonnum. CONQU-
NISCO, Niamu Stenuat / Neque de
Naup / teste Capro apud vetustissimos con-
quoxi fecit. Prisc. lib. 10. supina DISCITUM
poscitum, compefcitum, dispefcitum admittit, s.
ii. ubi de participijs in Rus, agi, si revocat, d.
etiq, verba unde hac sunt, supinis carere
pule. in Phadone disciturus dixit, cuius sermo n.
semper probatur eruditus.

DO, di, sum gignit, veluti Defender
Obrañugi / Desquus / Cudo Kugl
Schmiede.

N, tamen amittunt fundo, Egl / Brü-
cum scindere, Nyjy Káagim / schne-
findo, Nojse pug / Spalt.

S, geminat filium, ac scissum, dat par-
dere Otmjám / rogládani na rüj-
Brest auß / passum.

Tundo Digt / lufu / Stoß / petit tutud
tunsum: sed pignora tulsum.

Same cudo, Vadam / Fall / cecidi, d

om cap

Sphagl

Calam: d

do Regi

Pedo pepe

W. j. u

Tum: de

sel: tum

De gemi

pmi, N

Danti, u

zu / ied

rodere

kim St

Dando, S

gludo,

nado, S

glu / cu

vati.

Ac valum

raantam

Cedo, N

cessum

UDO, i

fu

um; cape, cædo Būgi / 12. Stetich / Schlag / cecidi.

æsum: dat tentum vel tensum, tendo Noztadugi / Stetich auß / tendendi.

edo pepedit habet: penum fert pendo Bāzūm / Wāge / pendi.

tum rudo, Rūcūm / Schrey wie ein Esel / rum lido, Lidoam posazugi / Se / Se gemach nieder / rum strido Estri / p m / Rite / carento supinis.

Dant si, tum, Claudio, Bawjram / Thue zu / lido, Lidoam / Berleb / cum rodere Hir zu / Wāge / rudo, Stridam / Stoß.

lido, Lidoam / Berthelle / cum plaudo, Die an z radosij / Froloff. rado, Strauchan / 12. Schab / mach glat / cum ludere: Hiagi / Spiel / vasi.

c valum à vado capiunt sibi pignora tantum.

edo, Wlupugi / Welche / petit cessi, cessiam facit inde lupino.

UDO, inquit Prisc. libro 10. secundum.

um; cape, cædo Dŷzi/ 12. Streich/
Schlag/ cecidi.

æsum: dat tentum vel tensum, ten-
do Nozŷahugi/ Seric/ auz/ terendi.
ædo pepedit haber: pentum fert pendo
Wazŷim/ Wäae/ pendi.

um rudo, Nŷicŷim/ Schrey wie ein Es-
sel/ tum sido, Siedam posazugi se/ Si-
be gemach nieder / tum strido Estir-
p m/ Rirt/ carento supinis.

Dant si, sum, Claudio, Zimŷim/ Thue-
zu/ lado, Ltraŷim/ Verieŷ/ cum
rodere Hitzu/ Dage/ rudo, Stro-
käm/ Stoß.

vido, Nozŷelugi/ Zertŷelle / cum
plando, Die ä n z radostij / Frolock-
rado, Strauham/ 12. Schab/ mach
glat / cum ludere; Diagl / Spiel/
vati.

c vasum à vado capiunt sibi pignora
tantum.

ædo, Wŷlupugi/ Wŷlŷe/ petit cessi,
cessiam facit inde supino.

UDO, inquit Prisc. libro 10. secundum

Diomedem, Carisium, Phocam, cusi securi
dum alios cudi: & videtur etiam Virg. se
protulisse in 1. *Aeneid.*

Ac primum silicis scintillam excudit A.
chates

Suscepitque ignem solips.

Excudit enim tam praesens, quam praeteri-
tum potest intelligi: sed quia (suscepit) sibi
xit, melius praeteritum intelligitur. Idem etiam
Servius in Commentar. *Aeneidos* com. probat his
verbis, Excudit autem feriendo eiecit, quia su-
dere est ferire. Haec Proficimus. Verum quod
Diomedem attinet, cum Diomedes ipse sebi i-
cisset Cudo cusi, mox se vocavit his verbis,
potius cudi, ut egi composuimus.

Ac primum silicis scintillam excudit A.
chates.

Praesens cudi probat, non cusi. Princes inquit praeteri-
tum a eadem clausulam habent, novissima latine
praesentis temporis an i, conversae. co, ti, si, o, h
vi. cudo, cudi, vō/vō, volē. Hoc Grammatici
Audi Columel. libro 8. cap. 3. De quibus
animadvertat an pili vultellus ova percutere
Icena Varr. l. 3. de Re rust. c. 9. Lacerare pullos su-
ducendum ex singulis nidis, & subijciendum ea quae
habeat paucos: ab egi, si reliqua ova sunt, pa-
ciora tollenda & subijcienda atque, quae non
excuderunt. Itaque, Cudi cudi carit, ut Compas-
praeiudi, excudi. SUPINA incusum, excu-

um. simpliciter
Bocufugi/
at incusum,
Incusum, B
Wratam
EDO, S. q.
nech. ubi e sur-
sem, comelsum
uit comelsum
? Idem
devorato Pr
medes ait d
mesus, an co
lem Diomed
atque com
a m. no ali
Wstupugni
moylam/ S
ita carent,
os incusum
2. del. ra
ent, nutrites
il. l. 10. cap.
6. cap. 12.
as ne g. rani
s. frendi, pre
pro d. ximu
supinum h
fall em/ Oco

Diomedem, Carissum, Phoram, cusi secun-
dum alios cudi: & videtur etiam Virg. se
protulisse in *Aeneid*.

Ac primum silicis scintillam excudit A-
chates

Suscepitque ignem folijs.

Excudit enim tam praesens, quam prae-
teritum potest intelligi: sed quia (suscepit) sibi
xii, melius praeteritum intelligitur. Idem etiam
Servius in *Commentar* Aeneidos comprobatur huc
verbis, Excudit autem feriendo ejecit, quia in-
dere est ferire. Hac Priscianus: et una quod
Diomedem attinet, cum Diomedes ipse lib. 1
esset Cudo cusi, mox se videret ut his verbis, et
potius cudi, ut epicus composuerit.

Ac primum silicis scintillam excudit A-
chates.

Phoras cudi probat, non cusi. Pauca inquit prae-
terea eandem clausulam habent, notissima. In
praesentis temporis in 2, conuersa, ico, ico, sic, sic, sic
ut, cudo, cudi, coto, coto. Item Grammatici
audi Columell. lib. 8. cap. 3. Diuinae. Item
animaduertit an pueri rastellus ova percuterent.
Item Varr. l. 3. de Re rust. c. 9. Faculo pullos su-
ducendum ex singulis nidis, & subyiciendi ei qui
habeat paucos: ab eaq; si reliqua ova sunt pa-
uciora tollenda & subyicienda alijs, quae non
exciderunt. Itaq; Cudi cudi facit, ut Comp-
pudi, excudi. SUPINA excusum, exc-

um. fomic.
Bosifugi/
at incusum,
incusum, B
Bosifugi
EDS, & U
nech. ubi cun-
esum, conse-
uit conueni-
re, ? Idem
de conate Per-
medes ait d
melius, an co-
dem Diome-
arguere me-
m. ut adeq;
Bosifugi
Bosifugi
ita uertit,
os incusum
est a de tra-
unt, natiues
ul. l. 10. cap.
26. cap. 12.
das neq; can-
s. preadi. pre-
ap a diximu-
ausupinum
jull emj Oco

um, simplici, s, scribuntur ab incudo, Excudo,
 Boistugi/ Bprazym/ Schmiede aux:
 incussum, excussum gemino, s, à verbis
 incutio, Bräzzy/ Schiagrin/ Excutio,
 Bprräsäm/ wpräzjm/ schlaagauf/ fiunt,
 EDO, Eijm, EB/ edi, ejm Plaut. Me-
 tech. ubi esuri sumus; sic adeſum. ambeſum, per-
 ſum, comeſum. Cic. pro Cluent. Celerius po-
 ſuit comeſum, quàm epotum intrens permana-
 ? Idem in Sal. Patrimonia non comeſo, ſed
 vorato Preſe: Comeſum legit pro Cluent. Di-
 medes ait dubitaſſe Terentius dicendum eſſet co-
 neſus, an comeſus. ſed Didymus ait, inquit i-
 em Diomedes de Salluſtio, comeſta patrimonia.
 atque comeſa patina, ſimiliter & Varro, & i-
 melius adeſa & ambeſa. SCANDO,
 Bſupugina potu/ Scing/ & MANDO,
 Bapiam/ Rure/ ut ait Preſe lib. ii. prate-
 ſus carent, quàm ut utrumq; apud Ciceronem
 2. de Orat. atq; omnia minima manſa, ut a-
 unt, nutrices infantibus mos inſerant: & Quin-
 t. l. 10. cap. 4. Cibos manſe dixit & Plin. libro
 6. cap. 12. Imponatur trita vel manſa, Pho-
 as neg. ſcandi, neg. manar. regent. FRENDO,
 frendi, freſſum gemino ſ, preſcum eſt, de quo
 pra diximus. NONNULLA Compoſita ex Ca-
 ſupinum habent, ut Inciao, Bpazäm/
 all em/ Occido, Bpazäm/ Bpog ontet/

im, simplici, s, scribuntur ab incudo, Excudo,
 Boiifugi/ Wprazim/ Schmiede auß:
 t incussum, excussum gemino, s, à verbis
 incutio, Bräziz/ Splagzin/ Excutio,
 Wpräfäm/ wpräfim/ splag auß/ fiunt,
 EDO, Eßim/ Eßi/ edi, esum Plaut. Me-
 ach. ubi esuri sumus; sic adesim. ambesum, per-
 sim, comesum. Cic. pro Cluent. Celerius po-
 nit comesum, qui imi epotum iruenas permana-
 ? Idem in Sil. Patrimonio non comeso, sed
 ex orato Prisi: Comesum legit pro Cluent. Di-
 medes ait dubitasse veteres dicendum esset co-
 nesius, an comesius: sed Dräzimus ait, inquit i-
 em Diomedes de Sallustio, comesa patrimonia.
 agius comesa patina, similiter & Farro, & i-
 melius adeps & ambes. SCANDO,
 Wstupugina poru/ Eßing/ & MANDO,
 Waptam/ Kure/ ut ait Prisi lib. ii. prate-
 rus carent, quamvis utrumq; apud vetustissi-
 mos inueniatur. Mansus certe apud Ciceronem
 E. 2. de Orat. atq; uicaria minima mansa, ut a-
 ent, nutrices infantibus mos injerant: & Quin-
 t. 10. cap. 1. Cibos manses dexti & Plin. libro
 6. cap. 12. Imponatur trita tel mansa, Pho-
 as neq; scandi, neq; mandiregic. PFENDO,
 frendi, fressum gemino s, pñscum est, de quo
 pra diximus. NONNULLA Composita ex La-
 supinum habent, ut Inciuo, Wpadäm/
 all ein/ Occido, Zapadäm/ Wg ontel/

Recido, Parā m raze na xpēt / Fall wieder.
Plin. l. 2 c. 27. Verum hac ideo facta, quia in
casura erant illi. Cic. pro Mil. vobis, obsecro
judices, ut vestra beneficia, quae in me contuli
sitis, aut in huius salute augeatis, aut in ejusdem
exilio occasum esse iubeatis. Idem ad dir. lib. 4.
Id ego puto, ut multa ejusdem, aut nihilum re
casurum. COMPOSITA ex verbo tendo
frequentius in ius, exeunt, contentus, extensus,
pretextus, protensus dicitur & extensus, inten
sus: ostensus tamen elegantius est quam ostensus
quo prisci usi sunt. P E D O, huius verbi supinum
non facile invenies: qui putant habere pedum
non satis probant, carmen enim quo id docent, va
riè legitur, ita ut ignores sine nomen an ver
bam. S I D O preteritum mutuatur a sedeo sed
teste Prisciano, proprio tamen usus est Columellus
lib. 12 cap. 24. Deinde patiemur picem conside
re, & quum siderit, aquam eliquabimus. Sene
2. de benef. cap. 8. Cum subsedit cupiditas, &
dixit a subsidio. Claudio etiam cludo ab auctori
bui probatus dicitur. Vasi, vasum: ut supra dixi
mus, inusitata sunt, quae habent composita, u
Invado, Pē parām na nēfozo / Fall in
Gewalt an / invasi, in vasum.

D At xi, Num, Go, vel Guo, ut plan
 go, Sepu / s nat'ylan'yr, plac' / Seplo
 ge

ge / flaa
 L'cl'haup.

tamen

madutlac

cum ping

go. Vūjo

stalt.

fango Lfr

radum

poscit &

ime pago

veniaq, p

gere Wt

panxi,

el pegi pad

cundo

Parlegi B

liq. lectu

Num, La

egligit, B

juume / e

Roymjn

liebe. poi

rodigo M

thue vnnā

Recido, Vadám vase nappét / Gad wieder
 Plin. l. 2 c. 27 Verum hac ideo facta, quia in
 casu merant illud. Cic. pro Mil: vosq; obsecro
 iudices, ut vestra beneficia, quae in me contuli
 sita, aut in huius salute augeatis, aut in eiusdem
 exitio occasura esse iubeatis. Idem ad Att lib 4
 Ideo puto, ut multa ejusdem, aut nihilum re
 casurum. COMPOSITA ex verbo tendo
 frequentius in tus, exeunt, contentus, extensus
 preteritus, potentus: dicitur & extensus, inten
 sus: ostentus tamen elegantius & quam assensus
 quo prius usitant. PEDO, Lupus & erbi supinam
 non facile inveniunt: qui putant habere pedum
 non satis probant, carmen enim quo id docent, va
 riè legitur, ita ut ignores sine nomen an ver
 bam. SÍDO preteritum mutatur à sedeo sed
 teste Prisciano, proprio tamen usus est Columell
 lib 12. cap. 24. Deinde patitur picem conside
 re, & quum siderit, aquam eliquabimus. Senec
 2. de benef cap. 8. Cum subsedit cupiditas, &
 dixit à subsidio. Claudio etiam cludo ab authori
 bus probatur dicitur. Vasi, vasum: ut suprà dixi
 mus, inusitata sunt, quae habent composita, &
 Invado, Pē vadám na tēfoqo / Gad mi
 Gewalt an / invasi, invasum

D At xi, Num, Go, vel Guo, ut plan
 go, Sepu / snat'yskanyr. placy / Sola
 80

ge / flage / extinguo: Wghassugi /
 Esch auß. supinis

tamen abjiciunt stringo, W bro-
 madutlačm / stšam / Zieh zusammen.
 cum pingere, Malugi / Mahle. fū-
 go. Pūjotijm / Iwo.ijm / gebetn ge-
 stalt.

ango Efnuse / Nūhran. cupit tetigi
 tactum: egi ago Ežinijm / Eque.
 poscit & actum.

ame pago Smlauwām se / Nach ein
 vertrag. pepigi pactum: cape pan-
 gere Wtepfam / spogugi / steck ein /
 panxi,

el pegi pactum, gaudent composita se-
 cundo.

arlegi Būjām / Ežu / Versamhle /
 les. lectum: fregi dat frangere fra-
 ctum. Lami / zerbrech.

egligit, Banedbāwam / verachte / Vers-
 saume / exi, cctum: cum intelligo,
 Mozumijm / versteh / diligo Welugi /
 liebe. poscit.

odigo Wrhām / marné vtrachm / W r-
 shue vnnūstsch. cum dego, žiw gšm /
 pres

ge/ flage / extinguo: Wdhassugi/
 Lesthauf. supinis

tamen abjiciunt stringo, W bro-
 madustacum/ stissam/ Zich zusammen.
 cum pingere, Wdhugi/ Wdhle. tin-
 go. Wdhijm / Zw.ijm / gebelinge-
 stalt.

ango Efnuse/ Nühran. cupit tetigi
 tactum: egi ago Efinijm / Eque.
 poscit & actum.

ame pago Simlaumam se/ Mach ein
 vertrag. pepigi pactum: cape pan-
 gere Wdhfam / ipogugi / steck an /
 panxi;

el pegi pactum, gaudent composta se-
 cundo.

ar legi Bdhij am/ Efu/ Versamhle/
 lies. lectum: fregi dat frangere fra-
 ctum. Lami/ zerbrech.

egligit, Zanedbawam/ verachte/ Vers-
 saume / exi, ectum: cum intelligo,
 Rozumijm/ versteh/ diligo Wdhugi/
 liebe. poscit.

odigo Wdhijm/ marné vtracum/ W r-
 thue vnnügliq. cum dego, Ziw gijm/
 pres

Přibývám/ **Z**erbieb/ **L**eeb/ **I**ugo, **E**st infestabantur
wysławám/ **S**euae/ **P**riuatato lupinis **u**tere : qu
Dat pungo/ **P**řipám/ **b**odu/ **S**lech/ **p** **S**imilum d
pugi, **p**uctum, **d**ant **p**ignora **t**e **p**beri naturar
me. **p**ro paltus fur
Punxi. **V**ult **G**i, **s**um **s**pargo, **R**ozienp
rozpřluat/ **S**traw/ **c**um **n**eiger
Potopugi/ **S**auq/ **t**ergo. **B**lycan
Trudne.

Dant **x**i, **x**um, **f**igo, **W**hodá/ **w**tenfar
Nesse/ **f**ingo : **S**mažm/ **S**řiv
rim/ **R**idie/ **c**aterango **S**uzugi/ **J**
tringe/ **ā**ngstige/ **l**upinis.

PERGO. **G**du přede/ **G**eb fort/ **S**ur
Wslawá/ **f**ehauß/ **e**x **R**ego, **R**ěžidij
Reaier/ **c**omposita **v**erba **s**unt **i**mmunua
pro **p**errego, **s**urrego : **p**raeterita, **E**t **s**upina. **p**la
junt, **p**errexí, **p**errestum : **s**urrexí, **s**urrectum
Ringo, **i**s, **n**on **v**idetur **u**sitatum. **R**INGOR **E**st
ponens **p**raeterito **c**aret, **u**t **i**n **i**n **i**u **d**iximus. **P**er
PIG **I** **u**t **Q**uintilianus **d**ocet **l**ib. **i**. **c**ap. **6**. **s**edest **E**t **s**up
verbo **p**risco **p**ago, **q**uod **p**atiscor **s**ignificat. **E**um **e**st, **a**t
ma **q**uoque **a**liquando **p**ositio, **i**nquit, **e**x **o**bligat. **i** **e**st
qui **r**eprehenderant, **q**uod **h**oc **v**erbo **u**sus **e**sset **i**n **u**g
pepigi. **N**am **i**d **q**uidem **d**ixisse **s**ummos **a**utbo

Prihyam/ **Pr**ieib/ **Leeb**/ **fugo**, **st**inftebantur
Priesam/ **Seuge**/ **privato** **supinis** **st**tere : **qui**
Dat **pungo**, **Pij**ham/ **bedu**/ **Stiech**/ **p**uail in dā n
pugi, **puctum**, **dant** **pignora** **te**
me.

Punxi. **Vult** **si**, **suū** **spargo**, **Roz**lepp
rozptlugi/ **Sirewi** / **cum** **meiger**
Potopugi/ **Lauch**/ **tergo**. **Bljtan**
Truckne.

Dant **xi**, **xum**, **figo**, **Wborá**/ **nterfari**
Nesse/ **tingo** : **Smažim**/ **Sifro**
rim/ **Röfle**/ **caterango** **Sužugi**/ **I**
tringe, **angstige**/ **supinis**.

PERGO. **O**u **p**reose/ **Geb** **fort**/ **Sur**
Wláwá/ **fl**en **auff**/ **ex** **Rego**, **R**z it **ly**
Regier/ **composita** **verba** **sunt** **immutabilia** **ut** **cogit**, **c**
pro **perrego**, **surrego** : **praterita**, **et** **supina** **ple**
sunt, **perrex**i, **perrextum** : **surrexi**, **surrextum** **nam** **iam** **m**
Ringo, **is**, **non** **videtur** **usitatum**. **RINGOR** **INGO** **lingo**
ponens **praterito** **cari**, **ut** **initio** **diximus**. **P**en **in** **st**
PIG **ut** **Quintilianus** **docet** **lib.** **ii.** **cap.** **8.** **si** **des** **et** **sup**
verbo **prisco** **pago**, **quod** **paris** **cor** **significat**. **P**er **uen** **est**, **at**
ma **quoque** **aliquando** **positio**, **inquit**, **ex** **oblig** **i.** **ex** **p**
invenitur, **ut** **memoria** **repero** **convictos** **a** **re** **ciant** **p**
qui **reprehenderant**, **quod** **hoc** **verbo** **usus** **esse** **in** **ist** **m**
pepige. **Nam** **id** **quidem** **dixisse** **summos** **au** **bo**

lugo, esse *supinibatur*, nationem tamen negabant per-
 supinis *ittere*: quia prima positio *Paciscor*,
lauda n se / *Ma* et in *Britannicum*
beret naturam patienda, faceret tempore *præ-*
uo pactus sum. Nos præter auctoritatem O-
orum atq; Historicorum, analogia quoque di-
in tuebatur. Nam cum in XII. Tabulis legi-
mus, ni ita pagunt: inveniebamus simile huic,
dunt, inde prima positio, etiamsi verustate ex-
perat, apparebat *pago*, ut *cardo*: unde non e-
dubium, sic pepigi nos dicere, ut *cecidi*. *Haite-*
ille. *PANGO* *panxi*. *Cosumell. lib. II. cap. 2:*
arum tali am oportet, *quum panxeris*, *simp-*
cinere in istis oblinete: fecit & *pegi* apud
scos, ut docet *Priscianus*, quod nunc in compo-
ne manet, *impingo*, *compingo*, *impegi* com-
offi Surg. *PRODIGO*, *dego*, ex *ago* compositum, *prodegi*,
o, Nigro, *quamvis prodegi parum sit usitatum*, *carent*
innatantibus: at *cogo*, *coigi*, *coactum facit*. *NOMEN*
supina *supinis* apud *Plinium* reperitur: quid si *supinum*
supinis etiam in usu fuit? Nihil causa est cur
R. NGOR *NGO* *Lijzh* *Leetel* excipiat, cum *lin-*
amus. *Plu* sit in usu. *Plu* de *sulphure*, *lib. 35. cap. 15.*
i. cap. 6. f. 15 est *suspensio* *linctum*. *PVPVGI* frequen-
quærat. *Pnum* est, ut *panxi* non facile invenias. *Di-*
ne, ex obliq. 1. existimat *anxius* sum ab *angor* deduci?
anxius a *anxianus* putavit *anctum* esse *supinum*: sed *neu-*
do *anxius* est in usu.

A Traxi Tránu / zlebe / traxum á
xi Wezu / Zúgr / deducito
um.

Meio facit minxi, mictum, nec pl
require.

Lo, luit atque litum: colo Cijm / C
re / cultum, consulo Radjm / Rad
gignit

Consultum occultit Skrywá / Verbú
occultum, est alo žiwim / edchou
wam / Náhre / poscit & altum.

Ante carent cello, præcello, excel

Præwssugi / Wbertstess / supinis.

Præteritum duplex perculli, perc
oprat

Percello Potžbám / wywracugi / Sáb
stos omó / percussum, haud plura
quire supina.

Dat pello Lpu / wyhanijm / Sáb
treb / pepuli pulsus: vult fallo
flamá. oam / podwocijm / Detra
teselli

Falsom. A velli, Trám / Mtu
Kopff / vel valli deducito vultum.

Sublatum tollo, Zomžám / Nebat

nunciat

Sallo Solu

sum; dat

Malo, Rac

Ebey / I

nicht / cu

erento

Mo, per ui

Zitter / f

Dant ps, pr

wig, pro

Nimbode

Bru, N

gi / opobug

mi Kupugi

mo L. En

es, pressum

at posui R

nium geo

poscit.

at cecini Z

nui dant p

lino N. Ch

arque litu

Wersf ju

n

A Traxi Trānu / trāhe / tractum ā
xi Wēzu / Fūgr / deducito
Aum.

Meio facit minxi, mictum, nec plu
require.

Lo, luit atque litum: colo Cūm / C
re / cultum, consulo Ravm / Rav
gignit

Consultum occultit Strpwa / Verbu
occultum, est alo fūm / odhoo
wam / Nāhre / poscit & altum.

Ante carent cello, præcello, excel

Præcessugi / Oberstess / supinis.

Præteritum duplex perculli, perc
oprat

Percello Potrbām / myrracugl / Sch
stoss omb / percussum, haud plura
quire supina.

Dat pello Tēpu / myrracūm / Sch
treib / pepuli pulsus: vult fallo
flamā oam / podwocūm / Veru
teselli

Falsom. A velli, Trām / Mēlu
Ropff / vel valli deducito vultum.

Sublatum tollo, Zowhām / Neba

nuncra

Sallo Soli

lum: dat

Malo, Rat

Chy / I

nicht / c

crento

Mo, per ui

Zitter / f

Dant ph, pr

wigi pro

Nimbode

Brus / M

gl / oodbug

mi Kupugl

mo Lēfū

et, pressun

at posai R

nitum ge

poscit.

at cecini Z

nui dant p

lino Rich

arque lū

Wersf jub

n

nuncrantum, ac sustulit optat.

sallo Solijm/ Salpe/ facitfalli, fal-
sum: dat psallere psalli.

Kalo, Kat ealcheey/ Will lieber/ volo,
Chey/ Ich will/ nolo, Nechey/ Will
nicht/ cum psallo Spjwam/ Sing/
carento supinis.

Lo, per ui, dat ritum: tremo Trésu se/
Zitter/ fluctitur absque supino.

lant ph, ptum, Demo, Odgimám/nimb
weg/ promo Wen dawám/ wydarwam
Nimb oder trag herfür/ cum sumere,
Beru/ Nimb/ como, Wlajð sprawue
gi/ozdobugi/ Ziere.

ai Kupugi/ Rauff/ fere emptum: pre-
mo Trésnu/ Druck/ pressi, s, dupli-
ce, pressum.

at posui Klabu/ Leg/ positum: ge-
nitum genuisse Notijm/ Gebáhr/ re-
poscit.

at cecini Spjwám/ Sing/ cantum, ci-
nui dant pignora centum.

sino Necham dopaußstijm Laß/ sit si vi,
arque situm: dat sternere Porá,ijm/
Werß zubodem/ strewe/ stravi

nunctantum, ac sustulit optat.

Sallo Solijm/ Salpe/ facit salli, sal-
sum: dat psallere psalli.

Malō, Malēgltēcy/ Will lieber / volo,
Chey/ Ich will/ nolo, Nechey / Will
nicht / cum psallo Spjwam/ Sing/
carento supinis.

Mo, per ui, dat ritum: tremo Trēsu se/
Bitter/ fleatitur absque supino.

Dant pñ, ptum, Demo, Odgimām/nimb
weg/ promo Wen dawām/ wydarwam
Nimb oder trag herfür / cum sumere,
Beru/ Nimb / como, Wlaß sprawus
gi/ oydobugi/ Ziere.

ni Kupugi/ Kauff/ fere emptum: pre-
mo Trēsu/ Druck / pressi, s, dupli-
ce, pressum.

at posui Kladu/ Leg/ positum: ge-
nitum genuisse Kosijm/ Gebäht / re-
poscit.

et cecini Spjwām/ Sing / cantum, ci-
nui dant pignora centum.

Sino Necham depaußtjtm Laß/ sit siui,
arque situm: dat sternere Porajjtm/
Werff zubodem/ strewe/ stravi

Ac stratum: iprevi, spreum dat spect
nere: *Pobréá / supijm / Veracht*
desno *Witijm / Sieh.*

Crevi, sed cretum, capiunt sibi pignor
solum:

Dat tempus, temptum, temno *Posupug*
veracht / si legeris usquam.

Lini, vel livi, levive, litumque trisu
cum

Fert Lino, *Pomazugi / Vestitich / Pe*
psi, prumq; petit, seu scalpere, Or
Strauzi / R. Krap / carpo, Wtrhan
brech ab.

A strepi *Sfusiijm / chrestijm / Mach*
gestummel / strepitum: à rupi Lam
Zerbrech / deducitò ruptum,

Liquo *Zanecharam / Lash / sibi liqu*
cupiunt sibi pignora lictum.

Dat coxi *Wafijm / Koch / coctum: tel*
Sin / Reth / trivi poscit & itum

A gero *Desu / Trag / fir gessi, gestum*
dat entro *Wefijm / Couff / eucurri*

Curium: quæstum quæro *Nledat*
Quich / quæsitv habero.

Vnu

Astratum: iprevi, spretum dat spectare: **Pobredá** / **tupijm** / **Verach** / **verno** **Wijm** / **Sieh**.

Crevi, sed cretum, capiunt sibi pignora solum.

Dat tempus, temprum, temno **Potupug** / **verach** / si legeris usquam.

Lini, vel livi, levive, litumque trisum cum

Fert **Lino**, **Pomazugi** / **Vistich** / **P**psi, ptumq; petit, seu scalpere, **Orb** / **Strauzi** / **il** : **Krag** / carpo, **Birhan** / **buch** ab.

Astrepui **Susijm** / **ch** / **stijm** / **Mach** / **gestummel** / strepitum: à rupi **Lam** / **Sirbrech** / deducito ruptum,

Linquo **Banethawann** / **Laf** / sibi liqui cupiunt sibi pignora licetum.

Dat coxi **Wafijm** / **Koch** / coctum: **ter** / **Sau** / **Reb** / trivi poscit & itum

Agero **Resu** / **Srag** / si gessi, gestum / **dat** / **estro** / **Wijm** / **Louff** / cucurri

Cursum: quaeritum quæro **Nleda** / **Guch** / quaesivi habero.

Nam ante
Labz.

ingofacere
mies, acere

præteritum
se derantem

in reperiunt,
nomidem id

um et autum
numero in

b. s. cap. 4
um, quam ma

E. L. L. O. d. s. j. a
s, præteritum no

capia. E. L. O.
sua est C. pr

Quare effice
bi. ang. i. rib

et. percollo
bi. ang. i. rib

bi. ang. i. rib
de U. i. j. lla

at excho
Poste p. p. l.

perunt.
i. p. r. a. u. a.

OLEO quon
ria est con

rolo: L. a.

Num duntaxat meo; i, consonantem ante o, habet. Diomedes, Phocas, Priscianus ajunt iugo facere præterio minxi. Meto vero ait Diomedes facere moy & minxi. Priscianus nullum præteritum trivit. Quidam putant mingo ē barbarum quia in libro qui modo extant, non reperitur, verisimile tamen est. Phocam & Diomedem id legisse apud veteres. ALO, alim vel altum supino facit: alius participium seu numero invenitur, altus rarius. Val. Max. 5. cap. 4 Quid tam inusitatum, tam inauditum, quam matrem uberibus nata alcam esse? ELLO, ita, jam prius exolevit Celsus, excellō, præcelso, nomina potius videntur, quam participia. EXCELLEO, es, secunde ordinis est Cic. prima epist. ad filium teste Prisciano. Quare effice & labora ut excelleas. Cello sine huiusmodi scribitur, à quo excellō, præcello, antello, percello, deducit Priscianus, qui excellō is putat, facere excult, quemadmodum percellō, vel ut alij, inquit ille, excellui Frobus ubi a de LO. huiusmodi finitio, Torcia correpta, aut ut excellō excellus excellus; aut li, ut tollō tolle sustuli. Imque antecello, præcello, excellō faciunt. RECELLO, deprimendū in profazui. Recelleq; supino caret. LEO, quondam retulit fecit. SALLO is, tria est conjug. Salust. 3. Hist. apud Priscian. 10. 10. Rara consumpta reliqua credaverunt.

7 Nam duntaxat meo; 2, consociatam ante
 habet. Diomedes, Phocas, Priscianus ajunt
 mingo facere præterito minxi. Meo vero ait Di-
 medes facere moxi & minxi. Priscianus nullum
 præteritum trionit. Quidam putant mingo
 e barbarum quia in libro qui modo extant,
 non reperitur, verisimile tamen est Phocam &
 Diomedem id legisse apud veteres. ALO, ali-
 um vel alium supino facit; alius participium sa-
 numero invenitur, alius rarius. Val. Max.
 5. cap. 4. Quid tam inusitatum, tam inauditi-
 um, quam matrem uberibus nata alutam esse?
 ELLO, is, jam prorsus exolevit. Celsus, excel-
 lus, præcellus, nomina potius videntur, quam par-
 ticipia. EXCELLEO, es, secunde ordinis
 is est Cic. prima epist. ad filium teste Priscia-
 no. Quare effice & labora ut excelleas. Cello, sine
 præhongo scribitur, a quo excello, præcello, an-
 celo, percello, deducit Priscianus, qui ex-
 cello is putat; facere exculti, quemadmodum per-
 cello, vel ut alij, inquit ille, excellui Probus ubi a-
 de LO, syllaba finitur, Tertia correpta, aut
 ut excelllo excellis excellus; aut li, ut rollo
 rollisistuli. Itaque antecello, præcello, excello,
 faciunt. REFELLO, deprimendū
 i profazual. Quocirca supino caret.
 ELLO, quondam retulit fecit. SALLO, is,
 ita est conjug. Salust. 3. Hic apud Priscian.
 10. 10. 2. Rursus consumpta reliqua cadaverum,

ad diuturnitatem usus fallerent. Munius apud
eundem. Isthec sum multo sale salurus. Salio is
quarta est. Cornel. Severus lib. 8. Ad quem salis
et pumitiones afferebantur. Celsus lib. 2. cap. 18.
Item pisces omnes qui salem non patiuntur, soli
divè saliantur. Vsum est salio simplici potius
quàm gemino, i. scribere, cum prima corripia-
tur apud Ovid. Phocas & Diomedes verbum.

ADIMO Doggimám/ nimb hinweg/ à De-
mo, alij ab emo deducunt. **CREVI**, pro vidi
iudicavi, usi sunt prisci. Crevi hereditatem, pro
adij, aliquoties apud Ciceronem invenitur. Pra-
teritum tempus supinum, creptum non faciliè re-
perias: compositum contempsit contemptum usita-
tissimum est. **CREPO**, is, tertia conjug. quo-
hic à quibudam ponitur, non videtur esse in usu.
LINQUO caret supino: composita habens, ut re-
lictum, delictum. De verbo currendi & ex
compositis initio dictum est.

FERRE Resu/ trag/ tuli latumq; vi-
Patijm/ Vress/ debet ussit & usum
Præteritum verbi à verro est, Lahn-
wâcym/ Biehe/ Schieff/ versum
que supinum.

A sero Segl/ Sâhe/ sic sevi atque sa-
rum: vi rustica proles.

Fert & itum: dat ut erum aliena à ru-

ad diuturnitatem usus fallerent. Munius apud
eundem. Ist hoc sum multo sale salurus. Salto is
quarta est. Cornel. Severus lib. 8. Ad quem salto
sepumiliones afferebantur. Celsus lib. 2. cap. 18.
Item pisces omnes qui salem non patiuntur, solo
divè saliantur. Vesum est salto simplici potius
quàm gemino, l. scribere, cum prima corripia
tur apud Ovid. Phocas & Diomedas verbum.

ADIMO Dogijmâm/ nimb hinweg/ à De
mo, alij ab emo deducunt. CREVI, pro vidi
iudicavi, usi sunt prisci. Crevi hereditatem, pr
adij, aliquoties apud Ciceronem invenitur. Pra
teritum tempis supinumq; tempus non faciliè re
perias: compositum contempsit contemptum usita
tissimum est. CREPO, u, tertia conjug. quo
hic à quibudam ponitur, non videtur esse in usu
LINQUO caret supino: composita habent, ut ri
ditum, delictum. De verbo currendi & ex
compositis initio dictum est.

FERRE Nesu/ traq/ tuli latumq; ve
Palijm/ Bressi/ debet velle & vultu
Præteritum verbi à verro est, Taphnu
m'acijm/ Biehe/ Schleiff/ versum
que supinum.

A sero Seght/ Gâhe/ sit sevi atque sa
rum: vi rustica proles.

Fert & itum: dat vi estum aliena à ru

P. 1.
re propa
o, si sit
spatitl/ C
e vilum:
se an m
supino.

DOCE
cum pre
populare, qu
fferro, Prin
um: Effere
xultatum:
collatum:
gln/ intuli, il
Doladâm do
si che auff
O. inquit Pr
um, secundu
bas. Licin
amisa ref
tunc. Publiu
st cunc lieb
Diomedes
non faciliè re
verro fieri. &

repropago.

o, ſi ſitumq; petit, dat viſere **ODU**
ſpatriſt/ **SUCH** hemb/ viſi,
e viſum: inceſſo **PONAU** fá lagl/ **DE**
GE on mit láſter/ inceſſu, tamen abique
ſupino.

DOCEANTUR pueri verbum **FERO**
cúm præpoſitionibus ad, ex, con, in, di,
pulare, quæ ſape eis negotium faceſſunt.
FERO, **PRINÁSSYM**/ **BRING** zu/ attuli, alla-
m: **EFFERO**, **WYNÁSSYM**/ **ERAG** auß/
tuli elatum: **CONFERO**, **GRÁSSYM**/ contu-
collatum: **INFERO**, **WRÁSSYM**/ **ERAG** hle
in/ intuli, illatum: **DIFFERO**, **ROSSNÁSSYM**/
DE labám do ginýho éatu/ **ERAG** hinroics
/ glebe auff/ diſtuli, dilatum. **VER-**
inquit Prifcianus, verſi facit ſecundum Ser-
m, ſecundum Carifium verri, quod uſus com-
bat. Licinius Macer pro Tuſcis, Quos oportet
amiſſa reſtituere, hiſce etiam reliquias aper-
ent. Publius Cellas ſervorum converri. Hac ille.
tunc licebit utariſ, cum legeris apud claſſi-
Diomedes ait, verborum Verro, meſo, ſu-
on facillè reperiri præteritum, Verſus tamen
verro fieri. Seneca in dialog. de Superſt. Ver-

re propago.

o, ſi ſitumq; petis, dat viſere **Odū**
ſpatrifi/ **Suchheimb/ viſi.**
e viſum: inceſſo **Ponaufá lagi/ Rets**
Geon mit láſter/ inceſſi, tamen abique
ſupino.

DOCEANTUR pueri verbum **FERO**
cū prepoſitionibus ad, ex, con, in, diſ,
pulari, quæ ſæpe eis negotium faciſſunt.
Fero, Prináſſym/ Dting zu/ attuli, alla-
m: Effero, Wpnáſſym/ Trag auß/
tuli elatum: Conſero, Snáſſym/ contu-
collatum: Infero, Wráſſym/ Traa hle
in/ intuli, illatum: Differo, Roſſnáſſym/
Opladám do ginhó éau/ Trag hinvies
/ zlebe auff/ diſtuli, dilatam. FER-
inquit Prifcianus, verſi faciſ ſecundum Ser-
m, ſecundum Carſium verri, quod uſus com-
bat. Licinius Macer pro Tuſcis, Quos oportet
amiſſa reſtituere, hiſce etiam reliquias aver-
ent. Publius Cellas ſervorum converſi. Hæc ille.
ſt tunc licebit utaris, cum legeris apud claſſi-
Diomedes ait, verborum Verro, meo, ſi-
on facile reperiri præteritum, Verſus tamen
verro fieri. Seneca in dialog. de Superbiis. Ver-

sa templa. & Plana Versa, sparia. SERO apud vetustissimos etiam serui fecit, ut ex Ennio & Catone constat apud Prisc. lupinum seruum. Unde est illud Lucan. l. 10. coronas nardo ferat unde & ferat dicta sunt COMPOSITA quae ad rem rusticam pertinent, faciunt praeterito exi supino itum, ut Infero, W ywá n/ ff. eput/ 30 íábein/ inserui itum, unde infitiones dicuntur: Differo, hoc est, dissemino, Rozfý wá m/ Sázhin ond her/ dissevi, diffitum Consero simul lsero, Posýwám/ B. íábe/ conserui confitum: Affero, juxta sero, Pýup wám podle írai/ Sábhe herzu ober nach/ affuasiatum, QUAE uero à simplicibus significatione recedunt, erui & erutum faciunt, Infero, id est immitto, W. ptaan/ wpwutý n/ Stoß ober íáhe in/ inserui, insertum. fit differo, hoc est, disputo, W. eou. r. f. o n. é. m. í. á. á. m. f. / Deputo: Consero, W. í. á. m. / Posýtán se/ Berumy steller/ n. steo, certo, unde consirere praelium, certamen, manum, &c. Affero, affirmo, W. tw. zu. ij/ a. siij. m. / B. stättige; Obscuro, cum sero, vel potius sero. ut simplex, absistum tantum Exero, id est Extraho, W. í. á. hugi/ B. í. á. auf/ exerui exertum tantum

sa templa. Et Plana Versa. sparia. SERO
 pud vetustissimos etiam serui fecit, ut ex Ennio
 Et Catone constat apud Præf. supinum seruum.
 Unde est illud Lucan. 10 coronas nardo fertas
 unde Et ferta dicta sunt COMPOSITA quæ ad
 rem rusticam pertinent, faciunt præterito et
 supino itum, ut Infero, Wprod'n / fscpuat.
 Jo lab ein / inferi itum, unde infitiones di
 cuntur: Differo, boc est, diffemno, Nozß
 wam / Sazß yn vnd het / dissevi, diffitum
 Consero simul sero, Nozß wam. B: lab: / con
 sevi constitum: Affero, juxta sero, Preu
 wam poble seai / Sâhe bezu ober nach / affe
 viastum, QUÆ verò à simplicis signi
 ficatione recedunt, erui Et erum faciunt, i
 Infero, id est immitto, W: pfad / wpiant
 tñ n / Stoß ober iâß ein / inferui, insertum
 sic differo, boc est, disputo, Wrou. r. f. o nē
 cām / qā am f / Disputat: Consero, W:
 cām / Porpfām se / Verumsey streitet / n
 sed, certo, unde conscrere prælium, ceri
 men, manum, &c. Affero, affirmo, W:
 ewzß uñ / gñijm / B: stättige: Obsecro, C
 cumsero, vel potius sero ut simplex, obje
 ctum tantum Exero, id est Extraho, W:
 sagugi / Ziq auß / exerui exertum tantum

Deserò, derelinquo, *Opus* iij / *Beclat*
 deserui, ertum, bocna, & ad rem rusticam
 pertinet. *Marro* de Re rust. cap. 23. Nam
 & in recentibus pomis desitis seminibus,
 &c. CAPESSO, *Quintus* / *Ugimam* se /
Ecce capessivi, capessitum. Tacit. lib.
 5. At *Flavius Scevina*, & *Afranius Quin-*
tius uterq; Senatorij ordinis totius famam
 sui principum turba facinora capessere. *Ibi-*
dera, *Ignis* digressu castis. *Kannius funditur*
ore, qui in partibus aduersis laudatus, quod
 & pugnam manu capessit, & corpore ab eis
 vulnera excepit. Idem lib. 13. verbo immunito
 des est. Sed quia nondum honorem capessisset, &c.
 CAPESSO, *Quintus* / *Ugimam* se /
 capessitum. Idem lib. 13. *Ignis* a laude
Rati orsus, qui perinde dives & eloquen-
 tia clarus, nulli unquam sub Nerone periculum
 capessisset. *huc* immunitatem & honoris &c. per fa-
 cesset. quod ut esse dicitur a *Capitulum* facessitum,
 &c. 6. Ver. iniquum a cessante, et negotium
 capessitum, &c. *Idem* lib. 1. Ver. ipse profecto me-
 nere incipies ne innocenti periculum facessis:
 in libris quibusdam ut *Priscianus* inquit, fa-
 cessis legitur, quod propius & ero est. *Geminatus*
 ut hoc putarunt in se, tam exire; non videntur
 habere imminutionem animadversitatis. Nam
 Caper Lacesi, putat ut esse perierum a verbo

Deserō, derelinquō, Opauitum / Berlaty
 deserui, ertum, hoc nō ad rem rusticā
 pertinet Marro: de Re rust. cap. 23. Nam
 & in recentibus pomis, is desit seminibus,
 Sc. CAPESSO, Quid / Bgimam sep
 Excessu / capefivi, capefitum. Tacit. lib.
 5. At Flamius Scevina, & Afranius Quin-
 tianus utroq; Senatorij ordinis concitiam
 in prima ipsum tractu facinoris capefivere. Ibi-
 dem, Igitur digressus castris Tannius funditur
 exilio, quinquaginta annis a sevis laudatus, quod
 & pugna manu capefivit, & corpore aduerso
 vulnere excepit. Idem lib. 13. verba immo-
 tus est Sed qui nondum honorem capefisset, Sc.
 ICESSO, Sc. ut n. W. 1. 1. utidem fa-
 cessor facefitum Idem lib. 20. Igitur a laude
 Ruffi ortus, qui perinde dios & eloquen-
 tia clarus, nulli inquam sub Nerone periculum
 accessisset: hic immo. verba illa est. per facef-
 sisset. quod ita esse docet supinum facefitum,
 Sc. 6. Ver. Inequum a desit, ei negotium
 accessum, Sc. Illud 1. Ver. Ipe profecto me-
 rere incipies ne innocenti periculum fac-
 tū. In libris quibusdam ut Præcavius inquit, ja, esse
 legatur, quod propius vero est. Grammatici
 ut hac putant in q̄, sim exire, non videntur
 illos imminutionem animadvertisse. Nam
 Caper Lacessi, putat esse præteritum a verbo

LACESSO, Ponquſám Neſſe an / cum legiſſet apud Lucilium 14. laceſſiſſe. Cícero modo imminuto, modo pleno verbo utitur pro Domo ſua, Nos te Antoni nulla laceſſimus injuria. Idem in Piſonem, Reſponſione me inimica homo prompſiſſimus laceſſiuit. Idem Philip. 2. Tu ne verbo quidem violatus, ultro maledictus me laceſſiſti, ſic Terentius Prolog. Phorm.

Vetus ſi poeta non laceſſiſſet prior.

Livius lib. 10. ab Urb. Per biduum laceſſere hoſtem. **ACCERSIO**, Príwóláwám / Ruſſ herzu / & laceſſo etiam quarta conjuga- tionis reperiuntur. Idem libro primo dec. 3. Placere itaque patrem accerſiri. Columella libro 9 capite octavo, Solent cæli novitate laceſſiri. **INCESSO** inceſſi. Ceſi 3. Bell. Gall. Exercitui quidem omni tantus inceſſit ex incommodis dolor, &c. Livius lib. 4. Bell. Pun. Ingens ipſum cupido inceſſerat Tarenti potiundi Idem 3. ab Urb. Ingens metus inceſſerat patres. Tacitus libro tertio, Quoties valetudo adverſa Flaminem Dialem inceſſiſſet: Columella libro 12. cap. 17. Pluvia inceſſerunt.

Pinſitus & piſtus, pinſuſque à pinſui
Meli / Bermale / ſtoß in einem Wd
ſell / exit.

LACESSO, Ponquám Melsean/ cum legisset apud Lucilium 14. laceffisse. Cicero modo imminuto, modo pleno verbo utitur pro Domo sua, Nos te Antoni nulla laceffimus injuria. Idem in Pisonem, Responfione me inimica homo promptiffimus laceffivz. Idem Philip. 2. Tu ne verbo quidem violatus, ultro maledictis me laceffiffi, sic Terentius Prolog. Phorm.

Vetus si poeta non laceffiffet prior.

Livius lib. 10. ab Urb. Per biduum laceffere hñstem. **ACCERSIO**, Prívoláwám/ Ruff herzu/ & laceffo etiam quarta conjugationis reperiuntur. Idem libro primo dec. 3. Placere itaque patrem accersiri. Columella libro 9 capite octavo, Solent cæli novitate laceffiri. **INCESSO** inceffi. Caf. 3. Bell. Gall. Exercitui quidem omni tantus inceffit ex incommodis dolor, &c. Livius lib. 4. Bell. Pun. Ingens ipfius cupido incefferat Tarenti potiundi Idem 3. ab Urb. Ingens metus incefferat patres. Tacitus libro tertio, Quoties valetudo adverfa Flaminem Dialem inceffiffet: Columella libro 12. cap. 17. Pluvia incefferunt.

Pinfus & pistus, pinfusque à pinfui Meli/ Zermale/ stop in einem Wdell/ exit.

si, Xum dant plecto, Bigl / tescy /
 Straffe / cum flecto, D. pham / tris
 wjm / Bigl / naige / neclere, Swae
 zugl / Bind zusammen / pecto: Eßßi /
 Rämme.

ant quoque pecto xui, necltoque
 Peto, Proßpm / Bitte / iuit & itum.

eruit à sterco Iwerde spm / chrupl
 Schnarche im Schlaf / tantum: meto
 ðnu Woblle / æ. Schnelbe / erndte / mel-
 luit optat

c mellum, s. gemino: miß dat mitto
 Noßpiäm / Schied / supinum
 duplici missum: à verti Obrachpm /
 Kehr omb / deducito versum.

to ðstlawugi / stlawjm / Stille / stell für.
 stiti statum activum, neutrale se-
 quetur

o verbum: unde stiti, atque stitum si-
 bi pignora sument.

vixi ðw sem / Leb / victum: à volui
 Waljm / W. lpe / desleste volutum.

xui amattexo Eläm / pletu / Wircle /
 actextum: solviqne Rozwazugi / Löß
 auf / solutum.

X

Q v

Pin-

Xum dant plecto, Digi/ fiesco/
Straffe/ cum flecto, D. pham/ frite
wijn/ Dleg/ nalge/ neclere, Swas
zugl/ Dind zusammen/ pecto: Ezessi/
Kämme.

ant quoque pecto xui, necltoque
Peto, Prospim/ Blitte/ ivis & itum.

eruit à stexto Tordé ipim / chrupl
Schnarche im Schlaß/ tantum: meto
Znu Wobille/2c. Schnelbe/ erndte/ mel-
luit optat

c messum, s. gemino: misi dat mitto
Posplam/ Schick/ supinum
duplici missum: à verti Obrachm/
Kehromb/ deducito versum.

to Zistawugi/ starwijn/ Stine/ stell für.
stiri statum activum, neutrale se-
quetur

o verbum: unde stiri, atque stitum si-
bi pignora sument.

vixi Zm sem/ Leb/ victum: à volui
Walijm/ W. lpe/ defleste volutum.

xui amat rexo Elam/ pletu/ Wische/
ac textum: solvi que Rozwazugi/ Leb
auff/ solutum.

PINSO pinxi pinctum, pinsum, pistum factum. Colum. lib. 12. cap. 27. Item bene pinfram, ne plus uncia ponderis addito Vitis libro 7. capite primo. Id non minus pinsum absolutum consilia de ne sit dodranis. Ibid. Idque pinsum absolutum minus pedem sit crassum Plin. lib. 18. cap. 10. pistiferantur. **PLERIQUE**, inquit Priscianus pexus à **PECTO** protulerunt.

Carissus pecti, Meccentus pecti.

PEXISTICAPILLUM naturæ vigneribus gratum.

Asper tamen Pectici, Haecille.

Columel lib. 10.

Verum ubi jam puro dist. inani pectici cellus.

Idem lib. 12. c. 3.

Præparati sunt & pectice carne.

NEXO, is, tamen unquam fuit, iam exolevit: nam illud Virg. 5. Aeneid. quod Priscianus asserit.

Et paribus palmas amborum innexuit armis.

asserit Diomedes, ut doceat. Necto nexui facere, non Nexo. **SISTO** altitum, pro critico factum, ut docet Gellius lib. 2. c. 14. supinoflatum ut docent Juniperus. 2. Pandol. Trus. Si quæ cautionibus iudicio sistendi factis non obtemperaverit. Ulpianus, Quum quis iudicio fuit promissus, neque adiecerit penam, si statum non esset. Ibidem saepe etiam præteritum invenit.

Cu

Cum vero ne
erum cum
unt, & tam
alem per van
perit, ressi
quasi / S
peruget /
De parre /
cuij inob /
eum apud pr
E. comed. /
hæc. insem
ture, quam
na, pinum
acer, qui
tur priore lon

Tempus d
olm
Ante Pala

CAL

no. languam
vires.

PINSO pinſus pinſtum, pinſam, piſtum ſaci-
Colum. lib. 12. cap. 27. Irmi bene pinſitam, ne
plus uncti pondere addito Vitru. lib. 7. capite
primo. Id non minus pinſum abſolutum criſſum d-
ne ſit dodrantis. Ibid. Idque pinum abſolutum et
minus pedem ſit criſſum Plin. lib. 18. cap. 10.
piſta ſerantur. **PLERIQUÉ**, inquit Priſciſſim
pexis à **PECTO** pronuntiant.

Carissime pater, Meaenarum Oclau.

• *Pexificapillum* naturæ muneribus gra

Asper tamen Pectivi, Hec.

Columnel lib. 10

Verum ubi jam puro discrimini peccatum cedit.

Idem li's 12 c. 7.

Præparata sunt 6 pectus lana.

NEXO, ut tunc unquam fuit, iam exolit
vix: nam illud Virg. 5 Aeneid. quod Persiam
affert.

Et paribus palmas anthorum innexuit
armis.

armis.
afferri Diomedes, in docet. Nello nexu fa-
re, non Nexo. SISTO Albidum, prædicto fa-
cti, ut docet Cellius lib. 2. c. 12. supponit ut
in doceri fuisse periti. 2. Pandect. Titul. Si quæ
cautionibus iudicio sistendi factis non obtempe-
verit. Ulpius, Quum quis iudicio sibi pro-
miserit, neque adjecerit penam, sistatum non
esset. Ibidem sepe etiam prædictum invenit

Pr.

*...um veru no
...um cum
...ent, & rān
...tem fer i a
...bertus, refu
...ingit / S
...re gegen
...Regarre /
...an nroas
...am nou p
...comedes.
...e f. solenfer
...arre, nam
...m. plurim
...acer, qui
...ur more lon*

Теперь
один
Анне Рав

C4E4

be. tanguam
mest.

Ск

PRÆTER: ET SUPINIS. 252

in vèrò neutrum est, commune habet præ-
teritum cum verbo flo. COMPOSITA neutra
unt, & tam in præterito quàm supino, i, vo-
alem servant, ut Resisto, Oppugnam, Vic-
tesq; restiti, restitum. sic Subsisto, Sustine-
ui se / Stetisti / Obfisto, Oppugram, Stet-
it regem / Persisto, Donarum / Curam /
Resharre / Insto, Vincit in flo. hanc itaq;
affectas / quorum supinis tutius uteris,
tunc apud probatos scriptores legeris. Quid
Comedes. Quid Priscianus de Sisto verbo
Evosenserit, satius esse puto silentio invo-
cere, quàm videri statum movere. Sta-
tum supinum a sisto videtur priorem pro-
ducere, quum inde Jupiter stator deduca-
tur priore longè.

Ovid. 6. Fast.

Tempus idem stator eris, quod Romulus
olim.

Ante Palatini condidit ora iugi.

CALVO quod calvis facit, teste Priscia-
no, tanquam priscum & obsoletum prætermis-
sum est.

DE

PRÆTER: ET SUPINIS. 272

nam verò neutrum est, commune habet præ-
teritum cum verbo sio. COMPOSITA neutra
sunt, & tam in præterito quàm supino, i, vo-
calem servant, ut Resisto, Oppugnâ, Ob-
stant, resisti, resistam. sic Subsisto, Zistat
iugale, Stes illi, Obssio, Oppugnâ, Stes
iugale, Persisto, Donâram, Lirâm,
Resparre, Insisto, Deinde in supino, i, sio
iugale, quorum supinis tutius uteris,
nam apud probatos scriptores legeris. Quid
comedes. Quid Priscianus de Sisto verbo
obdolerit, satius esse puto silentio in-
vovere, quàm tibi sstatum movere. Sta-
tum supinum a sio videtur priorem pro-
ducere, quum inde Jupiter stator deduca-
tur priore longâ.

Ovid. 6. Fast.

Tempus idem stator eris, quod Romulus
olim.

Ante Palacini condidit ora iugi.

CALVO quod caluifacit, esse prælia
tanganquam priscum & obsoletum prætermis-
um est.

DE

DE PRÆTERITIS ET SUPINIS quartæ Conjugationis.

IVi, itum, ut polio, Nladijm/ ozdobugl
Polle / Vug auß/ fastidio. Dſſelmugl
sobé/ Nab ein vnwilln/ Verbruß/ quartæ requirit.

Fert veni ventum venio : Pſichazpm/
Komm / ſepelire Poſchowáwam /
Pohřebugl/ Bearab/ ſepulcrum.

Singultum ſingultit Sſikam/ Schlucke/
amat: dat amixit Obijwam / Bekle-
de/ amictum.

Et pario natum per ui, ſectatur & er-
tum.

Comperio, Dowéjugl ſe / Beſinde/ re-
peritque Nalejam/ Eiſinde/ petiit Ri-
poſcit & erum.

Sancio Bſtanowugl / Potmzjugl/ Gle-
ſin Ojag/ Beſtättige / dat ſanxi ſan-
ctum, ſimul opat & irum.

Senio Eſtjym/ Empſind/ uult ſi, ſum-
ſepſi dat ſepio Oprojugl / Beune-
ſeptum.

Hauſ

Hauſ Wpſta
ſoll wolt
dat vixi
ctum.

arcio Na
Stopſſ ei
ſuleio P
ſide ſul

c ſulcrum
Bſijwam
bum.

aneo Bſ
kauſt/ ſe
niit opat.

ſe ſalui Gl
ſe ſibi ven

ROBUS, P
centi uerba q

uety gemino
unij, ſe ceſen

quod aſſidua
ores, alijs

comedes ex u
necienſis men
inter uerba
quid, ini, pa

DE PRÆTERITIS ET SUPINIS quartæ Conjugationis.

IVi, itum, ut polio, Hladŷm / ozdobuŷt
 Polir / Dus auß / fastidio, Dŷŷtŷwugl
 ŷobé / Nab ein unwilln / Verdruß / quar-
 ta requirit.

Eert veni ventum venio : Prŷchazym
 Komm / ŷepelire Pochowawam /
 Pohřebuŷt / Begrab / ŷepultum.

Singultum ŷingultit Eŷŷkam / ŷcludé
 amat; dat amixit Doŷŷwam / Beŷŷel
 de / amiŷtum.

Et pario natum perui, ŷecŷatur & er-
 tum.

Comperio, Dowézuŷt ŷé / Beŷŷinde / re-
 peritque Naleŷam / Eŷŷinde / petit Ri-
 poŷcit & certum.

Sancio Bŷkanowuŷt / Potwruŷt / Gle-
 ein Gŷag / Beŷŷtåttige / dat ŷanxi ŷan-
 Gum, ŷimul opat & irum.

Sentio Eŷŷiŷm / Empŷind / vult ŷi, ŷuro
 ŷepŷi dat ŷepio Oŷrazuŷt / Beune-
 ŷeptum.

Hauŷ

Hauŷ Wot
 ŷoll wol
 dat unxi
 Gum.

arcio Na
 Stopŷen
 ŷulecio P
 ŷŷe ŷul
 e ŷultum
 Bŷŷŷwan
 Gum.

neo Bŷ
 ŷauŷt / ŷe
 nit opat
 ŷe ŷalut Eŷ
 ŷe ŷibi ven

ROBUS, P
 cent verba q
 ŷ, ŷeliŷ gemeno
 ŷumŷ, & cetero
 quod aŷŷidua
 ŷores, aliŷ
 ŷomedes ex v
 ŷiclenŷi mer
 e inter ŷerŷ
 ŷit, ŷiri, pu

PRATER: ET SUPINIS. 299

hausi Wptahugi / Wpwažugi / potau
 tollwolgloft / Schöpf / fert haustum:
 dat vixi vincio. Wāžl / Vindor / vin-
 tum.

arcio Nadjwām neb tučnē dēlam /
 Stopff ein / dat farti, factum: vule
 fulcio Podpŷram / Befestige / Vnder
 Rūge fulgi.

c fultum: farti, factum, dat farcio
 Bŷŷwām / Flicke / oder erſtatte / ver-
 bum.

aneo Bŷwām / proban / Werde vers
 lauff / fert vānum, quod ferme ve-
 niit optat.

at ſalui Slači / Hupff / saltum: pro-
 les ſibi vendicat ultum.

ROBUS, Phocas, Diomedes, Priscianus do-
 cent verba quarti ordinis facere praterito i-
 vel j, gemino i, ut audivi, vel audij: munivi vel
 nij, & casena: alia tamen alijs usitatione sunt,
 quod assidua lectio docebit: alijs praterea O-
 res, alijs Poeta frequentius utuntur. Solus
 medes ex veteribus, si bene memini, | verbū
 casena mentionem facis, & quod mirum
 inter verba tertiij ordinis. Secunda forma,
 yse, in i, pura litteram desinit, ut Alo, alui.

PRATER: ET SUPINIS.

299

lausi Wytahugi / Wytahugi / palau
foli wihloft / Schöpf / fert haustum:
dat vixi vincio, Wajl / Binder / vin-
tum.

sarcio Nadjwam neb tučné délam /
Stopffein / dat sarsi, sartum: vult
fulcio Podpýram / Befestige / Unders
Rüge sulß.

sultum: sarsi, sartum, dat sarcio
Býřwam / Flide / oder erstatte / ver-
bum.

uero Býwam / prodan / Werde vere
kauft / fert vxnum, quod ferme ve-
niit optat.

salui Slači / Hupff / saltum: pro-
les sibi vendicat ultum.

ROBUS, Phocas, Diomedes, Priscianus do-
cent verba quarsi ordinis facere praterito i-
vel ij, gemino i, ut audiui, vel audij: munivi vel
nij, & cetere: alia tamen alijs usitacione sunt,
quod assidua lectio docebit: alijs praterea O-
res, alijs Poëta frequentius utuntur. Solus
medes ex veseribus, si bene memini, | verbis
iciendis mentionem facit, & quod mirum
inter verba tertij ordinis. Secunda forma,
qut, in i, pura licetam desinit, ut Alo, alui,

Ar

Arguo, Vincim, Scioff, argui, & cetera, quod quidam exterminant amico, amicitia, ut Brutus in laudatione Appij Claudij. Quae te roga praeterea amicitia. Sed Varro, Sceleris Magister amicitia. Hec ille. Amicitia docet Horatius quartus esse ordinis 2. epist.

Deferat in vicum vendentis thus, & odor.

Et piper, & quicquid chartis amicitur in epist.

Idem Ovidius 3. de Pont. eleg. 8. & 5. Metam. Participium amictus frequentissimum est. Cic. Philipp. Scindbat in rostris collega cum amictus et 2. purpurea. Amicti magis placet, quam amicti: ut enim Sancto, vincio, xi, faciunt, ita amictio. Liv. 4. dec. 5. seprovi dixit, Ideo cum murmurantis ea sepius profepissent. HAURIO, hauri, vel potius hauri interdum facit. Varro. apud Priscian. ad Cic. 24. Cum inde haurieris. Apud apul. aliquoties haurium reperitur. Virg. lib. 4. Aeneid. haurum dixit. SALIO, salis facit. Stat. 9. Theb. -- exculi salieris cuspidem dentes

Virg. 2. Georg.

Mollibus in pratis unctos saliere per tres.

In quibusdam tamen libris teste Priscian. salis inveniuntur. RALLIO invenio apud eundem Prisc. cujus tamen neque Phocas, neque Dionysius

meminerunt. Um. si paulum me sic habet. Si dicitur deo, te legum, si paulum prima posterio et Carpius, qui s. auctores in

centi vereor. D. / hauri / et inde / etatem / etiam / acit.

meminerunt, citatque Cic. i. de Orat. At Aem. si paulum irruerit; explodi: qui locus sic habet. Itaque nos rancos sepe attentissime diri video, tenet enim res ipsa atque causas atque punctum, si paulum irruerit, explodi; est igitur prima positio irruceo. C. A. M. B. I. Q. campsi not. Carissus, quo tunc demum uteris cum apud bo-austhores inveneris.

DE PRÆTERITIS ET

Supinis verborum deponentium.

XOR, finitis activam fingito vocem.

vercor Otāwām se s studem / Förschte
schambastiglich / vercoo, veritum flu-
et inde supinum.

ateritumque simul veritus sum, cæ-
tera fingi

ic ratione queunt. Pauca excipienda
memento

reor Dominij ham ser Vermelne / esto
ratus; vancilcor Dossawam / Dossā
ham / Oberkomm elang / nactus ha-
beto,

Or.

PRÆTER: ET SUPINIS. 245

meminerunt, citiusque Cic. i. de Orat. At A.
m. si paulum irruerit; explodi: qui locus
sic habet. Itaque nos rancos sepe attentissime
dixi video, tenet enim res ipsa atque causas at
opunt, si paulum irruerit; explodi; est igitur
prima positio irruceo. CAMBIO campitro-
Carissus, quo tum demum uteris cum apud bo-
authores inueneris.

DE PRÆTERITIS ET

Supinis verborum depo-
nentium.

XOR, spiritus activam fingito vo-
cem.

vercor Otāwām se a studiū / Förchte
schambassiglich / vereor, veritum flu-
et inde supinum.

æteritumque simul veritus sum, cæ-
tera fingi

ac ratione queunt. Pauca excipienda
memento

reor Dominij vām se / Dermelne / esto
ratus; vancitcor Dostawam / Dosa-
ham / Dberfomm eilang / nactus ha-
beto,

Or.

Ortus ab ordiri *Pečijnam* / Fang an/
deducitur : usus ab *ntor*, *Wjijwam*
gebrauche.

Vult fateor *Wjijawam* / Belenn / fat
sus : proficiscor *Odu cestau* / Reise
gehe / sume profectus

Metiri *Me ijim* / Maß / mensus gignit
pacutq; paciscor, *Smilawam* se
Maß ein verfrag.

Comq; miniscor *Wjijawam* Erble
se / amat commentum : adipiscor
Natijwam / Erlang / adeptum.

Vltus ab *Vleiscor*, *Wjijim* / Maße / v
ait : expergiscor, *Probujiugi* se je sp
nß *Wach auß* / habebit.

Experrectus : at oblitum obliviscor
pomijmam / Vergesse / adoptat

Dat labor *Padam* iuenabile / Fall
mach nleder / lapsus : misereri *Smil*
gi se / Erbarme : funde misertus.

Fert utus loquor, *Miluwim* / Rede /
que sequor, *Nasledugi* / Folge nach
queror *Natijam* / *Wjijugi* socé / Belia
accipe questus.

Dat nitor *Snazijim* se / Untersteh /
schlies

schliesse /
ijim / *G*
Redde sine

tus : m
tuh h

Nascor No
natus :

ijim
Ensteh

VERBORUM
ninium

indiligantur
vnde de n

prot postula
ausa. Ex ve

imich finge le
um. ex vere

ritum : Ex Fe
fadi Verwa

um. ut poti
quemamodu

receptu post
ernis quis a

participio pra
schlies

Ortus ab ordiri *Pelýnam* / Fang an/
deducitur : *ulusabntor*, *Býjwam*
gebrauche.

Vult fateor *Wynáwam* / Bekenn / fat-
sus : profiteor *Odu cestau* / Kesse
gehe / sume profectus

Metiri *Mé ým* / Maß / mensus gignit
pactulq; paciscor, *Smlauwám* se
Nach ein vertrag.

Comq; miniscor *Wymarýým* Erblí-
te / amat commentum : adipiscor
Nabýwam / Erlang / adeptum.

Vltus ab Vliscor, *Mstým* / Kache / v-
nit : expergiscor, *Probuzygi* se ze sp-
ný. Nach auß / habebit.

Experrectus : at oblitum obliviscor
ponýmam / Vergeß / adoptat

Dat labor *Padam* juvenalia / Soll g-
mach nieder / lapsus : misereri *Smil*
gi se / Erbarme / funde misertus.

Fert utus loquor, *Mluwým* / Rede /
que sequor, *Nasledugi* / Folge nach
queror *Natiskam* / *Pézygi* socé / Belia-
accipe questus.

Dat autor *Snazým* se / Untersteh /
schlies

schliesse/
cym/G

Reddetruc

rus: m

tum ha

Nasceri No

nus:

qizym

Enstleh

VERBOR
nium

intelligent

com, deinde

erat postula

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

ma. Ex ve

schleſſe/ nixus, niſuſque: gradi Ráſ-
 čijm/ Geh/ Schreite/ accipe grefſus.
 Redde ſtuor Poſijwám/ Genieſſe/ frui-
 rus: morior Umijram/ Sterb/ mor-
 tuus hæret.

Naſcor Roodijm ſe/ Werb gebohren/ amat
 natus: tandem fert ortus oriri, Poſ-
 cháſym/ Veru/ začatek/ Gehe auff/
 Enſtehe.

VERBORUM Deponentium atque com-
 muniū Præterita & Supina hoc modo
 deſtigantur. Finge primū vocem acti-
 ſum, deinde redde ei Præteritum Supinumq̃
 prout poſtulant tradita præcepta. Verbi
 ſuſſa, Ex verbo Lator, Raduſi ſe/ erfrew
 ich/ finge latoletas, unde ſict latavi lata-
 ſum: ex vereor finge vereo, unde verui, ve-
 ritum: Ex Fungor, Sprawugi négalh aus-
 ad/ Berwalte/ fungo, unde funxi fun-
 ſum, ex potior potio, unde potivi potitum,
 nemadmodum quatuor conjugationum
 præcepta poſtulant. Poſtremo rejectis præ-
 teritis vocis activa, deduces ex ſupinis
 participia præteriti temporis, unde adhi-

PRÆTER: ET SUPINIS. 258

schleſſe/ nixus, niſusque: gradi Rás
 cijn/ Geh/ Schritte/ accipe gressus.
 Redde ſtuor Poſijwán/ Gentiſſe/ frui-
 tus: morior Bmijram/ Sterb/ mor-
 tuus hæret.
 Naſcor Rodijn ſe/ Werð gebohrn/ amat
 natus: tandem fert ortus oriri, Po-
 tházijn/ Veru/ začatek/ Gehe auff/
 Entſtehe.

VERBORUM Deponentium atque com-
 muniū Præterita & Supina hoc modo
 veſtigantur. Finge primū vocem acti-
 uam, deinde redde ei Præteritum Supinumque,
 prout poſtulant tradita præcepta. Verbi
 cauſſa, Ex verbo Lator, Raduaj ſe / erſtrewe
 nich/ finge leto letas, unde fiet lata vi lata-
 um: ex vereor finge vereo, unde verui, ve-
 ritum: Ex Fungor, Sprawugi négalij aus-
 ad/ Berwalte / fungo, unde funxi fun-
 um, ex potior potio, unde potivi potitum,
 quemadmodum quatuor conjugationum
 præcepta poſtulant. Poſtremo rejectis præ-
 teritis vocis activa, deduces ex ſupinis
 participia præteriti temporis, unde adbi-
 bito

bito verbo substantivo sunt preterita, lata-
tus sum, veritus sum, &c. eodem modo
DEPACISCOR, Smilauwām ie / Mada
ein Bertraq / depactus sum Cic. de In-
vent. Depactus est cum eo ut arma & im-
podimenta relinqueres. Depactus legitur
etiam apud Ulpianum, ubi tamen quadam
exemplaria depactus habent. Quidam
depeciscor depectus sum, pro depaciscor depactus
sum scribunt, malim per a, scribere. Comque mi-
niscor, pro comminiscor, aliter non poterat car-
men ingredi. Verbo APISCOR utitur Tacitus
lib. 5. Nihil abnuentem. dum dominationis apisceretur: Ibrd: Junius Gallio censuerat, ut præco-
riani actis stipendijs, jus apiscerentur, in quatuor
ordetum ordinibus sedendi. Apiscior aprius sum
cit apud præcos, unde adpiscior adeptus sum, & in-
depiscor indeptus sum. Pacuvius Hermion Quon-
ego in atre celebri obiectans vitam, bellando a-
ptus sum, Vide Non. Marcel FRUOR, fructus
facit. Cicero 3. Tuscul. Zeno Stoicorum acutis-
mus contendere magna voce solebat, eum esse be-
atium, qui presentibus voluptatibus frueretur
consideretq; se fructuorum. Ulpianus l. 7. Pand.
l. 1. Tuul. Quibus modis usus fructus, vel usus
mittitur: Licet proprietas mihi pensionem
solverit, tamen usum fructum amittit: quia mi-
neco nomine, sed suo fructus est emptor. Nemo

apud Gell. lib.
fructus est Ci-
co perfructus
NIXUS frequ-
eratus libro
teris imbutus
ad parium spe-
Cic. ad Q. F.
finem afferat
nus, quam su-
Brutus celer-
mento antec-
frequens est.
ficere interces-
Patres summa
Annus, 2. a
xilio sibi rator.
lib. 4. dec. 5.
ecog, me omni
dani spem de m
Annixus dix
fir. Commis-
NIXUS, Con-
erant. Dio
dud Virgilij.
Cyme

sumi apud va-
apu

bito verbo substantivo sunt praterita, lata-
tus sum, veritus sum, &c. eodem modo
DEPACISCOR, Smlouwám ie / Mach
ein Betrag / depactus sum. Cic. de In-
vent. Depactus est cum eo ut arma & im-
pedimenta relinqueret. Depactus legitur
etiam apud Ulpianum, ubi tamen quedam
exemplaria depactus habent. Quidam
depeciscor depectus sum, pro depaciscor depactus
sum scribunt, malim per a, scribere. Comque mi-
niscor, pro comminiscor, aliter non poterat. car-
men ingredi. Verbo APISCOR utitur Tacitus
lib. 5. Nihil abnuentem, dum dominationis ap-
siceretur: Ibid. Junius Gallo censuerat, ut prae-
tarii actis stipendys, jus apiscerentur, in quatuor
ordetum ordinibus sedendi. Apiscor aptus sum fe-
cit apud priscos, unde adipiscor adeptus sum, & in-
depeciscor indeptus sum. Pacuvius Hermion Quoi-
ego in acie celebri obiectans vitam, bellando a-
ptus sum, Vide Non. Marcel FRIOR, fruutus
facit Cicer 3. Tuscul. Zeno Stoicorum acutis-
mus contendere magna voce solebat, eum esse bi-
atium, qui praesentibus voluptatibus fruere
consideret, se fruitorum. Ulpianus l. 7. Pand.
Sta Titul. Quibus modis usus fructus, vel usus
mutitur: Licet proprietarius mobi pensionem
soluerit, tamen usum fructum amittit: quia m-
meo nomine, sed suo fruutus est emptor. Navi-

apud Gell. lib.
fruuus est Ci-
ze perfructus
NIXUS frequ-
uutus libro
ceru imbatus
ad partem: spo-
Cic. ad Q. F.
finem afferat
mus, quam su-
Brutus celestis
mens antec-
frequens est.
ficere interces-
Patres suoma-
amissurus, 2. a
tlio sibi mator
lib. 4. dec. 5.
de quo me omni-
dane spon de m-
Annianus dix-
si. Connisus n-
NIXUS, Con-
eram. Dio
ad Virgili.
Cyme
Deru-
sum apud i-

apud Gell. lib. 17 cap. 2. Qui non parsit, apud se
 fructus est Cic. in Hortensio. Summa amanita-
 re perfructus est, dixit, teste Prisciano libro 10.
 NIXUS frequentissimum est, nixus varius. Vi-
 rurius libro 1. capite 2. Ille Architectus his li-
 eris imbutus hac nixus sum scribere. ENIXUS
 ad partum spectat, Enisus ad ceteros conatus.
 Cic. ad Q. Frut. 3. Angustus Milo, sed velim
 inem afferat Consulatus: in quo enisus non vi-
 us, quam sum enisus in nostro. Caesar 2. bell. Civil.
 Brutus celeritate navis enisus est, ut parvo mo-
 mento antecederet. ADNISUS, sive annisus
 reuens est. Lavius 5. ab Urb. Et patres re-
 cere intercessores leges annisi sunt Ibid. lib. 4.
 Patres summa ope annisi sunt. Sic ibid. libro 8.
 Annisurus, 2. ab Urb. Annisurum, ut appareat e-
 ileo sibi iratos, non fractos animos esse. Ibidem
 b. 4. dec. 5. Illud affirmare pro certo habeo au-
 rog. me omni ope adnissurum esse, ne frustra vos
 anc spem de me conceperitis. Idem 1. ab Urb.
 Innixurus dixit, Quod annixurus pro se quisque
 Connixus memini legisse apud Tacitum. AD-
 NIXUS, Connixus, Innixus, Obnixus, per x, li-
 ram. Diomedes libro primo, & Servius in il-
 d Virgilij.

Cymorhoë simul & Triton adnixus
 acuto

Derudunt naves scopulo.

inquit apud veteres hac per x, litteram, sua ve-

apud Gell. lib. 17 cap. 2. Qui non parsit, apud se
 fructus est Cic in Hortensio. Summa amantia
 eperfructus est, dixit, teste Prisciano libro 10.
 NIXUS frequentissimum est, nixus varius. Vi-
 truvius libro 1. capite 2. Ut Architectus his li-
 ceris imbutus hac nixus sum scribere. ENIXUS
 ad partem spectat, Enixus ad ceteros conatus.
 Cic. ad Q. Frat. 3. Anguis unus Mulo, sed velum
 nem afferat Consulatus: in quo entiar non mi-
 nus, quam sum enixus in nostro. Caesar 2. bell. Civil.
 Brutus celeritate navis enixus est, ut parvo mo-
 mento antecederet. AD NISUS, sive annisus
 frequens est. Livius 5. ab Urb. Et patres re-
 cere intercessores leges annisi sunt Ibid. lib. 4.
 patres summa ope annisi sunt. Sic ibid. libro 8.
 annisurus, 2. ab Urb. Annisurum, ut appareat co-
 lio sibi iratos, non fractos animos esse. Ibidem
 lib. 4. dec. 5. Illud affirmare pro certo habeo au-
 ro, me omni ope adnisurum esse, ne frustra vos
 hanc spem de me conceperitis. Idem 1. ab Urb.
 annixurus dixit, Quod annixurus pro se quisque
 Connixus memini legisse apud Tacitum. AD-
 NIXUS, Connixus, Innixus, Obnixus, per x, li-
 gram. Diomedes libro primo, & Servius in il-
 lud Virgilij.

Cymothoe simul & Triton adnixus
 acuto

Deridunt naves scopulo.

apud veteres hac per x, litteram, sua ve-
 R a rō

vò atate, per s, fuisse scripta. A verbis mori
 nascor; orior, sunt participia, moriturus, na
 surus, oriturus Porcius Latro: Famam vero
 pularem a maioribus nostris saepenumero acco
 mus, neque temerè unquam nascituram esse,
 que temerè accisuram. Nascenturus adeò rare
 est, ut Photas dixerit, nascor eo destitui. TUEOR, &
 TULUM a tuor non est in usu. TUTIUS sum
 Tueor, Bráñim / Dehññual / Deichñ
 si Quintilianus in declamatione pro Ceco. it. se ad arbi
 itus sum Adolentis miseri causam. Plin. lib. 10. in i, licit
 epist: Turtus sum Julium Bassum: neque est
 excipiat, cum analogiam sequatur. FA
 SCOR, quod quidam putant fessus sum fac
 nondum potui invenire: illud tamen apud G
 um libro 17. cap. 2. legi, Fatiscor, à fateor fa
 ut fruisco, a fruor. Diomedes lib. 1. fessus
 cet nomen esse his verbis: Fatigor, 23
 wámte / Werd müde / fatigatus sum
 cit non fessus: & longè falluntur, qui
 nantur, ex fatigo: fessus derivari: nam
 sui est appellatio Hæc ille Prisc. libro 10.
 DEFETISCOR, Bññwám od pi
 w rde von Arbeit müde / facere supino
 fessum, & Præterito defessus sum. Def
 tamen ut fessus. nomen potius videtur
 que existimo defetiscor præterito care

efetiscor apud
 Neque d
 rier
 Donec tu
 seco

quidem exi
 eum videren
 it. se ad arbi
 m i, licit
 trabantur.

Sinon tu
 ram

Sinon tu
 Præteritum C

vò atate, per s, fuisse scripta. A verbis mora
 nascor, orior, sunt participia, moriturus, na
 surus, oriturus Porcius Latro: Famam vero
 pularem a maioribus nostris sepenumero acco
 mus, neque temerè unquam nascituram esse,
 que temerè aciafuram. Nasciturus adeò rari
 est, ut Phocas dixerit, nascor eo destitui. TUEOR, &
 TUM à tuor non est in usu. TUITUS sum, quidem exi
 Tueor, Bracijm / Degratua / Deschum videtur
 fit Quintilianus in declamatione pro Ceco. It. se ad arbi
 itus sum Adolescentis miseri causam. Plin. li. 10. rari, licet
 epist: Tuitus sum Julium Bassum: neque est urabantur.
 excipiat, cum analogiam sequatur. FA
 SCOR, quod quidam putant fessus sum fac
 nondum potui invenire: illud tamen apud Gl
 um libro 17. cap. 2. legi, Fatiscor, à faseor su
 ut fruiscor, a fruor. Diomedes lib. 1. fessus
 cet nomen esse, his verbis: Fatigor, &
 wám je / Werd müde / fatigatus sum
 cit non fessus: & longè falluntur, qui
 nantur, ex fatigo fessus derivari: nam
 sus est appellatio. Hec ille Prisc. libro 10.
 DEFETISCOR, Dstáwán od pi
 w: de von Arbeit müde / facere supino
 fessum, & Präterito defessus sum. Def
 tamen ut fessus, nomen potius videtur.
 que existimo defetiscor präterito care

defetiscor apud

Neque c

nec

Donc tu

fec

quidem exi

um videtur

se ad arbi

mari, licet

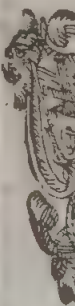
urabantur.

Sinon tu

ram

Siuruf

Präteritum c

fetiscor apud Terentium est, Phorm.

Neque defetiscar unquam ego experi-

tivi

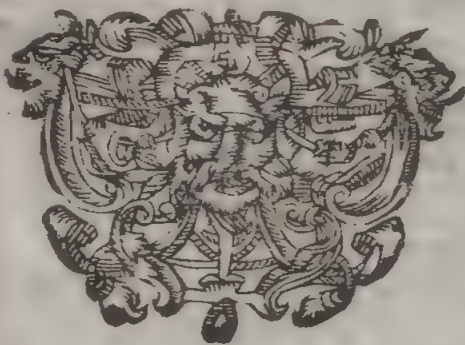
Donec tibi id, quod pollicitus sum, ef-
fecero.

CEOR, & OPERIOR non carent Supinis,
ITUS sum quidem existimant. Cic. 5. Verr: Herbuienses
Quidum viderent, si ad Æschryonem pretium redif-
pro Ceco. se ad arbitrium libidinosissima mulieris spolia-
m. Plin lib. 1. liciti sunt usq; eo, quoad efficere posse ar-
neque est rabantur.

Terent. Phormion.

Si non tum dederò, unam præterea ho-
ram ne opertus fies.

Si utriusque vocem activam sinxeris, existes
Præteritum & supinum.

defetiscor apud Terentium est, Phorm.

Neque defetiscar unquam ego experi-
rur

Donec tibi id, quod pollicitus sum, ef-
fecero.

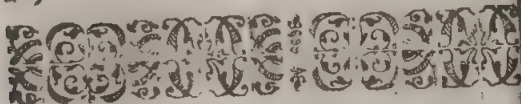
CEOR, & OPERIOR non carent Supinis,
ITU S sum quidem existimant. Cic. 5. Verr: Herbitientes
Quidam viderent, si ad Æschraonem pretium redi-
pro Caco, se ad arbitrium libidinosissime mulieris spoliam.
Plin. lib. 11. tri, liciti sunt usq; eò, quoad efficere posse ar-
neque est rabantur.

Terent. Phormion.

Si non tum dederò, unam præterea ho-
ram ne opertus fies.

Si utriusque vocem activam sinxeris, existeris
Præteritum & Supinum.

SYNTAXEOS FACILIORA PRÆCEPTA.

Quid sit Syntaxis.

Syntaxis Græcè, Latine constructio, est rectæ orationis partium Orationis inter se compositio. Hæc duplex est: Altera transitiva, cum partes nimirum orationis in casum, dissimilem, præcedenti transeunt. Cic. ad Att. l. 2. Pompejus amat nos carosq; habet. Altera intransitiva, cum orationis partes, aut nullum posse casum habent. Idem ad Q. Fratrem libri 3. Valent pueri, studiose discunt, diligenter docentur: aut certè non diversum ab eo quod antecessit. Idem Philip. 3. Pax est tranquilla libertas.

DE CONSTRUCTIONE *Intransitiva.*

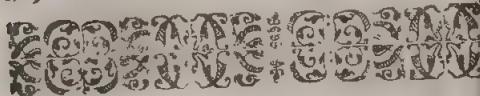
Verbum
cedit N
cultè ejusd
Cic. lib. 14.
Terent. in E
Quid stamus
Verbum
stular ante
Cic. ad Att.
l. 2. Teren
gandemus.

DE

Nomina
Partici
stantivis, g
Cic. in Verr.
frigida, imbr
Ille bonus vir
et sapè scim
incendum.

Relativ
dat cu
numero.

Ve

SYNTAXEOS FACILIORA PRÆCEPTA.

Quid sit Syntaxis.

Syntaxis Græcè, Latine constructio, est recta partium Orationis inter se compositio. Hæc duplex est: Altera transitiva, cum partes nimirum orationi in casum dissimilem præcedenti transeunt. Cic. ad Att. l. 2. Pompejus amat nos carosq; habet. Altera intransitiva, cum orationis partes, aut nullum posse casum habent. Idem ad Q. Fratrem libr. 3. Valent pueri, studiose discunt, diligenter docentur: aut certe non diversum ab eo quod antecessit. Idem Philp. 3. Pax est tranquilla libertas.

DE CONSTRUCTIONE *Intransitiva.*

Verbum
cedit
cuius
Cic. lib. 14.
Terent. in E.
Quid flammam
Verbum
flolat ante
Cic. ad Att.
lator. Teren-
gandemur.

DE

Nomina
Partici-
stantivis, g
Cic. in Verr.
frigida, imbo
Ille bonus vi-
us sapientia
incendum.

Relativum
dat cum
numero.

Ve

Verbum personale finiti modi, antecedit Nominativus, apertè vel occultè ejusdem numeri & personæ.

Cic. lib. 14. Si vales bene est, ego quidem valeo.
Terent. in Eunuch. Quis hic loquitur? Idem.
Quid stamus, cur non imus hinc?

Verbum personale infiniti modi, postulat ante se accusandi casum.

Cic. ad Att. Hunc quidem nubem citò transisse lator.
Terent. in Adelph. Salvum te advenire gaudemus.

DE ADIECTIVIS ET Substantivis.

Nomina Adjectiva, Pronomina, & Participia coherent cum suis Substantivis, genere, numero & casu.

Cic. in Verr. Erat hyems summa, tempestas perfrigida, imber maximus.
Terent. in Eunuch. Ille bonus vir nusquam apparet.
Curt. lib. 6. Parva sepè scintilla contempta, magnum excitavit incendium.

RELATIVA.

Relativum Qui, Quæ, Quod, concordat cum antecedente in genere & numero.

R 4

Cic.

Verbum personale finiti modi, antecedit Nominativus, aperte vel occultè ejusdem numeri & personæ.

Cic. lib. 14. Si vales bene est, ego quidem valeo. Terent. in Eunuch. Quis hic loquitur? Idem. Quid scimus, cur non imus hinc?

Verbum personale infiniti modi, postulat ante se accusandi casum.

Cic. ad Att. Hunc quidem nimbum cirò transisse letor. Terent. in Adelph. Salvum te advenire gaudemus.

DE ADJECTIVIS ET Substantivis.

Nomina Adjectiva, Pronomina, & Participia cohærent cum suis Substantivis, genere, numero & casu.

Cic. in Verr. Erat hyems summa, tempestas perfrigida, imber maximus. Terent. in Eunuch. Ille bonus vir nusquam apparet. Curt. lib. 6. Parva sæpè scintilla contempta, magnum excitavit incendium.

RELATIVA.

Relativum Qui, Quæ, Quod, concordat cum antecedente in genere & numero.

R. 4

Cic.

Cicq̃ ad Tiron. lib. 16. Nemo nos amat qui te non diligit. Idem ad Terent. lib. 14. Accepi ab Aristocriso tres Epistolas, quas lacrymis propè delevi. Idem ad Art. lib. 6. O te ferreum, qui illius periculis non moveris.

Relativum Qui, Quæ Quod, si inter duo substantiva ponatur; cum alter utroque consentire poterit, etiam si alterum proprium sit.

Salust. Est locus in carcere quod Tullianum appellatur. Cicer. 2. de Nat. Propius à terra Jovis stella feritur, quæ Phaëron dicitur.

SUBSTANTIVA continuata.

Substantiva continuata, quæ ad eandem rem spectant, casu concordant quamvis genere & numero aliquando dissentiant, ut

Marc. Tull. Cicero Publio Lentulo Procursuli salutem plurimam dicit. Caesar lib. 1. bell. Gall. Gallos ab Aquitanis Garumna flumen dividit. Plin. lib. 1. epist. ad Caninium, Quid agit Cuius tuæ meæq̃, deliciae?

Continuata substantiva dicuntur quæ nulla constructione sunt vincita.

Verin

UTRIN

Maec ver
di, utrin

est, cum
dem rem po
nè est, verb
& alia

Terent. in Ph
Offic. De, an
scribitur Lali
po miserrimu
betur Cic. in
olescent, non

NOMI

Verb

Verbum po
post senor
Nominat
rinet.

de Nat. De
Marcello, M
um prudens.
alijs, qui ver
bilu.

Cicē ad Tiron. lib. 16. Nemo nos amat qui te non diligit. Idem ad Terent. lib. 14. Acceperat Aristocriso tres Epistolas, quas lacrymis propē delevit. Idem ad Att. lib. 6. O te ferreum, qui illius periculis non moveris.

Relativum Qui, Quæ Quod, si inter duo substantiva ponatur: cum alterutro consentire poterit, etiam si alterum proprium sit.

Salust. Est locus in carcere quod Tullianum appellatur. Cicero 2. de Nat. Propius à terra Jovis stella feritur, quæ Phaëron dicitur.

SUBSTANTIVA

continuata.

Substantiva continuata, quæ ad eandem rem spectant, casu concordant quamvis genere & numero aliquando dissentiant, ut

Marc. Tull. Cicero Publio Lentulo Procursulifiducem plurimam dicit. Caesar lib. 1. bell. Gall. Gallos ab Aquitanis Garumna flumen dividit. Plin. lib. 1. epist. ad Caninium, Quid agit Ciceronem tuumque delicta?

Continuata substantiva dicuntur quæ nulla constructione sunt vincla.

Verid

51
UTRIN

Omne verū
di, utrin

test, cum
dem rem p
mē est, verb
m, & alia

*Terent. in Phor
Offic. De
scribitur Leli
vo miserrimus
beatur Cic. in
dolefens, nan*

NOMI

Verb

Verbum po
postionem
Nominat
artinet.

*de Nat. De
Marcello, M
um prudens.
a. h. qui ver
milis.*

UTRINQUE NOMI- nandi casus.

Mne verbum personale finiti mo-
di, utrinque Nominativum habere
test, cum utrinque nomen ad ean-
dem rem pertinet, cujusmodi maxi-
me est, verbum substantivum, Vocati-
m, & alia quàm plurima.

*ent. in Phorm. Senectus ipsa est morbus. Cic.
Offic. De amicitia alio libro dictum est, qui
tribitur Lelius. Cicero ad Atticum lib 3. Ego
o miserrimus. Salust. Virtus clara aeterna
etur. Cic. in Philip. 2. Defendi Rempublicam
descens, non deseram senex.*

NOMINATIVVS POST Verbum infinitum.

Verbum personale infiniti modi,
post se nominativum petit, cum res
Nominativum præcedentis verbi
tinet.

*de Nat. Deorum. Nolo esse longior. Idem
Marcello, Malui videri nimis timidus, quàm
non prudens. Tert. in Adelph. Pater esse disce
is, qui verè sciunt. Ibidem Medicor esse
ilium.*

Rem

UTRINQUE NOMI-

nandi casus.

Mne verbum personale finiti modi, utrinque Nominativum habere test, cum utrinque nomen ad eam rem pertinet, cujusmodi maximum est, verbum substantivum, Vocativum, & alia quàm plurima.

Cent. in Phorm. Senectus ipsa est morbus. Cic. Offic. De amicitia alio libro dictum est, qui tribitur Lelius. Cicero ad Atticum lib. 3. Ego miserrimus. Salust. Virtus clara aeternatur. Cic. in Philip. 2. Defende Rempublicam lescens, non deseram senex.

NOMINATIVVS POST

Verbum infinitum.

Verbum personale infiniti modi, post se nominativum petit, cum res Nominativum præcedentis verbi tiner.

de Nat. Deorum. Nolo esse longior. Idem Marcello, Malui videri nimis timidus, quàm prudens. Tert. in Adelph. Pater esse discipulis, qui verè sciunt. Ibidem Medior esse filius.

Rem

Rempertinere ad Nominativum
præcedentis verbi, interrogatione cog-
noscimus:

*Exempli causa, Caesar cupit esse Rex. Quis cupit
esse Rex? Caesar.*

INTERROGATIONIS ET RE- sponsionis Consensus.

Interrogatio & Responsio casu co-
incident, ut:

*Cui Praeceptor dedit operam? Platoni. Cuius operam
est hæc oratio? Ciceronis. Quomodo existimas fu-
isse principem Oratorum? Demosthenem. Quo modo
fuisse impeditus? assidua febricula.*

DE CONSTRUCTIONE VECTIVAE one, transitive. nomi- nis.

Genitivus post Nomen.

Quotiescunque duo nomina si-
stantiva rerum diversarum in
tione continuantur, alterum erit ge-
nitive casus.

Rem pertinere ad Nominativum præcedentis verbi, interrogatione cognoscimus:

Exempli causa, Caesar cupit esse Rex. Quis cupit esse Rex? Caesar.

INTERROGATIONIS ET RESPONSIONIS Consensus.

Interrogatio & Responsio casu consentiunt, ut:

Cui Præceptori dedisti operam? Platoni. Cuius est hæc oratio? Ciceronis. Quem existimas futurum principem Oratorum? Demosthenem. Quo morbo fuisti impeditus? assidua febricula.

DE CONSTRUCTIVIS

one, transitiva. Vominis.

Genitivus post Nomen.

Quotiescunque duo nomina substantiva rerum diversarum in constructione continuantur, alterum crit genitivi casus.

*ic. in Piso. Supplicium est pana peccati. Idem
d Cali. Mirum me desiderium tenet urbis. I-
m de amicis. Maximum ornamentum amici-
e tollit, qui ex ea tollit verecundiam.*

*Adjectiva cum substantivè ponuntur,
more substantivorum construuntur.*

*ic. Tantum tibi & potionis adhibendum, ut re-
pantur vires, non opprimantur. Idem lib. 8.*

*d Attic. Vos horror, ut quodcumq; militum
contrahere poteritis, contrahatis Cicero ad Att.*

*erentia delectata est tuis litteris, & imperiti-
toni. Cui multum salutis Idem pro Mil. Vident quan-*

*stimas in te sit animi, quantum ingenij, quantum
Quomodo posteritatis. Idem ad Trojanum, Praesertim cam-*

*rum omnium mors sit extremum. Hujus clas-
sunt, Multum, plus, plurimum, tantum, quan-*

*um, minus, minimum, summum, extremum, ul-
timum, postremum.*

*Substantiva cum ad laudem vel vitu-
perationem referuntur, genitivo vel ab-
lativo gaudent.*

*ic. ad Marcell. Neq; se monere audeo, praestanti-
sidentia virum: neq; confirmare maximi ani-
hominem.*

*Adjectiva, quæ scientiam, communi-
tatem, copiam, & his contraria significa-
nt, cum genitivo junguntur, ut:*

Peritus,

Quis cu,

ET RE

casu co

კიონი. Ca

三

1911.

omina

rum in

4

Peritus, ignarus, partices, expers, plenus, inanis. Cic. in Bru. Fabius pictor, & juris & litterarum & antiquitatis bene peritus fuit. Idem de F. Virtutes ita copulae, connexae, sunt, ut omnes omnium participes sint. Idem ad Papirium. Stultorum plena sunt omnia. i. de Orat. Omnia plena consiliorum inania verborum videmus.

Partitiva Genitivo multitudinis gaudent.

Cic. de Nat. Deor. Elephantum belluarum nulla est prudentior. Idem de Senect. Minus habeo virum, quam vestrum utervis. Idem ad Q. Fratri. Domus utriusque nostrum aedificatur strenue.

Partitivum nomen est, quod significat multa sigillatim: ut

Quisque, unusquisque, uterque, neuter, vel unus est multis, ut: alter alius. Partitiva sunt: Aliquis, Alter, Alteruter, Nemo, Neuter, Nullus, Quis, Quicumque, Quidam, Quilibet, Quivis, Quivis, Quispiam, Quisquam, Quisque, Sullus, Ullus, Unusquisque, Uter, Uterque, Uterqueque, Uterlibet, Utervis.

SUPERLATIVA.

SI multa ejusdem generis comparantur, utendum est Superlativo, cui Genitivo plurali.

Peritus, ignarus, partices, expers, plenus, inania. Cic. in Bru. Fabius pector, & juris & litterarum & antiquitatis bene peritus fuit. Idem de F. Virtutes ita copulatæ, connexæ sunt, ut omnes omnium participes sint. Idem ad Papirium. Stultorum plena sunt omnia. i. de Orat. Omnia plena consiliorum inania verborum videmus.

Partitiva Genitivo multitudinis gaudent.

Cic. de Nat. Deor. Elephantis beluarum nulla est prudentior. Idem de Senect. Minus habeo virum, quam vestrum uteris. Idem ad Q. Frut. Domus utriusque nostrum ædificatur strenue.

Partitivum nomen est, quod significat multa sigillatim: ut

Quisque, unusquisque, uterque, neuter. vel unus est multis, ut: alter alius. Partitiva sunt: Aliquis, Aliquis, Alter, Alteruter, Nemo, Neuter, Nullus, Quis, Quicumque, Quidam, Quilibet, Quisquis, Quivis, Quispiam, Quisquam, Quisque, Siquis, Ullus, Unusquisque, Uter, Uterque, Utercunque, Uterlibet, Utervis.

SUPERLATIVA.

Si multa eiusdem generis comparantur, utendum est Superlativo, cum Genitivo plurali.

e. s. Tuscul. Theophrastus elegantissimus omni-
 & litterarum Philosophorum & eruditissimus, non magno
 re reprehenditur, cum tria genera dicit bono-
 rum. Plinius, Demosthenes summus Oratorum
 ecclia. Hic, ut perspicuum est, comparantur
 multa ejusdem generis. Nam & Theophrastus
 fuit ex omnibus Philosophis, & Demosthenes
 Oratoribus unus: sic enim Laurentius, quæ sunt
 ejusdem generis explicat.

GENITIVVS VEL DATI- vus post Nomen.

Omina quæ similitudinem, aut dis-
 similitudinem significant, interro-
 n di, vel dandi casum exigunt.

ent. in Eunuch Domini similis. Cie de Fin.
 video cur non potuerit patri similis esse fili-
 Idem in Marc. Anton. Antonius saturavit
 sanguine dissimillimorum sui civium. Idem de
 us Orator. Nihil jam dissimile, quam Cotta
 oratio.

DATIVVS POST Nomen.

Omina quibus commodum, volu-
 ptas, Gratia, Favor, AEqualitas,
 Fide-

c. 5. Tuscul. Theophrastus elegantissimus omni-
 Philosophorum & eruditissimus, non magno
 re reprehenditur, cum tria genera dicit bono-
 rum. Plinius, Demosthenes summus Oratorum
 acie. Hic, ut perspicuum est, comparantur
 multa ejusdem generis. Nam & Theophrastus
 fuit ex omnibus Philosophis, & Demosthenes
 Oratoribus unus: sic enim Laurentius, qui sunt
 ejusdem generis explicat.

GENITIVVS VEL DATI- vus post Nomen.

Omina quæ similitudinem, aut dis-
 similitudinem significant, interro-
 ndi, vel dandi casum exigunt.

ent. in Eunuch. Domini similis. Cic de Fin.
 video cur non potuerit patri similis esse fili-
 Idem in Marc. Anton. Antonius saturavit
 ingvine dissimillimorum sui crvium. Idem de
 is Orator. Nihil jam dissimile, quam Cor-
 nio.

DATIVVS POST Nomen.

Omina quibus commodum, volu-
 ptas, Gratia, Favor, AEqualitas,
 Fide-

Fidelitas, & his contraria significantur
 Dativum poscunt, ut
 Consul salutaris, perniciosus Reipub. Jucundus
 Molestus, Gratus, invisus, Propitius, Infestus
 vrbus: Fidus, infidus imperio: Par, im-
 par, tantooneri. Cicero ad Cecin. Erat meus
 consilium, cum fidele Pompejo, tum salutare ut
 que. Idem ad Att. o gratus tuas mihi, ju-
 dasq; lueras.

-ACCUSATIVVS VEL ABLA

tiuus post Nomen.

Adjectiva quibus generalis dimen-
 significatur, Accusativum vel A-
 lativum casum postulant, qui certam
 menturam significet,

Livius, Fossam sex cubitis altam, duodecim
 tam cum duxisset, extra duplex vallum fosse
 cundedit. Columella, Esto ager longus per
 mille & ducentos, latus pedes centum viginti
 Generalem mensuram significant. Longus
 Latus, Altus, Profundus, Crassus. Certam
 Digitus, Uncia, Palmus, Dodrans, Pes, C-
 tum, ulna, passus, stadium, milliaria, sive mi-
 vium.

ABLATIVVS POST

Nomen.

Fidelitas, & his contraria significantur
Dativum possunt, ut

Consul salutaris, perniciosus Reipub. Jucundus
Molestus, Gratus, invidus, Propitius, Infestus
vibis: Fidus, infidus imperio: Par, impar
tanto oneri. Cicero ad Cecin. Erat meus
consilium, cum fidele Pompejo, tum salutare u-
que. Idem ad Att. o gratas tuas mihi, ju-
dasq; literas.

ACCUSATIVVS VEL ABLA- TIVVS post Nomen.

Adjectiva quibus generalis dimen-
significatur, Accusativum vel A-
blativum casum postulant, qui certum
menturam significet,

Livius, Fossam sex cubitis altam, duodecim
tam cum duxisset, extra duplex vallum fossa-
cundedit. Columella, Esto ager longus per
mille & ducentos, latus pedes centum viginti
Generalem mensuram significant. Longus
Latus, Altus, Profundus, Crassus. Certam ve-
Digitus, Uncia, Palmus, Dodrans, Pes, C-
tum, ulna, passus, stadium, milliaria, seu mi-
rium.

ABLATIVVS POST Nomen.

nificantur Xtorris, nudus, dignus, contentus,
inanis,

que referius, inops, locuples, alic-
nus, onustus,

munis, plenus, crassus, divesq; po-
tensque,

in fretus, vacuus, tum captus, prædi-
tus, orbis,

ABLA dignus, liber, viduus sibi jure lati-
num,

sumunt casum, ut summo vir dignus
honore.

ad Att. lib. 7. Huic tradita urbs est nuda
edio, referta copiis. Idem pro Quin. Medro-
quastu contentus esse non poterat. Cic. Ca-

b. 2. Tu mihi obviam mitte epistolas te di-
Idem in Verr. Locuple, copiis cruitas, i-

1. de Divinat. Onusti cibo & vino, pertur-
& confusa cernimus. Idem pro Rabirio,

cellus senectute, præditus morbo, mansus, &
nbris omnibus captus ac debilis.

O P U S.

Pus nomen Adjectivum, antecede-
dente verbo substantivo, Ablati-
i postulat,

Te-

significanti Xtorris, nudus, dignus, contentus,
inanis,

que refertus, inops, locuples, alic-
nus, onustus,
munis, plenus, crassus, divesq; po-
tensque,
m fretus, vacuus, tum captus, prædi-
tus, orbis,

ABLA dignus, liber, viduus sibi jure lati-
num,

sumunt casum, ut summo vir dignus
honore.

ad Att. lib. 7. Huic tradita urbs est nuda
edio, referta copiis. Idem pro Quinct. Medio-
questu contentus esse non poterat. Cic. Ca-
b. 2. Tu mihi obviam mitte epistolas te di-
Idem in Verr. Locuple, copiis cruitus, i-
i. de Divinat. Onusti cibo & vino, pertur-
& confusa cernimus. Idem pro Rabirio,
setus senectute, præditus morbo, mancus, &
bris omnibus captus ac debilis.

O P U L S.

Pus nomen Adjectivum, antece-
dente verbo substantivo, Ablati-
i postulat,

Te-

*Terent. in Andr. Nihil isthac opus est arte
banc rem, quam paro. Cic. ad Attic. Apud T
rent. gratia opus est nobis, & in auctoritate.*

Adjectiva diversitatis, & numerali
ordinis, Ablativum cum Præpositione
à, vel ab, admittunt.

*Cicero, Certa cum illo, qui à te, totus diver
est. Idem ad Att. Navigationis labor alieni
ab ætate nostr. Idem, Post autem, conf
filla à Carneade, qui est quartus ab Arcefila
Hirtius, Imperio & potentia secundus à rege.*

COMPARATIVA.

Comparativo utimur cum Ablativo
quando vel plura diversi generis
comparantur.

*Cic. in Catul. Luce sunt nobis clariora tua consilia
Curt. Majora sunt præmij pericula.*

Vel cum duo ejusdem aut diversi ge
neris conferuntur.

*Cicer. ad Octav. Quæ non posterior dies acerbi
prior? & quæ non insequens hora, antecede
calamitosior pop. Roma, illuxit? Virtus multo p
tiosior est auro.*

Præter suum casum admittunt com

par

Terent. in Andr. Nihil isthac opus est arte hanc rem, quam paro. Cic. ad Attic. Apud Terent. gratia opus est nobis, & tu auctoritate.

Adjectiva diversitatis, & numerali ordinis, Ablativum cum Prepositione à, vel ab, admittunt.

Cicero, Certum cum illo, qui à te totus diversus est. Idem ad Att. Navigationis labor alienum ab ætate nostra. Idem, Post autem confecta à Carneade, qui est quartus ab Arcefilao, Reatus Hirtius, Imperio & potentia secundus à rege.

COMPARATIVA.

Comparativo utimur cum Ablativo quando vel plura diversi generis comparantur.

Cic. in Catil. Luce sunt nobis clariora tua consilia. Curt. Majora sunt præmij pericula.

Vel cum duo ejusdem aut diversi generis conferuntur.

Cicer. ad Octav. Qua non posterior dies acerbior prior? & qua non insequens hora, antecedens calamitosior pop. Roma, illuxit? Virtus multo pretiosior est auro.

Præter suum casum admittunt comparationem

est arte. **Præteritiva Ablativum significantem ex-**
 Apud T. **sum.**

præterit. *Hercules fuit procerior te cubito. Curt. Turres*
 numeral. *nis pedibus, quàm mures altiores sunt. Colu-*
 positio. *ell. Malleolus nec major pede, nec dodrante*
minor esse debet.

us diver. **Item hos Ablativos, opinione, spe.**
 labor alien. **quo, iusto, solito, dicto.**

utem. *Opinione ego omnium majorem cepi dolorem.*
 Arcefi. *pius, Reate saxum visum volitare, sol rubere*
 a reg. *to magis, sanguineoque, similis. Ovid. Spe, re-*
citius. Cic. Ne quod plus equo in amicitia
 A. *genatur. Liv. Dicto prope citius, equum in*
am Claudius egit.

Ablativ. *********
 a gene.

DE CONSTRUCTIO

ne *Transitiva*
Verbi.

Genitivus post Verbum.

M, **Genitivum perit, cum posses-**
onem significat.

ad Cael. *Jam me Pompejiorum esse scis:*
 aliquid pertinere. *Idem in Marc. Ant.*

S *Cujusvis*

est arte, **Comparativa Ablativum significantem ex-**
pressum.

Ornate. Hercules fuit procerior re cubito. **Curt.** Turres
 unius pedibus, quam mures altiores sunt. **Colu-**
positionell. Malleolus nec major pede, nec dodrante
 minor esse debet.

Item hos Ablativos, opinione, spe.
quo, iusto, solito, dicto.

Opinione ego omnium maiorem cepi dolorem.
Reate saxum visum volutare, sol rubera
 to magis, sanguineoque, similis. **Ovid. Spe,** re-
 citius. **Cic.** Ne quod plus equo in amicitia
 geratur. **Liv.** Dicto prope citius, equum us-
 que **Claudius** egit.

Ablativus
generis

DE CONSTRUCTIO

ne, Transitive
Verbi.

Genitivus post Verbum.

M, Genitivum petit, cum posses-
sionem significat.

ad Cael. Jam me Pompeij totum esse scis:
 ad aliquid pertinere. **Idem in Marc. Ant.**

Expositio

Cujusvis hominis est errare, nullius nisi insipientis perseverare in errore. Cic. in Off. Adolescentis est maiores natu vereri.

Misereor, iatago Genitivum casum adsciscunt.

Cic. ad Att. Qui misereri mei debent, non debent invidere. Terent. Clinia rerum suarum satagit.

Obliviscor, recordor, reminiscor memini pro recordor, tum Genitivum tum Accusativum postulant.

Cicero 3. Tuscul. Est proprium Stultitie, aliorum vitia cernere, oblivisci suorum. Idem in Anton. Omnia obliviscor, in gratiam redi.

Terent. Faciam, ut mei semper meminerint. Cic. de Senect. Omnia que curant semper meminerunt. Idem, Hujus meriti in me recordor. Idem, est opera praeclarum majorum diligentiam recordari. Caesar. Sin bello persequi perferret, reminisceretur & veteris incommodi manorum, pristinaque virtutis Helvetiorum.

Sulpitius Cicero, Ea potius reminiscere, digna tua persona sunt.

DATIVVS POST Verbum.

SVM modò Dativum unum habet.

Cujusvis hominis est errare, nullius nisi insipientis perseverare in errore. Cic. in Off. Adolescentis est majores natu vereri.

Miserere, iatage Genitivum casu adfiscunt.

Cic. ad Att. Qui misereri mei debent, non dunt invidere. Terent. Clinia rerum suarum satagit.

Obliviscor, recordor, reminiscor memini pro recordor, tum Genitivum tum Accusativum postulant.

Cicero 3. Tuscul. Est proprium Stultitie, aliorum vitia cernere, oblivisci suorum. Idem in Anton. Omnia obliviscor, in gratiam redi.

Terent. Faciam, ut mei semper meminerunt. Idem, Huius meriti in me recordor. Idem, est opera praeium majorum diligenter recordari. Caesar. Sin bello persequi persequeret, reminisceretur & veteris incommodi manorum, pristinaque virtutis Helvetiorum. Sulpitius Cicero. Ea potius reminiscere, digna tua persona sunt.

DATIVVS. POST.

Verbum.

SVM modò Dativum unum habet.

*nisi insipiens. Adoleſcent. Cic. ad Att. Sed nuntiant melius eſſe ei. Te-
nt. Natur. tu illi pater es, conſilijs ego. Mo-
um casu. um duos: Reſpondebo primum poſtrema tua pa-
ne, qua mihi magna moleſtie fuit.*

*ent. non de. erum ſuarum. ent mihi omnia ſcripta Ciceronis. Summa mi-
ecum neceſſitudo eſt: Modo cum duobus
eminis. ativis junctum, exponitur per verbum Af-
enituvun. cio, ſeu Aſſero, Epistoſa tua fuit mihi magna
moleſtie. Et parentibus honori, & amicis utili-
tia, aliorum. & Reipub: emolumento eſſe poteris. Dativus
Idem in. nam verbi Sum pro Nominativo ponitur.
ram. red. c. Quod ne dubitare poſſimus, maximo eſt ar-
er meminer. menſo, quod nuper contigit.*

*curant ſem. Verba, quæ auxilium, adulationem
re in me reco. munitionem, commodum, incom-
orum dilecti. modum, favorem, ſtudium, ſignificant,
le qui perfe. ndi caſum poſtulant, ut:
incommodi. auxilior, adulator, commodo, incommodo, faveo
delectationum. i, ſtudeo Philoſophia. Cic. in Verrem Homi-
manſcere, iam perditio, & collum in laqueum, inferenti
venisti Cice. de Orat. Cum ita balbus eſſet
ST moſthenes, ut ejus ipſius artis, cui ſtuderet,
nam litteram non poſſet dicere. perfecit medi-
do, nemo planius eo locutus putetur.*

*anum hab. Auxilium ſignificant, Auxilior, opitular, ſub-
venio, ſuccurro, medeor, meditor.*

Adolescenti. Naturæ tu illi pater es, consilijs ego. Modum duos: Respondebo primum postrema tua patine, quæ mihi magna molestia fuit.

Sum variè cum Dativo constringitur: modo enim pro habere ponitur, ut.

Summi mihi omnia scripta Ciceronis. Summa mihi tecum necessitudo est: Modo cum duobus Activis junctum, exponitur per verbum Affertivo, seu Afferro, Epistola tua fuit mihi magna molestia. Et parentibus honori, & amicis utilitas, aliorum, & Reipub: emolumento esse poteris. Dativus Idem in eam verbi Sum pro Nominativo ponitur. C. Quod ne dubitare possimus, maximo est armento, quod nuper contigit.

Verba, quæ auxilium, adulationem, communionem, commodum, incommodum, favorem, studium, significant, in dī casum postulant, ut:

Auxilior, adulator, commodo, incommodo, favoreo, studio, studeo Philosophiæ. Cic. in Verrem Homini amperditio, & collum in laqueum, inferenti venisti Cice de Orat. Cum ita balbus esset moesthenes, ut ejus ipsius artis, cui studeres, nam litterarum non posset dicere perfectior medido, nemo planius eo locutus putetur.

Auxilium significant, Auxilior, opitulator, subvenio, succorro, medeor, medisor.

Adulationem, Adulator, assentor, blandior.

Commodum, Consulo pro prospicio, provideo, prospicio, timeo.

Incommodum, Doleo, incommodo, decirabo, impono, inascor, illudo.

Favorem, Faveo, studeo, arrideo, assentior, ve assessor.

Studium, Studeo, vaco, Singulorum exempla frequentissime occurrunt.

Dativo item adhaerent, Composita ex verbo Sum, & quæ obsequium, obedientiam, submissionem, repugnantiam significat. ut:

Prosum, obsequor, obtempero, servio, repugno &c. Cic. de Off. Contemnuntur ij, qui nec sibi nec alteri profunt (ut dicitur) in quibus nullus labor, nulla industria, nulla cura est. Idem pro Sylla, Ego verò quibus ornamentis adversor tuis? aut cui dignitati vestrae repungo? Composita ex verbo substantivo sunt, Adsum, Desum, Infum, Interfum, Obsum, Presum, Presum, Subsum, Superfum.

Obsequium significant, Inservio, indulgemor, morigeror, obsecundo, obsequor, placeo, salvo.

Obedientiam, Ausculto, obedio, obtempero, obsequor.

Submissionem, Ancillor, famulor, servio, cetera.

Rep

repugnantia
for, Repugno,

ABL

SVM, AB
laudem

Cicero Lent.

dem, Buna v

morbo recu

corpore sueru

do ingenio for

de quidem in

Interd

eam laus ve

ciro. Nemi

adus consiliu

Antonius ter m

gentis consiliu

sed ambig

his, egeo, i

to, ve

ivo, supe

unde

anco. red

que l

Adulationem, *Adulator, assensor, blandior.*

Commodum, *Coniulo pro prospicio, provideo, repugno, prospicio, timeo.*

Incommodum, *Doleo, incommodo, detraho, impono, instor, illudo.*

Favorem, *Faveo, studeo, arrideo, assentior, assequior.*

Studium, *Studeo, vaco, Singulorum exempla frequentissime occurrunt.*

Dativo item adhaerent, Compositum ex verbo Sum, & quæ obsequium, obedientiam, submissionem, repugnantiam significat. ut:

Prosum, obsequor, obtempero, servio, repugno &c. Cic. *de Off.* Contemnuntur ij, qui nec sibi nec alteri prosunt (ut dicitur) in quibus nullus labor, nulla industria, nulla cura est. Idem *pro Sylla*, Ego verò quibus ornamentis adversor? *is?* *aut* qui dignitati vestra repungo? Composita ex verbo substantivo sunt, *Adsum, Desum, Insu- sum, Intersum, Obsum, Praesum, Presum, Subsum, Supersum.*

Obsequium significant, *Inservio, indulgemo, morigeror, obsecundo, obsequor, placeo, satisfacio.*

Obedientiam, *Ausculio, obediō, obtempero, &c.*

Submissionem, *Ancillor, famulor, servio, &c.*

Rep

epugnantiam, Adversor, obsto, obstrepo, Relin-
quor, Repugno, Resisto, Reclamo, Refragor.

ABLATIVVS POST Verbum.

IVM, Ablativum petit, significantem
laudem vel vituperationem.

Idem in Cicerone. Tu fac animo forti magnosq; sis. I-
dem, Bona valetudo jucundior est eis, qui è gra-
morbo recreati sunt, quam qui nunquam egro-
pore fuerunt. Idem, Quem vestrum tam tar-
ingenioso putavit? Idem in Bruto, Summo
e quidem ingenio dicitur fuisse.

Interdum etiam Genitivum habet,
in laus vel vituperatio significatur.

Idem in Cicerone, Nimum me timidum, nullius animi,
nullius consilij fuisse confiteor. Idem ad Octav.
Antonius vir maximi animi, utinam etiam sa-
pientis consilij fuisset. Plin. Erat puer acris inge-
nii, sed ambiguus.

Indigeo, egeo, indigeo, careo, vaco, victi-
to, velcor.

Supercedo, potior, delector, ab-
undo,

Redundo, fluo, scateo, fruor, at-
que laboro.

epugnantiam, *Adversus*, *obsto*, *obstrepo*, *Rela-*
tor, *Repugno*, *Resisto*, *Reclamo*, *Refingor*.

ABLATIVVS POST Verbum.

VM, Ablativum petit, significantem
 laudem vel vituperationem.

icero Lent. Tu fac animo forti magnos sis. *I-*
em, Bona valetudo iucundior est eis. qui è gra-
 morbo recreati sunt, quam qui nunquam egro-
 rpore fuerunt. *Idem*, Quem vestrum tam tar-
 ingento fore putavit? *Idem in Bruto*, Summo
 e quidem ingenio dicitur fuisse.

Interdum etiam Genitivum habet,
 in laus vel vituperatio significatur.

icero, Nimum me timidum, nullius animi,
 illius consilij fuisse confiteor. *Idem ad Octav.*
Antonius vir maximi animi, unam etiam sa-
 ntis consilij fuisse. *Plin.* Erat puer acris inge-
 sed ambiguus.

is, *egeo*, *indigeo*, *careo*, *vaco*, *victi-*
ro, *vescor*.

ivo, *superfedeo*, *potior*, *delector*, *ab-*
undo,
anco, *redundo*, *fluo*, *scateo*, *fruo*, *at-*
que laboro.

Glorior, oblector, lætor, quibus addi
to nitor,

Contto, pluit, valeo, possum, sto, sum
gor. & vitor.

Quem Grai ignorant, casum tribuere
Latini.

Cicer Quint. Frat. Incredibile est mi frater,
quam egeam tempore. *Idem Off. 1.* Nihil ho-
nestum esse potest quod ju. ita vacat. *Plin lib.*
6. cap 30 pars quædam Ethiopum locustis tan-
tum vivit fumo & sale duratis. *Cic. pro. 6. Rose.*
Commoda quibus utimur, lucemq; qua fruimur
spiritumq; quem ducimus, à DEO nobis dari au-
que impertiri videmus. *Liv. 1. ab Urbe.* Nun-
ciarum est regi, patribusq; in monte Albano la-
pidibus pluisse. *Cic. de Luvent.* Omnino na-
ratione super edendum est. *Idem de Divin.*
Herculis simulacrum sudore manavit. Sic labi
rare fame, frigore, morbo

Hæc tria tamen, Egeo, indigeo, potior, et
am casum interrogandi admittunt. *Cicer. At.*
Egeo consiliū, quod optimum factū videbitur, fa-
cies. *Idem in Anton.* Hoc bellum indiget celi
virtutis. *Idem Lent.* Otium nobis exoptandum
est, quod ij, qui potiuntur rerum, præstature vo-
lentur.

DE

DE

V Erban
culat

Id demun

di casum p

Deum cole

Novi animi

GEA

VERBA

damnar

ecerto, vel

go, coarguo

culo, pos

emno, co

Genitivum

menve cer

cicero pro Ca

uos homines

clerū arguat

DI

Glorior, oblector, laetor, quibus addi
ro nitor,

Contro, pluit, valco, possum, sto, fun
gor, & vitor.

Quem Graeci ignorant, casum tribuere
Latini.

*Cicer Quint. Frat. Incredibile est mi frater,
quam egeam tempore. Idem Off. 1. Nihil ho
nestum esse potest quod iustitia vacat. Plin lib
6. cap 30 pars quaedam Aethiopum locustis tan
tum vivit fumo & sale duratis. Cic. pro. 6. Ros
Commoda quibus utimur, lucemq, qua fructus
spiritumq, quem ducimus, à DEO nobis dari at
que impertiri videmus. Liv. 1. ab Urbe. Nun
ziatum est regi, patribusq, in monte Albano la
pidibus pluisse. Cic. de lauent. Omnino na
tione superledendum est. Idem de Divin.
Herculi simulacrum sudore manavit. Sic labo
rare fame, frigore, morbo*

*Hæc tria tamen, Egeo, indigeo, potior, et
iam casum interrogandi admittunt. Cicerv. Ad
Egeo consilij, quod optimum factu videbitur, fi
ciet. Idem in Anron: Hoc bellum indiget cele
ritatis. Idem Lent. Ottam nobis exoptanda
est, quod ij, qui potiuntur rerum, præstaturi
dentur.*

DE

DE

VERBA

culat

Id demun

di casum p

Deum cele

Novi animi

GEN

VERBA

damnat

accerto, vel

go, coargue

malo, pos

emno, co

Genitivum

menve cer

icero pro Ca

nos homines

celeris arguas

DE

DE CONSTRV:

ctione verbi activi.

Verbum Activum, vel potius, Accusativum Verbum, cujuscunque
 idemum positionis sit, post se accusan-
 ti casum postulat, ut:

*Deum cole. Imitare Divos. Amplectere virtutem.
 Mori animi tui moderationem.*

GENITIVUS PRÆTER

Accusativum.

VERBA Accusandi, absolvendi,
 damnandi, potissimum Accuso,
 excerto, vel arcesso, arguo, alligo, astringo,
 coarguo, defero, inculso, infamo, in-
 nimulo, postulo, absolvo, damno, cen-
 sumno, convinco, præter Accusativum
 genitivum admittunt, qui poenam cri-
 menve certum aut incertum significet.

*Cero pro Cajo Rab. An non intelligis primum.
 Hos homines, Et quales viros mortuos summi
 leris arguas, Auctor ad Herenn. Catus Cæ-
 lium*

DE CONSTRV:

ctione verbi activi.

Verbum Activum, vel potius, Accusativum Verbum, cujuscunque id demum positionis sit, post se accusandi casum postulat, ut:
Deum cole. Imitare Divos. Amplectere virtutem. Mori animi tui moderationem.

GENITIVUS PRÆTER

Accusativum.

VERBA Accusandi, absolvendi, damnandi, potissimum Accusato, incerto, vel arcesso, arguo, alligo, astringo, coarguo, defero, incuso, infamo, inmulto, postulo, absolvo, damno, condemnno, convinco, præter Accusativum genitivum admittunt, qui poenam criminisve certum aut incertum significet.

*Cero pro Cajo Rab. An non intelligis primum, quos homines, & quales viros mortuos summi-
 leris arguas, Author ad Herenn. Catus Cæ-*

lius iudex absolvit injuriarum eum, qui Lucium
 Picram in scena nominatum laeseret. Idem, Ma-
 jores nostri, si quam unius peccari mulierem
 damnabant, simplici judicio, multorum malefi-
 ciorum convictam putabant Cice pro Cajo Rab.
 Civem Romanum capitis condemnare cogit. Te-
 rent Eunach. Hic furti se alligat. Plaut. Po-
 nul. Homo furti se astringit. Liv. 3. bell. Pun.
 Aliquod matronas apud populum probri accusa-
 rant.

Absolvo, libero, alligo, astringo,
 multo, obligo, obstringo, quemadmo-
 dum tuapte natura Ablativum petunt,
 ita & Ablativum significantem poenam
 crimenve sine prepositione admittunt.
 Liv. Ego me, etsi peccato absolvo, supplicio non
 libero. Cic. pro Flac. Ne Lucius Flaccus uno
 scelere alligetur. Idem de Orat. Vicia hominum
 atque fraudes, damnis, ignominis, vinculis,
 verberibus, exiliis, morte multantur. Cic. in 4.
 Philip. Quem si consulem illa provincia putaret,
 neque cum reciperet magno scelere se astringeret.
 Idem 2. Off. Num igitur se obstringit scelere si qui
 Tyrannum occidit, quamvis familiarem?

Miseret, miserescit, piget, poenitet
 puderet, Genitivum habent cum
 Accusativo.

Plaut

lius iudex absolvit injuriarum eum, qui Lucium
Poetam inscena nominatum leseret. Idem, Ma-
jores nostri, si quam unius peccati mulierem,
damnabant, simplici judicio, multorum malefi-
ciorum convictam putabant. Cice pro Cajo Rab.
Civem Romanum capitis condemnare cogit. Te-
rent Eunuch. Hic furti se alligat. Plaut. Pæ-
nulus. Homo furti se astringit. Liv. 3 bell. Pun.
Aliquod matronas apud populum: probris accusa-
rant.

Absolvo, libero, alligo, astringo, Quin-
multo, obli- go, obstringo, quemadmo- til. Gr.
dum tuapte natura Ablativum petunt, Cic. Cum spie
ita & Ablativum significantem poenam Liv. Quam
crimeve sine præpositione admittunt. Verba
Liv. Ego me, et si peccato absolvo, supplicio non orater Accu-
libero. Cic. pro Flac. Ne Lucius Flaccus uno se dimunt, n
scelere alliget. Idem de Orat. Vicia hominum mi, parvi
atque fraudes, damnis, ignominis, vinculis, idem quan
verberibus, exilio, morte multantur. (ic. is 4. Au Furi
Philip. Quem si consulem illa provinciâ putare, on. Terent.
neg, eum reciperet, magno scelere se astringeret. brems.
Idem 2. Off. Num igitur se obstringit scelere si qua- en disti. quan
Tyrannum occidit, quamvis familiarem? assumabat p
et duceret.

Miseret, miserescit, piget, poenitet
pudet, tædet, Genitivum habent cum
Accusativo.

Plaut

Lucium aut. Trinum. Miseret te aliorum, tui te nec
 em, Ma- miseret, nec pudet. Terent. Heaut. Inopi nunc
 uiterem, miserescat mei. Cic. pro Plan. Vide quam me
 m malef- erbi tui poñiteat. Terent. Adelph. Fratri me
 Cap. Rab. eudem pudet pigeat. Cic. in Piso. Crasse pudet
 oggi. Te- e tui Idem Att. Quid queritis? teder omnes
 aut, Pa- s vita.

bell. Pun. Eandem constructionem admit-
 eri accusa- nt, admonco, commonco, commo-
 efacio.

stringo. Quintil. Grammaticos sui Officij commoneramus.
 madmo- c. Cum ipse veteris amicitia commonefaceret.
 ppetunt. v. Qui admonerent eum faderis.

poenam. Verba æstimandi, præsertim æsti-
 mittunt. po, duco, facio, habeo, pendo, puto,
 acco nor- ter Accusativum hos ferè Genitivos
 ceus un- imunt, magni, maximi, pluris, plu-
 bonum. ni, parvi, minoris, minimi, tanti, tan-
 t mens- em. quanti, quanticunque.

Cic. in v. Att. Facio pluris omnium hominum nemi-
 p. agitare. n. Terent. And. Merito te semper maximi se-
 p. tringere. bre me. Idem Heaut. Tu illum nunquam
 e. re. si qu- didisti, quanti penderes. Cic. de Finib. Ma-
 em? æstimabat pecuniam. Ibidem, Sed quia id
 poenire- ni duceret. Idem in 6. Philip. Habetur his
 bent cur- ex quam alius. Idem pro Plancio, Magni pu-
 honores.

Plu- tivi Florci, pili, assis, æruncij, nihili cum
 S S. verbo

Lucium aut. Trinum. Miseret te aliorum, tui te nec
 em, Ma- miseret, nec pudet. Terent. Heaut. Inopis nunc
 miterem miserescat mei. Cic. pro Plan. Vide quam me
 m mase- rbi tui peniteat. Terent. Adelph. Fratris me
 Capu Rah- idem pudet pigetq. Cic. in Piso. Crasse pudet
 egu. Te- de tui Idem Att. Quid queritis? tadet omnes
 aut, Pe- s vita.

ull. Pun- Eandem constructionem admit-
 ri accusa- nt, admonco, commoneo, commo-
 efacio.

stringo- intil. Grammaticos sui Officij commonemus.
 admo- c. Cum ipse veteris amicitia commonefaceret.
 perunt. v. Qui admonerent cum faderis.

poenan- Verba æstimandi, præsertim æsti-
 mittunt- to, duco, facio, habeo, pendo, puto,
 dicio non- ater Accusativum hos ferè Genitivos
 et is unum- umunt, magni, maximi, pluris, plu-
 bant. ni, parvi, minoris, minimi, tanti, tan-
 em. tem. quanti, quanticunque.

Cic. in- Att. Facto pluris omnium hominum nemi-
 ne apuan- n. Terent. And. Merito te semper maximi fe-
 tr. ingre- breme. Idem Heaut. Tu illum nunquam
 elve. f. q- didisti, quanti penderes. Cic. de Finib. Ma-
 em? æstimabat pecuniam. Ibidem; Sed quia id
 i duceret. Idem in 6. Philisp. Habetur his
 is quam alius. Idem pro Planco, Magni pu-
 bent cum- bonores.

Plu- cavì Florci, pili, assis, æeruntj, nihili cum
 S 5. verbo

verbos facio junguntur. Cic. de Finib. Eum nihil facit.

Dicimus etiam: Tuas minas hujus non facio, flocci tuas fortunas pendo, non assis, non stocci aestimo, pro nihilo habeo, puto, duco, doctas omnes quae virtute. Non nihilo bonam valetudinem aestimo.

DATIVVS CUM ACCU- sativo.

Verba dandi, reddendi, committendi, promittendi, declarandi, anteponendi, postponendi, prae Accusativum Dativum exigunt.

Cic. pro Planc. Salutem ejdem tibi dare possunt, qui mihi reddiderunt. Terent. Andr. Facile omnium valemus, resta consilia egroris damus.

Idem Eu. Ego me tua commendo & committo fidem dei. Cic. in Anton. Gracia tendit dextram Italiae, suumq; ei praesidium pollicetur. Idem Att.

Meas cogitationes explicavi tibi superioribus litteris. Idem Par. Ista tua studia, vel maximas occupationibus anteferebam libenter.

Dandi verba sunt Do, Dedo, Tribuo, Largior. Concedo, Ministro, Suppedito, Commodo, Praebeam, Exhibeo, Impendo.

Reddendi, Reddo, Restituo, Refero, Renumero, Rependo, Remeritor, Solvo.

Committendi,
Trado, Credo,
Promittendi,
Declarandi, A-
co. Significo, In-
Narro, Loquor.
Anteponendi,
Praefero.

GEMIN

Monco, D-
Item Flag-
go, Interrogo,
us admittunt.
Cic. Att. Id ipse
anc ad eum scrip-
id me preclari a-
Sily causam te do-
ita rogo, ut majore

ABLAT

Nduo, Inste-
ceo, Cingo,
prae accusat

Com

verbos facio junguntur. Cic. de Finib. Eum nihili facit.

Dicimus etiam: Tuas minas hujus non facio, flocci tuas fortunas pendo, non assis, non flocci aestimo, pro nihilo habeo, puto, duco, diris, tuas omnes quae virtute. Non nihilo bonam valetudinem aestimo.

DATIVVS CUM ACCU-

(ativo.

Verba dandi, reddendi, committendi, promittendi, declarandi, antepponendi, postponendi, prae Accusativum Dativum exigunt.

Cic. pro Planc. Salutem iidem tibi dare possunt, qui mihi reddiderunt. Terent. Andr. Facile omni cum valemus, resita consilia egrotis damus.

Idem En. Ego me tua commendo & committo fidei. Cic. in Anton. Grecia tendit dextram Italiae, summa, et praesidium pollicetur. Idem Arr.

Meas cogitationes explicavi tibi superioribus literis. Idem Pat. Ista tua studia, vel maximae occupationibus anteferebam libenter.

Dandi verba sunt Do, Dedo, Trebuo, Largior. Concedo, Ministro, Suppedito, Commodo, Prabeo, Exhibeo, Impendo.

Reddendi, Reddo, Restituo, Refero, Renumero, Rependo, Remeritor, Solvo.

Committendi.
Trado, Credo.
Promittendi, I
Declarandi, A
co, Significo, In
Narro, Loquor.
Antepponendi,
Praefero.

GEMIN

Monco, D
Item Flag
go, Interrogo
Ius admittunt
Cicer. Att. Id ip
ante ad eam scrip
Idem praecleari a
Sui causam re do
Narro, ut major

ABLAT

Nduo, Inste
cco, Cingo,
Anter accusat

Com

Eum nibe. Committendi, Committo, Mando, Commendo,
Trado, Credo.
opus non fa- Promittendi, Promitto, Polliceor, Spondeo.
lis, non flo- Declarandi, Aperio, Declaro, Expono, Expli-
co, dicitur co, Significo, Indico, Demonstro, Ostendo, Disco,
nam valecu- Narro, Loquor.
CU- Anteponendi, Antepono, Antefero, Praepono,
 Praefero.

GEMINUS ACCUSATIVUS

post Verbum.

mitten- Moneo, Doceo, cum Compositis.
di ante- Item Flagiro, Posco, Reposco, Ro-
et Accusa- go, Interrogo, Celo, duos accusandi ca-
vere possunt, us admittunt.
dr. Tacitè o- *icer. Ast. Id ipsum quod me mones, quatrduo*
grois damus *nte ad eum scripseram. Idem ad eundem. Il-*
committit f- *id me preclarè admones. Idem. ad Trebat.*
decentum l- *oly causam te docui Idem ad Q. Frat. Hoc ta*
Item Acc- *rogo, ut majore studio rogare non possim.*
perioribus li-
et maxim-
enter.

ABLATIVVS PRÆTER

Accusativum.

quo, Largior Induo, Insterno, Vestio, Exuo, Cal-
modo, Præbe- ceo, Cingo, & his similia Ablativum
tero, Renum- præter accusativum sibi asciscunt.

Cis.

Committendi, *Committo, Mando, Commendo, Trado, Credo.*

Promittendi, *Promitto, Polliceor, Spondeo.*

Declarandi, *Aperio, Declaro, Expono, Explico, Significo, Indico, Demonstrro, Ostendo, Dico, Narro, Loquor.*

Antepoenendi, *Antepono, Antefero, Praepono, Praefero.*

GEMINUS ACCUSATIVUS

post Verbum.

Moneo, Duceo, cum Compositis.

Item Flagiro, Posco, Reposco, Rogo, Interrogo, Celo, duos accusandi casus admittunt.

Ex. 1. Id ipsum quod me mones, quatri duo ante ad eum scripseram. Idem ad eundem. Idem me praeclare admones. Idem ad Trebat. Idem causam te docui. Idem ad Q. Frat. Hoc te rogo, ut majore studio rogare non possim.

ABLATIVVS PRÆTER

Accusativum.

Nduo, Inferno, Vestio, Exuo, Caliceo, Cingo, & his similia Ablativum præter accusativum sibi asciscunt.

Cic. 2. de Natur. Deorum, Oculos natura membranarum tenuissimis vestivit & sepsit lib. 2. Deligentiur urbem religione, quam ipsis manibus cingunt. Lib. Nec ante abscissum est, quam castris quoque exuerint hostem.

ABLATIVVS CUM PRÆPOSITIONE, A, vel Ab, præter Accusativum.

Verba petendi, percontandi, præter Accusativum ferè Ablativum cum præpositione à, vel ab, postulant, ut: Posco, repesco, flagito, efflagito, postulo, deprecor. peto, contendo, exigo. *Cic. in Verrem, Nihil est, quod minus ferendum sit, quam rationem ab altero vitæ repescere eum, qui non possit suæ reddere. Idem Figulo, Quid acta vitæ, quid studia tua à te flagicent, videbis. Idem de Orat. Quò facilius id à te exigam, quod peto, nihil tibi à me postulanti recusabo. Idem, Quà multior à hic vitam est à L. Sylla deprecatus. Cic. 4. in Verr. Si hoc à me muneris non universa provincia poposcisset. Idem Flagitat abs te filium. Idem. Omnia volo à me & postules, & exproctes.*

Verbum Passivum.

Verbum

Verbum passivum præpositione post se, qui ex his sit.

Cic. de Nat. Deorum, quam quædæpius nobis augetur. Idem. Illus est, & egeretur diligenti. Idem. nullo mala me legi. P.

Vapulo, vi

significant, ita struuntur: ut

Malo a parentibus aures pare facere, tam diligentem meum, maxime fieri respondit, a ceteris veni.

COM

COM

minum

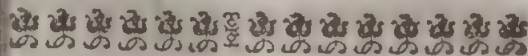
Gen

Verbum passivum, Ablativum cum
Præpositione a, vel ab, postulat
post se, qui ex Nominativo verbi activi
fit.

*Cic. de Nat. Deor. Nihil est virtute amabilius,
quam qui adeptus est, ubicunque erit gentium à
nobis diligetur Idem ad Cecin. Liber tuus & le-
ctus est, & legetur à me diligenter, & custodi-
tur diligentissime. Idem Art. An tu existimas ab
ullo malle me legi, probariq; quàm a te.*

Vapulo, vāco, ſio, ut passionem
significant, ita passivorum more con-
struuntur: ut

*Malo à parentibus vapulare, quàm assentatori-
bus aures patefacere. Cicer ad Tiron. Quan-
tā diligentiam in valetudinem tuam consule-
ris, tantū me fieri a te iudicabo. Quint. Fab.
respondit, a cive se spernere malle, quàm ab hoste
vincere.*

COMMUNES O.

*mnium verborum constru-
tiones.*

Genitivus Communis.

Propria

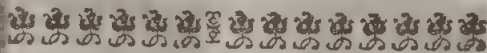
Verbum

Verbum passivum, Ablativum cum
Præpositione a, vel ab, postulat
post se, qui ex Nominativo verbi activi
fit.

*Cic. de Nat. Deor. Nihil est virtute amabilius,
quam qui adeptus est, ubicunque erit gentium à
vobis diligetur Idem ad Cecin. Liber tuus & le-
ctus est, & legetur à me diligenter, & custodi-
tur diligentissime. Idem Att. An tu existimas ab
ullo malle me regi, probari quàm a te.*

Vapulo, venco, fio, ut passionem
significant, ita passivorum more con-
struuntur: ut

*Malo à parentibus vapulare, quàm assentatori-
bus aures patefacere. Cic. ad Tiron. Quan-
tum diligentiam in valetudinem tuam consul-
tus, tantum me fieri a te judicabo. Quint. Fab.
respondit, a cruce se spoliare malle, quàm ab hoste
venire.*

COMMUNES O.

mnium verborum constru-

ctiones.

Genitivus Communis.

Propria

Verbum

PROPRIA pagorum, castellorum, urbium, primæ vel secundæ declinationis ponuntur in Genitivo post quodvis verbum, si interrogatio fiat per Adverbium Vbi

Cicer. Att. Egnatius Rome est. Idem ad Quine. Frat. Accepi tuas datas Placentia. Idem Attic. Veteranos, qui Casilini & Calatie sunt, perduxit ad suam sententiam.

Propria sequuntur appellativa quatuor: Humi, belli, militiæ, domi: quorum postremo adungi possunt adjectiva, meæ, tuæ, suæ, nostræ, vestræ, alienæ.

Cicer. 5. Tusc. Theodori nihil refert, humine an sublimè putrescat. Idem de Offic. Quibuscumque rebus, vel belli, vel domi poterunt, Remp augent. Salust. Domi, militiæq; boni mores colebantur. Cicero ad Marcell. Nonne magis sine periculo domi tuæ esse, quàm cum periculo alienæ?

Si propria fuerint tertiæ declinationis, vel pluralis numeri, sexto casu utendum est.

Cice. de Divin. Babylone paucis post diebus Alexander est mortuus. Idem Tyroni, Si statim naviges, nos Leucade consequere. Idem Sulpit.

Com.

*Comando tibi m
us, quæ est Sycon
more domi esse, q
Idem ad eundem,
su esse.*

*Si per A
rogano, accul
ju scunq; si
ri, ut:*

*Quo? Romam.
Athens, Delphi
Att. Epistolæ Ca
las commodum m
Domum revertor m*

*Cice pro Archia, L
Livius lib. 5 bell
Chalcedem, inde T*

*Si per Vnde
gatio, Ablativo
Unde redis? Roma
phis, Gadibus, Bur
Roma, Brundisio*

*sine tua Epistola fa
Att. Hac super re
Eunuch. Video ru
Att. Iter Laodic
Abiam in castra*

Nomina

Propriā pagorū, castellorū, urbium, primæ vel secundæ declinationis ponuntur in Genitivo post quodvis verbum, si interrogatio fiat per Adverbium Vbi

Cicer. Att. Egnatius Romæ est. Idem ad Quir. Frat. Accepi iuas datas Placentia. Idem Attic. Veteranos, qui Caplini & Calatiae sunt, perduxit ad suam sententiam.

Propria sequuntur appellativa quatuor; Humi belli, militiæ, domi: quorum postremo adjungi possunt adjectiva, meæ, tuæ, suæ, nostræ, vestræ, alienæ.

*Cicer 5. Tuft. Theodori nihil refert, humine an
fublimè putrefcat. Idem de Offic. Quibuscunq;
rebus, vel belli, vel domipoterunt, Remp auge-
ant. Saluf. Domi, militrag, boni mores cole-
bantur. Cicero ad Marcell. Nonne magis fine
periculo domi tua effe, quàm cum periculo
aliena?*

Si propria fuerint tertiae declinationis, vel pluralis numeri, sexto casu utendum est.

Cice. de Divin. Babylone paucis post diebus Alexander est mortuus. Idem Tyroni, Si statim naviges, nos Leucade consequere. Idem Sulpit.

Commendo tibi m
us, quae est syrone
more aum esse, q
Idem ad eunacm,
lis esse.

Si per A
rogano, accu
ju (cuoque fin
ri, ut:

Quous? Romam,
Arbenas, Delphos
At Epistolae Ca
Les commodum mi

Domum rectoris
Liceo p[ro] Archia, I

Livius lib. 5 bell i
Chalcidern, inde Th

Super Vnde
ratio. Ablauve

Underedis? Roma
phus. Gadibus. Rur

Roma, Brund. 1519
 sine tua Epistola fa

Att. Hac super te
Eunuch. Video ru

Att. Iser Laodic
Habam in castra

Nomina

*Commendo tibi majorem in modum domum-
eius, quæ est Syracone. Idem Att. Malo cum ti-
more domi esse, quam sine timore Athenis tuis.
Idem ad eundem, Lentiun nostrum scis Puseo-
is esse.*

*Si per Adverbium Quò fiat inter-
rogatio, accusandi casu efferuntur, cu-
uscunque sint Declinationis ac nume-
ri, ut:*

*Quo is? Romam, Brundisium, Carthaginem,
Athenas, Delphos, Gades, Rus, domum. Cicero
Att. Epistolas Catinam, Taurominium, Syracu-
as commodius mittere poterò. Terent. He aut.
Domum reverior mæstus Idem Eunuch Rus ibi.
Cice pro Archia, Eum domum suam receperunt.
Livius lib. 5. bell. Maced. Athenas primum, inde
Chalcidem, inde Thessaliam ire.*

*Si per Unde, aut Qua fiat interro-
gatio, Ablativo utemur, ut:*

*Inde redis? Roma, Carthagine, Athenis, Del-
his, Gadibus, Rure, Domo. Qua iter fecisti,
Roma, Brundisio Cic. Attic. Accepi Roma-
ne tua Epistola fasciculum litterarum. Idem ad
Att. Hac super re scribam ad te Rhegio. Terent.
Eunuch. Video rure redeuntem senem Cicer ad
Att. Iter Laodicea faciebam, cum has literas
habam in castra.*

**Nomina insularum, regionum,
provin-**

Commendo tibi majorem in modum domum e-
us, quæ est Sycone. Idem Att: Malo cum ti-
more domi esse, quam sine timore Athenis tuis.
Idem ad eundem, Lentium nostrum scis Pusso-
ris esse.

Si per Adverbium Quò fiat inter-
rogatio, accusandi casu efferuntur, cu-
uscunque sint Declinationis ac nume-
ri, ut:

Quò is? Romam, Brundisium, Carthaginem,
Athenas, Delphos, Gades, Rus, domum. Cicero
Att. Epistolas Catinam, Taurominium, Syracu-
sas commodius mittere potero. Terent. Heaut.
Domum revertor meus. Idem Eunuch Rus ibi.
Ecce pro Archia, Eum domum suam receperunt.
Livius lib. 5. bell. Maced. Athenas primum, inde
Thalcidem, inde Thessaliam ire.

Si per Unde, aut Quà fiat interro-
gatio, Ablativo utemur, ut:

Inde redi? Roma, Carthagine, Athenis, Del-
his, Gadibus, Rure, Domo. Qua iter fecisti,
Roma, Brundisium. Cic. Attic. Accepi Roma-
ne tua Epistola fasciculum litterarum. Idem ad
Att. Hac super rescribam ad te Rhegio. Terent.
Eunuch. Video rure redeuntem senem. Cicero ad
Att. Iter Laodicea faciebam, cum has literas
Iabam in castra.

Nomina insulatum, regionum,
provin-

provinciarum, cæterorum denique locorum præpositionem ferè desiderant. Cicero in Verrem, Ex Sicilia in Africam gradus imperij factus est Romanis Idem Attico, Promitto tibi, si valebit, tegulam illum nullam in Italia relinquiturum. Idem ad eundem, Nonis Quinte. vone in Puteolanum. Idem ad eundem, Ego in Tusculano te expecto.

DATIVUS COMMUNIS.

Quodvis verbum admittit Dativum: ius personæ, in cujus gratiam commodum, vel incommodum aliquid fit. Plaut. Milit. Tibi aras, tibi occas, tibi seris, tibi eidem metis. Cic. Attic. Libros tuos cave cuiquam tradas, nobis eos quemadmodum scribis, conserva. Livius, Magno illi ea cunctatio ferebat.

ACCUSATIVUS COMMUNIS temporis.

Tempus Accusativo vel Ablativo casu effertur, si per Quandiu fiat interrogatio, ut:

Quandiu regnavit Romulus? Septem & triginta annos, vel annis.

Livius

Livius Romulus
vixit annos. Suet. Livius
peravit tyrannum.

Si verò p
tio, Ablativo
Quando datum
periore. Cic. 5.
Vlysem & Nestor
ios esse sapiente.

ACCUS

Civis verbo
civus, qui
erat.

Cic. ad Tyron. Is
vixit. Idem
cursum processit. Is
pedem discessit.
passus ibi latuendo

Interdum
ptores.
Cæsar: Eo die
hum. sex à Cæsar

provinciarum, cæterorum denique locorum præpositionem ferè desiderant. Cicero in Verrem, Ex Sicilia in Africam gradus imperij factus est Romanis Idem Attico, Promitto tibi, si valebit, regulam illam nullam in Italia relinquiturum. Idem ad eundem, Nonis Quint. venez in Puteolanum. Idem ad eundem, Ego in Tusculano te expecto.

DATIVUS COMMUNIS.

Quodvis verbum admittit Dativum ejus personæ, in cujus gratiam commodum, vel incommodum aliquid fit. Plaut. Milus. Tibi aras, tibi occas, tibi seris, tibi eidem metis. Cic. Attic. Libros tuos cave quam tradas, nobis eos quemadmodum scribis, conserva. Livius, Magno illi ea cunctatio stetit.

ACCUSATIVUS COMMUNIS temporis.

Tempus Accusativo vel Ablativo casu effertur, si per Quandiu fiat interrogatio, ut:

Quandiu regnavit Romulus? Septem & triginta annos, vel annis.

Lipin

Livius Romulus
vixit annos, Suet.
peripateticus

Si verò p
tio, Ablativo
Quando datum
perire. Cic. 5.
Vlysses & Nestor
eos esse sapiente.

ACCUS

Civis verbo
Civis, qui

cat,
Cic. ad Thyron. Is
roganti. Idem
cur su processit. I
pedem ducisse
passus ibi tantum

Interdum

ptores.
Cæsar: Eo die
sum. sex a Cæsa

Livius Romulus septem & triginta regnavit annos. Suet. Vixit annis viginti novem, imperavit triennio, & decem mensibus, diebusq; octo.

Si verò per Quando fiat interrogatio, Ablativo utemur, ut:

Quando datum est tibi hoc negotium? anno superiore. Cic. 5. Tuscul. Heroicis etiam aetatibus Ulysses & Nestorem accepimus & fuisse & habitos esse sapientes.

ACCUSATIVUS COMMUNIS SPATIJ.

C Vivis verbo apponi potest Accusativus, qui distantiam loci significat.

Cic. ad Tyron. Is locus est citra Leucaden stadia viginti. Idem Att. Cubitum nullum assiduo cursu processit. Idem pro Deiot. Negat se a se pedem discessisse. Livius, Mille & ducentos passus ibi latitudo patet.

Interdum Ablativo utuntur Scriptores.

Cesar: Eo die castra promovit & millibus passuum sex à Caesaris castris sub monte consedit.

T

Idem

Livius Romulus septem & triginta regnavit annos. Suet. Vixit annis viginti novem, imperavit triennio, & decem mensibus, diebusq; octo.

Si verò per Quando fiat interrogatio, Ablativo utemur, ut:

Quando datum est tibi hoc negotium? anno superiore. Cic. 5. Tuscul. Heroclis etiam atatibus Ulysseni & Nestorem accepimus & fuisse & haberos esse sapientes.

ACCUSATIVUS COMMUNIS SPATII.

Civis verbo apponi potest Accusativus, qui distantiam loci significat.

Cic. ad Tyron. Is locus est citra Leucaden stadia viginti. Idem Att. Cubitum nullum assiduo cursu processit. Idem pro Dejos. Negat se eandem ducesse. Livius, Mille & ducentos passus ibi latitudo patet.

Interdum Ablativo utuntur Scriptores.

Caesar: Eo die castra promovit & millibus passuum sex à Caesaris castris sub monte confedit.

T

Idem

Idem ab exploratoribus certior factus est, Ariovisti copias a nostris millebus passuum quatuor & viginti abesse.

ABLATIVUS INSTRUMENTI,

Modi, Cause, Actionis.

Quævis verba Ablativum admittunt significantem instrumentum.

Terent. Adelph. Hisce oculis egomet vidi. Cic. in Verrem, Sex lictores circumstant valentissimi, cadunt acerrimè virgis.

Aut causam, propter quam aliquid fit.

Cic. ad Quint. Fratrem, Vestra culpa hæc acciderunt. Idem in Bruto, Vereor ne amore videar plura, quàm fuerint in illo dicere. Terent. Adelph. Dolor ac miseria tabescit.

Aut modum quo aliquid fit.

Cicero pro Milon. Sapientissimus quisque æquissimo animo movetur, stultissimus iniquissimo. Idem pro Flacco, Pacem maritimam summa virtute atque incredibili celeritate confecit.

dam actionis in
Quomodo, V
aquo, in quo an

ABLATIVE

Cuivis ver
vus rei, q

*Cicer. de Clar.
tius, superabat.
humanitate omni*

ABLATIVE

Quolibet v
runt signifi

*Senatus critici Mo
bit. Magno bas*

*Hac que vel ita re
pecunia non que
mis oblonatus est d
eis unam. Orator
us, Multorum lan
victoria stetit.*

Verba q

admittunt gen

quantis, quant

is.

Mo

dum

Idem ab exploratoribus certior factus est, Arioni. fci copias a nostris milibus passuum quatuor & viginti abesse.

ABLATIVUS INSTRUMENTI, Modi, Cause, Actionis.

QUævis verba Ablativum admittunt significantem instrumentum.

Terent. Adelph. Hæc oculis egomet vidi. Cic. in Verrem, Sex lectores circumstant valentissimi, cadunt acerrimè virgis.

Aut causam, propter quam aliquid fit.

Cic. ad Quint. Fratrem, Vestra culpa hoc acciderunt. Idem in Bruto, Vereor ne amore videar plura, quam fuerint in illo dicere. Terent. Adelph. Dolore ac miseria tabescit.

Aut modum quo aliquid fit.

Cicero pro Milon. Sapientissimus quisque equifino animo moritur, stultissimus iniquissimo. Idem pro Flacco, Pacem maritumam summa virtute atque incredibili celeritate confecit. Modum

dam actionis in
Quomodo, V
quis, in quo am

ABLAT

Civis ver
vus rei, q
Cicer. de Clar.
risq, superabat.
humanitate omni

ABLAT

Qualibet v
tunc signifi
Senatus irriti. M
out Magna bis
Hac qua vel ita re
pecunia non que
mu oblationis est d
is unam. Oratio
sus, Matorum (a
victoria stetit.

Verba q
admittunt ger
quanti, quant
tis.

dum actionis interrogatione cognoscimus,
Quomodo, Vt: *Quomodo tulit injuriam?*
aquo, iniquo animo.

ABLATIVUS EXCESSUS.

CVivis verbo adjungi potest Ablativus rei, qua excessus significatur.

Cicer. de Clar. Orat. P. Scipio omnes sale facientisq; superabat. Idem de Orator. Lepore & humanitate omnibus præstiterit Socrates.

ABLATIVUS PRETII.

Quælibet verba Ablativum admittunt significantem pretium, ut.

Senatus trienti Modium tribus denariis aestimavit. Magno has edes edificavit. Cicer. in Ver. Hæc quæ vel ita redimi rectè possunt, aestimare pecunia non queo. Terent. Andr. Vix drachmis obsonatus est decem. Plinius. Viginti talentis unam, Orationem Idenates vendidit. Livius, Multorum sanguine & vulneribus à Panis victoria stetit.

Verba quæ pretium significant, admittunt genitivos, tanti, tantidem, quanti, quanticunque, pluris, minoris.

T a

Cic.

dum actionis interrogatione cognoscimus,
Quomodo, Vt: *Quomodo tulit injuriam?*
æquo, iniquo animo.

ABLATIVUS EXCESSUS.

CVivis verbo adjungi potest Ablativus rei, qua excessus significatur.

*Cicer. de Clar. Orat. P. Scipio omnes sale facit
tutusq; superabat. Idem de Orator. Lepore &
humanitate omnibus præstitit Socrates.*

ABLATIVUS PRETII.

Quælibet verba Ablativum admittunt significantem pretium, ut.

*Senatus eritici Modium tribus denariis aestimavit. Magno has ades edificavit. Cicer. in Ver.
Hac quæ vel ita redimi rectè possint, aestimare pecunia non queo. Terent. Andr. Vix drachmis obsonatus est decem. Plinius. Viginti talentis unam. Orationem Isocrates vendidit. Livius, Multorum sanguine & vulneribus èa Pænia victoria stetit.*

Verba quæ pretium significant, admittunt genitivos, tanti, tantidem, quanti, quanticunque, pluris, minoris.

T.

Cic.

Cic. de Offic. Emit homo cupidus tanti, quanti voluit. Idem, ibidem, Vendo meum non pluris quam ceteri, fortasse etiam minoris. Idem in Verrem, Quanti frumentum sit considera video esse, binis sestertijs Senec. Tanti dem redemi patrem, quanti à te redemptus sum.

Genitivi Tanti, Quanti, Quodti. cunque, Minoris, in Ablativum transcunt, si addantur substantiva.

Livius, Hic miles magis placuit, cum pretio minori, redimendi capivros copia fieret. Idem, Octo milli. servorum audio armari, non minor numerus voster est, nec majori pretio redimi possumus, quam hi emuntur.

CONSTRUCTIO

Verbi Infiniti.

Verba infinita eosdem post se casus postulant, quos infinita.

Cic. Tiron Malo te paulò post valentem, quam statim imbecillum videre. Idem ad Quir. Fra. Quod scribis te a Casare quotidie plus deligi, immor-

*immortaliter gau-
an principio au-
tem.*

INFINITI

VERB

Verbis, co-
adduntur

maximè is-
solet:

*Cicer pro Rosc. G.
fuerit Idem Tir-
tis, quam primu-*

DE C

Gerundia q-
ficant, cal-

mittunt, ut:

Tempus obliuisc-

micis, coercedas

Eu.

Ger

Cic. de Offic. Emit homo cupidus tanti, quanti voluit. Idem, ibidem, Vendo meum non pluris quam ceteri, fortasse etiam minoris. Idem in Verrem, Quanti frumentum sic considera video esse, binis sestertijs Senec. Tanti dem redemi patrem, quanti à te redemptus sum.

Genitivi Tanti, Quanti, Quanti. cunque, Minoris, in Ablativum trans-
cunt, si addantur substantiva.

*Liuius, Hic miles magis placuit, cum pretio mi-
noris, redimendi captivos copia fieret. Idem, Odo milli. servorum audio armari, non minor
numerus vester est, nec majoris pretio redimi pos-
sumus, quam hi emuntur.*

CONSTRUCTIO

Verbi Infiniti.

Verba infinita eosdem post se casus
postulant, quos infinita.

*Cic. Tiron. Malo te paulò post valentem, quam
statim imbecillum videre. Idem ad Quinz. Fra.
Quod scribis te a Cesare quotidie plus diligi,
immora*

*immortaliter gau-
di in premio au-
tem.*

INFINITI

ve

Verbis, co-
adduntur
maximè iis
solet:

*Cicer pro Rosc.
fuerit Idem Tri-
mè, quam premi-
um.*

DE C

Gerundia co-
ficant, cas-
mittunt, at-
Tempus obliuisc-
micis, coercenda
quæ.

Ger

*immortaliter gaudeo Idem ad Attic. Vellem te
in principio audivisse amicissime me admonen-
tem.*

INFINITA CUM QUIBUS verbis copulentur.

Verbis, cœpi, soleo, debeo, cupio,
adduntur Infinita, multisque aliis,
maximè iis quibus voluntas explicari
solet:

*Cicer pro Rosc. Qui mentiri solet, pejerare con-
suevit Idem Tiron. Omnes cupimus, ego inpri-
mis, quam primum te videre.*

DE GERUNDIIS

Activis.

Gerundia quæ passionem non signi-
ficant, casus suorum verborum ad-
mittunt, ut:

*Tempus obliviscendi injuriarum, ignoscendi ini-
micis, coercendi cupiditates, abstinendi maledi-
ctis.*

Gerundia in Dl.

*immortaliter gaudeo Idem ad Attic. Vellem te
in principio audivisse amicissime me admonen-
tem.*

INFINITA CUM QUIBUS verbis copulentur.

Verbis, *cœpi, soleo, debeo, cupio,*
adduntur Infinita, multisque aliis,
maximè iis quibus voluntas explicari
solet:

*Cicer pro Rosc. Qui mentiri solet, pejerare con-
suevit Idem Tiron. Omnes cupimus, ego in pri-
mus, quamprimum te videre.*

DE GERUNDIIS Activis.

Gerundia quæ passionem non signi-
ficant, casus suorum verborum ad-
mittunt, ut:

*Tempus obliviscendi injuriarum, ignoscendi ini-
micis, coercendi cupiditates, abstinendi maledi-
ctis.*

Gerundia in Dī.

GErundiis in di, adduntur substanti-
va, tempus, causa, studium, finis, &
cetera ejusdem generis.

*Cic. de Senectute. Equidem offeror studio, patres
nostros, quos colui & dilexi, videndi. Idem At-
tico, Sic jam aut finis omnino deplorandi, aut
moderatio.*

Item nonnulla adjectiva, ut: *Peritus, Im-
peritus, cupidus, insuetus navigandi, ignarus di-
cendi. Cicero de Orat. Sum cupidus te au-
diendi.*

In D U M.

GErundiis in Dum, præponuntur
præpositiones, Ad, Ob, Inter.

*Cicero 5 Tusc. Conturbatus animus non est aptus
ad exequendum munus suum: Idem in Verr.
Quanto illud flagitiosius, improbius, indignius,
cum à quo pecuniam ob absolvendum acceperis,
condemnare? Livius, Ipse inter spoliandum
corpus hostis veruto percussus, inter primam cu-
rationem expiravit.*

In D O.

GErundia in Do, modò sine præposi-
tione in oratione adhibentur.

Cicero

*Cicero, Ploratio-
tiones maxime
3. Tusc. Ab invu-
citur. Idem Cu-
bendo impiger
de transseundo i*

Nonnou

*Plaut. Hen se
mercedem petat
juncta cum loq*

Ge

GErundia,
cant, nul

tuni.

*Quintil. Memo-
augetur. Plinius
tundendo.*

SVpina in
trum adfigi

Terent. Phorm.

*Abi de ambulat
absens in Vossio.*

Gerundiis in di, adduntur substantiva, tempus, causa, studium, finis, & cætera ejusdem generis.

Cic. de Senectute. Equidem offeror studio patres nostros, quos colui & dilexi, videndi. Idem Attico. Sic jam aut finis omnino deplorandi, aut moderatio.

Item nonnulla adjectiva, ut: *Peritus, Imperitus, cupidus, insuetus navigandi, ignarus dicendi. Cicero de Orat. Sum cupidus te audiendi.*

In DUM.

Gerundiis in Dum, præponuntur præpositiones, Ad, Ob, Inter.

Cicero 5. Tusc. Conturbatus animus non est aptus ad exequendum munus suum. Idem. in Verr. Quamto illud flagitiosius, improbius, indignius, eum à quo pecuniam ob absolvendum acceperis, condemnare? Livius, Ipse inter spoliandum corpus hostis veruto percussus, inter primam curationem expiravit.

In DO.

Gerundia in Do, modò sine præpositione in oratione adhibentur.

Cicero

*Cicero, Ploratio-
tiones maxime
3. Tusc. Ab invu-
siur. Idem Cu-
bendo impiger
de transendo i*

Nonnulla

*Plant. Huius
mercedem per
juncta cum loq*

Ge

Gerundia
cant, nu

tunt.

*Quintil. Memo-
augetur. Plinius
tundendo.*

SVpica in
rum adfig

Terent. Phorm.

Abi deambulat

absens in Vossio.

Cicero, Plorando defessus sum. Modò præpositiones maxime, a, ab, de, in, assumunt Idem 3. Tusc. Ab invidendo autem rectè invidentia dicitur. Idem Curion. Etenim quis est tam inscribendo impiger quam ego? Idem, Tu quid cogites de transeundo in Epirum scire sanè velim.

Nonnunquam, E, vel Ex, Cum, Pro.

Plaut. Heu senex pro vapulando hercle abs te mercedem peram. Quintil. Scribendi ratio conjuncta cum loquendo est.

Gerundia Passiva.

Gerundia, quæ passionem significant, nullum post se casum admittunt.

Quintil. Memoria excolendo, sicut alia omnia augetur. Plinius, Rubens ferrum non est habile tundendo.

Supina in Ulu.

Supina in Vm, amant verba, quæ motum adsignificant.

Terent. Phorm. Percontatum ibo. Idem Heaut. Abi deambulatum. Livius, Coriolanus damnatus absens in Volscos exulatum abiit.

Cicero, Plorando defessus sum. Modò præpositiones maximè, a, ab, de, in, assumunt Idem 3. Tusc. Ab invidendo autem rectè invidentia dicitur. Idem Curion. Etenim quis est tam inscribendo impiger quam ego? Idem, Tu quid cogites de transeundo in Epirum scire sanè velim.

Nonnunquam, E, vel Ex, Cum, Pro.

Plaut. Heu senex pro vapulando hercle abs te mercedem petam. Quintil. Scribendi ratio conjuncta cum loquendo est.

Gerundia Passiva.

Gerundia. quæ passionem significant, nullum post se casum admittunt.

Quintil. Memoria excolendo, sicut alia omnia augetur. Plinius, Rubens ferrum non est habile iundendo.

Supina in Um.

Supina in Um, amant verba, quæ motum adsignificant.

Terent. Phorm. Percontatum ibo. Idem Heaut. Abi deambulatum. Livius, C. oriolanus damnatus absens in Vossios exulatum abiit.

Ante se nullum, post se suorum
verborum casus habent.

*Cesar. Legatos ad Casarem mittunt, rogant
auxilium. Terent. Phor: Me ultro accusatum ad
venit. Idem Eunuch. Nutricem accersitum ijs.*

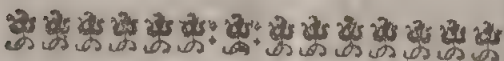
Supina in VM, cum passionem sig-
nificant, nullum post se casum deside-
rant, ut:

Vapulatum, Venum, Exulatum.

Supina in U.

Supina in V, ferè passivæ significatio.
His sunt sine casu, adhærentque no-
minibus adjectivis.

*Ticer. Att. quod optimum factu videbitur, facies.
Idem in Anron. Orem non modo visu fœdam, sed
etiam auditu.*

DE PARTICIPIIS.

Participia eisdem casus habent, quos
verba à quibus proficiuntur.

Pueri

*hævi victoriam rep
luo decem scrupul
i præda potius
Form nunc est ab
derelictus.*

Participia
di casu gaudent

*Terent. Phorm.
litium. Cic. Att.
Sallustius, Corpus p
supra quam cuqua
Quint. Enn. Feru
cissimus. S. suz digon
amici: a, neque jur*

Nonnulla
his, eodem casu

*Consultus, doctus, C
ille magis juris cons
arius: Doctæ fermo*

Participia
temporis, cum
duunt, more eo

Ante se nullum, post se suorum
verborum casus habent.

Cæsar. Legatos ad Cæsarem mittunt, rogant
auxilium. *Terent.* Phor: Me ultro accusatum ad
venit. *Idem Eunuch.* Nutricem accersitum ijt.

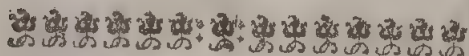
Supina in VM, cum passionem sig-
nificant, nullum post se casum deside-
rant, ut:

Vapulatum, Vanum, Exulatum.

Supina in U.

Supina in V, ferè passivæ significatio-
nis sunt sine casu, adhærentque no-
minibus adjectivis.

Cicer. Att. quod optimum factu videbitur, facies.
Idem in Anron. O rem non modo visu sedam, sed
etiam auditu.

DE PARTICIPIIS.

Participia eorundem casus habent, quos
verba à quibus proficiuntur.

Pueri

Pueri victoriam rep-
tuodum scriptorum
præda potum Ro-
Form. nunc est ad
derelictum

Participia
dicatugauden

Terent. Phorm.
stium. Cic. Att.
Salustius, Corpu p-
supra quam cingua
Quint. Enn. Fer-
re solum. S. sua digni
amur id, neque iur-

Nonnulla
his, eodem casu

Consultus, doctus. C-
ille magis, nunc consu-
atus: Dilectus, p-

Participia
temporis, cum
tuunt, more eo

se suorum
 uerū victoriam reportaturi, non delectantur
 duodecim scruporum ludo: Livius, Ancus ingen-
 i prada potius Romam redijt. Cicer. Lentulo,
 Forus nunc est ab ijs, à quibus tuendus fuerat,
 relinquitur.

passionem sig-
 asum deside-
 Participia in Ans, Ens, interrogan-
 ti casu gaudent, cum fiunt nomina.

erent. Phorm. Herus liberalis est, & fugitans
 ium. Cic. Att. Boni cives amantes patriæ.
 alustius, Corpus patiens inedia, vigilia, alioris,
 apra quam cuiquam credibile est. Cicero ad
 Quint. Frat. Fere graviter homo, & mei aman-
 tissimus, & sua dignitatis retinens, se apud te neq;
 miscrĩa, neque jure valuisse.

Nonnulla etiam præteriti tempo-
 ris, eodem casu gaudent, ut:

consultus, doctus, Cice. in Anton. Neque enim
 le magis jurisconsultus, quam justitia fuit. Ho-
 rius: Docte sermonis utriusque lingua.

PIIIS.
 abet, quos
 utur.
 Participia præsentis præteritique
 temporis, cum nominum naturam in-
 uunt, more eorum comparantur.

Pueri

T 5

Cicer.

se suorum
 ueri victoriam reportaturi, non delectantur
 ludodidicim scruporum ludo: Livius, Ancus ingen-
 i prada porius Romam redijt. Cicero, Lentulo,
 forus nunc est abijt, à quibus tuendus fuerni,
 derelictus.

passionem fig-
 asum deduce-
 Participia in Ans, Ens, interrogan-
 ti casu gaudent, cum fiunt nomina.

Terent. Phorm. Herus liberalis est, & fugiens
 irium. Cic. Att. Boni cives amantes patriæ.
 Calpurnius, Corpus patiens inedia, vigilia, algeris,
 iprà quàm cuiquam credibile est. Cicero ad
 Quint. Frat. Fere graviter homo, & mei aman-
 tissimus, & sua dignitatis retinens, se apud te neq;
 macerit, neque jure valuisse.

Nonnulla etiam præteriti tempo-
 ris, eodem casu gaudent, ut:

consultus, doctus, Cicero in Anton. Neque enim
 le magis juris consultus, quam justitia fuit. Ho-
 ratius: Docte sermonis utriusque lingvæ.

Participia præsentis præteritique
 temporis, cum nominum naturam in-
 tuunt, more eorum comparantur.

Pueri

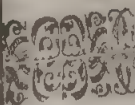
T 5

Cicer.

Cic. Lentulo, *Ame nullum tempus pratermittitur, de tuis rebus & agendi & cogitandi, utorque ad omnia* Quinto Sclicio, *quo neq. prudentiorem quenquam ex tuis, neq. fide maiori esse iudicio, neque amantiorem tui. Idem Tironi, Cum commodè & per valetudinem, & per anni tempus navigare poteris, ad nos amantissimos tui veni. Idem Att. Nihil illo regno spoliatus, nihil rege c.*
gentius.

PRÆ

PRÆPO

Verba abso-
 lutionum

cunt.

Cic. lib. 2. de Ora-
 tus esset, & apud
 us autem inambul-
 ente eo Quintus
 fratre venit.

Casus P

ACcolativo ser-
 versus vel adper-
 na, circum, contra,
 tra, iuxta, ob, pene-
 trer, prater, secun-
 versus, usque.

Cicero in Bruto.
 nam confedimus.
 hic est mihi amicu

Versus suo casu

*Cic Lentrulo, Ame. nullum tempus pratermitti-
tur, de tuis rebus & agendi & cogitandi, ut or-
que ad omnia Quinto Sclacio, quo neq. prudenti-
orem quenquam ex tuis, neq. suae maiori esse ju-
dicio, neque amantio rem tui. Idem Terentius,
Cum commodè & per valetudinem, & per anni
tempus navigare poteris, ad nos amantissimos
tui veni. Idem Att. Nihil illo regno spo-
liatus, nihil rege e-
gentius.*

P R A E

P R A E C E P T A

V Erba abso-
lutionum

cunt.

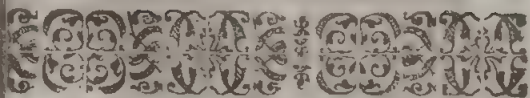
Cic. lib. 2. de Ora-
tione, & apud
autem inambul-
ante eo Quintus
fratre venit.

Casus P

A C C o s a t i o, ser-
versus vel adper-
na, circum, contra,
extra, juxta, ob, pen-
ter, prater, secun-
versus, usque.

Cicero in Bruto
quam consideramus.
Nisi mihi amicum

Versus suo casu

PRÆPOSITIONVM

Constructio.

Verba absoluta & intransitiva, præpositionum beneficio in casus transiunt.

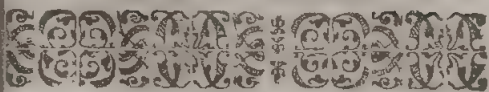
Cic. lib. 2. de Orat. Cum etiam cum in lecto Crassus esset, & apud eum Sulpitius sederet, Antonius autem inambularet cum Costa in porticu, revente eò Quintus Catullus senex, cum Cajo Julio patre venit.

Casus Præpositionum.

Accusativo serviunt, *Ad, apud, ante, adversus vel adversum, cis, citra, circum, circa, circum, contra, erga, extra, intra, inter, intra, juxta, ob, penes, per, pone, post, prope, propter, præter, secundum, supra, secus, trans, ultra, versus, usque.*

Cicero in Bruto, In pratulo prope Platonis stam confedimus. Idem Attico. Secundum te nitest mihi amicus solitudine.

Versus suo casui postponitur. Cic. Attico, Verti

PRÆPOSITIONVM

Constructio.

Verba absoluta & intransitiva, præpositionum beneficio in casus transiunt.

Cic. lib. 2. de Orat. Cum etiam tum in lecto Crassus esset, & apud eum Sulpicius sederet, Antonius autem inambularet cum Cotta in porticu, reuerente eò Quintus Catullus senex, cum Cajo Julio Cætre venit.

Casus Præpositionum.

Accusativo serviunt, *Ad, apud, ante, adversus vel adversum, cis, extra, circum, contra, erga, extra, intra, inter, iuxta, ob, penes, per, pone, post, prope, proter, præter, secundum, supra, secus, trans, ultra, versus, usque.*

Cicero in Bruto, In præstulo prope Platonis statum confestim. Idem Attico. Secundum te nitelet mihi amicus solitudine.

Versus suo casui postponitur. *Cic. Attico, Veri*

Verti me à Minturnis Arpinum versus. Sulpie. Cicer. Ex Asia rediens, cum ab Ægina Megaram versus navigarem, capere regiones circum circa prospicere.

Ablativo gaudent, a, ab, abs, absque, cum, coram, clam, de, e, ex, pro, præ, procul, palam, sine. Cice. in Pison. Mihi vero ipse coram genere meo propinquo tuo, quæ dicere ausus es? Idem Attico, Paulò clam ipse eam vidit. Terent. Heau. Præ iracundia Menedeme non sum apud me. Livius Rem creditorum palam populo solvit. Idem. haud procul occasu solis redeundi in castra, tempus erat.

Tenus, quemadmodum Versus, postponitur, atque ferè patrium casum desiderat, si nomen sit multitudinis;

Cælius Cic. Rumores illi de comitiis Cumarum, tenuis caluerunt. Sin singulare sit nomen, Ablativo gaudet. Livius Adeo nudaverat vada, ut alibi umbilico tenuis aqua esset, alibi genua vix superaret.

In, Sub, Super.

IN, Sub, Super, modò Accusativum, modò Ablativum pro varia significatione

ione postulant. Accusativum a

Cic. in Catil. Egre-
tum proficere
quid fieri significat.
Sum in meo loco, de
in hac consuetudine

S Vb, ferè ac-
pro, circite.

que cum da ten-
Sub respicimus, sub
idem tempus hoc ge-
potem naves solvit.
certaminis, coorta e-

Sub cum ve-
perit, ut:
Confedimus sub um-
cis bellum latet.

S Vper, Accu-
positioni lup-
me cum motus

Verte me à Minturnis Arpinum versus, Sulpie. Cicer. Ex Asia rediens, cum ab Egina Megaram versus navigarem, cœpi regiones circum circa prospicere.

Ablativo gaudent, a, ab, abs, absque, cum, coram, clam, de, e, ex, pro, præ, procul, palam, sine. Cice. in Pison. *Mibi vero ipsi coram genere meo propinquo iuo, quæ dicere ausus es?* Idem Attico, *Paulo clam hys eam vidi.* Terent. *Heau. Præ incundia Menedeme non sum apud me.* Livius *Rem creditori palam populo sibi sit.* Idem *haud procul occasu solus redeundi in castra tempus erat.*

Tenus, quemadmodum Versus, postponitur, atque ferè patrium casum desiderat, si nomen sit multitudinis:

Cælius Cic. Rumores illi de comitiis Cumavorum, tenus caluerunt. Sin singulare sit nomen, Ablativo gaudet. *Livius Adeo nudaverat vada, ut alibi umbilico tenus aqua esset, alibi genua vix superaret.*

In, Sub, Super.

IN, Sub, Super, modò Accusativum, modò Ablativum pro varia significatione

ione postulante
occidit vana

Cic. in Cail. Egre
tum proficere
quid fieri. signifi
sum in iusto, de
in hac solitudine

Sv b, ferè ac
pro, circite
que cum da ten
Sub respectum, sub
idem tempus hac ge
postem naves solus
certaminis, coorta e

Sub cum ve
perit, ut:
Consequitur sub am
is velum inter,

Sv per, Accu
positioni in p
me cum motus

ione postulant. In, cum verbis motus
accusativum amat.

*ic. in Catil. Egredere ex urbe Catilina, in exi-
um proficiscere. Cum vero quies, aut ali-
uid fieri significatur, Ablativo gaudet, ut:
um in templo. de ambulo in foro Idem ad Att.
in hac solitudine careo omnium colloquio.*

Sub.

SVb, ferè accusandi casum postulat,
pro, circiter, per, paulo, ante; deni-
que cum da tempus significat, ut
*sub vesperum, sub noctem, sub lucis ortum, sub
idem tempus hæc gesta sunt. Caesar, Pompejus sub
noctem naves solvit. Livius, sub equestris sinem
certaminis, coorta est peditum pugna.*

Sub cum verbis quietis Ablativum
petit, ut:

*conferemus sub umbra Platani. Sub nomine pa-
is bellum latet.*

Super.

SVper, Accusativo servit, cum præ-
positioni super contraria est, maxi-
ne cum motus significatur, ut:

Sedeo

ione postulant. In, cum verbis motus
accusativum amat.

ic. in Catil. Egrederi ex urbe Carilina, in exi-
um proficiscere. Cum vero quies, aut ali-
uid fieri significatur, Ablativo gaudet, ut:
um in templo, de ambulo in foro Idem ad Ast.
n hac solitudine careo omnium colloquio.

Sub.

Vb, ferè accusandi casum postulat,
pro, circiter, per, paulo, ante; deni-
ne cum da tempus significat, ut
sub vespere, sub noctem, sub lucis ortum, sub
iem tempus hæc gesta sunt. Caesar, Pompejus sub
noctem naves solvit. Livius, sub equestri sinem
ertaminis, coorta est peditum pugna.

Sub cum verbis quietis Ablativum
petit, ut:

Consedimus sub umbra Platan. Sub nomine pa-
is bellum laet.

Super.

Vper, Accusativo servit, cum præ-
positioni super contraria est, maxi-
ne cum motus significatur, ut:

Seden

Sedeo super saxum. Tegula cecidit super caput,
Ablativo adjungitur, cum pro De ponitur.
Cic. Att. Hac super re scribam ad te Rhegio.

Interdum etiam Ablativo adjun-
gitur cum verbo quietis, maximè apud
poëtas.

*Virg. Eccl. 1. Hic tamen hac mecum poteris re-
quiescere nocte Fronde super viridi.*

Subter.

Subter, fermè Accusandi casum po-
scit, sive quietis, seu motus verbis ad-
jungatur.

*Cic. 1. Tusc. Plato iram in pectore, cupiditatem
subter precordia locavit.*

Apud Poëtas tamen aliquando
cum Ablativo reperies.

*Virg. lib. 9. Cum tamen omnes Ferre libet subter
densa testudine casus.*

Præpositio cum casu privatur, in
adverbium migrat.

*Cic. Att. Tu adventare ac propè adesse jam de-
bes. Idem pro Flacco, Multa post annis pecunia
recuperam est. Idem de Nat: Deor. Sensibus &
anima*

nimo ea, que extrin-
secis sunt, ameccon-
xerà. intra, initia,
xiè. Cic. Att. Id quod
uo antè ad eum scri-

~~~~~

CONS

NOMINA

Adu

EN, Ecce, non
calum admittit

pro Deor. En cr
ne sum, en regular,
tem, Ecce nova turb
rib. Ecce miserum h
calum est.

GENI

Atis, abundè
partum, ergo
postulant,

Sedeo super saxum. Tegula cecidit super caput,
Ablativo adjungitur, cum pro De ponitur.
Cic. Att. Hac super re scribam ad te Rhogeo.

Interdum etiam Ablativo adjun-
gitur cum verbo quietis, maximè apud
poëtas.

Virg. Eccl. 1. Hic tamen hac mecum poteris re-
quiescere nocte Fronde super viridi.

Subter.

Subter, fermè Accusandi casum po-
scit, sive quietis, seu motus verbis ad-
jungatur.

Cic. 1. Tusc. Plaro iram in pectore, cupiditatem
subter precordia locavit.

Apud Poëtas tamen aliquando
cum Ablativo reperies.

Virg. lib. 9. Cum tamen omnes Ferre libet subter
densa cœtitudine casus.

Præpositio cum casu privatur, in
adverbium migrat

Cic. Att. Tu advenire ac propè adesse jam de-
bes. Idem pro Elacco, Multa post annis pecunia
recuperam est. Idem de Nat: Deor. Sensibus et
animo

nimo ea, qua extra
er. s. sunt, ameg, con
extra, intra, initia,
ae. Cic. Att. Id p
no ante ad eum ser

CONS

CONS

NOMINA

Ad

EN, Ecce, no

casum admit

ic. pro Dejot. En cr

ic. Jam, en regulus,

ic. Ecce nova turb

ic. Ecce miserum

ic. alium est.

GENI

Atis, abundè

partim, ergo

consultant,

dit super caput, primo ea, quæ extra sunt percipimus. Hujus ge-
 to De ponitur, ris sunt, a me, contra, citrà, circum, circiter,
 te Rôgus. trà, intrà, inirà, post, propè, pone, ultrà uf-
 nè. Cic. Att. Id ipsum quod me mones, quasi-
 vo antè ad eum scripseram.

ativo adjun-
 aximè apud

cum poterit re-
 di.

i casum po-
 us verbi ad.

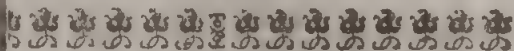
, cupiditatem

aliquando

re libet subter

rivatur, in

adeſſe jam de-
 anni pecunia
 or. Senſum &
 animum

CONSTRUCTIO

Adverbij.

NOMINATIVVS POST

Adverbium.

EN, Ecce, nominandi seu accusandi
 casum admittunt.

c. pro Dejot. En crimen, en causa. Plaut. En
 flum, en regulus, en obductas fores. Cic. in Ver-
 um, Ecce nova turba atque rixa. Idem de Fi-
 b. Ecce miserum hominem si dolor summum
 alium est.

GENITIVVS POST

Adverbium.

Atis, abundè, affatim, parùm, instar,
 parum, ergò pro causa, Genitivum
 postulant, Te

imo ea, quæ extra sunt percipimus. Hujus ge-
 nis sunt, amè, contrà, citrà, circùm, circiter,
 intrà, intrâ, intrâ, post, propè, pone, ultrâ us-
 què. Cic. Att. Id ipsum quod me mones, quatri-
 bus ante ad eum scripseram.

CONSTRUCTIO

Adverbij.

NOMINATIVVS POST

Adverbium.

N, Ecce, nominaandi seu accusandi
 casum admittunt.

c. pro Dejot. En crimen, en causa. Plaut En
 stum, en regulas, en obductas fores. Cic. in Ver-
 um, Ecce nova turba atque rixa. Idem de Fi-
 b. Ecce miserum hominem, si dolor summum
 alium est.

GENITIVVS POST

Adverbium.

Atis, abundè, affatim, parùm, instar,
 partim, ergò pro causa, Genitivum
 postulant, Te

Terent. Phorm. Satis jam verborum est. Cicero de claris Orator. Plaut. mibi unus instar est omnium. Livius, Victoriæ navalis ergo, in unum diem supplicatio decreta est. Plaut. Tibi devotiarum assatum est.

Adverbia Superlativa à nominibus orta etiam Genitivum postulant.

Cic. de Clar. Orat. Maximè omnium nobilium grecis litteris studuit. Idem ibid. Sapissimè audio illum omnium ferè Oratorum latinè loqui elegantissimè.

ADVERBIA LOCI.

Ubi, ubinam, ubicunque, ubivis, quovis, quoquo, nusquam, Genitivosterrarum, gentium, eleganter admittunt.

Cic. Attic. Quid ageres, ubi terrarum esses, ne suspicabar quidem. Terent. Adelph. Fratrem nusquam invenio gentium Plautus, Perij ego oppido, nisi Litaniū invenio, jam ubi est gentium. Cic. 2. Philip. Qui ubicunque terrarum sunt, ibi est omni reipub. præsidium.

Pridiè, & postridiè Genitivum, & Accusativum calum petunt.

Cicer

DAT

Vadam da
Reorum uno

Congruen

ver: dicere con

nu: ire, procedere,

quid dicat,

posse, & sententia

Hupaniare deuntis,

ACCUS

Propius, pro
exigunt.

Cic. epist. ad Octa

prum casus, & p

an M Anion Bru

quam proximè la

ABLA

Terent. Phorm. Satis jam verborum est. Cicero de claris Orator. Plauti mihi unus instar est omnium. Livius, Victoria navalis ergo, in unum diem supplicatio decreta est. Plaut. Tibi devotiarum assatum est.

Adverbia Superlativa à nominibus orta etiam Genitivum postulant.

Cic. de Clar. Orat. Maximè omnium nobilium grecis litteris studuit. Idem ibid. Sapissimè audio illum omnium ferè Oratorum latinè loqui elegantissimè.

ADVERBIA LOCI.

Ubi, ubinam, ubicunque, ubivis, quovis, quoquo, nusquam, Genitivos terrarum, gentium, eleganter admittunt.

Cic. Attic. Quid ageres, ubi terrarum esses, ne suspicabar quidem. Terent. Adelph. Fratrem nusquam invenio gentium. Plautus, Perij ego oppido, nisi Litaniam invenio, jam ubi est gentium. Cic. 2. Philip. Qui ubicunque terrarum sunt, ibi est omni reipub. presidium.

Pridiè, & postridiè Genitivum, & Accusativum calum petunt.

Cicer

DAT

Q Vadam d
eorum un
Congruen

vere: dicere con
quere, procedere,
quaro quid deat,
possi, & senientie
Hispania redeunti,

ACCUS.

Propius, pro
exigunt.

Cic. epist. ad Octa
prum castus, & p
an M Anion Bru
quam proximè In

ABLA

4

um est. Cicer
us inquit est o
ergo, in unum
aut. Tibi dicitur

anominibus
tulant.

num nobiliun
S. Septim. au
tunc loqui e

OCI,

ne, ubi vi
nam, Gen.
legant ad-

terrarum esse
delph. Fraire
us. Pery ego op
pe est gentium
rarum, uni, it

itivum, &

at.

Cic.

Cicero Attico. Pridiē ejus diei venit Idem Ap-
rio, Pridiē Nonas Junij cum essem Brundisij, & c.
Caesar, Postridie eius diei Caesar presidio utriusque
castris, quod satis esse visum est, reliquit. Cic.
Attic. Postridie ludos Apollinares.

DATIVUS POST

Adverbium.

Quædam dandi casum petunt, more
eorum unde deducuntur, ut:

Congruenter, convenienterq; natura vi-
dere: dicere convenienter rationis: obviam ali-
ui ire, procedere, prodire. Cic. de Finib. Non
quæro quid dicat, sed quid convenienter rationi
offit, & sententia sua dicere. Idem Caesar ex
Hispania redeunt, obviam longissimè processisti.

ACCUSATIVUS POST

Adverbium.

Propiùs, proximè accusandi casum
exigunt.

Cic. epist. ad Octav. Cur castra longius adversari-
um castris, & propius urbem morantur? Idem
in M. Anton. Brutus operam dat, ut cum suis copijs
quàm proximè Italiam sit.

ABLATIVUS POST

Adverbium.

V

Com.

um est. Cicer
us inquit est o
berge, in unio
aut. Tibi dicitur

anominibus
tulant.

neum nobilium
S. Sepissime au
latine loqui e

OCI.

ue, ubi vis
uam, Gen.
legant ad-

terrarum effe
deph. Frater
us. Per ego op
bz est gentium
rarum, sunt, et

pitivum, &
it.

Cice

Cicero Attico: Pridie ejus diei venit Idem Ap-
io, Pridie Nonas Junij cum essem Brundisij, & C.
Casar, Postridie eius diei Casar presidio utriusque
castris, quod sciri esse visum est, reliquit. Cic.
Attico. Postridie ludos Apollinares.

DATIVUS POST

Adverbium.

QVædam dandi casum petunt, more
eorum unde deducuntur, ut:

Congruenter, convenienterq; natura vi-
dere: dicere convenienter rationis: obviam ali-
ci ire, procedere, prodire. Cic. de Finib. Non
quæro quid dicat, sed quid convenienter rationi
possit, & sententia sua dicere. Idem Casari ex
Hispania redeuntis, obviam longissime processisti.

ACCUSATIVUS POST

Adverbium.

PROpius, proximè accusandi casum
exigunt.

Cic. epist. ad Octav. Cur castra longius adversari-
um castris, & propius urbem moventur? Idem
in M. Anton. Brutus operam dat, ut cum suis copijs
quàm proximè Italiam sit.

ABLATIVUS POST

Adverbium.

V

Com.

Comparativa Ablativo gaudent. *Cicero 2. de Invent. Lacryma nihil citius arescit. Idem ad Curion. Nemo est qui tibi sapientius suadere possit te ipso. Terent. Dies triginta, aut plus eo, innavi sui. Idem, Annos sexaginta natus es, aut plus eo, ut conycio. Plin. Minus quinquennio est, quod prodire, qua vocant lauream, non ingrata amaritudinis.*

Adverbia Loci.

Adverbia quibus interrogamus, sunt hæc, Vbi, Vnde, Quod, Qua, Quorsum?

VBI.

Ad interrogationem VBI, redduntur hæc:

Hic, istuc, illic, ibi, inibi, ibidem, alibi, alicubi, ubique, utroque, ubilibet, ubivis, ubicunque, passim, vulgò, intus, foris, nusquam, longè, peregrè: item suprâ, super, infra, antè, post, extrâ, cum sunt Adverbia. Cicero ad Troquatum, Nemo est, quin ubivis, quàm ibi, ubi est, esse malis.

Unde.

Ad Vnde redduntur hæc: *Hinc, istinc, illic, inde, indidem, aliunde, unaclibet, undevis, undique, undecunque, unde quaque, aliunde, utrinquè, eminus, cominus, supernè, infernè,*

fernè, peregrè, munc, hinc ab eis longè

Ad Quod redduntur, eodem, idem, quocunque, quocumque, vbi, peregrè, longè, mono intro, ac m

Ad Quare redduntur, aliquà, qualis, cum Remaram, b

Ad Quorsum redduntur, vertius, redorsum, istorsum, sursum, dextorsum, proforsum, rursus, retrorsum vel retrorsus, Terent. ego te totos Parmadam, nersum d

Post has vocis, tantus, tur Quod, sed Cicero pro Rab.

Comparativa Ablativo gaudent. *Cicero*
2^a de Invent. Lacryma nihil citius arescit.
Idem ad Curion. Nemo est qui tibi sapientius
 suadere possit te ipso. *Terent.* Dies triginta, aut
 plus eo, in navi sit. *Idem.* Annos sexaginta na-
 tus es, aut plus eo, ut conjicio. *Plin.* Minus quin-
 quennio est, quod prodere, quæ vocant laureæ,
 non ingratis amaritudinis.

Adverbia Locī.

ADverbia quibus interrogamus, sunt
hæc, Vbi, Vnde, Quò, Qua, Quor-
sum?

VBI.

Ad interrogationem VBI, redduntur hæc:

Hic, istic, illic, ibi, inibi, ibidem, alibi, alicubi, ubique, ubiqueque, ubilibet, ubivis, ubicunque, passim, vulgò, intra, foris, nusquam, longè, peregrè: item suprà, super, infra, antiè, post, extrà, cum sunt Adverbia. Cicero ad Troquatium, Nemo est, quin ubivis, quàm ibi, ubi est, esse malus.

Unde.

AD Unde redduntur hæc: *Hinc, istinc, istinc, inde, indidem, aliunde, unaquibet, undevis, undique, undecunque, undequaque, aliunde, utringue, eminus, cominus, supernè, inferè.*

ferre, peregrè, inter
hinc ab eis longum.

Ad Quòred
eò, eodem, i
quoquo, quocunq
r. s. peregre, long
intro, ac m

Ad Quæ red
aliqua, quali
tam Remarum, b

AD Quorsum
vertis, red
horsum, horsum, a
sursum, dextrorsum
prorsum, rursus
retorsum vel retr
quorsum. Teren
ego te totos Parm
dam, ne iursum a

Post has vo
lis, tantus,
tur Quod, sed
Cetero pro Rab.

ferre, peregrè, intus, foris: Terent. Vide ne quò
hinc abeas longius.

QUO.

AD Quò redduntur hæc: Huc, istuc, illuc,
eod, eodem, illò, aliquò, aliò, neutro, utròque,
quoquò, quocunque, quovis, quolibet, intro, fo-
ris, peregrè, longè, nusquam. Terent. Abi Par-
meno intrò, ac me venisse nuntia.

QUA.

AD Quà redduntur hæc: Hæc, Isthæc, illæc,
aliquà, qualibet, quacunque, Terent. Plenus
sùm Rimarum, hæc, illæc persfluo.

Quorsum.

AD Quorsum, id est, quem locum
vertit, redduntur hæc:

orsum, istorsum, illorsum, aliorsum, deorsum,
orsum, dextrorsum, sinistrorsum, levorsum,
orsum, rursum, iniorsum, vel iniorsum,
retrorsum vel retrorsus, quoquoersum vel quo-
quoversus. Terent. Horsum pergunt. Idem, Sex
ego te totos Parmeno, hos menses, quietum red-
dam, ne sursum deorsum cursites.

VT.

POST has voces, aded, ità, sic, tam, ta-
lis, tantus, tot, ferè nunquam poni-
tur Quod. sed Vt, cum subjunctivo.

Cicero pro Rab. Adeone hospes bujuse urbis,
V a adeone

dent. Cicero *forè, peregrè, intus, foris: Terent. Vide ne quò
hinc abeas longius.*

QUO.

AD Quò redduntur hæc: Huc, istuc, illuc,
eò, eodem, illò, aliquò, aliò, neutro, utròque,
quoquò, quocumque, quovis, quolibet, intrò, fo-
ris, peregrè, longè, nusquam. Terent. Abi Par-
meno intrò, ac me venisse nuntia.

QUA.

AD Quà redduntur hæc: Hæc, istæc, illæc,
aliquà, qualibet, quacumque, Terent. Plenus
am Remaram, hæc, illæc perfluo.

Quorsum.

AD Quorsum, id est, quem locum
versus, redduntur hæc:

horsum, isorsum, illorsum, aliorsum, deorsum,
sursum, dexterorsum, sinisterorsum, lavorsum,
prorsum, rursum, introsum, vel introsum,
reorsum vel reorsus, quoquoersum vel quo-
quoversus. Terent. Horsum pergunt. Idem, Sex
ego te totos Parmeno, his menses, quicquam red-
dam, ne sursum deorsum cursites.

UT.

POST has voces, adèd, ità, sic, tam, ta-
lis, tantus, tot, ferè nunquam poni-
tur Quod. sed Ut, cum subjunctivo.

Cicero pro Rab. Adèdne hostes hujusce urbis,

V 2

adèdne

adeone ignarus es disciplina, consuetudinisq; nostrae, ut haec nescias? Idem i. Tuscul. non sum ita habes, ut ista dicam.

Adverbia in VM.

ADVERBIA in VM, positivis gaudent, ut:

Parum, multum, minimum, tantum, quantum, aliquantum. Cic. ad Attic. Parum firma sunt, quae de Fratre meo scribis. Idem in Rull. Socer huius viri, multum bonus est. Idem de Finib. In rebus aperitissimis nimium longi sumus. Plaut. Credo timida es aliquantulum Soror.

Adverbia in O.

PAuld, nimid, aliquantò, tantò, cò, quò, multò, hoc pro tanto, comparativo adhaerent

Cicero: de Offic. Quantò superiores sumus, tantò nos submissius geramus. Cic. de amicis. Nec verò corpori solum subveniendum est, sed etiam menti atque animo multo magis. Plautus Cicero. Certe hoc maius habes testimonium amoris mei, quo maturius tibi quàm ceteris consilia mea volui esse nota. Lucius Cicero. ni, Ego valeo sicut soleo, paulò etiam deterius quàm soleo.

IN.

INTER

INTER

INTER

INTER

INTER

INTER

INTER

INTER

INTER

INTER

INTER

INTER

INTER

INTER

INTER

INTER

INTER

adeone ignarus es disciplina, consuetudinisq; nostrae, ut haec nescias? Idem i. Tuscul. non sum ita habes, ut ista dicam.

Adverbia in VM.

ADVERBIA in VM, positivis gaudent, ut:

Parum, multum, minimum, tantum, quantum, aliquantum. Cic. ad Attic. *Parum firma sunt, quae de Fratre meo scribis.* Idem in Rull. *Socer huius viri, multum bonus est.* Idem de Finib. *In rebus apertissimis nimium, longi sumus.* Plaut. *Credo timida es aliquantulum Soror.*

Adverbia in O.

PAULO, NIMIO, ALIQUANTO, TANTO, EODUNDUM, MULTO, HOC PRO TANTO, COMPARATIVO ADHAERENT

Cicero de Offic. Quanto superiores sumus, tanto nos submissius geramus. Cic. de amicis. *Nec vero corpore solum subveniendum est, sed etiam menti atque animo multo magis.* Plautus Cicero. *Certe hoc maius habes testimonium amoris mei, quo maius tibi, quam ceteris consilia mea volui esse nota.* Lucius Cicero. *Ego valeo sicut soleo, paulo etiam deterius quam soleo.*

IN.

INTER

O Tribus ca
nandi.
Terent. Phorm.
culandi. Cicer. T
sum: Vocan
amor abs re?

HA

HEV. & pro
porius voca
ing. Heu precor,
zum (pro dolor) de
frus: Modo Acc
Heu me miserum,
per iudavi, repre
Pro Deum hominu

Pro apud
cativum habet

Qua enim res en
pro eo in hac ut

INTERIECTIONIS

Constructio.

O Tribus casibus adjungitur: nomi-
nandi.

Terent. Phorm. O vir fortis atque amicus: Ac-
cusandi, *Cicer. Terent.* O me perditum: o me
fictum: Vocandi, *Terent.* O DAVE stane con-
tinuo abs te?

HEU, PRO.

HEU. & **prô.** modo nominandi, vel
potius vocandi casum postulant.

Virg. Heu pietas, heu prisca fides. *Livius,* Tan-
tum (prô dolor) degeneravimus à parentibus no-
ris: Modo Accusandi, *Cicero in M. Anton.*
Heu me miserum, cur Senatum rogor, quem sem-
per laudavi, reprehendere? *Idem, in Terrent.*
prô Deum hominumq; fidem.

Prô apud *Ciceronem* 2. *Philip.* vo-
cativum habet.

Qua enim res unquam (prô sancte Jupiter) non
corô in hac urbe, sed in omnibus terris
est

IN

INTERIECTIONIS

Constructio.

O Tribus casibus adjungitur: nominandi.

Terent. Phorm. O vir fortis atque amicus: Accusandi, *Cicer. Terent.* O me perditum: O me afflictum: Vocandi, *Terent.* O DAVE uane conamnor abs te?

HEU, PRO.

HEU. & **prô**, modo nominandi, vel potius vocandi casum postulant.

Arg. Heu prezas, heu prisca fides. *Levius, Tan-*
um (prô dolor) degeneravimus à parentibus no-
ris: Modo Accusandi, *Cicero in M. Anton.*
Ieu me miserum, cur Senatum cogor, quem sem-
er laudavi, reprehendere? Idem in Terrent,
prô Deum hominumq. fidem.

Prô apud Ciceronem 2. Philip. vocativum habet.

Que enim res unquam (prô sancte Jupiter) non
vidi in hac urbe, sed in omnibus terris

IN

est gesta major? Heu etiam. Dativo gaudent.
Plaut. Heu mihi, nequeo, quin sciam. Idem.
Heu misero mihi.

HEI, VÆ.

HEI, Væ, Dativo gaudent. *Terent.*
Heaut. Hei misero mihi. Idem, Væ mihi.
Hei etiam Vocativo additur. Plaut.
Hei Megadore, baud decorum facinus tui
factis facis. Terent. Heu mihi, laudo
tandem perdoluit, vires.

CON.

Quæ cum ac
 ar, similes casu
 in Anon. Quæ
 vires? Sa
 gloria, sua atq
 e. Quiddo prao
 denibus, aut vine
 sciam?

Quam, n
 idem itidem o
 scero Attic, Anx
 prodarg, quam are
 quam Senatus eic en
 commendatur? Idem
 Mediam, Senatus, a
 an Carilnam,
 alia pramun
 hujus decet

FI

III PRÆCEPTA.

est gestamajor? Heu etiam Dativo gaudent.
Plaut. Heu mihi, nequeo, quiviscam. Idem.
Heu misero mibi.

HEI, VÆ.

HEI, Væ, Dativo gaudent. Terent.
Heaut. Hei misero mibi. Idem, Væ mihi.
bi. Hei etiam Vocativo additur. Plaut.
Hei Megadore, baud decorum facinus tuum
factis facis. Terent. Heu mihi, laudum
tandem perdoluit, vires.

CON.

SYNTAXE

CONIV

Co.

Conjunction

Quæ cum ac

ur, simile casu

ic in Anson. Quæ

vinis? cirs? Sa

gioria, flua atq

est. Quid de primo

denibus, aut vine

scam?

Quam, n

oldem itidem

scero dicit, Anx

robare, quam a te

eam Senatus eic en

remundavit? Idem

sciam, Senatus, a

an Cautinam,

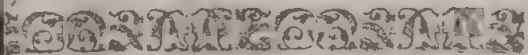
vobis premur

hujus dicit

1

FI

CONIUNCTIONIONIS

Constructio.

Coniunctiones copulativæ & disjunctivæ cum ad idem verbum referuntur, similes casus connectunt.

Terent. *Quis non doleat interitum talis viri & civis?* Salustius, *Divitiarum, & fore gloria, fluxa atque fragilis est.* Cice. *de Senectute. Quid de pratorum viriditate, aut arborum fructibus, aut vinearum, olivetorumq; specie loquar?*

Quàm, nisi, an, præterquam, & idem itidem casus copulant.

Terent. *An existimas ab ullo malle me legi obariq; quam à te?* Idem pro Sestio, *quem unquam Senatus civem, nisi me nationibus exteris commendavit?* Idem de Orat. *Refert etiam qui dicant, Senatus, an Populus, an iudices.* Idem in Catilinam, *Pro tantiis rebus nullum q; vobis premium postulo, præterquam hujus diei memoriam sempiternam.*

CON.

FINIS.

CONIVNCTIONIS

Constructio.

Coniunctiones copulativæ & disjunctivæ cum ad idem verbum referuntur, similes casus connectunt.

Terent. in Anton. Quis non doleat interitum talis viri & civis? Salustius, Divitiarum, & fore gloriæ, fluxa atque fragilis est. Cicero de Senectute. Quid de pratorum viriditate, aut arborum fructibus, aut vinearum, olivetorumq; specie loquar?

Quàm, nisi, an, præterquam, eisdem itidem casus copulant.

Cicero Attic. An existimas ab ullo malle me legi obariq; quam à te? Idem pro Sestio, quem unquam Senatus civem, nisi me nationibus exteris commendavit? Idem de Oratore. Refert etiam quid dicant, Senatus, an Populus, an iudices. Idem in Catilinam, Pro tanti rebus nullum q; vobis premium postulo, præterquam huius diei memoriam sempiternam.

FINIS.

CON.

EM

LIS A

CIET

MA

DE C

16

Impr. n

EMMANVE-
LIS ALVARI E SO-
CIIETATE IESV, GRAM-
MATICARVM INSTI-
TUTIONUM

Liber Secundus.

DE CONSTRUCTIONE
octopartium orationis.

N S S F,

Imprimebat IOHANNES SCHU-
BART.

Anno

M DC. XXX.

horus, di

na miff.

ct-pa.

paurs.

ecos (cr

sgers Gee

epura f

Launi

Facos.

geomora

Levencu

lam Cae

per, f

iz, quos

Cauni.

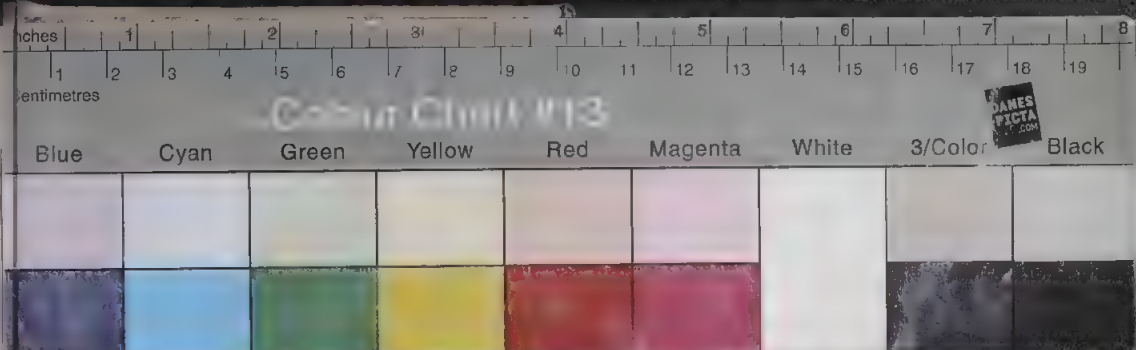
evam con

mentem

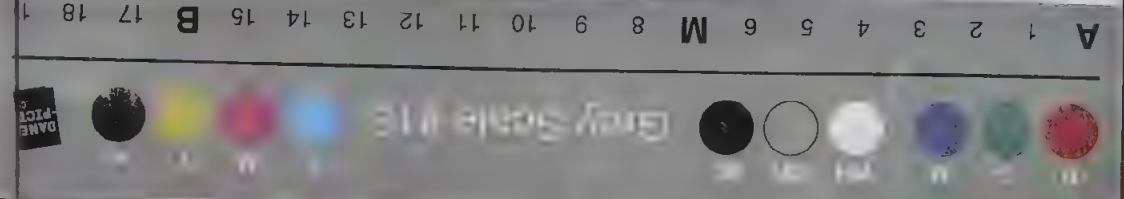
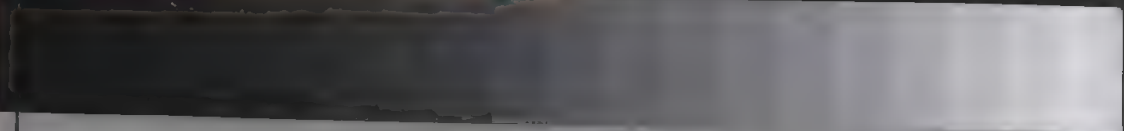
es corpa

gnita

Giz

servia: meta: 4.
ipse retroversus squalentia proculis ora
hodie corrumpitur. Iuv. Saty: 3.
Rex hodie minor est, bere quam fuit, Agg. 5.
adem cras, Cr.
Quandoquidem. Virg Eclog. 3.
picire, quandoquidem in molli confedimus herba.
acro, sanctus, habere brevem an longam secun-

DEOC

VM OR

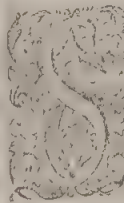
STR

LIBE

QUID

ET IN

DI

re scripserunt.

Transitiva, cum

in eundem dubium

Cic ad Att. lib

habet: altera

partes aut nulli

idem ad Q. Fr

discent, diliget

d. verum ab eo

Pax est tranquilla

stam, & Figur

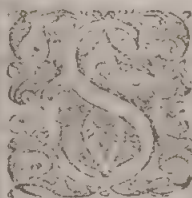
luis numeris pe

DE OCTO PARTI-

VM ORATIONIS CON-
STRUCTIONE

LIBER SECUNDUS.

QUID SIT SYNTAXIS,
ET IN QUOT PARTES
DISTRIBUATUR.

SYNTAXIS GRÆCE.

latine constructio; est re-
cta partium orationis in-
ter se compositio. Porro
recta compositio ea cen-
senda est, quæ usi sunt au-
tores, qui purè & emenda-

te scripserunt.

Hæc duplex est, altera
Transitiva, cum partes nimirum orationis
in casum dissimilem præcedenti transeunt.
*Cic. ad Att. lib. 2. Pompejus amat nos, carosq;
habet:* altera Intransitiva, cum orationis
partes aut nullum post se casum habent:
*idem ad Q. Frat. lib. 3. Valenti pueri, studiosè
discunt, diligenter docentur:* aut certè non
diversum ab eo, qui antecessit: *idem Phil. 3
Pax est tranquilla libertas.* VTRAQUE in lu-
stam, & Figuratam dividitur: illa omnibus
suis numeris perfecta, atq; expleta est: *idem*

Distributio
Syntaxeos.

I.

II.

Lentula lib. 1. Ego omni officio, ac potius pietatē, erga te, ceteris satisfacis omnibus, mihi ipse nunquam satisfacio: in hac, ut plena sit, non nihil desideratur: idem ad Art lib. 15. Ego, si Tyro ad me, cogito in Tusculanum, quæ omnibus suis numeris absoluta erit si duo verba addas hoc modo. Ego, si Tyro ad me venerit, cogito in Tusculanum proficisci: aut mutatur aliquid, ut iusta efficiatur. Idem ad eundem lib. 13. Quam turpis est assentatio, quam ververe ipsam turpe sit nobis. Si vita ipsa, dixisset, Iusta erat. De Figurata compisus postremo loco dicendum est. Nunc à iusta. e.g. Intransitiva, quod facilius, expeditiorq; sit, initium faciemus. ad quam antequam aggredior, illud etiam atq; etiam eos rogatos velim, qui hunc libellum sunt lecturi, ut ne agrè ferant, si Syntaxeos præcepta pluribus interdum illustrata exemplis offenderint: neq; enim casu, aut temerè, sed consultò & cogitato id factum est. Nam cum Grammatica præceptiones aride, jejuna, & insulse ipsæ per se sint, nisi veterum scriptorum nitore & elegantia condiantur, brevi domestica barbarie Latine lingua rudes insuscabunt.

DE CONSTRUCTIONE INTRANSITIVA.

Verbum

*V*erbum per
cedit. Non
culte, epide
Cicero. 5. val
leo. Iuventina
dem ibidem. Si

ET si ve
ferè accedit
culte. ut si lo
monstrum est à
ne non dicitur de
ment conuere
in quorum anim
infedisset. Qu
ficare ceter. v
et, quæ nullo p
VARRO lib. 3. de
appellat dec'mat
p'mque personis.
ROANDI, ut je
SPONDENDI, ead
bus demps. Or
eritur, amare
I'arionis locus lo
Ciceronis ante f
impersonalia non
13. more nostro h
sicut Pudicum,

Verbu n personale finiti modi antecedit Nominativus apertè vel occultè, ejusdem numeri & personæ.

Cicero, Si vales, bene est, ego quidem valeo. *Terentius in Eunuch* Quis hic loquitur? *Idem ibidem*, Quid istamur, cur nonimus hinc?

Lib. 14.

ETSI verba, que Impersonalia vocantur, Impersonalia antecedit Nominativus.

ferè antecedit nominandi casus apertè vel occultè, ut sex locis planum faciemus: satius tamen utrum est a vulgari, & communi præceptione non discedere, atq; in re non ita magni momenti commovere, quam stomachum is movere, in quorum animis, vetus opinio tam olim penitus insederat. Quanquam si quis hæc ad verum referre velit, nunnulla præut dubio verba reperiet, que nullum præfatus ante se casum habeant.

VARRO lib. 3. de analog verba impersonalia

appellat declinationum species, quæ habent tempora sine personis, quas species ait esse quatuor,

ROGANDI, ut seriturne? & sereturne? RESPONDENDI, eadem figura fieri, extremis syllabis demptis. OPTANDI, ut vivatur, ametur, vi-

veretur, amaretur. IMPLRANDI, & ceteri, qui

Varronis locus locupletissimus testis est, etiam

Ciceronis ætate fuisse cognita verba, quæ posterì

impersonalia nominarunt. Gellius lib. 15. cap.

13. more nostro locutus est, Veritum, inquit, sicut Puditum, Pigitum, non personaliter per

Species impersonaliu.

Impersonalium antiquitas.

GRAMMATICI INSTIT:

infinitum modum dictum esse, non à vetustioribus tantum videmus, sed à M. quoque Tullio in 2 de Fin. Primum, inquit, Aristippi, Cyrenaeorumque omnium, quos non est verum in ea voluptate, quae maxima dulcedine sensum moveret, summum bonum ponere. Hec ideo attulimus, ut intelligeremus non esse hoc verbum genus à junioribus Grammaticis constitutum, Qui impersonalia de medio susulerunt, non satis eorum naturam vniq; vocabuli videntur perspexisse. Non enim ita impersonalia appellantur, ut in, praepositi privationem nominativus persona, ut vocant, agentis, vel patientis declaret, ut vulgò persuasum est, sed ideo impersonalia sive species declinationum, quae habent tempora, sine personis à Varrone dicuntur, propterea quod privantur praecipuis personis, hoc est prima, & secunda: atq; ita se rem habere ex eodem Varrone suo loco apertissime demonstrabimus. Quae de re hoc loco ne verbum quidem faciat praepositor, qui suis auditoribus consultum volet. Agentis & Patientis voces, quas pleriq; huic praeposito addunt, consultò praeiungimus, tum quod parum faciant ad eius cognitionem, tum vel maxime, ne cui ansam praeberemus philosophandi, non sine temporis iactura, & puerorum cruciatu.

APPENDIX.

PRIMA, & secunda persona ferè non expli-

Cur impersonalia dicantur.

explicatur, nificamus.

Autur ad Heraculo patriam liblo esse non curat.

Aut cum dicimus

Idem, Tu i

Verrem, Tu in

Tu; plus si

psum per se e

Hic, ne au

ne terreantur y

discent suo temp

numero, ne terr

Nos Vos, non su

terea de causis e

terum scriptis le

docuit.

II.

Verbum i nomina

Cic. in Orotore clarat officij.

Non est ment

explicantur, nisi cum diversa studia significamus.

Autor ad Herennium, Ego capitis mei periculo patriam liberavi, vos liberi sine periculo esse non curatis?

Aut cum plus significamus, quam dicimus.

Idem, Tu istud ausus es dicere? *Cicero in Ibidem I. sc*
Verrum, Tu innocentior, quam Metellus?

Tu, plus significat, quam verbum ipsum per se declarat.

Hic, ne aut discretionis, aut emphasis nomine terreantur tyrones, rem teneant, vocabula discant suo tempore. *Admonebantur* sepe numero, ne tertio quoque verbo, ut sit, Ego, Tu, Nos Vos, non sine nausea essint. Alijs preterea de causis explicantur hæ personæ, quas veterum scriptis legendis, usus optimus magister docebit.

II. APPENDIX.

Verbum infinitum interdum partes nominativi agit.

Cic. in Oratore, Oportere, perfectionem declarat officij. *Terentium in Heautontimorumeno*. Non est mentiri meum.

Item verbum cum suo casu.

Lib. 7.

Lib. Epi. ad
Brutum.

Cicero ad Marrium, Vacare culpa, magnum
est solatium. Brutus ad Att. Dolet mihi
quod tu non stomacharis.

Membrum
orationis,
pro Nomi-
nativo, cum
verbis certis

I.

VERBA Apparet, Fallit, Fugit, Præterit,
Latet interdum loco nominativi membrum
orationis habent. Cic. 2 Phil. Non dissimulat
P. C. apparet esse commotum; sudat, pallit Idem
in Bruto: Legimus epistolas Cornelia matris
Græchorum, apparet filios non tam in gremio
educatos, quam in sermone matris. Idem ad Att.
lib. 12. Approbat illas ceteras non illius esse.
Idem in Oratore Quem quæso nostrum fecerit,
an vos esse facturos? Lucius 1. bell. Maced. Non
fecerit Achæas, quos spectasset tam benigna polli-
citantio. Cic. ad Att. lib. 7. De Dionysio fugit me
ad te antea scribere. Idem ad Sullum libro 13.
Non me præterit nos eam Ephesi expectos esse.
Plin. lib. 2 cap. 20. Latet plerumque magna cæli
affectatione compertum a principibus doctrine
viris, superciliis trium siderum ignes esse.

II.

IDEM accidit nonnunquam verbis Passivis.
Cic. de Amic. Tarquinius dixisse ferri, tum-
cum exul esset se incluisse, quos fidos amicos
habuisset, quosque infidos. Idem 5. Tusc. Ex qui-
bus bonorum beatam esse vitam, concluditur.
Plin. lib. 8. cap. 3. 2. Qualem fuisse traditur L.
Serrorij cernam. Quo idem verbo vide-

III.

tur,

usu venit: mod-
ita: idem ad beg-
tem: mo to: d-
12. Vm d-
ena, p-
s, qua ibi: d-
i: d-
entulum m-
s, & qu-
Plura e-
us in Com-
th. Et S. C. ut
lib. rent Tribu-
accrent. Iac-
enari a permis-
ante eundem in
Rom s-
id e-
st: ce que e-
pau: si: d-
pau.

III. 4

Vocales cep-
rale deside-
Cic. ad Att. H-
Valerius,
Nonnunqua-

et usu venit: modo aperte. Cic. 5. Tusc. Non
 hi videntur ad beatè vivendum satis posse vir-
 tem: modo obscure, Idem ad Atticum.
 b. 12. Velim aliquando, cum erit tuum commo-
 dum, puerum Lentulum invisas, cui, de manci-
 pis, quod tibi videtur, attribuas: deest enim,
 attribuenda esse. Ad eundem ibidem, Quod
 entulum invisas, valdè gratum, pueros attribue
 quot, & quos videbitur, deest attribuendos.
 Plura eadem exempla adjungam, quæ Bu-
 rius in Comment. Lingvæ Græcæ affert. Pro Rab.
 17b. Fit S. C. ut C. Marius, L. Valerius COSS.
 abiberent Tribunos plebis, & Prætores, quos ipsi
 edicerent. Idem in Frumentaria Conspicienda
 enarius permittit, ut vin, & olei decumas, quas
 ante vendere in Sicilia Quæstores conque-
 rent, vendere, legemque his rebus, quam, sis
 videretur, edicerent. Cæsar lib. 4. de bell. Gal.
 Ad hæc quæcum est, Cæsar respicit, lege Bu-
 rium si tales plura.

III. APPENDIX.

Vocales copulatæ sæpe verbum plu-
 rale desiderant.

Cic. ad Att. Hic nobiscum sunt Nicias, & Lib. 10.
 Valerius.

Nonnunquam omittitur conjunctio.

A 5. Idem

Lib. 12

*Idem ad Q. F. Frons oculi, vultus persape-
mentuuntur, oratio verò laxissime.*

Voces copu-
latae.

*VOCES copulatas appellamus, conjunctioni-
bus copulatis vinctas. Hic nulla facienda est
mentio syllabeos, autzeugmatis, nec agere ferat
magister bene docendi studiosus, si tenelli audito-
res figurarum nomina ignorent, dummodoremi-
psam teneant.*

Vocibus co-
pulis sin-
gularibus

*SVNT, qui non audeant vocibus copulatis
verbum singulare attribuerè: cum M. Tullius
aliqui, idonei aurores quàm frequentissimè in-
loquantur, maximè ubi de rebus inanimis est
sermo. Cic. pro C. Rab. Virtus & honestas, & pu-
dor cum Consulibus esse cogebar. Idem de Senect.
Mens enim, & ratio, & consilium, in senibus est.
Idem ad Q. Fr. lib. 3. Me jam & mare istuc soli-
citat. Idem ad Octavium, Nisi fortè eos appello,
quorum aures, atq; animus à nobis abhorret. I-
dem ad Att. lib. 12. Mihi & res & conditio pla-
cet. Idem ad Pompejum lib. 5. Scribam aperitè,
sunt & mea natura, & amicitia postulat. Idem
pro Quinct. Non eò dico C. Aquilli quo mihi ve-
niat in dubium tua fides & constantia. Idem ad
Att. lib. 7. Dionysius noster, qui est nobiscum, &
Nicias Cere non rebatur oppidum esse Pirea. Idem
ad eundem lib. 16. Egit pater & filius, ut tibi
ponderem, Idem pro domo sua: Ubi enim tuleras,
ut aqua & igni mihi interdiceretur? Idem ad
Catonem lib. 2. Dux nobis, & auctor opus est. O-*
mitto,

*in eo plura quidem
Gall. Galla al. zig
Reliqui Aurores Sc
Libertas & anima
ita vobis manifeste
experiri, non mihi
positus pro eis aut
cum i. ab lib.
gloria animam lo
Consul fuit Tull
i. Afort in eo m
gnum. Plin. li. 1
chias bus anno pa
Auctoritas dig
et secum. Car
disciplina delect
aliquid inter
Virg. i. An. Re
gum Oratores si
Domum cum At
dem. Carin. O
us consularis. Id
Sexto, si re velin
IV.
V Erbum p
nam loqu
quàm secund
adponitur.*

multus persape
mè.
conjunctioni
da faciendæ est
nec agere ferat
tenet audire
hummodorem.
verbus cornuati
um M. Tullius
quæritime occ
uamapina et
bonitas, & qu
temat sine, &
injenbus et
mar. rursus
te eos appa
pberet. I.
conuictus a
ribam aperit
mias. Idem
quod mihi ve
ria. Idem ad
notitiam, &
te Picea. Idem
fatus, ut tibi
enuncieras,
or? Idem ad
opus est. O
misit

niteo plura ejusdem testimonia. *Cæsar lib. 1. bell. Gall. Gallos ab Aquitanis Garumna flumen, & Belgis Matrona Sequana dividit. Salsus. in Cat. Libertas & anima nostræ in dubio est. Ibid. Ne ista vobis mansuetudo & misericordia, si illi arma ceperint, in miseriam convertetur. Ibidem, Dissidius præsidys uti res atq; tempus monbat. Livius 1. ab Uleb. Tum etas viresq; cum avita gloria animum sollicitabat. Varro 1. de analog. Consul fuit Tullius & Antonius. Quint. lib. 6. cap. 1. Affert in his momentum & etas, & sexus & pignora. Plin. lib. 9. cap. 50. Piscium lapsus & nichitas bis anno parit. Sueton. in Claud. cap. 30. Auctoritas dignitasq; forme non desunt stanti, et el sedenti. Curtius lib. 8. Persivum te vestis & disciplina detestat. Poetæ etiam verbo plurili aliquando intercedente præposuione, Cum, Virg. 1. An. Remo cum fratre Quirinus pene dabunt. Oratores singulari. Cæ. ad Q. Fr. lib. 3. Domitius cum Atellula certus esse videbatur. Idem 1. Carilin. Osculus est cum liberis M. Fulvius consularis. Idem ad Atticum 1. Tu ipse cum Sexio, scire velim, quid cogites.*

Poetarum
popula.

IV. APPENDIX.

Verbum plurale nobiliorem personam sequitur. Prima nobilior est quam secunda & tertia: Secunda tertiæ præponitur.

Cicero

Lib. 14.

Cic. ad Terentium. Si tu & Tullia lux nostra
valeris, ego & suavissimus Cicero valemus.

Hic utuntur interdum oratores numero singu-
lari, sed rarius, *Cic. pro Rab.* Nam cum existe-
rent nonnulla, sed per pauca tamen sententia, que
censerent, ut *Triumviri*, ut *prefecti*, ut *comites o-*
*ra*nes *magistratum* hac lege tenerentur, vos,
vos inquam ipsi & senatus frequens restitit. I-
dem in *Silvest.* Qui mihi dies, si cum reliquis
vita refertur, animo quidem meo superet: cum
unusquisque vos, populumque Romanum frequens adven-
it meo gratulatus est. **POETA** etiam interce-

Nota. dente prepositione, Cum, verbum multitu-
dinis præstantiori personæ reddunt. *Virgil.*
2. *Æneid.*

-- dicellimur inde *Iphitus*, & *Polias* mecum.

Oratores vero verbum nominativo reddunt
nulla habitatione ablativi. *Cic. ad Att. lib.*
3. *Att.* quoniam jam ante vidisses, nec totum ani-
mum tuum moreretur mecum de discessu. Quod idem
& poeta faciunt. *Horat. in arte poet.*

Tu quid ego, & populus mecum desideret, audi,
Ovid. 1. Fast.

Tu quoque cum *Druso* præmia fratre feres.

Verbum personale infiniti modi po-
stulari ante se accusandi casum.

Lib. 15.

Cic. ad Att. Hunc quidem nimbum cito
transissetor. *Ter. in Adelphis*, Salvum te
advenire gaudemus.

DE

DE AD
SUBSN Omina ad
Participia,

Participia,

Participia,

Cic. in *Venerem*

stas perfrigida,

Eunuch. in *bun*

Curus, Parva si

num exनाविर

PARTICIPII

Dicendus, Vilius,

dem generis. si tu

tur, non cont. nu

trent. *Quoniam*a *Cicerone* ageretur

Tullio, avari delat

post utrumque co

conferentis p. *teru*p. *apellat* e. *cap. 10*et. *Respon. p. 10*e. *7. Quid qu*

ultimo, habenda

confectionem

verborum, sed

terminum corou

p. *ad hunc* natus.

DE ADIECTIVIS ET
SUBSTANTIVIS.

Nomina Adiectiva, Pronomina, & Participia, cohærent cum suis substantivis genere, numero & casu.

Cic in Verrem, Erat hyems summa, temperas perfrigida, imber maximus. *Terent: in Eunuch.* Ille bonus vir nunquam apparet.

Lucr. Parva sæpe scintilla contempta, magnum excitavit incendium.

PARTICIPIA Factus, Creditus, Dicitus, dicendus, Visus, Appellatus, & cætera ejusdem generis. si inter duo substantiva ponantur, non continuo cum præcedente consentiunt. *Quis enim sic audeat loqui?* Resp: *postis*

Cicerone appellatus est *Antonius*. *Plautus* a *M. Tullio*, *ajunt* dictam *Clodium*. Nec itidem si ost utrumq; collocemur, cum alterutro consentire poterunt, nisi quis existimet (ne rappositis exemplis recedamus) bene Latine dici, *Reipub. postis* a *Cicerone* *Antonius* appellatus est.

Quid igitur observandum? Lex hæc est, habendum esse rationem, quod ad constructionem attinet, non collocacionis verborum, sed ipsarum rerum: ut enim permutatæ verbis non mutatur sensus, ita nec constructionis ratio. Itaq; quæcumq; modo disponitur

Participia
inter duo
substantiva
posita.

tur

tur substantiva, eadem erit constructio. Antonius a Cicerone appellatus est. Reip. pestis, hic est rerum simplex ordo. Commutata, versa, ut liber.

substantiva muta quadam roandis: Antonius & participium Appellatus semper coheret. Liv. lib. 6. bell. Mac. Ludig, ob dedicationem sua. At, quos primos scenicos fuisse Valerius Antiauctor est, Megalesia appellatos. Idem lib. 8. bell. Pun. Cere porcus biceps, & idem magnus, idem femina natus erat, Plin. lib. 5. cap. 5. Dein Puteoli colonia Dicarchia dicta. Ibidem, Oppidum Pestum Graecis Posidonia appellatum. Justin. lib. 1. de Semioneide, Sic inquit, primis in iis sexum mentuta, puer credita est. NON me fugit meum probatos scriptores aliter locutus fuisse: sed tunc signata est constructio, quos ita imitabimur, ut ab eorum vestigijs ne digitum quidem discedamus, nisi volumus in solæcismum, aut eius speciem incidere. Cic. de Divin. O definitionem incredibilem: non enim omnis error stultitia dicenda est.

Terenti in Phorm.

... nunquam eque, inquit, ac modo.

Paupertas mihi onus visum est, & miserum & grave. Liv. 1. ab Urb. Gens universa Veneti appellati. Idem lib. 9. bell. Pun. Populus frequens dona Dea in Palacium tulit, lectisterniumque & ludi fuere Megalesia appellata. ILLA nescio quid absente nobis domi turbatum est: Triste lupus stabulis Dulce satis humor: & quae sunt ejusdem

genus, ad genus
Hic denumum

APP

Substantiva c
vum multu
Livius Hippo
hagine, sed ori
Quod si ad

meri, cum vit
numero, & ca
Cic. de petiti
rogantia, multo
superbia, multo
tenda est. Ter.
pus quid faciat ali

CONIUNCT
qua connexa cor
Paulus Jureconsul
significat. O
tionem, neg. dis
pronuntiantia vel
bitur. Idem ibid
conjuncta pro dis
ita pro conjuncti
gulare adjectivi
additur, ita tan
cat, Cic. de unive

in generis, ad figuratam constructionem, vel potius Hellenismum spectant, quare reserventur suis locis.

APPENDIX.

Substantiva conjuncta ferè adjectivum multitudinis requirunt.

Livius Hippocrates, & Epicles nati Carthagine, sed oriundi ab Syraculis. Bell. Pun. 4.

Quòd si adjectivum singularis sit numeri, cum vicinore substantivo genere numero, & casu contentient.

Cic. de petitione Consulatus, Multorum arrogantia, multorum contumacia, multorum superbia, multorum odia, ac molestia pericunda est. Ter. in Eunuch. Viden' etiam, & cuius quid faciat alienus?

CONIUNCTA appellamus substantiva, ut connexiva conjunctione colligata sunt, sic Caelius Iureconsultus lib. 50. Pand. de Verborum significacione. Oratio, inquit, quæ neq. conjunctionem, neq. disjunctionem habes, ex mente pronuntiantis vel disjuncta, vel conjuncta accipitur. Idem ibid. Sæpe ita comparatum est, ut & conjuncta pro disjunctis accipiantur, & disjuncta pro conjunctis. NONNUMQUAM singulare adjectivum, & pluribus substantivis additur, ita tamen ut cum viciniori coherat, Cic. de univers. Nox igitur, & dies ad hunc modum

Substantiva
conjuncta
quæ.

ac modo.
& necesse est
concedit l'one
quæ frequens
interuenit.
ILLA nullo
modò: Triste lo
quæ sunt em
de m

modum, & ob has generata causas unum circum orbis efficit, Idem in *Pisone*, *Lex Elia*, & *Fusia eversa est*, propugnacula, murij, tranquillitatis, & orij. Poetæ substantivis præpositione, Cum, copulatis, plurale adjungunt suo jure. *Ovid. 2. Metum. Soris eadem Ismaros Helbrum cum Strymone siccat.*

II. APPENDIX.

Adjectivum plurale præstantius genus sibi vendicat. Virile præstantius est muliebri, & neutro.

Bell. Maced. 7.

Ab Vrbe 10.
Æneid. 7.

Tet. in Andria, Domus, uxor, liberi inventi invito patre *Lælius*, Decem ingenui, decem virgines partim omnes, matrimijq; adhibiti *Idem*, Consilia, populi, exercitus vocati *Virg.* Calosq; reponunt

Almonem puerum, tædumq; ora *Galesi*.

Neutrum muliebri præfertur, præcipue cum de rebus inanimatis sermo est.

In Catil.
Idem.

Salpistius, His genis, ætis, eloquentia proparia fuere. *Idem*, Divitiæ, decus, gloria oculis sita sunt.

ADJECTIVUM FEMININUM interdum respondent v. con. ori substantivo pluralis numeri. *Liv. 7. bell. maced. Hic S. C. Lucræq; à Sp. Postumio prætoris in Horturiana valle sine Lucania tumen lipp.* (si locus non est vitiosus) acriter locutus est.

Venerat, binæque
Sine exoritur quædam
Progenies, a latere
Illic, ceteris tum ævo
omnibus, eam re
tressa & ejus man
que jus docent, n
quæreperatur)
...sunt
...deris pla
...ad mon
...fuerit
...casi, fina
...man
...simile. *Liv. 4. 8. a*
...est. *Lutium* (in
...non enim ad cor. m
...Lutium & Camp
...men in qua gra
...Poeta. 10 m. m
...tionis, Cum, nu
...sq; in tantam
...hanc l. 2

Cum substantivo
rum plerumque
multitudinis.

— mensuraq; juris

Vixerat, hinc ieges, & plebiscita coacta.

Quo exemplo quidam adducti arduitate sunt neu-
tro generi in univertum, personarum praestare:
alij vero tum demum muliebri neutrali ante-
ponunt, cum de rebus animatis agitur, ut Lu-
cretia & ejus mancipium sane caste: alij paulò
refusus docent, nuntium id fieri (si tamen un-
us reperitur) cum participium adhibetur; ut
locutus sum matres vestras, earumq; mancipia
vestri desiderio flagrant. Sed cum veterum
testimonys id minime doceant, resq; in dubio
sit, tutius fuerit circumsione uti hoc modo, Lu-
cretia castissima fuit, qua virtute etiam ejus
mancipium floruit, aut ornatum fuit, aut quid-
am simile. Liv. l. 8. ab Urb. figuratè masculino usus
est. Latium (inquit) Capuaq; agro multat:
non enim ad vocem sed ad intellectum retulit, hoc
est, Latini & Campani. Vnde Budæum in com-
mens. lingua græca.

OB T A suo more etiam intercedente præpo-
sitione, Cum, numerum multitudinis, gene-
risq; præstantiam amant Ovidius 3. Fastor.

Ilia cum Lauso de Numitore sati.

III. APPENDIX.

Ubi substantivis rerum inanimata-
rum plerumque jungitur neutrum
multitudinis.

B

Liv. Ira

Neutro ge-
neri, num
fœmininū
præstet, cō-
troversum
est.

Bell. Mac. 7. *Ira & Avaritia imperio potentiora erant.*
 Bell. Mac. 5. *Idem, Formis portum, mirumq; de calo tæla nu-*
 Ab Urb. 1. *ciatū est. Idem, Jam ludis, latimq; instaurata crē-*

NE forsè suspiceris apud historicos tantum re-
 periri hoc genus loquendi, unum atq; alterum lo-
 cum ex Cicero afferam. de Off. Quia similitudo
 nem natura, ratioq; ab oculis transferens, multi-
 tiam magis pulchritudinem, constantiam ordinem
 in consilijs, facilitatq; conservanda putat. Idem 5
 Tusc. Quamobrem cum sessiones, & flexi fractiq;
 motus, quales procerorum hominum esse solent, co-
 tra naturam sine, imò contrario moderati habitus
 affectiones, usq; corporis apta esse ad naturam vi-
 dentur. Cum poit neutra, masculina multitu-
 dinis ponuntur. Solet Cicero cum masculinis
 jungere adjectivum. In Catil. 4. Video P. C.
 in me omniū aestrū ora, atq; oculos esse conver-
 sos. Idem Som. Scip. Consilia ceteriq; hominum jure
 sociati, quæ civitates appellantur. Idem ad Att. l.
 1. feminino plurali viciniori, reddidit adjectivum
 Nobis inter nos nostra sive incommoda, sive vici-
 a, sive impuras esse tolerandas. Prætermitto illud
 de amic. c. 43. Polypus, & Chamelecon glabra sunt.
 Jam hic auctor non omnibus facit satis. Quo pa-
 tello Plin. l. 9. c. 28 videtur locutus. Mollia sunt
 Loligo, Sepia, Polypus. & cetera ejus generis ni-
 similia, si videris genera, dixerit enim: Sunt
 autem tria genera in primis, quæ mollia appel-
 lantur. In His neutrum jungitur cum mascu-
 lino

Relativum
 Recordat: cum
 & numero
 Cic. ad Ter. N
 diligat. Idem a
 eras tres epistolas
 Idem ad Att. O
 non novit.
 Item pronon
 & Idem, cu
 Quam ad Att. Eur
 am tuos pter
 monentium con
 reddidit.
 Si plura ante
 tionibus figura
 relatiuis, quod
 dum est. Cic.
 Quia auctoritate
 a augere potest,

re rerum animarum, quod mox in relatione
debet. SERVATUR interdum simplex con-
structionis ratio Quintil. lib. 1. cap. 10. Tran-
smus id quoque, quod Grammaticè quondam
Musici iuncta fuerunt. Juvén. lib. 9. Miseri-
cordia & perfidia in eo pari jure dilata.

Cum masculinis rerum animarum neutri multitudinis jo-
gitur.

RELATIVA.

Relativum Qui, Quæ, Quod, con-
cordat cum antecedente in genere
et numero

Cic. ad Tit. Nemo nos amat, qui te non
diligit. Idem ad Terent. Accepi ab Aristoteli
tres epistolas, quas lacrymis propè delexi.
Idem ad Att. O te ferreum qui illius periculis
non moveris.

Item pronomina Hic, Iste, Ille, Ipse,
is, & Idem, cum sunt relativa.

Idem ad Att. Eueni mihi Antium, venit, ob-
tiam tuus puer: is mihi literas abs te, & com-
mentarium consularis mei græcè scriptum
eddidit.

Si plura antecedant substantiva conjun-
tionibus ligata, idem observandum est in
relativis, quod paulò ante de adjectivis di-
ctum est. Cic. in Offic. Propter summam, & do-
loris auctoritatem, & artibus quorum aliter te scien-
tia augere potest, aliter exempta.

Idem ad Q. Cæcil. l. 3 ad Att. Sed tibi venire in mentem: certò scio quæ vita esses nostra, quæ suavitatis, quæ dignitatis ad quæ recuperanda per fortunam incumbe. Idem 2. Philip. Reperebant præterea Deos penates patros, aras, focos, larrem suam familiarem, in qua tu invaseras. INTERDUM redditivum relativum viciniore substantivo. Idem in Pisonem. Mihi non venter in mentem, furorem & insaniam optare vobis, inquam incidistis. Liv. 7. bell. Maced. Oppida, vici, castella, agri, qui ad Pifidiam vergunt. CÆSAR masculinis, in feminino rerum animatarum, Relativum neutrum reddidit. 5. bell. Gall. Leporem, & gallinam & anserem gustare fas non putant, hæc tamen alium animi voluptatis causa, ubi non speciem, sed genus Animal respexit. Hæc tamen animalia alunt. QUIDAM personam addunt, in qua etiam relativum cum antecedente consentiat: negant alij addendum, quod nullam certam personam includat protocabulum, sive relativum, unde à veteribus infinitum pronomen appellatum sit: quæ de re supra in Rudimentis satis dictum est. Hæc & ejusdem generis questionibus prætermisissis, multis propositis exemplis exercantur pueri quam studiosissime, nullusq; præmittatur dies, quin aliquid latine scribant: Ita enim fiet, ut brevi magnos faciant progressus. Assuescant deniq; potius commendatè loqui & scribere, quare præparè disputare.

Relativum
neutrū cum
in masculinis
& femininis
nisi res a-
nimatarū.

are. Placere co-
mendatè loqui,
pugnè agere, maxi-
mos excitant, alius
sunt. Itaque limi-
tandante, quod
gratulo imminebi-
le est. Ita ut refer-
gerat, Quatio
antece le is p
Cicero ad Att. Pimp-
si, ipse se affert
obscuro, natum i
Sui & Sui quid
addunt, si amf
dignatur.

AP

Relativum C
cedentem p
genere, nume
nulle coheret
Cicero pro Sylla
deionlio et Tol
Quo cum Marci
propositam mihi a
culana, Quam
excitatur. Idem
me si nesci, quon

re. Ille verò concertationes, in quibus de li-
nenda oratione, de orthographia, de notandis
istis agitur, maxime sunt utiles: nam & ani-
mos excitant, alacriores reddunt, & ingenia a-
iunt. Illud Plin. lib. 8. c. 35. Nube gravida
indedante, quod vocant tempestatem albam,
quando imminet: & alia id genus figura
conservationi reservavimus. Illud penè me fu-
erat, Orationis membrum interim vice
intercedentis ponis idq; in neutro genere.
Sec. ad Att. Pompejus, quod mihi summo dolori
est, ipse se afflexit. Idem pro Cornelio Unum
habetur, namque & debus, quod nemo negat.
Sui & Sui quidamys relatiuis, quæ peshimus.
Adhuc, sed cum sint reciproca, in suum locum
refertur.

Membrum
orationis in
neutro gene-
re, vice an-
tecedentis.

APPENDIX.

Relativum Qui, Quæ, Quod, cum an-
tecedenti præponitur, cum eodem
genere, numero, & casu perquam ve-
nuste coheret.

Cicero pro Sylla, Quæ prima innocentis mihi
scientia est volata, incipit. Idem ad Atticum
Quos cum Mario pueros & Trebatio miseram,
epistolam mihi attulerunt. Idem in prima Tus-
culana, Quam quisque artem noris, in hac se
exerceat. Idem ad Atticum, quibus de rebus ad
me scripsisti, quoniam ipse venio coram videbimus

Lib. 9.

Lib. 12.

has numeris aditus, sum ipse p. n. ignarus. Quibus opem
 et, & siheretis disciplinam diligentissime, frater tuus pro ne
 3. Quamvis ordo dicitur. NONNUMQUAM in hoc loquendi
 re: laen, pro R. enere verborum ordo perturbatur, atq. sic ora
 terij, antiquo durior: ponam unum exemplum, quo res fiat
 ante mortuam est amor. Vrsi quam urbem statuo, contra est: o
 H. ren. l. 1. Omnis est plena atq. iusta: auser antecedens,
 statueret, qua quod prece Re. atq. cum sit, Quam urbem statuo,
 Gal. Eni. omnis. Eius est: per. eleganter es locutus. Inverte ver
 como exire possit. Urbem quam statuo vestra est: paulo du
 quibus, re. con. tus locutus es, latine tamen. Itaq. in hac & si
 ma. p. re. in. n. ubus locutionibus non ponitur casus pro casu
 hic tamen, in d. inter. cum perturbatur in verborum ordo. Sed
 ca. tunc nam. re. hic in figuram constructione.

Præpositio
 ordo verbo
 rum.

QVod si inter duo substantiva pona
 tur, cum alterutro consentire po
 terit, etiam si alterum proprium sit.
 Solusi. Est locutus in carcere, quod Tullianum
 appellatur Curius. Darius ad eum locum,
 quem Amaniam Pyrus vocant, pervenit.

Relativum
 cum alteru
 tro conveni
 re potest.
 Catil.
 Lib. 2.

PROPRIMUM substantivum non rapit ad se
 relativum, ut quidam arbitrantur. Cicero de
 Nat. Procius a terra Jovis stella feritur, qua
 phaeton dicitur. Livius lib. 6. bell. Maced.
 Hercule sacrificium fecit in loco, quem Py
 ram, quod ibi mortale corpus ejus sit crematum,
 appellant.

II. APPENDIX.

Quantus, Qualis, & cetera id genus nomina cum relativa sunt, non cum antecedente, sed cum consequente substantivo, genere, numero, & casu consentiunt.

Lib. 19.

Relativa
accidentis.

Cic. ad Cass. Dixi de te quæ potui, tanta contentione quantum forum est. *Idem in Bruto*, Ille nam in Tiberio Graccho Cajog, Carbone talis mens ad rempub. bene gerendam fuisse, quale ingenium ad bene dicendum fuit.

DECERUNT sunt, quæ relativa accidentis vocantur. *Quantus, Qualis, Quot, Quotus, Quotum, Quotuplus, Quotuplex, Quotennis, Cujus, cujus, cum, cum, Cujus, quorum* exceptis primis duobus ferè, quod ad rem attinet, nullus est usus. Quare putato, hæc dissimilia esse; quorum enim miserè pueri sine causa cruciabuntur? nolim hic nimium sollicitum præceptorem de vocabulorum ratione, cur hæc accidentis illa die quibus supra diximus, substantia vocentur, Nisi verò etiam Categorie Aristotelis sint explicandæ. Sini itaq; contenti adoloscences syntaxicos cognitione; substantiam & accidentis reliquant. Dialecticus autem cerè uno verbo explicentur: substantiæ vocari relativa, quod nomina substantiva referunt, accidentis verò, quod adjectiva. Quatuor illa, Alter, Alius, Reliquus, Cetera, ceterum. quæ

Relativa
liberitatem.

na diversitatis rel
y zero in part
uldemstanting
consequens am
erendum am
ent.

III. A

NOMINAT

ADJECTIVO

Relativo d

Nominativu

vum & sub

precedens, in

stontos & po

ore consentiu

crepent.

Irg. Pars in

temerant hign.

gou. p. r. centes

gram. p. r. Ter

qui me perdedu

In compositione

mandi mren fr

sensu mren h

erfio numero at

a: Pars in

et diversitatis relativa quidam appellant,
 vero in pariter nominibus adnumerant,
 aldem sunt ingenij, nam negatio antecedens
 consequens amplectuntur, ut Pueri ingenus
 recundam amant: catemq; animi crua-
 entia.

III. APPENDIX.

OMINATIVO, ET VERBO:
 ADJECTIVO ET SUBSTANTIVO:
 Relativo & Antecedenti, com-
 munis.

Ominativus, & verbum, adiecti-
 vum & substantivum: relativum &
 antecedens, interdum, maxime apud
 historicos & poetas sensu, & significa-
 tione consentiunt, quavis voce di-
 repent.

Ure, Pars in frustra sonans, veribusq; AEn. 1.
 ementa figunt. Pars in vacantes lusus Bell. Maced.
 pars recientes suo umbra, qualem humo 7.
 am, pueri. Terent. in Andria. Uxor hic scelus,
 me perdidit.

In constructione proprie loquuntur voces: ali-
 ando tamen spiritus potius significationis, one non tã
 sensus rationem habentes, quam totum, di- voces quã
 rsof numeros atq; genera conjungunt, & verbi quãdum
 a: Pars in frustis cecant. Pars, singulari spectatur.

est numeri, si vocem spectes, at pluralis, si signifi-
cationem: nam, Pars, aliquot significat c
Trojanum merito igitur ei datum est verum mu-
ritudinis, Secant. Item pars generis est sum-
ma, si vocem attendas: si vero sensum, ac sig-
nificationem consideres. s. p. masculini est gene-
ris, Pars in juveniles lusus versi. Idem 1. ab Ur-
be. Maxima pars, ut ante dictum est, ab equi-
tribus in flumen acti: siquidem, Pars, milites
significat in juveniles lusus versos, & in flumen
actos. Idem 2. ab Urbe, Catena multitudo force-
derunt quisq. ad supplicium lecti. Scelus eodem
modo, & Senium, cum masculinis adjectivis, ad
relationis adiunguntur, scelerum, & senem sig-
nificant. Terent. in Eunuch.

Ut illum dydæg. senium perdant, qui me-
hodie remoratus est.

Denique huius loci sunt nomina, quæ nu-
mero singulari multitudinem significant, ut
populus. Ovidius 2. fast.

Thina senam, placentq. novum praeturbæ Qui-
rinali.

Si patris aras in hisamq. colant.

Terent. in prol. Hecyræ. -- populus convulsæ

Tumultuantur, clamant, pugnant de loco.

PRÆTEREA nonnulla partitiva, cujusmodi
sunt: Quisq. Vterq. Neuter, Vter, Alter, Ali-
quus Aliquis. Livius 1. ab Urbe, Pro se quisq.
seus regium, a. vin queruntur.

Idem

Idem 2. Missi con-
paribus. Plaut.
Idem. Menach.
Vter meruisse alpa-
-- quous tuden-
Uc caveres, Neuter
Idem. lib. 2. c. 30.
Sunt autem altera
Alcanumq. ra-
Averum in alt
Sanguis in Cati-
pauit alium expei-
S. in metuo esse
transsemita epie figh-
ste aliquis altum
p. scribi: Aquas
en singulariter al-
quid monis. H
ba. una positione
dicatione ver
quid e. i. illud C
bus vertendi d
per regem litoru
na, que apud his
Hoc Genus
vires. Cic. 3. de
ut alter alterum
si sum.

dem 2. Missi confestim honoratissimus quisq. ex
atribus. Plaut. in Amph. Uterq. deluduntur.
Idem Menach.

Iter meruisti culpam. Idem ibidem.

-- quoties tandem edixi tibi,

ut caperes, neuter ad me iretis cum querimonia?

Plin. lib. 2. c. 30. de formice agens, Ex diverſo

convolvunt alterum alterumque. Virg. 2. Aeneid.

Asiantumq. patremq. meum juxtaq. Ciceronem,

Alterum in alterius madatos sanguine ceratam

salustius in Catil. Inertia est mollitia animi

ut alium expectantes cunctantur. Curi lib.

Admetuodum sumus inerti, olim alius alio po-

uisse esse fastidioso. Terent. in Adelph. Apo-

ste aliquis aditum estum. Donatus in hunc i-

scribit: Aliquis enim habet p. n. i. m., quavis

is singulariter dicitur: non enim est quavis

de multis. Huc etiam spectant vocata

a, quae positione quidem unius sunt generis

inhibitione vero alterius, ut jam diximus.

male est & illud Curi l. 4. Duo milia in qui-

us occidendi defecerunt vires, crucis in

er ingens litoris spatium pependerit, & p. n. i.

ia, quae apud historicos leguntur.

Hoc Genus loquendi unum est, apud

orcs. Cic. 3 de Finib. Quod cum accideret,

ut alter alterum nec opinatio videremus, jure

Pro se quisq.

Qua

Quintilianus 6. declam. Gampater, filiusq; de vinculis contenderent, & si quis quisq; carcerem vendicarent. Juniores hic signum Synthesin excogitaverunt, veteribus inauditam.

S V B S T A N T I V A C O N T I N U A T A.

Substantiva continuata, quæ ad eandem rem spectant, casu concordant, quamvis genere, & numero aliquando disſentiant.

Lib. 1.
Bell. Gall.

Lib. 1. Epist.

Substantiva
continuata.

Marcus Tullius Cicero Publico Lentulo Proconsuli salutem plurimam dicit. Ceterum Gallos ab Aquitanis Saturnina pascua dividit. Plinius ad Caninum, Quid agis Comum tuæ meæq; deliciae?

CONTINUATA substantiva dicuntur, quæ nulla conjunctione sunt vincta, quæ genere, & numero, ut diximus nonnunquam disſident. Cic. ad Att. l. 1. Tulliola deliciae nostræ tuum munusculum flagitat: Celsus Cicero l. 3. Scito Sempronium Rufum mel, at delicias tuas. calumniam maximo plausu tulisse. QUINTIL. l. 2 c. 4. docet id, quod magis est commune, latiusq; patet, debere precedere his verbis: Quædam ordine permutatio sunt supervacua, ut fratres gemini, nam si præcesserit Gemini, Fratres addere non est necesse. Contin quoq; præceptum veteres sæpe faciunt

faciunt. C.
bines Laccas
fuervit: Lu
lia urbs condi
Tagum amnen
f. C. ad Tre
Idem l. 4. de
in C. ad unap
Bell. Gall. in
tineury, Garu
tinet, interm
ad Att. l. 5.
omni exercitu
-- Ecceſſant

Quæ r. u. n.
tus substantiv
etivum, & re
muni. Ego qu
mo, si alterum
verbum, pater
licæ nostræ
Idem ad Mar
pui ejusmodi
Idem i. Tusc.
cearchus con
vit. Item pr
nostri imperij
extincti occid
hunc persequi

faciunt. Cicero 2. de Divin. Proclus, & Euristhenes Lacedæmoniorum reges, gemini fratres fuerunt: Livius 1. ab Urbe. Ingre Tiberis Hostia urbs condita. Idem lib. 5. bell. Maced. Ad Tagum amnem ire pergunt. Idem 1. bell. Pun. Profectus ad Treoviam flumen collega conjungitur. Idem l. 4. dec. 5. Sitæ est in radicibus Ossæ montis Cesar una periodo docuit utrumq; dici posse. Bell. Gall. initium caput à flumine Rhodano, continetur, Garumna flumine. Quod ad eam attinet, interum alteram gentem est casus. Cic. ad Att. l. 5. Cassius in oppido Antiochia cum omni exercitu est. Virg. 3. Æn.

— Et celsam Butbroi ascendimus urbem.

Quærunthoc loco Grammatici utri potius substantivo reddendum sit verbum adjectivum, & relativum, magis an minus communi. Ego quantum memini observasse, existimo, si alterum proprium sit hominis, cum eo verbum, cæteraq; consentire Cic. Tulliola deliciae nostræ tuum munusculum flagitat. Idem ad Marium l. 7. deliciae verò tuæ noster Episcopus ejusmodi fuit, ut ei desinere per omnes liceret. Idem 1. Tusc. Acerrima autem delicia nostræ Dicearchus contra hanc immortalitatem disputavit. Item pro Corbelio Bal. Cum duo fulmina nostri imperij subitò in Hispania C. & P. Scipiones extincti occidissent. Idem de Arusp. Quid enim hunc persequar, pecudem, ac beluam, pabulo in-

Alterutrum
precedere
potest.

Nota.

nimis erunt

mimicorum meorum corruptum.

Si vero de alijs rebus agatur, sapissime viduo verbum, adjectivum, relativumq; magis communi respondere. Liv. l. 7. bell. Maced. De Solis urbe, quæ in Sicilia est, egerunt Soli Solorum nomen est urbis. Idem l. 3. ab Urb. Antium, propinquam & opportunam, & maritimam urbem, Coloniam deduci posse. Plin. de viris illustrib. Ludos Consualia simulavit, ad quos cum viri, & sexus multitudo venisset, dato suis signo virgines raptae sunt. Plin. l. 2. c. 62. Volsini oppidum Tuscorum opulentissimum totum concrematum est fulmine. Idem l. 3. c. 5. Preterea auctor est Antiates oppidum Latinorum Apiolas captum à L. Tarquinio rege. Idem lib. 31. c. 3. Tungre civitas Gallia fontem habet insignem. Livius 2. ab Urb. Im fusi Volvi Antiates, Corioli oppidum captum. Idem lib. 9. bell. Maced. Ludi Tauricia per biduum facti religionis causa. Idem 5. ab Urb. Pergo ad defendendam urbem Veios. Ibidem, Hic Vejorum occasus fuit urbis opulentissimæ Hierusci nominis. IUSTIN tamen lib. 9. ad proprium respexit, Ad cuius inquit, emolumentum egregie pertinere ratus, si sibi Bizantium nobilem & maritimam urbem, receptaculum totam maris, suis copiis futurum, in potestatem redegit. Hanc substantivorum continuatorem vocant Juniores Appositionem, quam obscuriorem reddiderunt, dum sine figura alterantur,

nam, & partem sequuntur.

UTRINQUE

O Mac verbum utriusque est, cum utrumque rem perinet. Verbum Substantivum alia quam plerumque

Terent. in Pl. Cicero de Off. dicitur inscribitur L. Verus habetur. Terminus. Idem in Pl. adolescens noster

Hæc precepta personalia, cuiusque pro Cor. Andronicus. a. 2. de Oratore. Accere, inquit, inquit, Idem de Veris. Deponere. Antic, ut possit aut schryman. Th. Penen. aut. Patet dyca

Cum igitur hoc precepto omne verborum genus contineatur, non est cur hic, quæ substantivis, aut vocativis vim habent, aut verba gestuum, aut similia, addantur. VOCATIVA. verba vocant, Appellor, Vocor, Nuncupor, Nominor, Dicor, & si quæ sunt de eodem genere. ILLUD mihi penè excederat, quod plerique omnes Grammatici tradunt verbum substantivum, quod idem de vocativo dictum sit, cum inter duos nominandi casus diversi numeri ponitur consentire cum præcedenti: *Uli Adolescentes modesti sunt ornamentum juventutis.* Cum vero utrumque collocatur, cum pro priori, ut *Adolescentes modesti ornamentum est juventutis.* Civis flagitiosi sentina reip. appellatur: Quo pacto certè non ausim loqui sine idonei alicujus aurore testimonio: nam hæc solæismi speciem præferunt. Nec enim verborum mutatio constructionem mutat. Videndum itaque est, utrum substantivum sit verbi, ut ita dicam, basis & fundamentum, nam cum eo verbum consentiret, ubicumque sit locorum. Verbi causa in ommissione, nè longius abeamus, *Adolescentes modesti sunt ornamentum juventutis, verbi basis, & fundamentum, quod suppositum vocant, est, Adolescentes modesti, quocumque modo veritas hæc verba, semper verbum suum requirere suppositum: Ornamentum juventutis sunt Adolescentes modesti, Modesti Adolescentes ornamentum*

Verbum substantivum possum inter duos nominativos diversos numeros, cum basi consentire.

sum sunt juven-
tutis ornamentum
appellatur, S.
ere bige, atq; q
prum oppidum
puerq; ab domo
& in cadibus v
erat, & capite
mon. Et. Luca
Omnia Celsa
Omnia pontus e

Tū primum sub

Gaudia princip
Lucanus lib 9

Quod fali
struio, ut cer
græcæ & alteri
cum asseri. In
tum meum, and
g. s. sunt mium
facti post C. d.
ante duos nom
de Peloponneso h
procedit. Iste
ut ratio Gramm
Alia præterea
Magna divinita

aurum sunt juvenutis. Reipub. sentina appellantur ciues flagitiosi, Flagitiosi ciues Reip. sentina appellantur, Sic Plin. l. 33 c. 3. Nota argenti fueré bige, atq; quadrige. Liv. l. 1. bell. Pun. Captum oppidum cum ingenti prada, quanquam plerq; ab dominis de industria corruptaerant, & in cadibus vix ullum discrimen armis ira fecerat, & capivi, melius in prada fuerant, mon. &c. Lucanus lib. 3.

Omnia Caesar erat. Ovid. i. Metamor:
Omnia pontus erat, decrant quoq; littora ponto.

Idem in eodem.

Tū primum subire domos, domus antra fuerunt.

Idem 7.

Gaudia principum nostri sunt Pœce doloris.

Lucanus lib. 9. Singulis erant lacryme.

Quod si aliter loquamur, figurata erit constructio, ut censet Badzus in comment. lingue græcæ uti alteram Ciceronis, alteram Plinii locum afferre. In Pison. Exposui breviter consilium meum, aude nunc furia de tuo dicere, cupi fieri mihi ludæ Compitali, cum primum talis post C. Marium Consulem. Libi verbum ante duos nominativos ponitur. Plin. l. 4. c. 4. de Peloponneso loquens, Angustia, inquit, unde procedat, Istmos appellatur. Vbi appellantur, ut ratio Grammaticæ postulat, legunt quidam. Alia præterea reperiuntur. Seneca l. 1. Episto. Magna devotæ sunt lege natura composita pauperias

portas. Hic ut verum ingenue fatear, non a-
derem aliter loqui, Cic. ultimo Parad. Concen-
tum verò suis rebus esse, maxima sunt, certissi-
mèq; divitiæ. Nulla melior, tutiorq; præceptio
est, quam optimorum autorum usus, quo præcepto-
re securus loqueris, & scribes.

NOMINATIVVS POST VERBUM INFINITVM.

Verbum personale infiniti modi post
se nominativum petit, cum res ad
nominativum præcedentis verbi per-
tinet.

Lib. I.

Cic. de natura Deorum, Nolo esse longior.
Idem pro Marcello, Malim videri nimis timidus,
quam parum prudens Terentius Adelphis, Pa-
ter esse discere ab alijs, qui verè sciunt. Ibidem.
Medior esse affabilis.

Non solum hoc fit, accedentibus verbis optan-
di, sed alijs etiam. Autor ad Herenn. lib. 4. E-
go patriam liberaui, vos liberi esse non curatis.
Seneca lib. 1. Epist. Amicus mihi esse cupi. I-
dem de consol. ad Martiam. Perdidisti enim
res mala, si nondum misera esse didicisti. Cicero
ad Cassium libro 15. Ejus consilij princeps ego fui
se videor.

Idem ad Att. 9.
pro Sest. Ne
glissimus fuisse
An res ad non
flet, facile est
cupit esse rex.
suis funder videri
vires? Cassius.
naturum præce

Si verba, P
jusdem si
cedant, duri
Luc. lib. 9.
tumq; putavit.
mas non sponte
Erfudit, gemit

Se bonum esse
Tutumq; p
oblatum est, ja
Phasellus illi
Att. fuisse on
Sed enim qu
Deme mihi sta
Acceper

Idem

Idem ad Att. 9. Amens mihi fuisse videor. Idem pro Sest. Nec Aristides fuga, qui unus omnium iustissimus fuisse traditur.

AN res ad nominativum precedentis verbi spectet, facile est cognoscere, exempli causa, Caesar cupit esse rex. Quis cupit esse rex? Caesar. Crassus studet videri dives: Quis studet videri dives? Crassus. Pertinet igitur, Dives, ad nominativum precedentis verbi, nimirum, Crassus.

Interrogatione cognoscimus rem pertinere ad nominativum verbi precedentis.

APPENDIX.

SI verba, Puto, Aio, Refero, & alia ejusdem significationis infinitum precedant, durior efficitur oratio.

Luc. lib. 9. Utque fidem vidit sceleris, tutumque putavit, iam bonus esse socer, lacrymas non sponte cadentes.

Effudit, gemitusque expressit pectore luto.

Orator dixisset.

Se bonum esse socerum.

Tutumque putavit Caesar, cum Pompeij caput oblatum est, iam bonus esse socer. Sic Catul.

Phaellus ille, quem videtis hospites,

Ait fuisse omnium celerrimus. Ovid. 13. Meta:

Sed enim quia reculit Ajax esse Jovis pronepos.

Idem 2. de Trist.

Deme mihi studiū, vitæ quoque crimina demes.

Acceptum refero versibus esse nocens.

C 2

Hæc

Hec insoluta oratione vitabitur puer, uteturq; accusativo.

II. APPENDIX.

AT si Accusativus antecessit, & sequatur necesse est.

Orat. 1.

Cicero in Catil. Cupio P. C. me esse clementem: cupio instantis reipub. periculis non dissolutum videri. *Item in Bruto,* Ego me Phidiam esse mallem, quam vel optimum fabrum signarium.

Accusativus
præcedens
nonnôquã
subauditur.

NONNUNQUAM subauditur præcedens accusativus. *Curt. l. 8.* Octoginta talenta constituit daturum Alexander: pro se daturum. Illud ejusdem quod affert Budæus in comment. lingue græcæ. Ad vestras manus confugio, invitis vobis saluum esse nolo, tam durum est, quam quod durissimum. Hunc locum suspicior esse depravatum, multò enim aliter hodie legitur lib. 6. Ad vestras manus, ad vestra arma confugio, invitis vobis salvis esse nolo. Sic enim habent libri omnes quos quidam legerim. Neque illud Enny in Epicharmo apud Ciceronem l. Acad. Quest. ad rem videtur facere.

Nam videbar somnare me, & ego esse mortuum: est enim perturbatus sensus, pro, Nam & ego videbar somnare, me esse mortuum. Idem locum Cicero: pro Quinct: affert. Nunc in causa superiori, ne ut par quidem sit, postulat, infertorem esse patitur. Ubi ait desiderari, Se se. In libris

libri tamen cor-
te patitur.

III.
Nñitum
cet, dandis,
postulat.

Curt. l. Tusc.

ch, hunc Epit-

negligenti e q.

Car his per te fr-

eros non licet at-

l. curi Romano

ve rejectione ha-

Interim deen-

eat esse miseros,

sumus. Idem ac-

identes quid eru-

ec. Inhiatum, E-

univo gau tent,

Terent. He aut-

l

ostimpe culpa f-

Quint, tamen l.

u, inquit, a cer-

ma ingeny, &

Valery l. j. e.

lam & smaxim-

adere contigit,

inceri, quatu in

libris tamen correctissimus legitur, inferiorem esse
e patitur.

III. APPENDIX.

Infinitum Esse, accedente verbo Li-
cet, dandi, vel accusandi casum post se
postulat.

Cic. i. Tust. Licuit esse otioso Themisto-
chi, licuit Epaminunda. Idem ad Attic. Mi-
negligenti esse non licet. Idem pro Flacco.
Cur his per te sita libertate, cur denique esse li-
beros non liceat? Idem pro Cornelia Balbo, quod
civi Romano licet esse Gaditanum sive exilio,
de rejectione huius civitatis, &c.

Lib. 2.

Interim decit dativus. Cic. pro Ligar. Li-
cet esse miseros, quanquam hoc vultore esse non
possimus. Idem ad Aet. l. 10. In Italia autem nos
videntes quidem? nam medios esse non li-
cet. Infinitum, Esse, cum ceteris verbis, qua-
tativo gaudent, ferè accusativum habet.

Nota.

Terent. Heaut. Expedit bonas esse nobis.

Idem Phorm.

Postrapte culpa facimus, ut malos expediat esse
Quint. tamen l. 11. c. 1. dativo usus est. Oderis
tu, inquit, verba aucupantem, & anxium de-
ma ingenij, & cui esse deserto vacet. Illud ve-
Valerij l. 5. c. 4. de Cimone minus usitatum.
Nam & si maximo tibi postea, & civi, & duci e-
cadere contigit, plus tamen aliquantò laetis in-
tercere, quam in Curia affectus es. Itē l. 3. c. 6. L.

C 3

quo

quoque Sylla, cum imperator esset, chlamydato sibi & crepidato Neapoli ambulare deforme non dixit. ILLUD loquendi genus, Tibi necesse est viro forti esse, rarum videtur, quo tamen Liv. 1. bell. Pun: usus est in oratione Annibalis, Illis timidus & ignavis esse licet: vobis necesse est fortibus viris esse. Cum infinito, Esse, accedit verbum Dandi, planè videtur poetica locutio: Ovid. 8. Met.

Esse, cum
verbo dandi
locutionem
poeticam
efficit.

-- vobis immunibus huius esse mali datur.
HOMER. in arte. -- mediocribus esse poetis
Non homines, non dy, non concessere columnæ.
ILLA, Videris mihi esse prudens. Videor tibi esse gravis, non sunt huius loci: nam nominativus Prudens, Gravis, non ad dativum pertinet, quod hic requiritur, sed ad nominativum verbi precedentis, ut supra diximus. CEC. 2. Phil. Nescio quid turbatus mihi esse videris.

INTERROGATIONIS ATQUE RESPONSIONIS Consensus.

Interrogatio & Responsio casu consentiunt.

Cui præceptor dedit operam? Platoni. Cuius est hæc oratio? Ciceronis. Quem existimas fuisse principem oratorum? Demosthenem. Quo morbo fuisti impeditus? Assidua febricula.

Cetero

Cetera dition
minus Interrog
U: cuius est hoc
salutem? qua
ente tempore d
hac exceptione

DE COM
TRANS

GENITI
SU

Q Votiescu
stantiva r
atione continu
avi casus.

Cicero in. Risto
peccati. Idem a
um tenet verbis.
ornamentum am
recundiam.

Huc spectat
e rem possessa
significent, ut E
Modus irriter.

Trux, Sor, Vs, In
vitorum: Cense
um; Moderatio

Certa dictionum proprietas in causa est, quo **NOTA.**
 minus Interrogatio & Responso casu cohæreant.
 Ille cuius est hoc pallium? meum. Quanti emisti
 calamum? quadrante. Hæc & similia progredi-
 ente tempore discent adolescentuli. Quare ne
 hæc exceptione terreantur.

DE CONSTRUCTIONE TRANSITIVA NOMINIS.

GENITIVUS POST NOMEN SUBSTANTIVUM.

Quotiescunque duo nomina sub-
 stantiva rerum diversarum in ora-
 tione continuantur, alterum erit geni-
 tivi casus.

Cicero in *Rosone*, Supplicium est pœna
 peccati. Idem ad *Calium*, Mirum me desiderari. Lib. 2.
 qui tenet urbis. Idem de amicitia, Maximum
 ornamentum amicitia tollit, qui ex ea tollit ve-
 recundiam.

Huc spectat omnis substantivorum sylva, si-
 ve rem possessam, sive numerum, sive mensuram
 significant, ut Equus Alexandri: Par amicorum:
 Modius tritici. PRÆTEREA verbalia in Tor,
 Frix, Sor, Vs, Io, ut Servator patria: Expultrix
 vitiarum: Censor morum: Contemptus divitiarum:
 Moderatio animi.

DE-

DENIQUE substantiva omnia continuata res diversas significantis, quocunque nomine censentur: neque de his admoneantur pueri, cum ad rem nihil faciant. REUS genitivo vel ablativo cum præpositione De, gaudet, Reus audacia, avaritia, De ambitu, De vi, apud Cicero-rem legitur.

APPENDIX.

Adjectiva cum substantivè ponuntur, more substantivorum construuntur.

Cic. de Senectute, Tantum cibi, & potio-
nis adhibendum, ut reficiantur vires, non
opprimantur. Idem in Verrem, Sicilia cornu,
si una voce loqueretur, hoc diceret: Quod auri,
quod argenti, quod ornamentorum in meis ux-
oribus, sedibus, delubris fuit, id mihi tu C. Ver-
res, eripuisse, atque abstulisti. Pompejus ad Mar-
cellum & Lentulum. Vos horror, ut quodcum-
que militum contrahere potestis, contrahatis.

Lib. 6. ad
Atticum

Adjectiva
substantivè
ponuntur

Huius classis sunt Multum, Plus, Plurimum,
Tantum, Quantum, Minus, Minimum, Sum-
mum, Extremum, Ultimum, Postremum Cic. ad
Artic. l. 2 Terentia delectata est tuis litteris,
& impetit tibi multum salutis, Idem pro Mulo.
Idem, quantum auctoritatis. Idem ad Torani-
um l. 6. Praefertim cum rerum omnium mors sit
extremum. Liv. l. 2. bell. Maced. Ad ultimum

L
inopia sciret
vultu pervener
quella liberas
omnium. Abd
culca saluum
alta fore apud
tur. Virg. 2.
carum. Liv.
venient erat.
brica carum
cinna, ut oculi

Substantiv
superatio
vel ablativo

Cic. ad Marc
prastant. punde
re masum. an
crisimom. P
vocat Tauron
rendi, huius corp
canims.

PROPOS
placuerunt. Hi
Marcus Tullius
Antonio crudel
vir ingenio C
tut. Pueri tara
præcipue. TA
fore & diligenti

inopia sciret venturos. Cur l. 8. ad ultimum per-
iculū pervenerit. Cic. 2. Phil. Pax est tran-
quilla libertas, Servitus postremum malorum
omnium. Abditæ rerum, Strata viarum, Oc-
cultæ saluum, Incerta fortunæ, & id genus
alia ferè apud historicos, & poetas reperun-
tur. Virg. 2. Æn. Obsidere alys totus angustæ
viarum. Liv. Ad incertam fortunam, regio mare
venenum erat. Tacit. l. 18. Per angustas & in-
brica viarum flexerunt. Idem l. Præmissa Cæ-
cinnæ, ut occultæ salutem scrutaretur.

Substantiva, cū ad laudem, vel vi-
superationem referuntur, genitivo
vel ablativo gaudent.

Cic. ad Marcel. Neque te monere audeo, Lib. 4.
præstanti prudentia virum, neque confirma-
te maximi animi hominem, virumque for-
tissimum. Plinius, Choromandæarum gentem, Lib. 7. 2
vocat Tauron sylvestrem, sine voce, prædicti hor-
rendi, hæris corporibus, oculis glaucis, dentibus
caninis.

PROPOSITA exempla virum, casum com-
plectuntur. Hic variabunt tyrones orationem.
Marcus Tullius vir singularis ingenii. a Marco
Antonio crudelissimè cruciatus est. Singulari
vir ingenio Cicero miserandum in modum inter-
ijce. Pueri tardi ingenij, sæpe ingeniosis puerum
præcipiunt. Tardo ingenio pueri, plerumque la-
pore & diligeniia ingeniosos superant.

Nota.

GENITIVUS POST NOMEN ADJECTIVUM.

Adjectiva quæ scientiam, Communionem, Copiam, & his contraria significant, cum genitivo junguntur, ut Peritus, Ignarus, Particeps, Experts, Plenus, Inanis.

Lib. 5.

Cic. in Brut. Fabius pistor, & juris & literarum & amicitias bene peritus fuit. *Ex eodem de Orat. 2.* Antonius omnis eruditionis experts, atq; ignarus fuit. *Iam de Fin.* Virtutes ita copulata, connexaq; sunt, ut omnes omnium particeps sint. *Idem ad Papyrium, Scultorum* plena sunt omnia. *Ex eodem de Orat. 1.* Omnia plena consiliorum, inania verborum videmus.

Adjectiva
hec non fi-
ne delictu
vincenda.

Hoc loco quàm plurima nomina à Grammaticis recensentur, delectu tamen opus est: alijs enim Oratores, alijs historici, & poëta frequentius utuntur. Doctus, Gnavus, Ignarus, Rudis, Callidus, Prudens, Imprudens, Nescius, Inscius, Cerrus, Incertus, Confors, Exors, Compos, Impos, Immunis, Insons, Insolens, Insuetus, Dives, Largus, Liberalis, Benignus, Prodigus, Fecundus, Plenus, Refertus, Fertilis, Pauper, Egruus, Inops, Indigus, Parcus, Sterilis, Nudus, Vacuus, Truncus.

Gell.

Gell. lib. 13. cap. 25. cap. 26.
Hort. de Art. quiescit. Cic. p. rum omnium rui. Sessena doctus bene latine loqu. ap. 2. Calidus. ma esse dixerunt. m. insida ac er. prudentes insu. merito eorum d. deiani.

amprudent b. Plin. ep. quod absens b. iei agrum, par. Brut. Socrates, b. n. & rudem. quàm primum c. rior genitivo De, gaudet Cic ad 1. lib. i. eriorum. tranquilliori a. tribus, qua blo. Lib. 4 ab V. b.

Gell. lib. 13. cap. 12. Juris Civitis doctum. Plin. lib. 25. cap. 2. Doctissimos Grammatica areu. Indoctus.
 Horat. de Art. Indoctusq; pila disjuncto trochæoe quiescit. Cic. pro Flacc. Homines imperiti, rerum omnium rudus ignarique. Idem in Brut. L. Rudis.
 Sesonnia doctus vir, & optimus studys deditus, bene latine loquens, gnarus Reip. Colum. lib. 2. Gnarus.
 cap. 2. Callidissimi rusticarum genus terreni ignarus.
 eria esse dixerunt. Liv. 4. bell. Punic. Quæ minus infida ac trepida fuisset, ni Achæi locorum Callidus.
 prudentes instruissent. Idem ibidem, Com- Prudens.
 merco eorum Hispani imprudentes magis gaudebant. Imprudens.

Terent Eunucho.

imprudens harum rerum ignarusq; omnium.

Plin. Epist. 178. Accedit languis meis, Nescius.

quod absens & impudens mal. nescius, pariter agrum, pariter decessisse cognovi. Cic. in Brut. Socrates se omnium rerum inscium fingebat, & rudem. Quint. lib. 4. cap. 2. Index.

quæ præmium certius esse sententia capis. CERTIOR genitivo vel ablativo cum præpositione, De, gaudet.

Cic. ad Att. lib. 3. Faciam se consilij nostri certiorum. Item, lib. 4. Fam. Cum re.

tranquilliori animo esse cognovero, de his rebus, quæ hic geruntur, certiorum faciam.

Liv. 4. ab Urb. Tubero incertius terrest.

Idem

Gell.

- Incertus.** *Idem, Non quia incertus sententia fuerit. Cic. pro Flacc. Nam fratres quidem consortes sunt medicitatis. Liv. 2 bell. Pun. Se omnis culpa exfortem, omnis eventus participem fore diceret.*
- Consortes.** *Cic. Phil. 2. Tu mentis compos es? Idem ad Att. 9. Sum, Sum, mihi crede, mentis compos. Plaut. Cap. Eripere quaso isti gladium, quæ suæ est impus animi. Seneca de vita beata cap. 26. Animus virorum immunus. Quint. declam. 9. Quis crederet inter duos amicos, quorum alterum immunem malorum omnium fortuna faceret, alterum Sc. Liv. 4. bell. Maced. Infantes consilij publici. Cic. Att. 2. Itaq. amicus ille. miser insolens insanire. Ibid. Tam consuetus contumelia. Solen. c. 54. Opulenti ac dives urbi-um: & cap. 68. Variarum opum dives.*
- Dives.** *Virgilius Lib. 9.*
- Largus.** *-- dives pectus castis & auri*
- Liberalis.** *Idem Lib. 11. Largus opum. Salsus. Catil. Laudis avidi, libenter pecunia. Horat. 1. Ep.*
- Benignus.** *-- vine somni, benignus. Idem 1. Carm.*
- Prodigus.** *Ode 12. animæ prodigus. Tacit. in agricol. fru-*
- Secundus.** *gum fecundus. Plenus apud Ciceronem fe-*
- Plenus.** *re interrogandi casum postulat. Pro Fontcio,*
- Refertus.** *Referta Gallia negotiatorum est, plena eruium.*
- Fertilis.** *Romanorum: aliquando etiam ablativum,*
- Pauper.** *ut suo loco dicemus: Liv. 5. ab urb. Fertilis ho-*
- Genus.** *minum frugum, Gallia. Horat. 2. Serm. satyr. 3. Argenti & auri pauper. Liv. 9. ab urb. Om-*

nium

L
nium egena
de Seneca. Thom
pes amicorum
marga. Tacit.
cum credidero
vile. Quin
quasi me.

Sine me, vacuū
V
.. & risenda
Trun
Horum no
gantur, de quib

Item quod
Oius.
Philosophus te
seus, avidus
Quibus a
Securus.

Vt mem
Securus tunc
nus eorum qu
ro in M. Iulian
dem omnium
Cajam Anton
mota a meo
cupulus, in pr

nium egena corpora humi prostiterunt. Cic.
de Senect. Tum intelligitur quam fuerint ino-
pes amicorum. Plin. l. 8. cap. 40. Stipendiorum
indiga. Tacit. lib. 19. Ceterum sanguinis par-
cum credere. Idem 17. Seculum virtutum spe-
rite. Quintil. lib. 5. cap. 1. Asperitas nuda
questionant.

Inops.
Indigus
Parcus.
Sterilis
Nudus.

Terent. Heaut:

Sine me, vacuū tempus ne quod dem mihi laboris. Vacuus

Virgilius 4. Georg.

-- & visenda modis animalia miris.

Trunca pedum primo.

Truncus.

Horum nonnulla etiam cum ablativo jun-
guntur, de quibus suo loco dicemus.

Item quædam in Ax, Ius, Idus, &
Oius.

Philosophus tenax recti, nullius culpæ con-
sciūs, avidus virtutis, illudotus, literarum.

Quibus adde Memor, Immemor.

Securus.

Ut memor beneficii, Immemor iniuriæ.

Securus ramorum. Quintil. Tenaculus. Lib. 1.

ius eorum: quæ rursus annis percipimus. Cic.

ro in M. Antonium, Hæc rei, ne posteritas aut-

dem omnium seculorum immemor erit. Idem ad

Lajum Antonium, Cum t. Antonium immem-

niuria mea in te sit. nam conceptus, ut

apudus, neque amantissimus ad se propiti-

tur,

Non omnia
in Ax, Ius,
Idus, & O.
Ius, iungun-
tur cum ge-
nitivo.

rum, aliquid mihi scribendum putavi.

NON omnia, quæ in has syllabas exeunt, patrium casum admittunt, sed certa quedam eam partem sunt oratoris, partem historica, & poetica: id quod optimus magister usus te docebit. Capax, tenax, rapax, ferax, edax, conficius, dubius, anxius, providus, cupidus, avidus, curiosus, incuriosus. Seneca Epist. 7. Parum tenax recti. Idem 6. de benef. Me tempestas occupavit, porius ac praesidii dubium. Plin. lib. 2. cap. 2. Medicina peculiariter curiosus. Plinius Iunior, Epist. 173. Ita natura comparatum est, ut proximorum incuriosi, longinquas sectemur. Quint. lib. 8. In quod saepe etiam incedit Cicero, securus tam parva observationis. Seneca de vita beata cap. 26. Sapiens vivit praesentibus letus, futuri securus. Trepidus rerum suarum. Timidus lucis: Floridus aevi, Fervidus ingenij, Validus animi, Devius equi, Egregius facti, Dubius animi. M V I T A praterca, quæ certis locis comprehendi non possunt, ut Praecepta animi, Integer vitæ, Sceleris perus, Ambiguus consilij, Inglorius militia, Immodicus ira, Fessus belli, Laudis avarus, Tenuis opum, quæ promiscue à Grammaticis nomenclantur inter ea, quæ genitivo adherent, ferè ad historicos, & poetas spectant. Seneca, qui proximè accedit ad historicos, lib. 21. de vita beata.

Abdun-

Abduntur, in
su. Idem cap.
Etus. Ibid. 2. d.
Commentarij
genus erit co
guetur, intege
nullo profus lib
sic: Iureger ant

P

PARTITIVA
dent.

Cic. de nat. I
nulla prudenti
habeo virum, q
Frat. domus ur

PARTITIVVM
infigillatim, ut
ter, vel unum d
partim sunt univ
tem particularia
interrogantia, u
que eadem sunt
nihil querunt,
Ignoro uter cop
ere his sine rone
tencans non vid
fortasse commo
sa tant, libere

Abduntur, inquit, in aliquas rimas timida lucia. Idem cap. 6. Beatus est ergo iudicij relictus. Illud 2. de Juvene. quod affert Budens in Commentarijs lingua graeca: Hoc autem ipsius gentis erit eo firmitus, si eo ipso in genere quo argueretur, integer animi fuisse, demonstrabitur, in nullo prorsus libro reperi, sed pro Animi, Antea, sic: Integer antea fuisse demonstrabitur.

PARTITIVA.

Partitiva genitivo multitudinis gaudent.

Cic. de nat. Deorum, Elephantis belluarum nulla prudentior. Item de Senectute, Minus habeo virium, quam vestrum utarvis. Idem ad Q. Frat. domus utriusque nostrum edificatur fremens.

Lib. 1.

Lib. 2.

PARTITIVUM nomen est, quod significat unum singillatim, ut Quisque, Unusquisque, Uterque, Neuter, vel unum è multis, ut Alter, Alius. Hac eius distinctio sunt universalis, ut Nemo, Nullus: particularis: ut Quidam, Aliquis: partim interrogativa, ut Quis, Uter: partim assertiva, ut eadem sunt quae interrogativa, cum scilicet nihil quaerunt, ut Nescio quis vestrum loquatur. Ignoro uter vestrum sit de Tiro: Verum cum pari has finitrones, distributionesque, rix uno tantum enecant non video, cur in hoc genere cunctis potuisse commodius fuerit, ut antea Partitiva sunt, habere in promptu, et ante elementum, nominis.

Quid si per

tutivum que

Hac eius disti-

partio.

Nominis

partio.

Antea

Alius, Aliquis, Alter, Alteruter, Neuter, Nullus, Quis, Quicunq, Quilibet, Quisq, Quis, Quispiam, Quisquam, Quisq, solus, Vllus, Vnusquisque, Vter, Vterque, Vtercunq, Vterlibet, Vtervis.

Item numeralia nomina.

Ab Verb. 1. Liv. Imperium summum Romæ habebit, qui primus vestrum ô juvenes osculum matriculerit. Curt. Octoginta Macedonum interfecerunt. Idem ibid. Nolo singulos vestrum excitare.

Deniq; quæcunq; adjectiva partitionem significant, interrogandi casum possunt admittere.

Cic. de Senect. Multæ etiam istarum arborum mea manu sunt factæ. Liv. Macedonum fere omnibus, & quibusdam Andriorum, ut mænerent, persuasit. Curtius cum paucis amicorum ad Leonatum perpenit. Plin. Lanarum nigra nullum colorem bibant.

NONNVQYAM substantiva, maxime apud Præteritum hanc constructionem admittunt. L. 1. c. 6 Volucrum animal parit vespertilio tantum. & 9 cap. 50 Piscum Lupus, & Trichias his anno parit. Næ forte quis dicat subaudiendum nomen præteritum, Solus. Numeralia frequentissime cum suis substantivis copulantur: Septimus Rex Romanorum, Duo milites: Singuli duces.

SUPERLATIVA.

Si multa
lar, ut
vitivo pla
Cic. Tull.
mnum Phil
non magnop
neri dicitur
mus Omiorum
Hic, ut p
eiusdem generis
omnibus Philoso
ribus natus: sic
dem generis es
de ceter
yum, Omnium
dam videntur
conclusionem
i. Dyfisi Segul
simoniam, qu
sint. Interim
maxime acciden
pro Domo sua,
hoc ministro, or
quadrupedum
Eliod, de quo h
quadrupes fact
i Ciceronem m
gendur: Age
entium, qui i

Et multa ejusdem generis comparen-
tur, utandum est superlativo cum ge-
nitivo plurali.

Cic. Tusc. Theophrastus elegantissimus o-
mnium Philosophorum, & eruditissimus,
non magnoperè reprehenditur, cum tria ge-
nera dicit bonorum. *Plin.* Demosthenes sum-
mus Oratorum Græcie. Lib. 33. c. 10

Hic, ut perspicuum est, comparantur multa
ejusdem generis, nam Theophrastus unus fuit ex
omnibus Philosophis, & Demosthenes de Orato-
ribus unus: sic enim Laurentius, quæ sunt ejus-
dem generis explicat. Passim apud Cicero-

nem & ceteros scriptores invenies geniti-
vum, Omnium, cum superlativo, quod qui-
dam videntur negasse, capitis nescio quibus
conclusionibus circumscriptis. Idem ad Brut. l.

1. *Dij isti Segulio maleficient, homini nequis-
simo omnium, qui sunt, qui fuerunt, qui futuri
sunt.* Interim conferuntur res diversi generis,

maximè accedente adverbio, Non solum Cic.

pro Domo sua, Hoc tu scriptore, hoc consiliario,

hoc ministro, omnium non bipedum solum, sed

quadrupedum impurissimo; Remp. perdidisti,

quod de quo hic agitur, bipes proculdubio, non

quadrupes fuit. *MACROBIUS lib. 7. Satur. c.*

Ciceronem imitatus immerito à Valle repre-

henditur: Age, inquit, Servi non solum adole-

scitum, qui tibi aequi sunt, sed senum quos

Res ejusdè
generis quæ

Genitivum
Omnium
cum super-
lativo.

Superlativo
admittit cõ-
parationem
rerum di-
versarum.

omnium doctissimè Plin. l. 33. c. 1. de annulis agens: Longo certè tempore ne Senatum Romanum quidem habuisse, aureos manifestum est, siquidem his tantum, qui Legati ad externas gentes ituri essent, annuli publicè dabantur: credo quoniam in exterorum honoratissimi intelligebantur. Nec enim legatus Romanus unus erat ex gentibus exteris, Martialis, qua maximè inter se sunt contraria contulit lib. 12.

Non es crede mihi, bonus quid ergo?

Ut verum loquar, optimus malorum.

Nisi quis dicat more suo fuisse jocatam, atq; de industria in grammaticorum leges peccasse. Cic. in Brut. Phalereus enim successit ex senibus adulescens, eruditissimus ille quidem horum omnium, sed non tam armis instructus, quam palestina. Idem 2. de Orat. Tum Phalereus ille Demetrius omnium istorum mea sententia politissimus, alij eorum similes existerunt. Hæc Ciceronis loca apertissimè docent non malè latinè dici: Antiquus est horum sive istorum omnium eloquentissimus, quamvis non sit unus ex his aut ex istis.

APPENDIX.

TAM superlativa, quàm partitiva genitivo singulari conjunguntur.

Cic. pro Quinct. Habet adversarium P. Quinctius verbo, Sex. Navium, revera hujus ætatis homines disertissimos, ornatissimos nostræ

nostra civitas
unum totius
an maximu po
pulus. An qu
Magna confere

Hoc spectat
singulari mult
lus, Gens, Mu
per ipsi statu,
quætor fuit C
nobilem vicum
sed ullius etiam
suam nem novit

TVM super
partitiva,
eati cohere
contentiunt.

Cicero pro na
minum flumin
lum agros lat
Plinius, Horde
est. Pompon
templum, Enn
CANEA vider
vici paciperent
genus perere a
qui, exempli ca
dium, grammatic
malum latine, e

LIBER II.

nostræ civitatis Idem pro Rab. Post. Virum
unum totius Græciæ facile doctissimum Platonem,
periculis insidijsq; versarum esse acce-
pit. An quisquam Clodia gentis cum Pompejo
Magna conferendus est?

Huc spectant, quæcunq; nomina numero
singulari multitudinem significant, ut Popu-
lus, Gens, Municipium, Atræ, Italia, Græcia,
pro ipsis Italiis, Græcæ. Nemo totius Italia elo-
quentior fuit Cicerone. Curt. l. 9. Tuo capite ig-
nobilem vicam emi, qui semet non modò tuorum,
sed ullius etiam gentis barbaræ, qui tuam magni-
tudinem novit?

Nomina in
numerofin-
gulari mul-
titudinem
significans.

II. APPENDIX.

Ubi superlativa nomina, tum etiam
partitiva, quæ cum suis substantivis
casu coherent, & genere & numero
conveniunt.

Cicero pro natura Deorum, Indus, qui est o-
mnium fluminum maximus, non aqua so-
lum agros latificat, sed eos etiam conserit.

Lib. i.

Plinius, Hordeum frugum omnium nullissimum
est. Pompon. Mela, Famam habet ob Cereus
templum, Enna præcipua montium. SIVEA VA-
CANEA videri posset hæc appendix, nisi Gramma-
tica præciperent tam superlativa, quàm partitiva
genus petere à genitivo, si velis Grammaticè lo-
qui, exempli causa: Leo est fortissimum anima-
lium, grammaticè dicit: at leo est fortissimum ani-
malium latine. Ego cerè nolum grammaticè loqui.

Lib. 18 c. 1,
Lib. 2. c. 7,
Superlativo
non pete
genus à ge-
nitivo.

Nota.

Quod si quando adjectiva cum substantivi non consentiant, in substantiva transeunt. Cui. ad Torannium lib. 6. Praesertim cum omnium rerum mors sit extremum. Extremum substantivum est. At in illo Quintil. 6. declam. Mors sit extrema malorum: adjectivum. Cic. 2. Phil. Pax est tranquilla libertas, servitium postremum malorum: hic postremum, non petis genus à genitivo Malorum, sed est substantivum: ut in illo Taciti lib. 3. Post celebre carmen, quo Germani suprema desseverant. EIVSDEM generis videntur haec loca Plinij lib. 9. cap. 8. Velocissimum omnium animalium, non solum marinorum, est delphinus, acyror volucre, acyror ceti. Et libro 10. cap. 27. Venenis Caprea, & Cocurnices pinguescunt placidissima animalium. Et lib. 8 cap. 23. Cervus quoque est sua mitissimus quaque placidissimo animalium. VEL dicemus more Graecorum Masculina jungi cum neutris, quale est illud Virgilij, Triste lupus stabulis. ITEM Feminina. Quins lib. 11. cap. 1. Tutissimum ergo paenitentia confessio, & satisfactio culpa, Lege Budaum in Commentarijs linguae Graecae. QVOD si haec dissident, subauditur animal.

Quod si nullum sit substantivum cum genitivo, quod attinet ad genus, consentient.

Ab Urb. L.

Iruius, Summi infimiq; Gabinorum Sex. Tarquiorum dono Deum sibi missum etc.

dere. Quoniam
quar: non is
quurus. Plinius
constat, quafi
alio sunt candi
pallia, ut equi
Si genitivus
necessario cum
a ac paritiva,
quoniam excep
quoniam excep
tive ponantur
mors sit extren
premiat. Plin
substantivum al
cui. lib. 10. Co
aus tentare duce
ma Hyrcania in
nes minus cele
Indie currit.
ora occurrere
bulu augent.
ac suprema libe

Genitivus
titivi in
ne E, vel Ex,
Cic. pro Cluene.

dere. *Q*uintilianus, Equidem Ciceronem sequar: namis eminentissimos Græcorum est sequutus. Plinius, Sapientissima animalium esse constat, quæ fruge vescantur. Idem, Oporum alia sunt candida, ut columbis, perdicibus, alia paulula, ut aquaticis, &c.

Lib. 9. c. 40

lib. 22. c. 29

lib. 10. c. 23

Si genitivus nominis sit collectivus, non necessario cum eo consentient superlativa, aut partitiva, ut *summæ, celsissimæ, circiter* Targuntium exceperunt. Nemo huius oppidis Targuntium exceperit. Item si Superlativa substantivè ponantur. Cicero, Cum omnium rerum, mors sit extremum. Superlativa Extremum, Supremum, Flutuum, Summum, ut supra diximus, substantivè aliquando sunt genere neutro. Lucan. lib. 10. Cognovit tamen ultima rerum spem patris sentare ducem. Curt. lib. 6. Jamq; rex ultima Hyrcania mirarentur. Idem lib. 8. Dyardines minus celebris auditus est, quia per ultima India currit. Tacitus lib. 20. Extreme Gallicæ oræ occupare. Idem lib. 19. Summa navium tabulis augent. Quintil. declamat. 18. Orbitatos ac suprema liberorum plagantur.

Genitivus

nominis

collectivi

non necessa-

rio consen-

tit cum su-

perlativo,

aut partiti-

vo. NO 1 A

III. APPENDIX.

Genitivus tam superlativi, quàm partitivi in ablativum cum præpositione E, vel Ex, vel De mutari potest.

Cic. pro Cluent. Ex his omni-
bus natu minimus.

44 GRAMMAT: INSTIT.

P. Saturninus in eadem sententia fuit. Idem pro Sex. Rosc. Audacissimus ego ex omnibus? minime. Idem ad Tironem. De tuis innumere-
 bilibus in me officiis erit hoc gratissimum. Idem in M. Antonium, Permitto, ut de tribus Anto-
 nys eligas quem velis. Quintilianus, Timui,
 ne quem ex meis videram.

Lib. 16.

Philip. 10.

Déclam. 6.

Partitiva de
 Numeralia
 eleganter
 junguntur
 ablativo ac-
 cedente præ-
 positione.

LIVIVS ab Urb. Sextus filius ejus, qui mini-
 mus ex tribus erat, transfagit ex composito Gabi-
 os, sic habent correcti libri, non minor ex tribus,
 ut quidam citant. PARTITIVA eleganter abla-
 tivo jungitur Cic. pro Ligar. Quam multi es-
 sent de victoribus, qui te crudelem vellent, cum
 etiam de victis reperiantur Idem 4. Acad. Qui-
 dam è Philosophos faciendum omnino non puta-
 bat. Item Numerata, Cic. l. 2. de Divin. Pa-
 nerius qui unus è Stoicis Astrologorum prædicta
 rejecit. Idem Paradox. Cai. Marium videmus,
 qui mihi secundus in rebus, unus ex fortunatis
 hominibus, in a rebus, unus ex primis viris vi-
 debatur Idem pro Plancio, Is enim unus fuit
 de magistratibus defensor salutis mee VNUS hoc
 modo ferè conficitur, cum principium numeri
 est: cum vero idem est, quod solus, genitivo cri-
 am jungitur. Plin. l. 9 c. 9. Acipenser unus o-
 mnibusquamis ad os versis, contra aquam nan-
 do meat. Curt lib. 8. Haud amplius quam ut
 duo ex tribus filijs secum militarem exegit. Cic.
 in Orat. Quoniam secundum erat de tribus. Idem

Vnus prin-
 cipium nu-
 meri ablati-
 vo: pro so-
 lus, geniti-
 vo gaudet.

Offic. 2.

Offic. 2. Eni
 pertinerent, 23

Moratur
 laciui in accu-
 Inter, vel A

Cicero pro S-
 rum se honest-
 honestissimus
 Seneca, hic G-
 ad tormenta p-
 est Pompei
 Roristhenes in
 Lucius, Multi-
 bus, longe a
 anropis.

SUPERLAT-
 Inter, non solum
 maiores invenit
 inter ista diffi-
 am marcom,
 l. 36. Minimo
 RVM propositi
 Et similes locu-
 tur (Lucretius
 tonius est docti-
 storum repre-

Offic. 2. Erat igitur ex tribus, quæ ad gloriam
persisterent, hoc trium.

Mutatur interdum genitivus super-
lativi in accusativum cum præpositione
Inter, vel Ante.

Cicero pro S. Rosc. Rectum putabat pro eo-
rum se honestate pugnare, propter quos ipse
honestissimus inter tuos numerabitur.

Seneca, Ille Cræsus inter reges opulentissimus,
ad tormenta post ierga vinculis manibus, ductus
est. Pompon. Mela, Gentem sui nominis alius
Eristhenes inter Scythie amnes amantissimus.
Livy, Multitudine gravior fuit, quàm Patri-
bus, longè ante alios acceptissimus militum
auxilis.

Lib. 2. con.

tro :

Lib. 2. c. 2.

Ab Urb. 1.

SYPERLATIVUM nomen cum præpositione
Inter, non solum non Poetas, sed etiam apud O-
ratores invenitur. Quintil. 6. Declam. Et, quod
inter ista difficillimum est, amore mei vicis eti-
am matrem. Plin. l. 13. c. 2. Inter omnes poten-
tissimus odor, quisquis novissimè additur. Justin.
l. 36. Minimèq; inter fratres Joseph fuit. HA-
RUM præpositionum adminiculo licebit nobis has
et similes locutiones, quæ parum latina putan-
tur (Lucretia est castissima suarum sororum: An-
tonius est doctissimus aliorum) sine ulla Gramma-
ticorum reprehensione efferre hoc modo: Lucretia
castissi-

Antonius longè antè alios doctissimus est, vel inter ceteros doctissimus est: Seneca de vita beata c. 28. Inter cetera mala illud pessimum est. NONNE vides quemadmodum res diversæ generis comparantur? Nec enim Sex Rosc. de quo Cicero loquitur, unus fuit ex suis municipibus: neque Romulus de quo agit Livius, unus de alijs fuit: neque illud malum, de quo Seneca, unum è ceteris malis fuit. Age verò, cur reprehendamus eum, qui sic loquatur, Lucretia castissima est suarum sororum? Certe M. Tull. pro Sex Rosc. ferè eodem modo locutus est. Sextus, inquit, Roscius pater huius, municipis, Amerinus fuit, cum genere, & nobilitate, & non pecunia modo sui municipij, verum etiam eius vicinitatis facile primus: Primus sui municipij: quid aliud est, quam suorum municipium primus? Item Gellius l. 8. c. 12. Vir etatis sue doctissimus: perinde est, ac si dixisset, suorum equalium doctissimus. Quod si tantopere censoriam Grammaticorum virgulam perhorrescimus, utamur verbo pro Superlativo, ad hunc modum. Lucretia suis sororibus plurimum castitate prestat: Lucretia suas inter sorores longè castitate prestat. Antonius eruditione ceteris condiscipulis plurimum prestat, vel suos inter aequales longè doctissima prestat: Audi Ciceronem de clar. Oritor. Nihil tam dissimile, quam Coira Sulpitio. Et uterq; aequalibus suis plurimum prestat. Ibidem de Hortensio loquens.

SUOS

Nota.

Suos inter aequales
Finit: Homini
mum, prestat pra
si dicuntur
morose & antice
dixit, tam ingra
tius indigniora
ingratissimus, etc.

IV.

Superlativa
admittunt
Cic. de claris
uris quidam or
Omnium,
is, postposita
admittunt
more agnitione
Pius, Pius
Apul. Maio, l
Sunt qui
liberant, cum
opere comp
vis enim hec, i
quod scilicet un
uno tamen par
ne eorum
sunt, imitari

nos inter equales longè præstitit. Idem 2. de
 Simb: Homini, qui ceteris animalibus prære-
 mium præstat, præcipuè à natura nihil datum es-
 se dicimus? CERTE Pinnus l. 34. cap. 10. tam
 morose & anxie observationi secutus, Ostracites,
 Lixu, soranagra & catenium, præcipuè. Ta-
 citus in Agricola, Ipsi sunt ceterorum Britannorum
 ingacissimi, id est, g. tam diu, perflates.

IV. APPENDIX.

Superlativa præter proprium casum
 admittunt etià casum lute conditionis.

Cic. de claris Oratoribus. Fuit textus Aelius
 Aris quidam omnium periculis.

Omnium, superlativi & lute Civi-
 lis, positivi casus est

Admittunt & genitivum partitionis,
 utre & quoniam, unde formatur.

Plinius, Plurimum piscium tribus mensibus, Lib. p. c. 51.
 April, Maio, Iunio partitur.

Sunt qui Superlativa partitionem generi. Hæc parti-
 abijerant, cum hæc nudam partitionem, illa pe-
 præcipuè comparationem æ significant. Quam-
 us enim hæc, illa aliqua cognatione attingant,
 quod scilicet unam e mater significat, non con-
 inuo tamen partitionem sumit. Si quando tamen
 re partitionem constituuntur, positiva, & qui-
 us sunt, imitantur. Ut enim, Multus, Arctus

D S

poni-

ponitur, sic Plures, & Plurimi. EIVSDEM generis videntur illa, quæ substantivis destituta generativum habent.

Lucan. l. 2. -- minimas rerum discordia curbat.
Suet. in Vesp. c. 8. Hæc partem subici in servos,
ac venire imperavit, pariter in Aspervitas insularum accebi. Tacitus l. 2. Prima consiliorum
frustra ceciderunt. Et illud Quinti. quod supra
attulimus, Nemo eminentissimus Græcorum
est secutus. In his enim, & similibus, nulla vi-
detur comparatio esse, sed paritio: quod facile
intelligitur, si genitivum eodem casu jungamus
cum superlativo, hoc modo, Idem res. Asper-
vitas insulas, Eminentissimo: Græcos: quod ipsis
maxime paritatis usu venit. Quid enim aliud,
Nulla beluarum, Quidam militum, Nemo prin-
cipum, quam Nullo belua, Quid in miles, Nemo
princeps significat?

GENITIVVS VEL DATIVVS

POST NOMEN.

Nomina quæ similitudinem, aut dis-
similitudinem significant, interro-
gandi, vel dandi casum exigunt.

Lib. 2.

Philoz.

Terent. in Eunuch. Domini similis, &c. Ci-
cero de Finib. Non video, cur non potuerit patri
similis esse filius. Idem in M. Antonium, Antonius
satnavit se sanguine dissimillorum sui civium.
Idem de Clar. Orat. Nihil tam dissimile, quam
Certa Sulpicio.

Item

Item C

Cicero de Senectute est v-
ditus Idem
ne, quam si r-
ficantibus, l-
cultare si p-
Quæ simi-

nificant, sive a-
tur, interrogan-
Propria exem-
mamille Cicero
Erisimem h-
dactum deneg-
ros repleant m-
eum aut rem-
homini similis est
sed tamen cas-
trung, co, in cor-

DATIVVS

Nomina
Nolopras,
Fidelit

caatur, dati-
Ve, Consul sal-
condus, Mole-
inietus civibu-
impar tanto on-
gostium, cum fi-

Item Communis, Proorius.

Cicero de Senect. Id quidem non proprium se-
nectutis est vitium, sed commune valetu-
dinis. Idem pro Sex. Rosc. Quid tam commu-
ne, quàm spiritus visus, terra moriens, mare fla-
tuantibus, letus ejectus? Idem. Cæsar proprius? per-
entare sit preter supra dicta, clementia infame. Lib. 7. c. 25.

Quæ similitudinem assimilitudinemve sig-
nificant, sive ad mores, seu ad formam referun-
tur, interrogandi, vel dandi casum assumunt.
Propositi exempla ad mores pertinent: ad for-
mam illæ Ciceronis locus spectat 2. de Nat. Ple-
bri similitudinem linguam nostræ solent dicere, cho-
radum dantes, yares cornibus us, quæ ad ner-
vos resonant in canibus. Idem ibidem l. 1. Est
enim via tanta nature, ut homo nemo velit nisi
hominis formis esse, & quid, in formica formica,
sed tamen casus hominis? Ecce in utroq. loco &
trunq. casum comparat.

DATIVUS POST NOMEN.

Nomina quibus Commodum, Volo.
Nuptias, Gratia, Faver, Aequalitas,
Fidelitas & his contraria signifi-
cantur, dativum possunt.

Ut, Consul salutaris, peractosus reipub. In-
cundus, Molestus, Gratus, Inustus. Propitius
infestus civibus, B. dus, Inustus imperio. Pat,
impar tanto oneri. Cic. ad Cæcinnam. erat mihi
consilium, cum fidele Pompejo, tam salutare utroq. Lib. 6.

Lib. 10.

*Idem ad Attic. O. gratas tuas mihi jucundasq;
litteras.*

**Item verbalia in Bilis, ut Amabilis,
Formidabilis, Oprabilis.**

Philip. 7.

*Cic. in Marcum Antonium. Pax præsertim
civilis; quanquam omnibus bonis, mihi ra-
men in primis fuit oprabilis.*

Quidam præterea, quæ ex præposi-
tione Con, componuntur, ut Consci-
us, Consentaneus, Concors, Conco-
lor. Confinis cum adjectiva sunt.

Philip. 9.

*Cic. 2. Tusculan. Mihi conscius sum non-
quam ne nimis cupidum fuisse. Idem in M.
Antonium, Sulpicii mors consentanea vite fuit,
sanctissime honestissimeq; acta.*

Fidus, frequentissime dativum habet: cum
genitivo raro admodum reperitur. Virg. 12.

Præterea regina tui fidissima, dextera.

Occidit ipsa sua.

Pax, apud poetas etiam genitivo casui adjungitur.
Lucan. 2. *Quem metuis, par ejus erat.*

Æqualis,
cum ad æ-
qualem refer-
tur, geniti-
vo gaudet,

Æqualis, cum ad ætatem tempusq; refertur
fere genitivum habet. Cic. 4. de Fin. *Conferam
autem avunculum tuum cum C. Graccho eius
fere æqualis. Quæ in Bilis exeunt passionem sig-
nificant. Penetrabilis, sæpe apud pietas altitudi-
ponitur.*

Virg.

*Aspice, num
Conticus, cum
habet.
- Conferam*

*Cum verò ad
mè. Cic. pro C.
21. Interdum d
vicino tua men
Conscium illi fa
neca de cum bea
7. cap. 3. Pala
Pun. lib. 8. cap
ca, quæ confinis
9. Contermina
SVEPLEX, Obvi
etiam huc specta
judicibus suppl
tribus obvia luter
des quot perscudi
Terentius adel
Lru. 6. belli puni
erans.*

DATIVVS

CUM PR.

Virg. 10.

Aspice, num mage sis nostrum penetrabile celum
 Conscius, cum ad personas refertur, dativum
 habet. Terent. Adelph.

— *Consciam mihi sum, à me culpam hanc esse*
procul.

Cum verò ad rem, genitivum frequentissi-
 mè. Cic. pro Cel. Multarum rerum consci ser-
 vi. Interdum dativum. Ibidem, Huic facino-
 ricanto tua mens liberalis conscia. Pro Cluent.
 Conscium illi facinori fuisse arbitrabantur. Se-
 neca de vita beata cap. 8. Concors sibi. Col. lib.
 7. cap. 3. Palatum atq. lingua concolor lane est.
 Plin. lib. 8. cap. 10. Sed tamen in extremis Afri-
 ca, quæ confinis Æthiopiæ est. Idem lib. 12. cap.
 7. Contermina Indis gens Arriana appellatur.
 SUPPLEX, Obvius, Obnoxius, Absonus, Pervius
 etiam huc spectant. Cicero 1. Tusculan. Nec
 iudiciis supplex fuit. Idem Att. 6. Volens
 mihi obviam litteræ tuæ. Plinius Epistola 58. Vi-
 des quot periculis, quot contumeliis sumus obnoxii?
 Terentius Adelph. Fratri ades fient pervia.
 Liv. 6. bellipunici. Pervia naues pugnantibus
 erant.

NOTA

DATIVVS VEL ACCVSATIVVS
 CUM PRÆPOSITIONE AD, POST
 NOMEN.

Accom.

Virg.

Accommodatus, Appositus, Aptus; Idoneus, Habilis, Utilis; Inutilis, Natus huic rei, vel ad hanc rem.

Cicero in *Pisonem*, Ille gurgis atque hellu-
natus abdomini suo, non laudi atque gloria
omneis fortuatis, multos fama, vitæ priva-
vit. Idem de *Clarâ Orat.* Cn. Pompejus vir ad
omnia summa natus.

PRÆTERMITTO omnium exempla, re lon-
gior sum, & laborem, molestiamq; afferam edis-
centibus. Cic. 7. in *Verr.* Homo bene appositus
ad istius audaciam. Quint. lib. 4. Judicis na-
tura noscenda est, jururine magis, an equo sit
appositus. Cic. *Leptæ* lib. 6. Ejus *Falernum*
mibi semper idoneum visum est hospitio. Idem
ad *Att.* libro 13. Instruat etiam consiliis idone-
is ad hoc nostrum negotium. Idem 1. de *leg.*
Naturæ figuram corporis habilem, & aptam in-
genio humano dedit. Colum. 1. 2. cap. 2. Ha-
bilis frumentis terræ. Cic. 1. *Orat.* si mibi cal-
ceos Syconios attulisses non uterer, quamvis
essent hæviles, & apti ad pedem. Liv. lib. 7.
ab Urb. Hispano cingitur gladio, ad propriorens
habili pagnam. Cic. 3. *Offic.* Nonne igitur
sapientis si fame ipse conficiatur, abstulerit cibum
alteri homini ad nullam rem utili? Idem de *Fi-*
nib. Quod & acutum genus est, & ad usus civi-
um non utile.

ACCVS. 17
vu

Adjectiva,
sio ligni
blativum casu
mensuram lig
Liv. Fossam sex
ram, cum duxit
z circumdedit.
pedes mille &
viginti.

GENERALE
guis, latus, alius
mensuram, digit
tributum, penult
um, militare, sive
Didoron, quo uti
pede. Interdum
lib. 1. cap. 2. Me
porior in areolis

ABLATIVE
Extorris, nudu
eq; refertus, u
maunis, plen
um iter, vacu
adignus, liber,

ACCV-

ACCUSATIVVS VEL ABLATIVVS POST NOMEN.

AJECTIVA, quibus generalis dimensio significatur, acculativum, vel ABLATIVUM casum postulant, qui certam mensuram significet.

Lev. Fossam sex cubitis altam, duodecim latam, cum duxisset: extra duplex vallum fossa circumdedit. *Columella*, Esto ager longus pedes mille & ducentos, latus pedes centum viginti.

Bell. Mex. 5

Lib. 5. c. 2.

GENERALEM dimensionem significant, longus, latus, altus, profundus, crassus, CERTAM mensuram, digitus, uncia, palmus, adrans, pes, cubitum, seu ulna, quod idem est, passus, stadium, miliarium, sive miliarium. *Plin. lib. 31. c. 14.* Didoron, quo utimur, longum sesquipede, latum pede. Interdum adhibetur genitivus. *Colum. lib. 1 cap. 2.* Medica singulos cyathos ferere oportet in areolis longis pedum demum.

Dimensio generalis & certa.

ABLATIVVS POST NOMEN.

extorris, nudus, dignus, contentus, inanis, etq; refertus, inops, locuples, alienus, onustus, munus, plenus, cassus, divesq; potensq; cum frere, vacuus, cum capris, praedix, ortus. ACCUS. indignus, liber, viduus, sibi iure latinum.

assumit

Assumunt casum, ut Summo vir dignum honore.

LIVIVS lib 5 decade 4. Hoc (Iulianandum

Extorris. patriæ extorrem in tuam regiam adduxit. Cicer.

Nudus. ad Att. l. 7. Huc tradim Vrbis est nuda praesidi

Refertus. refertus copijs. Idem Catil l. 2. Tu mihi obvia

Dignus. mitte epistolas et dignas. Idem pro Q. Mediocri

Contentus. questu contentus esse non potens. Idem de Cla. C.

Inops. rat. C. Lentulus non tardus sententis, non inop

Locuples. verbis. Idem 5. Verr. Locuples copijs vivas.

Alienus. dem de Div. l. 1. Neg. hoc Lij alienum ducun

Onestus. sua maiestate. Idem de Provin. Conf. Alienum sit

Immunis. videri dignitate imperij. Idem 1. de Divi. Onus

Plenus. cibo & vino, perturbata & confusa cernim

Castus. Plin. l. 17. c. 14. Caprificus omnibus immunis est

Dives. que adhuc diximus. Sen. Hippol. Metu immu

Pleus. nis. Cic. 3. de Finib. Eo beavior quisq; sit, qu

Virg. 2. Aneid.

Castus. --nunc castum lumine lugent. Cicer. 1. Offic.

Dives. Crassus tum cognominis dives, tum copijs. Virg.

Potens. l. 10. Mantua dives avis. Liv. 1. ab Urb. Anco re

Frenus. gnante lucumo vir impiger, ac divitijs potens ri

Valens. nam commigravit. Idem l. 6. novè dixit. Mult

Captus. tudo hostium nulli rei praterquam numero fren

Praditus. & oculis. Cic. 2. de Fin. Vacui negotijs honestè a

liberaliter possumus vivere. Cic. pro Ra. Confectu

Senectute, praeitus morbo, mancus, & membris

Idem Figulo l. 4. Rebus om

nibus, quibus

ando assueceral

pervere animus.

pecudibus ager.

ka fama sua.

est) etiam geni

Bailus ad Cicer

re mi Cicer

issimam tua vi

Vi jam vir

radicaret solun

ILLUD Cic. de

Je in hac cros

num habent lio

te dignum lujus

us, Cassus, Onu

prencipiunt.

Pus nomi

te verbo

ostulat.

Terenius An

d hanc rem, q

Terentiam grat

Sape etia

djectivorum

us declina

nibus

tibus, quibus & natura me voluntas & consue-
 tudo affuefecerat, orbis, Idem 5 de Fin. Liber Orbis
 errore animus. Colum. lib. 2. cap. 25. Viduus Liber.
 recudibus ager. Plin. lib. 8 proam. Nomina vi-
 dua fama sua. QVADAM ex his (ut supra dictum
 est) etiam genericum poscunt: nem DIGNVS, Dignus
 Balbus ad Ciceronem libro 8. ad Att. Obsecro
 e mi Cicero suscipe curam & cogitationem dig-
 nissimam tuae virtutis: Suetonius in Orhone, c.
 Ve jam vix ullus esset, qui non sentiret &
 radicaret solum successione imperij dignum.
 LLVD Cic. de Arusp. depravate afferitur, Vnum
 se in hac civitate dignum huius imperij: sic e-
 nem habent libri omnes, Vnum esse in hac civita-
 te dignum huius imperij gloria INDIGNVS Or-
 bus, Cassius, Onustus eundem casum, varisime re-
 cepti recipiunt.

OPVS.

OPUS nomen adiectivum, acceden-
 te verbo substantivo, ablativum
 postulat.

Terentius Andria, Nihil istae opus est arte
 ad hanc rem, quam paro Cic. ad Attic. Apud Lib. m
 Terentiam grata opus est nobis & tua auctoritate.

Saepe etiam cum substantivis more
 adiectivorum consentis, neq; tamen in
 casus declinavit.

Lib. 2.
Lib. 16.
Lib. 6.
Bell: Pun: 10

Opus con-
structio va-
ria. ~~Lib.~~

Idem ad Curionem, Dux nobis & autor opus est. *Idem ad Tironem*, Is omnia pollicetur est, quæ tibi opus essent. *Idem ad Attic.* Dices nummos mihi opus esse ad apparatus triumphi. *Livius*, Scripto ad comparanda ea, quæ opus erant, tempus habuit.

OPVS cum genitivo iunxit *Plautus ad COSS.* *Præf. Ec.* lib. 10 *Epist.* Sed aliquantum nobis temporis, & magni laboris, & multæ impensæ opus fuit, ut quæ reip: bonus, omnibus polliceremur, exitu præstaremus: nūi foris subest aliqua figura, quæ nos lateat: nam Temporis, ab aliquo impendetur: genitivi vero Laboris & impensæ, non video unde pendant. Illud *Quintilianus* l. 12. c. 3. Sed etiam si nosse quid quisq: senserit, volent, lectionis opus est. Castigatores codices habent lectione Jurgebant præsci Opus etiam cum acculandi casu

Plautus Trucul: Puero opus est cibum.

Vfus cum
Opus signi-
ficat, eodem
modo con-
struitur.

Vfus, cum Opus significat, eodem modo ferè
construitur. *Plaut. Afin:*

Viginti jam usus est filio argenti minis.

Virg: 8.

Arma acri facienda viro: nunc viribus usus.

Nunc manibus rapidus.

Plaut. Pseud:

Ad eam rem usus est hominem astutum, doctū, sci. um, callidum, pro opus est homine astuto, &c.
Idem Persa, ad eam rem usus est tua mihi opera.

Cic. 4.

Cic. 4. Tul-
su, De ceteris,
in. Itaque
apud Porcius
Heey. Non usus
sequi.

Adiectiva

ordinis, ad

A, vel ab, ad

Cic. Cetera cum

Idem ad Att: N

nostra Item,

est quævis, ab

senius secundum

Alenus eum

guit Cic. 1.

ejus dignitatis,

hust in Cæd: l.

eit, quod, in op

propter Sempro

ili causa max

am: Ego autem

via alienum, l.

Item Secu

Nudus, in op

Cic. in Ferr. l.

orbis terrarum

beniuerunt ab

Cic. 4. Tusc. *Vsus pro Opus utitur, sed sine casu.* De ceteris studiis alio loco dicemus, si usus erit. **ITAQUE** *Vsus pro Opus cum ablativo ferè, apud Poetas maxime Comicos in usu est, Terent. Heey. Non usus factio est mihi nunc hunc introsequi.*

Vsus pro Opus sine casu apud Cicero:

Adjectiva diversitatis, & numeralia ordiois, ablativum cum præpositione **A, vel Ab,** admittunt.

Cic. Certa cum illo, qui à te totus diversus est.

Item ad Arc: Navigatio labor alienus ab ante nostra. *Idem.* Post autem confecta à Carneade qui est quarta, ab Arcefila. Hortus Imperio, & potentia secundus à rege.

Acad. 4.

Lib. 6.

Acad. 4.

Bell. Alex. 4.

Alienus etiam genitivo & dativo jungitur. **Cic. 1.** de Fin: *Quis alienum putes esse ejus dignitatis, quam mihi quiq; tribuit? Salsus. in Catil:* Ille eos in domum D. Bruti perduxit, quod foro propinqua erat, nec aliena consilij propter Sempronium. **Cicero** pro Cecin: *Quod illi cause maxime est alienum. Quint. 1. 1. proxi:* Ego autem cum exsistem, nihil arri oratione alienum. *Vitatus tamen ablativo jungitur.*

Alienus genitivo & dativo jungitur, usitatus tamen ablativo.

Item **Securus Liber, Vacuus, Purus, Nudus, Inuus, Orbis, Excorris,**

Cic. in Verr. His quidem temporibus in omni orbe terrarum vacui, expertes, soluti, ac liberi fuerunt ab omni sumptu, molestia munere

Idem pro domo sua, Tam inops, aut ego eram ab amicis, aut nuda Resp. à magistratibus?

Plen. lib. 28 cap. 9. Pelles ejusdem animalie substrata, securos praestans ab eo meta somnos. Cic de Aruf. Qua tandem est in hac urbe tanta domus ab ista religionis suspitione tam vacua atque pura? Senec. Epist. 3. Mens ab omni labe pura, & splendida, Cic pro Flac. Vsq; eo orba fuit ab opsimatibus illa concio, ut princeps principum esses. Meandrius. Liv. 5. ab Urb. Ne exulem extorrem. P. Romanum ab solo patrio, ab Dijs Penatibus tro hostium urbem ageres.

COMPARATIVA.

Comparativo utimur cum ablativo. Quando vel plura diversæ generis comparantur.

Orat. 1.
Lib. 9.

Cic. in Casil. Luce sunt clariora nobis tua consilia. Curs. Majora sunt pramij pericula.

Vel cum duo ejusdem, aut diversæ generis conferuntur.

Cic. ad Octa. Quæ non posterior dies acerbius priore? & quæ non insequens hora antecedente calamitosior populo Rom. illuxit. Virtus multo pretiosior est auro.

Apud veteres interdum leges comparativum cum ablativo, etiam cum res ejusdem generis comparantur, Plin. l. 36. c. 7. ubi de generibus mar-

maris agit. P. Lacedæmoniorum. l. cap. 9. ubi de e. ex Aegypto Rom. gunt, aliquot pe. imperaverat, on. sunt, mirabilior. Cic. Fabricius Lic. erunt tempor. Horatius omib. M. Tullio clari. bat Anchise. vocem excluder. mar. secunda a. Prisc. l. 3. doc. cum res ejusdem. Salustius, Natis a. 3. Nati omnium. RATIVVS, ut. A. Blativus o. A. conjunct. rest in casum. Cic. in Ferr. T. Nam ad Ant. N. aut, qui quinqu. Liv. Aclior d. victoria. Ter. in. ian neminem qu. mori.

moris agit. Pretiosissimi, inquit, quidem generis
 Lacedemoniorum viride cunctis hilarius. Eodem
 h. cap. 9. ubi de ea navi agit, qua Cajus Obeliscum
 ex Egypto Romam importavit. D. Claudius, in-
 quit, aliquot per annos asservatam, qua Cajus
 importaverat, omnibus, qua unquam in mari visa
 sunt, mirabilior. Val. Max. l. 3. c. 4. Idem sen-
 tit Fabricius Licinius, honoribus, auctoritate omni-
 vitate temporibus suis major. Gell. l. 1. cap. 5.
 Horatius omnibus ferè oratoribus artis suae, ni-
 M. Tullio clarior. Virg. 3. Sed cunctis aetior i-
 at Anchises. Juniores Grammatici subaudiunt
 vocem excludentem, Ceteris, vel, Reliquis. Do-
 nat. secunda edit. Servius in eundem Diom. lib.
 Prisc. l. 3. docent, Comparativo locum esse etiam
 cum res ejusdem generis comparantur. In illo
 Calusij, Nulla arte cuiquam inferior. Item Plin-
 ius, Nulli omnium claritate inferior. COMPA-
 RATIVUS, ut vides, Dativo adjungitur.

Comparativo locus
 est, etiam si
 res ejusdem
 generis com-
 parantur

NOTA

APPENDIX.

A Blativus comparativi intercedente
 conjunctione. Quam, mutari po-
 test in casum verbo congruentem.

Sic. in Verr. Tu innocentior quam Metellus?
 Idem ad Att. Nemo unquam nec potior, nec orator
 tuus, qui quonquam meliorem quam se arbitrare-
 tur. Liv. Melior certiorque est tua pax, quam spes vic-
 toria. Ter. in Phor. Ego hominem callidiorē
 idi nōminem quam Phermionem.

Lib. 5.

L. 4. 14.

Lib. 1. 1.

Nota.

Si ablativus à nominibus, Nemo, Nullus, aut à relativo, Qui, quæ, quod, fiat, non erit locus huic permutationi: *Uti enim bene latine dicimus, M. Tulio, quod nemo Romanorum fuit eloquentior, caput per summam injuriam abscissum est: Ita ineptè dicemus, M. Tul. quam quæ nemo Romanorum fuit eloquentior, &c.*

II. APPENDIX.

Comparativa quemadmodum & cetera adjectiva, cum partitionem ad significant, genitivum desiderant.

Ab Vrb: 2.

Liv. In hanc sententiam ut discederetur, juniores Patrum evincebant. *Horat: in arte. O. Major juvenum.*

Autores tamen sæpius ablativo utuntur cum præpositione E, vel Ex.

Lib: 10.

Lib: 8.

Cic. ad Attic. Antè scripta epistola ex duobus tuis prior mihi legi capta est. *Sim ad Carinnum, Minorem ex duobus liberis amisit.*

Comparativus partitionem significantis genitivum adscit.

Cum participio significatur, potest comparativus genitivum admittere, sive de duobus, sive de pluribus agatur. *Sic Liv.* Juniores Patrum vincebant. *Curt. l. 6.* Cleander priores eorum interomitti jubet. *Plin. lib. 11. cap. 37.* Animatum fortiora, quibus animus craftior, sapientiora, quibus tenuior: *sim: diem, quibus minimus: & quibus nullus, hebetior.* *Horat: l. 3. Clar: Ode. 14. Major Neronum.*

Idem

Idem lib. 1. Sermo Sati: 6. -- quise.

Falsum ferre negat. Notum posse minoris.
 SCRIPTORIS sepius, ut dixi, ablativo cum prepo-
 sitione utitur, qui talis partitioni, maxime
 ubi nomen est compositum, aptissimus est.
 Quam: 9. Declam: Ego, cum infencior ex duo-
 bus patribus. Idem: Si tui non sinant, ut ex
 liberis illius incipiat esse periturus. Caesar l. b. 3.
 bell. Cicer. In testamento Ptolomæ patris hære-
 des erant, scripti ex duobus filiis maior, & duabus
 ea, quæ ætate antecedebar. ALIQUANDO ge-
 nerivus in accusativum accedente prepo-
 sitione Inter, mutatur. Quam: dixi: 8. Ille quoq;
 occisus est, qui inter nos, ut apparet, fortior est.

III. APPENDIX.

PRæter nomina calum adnotant compo-
 sita ablativum significantes in ex-
 celsum.

Hercules fuit procerior te cubito. Curt. Tur. Lib. 2.
 res dens pedibus, quam murus, auctores, sunt.

Item, carum tuæ positionis.

Cic. ad Planc: Mihi nemo est amior, nec ju-
 cundior, nec carior amico.

Denique hos ablativos, Opinione,
 spe, æquo, iusto, solvo, dicto,

Cic. de Clar. Orat: Opinione ego omnium Bell. Pun: 1.
 majore cepi dolore. Liv. Penitusque visum vo-
 luit, solrabere joio magis sanguineq; simulis.

COLVM. l. 3. c. 19. Malleolus nec major pede, nec dodrante minor esse debet. Ibid. Paulò minor dodrante, longior semipede. Ovid. 4. Fasti: Speq; redit citius Cic. de Amic: Ne quod plus a quo in amicitia congeratur Quint. lib. 9. cap. 4. Membrum longius iusto, tardum: brevius instabile esse. Liv. lib. 3. bell. Pun: Dicto prope citius, equum in viam Claudius egit.

ABLATIVVS SIGNIFICANS laudem, vituperationem, partem.

Pleraq; adjectiva ablativum possulant significantem laudem, vituperationem, vel partem.

Q. Cicero de petitione Consulatus, Non erit difficile certamen cum ijs competitoribus, qui nequaquam sunt tam genere insignes, quam viri nobiles. Cic. de Orat: Sunt quidam aut in lingua hesitantes, aut in voce abjuncti, aut in vultu morosi, corporis, & agrestes, ut etiam si ingenijs aut arte valeant, tamen in Oratorum numerum venire non possint. Idem in Verr. Obijus dicendum M. Octavium Ligurem hominem ornatissimum loco, ordine, nomine, virtute, ingenio, copijs, poscere pecuniam non dubitavit. Sallust. Catil: Ex altem parte C. Antonius pedibus eger, quòd praeio adesse nequiebat, M. Petreio Legato exercitum permissit.

QUAMVIS

Quamvis or
am adjectivis co
uentia, extrema
ben non modo ipsi
ut vituperatione
torrida, res etiam
atione, & moribus
em nec motu cor
a apertorem, nec
ibi videor audire
onitione duris,
no parum variu
go u. quiquis est
quiescit animo est
4 Quis pedib
modiorum altitud
Livy: lib. 12. C
e, lumine laeta.

AP

Blativum p
lativum m
ing. Os humer
to quod non si
Item H
ipius. Falarica
Ani oblongo,
dextremum. P
corpus, &

Quamvis oratores libentius substantiva
 cum adjectivis copulent, ut Vir summa elo-
 quentia, eximia virtute, excellens ingenio: ta-
 men non raro ipsis adjectivis ablativum laudis,
 ut vituperationis attribunt. Cic. 4. de Fin.
 horridiores evadunt, asperiores, duriores & co-
 rione, & moribus. Idem 1. de Orm. Ego nemi-
 nem nec matu corporis, nec ipso habitu atq; for-
 ma apriorem, nec voce plenorem, aut suaviorem
 sibi videor audivisse. Idem de Clar. Vir rursus,
 oratione durus, incultus, horridus. ABLATI-
 vo partis rursus utuntur. Idem 4. Tuscul. Er-
 ro, qui quis est, qui moderatione, & constantia
 vicius animo est, sibiq; ipse placatus. Quint. l. 6.
 4 Quis pedibus agere cum vellet videtur com-
 modioris valetudinis, &c. Iohannes frequenter,
 Tarr. lib. 12. Crine ruber, niger ora, brevis ge-
 nus, lumine laesus.

APPENDIX.

1. Ablativum partis frequenter in accu-
 2. sativum mutasse potest.

arg. Os humerosq; Deo similis. Nonne: Exce-
 3. quod non simul esses, cetera latus.

Item Historici, sed rarius.
 4. prius. Falarica est Saguntinis munusculum telum
 5. stili oblongo, & cetera tereti, praterquam
 6. extremum. Pomponius Mela, Sarmata totum
 7. corpus, & nisi quis valens, ora etiam &c

Nota.

AF. 1.
 Epist. Lib. 2.

Bell. Pen. 1.
 Lib. 2. cap. 1.

E S

CAPITULUM

Activa, Passiva, Neutra, Communia, Depersona-
 ti. ACTIVA, ea demum crediderunt in casu,
 onatus, Diomedes ceterique veteres, quae O. ut
 terminata, passiva fierent, littera R. ut
 2, ut Laudo, Lauder. NEUTRA sunt, inquit
 ONATVS 2. edit: quae O. littera terminantur,
 accepta R. littera, Latina non sunt, ut Sio,
 erro. SYNT etiam neutra, quae I. littera termi-
 nantur, ut Odi, Noxi, Capi, Memini. ITEM quae
 UM, syllabam desinunt, ut sum, precum. SYNT
 iam quae in T, litteram exeunt, & superflua
 nuntur, ut Fudet, Tudet, Pudet: Libet, O-
 rietur: sed haec & similia deserta sunt exhi-
 enda. SYNT praeterea Neutropylaea, ut
 audeo gaudisum, Soleo solutusum, Ego quies-
 um, Fido fidusum. Hattienus Doraeus. IDO-
 EDES neutra O. littera finita do & acce-
 na genera sunt, quorum alia agentis, i.e.
 actionem habent, sicut ut do, acce- & an-
 pus Grammaticus inquit) quae autem signifi-
 cant & actionem habent, sicut acce, acce, &
 moulo, Curro

ACTIVA quae patientis habent significationem, ut
 teneo, l'apulo. ALIA, patientis sunt, in quibus
 ee agentis, nec patientis significationem habent,
 hoc est, quae nec actionem & patientem significat,
 sed o. jaceo, sio, accis etiam agat ne quae ut
 attrahatur.

HÆC ULTIMA quidam Sapientia dixerunt, in-
 quæ

Delectat po-
 i. m. m.
 Activa
 Neutra.

TIONE

RBI

ione, i. e. ger-
 in esse Dona-
 quinquæ ann-
 Alia.

inquit Diomedes, alij absolutiva. Hinc aperta
 rursus intelligitur, veteres verba omnia, quae
 litteram R, assumere non possent, quapropter cum
 accusativo conjungerentur (ut facio, calefacio,
 Passiva. odi, novi) in neutrum numerum transierunt. PASSIVA sunt,
 quae ita R, littera terminantur, ut ea deponam, &
 Communia, serva fiant, ut Laudo, laudo. COMMUNIA, quae
 R, littera terminata, cum actionem, tum passio-
 nem significant, ut Horror, complector. DEPO-
 nentia. NENTIA, quae eisdem littera R, terminata actio-
 nem tantum significant, ut Auscupo, loquor. E-
 Auctor dicitur
 atque quatuor
 aliter docet.
 GO (dicam enim quod sentio) quadripartitam
 existimo esse hanc distributionem. QVIEDA
 namque actionem significant, ut Ad. ficio, curro
 I. II. sequor. ALIA passionem, ut Vapido, verberor
 III. ALIA cum actionem tum passionem, ut Dignor
 amplector: de quibus supra in Rudimentis copiosius
 dictum est, multaque veterum exempla allata sunt
 IIII. ALIA denique nec actionem, neque passionem sig-
 nificant, ut Secto, jaceo: hae & similia propri-
 etate sunt, meritoque Supina verba a quibusdam
 appellata, quid videlicet veluti ociosa, resupina
 dicuntur, utriusque actionis expertia. HACTENUS
 de verborum generibus.

Intransi-
 tivum.

Quod vero ad constructionem attinet, duplex
 est verbum. Alterum Intransitivum, quod pos-
 se, aut nullum casum habet, ut Venio, redeo
 aut simile praecedenti. Liv. ab. Urb. Juste pidi-
 legatus venio. Terent. Andri. Redeamus in me, at-

que for-
 Transi-
 cedente
 Neutr-
 post se
 positione
 di: De
 horreo,
 neutrop-
 Libenter
 cor li-
 quodum
 res voca-
 tivum
 prapoli-
 nec. Epi-
 gar. d
 ad, cor-
 re in Ol-
 geniu-
 ut Ego-
 Quae d
 sunt: n
 ri, pos-
 sa, atq-
 Pudet,
 era, ut
 tum qu-
 ne mon-
 rescant

grè forent : de quo supra dictum est. Alterum Transi-
 tivum, quod in casum diversum à præ-
 edente transit hoc in Activum, Passivum, &
 Neutrum particitur. Activum verbum est, quod
 ost se accusativum postulat, cujuscunque sit
 positionis, ut laudo, facio, sequor, amplector, o-
 &c. : Doleo vicem tuam, Ignari animi crimen
 correo, quantis hæc duo postrema, & similia,
 neutropassiva possint appellari, ut postea dicemus.
 Neutrum hoc genus verborum si per Grammati-
 cos liceret, Accusativum appellarem : quemad-
 modum quidam veterum accusativas præposi-
 tiones vocant, quæ accusandi casu gaudent. Pas-
 sivum est, quod in ablativum transit, cum
 præpositione A, vel Ab, ut Laudor è te. Se-
 nec. Epist. 91. Inferiores à validioribus eueban-
 tur. Verr. Flac. apud Priscian. lib. 8. Servitii
 & eorum abominaretur ab omnibus. Hoc fe-
 cit in OR, definit. Neutrum quod transit in
 genitivum, dativum, vel ablativum casum,
 ut Ego tui, Optuler tibi, Fungor meo munere.
 Quæ diximus, de proprijs casibus accipiendæ
 sunt : nam de communibus omni verborum gene-
 ri, post dicendum erit. Per hæc tria genera su-
 nt, atq; dispersa sunt Impersonalia, Activa, ut
 pluit, puer: Passiva, ut Pugnatur, Itur. Neu-
 tra, ut Libet, licet. DE NEUTRIS primò dicemus
 quia casuum ordo in exigis, tū (quod magis
 movet ut cogniti neutrorum turba faciliq; cog-
 noscans adolescentes activa sive accusativa verba,

GENITIVUS POST VERBUM.

QUAM genitivum petit, cum Possessivum significat.

Lib. 2.

Philip. 12.

Lib. 1.

Lib. 2.

Lib. 9. cap. 4

Est Interest
de Refert
Impersona-
lia

Nota.

Hec ante-
cedit modo
nominati-
vus aperte.

Cic. ad Caelum. 1. Iam me Pompeij rosum

scis. Aut aliquid pertinere. Idem in M. An-

tu. quicquid hominis est errare: nullus nisi inspi-

ra. perseverare in errore. Idem de Offic. 1.

lescentis est majores natu vereri. Item ha-

duo. Interest, & refert. Idem de Finib. 1. In-

est omnium recte facere. Quintilian: Ple-

num refert compositionis, qua quibus antepo-

EST, Interest, Refert, cum officium, argu-

rem pertinere significant, prima & secunda

sona carent: quae de causam, personalia ver-

ve verba sine personis, (ut Varro loquitur)

sunt appellari. Itaque cum verbum impe-

nale dicimus, praeposito, in, privationem ded-

ut prima, & secunda persona, quibus verba

prociatur, non nominativi, sive persona agen-

sive patientis, ut Grammatici juniores volu-

Sed de hac re supra in Rudimentis dictum

plurim, suo loco dicemus. Haec tria verba

ad rem redeamus) modo nominativum ha-

aperte. Cic. 5 Tusc. Sapientia est propiti-

nihil quod penitere possit, facere. Idem in p-

ut. Quod enim permagni interest, sepe pro-

POST

um Possess

pe. utotum e

em M. Ant

u nisi in spe

de (sic. da. is)

u item hui

de Fimo. Inc

amian: Plus

ur: antepom

scium, atq; d

u & pecunia p

eruda ia ver

re nautur)

erbuta inpe

patioem ac

quis verbu

erina agm

anctis totu

nu arsum

erua verba

nativum ha

u est propu

u. tam in

ren, sapie

ceja

riob. datur. Idem ad Rufum l. j. Non se i-
quod in anhu ret. vobis. Modò infini-
verbum, aut orationis membrum loco
minativi accipiunt Idem 2. de Orat: Tar-
ingen est rixulos consefari, fontes rerum
idere. Idem ad Appium lib 3. Utriusq; no-
m in magni interest, prius ut te contensam,
u nisi in spe am decedas: (Prius ut te contensam, quam de-
de (sic. da. is) hoc membrum, sive pars totius orationis,
u item hui interest nominativus est. Idem, Maajo-
de Fimo. Incasatu vereri, vice nominativi ponitur. Nisi
amian: Plus, velis, Officium seu proprium, subaudire: ut
ur: antepomolefcentis officium est, maiores natu vereri: ut
scium, atq; d, Sapientis est proprium, mori, quod panise-
u & pecunia p, si facere.

EXCEPTIO.

Interest tamen & refert, hos ablati,
os habent, Mea, Tua, Sua, Nostra,
stra.

cro Tironi, Fr tua, & mea, maximè inter-
te valere. Terentius in Hezyna, Tua quod
el refert perconatus desinas. Cui: pro Ciceri:
Cija putat intere, se re q; a, & gello nego-
nom tege defendi. Idem pro Sylla, Vixime-
qui can. summa elegantia, atq; integritate
u. tam in, bono maxime interest
Cija, vel Cujas intere, perelegan-
aicitur.

Lib. 15.

Cicero

Philip. 1.

Cicero pro Vareno, Ea cades si potissimum
crimini datur, detur ei cuius interfuit, non
cuius nihil interfuit. Idem in M. Animum
Quis enim est hodie, cuius interfuit istam legem
manere?

PRISCIANUS lib. 12. Interest & referre, in ge-
nitivo solent adungi omnium consualium, ab-
supra dictis quing. pronominiibus, pro quorum ge-
nitivis ablativos ponimus, possessivorum, ut
creest & referre mea, tua, sua, nostra, vestra Ca-
quog, infiniti possessivum, cum supradictis ver-
pro genitivo primitivi ponitur. Cic. pro Va-
no. Ea cades si potissimum crimini datur, det-
ei cuius interfuit, non ei cui nihil interfu-
Hec ille. VIDES ut Priscianus, qui de Cyn-

Mea, tua,
sua &c. A-
blativi sunt:
non accusa-
tivi.

versibus accuratissime scripsit, affirmes Mea, tu-
sua, nostra, vestra, cuius, casus esse ablativos, non
accusativos? Scio quantas tragedias huius
excitaverint: alij enim summa vi nituntur
cere, accusandi esse, quibus Plautinos ac Ter-
tianos pedes non arbitror admodum favere, care-
eos huc atq; illuc, non secus ac Lesbiam norma
flectere ac torquere possit: Illud Donatus in
Phorm. Quid tua, malum, id referre? n-
gis urget. Et quare, inquit, quomodo dicat
Quid mea, Quid tua? an deest, ad? ut
ad mea, ad tua? Sed hac viderint idem Comiti-
phat. PVERI dumtaxat ista ne per fornicat
quidem attingant. Quibus genitivis jungant
pronomina

pronomina Mei
dicatur bene
maiores natu ve
vigilanter admi
loco invenies.

Verbum
Tua, Sua, N-
Tuum, Suum
Cic. de Fin. Si
est, ut suggera-
um, qui sentiam
est operi vestra

Magnum
tum, in
verbis Interce-
Cic. ad Teronem
interest, quam
cre. Idem ad An-
esse Roma. Idem
ne ipso jure dici
Resp. interfuit
quoque tempore
Obiter non
Comitivi, posse
ad, recipere.
ad nostra lauden
pronomina. Postremum

pronomina Meus, tuus, suus, noster, vester: Item dicatur bene latine, Tuae adolescentis interest majores nati vereri: Mea consulis refert Rempublicam vigilanter administrare: & cetera id genus, suo loco invenies.

Verbum est, pro Ablativis, Mea, Tua, Sua, Nostra, Vestra, habet Meum, Tuum, Suum, Nostrum, Vestrum.

Cic. de Fin. Si memoria fortè defecerit, tuum est, ut suggeras. Idem Catinæ. Puto esse meum, qui sententiam exponere. Ovidius, Nulla mora est operi: vestrum dare, vincere nostrum.

APPENDIX.

Magnum, Parvum, tantum, quantum, iunguntur in genitivo cum verbis Interest, & Refert.

Cic. ad Tironem, Magni ad honorem nostrum interest, quam primum me ad urbem veni-
c. Idem ad Att. Permagni nostra interest, te
Romæ. Idem ad Q. Frat. Parvi refert, abs
Te ipso jus dici. Pompejus Lentulo, Scio quanti
Resp. interest, omnes copias in unum locum primo
quoque tempore convenire.

Obiter notabis verbum Interest, loco genitivi, posse accusativum cum præpositione ad, recipere. Cic. Luceio lib. 5. Et quidem ad nostra laudem, non multum video interesse. Postremum locum quidam legunt, Scio

quanti reipub. sit: Interfit tamen legendum esse
confirmat epistola Ciceronis 15. ejusdem lib. ad
Pompejum, in qua refert Cicero eadem verba,
Magnus, inquit, interesse reipub. scripseras, om-
nes copias primo quoque tempore in unum locum
convenire. Cicero pro lege Manil. Etenim illud
primum parvi refert, vos publicanis amissa vesti-
galia, postea victoria recuperare. Vlpian. lib. 47.
Pand. Scilicet si tanti interfuit.

Cetera hujusmodi per adverbium
adduntur, ut Plurimum interest, maxi-
mè refert, Nihil interest.

Lib. 5.

Cic. 1. Tusc. Theodori quidem nihil interest
humili ne, an sublimè putrescat. Idem ad Lu-
ceium, Equidem ad nostram laudem non multum
video interesse: sed ad propensionem meam quid-
dam interest, non te expectare.

Adverbia
jungiuntur
cum inter-
est & refert.

Hujus classis sunt, Parum, paululum, aliquan-
tulum, multum, permultum, magis, maximè, mi-
nus, minimè, nihil, aliquid, vehementer, tantu-
pere, magnopere, infinitum tantulum, plus, plu-
rimum. Plin. lib. 16 cap. 30. Infinitum refer-
lunaris ratio. Ceterorum passim occurrunt testa-
monia: quæ, ne longius sim prætermitto. Quæ
tvm apud Ciceronem inventes. Pro Mur. Oster-
dam alio loco, quantum salutis communis inter-
fit, duos consules in repub. Kal. Januarij esse
idem pro Mil. Semper illa, & quantum inter-

esse Publij Clo-
TANTVM in
mani.

Misereror,
adificiunt.

Cicero Attic. C
delinunt invid
rerum, carum s

Miserere
postulat.

Seneca, Mi

MISERERE
habuisse, aper
& quid pluris
Controverf. Con
gu pari, misere

fecer tibi puell.

cerdotes. Sic h

curat aliter lo

ut. ut cap. 2. H

fereor. Præter

ebus haberi, i

gariones. Ne

Perge, aud

Miserere: g

viderur ad r

non cum verbo.

esse

esse Publij Clodij, &c. Plin. lib. 2. capite 16.
TANTVM interest, subeant ridy, an superve-
niant.

Misereor, Satago; genitivum casum
adiscunt.

Cicero Attic. Qui misereri mei debent, non Lib. 4-
desiunt invidere. Terentius Heaut. Clinia
rerum suarum satagit.

Misereor interdum dandi casum
postulat.

Seneca, Misereor tibi puella.

MISEREND. verbum etiam dandi casum olim Lib. 2.
habuisse, aperte Diomedes, & Priscianus docent, Controver:
& quod pluris faciendum est, illud Senec. lib. 1.
Controversi. Contr. versa, Fortuna hoc me co-
git pati, misereri debent omnes mei. Et ego mi-
sereor tibi puella, sed non facimus miserandas sa-
cerdotes. Sic habent libri correctissimi. Addu-
citur & alter locus ejusdem à quibusdam, de vita
beata cap. 2. Hunc promereor, illi reddo, huic mi-
sereor. Priscianus tamen docet in veteribus codi-
cibus haberi, Hucus misereor. Vide ejusdem casti-
gationes. Neg. illud Ciceronis à Tusc.

Perge, aude, nate, illacryma patris pestibus,

Miserere: gentes nostras flebunt miseras,

viderur ad rem facere: cum daturus Pestibus,
non cum verbo miserere, sed cū illacryma jungatur

Illacrymor

& illacrymo

cum dativo

quod elegantissimè dandi casum petit. Idem *Ciceronis loco pro de Nat. Quid dicam de Socrate, cujus more illacrymari soleo, Platonem legens? Liv. 10. bell. Maced. Meo infelici errori unus illacrymasti. Recolo tui, nondum apud veteres, quod memin- rim legi.*

Obliviscor, recordor, reminiscor memini, pro recordor, tum genitivum tum accusativum postulant.

Philip. 9.

Cicero 3. *Tusc.* Est proprium stultitiæ, alio- rum vicia cernere, oblivisci suorum. Idem *M. Antonium, Omnium obliviscor: in gratiam redeo: Terent. Eunuch. Faciam ut me semper memineris. Cicero de Senect. Omnia quæ tran- sians senes, meminerunt.*

CICERO pro Planc. Hujus meriti in me recor- dor. Idem 2. in *Rul.* Est opera prætorum majorum diligentiam recordari. *Cæsar 1. bell. Gall. Sa- cello persequi perseverat, reminiscere, ut ve- teris incommodi Romanorum, pristinaq; vir- tutis Helvetiorum. Sulpitius Ciceroni l. 4. Ea præ- tui reminiscere, quæ digna tua persona sunt.*

Recordor, RECORDOR, Memini pro recordor, etiam cum ablativo, & præpositione, De jungitur. Cic. pro Planc. Quoniam de istis vestris lacrymis recor- dor, quas pro mea salute sæpè & multum profu- distis. Idem ad Atticum, 15. De Plancio mem- ni. Ibidem, Et de Herode & Metio memini, de omnibus, quæ te velle suspicor. EX illo

Recordor,
Memini pro
Recordor,
gaudent eti-
am ablativo
cum præpo-
sitione:

quoniam etiam
quæstus officio
b. nam Quæstus
Non satis melle
construatur, na
Quæstibus) a
pocit, siquidem
prioriam reducim
Tusc. Declamare,
cendo, cognoscere
meminendo videt

Memini pro
genitivo vel
De, jungitur.
Quintilianus
memini, cui quæ
meminerunt.

DATIVUS

SVM, modò
Cicero Attico,
Terentius Adel-
pho ego.

Modò

Cicero Attic. R.
Quæ pagina, quæ

et. Idem *Ciceronis loco pro Ligar.* Quoniam hoc est animi,
cujus moritur quoniam etiam ingenij tui, te aliquid de hujus
Liv. 10. bell. Quistoris officio cogitantem, etiam de alijs qui-
illacrymasit. Quistoribus reminiscens recordari.
quod meminere Non satis intelligitur, an Reminiscor eadem modo
construatur, nam ablativus (de alijs quibusdam
Quistoribus) ad infinitum, Recordari, refertur
reminiscor
genitivum. Recordari, siquidem reminiscendo, aliquid in me-
noria reducamus, ac recognoscimus. Idem.
Tusc. Declarare se non tum illa discere, sed minis-
cendo cognoscere. Sic illic reminiscens pro re-
miniscendo videtur positum.

Memini pro mentionem facio, cum
genitivo vel ablativo, & præpositione
De, jungitur.

Quintilianus, Neque omnino hujus rei
meminit usquam poeta. Idem. De quibus mul-
lib. II. c. 12.
libidem.

DATIVUS POST VERBUM.

SVM, modò Dativum unum habet.

Cicero Attico, Sed nunciant, melius esse ei.
Lib. 10.
reventius Adelph. Natura tu illi pater es, consi-
is ego.

Modò duos.

Cicero Attic. Respondebo primùm postremæ Lib. 6.

Ex illo quæ pagina, quæ mihi magnæ molestiæ fuit

Sum, junctū
cum Dativo
explicatur
per habere
Afficere, seu
Afferre.

Dativus pro
Nominati-
vo. § 6.

P

SYM, varie cum dativo jungitur, modo enim pro habere ponitur, ut sunt mihi omnia scripta Ciceronis. Summa necessitudo mihi tecum est. CVM duobus dativis junctum plerumque per verbum Afficere, seu affero exponitur. Epistola tulit mihi magnæ molestiæ, voluptatē. Et parentibus honori, & amicus utilitati, & reipub. emolumento, esse poteris. MODO dativus pro nominativo ponitur. Cic. 1. de divinat. Quod ne dubitare possimus, maximo est argumento quod nunc per contigit. Idem pro domo sua, libertatis simulacrum in ea domo collocabas, quæ domus ipsa erat indicio, tui crudelis simulacrum. DENT QVE multa, quæ putantur dativum habere, ut Proximus, Propinquus, Cognatus, Amicus, Socius, Familiaris, Commilito, Conseruus, Condescriptus, & alia id genus substantiva dativum habent, beneficio verbi substantivi, ut Cæsar est propinquus Marcello. Lentulus est familiaris Ciceroni. Nam hæc separata à verbo substantivo non dativum habent, sed genitivum, ut Annibal occidit omnes propinquos Fabii, non Fabii. Omnes commilitones Julii jugulati sunt, non Julii. PROXIMVS, propinquus, Cognatus adjectiva, & quæ sunt generis ejusdem, dativum ferè postulant, etiam absente verbo, Sum.

Verba quæ Auxilium, Adulatio-
nem, Commodum, Incommodum
Favo

Favorem, Se-
calum postula-
Commodo, I-
deo Philosopho-
Cic. in Verr. H-
in laqueum in-
China ita balbu-
artu, cui tuden-
cere, perfecit m-
curia peritur.

Incumbo o-
censuram
stular, ut In-
lophie licet
Cicero de Orator-
us adolescent-
stus incumpte-
rice tota mente
numres est.

Idem ad Plave-
pectore ad lau-
iret conscripti
curum missa on-

Favorem, Studium significant, dandi
tatum postulant, ut Auxilior, Adulor,
Commodo, Incommodo, Faveo, Stu-
deo Philosophiæ.

Cic. in Verr. Homini jam perditò, & collum
in laqueum inferenti suaveniti. *Cic. de Orat.*
Cum ita valens esset Demosthenes, ut ejus ipsius
artis, cui tenderet, primam lucem non posset da-
cere, perfecit meditando, ut nemo planius eo lo-
cutus prætur.

Lib. 6.

Lib. 11

EXCEPTIO.

Incumbo cum ad studium referrur, ac-
cusativum cum præpositione In, po-
stulat, ut Incumbo in ad studium phi-
losophiæ literarum, &c.

Cicero de Orator. Quamobrem pergite, ut faci-
tis adolescentes: atque in id studium, in quo
illis incumbite. *Idem ad Atticum, nunc mi At-*
rice tota mente incumbite in hanc curam: magna e-
nim res est.

Lib. 1.

Lib. 16.

Vel AD.

Idem ad Plancum. Mi Plance incumbite toto
pectore ad laudem. *Idem in Caril.* Quare Pa-
tres conscripti incumbite ad salutem Republicæ,
circumspecte omnes procellas, quæ impendent.

Lib. 10.

Orat. 41

APPENDIX.

Nota.
Orat. 4.
Lib. 2.

Consulo tibi, hoc est, prospicio tibi, non consilium do.

Cic. in Catil. Consulite vobis, prospicite patriæ.

Consulo te, id est, consilium à te peto.

Cic. in Verrem, Nunc ego Iudices jam vos consulo, quid mihi faciendum putetis: id enim consilij mihi protecto taciti dabitis, quod e-gomet mihi necessariò capiendum intelligo.

Auxilium significant, Auxilior, Opitulor, Patrocinator, Subvenio, Succurro, Medeor, Medicor. ADVLATIONEM, Adulor, Assentior, Blandior, Lenocinator, Palpor, Supparasitor. COMMODOVM, Consulo, Provideo, Prospicio, Caveo, Me-tuo, Timeo. INCOMMODOVM, Doleo, Displicio, Incommodo, Detraho, Impono, Insulto, Illudo, In-fidior, Irascor, Malecupio, Maledico, Malefacio, Malevolo, Noceo, Officio, Obirecto. FAVOREM, Faveo, Studeo, Arrideo, Assentio vel assentior, Accede tibi, & tua sententiæ, Adstipulor, Bene-facio, Benignefacio, Benecupio, Benedico, Bene-volo, Consentio, Subscribo, Suffragor. STUDIVM, Studeo, Vaco, singulorum exempla frequentissi-mè tibi occurrent. Quare ad alia transeamus.

Dativo item adhærent composita ex verbo Sum, & quæ obsequium obediën-tiam, submissionem, repugnantiam,

am significant

brempero, Se

Cic. de Officiis Con-

ec alteri proluat

s labor, nulla u

Syl. Ego verò

aut cui dignum

Quæ ex verbo

c, absum, Adsi-

sum, Præsum, F

alios casus possu

ione, ut Nec in

atione perfectio

a: Roscius nega

uit? In hac re n

entra ad consilia

nem & hujusmodi

ABVM, Possim,

one proximum sit,

pro Sext. Rosc.

ys, & dignitate

go, quæneque usu

ingitur etiam cu

, Facio, &

anc. Quid eni

re? OBSEQV

lgeo, Morigero,

usfacio,

OBEDIENTIA

m significant, ut Prosum, Obsequor,
contempero, Servio, Repugno tibi:

Cic. de Offic. Contemnuntur ij, qui nec sibi, *Lib. 2.*

c alteri profunt, (ut dicitur) in quibus nul-

labor, nulla industria, nulla cura est. *Idem*
Syl. Ego verò quibus ornamentis adversor tu-

aut cui dignitati vestra repugno?

Quæ ex verbo substantivo componuntur, sunt

Absum, Adsum, Desum, Insum, Intersum,

sum, Presum, Prosum, Subsum, Superum, qua-

alios casus possunt admittere, accedente propo-

sitione, ut Nec in Antonio defuit hic ornatus: In

itione perfecto inest omnis philosophorum scien-

tiæ: Roscius ne in convivio quidem ullo inter-

it? In hac re nulla subest suspicio. Pauca sen-

tia ad consularium defuerunt. Hac apud Cice-

rem, & his similia, ejus scriptis evoluendis, leges.

RBVM, Possum, quamvis his genere, & cognat-

ne proximum sit, usu tamen alienum est. Cice-

ro Sext. Rosc. Apud me & amicitia, & bene-

is, & dignitate plurimum possunt. Pro eodem,

o, qui neque usu satis, & ingenio parum possunt.

gitur etiam cum accusativo, qui tamen à ver-

o, Facio, & Ago, videtur regi. Cicero pro

inc. Quid enim possum aliud nisi morere: nisi

e? OBSEQUIVM significant, Inservio, In-

geo, Morigeror, Obsecundo, Obsequor, Placco,

isfacio.

BEDIENTIAM, Ausculto, Obedio, Obtem-

Composita
ex verbo
substantivo
Sum.

NOTA.

Possum est
Ablativo.

Obtempero, Pareo. SVBMISSIONEM, Ancillor.
Tamator, Servio, Cedo. REPUGNANTIAM, Ad
versor. Obfso, Obfiso, Obstreps, Reluctor, Repugno.
Resfso, Reclamo, Refragor.

Dandi præterea casum desiderant
quæ eventum significant : ut Accidit,
Cedit, Contingit, Evenit, Obvenit,
Obtingit.

Cic. ad Quir. Fur. A te mihi omnia semper
honestæ & jucunda ceciderunt. Idem in Verr. act. Idem de Su.
Iste provincia Sicilia Verri obvenit. Idem de Mun.
Off. Quod cuique obtrigit, id quisq. teneat. Et compedit, con-
ivsdem generis sunt, Incidit, Cedit, Succedit, pro superat, Su-
Benevertit, Malevertit, Vfusvenit : quæ prim.
& secunda persona privantur. Vnde verba sine
personæ, quando præcipuis personis caret, nomi-
nantur, sive impersonalia, eodem sensu. Hæc
habent à fronte nominativum casum. Modò
pertet, Cic. de Senect. Si id culpa senectutis ac-
deret, eadem mihi usu venirent omnia. Sal. Ju-
guth. Metellusq. Numida evenit. Livius 3. Aquil. quoniam? Idem
Vrb. Quod bene videret ipsi, reig. publice. M.
DO memorum orationis, vice nominativ. Quint.
6 Declinat. Non contingit mihi, qui ceteris m.
ferrium est filium efferre. Cic. 3. in Verr. Acci-
dit, ut illo die veniret Lampacum.

Item Liber, Licet, Liqueat, Expedi
& quæ sunt generis ejusdem.
Terent. Adolph. Facite quod vobis liber. G.

Lib. 1.
Lib. 4.
Lib. 1.

Orbi. Sitibi
dem Verr. Non
procul genere na
mor reliquatur,
Hæc, ut aper
it Cic. p. Mas
primus est: m
ECEDIT & inf
eo nominat.
act. Idem de Su.
Gen.
Compedit, con-
pro superat, Su-
lacet, Refut.
Condi
inferre & hec
nuntur, sive
Hæc
nuntur, sive
Modò
Sed hæc mihi d
Parad. Uter
Idem
M.
Confer
paci bat p
Idem pr
Judic. pr
quam,
conferre m
Quæ ditione r
quæ necesse est re
der Eneæ,

Ont. Si tibi id minus licebit, non te urgebo. Lib. 20.
 em in Verr. Non idem mihi licet, quod is, qui
 nobili genere natus sunt. Idem Acad. Si bavis, I. b. 7.
 ut tibi liqueat, neque respondes superbis. Lit. 40.
 HÆC, ut apertum est, nominativus antecede-
 re. Cic. pro Marcel. Multis detrahant, quod
 minimum esset: nulli quid sibi expediret. Ad-
 CEDIT & infinitum sive orationis membrum,
 eo nominativus. Cic. 5. Tull. Peccare nemini
 et. Idem de Senect. Non debet mihi deplere
 genus. Generis ejusdem sunt, Conducit,
 impedit, Constat, Dolere, Suppetit, Superet
 pro suppetit, Suppediat pro suppetit, Præstat,
 lacet, Restat, Stat. Sedet, pro placet. Cic. ad
 uf. l. 13. Conducit hoc tæ laudi. Plin. Com-
 plet ferre & hoc omnia. Cic. 5. in Verr. Nym-
 phæ, antequam plane confectæ, condecorantur.
 Terent. Adelph.
 Sed hoc mihi dolet, non, penè se deesse.
 ec. Parad. Uter igitur est ditor, cui deest. An
 ut superet? Idem de claris Ont. Crispius sup-
 petisset, Consul factus esset. Idem Terent. no. 18.
 Tibi placebat si minor es, ut te Juncacem de-
 ortares. Idem pro S. fl. Multo mihi, multo ma-
 iorem, Judices presint, in eandem causam recidere
 iuncam, quam tantam importare meis defensori-
 bus. & contraxerunt calamitatem. Idem 3. Off.
 Quæ divisione repartita, duas partes abjovnerit,
 ut necesse est restare tertiam. Virg. 5. I. 3. p. 9
 der Eneæ.
 Cic. Var.

*Cic. Varroni l. 9. Modò nobis fter illud, unâ sua, Impendet
vere in studijs nostris. Adde supra dictis, Inter omnia for
cessit, Accedit. Confert, Convenit, Patet, vastis supplicijs illa
eat. Liv. 1. belli Maced. Gravior cura Patrib, Livius 1. ab V
inceffit. Cicero pro Quintio, Illud quoq, non intervenisset. Ib
accidit incommodum. Quint. l. 3. c. 9. Inter urbem parabat
confert admirationi multum etiam infirmitate intervenit. Cic
ut cum idem, Tyde a paruum, sed bellatorem quam succumbat
cit fuisse. Cic 3. de Fin, Posterius priori non conc spectant, A
venit. Idem Attic. 4. Velim domum ad tuos scilicet, Adjaceo, A
bas, ut tibi tui libri pateant, non secus, ac si ipse, Conjueſco,
adesses.*

Ovid. 2. de Trist:

Non vacat exiguis rebus adesse Jovi.

Multa deniq; ex verbis neutris, Praecurro, Subja
praepositionibus! Ad, Con, In, Inter, Succumbo, E
Ob, Prae, Sub, dandi casum sibi affi-
munt, ut Assurgo, Convivo, Imminere, Sigeſta paulò post
Illacrymo, Intervenio, Obvertor, Prae-
luceo, Succumbo.

Lib. II

Cicero pro Sest: Mihi ante oculos observare, quâ plur
tur reipub dignitas. Idem in Sall. Ego me, si rem dilig
majoribus virtute praluxi. Cicero in Bruto. T. duovo, Levo, Sa
obsecro ut in perpetuum Rempub. dominatu rego, oro, Alo, Nut
liberes: ut principijs consentiant exitus. alia penè infinita

MULTA sunt hujus loci, quorum nonnulla restim, favorem per
monia asseram. Cic. in Pison. Quis tibi parvis uco, Ocerdo, E
quisnam in curiam venienti assurrexit? Idē pro de commodum signe
mo suum est non inutile

illud, unâ sua, Impendebat direptio, imminēbat tuus
 ra illis, Litor omnium fortunis. Sueton. in Vesp. cap. 15.
 patet, vultus supplicij illacrymavit etiam, Et ingemu-
 cura Patri- Livius 1. ab Urb. Huic orationi Servius cum
 quod, nobis intervenisset. Ibidem, Muro lapideo circumda-
 3. c. 9. Inter urbem parabat, eum Sabinam bellum captis
 am infirmis intervenit. Cicero pro Deiot. Deiotarus nun-
 d bellatorem am succumbat inimicis, ne fortune quidem.
 prore non cor- spectant, Acclamo, Accubo, Accumbo, Ac-
 um ad tuos se- scio, Adjaceo, Adnascor, Assisto, Assideo, As-
 scio, ac si p- scio, Consuesco, Insuleo, Inhibeo, Incumbo, Indor-
 so, Incubo, Illuceo, Impendeo. Ingemisco, In-
 scio, Insideo, Interjaceo, Occurro, Occurro,
 fori. crepo, Oborior, Obequiro, Presideo, Praeco,
 as neutris, occurro, Subjaceo, Subrepro, Succresco, Subo-
 in, Inter- c, Succlamo, Et alia quæ ordine elementorum
 m sibi affi- gesta paulo post videbis. SUNT præterea, quæ
 Imminē- ctenus numeravimus, alia, quæ locis commu-
 verior, Pra- nus comprehendere minime possunt, ut Confido,
 culos observa- bo, Proficeo, Sufficio, Hæreo, itemq; cætera.
 Sati. Ego me, QUE ij loci, quibus isti sumus, placent: nam-
 in Bruto, si rem diligentius inspicias. Quid Juvo,
 dominatu regi- Juvo, Lævo, Sublevo, Erigo, Confirmo, Cor-
 xius. oro, Alo, Nutrio, Sustento, Horror, Moneo,
 nonnulla test- alia penè infinita, nonne ad auxilium, commo-
 is tibi parui- tum, favorem pertinent? Perdo, Vexo, Infesto,
 xit? Idē pro do- uccio, Occido, Et alia innumera, quis non videt
 mo sum est non inutile, neutra, quæ dativum admit-

Leſtita.

serent, litterarum ordine recensere, non ut memoria a pueris mandetur, sed ut crebrius legatur.

NEUTRA QUÆ DATIVVM PETUNT ORDINE LI.

litterarum.

- A** ABSVM, Acc'lamo, Accumbo, Accubo, Adico, Malevolo, cresco, Accedo tibi & tuae sententiae, id est, Medico, assentior, Accedit hoc meis malis, pro adducor, Modeo, Acquiesco, Accidit, Adsum, Adutor, Adhascor, Obedio, Adhaerescor, Allaboro, Adequito, Adnascor, Amor, Oculor, Ono, Adnato, Advoluo, Affulgeo, Antecedo, Annitor, Obrepor, recello, Anteco, Anesto, Aricillo, Appareo, Adnascor, Obrepor, plaudo, Appropinquo, Arrideo, Assisto, Assido, Occurro, Offassiesco, Assurgo, Asservio, Assentor, Assentio, atrocior, Placeo, Adjuvator, Ausculto, pro obedio, Auxilio. Em, Praecurro, Prorecupio, Benedico, Benefacio, Beneficentia, Provido, Benevolo, Beneficentia, Benevolentia, Blandior, Praestolor, Praecavio, Consulo, prospicio, Confido, Consensio, Recipro tibi, tio, Consuesco, Commodo, pro profum, Cedo, pro abstineo, & alio loco, Conduco, Consero, Cedit, Caducator, Repugnans, Contingit, Competit, Constat, Collibit. Detraho, Subjacio, Sublevo, Desperio, Deservio, Desum, Deficio, Dissuclamo, Sublevo, coo, Dissentio, Dissido, Delet. Evenit, Exaspero, Suscipio, dit, Exendo Fido, Famulo, Faveo, Gratulor, par sum, S. Gratulor. Harco. Illudo, Illabor. Incessu, Supplicior, Indulgeo, Insum, Insulto, Inhibeo, Intumbo, Infacio, Scit, Siannitor, Infero, Insuper, Insisto, Ignosco, Tempero, pro lacrymo, Vacat, Viscro.

ATIVV
 E LI.
 acrymo, Incommodo, Indormio, Inento, Illuceo,
 pono, pro decipio, Impendeo, Imorineo, Im-
 ror, Inbareo, ingemisco, Invideo, Inasco, In-
 as, Innitor, Inſto, Inſueſco, Inſideo, Intervie-
 o, Interjacio, Intervum, Intercedo, id eſt op-
 eo me, & impedio, Interdico, pro repugno. Li-
 ceo, Licet. Lenocinor, Liqueo. Malucupio, Ma-
 Accubo. Allico, Malevoto, Malefacio, Maſſit, Male-
 tentia, accurrat, Medicor, Medeor, Metuo amice, Mo-
 e, pro dante, eror, Modeor, id eſt, modum adhibeo. Nubo,
 ulor, Adhæreo Obedio, Obſecundo, Optempero, Obſe-
 Adnaſcor, Aſſor, Oculdor, Obſto, Obſiſto, Obreſcio, Oborior,
 Antecedo, Annitor, Obrepro, Obſum, Obloquor, Obequito,
 Appareo, Aſſinaſcor, Obverſor, Obvenio, Obtingit. Occur-
 Adito, Affigito. Occurſo, Officio, Opirator. Palor, Patet,
 minor, Offendit. Procinor, Placeo, Parco, Parco, Preſto, Pra-
 Auxator. Pa, Praecurro, Preſeo, Praecello, Praeluceo, Pra-
 Rengueſco, Provideo, Proſpicio tibi, id eſt, conſulo
 tui. Blamator, Preſtolor, Preſtat, Proſcicio, Proſum, Proxi-
 mido, Conſto. Recipio tibi, id eſt, promitto, Renuncio, id
 nam. Cedo, & abſtineo, & alieno me, Refragor, Reclamo,
 Cedu, Caeluſtor, Repugno, Reſſto, Reſpondeo, proſatis-
 ſolui. Reſcicio. Subjaceo, Succurro, Succedo, Succreſco,
 Deſcio, Exceclamo, Suboleo, Subrepro, Succumbo, Subſum,
 Event, Exſervio, Subſcribo, id eſt, aſſentior, Suſſicio,
 a, eo. Gravio eſt, par ſum, Suffragor, Servio, Superſum, Sup-
 andor. Intererit, Suppedant, & Superat, pro Suppetit, Sa-
 cumbo, & facio, Scar, Siudeo, Supplico. Timco ami-
 ſto, Ignorſco, Tempero, pro abſtineo. Vaco, id eſt, operam
 tac, ma, Vacat, Vluvenit, Venit mihi in mentem.

DATIVVS VEL ACCVSATIVVS POST VERBUM.

Antecedo, Anteco, Antesto, Anteverto, Attendo, Præsto, Præcurrō, Præeo, Præstolor. Incessit, Illud dandi, vel accusandi casum admittunt.

Lib. 4.

Beil. Mác. 7.

Cic. de Fin. Virtus tamen præstat ceteris rebus, ut dixi vix possit. Liv. Robore navium virtute militum, Romani Rhodios præstabant.

VERBA, QUÆ VARIOS CASVS POSTULANT.

Verba quæ
varios casus
pro varia si-
gnificatione
admittunt.

Quædam e-
adem ma-
nente signi-
ficatione di-
versos ad-
mittunt.

Antecedo.

Anteco.

SUNT quædam verba, quæ varios casus pro varia significatione admittunt, cujusmodi sunt Ausculto, Caveo, Consulo, Cedo, Commendo, Debeo, Formido, Incumbo, Impono, Infideo, Inreor, Moderor, Meo, provideo, Prospicio, Recipio, Respondeo, Subeo, Succedo, Superat, Suppedito, Sufficio, Timeo. Hæc ambigua appellantur. Eadem manente significatione, varios nihilominus casus habent: hujus generis sunt antecedo, Anteco, Antesto, Anteverto, &c. Cic. 2. Offic. Natura hominis pecudibus, bestijs antecedit. Caesar 3. belli Gallici vobis voce præcedunt. Cic. 9. Philip. Cum Servius Scribæ, Agedum, illis anteciret, sapientia omnibus sub-

Lib. 1. Subitò ereptus est
statim reliquit
dam afficiuntur
purantur: Idem
des corporum vi
ta lib. 5. cap. 6.
Tentones inveni
conditate anis
ubi ego huc ante
nem veneno ante
nam me in hoc
attendit. Ibra
ne stadiis. Idem
Proximo secul
Plin 1. Epist.
interficere ejus an
Lib. 7. Neminem
sem malignis an
in legem ardenti
Cicero attendant
namque, unde
qui, disciplina
Ant. Ration ut v
itis excitem, l
Ante uterq. Mera
Hesterna
Gaude vobis voce præ
8. c. 2. Deser
Agedum
subi

VSATIVE

testo, Ant

o, Praecur

lit, Illud

sam admi

praeferat

tore natiu

os praefabane

ARIO

ANT.

os casus pro

eummodi sum

minimo, De

pido, Inter

pido, Recip

rat, Supple

pellantur. Al

arios nihilom

os antecede

r 3. belli Ga

rerum cater

um Servius Star

entia omniu

subi

abito ereptus totam legationem orbam, & dedi-
 cantam reliquit. Idem 2. Offi. Administratione qua-
 dam afficiuntur ij, qui antequam ceteros virtute
 urantur: Idem 2. de Invent. Crochata omni-
 res corporum viribus antefestervunt. Pomp Me.
 a. lib. 3. cap. 6. Ex ijs Codamonia, quam adhuc
 Textones tenent, ut magnitudine alias, sic fa-
 unditate antefest. Terentius Eunuch Miror,
 bi ego huic anteverterim. Tacitus, Damnatio-
 em veneno anteverit. Cŕe pro Archia. Quo-
 iam me in hoc genere dicendi tam diligenter
 attenditis. Ibidem 3. de Finib. Quare attendo
 e studiosè. Idem pro Cluent: Attendite exitum.
 Proximo seculum dativam dedit huic verbo.
 Plin. l. 1. Epist. Nunc rogo, ut non tantum u-
 iversitate ejus attendas, verum etiam, &c. Idem
 b. 7. Neminem despicit, ac ne sermonibus qui-
 em malignis attendit. Idem in Panegy. Jurat
 legem ardentibus Dijs, nam cui magis, quam
 esari attendant? Suetonius in Galba pro ope-
 am dare, videtur pŕsuisse. Inter liberales, in-
 uis, disciplinas attendit & juri. Cic. 4. in Ca-
 pelantur. Al. Hec non ut vos qui mihi pene studio praecur-
 itis excitarem, locutus sum. Idem in Orat Ho-
 am uterq. Isocratem aetate praecurrit. Idem pro
 ilone, Hesterna etiam concione incitari sunt,
 r 3. belli Ga. vobis voce praereet, quid judicaretis. Plin. l. 1.
 8. c. 2. Descripto praeter aliquem. Livius 8. ab
 Agedum Pom. sex publicus populi Roma-
 ni,

Antefesto.

Antever-

to.

Attendo

Praecurro

Praeco

ni, præi verba, quibus me pro legionibus de-
ueam. Terent Eunuch.

Præstolor

Quem præstolare Parmeno hic ante ostium.

Cicero Attic. 2. Ita tamen ut quoniam tu mihi
certi scribis, in Formiano tibi præstolor usq; ad
tertium nonas Maij. Idem ad eundem, 3. Ego
huic spei, & expectationi, quæ nobis proponitur,
maximè tamen volui præstolari apud te. Idem

In Caril. Quanquam quid ego te invitem,
quo jam sciem esse præmissos, qui tibi ad Forum
Aurelium præstolarentur, armati? Valerius Maxi-
mus in prol. Nec mihi cuncta complectendi cupi-
do incescit. Liv. 1. ab Urbe, Gravior cura pa-
tribus incescit. Colum. l. 22. c. 10. Incescit homi-
nibus sterilitas annonæ. Incescit multo frequen-
tius cum accusativo legitur. Liv. 1. ab Urb. Ti-
mor deinde Patres incescit. Idem 4. bell. Pul-
Ipsum ingens cupido incesserat Tarenti portu-
di. Libro 7. deca. 4. Timor incescit Liviam. Ti-
citus lib. 1. Cum Pannonicas legiones timor in-
cescit.

Incesso.

Terentius Andr:

Novæ nunc religio unde te istuc incescit?

Illudo.

Cicero pro domo sua, hic non illud authori-
tatem omnium, qui adsunt summorum virorum.

Adulor.

Idem 1. de Orat. Ipsa verè præcepta sic illudere
solebat. ADULOR etiam cum accusativo jungit
Cic. in Pisun. Sine ulla specie consulari horrente
irremotem, adulantem omnes, videre te volui, v-

Colum.

L
Colum. l. 7. c. 22.
relantur. Dasi
Gall. Desperare f
quos quicquid rep
posse arbitrantur
Quid? quod tu
bus suis, inforde
sar 3. heil. Gall.
Allatro, Præce
quentissime cur
cum dativo. Pl
in tempesta nocte
verum.

Ut vestre fo
longè. Anteven
casu. Cesar. 3 b
ex continentur
res, sed etiam te
suffragio utitur.
desiderent sibi oc
Sex. Rosi. Temp
desideret. Insul
vum habent, ut
accusativo re
indignantur in
Cic. 2. de inven
adversarij, tibi
quoniam dativo j

illum diu per licentiam eludentem insultasse bo-
nis: Rarius accusativo. Terent. Eunuch. Insul-
tare fores calcibus. Tacitus lib. 4. Qui nunc pa-
pientiam senis, & segnitiam iuvenis juxta insul-
ter. Medicor. Terent. Andr.

1 Medicor.

-- quum ego possim in hac re medicari mihi?
Ibidem. -- gnato ut medicarer tuo.

Plin. l. 25. c. 2. Ut omnibus malis humanis, il-
lius potissimum principis semper medecetur ma-
jestas. Petit & accusativum, Plaut. Mostel. Ha-
be bonum animum, ego istum lepide medicabor
metum. Omitto, Palpo voce activa, quod Juve-
nalis saryr. 1. cum accusativo junxit Nubo non
solum dativum, sed etiam ablativum cum propo-
sitione Cum, postulat. Cicero Catoni lib. 15. Igitur
mihi nuntiassent regis Partiborum filium, quo cum
esset nupta regis Armeniorum soror, &c.

Omitto.
Palpo.
Nubo.

Plaut. Alist.

-- ego istuc scio.

Ita fore illi, dum cum illo nupta eris.

Excello sine controversia dativo gaudet: 2.
junt apud Lactantium cum accusativo etiam
reperiri, quem locum nondum potuit invenire.
ANTECELLO docent multi junxisse. Cic. cum ac-
cusativo pro Cornel. Qui eloquentia ceteros
anteceffit: qui locus in ea oratione, quae extat,
nusquam est. Priscianus lib. 10. citat Ciceronem
in 1 pro Cornel. Hoc modo, Qui eloquentia
ceteris anteceffit: Non ceteros. Habuit itaque
Cicero

Excello tan-
tum dativum
admittit.

Ciceroplures
Priscianus eodem
Cornelio. Idem
melius memini-
scum: Nam
us est. An-
bus antecellunt
um, sed etiam a-
nunquam habet
pro ceteris: Dum
mi nocere possit,
103. Non, ne se
men castigatio-
consequeris? N
Quidam etiam
onus laudat aut
vocaverit: sed co-
sic enim est apu-
Tribunus plebis,
ria nocuisset, ejus
Hac lege juris in-
rosantiam esse, l-
querit, sacrum sa-
Cicero dandi casum
3. Mustum capu-
tis non solum
is, sed etiam m-
longe aliter locu-
quid, omne sit-
um: & paulo po-

Cicero plures mutationes pro Cornelio: Nam idem Priscianus eodem libro eundem citat libro 2. pro Cornelio. Idemq; Cicero in Orat: secunda Cornelianam meminit: Credo tamen habuisse accusativum: Nam Auctor ad Herennium lib. 3. passivè usus est. An ad inferiores, qui omnibus huius rebus antecelluntur. NOCEO non solum apud Plautum, sed etiam apud Senecam accusativum nunquam habet lib. 5. Controvers. ultima Controversia: Dum filium vindico, ubi me gravissime nocere possit, ostendit, Et Epistola 104. alias 103. Non, ne te noceant, sed ne fallant Libri tamen castigatiores sic habent, Sic vivendo quid consequeris? Non, me noceant, sed ne fallant. QUIDAM etiam Liv. 3. ab Urb. huius constructionis laudat autorem, Qui Deorum quenquam nocuerit: sed corruptè, ut alias non paucos: sic enim est apud Livium, Sanciendo, ut qui tribunus plebis, Edilibus, Judicibus, Decem viris nocuisset, ejus caput Jovis sacrum esse, &c. Itac lege juris interpretes negant quenquam sacrosanctam esse, sed cum, qui eorum cuiquam nocuerit, sacrum sanciri. IDEM ait, facio pro pro-

NOCEO.

Nota.

Facio cum
adverbis
bene, benignè,
&c. Dativum petit

A

turi inutile. Idem verbum adjunctis adverbis Benè, Benignè, Malè, Præclare, dativum petit Idem lib 22 cap 19. Radix Cœliacis præclarè facit cinere rosta. IDEM Plautum depravat erat in captivis, Dicto haud audebat: cum verba lectio sit: Memini cum dicto haud audebat: factò nunc la dat licet.

E

F

D

Verba dativum simul & accusativum admittunt. Item repetita præpositione, casu præpositionis.

E

E

E

E

Quædam dativum simul, & accusativum admittunt, ut metuo, timeo tibi calamitatem. Invidéo tibi laudem, assentior tibi cætera. gratulor tibi victoriam, cur tibi hoc non gratificer nescio. Alia etiam casum præpositionis petunt, repetita præpositione: Cujusmodi sunt, absum, adhæreo, adhæresco, detraho, despero, infum, insideo, inhæreo, appropinquo, illudo, insulto. Cice. Att. 1. Non cessat de nobis detrudere. Idem de Omit: Quæ cum dixisset in albutium illudens, ne à m quidem abstinuit. Idem pro Mil qua tot ann in Remp. insultare videret, & pateretur. S. N. præter ea, quæ supra eorum ordine enumeravimus, & alia verè poëtica. Advigelo, affremo, allabor, bello, certo, contendo, concurrillo, constrepto, dissideo, grator, insurgo, invigilo, insilo, lateo, indoleo, immorior, inamurmo, inferpo, intercurro, occumbo neci, morti: o ambulo, obmurmuro, præfilito, pugno, remurmuro. Plin. ad Roman: l. 8. Certo, more poetarum, cu dativo junxit, in descriptione cuiusdam fontis

Rigor inquit, & cedit. Quæ cur, consilio præmula testimonio, verba causa, Vo buunt, citant d. Dom natu est. Virg. i. Euerd uterq; casu non cur. Eodem ei Alexandris. & malum uti abli frequentissimum. Iose. i. Vetai e in, iussu hinc nos niq; nima ista, sentia, in hoc si co cum eadem p m enim senectus mium spiritum do i. numerat hoc v ha. ent, Dominu sus sum, magis m quar, qui ande Hic domus A

Nerdicto i
dativum, a

Rigor inquit, aque certaverit nivibus nec color cedit. QVÆDAM alia quæ à nonnullis adduntur, consilio prætermisi, quod apud veteres aut nulla testimonia repeterim, aut non satis aperta: dominor. verbo causa, Verbo dominandi, dandi casum tribuunt, citant g. Cicerone pro Caio Rabirio Posth. Dominatus est enim inquit, Alexandria. Item Virg. 1. Eueid Victus dominabitur Argis: cum uterq. casus non proprius, sed communis videatur. Eodem enim modo dicimus, Mortuus est Alexandria, & moritur Athenis, Argis. Itaq. malum uti ablativa cum præpositione In, quod frequentissimum est apud bonos auctores. Cice. Tusc. 1. Vetus enim dominans ille in nobis Deus, iussu hinc nos suo migrare. Idem pro Cac. Deniq. nimia ista, quæ dominantur in civitate potentia, in hoc solo genere quiescit. Aut accusativo cum eadem præpositione. Idem de Senect. I. enim senectus honesta est, & si usq. ad extremum spiritum dominatur in suos. Diomedes l. 1. numerat hoc verbum inter ea, quæ ablativum habent, Dominor Græcis inquit ille, & dominatus sum, magis tamen inclinat animus, ut eos sequar, qui dandi casum tribuunt. Virg. 3. Æn. Hic domus Æneæ cunctis dominabitur oris.

INTERDICO.

Interdico singulare est, nam præter dativum, ablativum habet.

Bell. Gall. 1. *Cæsar*, Posteaquam in vulgus militum relatum est, qua arrogantia in colloquio *Arriovistus* usus, omni Gallia Romanis interdixisset, multo major alacritas, studiumque pugnandi majus exercitus injectum est.

Item Accusativum.

Bell. Mac. 4. *Livius*, Fœminis duntaxat usum purpure interdiciamus.

Interdico frequenter præter dativum, accusativum habet *Val. Max. lib. 2. c. 2.* Interdixit etiam ei convictum hominum, usumq; balnearum. *Seneca lib. 3 de Ira.* Si jubes *Cæsar*, statim illi domum meam interdiciam. Sic, *Justinus lib. 5. Sueton. in Nerone.* Cum ablativus frequentissimè reperitur, *Cic. 6. Philip.* Sic contemnitis, tanquam si illi aqua, & igni interdictum sit. **VIDENTUR** dixisse etiam veteres, interdico tibi aquam & ignem. Unde à *Cicerone* dicitur pro domo sua, Ubi enim tuleras, ut aqua & ignis mihi interdicereetur? *Ibidem, Velutis*, jubeatis ne, ut *M. Tullio* aqua & ignis interdicatur? Verba sunt *Clodij*. VERBUM hoc præter accusativum non videtur habere ablativum, ut interdico te aqua & igni. Nam illud *Cæsaris* ita scriptum est in libris, quos quidem viderim quemadmodum citavimus, prope finem 1. *Bell. Gall.* Neque arbitror, Romanos, ut quidam citant, usquam esse.

ABLA-

ABLATIV

Vm ablativum laudem vel v

Lentule. Tu

era post reditum

indior est eu, q

am qui nunquam

ira Rullum. Qu

e putat? Idem

emo dicitur sui

AP

VM, interdici

am cum lau

caur.

pro Sestia. Nim

ami, ullius con

Ulad. Antoin

am sequentis con

en, Eni puer acer

Nex semper qu

efferru possunt,

anuch. Bono an

no facis. Idem

sis. Cic in Br

e nobis, quod qu

mo qui sunt, del

Eguacem sum

ABLATIVVS POST VERBVM

VM ablativum petit, significantem
audem vel vituperationem.

Lenxule. Tu fac animo forti magnosq; sis.
impost reditum ad *Quirites*, *Binas* aetudo
indior est eis, qui è gravi morbo recreati sunt.
im qui nunquam egro corpore fuerunt. Idem
era *Rullum*. Quem vestrum tam mudo ingenio
putavii? Idem in *Bruto*, Summo iste quidem
genio dicitur fuisse.

Lib. 1.

APPENDIX.

VM, interdum genitivum habet, cri-
am cum laus, vel vituperatio signi-
ficatur.

pro Sextia. Nimirum timidum, nullius
am, ullius consilij fuisse confiteor. Idem
Octav. Antiquius vir maximi animi, acinam
am sapientia consilio fuisse. *Plin.* ad *Clemen-*
ta, Erat puer acris ingenij, sed ambigu.

Lib. 4.

Non semper quæ ablativo offeruntur, geniti-
vo offerri possunt, cuiusmodi sunt hæc *Teren-*
tiuch. Bono animo es. Idem *Adelp.* Bono a-
mo fac sis. Idem *Pborm.* Animo virili, presen-
tis. *Cic.* in *Brut.* Nunc sis animo vacuo, ex-
te nobis, quod querimus. Idem ad *Cant.* 2. Hoc
amo qui sunt, deteriores fiunt. Idem *Actu.*

Non omnia
quæ ablati-
vo offerun-
tur, geniti-
vo offerri
possunt vel
contra.

ABLA. Equidem sum magna animi perturbatio-

na Item illa apud eundem. Hic sapite, & supercilys semper est rufus. Minus sum a lacrima diligendum, Increpabit sum sollicitudine. Sum magno dolore, & multa id genus alia. Itaque delectum opus est. Alia contra genitro potius, quam a blatio offeruntur. Terent. Andr. Nullius consilium. Suet. in August. Cibi minime erat, ac ser- vulgaris.

ABLATIVVS.

His egeo, indigeo, careo, vaco, victito, vesco. Vivo, Superse deo, Porior, delecto, abundo. Mano, redundo, fluo, scateo, fruor atque laboro. Glorior, oblector, lator, quibus addito nitor. Cōsto, pluit, valeo, possum, sto, fungor, & uro. Quem Graij ignorant casum, tribuere latinis. Cic. Quin Fr. Incredibile est mi frater, quam ogeam tempore. Idem Off. 1. Nihil honestum esse potest, quod iustitia vacat. Plin. l. 6. c. 3. Pars quadam Aethiopum locustis tantum vivunt, & sale duratis. Cic. pro Sext. Rosc. Comoda quibus utimur, lucemque qua fruimur, spiritumque quem ducimus, a Deo nobis dari, atque impetrari videmus. Liv. 1. ab Urbe, Nunciatus est Regi, panibusque in monte Albano lapidibus pluisse.

Quibus adde, Periclitor.

Lib. c. c. 1.

Quintilianus, Si aut statu periclitari, aut opatione litigator videtur.

CARE

CAREO, ab

am genitro ju

ut dixit, Tui

undamur veru

arebat. Vaco

um operum dare

impla facile en

Pitius dicitur.

Curia Solim

etur, ac Effes lo

isanti. Vivo

co nates inane

temissos, reliqu

superse deo, id

Omnium narrat

de Div. i. Herca

dem variem

one fluxit? S

labore, id est, pro

Bell. Civil. M

Se labore fami

7. Coniat expen

at. Quidam

domi. Tule. I

st ad spem be

us videmus ce

id custandum

non ita se res ha

us, & ingenio

CAREO, abundo, sciteo apud veteres etiam
in genitivo jungebantur. Unde Terent. He-
at. dixit, Tui carendum. Lucilius. Quorum
bundamus rerum. Gellius l. b. i. cap. i. Inarumq;
atebat. **VACO** pro careo huius est loci: Nam
um operam dare significat, ablativum amat. Ex-
mpla facile invenes apud idoneos auctores.
Iulius Mostel. Vicitibam volupe parsimonia,
duritia Solinus. Simodo tibi satis idoneum vi-
etur, de Esseis loquens, cap. 47. Palmus inquit
stant. **VIVO** pro vitio, alior. Cic. 7. Verr. **Vivo.**
go naves inanes fuisse dico, remiges, nautasq;
missos, reliquos viribus vixisse palmarum.
superfedeo, id est abstineo. Idem de Inveni i.
mnium narratione superferendum est. Idem
e Div. i. Hercules simulacrum sudore manavit. **Mano.**
dem ibidem Quid? quod flavius antius san- **Fluo cum**
vine fluxit? Sic Affluo, Disfluo, Circumfluo, **compositis.**
aboro, id est premor, male habeo: Caesar l. de
Bell. Civil. Maxime re frumentaria laboro.
ic laborare fame, frigore morbo. Quint. l. 2 c. **Laboro.**
7. Constat experimentis medicina. Cic. in O. **Contito.**
at. Quidam nominibus veterum gloriantur. **Glorior.**
dem i. Tusc. Fiducia virtutis novis nitendum **Nitor.**
ad spem beatè vivendi. Cicero Offic. i. A-
os videmus velocitate ad cursum, alios viribus
d lutandum valere. Idem pro Quinct. **Valeo.**
um ita se res habet, ut ego, qui neque usu sa-
s, & ingenio parum possum, cum patris no- **Possum.**
scitissime

Sic pro va-
ria significa-
tione,

fertissimo comparer. Sic pro optemperare, affectu, et clitor cutis
tiri, fidem habere, habere, persistere, eleganter, et clitor cutis
jungitur cum ablativo Cic. pro Flac. Marcio, et clitor cutis
Gravidus legatus, ad quem est adiuvum, actionem, et clitor cutis
se daturum negavit, re judicata stare ostendit plures, quod me
cere. Idem pro Cluent. Et si uterq, Censor Censor, et clitor cutis
foris opinione standum putavit, quid est, quomodo, et clitor cutis
b. em, &c. Hinc sunt ille locutiones, stare decrevit,
ro. pacto, iurejurando, promissis. Huc accedunt &
illa: Abire magistratu, consulatu, cedo patria, ur-
be, domo, exudo, exukero addi possunt, quam
nam sint. Ex his, qua supra posuimus, Consto-
laboro, frequentissime prepositionem Ex, ad-
mittunt. Cic. Tusc. 3. Cum costemus ex animo,
& corpore. Idem in Orat. Actio constat ex voce,
atq, motu. Quomodo ferè loquitur Cic. Laboramus
ex desiderio, ex renibus, ex intestinis, ex pedibus,
ex invidia, Tulliana sunt. Nitor, glorior, preposi-
tionem, In, interdum admittunt. Idem pro Mil-
lone, in hujus vita nritur salus civitatis. Idem
de nat. 2. propter virtutem jure laudamur, & in
virtute rectè gloriamur. Idem in Vat. De iustis
divitibus intolerantissime gloriaris. ABLATIVUM
verborum Letor, Trister, Oblector, Delector,
quis dixerit communem esse, atque spectare pos-
us ad causam, minime ei repugna verim. Hac ar-
alia nonnulla qua versuculis continentur, non puta-
vimus exemplis confirmanda, ne in re vera & quo-
ridiana tempus frustra consumereamus.

Ex dictis
quadam ab-
lativum cum
preposicio-
ne Ex, ad-
mittunt:
Nitor.
Glorior.

NOTA.

Peri-
Geo, Indig-
interrogan-
de. Attic Egeo-
in videbitur, ta-
um indigit celer-
ex oporundum est
iustitiam videntur
Portior frequen-
etiam pro Fru-
re. Cic. ad Len-
sequitur volap-
grammatici multo.
re. Salust. Roma-
sunt. Idem Cai-
quor ad Heren-
ritate. Creb-
distorcos, Ca-
xopolatur, sig-
nificat.

periclitor cum ad periculum, discrimenq; Periclitor.
 etur ablativum etiam postulat. *Marc. 16.*
Flac. Marc. periclitatur capite Socrates noster. Capitis sive de
 ore periclitari, nondum apud idoneos scrip-
 re opendit plures, quod meminere legi. Cum experiri
 Cenor Cenificat, accusativum petit. *Tit. pro Quinct.*
 id est, quamvis circumspexit Quinctius, omnia periclitat-
 ur, siave de re est.

APPENDIX.

Geo, Indigeo, Potior. etiam casum
 Interrogandi admittunt.

Artic. Egeo consilij: quod optimum fa- *Lib. 7.*
 videbitur, facies. *Idem in Anton:* Hoc bel- *Philip: 8.*
 indiget celeritatis. *Idem Lent.* Otium no- *Lib. 2.*
 exoptandum est, quod is, qui potuerunt rerum,
 statim videntur.

POTIOR frequentissime cum genitivo jungi-
 etiam pro Frui, Tenere, & interdum Vin-
 e. *Cic. ad Lent.* Si exploratum tibi sit posse
 uis vegni potiri: *Idem de Fin: 1.* Nullas etiam
 sequuntur voluptates, quarum potundi spe
 ammati multos labores, magnosq; suscepe-
 re. *Salust. Romani* singulorum, & armorum po-
 sunt. *Idem Catil.* Cui fatum foret urbis potiri.
 Potior ad *Heren. 4.* Atheniensium potiri sunt
 iata. Crebra occurrunt exempla maxime
 d historicos, Cum genitivo rerum elegantissi-
 copulatur, significatq; summam imperij ad-
 ministrationem.

Potior ele-
 ganter cum
 genitivo re-
 rum copu-
 latur.

APPEN-

II. APPENDIX.

Potior, Vescor, Fungor, pluit non re-
cusant accusandi calum.

Cicero Insc. 1. Ego doleam, si ad decem milia annorum gentem aliquam urbem nostram
Lib. 10, c. 3. potituram putem? *Plin. Aves nonnullæ vesci-
tur ea quæ rapuere pedibus. Terent. Adelph. --*
que boni, neque liberalis functus officium est
Lib. 2, dec. 5 *Liv. in area Vulcani & concordia, sanguinem
poluit.*

Hæc quatuor verba non raro accusativo ad-
runt. Terent. Adelph.

Potior. Ille alter sine labore patria potitur commodam.
Ibidem.

Miseriam omnem capio, hic potitur gaudio.

Plaut. Asinar.

*Fortiter malum qui patitur, idem post ponit
bonum. Cic. Philip. 13. Vincamus odium, patemur
potiamur. Legitur & pace. Plin. lib. 8. c. 50.
caprinum jecur vescantur, & lib. 9 cap. 50. ovis
vescentes. Et libro 11 cap. 37. Qui absinthio
vescuntur, Tacitus in vita Agricola. Ed ad ex-
mum inopia venire, ut firmissimos suorum mor-
te ductos vescerentur.*

Terent. Heaut.

Fungor. -- attentè tuæ illorum officia fungere.
Ibidem -- hæc ego præcipio tibi.

Hominis frugi, & temperanti functus officio.

Tac.

*Cicero lib. 3. Suprema erga memoriam filij sui
venera fangeretur. Ibidem lib. 4. Ego me Patres
interipti mortalem esse, & omnium officia fungi,
cetera meminisse posteros volo. Livius lib. 10.*

*H. Pun. Sanguinem pluisse per biduum in area
Concordia satis credebatur Valerius Max. lib. 1. c.
eiusdem generis monstra alio tumultu credita
nt, puerum infantem semestrem in foro boario
umphantum proclamasse: in Piceno lapides
isse: Julius Obsequens de prodigijs, In area
Alcani per biduum, in area Concordia eoridem
ebus sanguinem pluit. ITEM Vitor apud Priscos
aut. Casti.*

Pluo.

Vitor.

*Cetera, qua volumus uti, Græca mercamur
e. Meg. illud Ciceronis 2. de Orat. quod qui-
m affert, Si ætarii corpus utimur ad belli adju-
ntia contra nos facit, cum abeg, sic legatur, Si
ry copijs, & ad belli adjumenta, & ad orna-
ntia pacis utimur, de Regalibus Græciamus Ab-
tor apud Comicos sæpè accusatum habet.
Non te Prologus scribendus opem abutitur.*

Abutor a-
pud Comi-
cos accusa-
tum ha-
bet.

III. APPENDIX.

*¶ Eutra sæpè ablativum admittunt Gi-
gnicantem partem.*

*de Orat. Equid. m & in vobis animad-
tere soleo, & in me ipso sæp. Alimè expe-
r, ut exaibescam in principijs dicendi, &*

Lib. 2.

toxa

Lib. k.

Nota melie, atque omnibus artibus contremis-
scam. Idem ad Quint. Fr. Si tibi bellum al-
quod magnum & periculosum administranti pro-
latum imperium viderem, tremere animo.

Hoc genere loquendi frequentius uti-
tuntur Poetæ, qui ablativum etiam in
accusativum mutare consueverunt.

Epist. 13

Str. 2. sat. 7.

Georg. 3.

Hem: -- animoque, & corpore torquet. Idem
-- Tremis ossa pavore. Virg. Stare loco nescit, m-
tai auribus, & tremuit artus.

PLURA exempla non solum apud Ciceronem
verum etiam apud alios scriptores inventes. Idem
Attic. 5. Stamus animis & quia consilijs, ut
demus, bonis utimur speramus etiam manu. Idem
Tusc. 4. Dicit Helio: toto pectore tremente
Cecin ad Cic. lib. 5. Cum vero ad ipsius Casa-

Pendens est
genitivo &
ablativis
struuntur.

nomen venio, toto corpore contremisco. Huc
cedunt illa, cadere, concidere animo. Item pen-
re animis. Cic. Tusc. 1. Quod si expectando, &
siderando pendemus animis, cruciamur, agimus
Cum vero singulari numero utimur genitivo lo-
z. Idem 1. de leg. Ego animi pendere soleo, &
semel quid orsus, si traducor alio. Cælius ad
lib. 8. Ego quidem vehementer animi pendeo,
Cicero Attic. 8. 11. 12.

DE CONSTRUCTIONE VERBI ACTIVI.

VE

VERBUM
cutativu
demum posu
casum postu

Ut Deum cole
torem. Novit
deceat ingenuu
quam miseram
Attic. Ingenti a
undem. Amari
omni.

Hactenus po
a conspectu, di
Nulli serè i
tus est, quin
Ego, ut ceram a
luculentum in
nemus tyrannibus
geni. flet.

receptionem. Om
se acutari con
philosophia prece
gent, neque mar
ervit, noceo, m
excenta alia n
tionem signific
orem tibi esse ad
ni, quam ubi lun

bus contrari
et bellum at
conferant pro
re animo.

equentibus

th etiam i

everunt.

torquet. Ide

io. nescit, m

ad Ciceron

invenies. Id

corpus, ut

ammana. Ide

ore tremen

ad ipsius Ca

mislo. Huc

mo humpen

ando, & em

annar. agm

ur genit. lo

enacere ju

Cicero ad

empendeo,

ATIONE

FL.

VE

H

sa est

VERBVM Activum, vel potius Ac-
cusativum verbum, cujuscunque id
demum positionis sit, post se accusandi
casum postulat.

Ut Deum cole. Imitare divos Amplectere vir-
tutem. Novi animi tui moderationem. Non
debet ingenuum puerum scurrilis jocus. Heu
quàm miseram vitam vivunt avari. Cicero ad
Attic. Ingrati animi crimen horreo. Idem ad e-
undem. Amariorem me senectus fecit, stomachor

Lib. 9.

Lib. 14.

Hæc tria postrema, & similia tantisper atti-
va censetur, dum accusandi casum sibi vendicant
Nulli fere in tota constructione ratione diffici-
lius est, quàm verbi activi naturam cognoscere.
Ego, ut verum aperte & ingenuè confitear, non
sum rationem inire potui, qua hanc præceptio-
nem in tyronibus proponerem, facili ut intelli-
gerent. Nam illud eritum, & per vulgatum
est conceptum. Omne verbum significans actionem,
post se accusativum postulat, ne ij quidem, qui
Philosophia præceptis sunt imbuti, facili intelli-
gent, neque mirum: Cur enim pugno, dimico,
noceo, malefacio, insidior, adversor, &
centa alia non habeant accusandi casum, cum
actionem significant? Nisi verò quis existimat mi-
norem ibi esse actionem, ubi res ferro & flammis agi-
tur, quam ubi lingua, & calamo, Quid enim can-

sa est, quamobrem *Lego*, & *Scribo* actionem significant: *Pugno*. Dimico actionis sint expertia? Quid? *Servio*, *noceo*, *insidior*, *oriosa* erunt? *Canto*, *rideo*, *actuo*a? Verum quoniam supra ex veterum grammaticorum sententia confirmavimus, hac etiam actionem significare, *neg*, idem valere actionem. significare, & *activum*, esse verbum, nihil est cur his diutius immoremur. **NOBIS**, quod ad constructionem attinet, illud erit verbum activum, vel accusativum potius (sic enim velim appellare omne id quod in accusativum transit) quod post se accusativum postulat, cujusunque positionis. **PORRO** verborum omnium positiones siue terminationes quinq; sunt, cum quinque non amplius literis indicativo modo, ut placet *Diomedis*, finiuntur. **O. R. T. M. I.** ut *amo*, *amor*, *puder*. possum, *novi*. *Diomedes*, *Phocas*, *Donatus*, *Priscianus*, ea demum appellant activa, quae **O**, *litera* finitur, passiva fieri possunt, **R**. *litera* apposita: quibus *facio*, *calefacio*, *volo*, *novi*, *odi*, & reliqua omnia quantumvis accusandi casu gaudeant, neutra sunt, si **R**. *literam* assumendi negetur facultas. Nobis tamen, ut puerorum imbecillitati consulamus, dabunt veniam veteres illi hujus arti procures, si omnia, quae accusativum admittunt, cujusunque illa sint terminationis, activa appellaverimus. Horum quinque sunt genera, siue ordines. Primum genus transitivum Accusativum primae, secundae & tertiae personae: ut *amo* *me*, *te*, *illum*. Secundum in a-

Verbum activum quid.

Verborum activorum vel accusativorum quinque genera.

I.

II.

er fativum termina
ari campum: co
significantiem re
cursum: aut ma
metimur, ut cux
erbi interum ab
nem i s. Si Per
frigore frigescim
in r illum ire nos
molca deponen
omnia cum acti
nos, amplexor h
plectitur nonnu
va cujusmodi su
ejusmodi. Item
re, cujus generis
ten, deleo, horreo
or, maneo, mere
pro, lomachor. C
pant & exaltat.
um puerore calle
misi amia injuria
Elin. l. 17. c. 10.
na servit quantu
Quanto tu ore p
CONTEA M
fonta, que ada
b, citupero. It
tiero, cedo, p

usativum tertiæ personæ rei mutæ fertur, ut
aro campum: colo agros. Tertium in accusativū
significantem rem verbi, ut vivo vitam, curra-
cursum: aut in accusativum mensura, quare-
metimur, ut vixi duas entes, curro stadium Res
verbi interim ablativo effertur. Cælius ad Cicero-
nem l. 8. Si Perihz nihil vos calefaciunt, nos hic
frigore frigesimus. Cic. ad Quint. Fr. 3. Patia-
mur illum ire nostris itineribus. Quartum genus
nulta deponentia amplectitur, & communia
omnia cum actionem significant, ut sequor bo-
nos, amplector hospitem, Postremum genus am-
plectitur nonnulla verba mutila liive defecti-
va cuiusmodi sunt Noli, memini, pudeo & cætera
iusmodi. Item quæ neutro activa licet appella-
re, cuius generis sunt, anheo, erubescio, crepo, cal-
leo, doleo, horreo, indogno, ingemo, inlamo, le-
or, maneo, marcesco, obstupesco, roro, sono, sudo, stu-
co, stomachor. Cic. Philip. 2. Edormi crapulam
stam & exhalat. Terent. Adelph. Ego illius sen-
um pulchrè calleo. Senec. Epist. 66. Non contre-
niscimus injurias, non vulnera, non egestatem.
l. 17. c. 10. Periculum tantum eo die est, si ro-
averit quanculumcūq; imbrem. Idem Præfat.
Quanto tuore patris laudes tonas.

CONFIRMAMUS, quæ diximus, in pauca. Verba
 finita, quæ addita R. liem, sunt passiva, ut lau-
 o, vitupero. ITEM quæ ad res mutas, pertinent
 i sero, cedo, planto, rigo, pastino, occo, puto,
 H 2 ablaqueo,

III.

IV.

V.

Collectio
 verborum
 Accusativo-
 rum,

ablaqueo, vindemio, metu. PRÆTEREA quibus
res verbi seu mensura rei additur, ut vivo vitam
etatem: curro cursum, stadium. Postremo com-
munia omnia cum actionem significant, accusa-
tivum exigunt Deponentia cum latissime pa-
teant, nam quedam interrogandi, alia dandi,
alia accusandi, alia denique sexto casu gaudent,
hac ratione, quæ accusativum petunt, deprehen-
dens. VERBUM deponens, aut intransitivum, aut
intransitivum est. De intransitivo satis dictum
est. Transitiva quæ genitivum, dativum, ablati-
vum petunt, paulò antiè commemorata sunt. Su-
perest igitur, ut cetera accusandi casum pascant.
Quod idem de ijs, quæ O, litera finiuntur, dictum
sit, nam si intransitiva sunt, neque aut interrogan-
di, aut dandi, aut sextum casum exigunt, acti-
va sunt. Quæ causa me impulit, ut prius de ver-
bis neutris, quàm activis agerem. **MYTILA**, quæ
accusativo gaudent, pauca sunt. Memini, odi
novi, cedo, pro da, esse pro edere pœnitet, piget

Deponentia
in accusati-
vum transi-
cuntia.

A

C

pu-
ua legendus probatis scriptoribus observabis. De
PONENTIA literarum ordine collige, cui oisio-
esse licebit. Abominor, Adipiscor, Adorior, Ad-
miror, Admetior, Emulor, Aggredior, Alloquor, Am-
Architeſtor, Aſſequor, Aſpernor, Auguror, Auspi-
cor, Aucupor, Adverſor, Calunior Comitior, Comm-
tor, Commereor, Cominiſcor, Coſulor, Coſequor, Co-
tēptor, Cohortor, Conſiteor, Conſpicio, Conquero

Conſeſtor

Conſeſtor, Conſeſ-
or, Demoro
precor, Depono
Diſſeſtor, Dilat-
rior, Eſtior, ve
quor, Eborior,
re, Emulor, Eul-
ſtor, Hiliſtor.
perior, Inſeſtor,
mentor, Lonor,
Meditor, mentio
Menior, Minor,
ſtor, Plurior,
Nandior, Nati-
minior, Opinor, Op-
tu, Decemtor, Pe-
ſtor, Pignoror,
ſtor, Ramedior,
Quor, Remor,
ſtor, Scitor, Sen-
Diſſeſtor, Teſtor,
ſtor, Viur, Vl-
dem mea alia
Nox mior
geram meritu
et male de ſtiq
commodare. Ci-
me de me meri
ſil. Non enim in

cissimi, non male aliquando de me meriti, sed optime. DECET, dedecet, juvat, delectat. MODO accusativum habent aperte. Cic. in Brut. Decet hoc illum nescio quomodo Sen. l. 2. de Benef. Te omnia dedecet. Plin. lib 9. Ad Sabinianum, juvabit hoc te, Plaut. Capiv.

Neg, unquam quidquam me juvat quod edo domi. Cic. 1. Fam. Me, status hic crejub. non delectat. MODO infinitum, aut verbum cum suo casu, loco, nominativi habent. Idem Tusc 4. Oratorem verò in se minimè decet simulare non decet. Plinius Epist. 13. Juvat me quod vident studia. Cic. ad Quint. Fr. 2. Teq, halari esse animo valde me juvat. Quint. l. 1. cap. 2. Tui precipue in Epistolis secretis, & familiaribus delectabit, ne hoc quidem neglectum reliquisse. DECET etiam dandi casum habet.

Decet etiam
dandica sum
habet.

Terent. Adelph. -- imo hercle ita nobis deceat.

Plautus Amph.

Istuc facinus, quod tu visimulus, nostro generi non decet. Illud quod afferunt quidam Ciceronis de Orat. Quandoq, id decet prudentie tua: suspicor nusquā esse. Antiqui, inquit, Donatus, si addebatur statim verbum, nos decet facere, nos decet dicere. si non addebatur, nobis decet, dicebant. VERBUM, oportet cum his, quomodo commemoramus quid, conjungunt, quasi verò accusativum post se postulet, cum verbū sit absolutum atq, intransitivum. Quomodo nominativum aperte habet. Terent. He

Nota.

aut. Hec fabula pro Cor. Est etiam si liceat. nominativum. Idem Plaut. Mil. d. homini serco su & manus. Aut ferum, scriptum.

GENI

AC

Verba Accusandi

gerfo, vel A

stringo. Co

famo, laum

moo, Cond

accusativum

param, cri

rom signific

Cicero pro Cato

quos homines

mi sceleris arg

cilius iudex ab

poem in scena

iores nostri si

innabant, sim

orum conve

aut. Hec facta ab illo oportebant Syre. Cicero pro Cor. Est enim aliquid, quod non oporteat, etiam scilicet. Modò memorum orationis loco nominari. Idem irritari Antonium non oportuit. Plaut. Milit. daturum dedit hunc verbo -- nam homini servo suos domos habere oportet oculos, & manus. Aut deo xasquet est, aut, Hominem, servum, scripsit Plaut.

GENITIVVS PRÆTER ACCUSATIVVM.

Verba Accusandi, Absolvendi, Damnandi potissimum Accuso, Accerso, vel Arcesso, Arguo, Alligo, Astringo, Coarguo, Defero, Incuso, Infamo, Infumalo, Postulo, Absolvo, Damno, Condemno, Convinco, præter accusativum genitivum admittunt, qui pœnam, criménve certum, aut incertum significet.

Cicero pro Cato Rab. An non intelligis primùm quos homines & quales viros mortuos summi sceleris arguas. Auctor ad Heren. Caius Caelius iudex ab oluit injuriarum eum, qui Lucium poëtam in scena nominatim laferat. Idem, Maiores nostri siquam unius peccati mulierem damnabant, simplici judicio multorum malefactorum convictam putabant. Cicero pro Cajo

Lib. 2.

Lib. 4.

Caio Rab. Civem Romanum capitis condemnare cogit. Terent. Eunuch. Hic furti se alligat. Plaut. Pœnul. Homo furti se asstringit.

Accuso.
Accerso.

Liv. 5. Bell. Pun. Aliquod maïronas apud populum probi accusarunt. Salust. Jugurth. Quos pecunia capta accerserent. Pro Dejotar. Non fido crimine insectari, non expetere vitam, non capitis accersere. Idem pro Cacin. Ne arguere rei capitalis videar. Plin. ad Maerinum lib. 7. Liberos ejus eosdemq; cohæredes suos falsis beneficij desulerunt ad Principem. Tacit. l. 5.

Arguo.

Defero.

Albacilla deferitur impietatis in Principem.

Plautus Trucul.

Incusio.

quia qui alterum incusat probri, ipsum se inveni oportet.

Infamò.

Quint. Declam. 2. Uti pejus infamaretur parricidij Cacus. Senec. Epist. 22. Puto nunc & Stoicam sententiam quæris, non est quod quisquam illos apud te temeritatis infamet, cautiore quam

Infimulo.

fortiores sunt. Cic. 2. Philip. Probi infimulasti pudicissimam feminam. Sueton. in Cæsare, Dicitur. cap. 3. Cornelium Dolabellam Consulem

Postulo.

& triumphalem virum repetundarum postulavit.

Côdêno.

Idem 3. in Catil. Sed jam me ipsum inertia nequitiaq; condemnno. Idem 2. Philip. At ego non

Côvinco.

nego: itaq; isto ipso convinco, non inhumanitatis solum, sed etiam amentie. GENITIVVS panæ. Vlpianus lib. 47. Pand. Dupli nihilominus condemnatus est. Cic. 5. Verr. Cupio Odupli damnavi Apronium.

Ro-

*ROGARE fortiter
egredierem? Non
nam videtur pro
pro, reprehendit
eio, multo, ex
ortè, Reprehen
atque, multo te ex
am sine alicujus
re. Acote in
meos auctores in
um, furti: est
crimen referunt
mando tam
Heren. lib. 1
idem, & Cicer
quis oportet
e. tunc em
gustulam plac
re, quod mem
am aqua hanc in
re, reprehendit
gioniam, emb
lo. Epist. 8.
traducere, lai
rati, quod quid
vere, apud
In utroque p
Parricidij pe*

ROGABIS fortasse, cur hac porisimum verba
 fecerim? Ne si verborum turbanis congestis in
 famrudibus preberem errandi, nec enim cor-
 ro, reprehendo, vitupero, culpo, castigo, punio,
 castigo, multo, excuso, cum genitivo jungitur.
 Reprehendo te avaritia, culpo te avari-
 tia, multo te exulsi, atq. alia eodem modo ut
 cum sine accusus probat, auctoris te il. moro ad-
 te. Acco te injuriam, furto, non puto apud
 meos auctores inveniri, sed agnoscent injuri-
 um, furti: est namq. verbum neutrum, cum
 crimen refertur. Cuius pro Client. Deinde
 quando cum serbo haberi facit. Aut
 Heren. lib. 1. Cum ex alicuius est injuriam,
 dom, possit dicere, secum furti agi, non puto
 us oportere. SVEILLARE aliquem parvino-
 , taxare avaritiam, reprehendere luxuriam, ex-
 quibusiam placere, nil tamen hinc et ad
 eres, quod meminerim, lege. SYMPTOMA
 dum hac intelligantur, omnia patet cul-
 o, reprehendere, fugiare, taxare accusus
 hominum, ambitionem, luxuriam, et S. de
 10. Epist. 8. Cum carere inquit et no-
 traducere, laudare castam. Peccas par-
 di, quod quidam afferunt, nondum p. in-
 vere, qui Quin. l. anam. Decla. 6. In 8.
 In utroque parricidium censetur: nam, et
 Parricidi peccas: neg, injurias parric-
 di

Repre-
 hendo.
 Culpo.
 Multo.
 Acco.
 Sugo.

Sugo.

NOTA.

Acco.

A Furgo.

A

A

D

Interrogo
Urgeo

Ir

Ir

In

Pe

Co

Co

dij, apud eundem 8. Declam: Quamvis posterius bene latine dicatur, ut paulo ante ex Seneca docuimus. PURGO me apud aliquem, seu alicui de aliqua re, usitatus est, quam alicujus rei. Cuius ad Aul: lib: 10. De altero ei me purgavi.

Plautus Amphit.

Et id hoc reverti, ut me de hoc purgarem tibi Liv lib. 7. dec. 4. genitivus usus est. Quibus, qui purgantibus civitatem omnia facti delicta basilis adversus Romanos, & iussisse eos committit, classem hostium arguit, &c. INTERROGARE & Urgeri apud Tacitum huius ordinis sunt l. Sanè pepigerat Pallas, ne cuius facti in posterum interrogaretur. Idem l. 5. Quia male administrata provincia aliorumque criminum urgebat. Ad id cum Cicerone ducere, Arrogantiam alicuius increpare, improbitatem notare, quam alicuius increpare, neque improbitatis: quod loquendi genus, durissimum rarissimumque. Sueton in Calig. c. 39. Modò avaritiæ singulis increpans, quod non puderet eos locupletiores esse, quam se. Gellius libro 4. cap. 12. Eques Romanus equum habere gratulentum, parum nudum cuius erat, impolitice notabant. LIBENTIVS etiam cum Cicerone pro Milone, eam, Invidiosè potentiam alicuius criminari quam aliquem potentia criminari. STREMO illud, Teneo te mendacem, quod etiam Plauti toti testimonio confirmant, non

facit. *Plin. l. 13. cap. 3. Cujus sceleris nos cogimus illum primum. Cic. pro Calio, Nec dubitet, quin tanti facinoris reus arguatur. Salust. Catil. Quid aut acerbum, aut nimis grave est in homines tanti facinoris convictos? Cic. Verr. In quo video Neronis iudicio non te absolutum esse improbitatis, sed illos damnatos esse cedis. Ipsum etiam vocabulum. Criminis, aliquando genitivo effertur. Marcell. lib. 46. Pando Reo criminis postulato interim prohibet rellē pecuniam à debitoribus solvi. Justinus lib. 9. Apud quos potentissimi quique rei eius ipsius criminis postularentur, &c. Quæ cum ita sint, non video cur non dicatur bene latine: Hunc accusare potes vel furti, vel sacrilegij, vel utriusque maleficij, aut criminis, aut sceleris. Item accusastine cum unius peccati, an multorum maleficiorum? Condemnatistne es furti, an sacrilegij, an alterius tantum? Credo te utriusque sceleris, facinoris condemnatum iri: vel subavito substantivo. Credo te utriusque, accusatum iri.*

APPENDIX.

GENITIVUS Criminis, maximè cum his verbis, Accuso, Arguo, Defero, Postulo, Apello, Absolvo, Damno, Condemno, in Ablativum cum præpositione De, mutari potest. *Cic. Att. Non committam posthac, ut me accusar*

Vocabulum criminis aliquando in genitivo effertur.

Lib. 1.

asare de epistol. la Clus de prodi

VERBA hactenus

um præpositione.

uos nemo propter

sunt, qui inter

antur. Idem 2

crepus, & mori

no arguatur. Idem

orum de paritatu

ius ab iudice C

postulatus. Idem

ac scripsi. Drus

unis ararijs abjo

titilio, qui de m

um falsum est, &

accepisse. Idem 1

re condemnati

EX

H Octamen

vo, sine Pre

icero Curioni, S

gnabo eodem

Dicimus et

nare, punire

Autor ad Herc

najus, Suetoniu

care de epistolarum negligentia possis *Lib. Bell. Pun. 6.*
 laetius de prodicione Datium appellabat.

VERBA hæc eleganter ablativum admittunt
 in prepositione. Cicero pro Rosc. Amer: Jam,
 vos nemo propter ignobilitatem nominat, sexcen-
 ti sunt, qui interficarios, & de beneficiis accusa-
 antur. Idem 2 de Invent. Negari oportebat de
 ita ejus, & moribus queri: sed de eo crimine, de
 eo arguatur. Idem pro Sexto Rosc. Nomina fi-
 rorum de parricidio delata sunt: Idem Att: Se-
 rus ab iudice Cn: Nerio Pupinia de ambitu est
 stulatus. Idem ad Quint: Fr. lib. 2. Quo die
 scripsi. Drusus erat de prævaricatione à Tri-
 bunis ærarijs absolutus. Idem Verr: 2. Quod in
 cilio, qui de maiestate damnatus est, hoc pla-
 tum factum est, eos pecuniam ob rem iudicandam
 cepisse. Idem Philip. 2. Cujus etiam familiares
 vii condemnati sunt.

EXCEPTIO.

HOctamen nomen, Crimen, ablati-
 vo, sine Prepositione effertur.

Cicero Curioni, Si iniquus es in me iudex, con- *Lib. 21*
 damnabo eodem ego te crimine.

Dicimus etiam, Capite aliquem da-
 nare, punire, plactere.

Autor ad Herenn: Eum vos jurat capite da- *Lib. 4. cap. 1.*
 natis. Suetonius in Othone, Ausus est milites
 capite

Pandect. 48 capite punire. Marcellus, capite plecti debent
vel insulam deportari.

VOCABULUM, Criminis, videtur Gramma-
ticis occasionem dedisse, jungendi etiam catera
nomina ablativo casu sine prepositione cum ver-
bis accusandi, absolvendi, damnandi; precipi-
unt enim in universum omnia hoc posse genitivum
vel ablativum admittere, ut Accuso te furti vel
furto: arguo te avaritia, vel avaritia, atq. eo-
dem modo catera: quod nullis veterum testimo-
nijs probant. Postulare repetundis, fateor dixisse
Sueton. in Oib. c. 2 & Tacitum l. 3. si modò li-
bri vacant mendo. CERTE malim cum Calio au-
Ciceronem l. 8. Fam. De repetundis dicere. Pili-
us inquit, de repetundis cum postulavit. Idem ibi-
dem, ipse de pecunijs repetundis est postulatus.
QUINTILIANVS lib. 5. c. 13. Eras heres, & pau-
per, & magna pecunia appellaberis à creditoribus.
Cic. prepositionem adjunxit, Philip 2. Ap-
pellatus es de pecunia quam pro domo, pro huius
re, proiectione debebas. ILLVD Solini cap. 6.
Quod fletum ipso peccato aliquo argutus sit,
revellat, morte multatur: non me magnopere mi-
ret, tum quod in correctis libris adhibetur pr-
p sitio In, tum etiam, quod Auctor hic videatur
non parum de pura, ac recta loquendi ratio-
ne differisse. P. ferior lectio propior vero es-
nam verba hec interdum prepositionem In
admittunt, Cicero in 2. de Invent. Quare

Nota.

meum, quem a
probat debet
ante peccato con
nat. 2. Pium
accuso. Damna
-- Damnis tu
lio Lid. - ab Fr
Pan, Damnavent

II.

Abfolvo, Li
Multo, Ob
modum sua
unius & abla
nam, crimen
mittunt.
Ego me, &
non libero. Cic
audes damnus eg
ex: qd, morte mul
Hæcena crim
fl omnibus exigu
ratermittimus:
ab Frb. Lato
fficatione absolvi
arum cum pr
m, recipi.
tionem est As

meius, quem arguit, ex antefactis accusator
 improbare debet, & ostendere, si quo in par-
 te peccato convictus sit. Idem ad *Quintum*
 var. 2. Primum me tibi excuso in eo ipso, in quo
 accuso. *Damnare* votis, dicit *Virg.* *Eclog.* 5.

-- *Damnabis* tu quoque, vota.

iv. Lib. 7 ab *Urbe*, *Damnatos* voti: & 7. belli.
un. Damnarenturque, ipsi votorum.

II. APPENDIX.

Absolvo, Libero, Alligo, Astringo,
 Multo, Obligo, Obstringo, quem.
 modum suapte natura ablativum pec-
 unt, ita & ablativum significentem pos-
 am, crimenve sine præpositione ad-
 mittunt.

v. Ego me, & si peccato absolvo, supplicio
 on libero. *Cic. de Off:* *Vitia* hominum atque
 aude damnus ignominis, vinculis, verberibus,
 cilijis, morte multantur.

Ab Urb. in
 Lib. 1.

Hæc extra crimen, ablativum, ut perfectum
 omnibus, exigunt, exempla, ne molesti simus.
 ætermittimus: veniamus ad crimen *Livius*
 ab Urb. Latæ deinde leges, quæ consulem
 pitione abstulerent. Hoc verbum etiam a-
 tivum cum præpositione, ut paulò antè di-
 mus, recipit. *Cicero* pro *Calio*, *Prævari-*
 cione est *Asinius* liberatus. Idem pro
Flac.

Que habent
 ablativum
 extra crimē
 ea etiam ad-
 mittunt A-
 blativū cri-
 minis sine
 præpositio-
 ne.

Alligo.

pro Flac. Ne Lucius Flaccus nunc se scelere alliget, cum jam testem illum effugere non possit. Idem Iul. 4. Quem Consulenti illa provincia per-

Astringo.

Damno.

xior, neq. enim reciperet, magno scelere se astringeret. DAMNO, cum pro mulio accipitur, eodem modo constructur. Unde Tacitus in lib. de Germania. Damnum tributis, dixit. Et Seneca l. 1. Epist. Damnum morbis virilibus. Cic. de Arrogantia. certissimo scelere obligares. Idem

Obligé.

Opto. Num igitur se obstrinxit scelere, si quis minimum occidit, quamvis familiarem? Papinianus 47. Pandect. Ob pecuniam civitati subiecta actione furti non crimine peculatus tenetur, quodam ex his cum genitivo reperiuntur. Livius 1. Decad. 5. Senatus nec liberavit ejus culpam, neq. arguit. Hoc rarissimum est, Absolutum cum genitivo copulatur, de quo supra Argo, Astringo, supra eum interrogamus et vidisti. Vide nunc obigo obstringo. Causa l. Pandect. Eum, qui quid utendum accepit, ipse alij accommodaverit, furti obligari respondet. Ulpianus ibidem. Furti obligetur. Idem ibidem aliter usus est. Ne furti sis obligatus, ibidem Fabolenus, Furto se obligat. Vnde prius eodem libro, Qui alienum quid jacens in te latens inveniendi causa suspensus, furti obstringi. Te ideo passivum verbum etiam crimen spectat. Cyprianus d. Si pignori creditor utatur, furti tenetur. Pomponius ibidem, Debitori ipse tenetur.

furti Involuntarium, deponere, et ablatus actio, furti spectus aliquem, Ob pecuniam, non crimine, furti actio, damnum est teneri eum actione non teneo, non dicatur b, acram de profano, mutui? Cuius actione, vel furti rem suam a, furti legi, an neutrum? Furti ne actione, furti? Qui hoc, offerenda est, non ment. Dicere, vel actio, quam eodem libro, praetermissum, furti, & furti, a, quem caput, in genere. Si, furti ad iung, parsonae, a, omne loq, admittit sua, fa

furti. In eodem libro inveni, teneri damni, com-
modari, depositi, qua locutio figurata est: nam de
est ablatus actione, crimine, vel similis, quem
furi sperit aliquando adhibent. Papinianus ibi-
dem, Ob pecuniam civitati subractam, actione
furti, non crimine peculatus tenetur. Paulus i-
bidem, furti actione tenebitur. Ulpianus. Dicen-
tum est teneri cum furti iudicio. Ibidem, Furti
actione non teneor. Quæ cum ita sint, non video
ur non dicatur bene latine, Si quis furetur rem
sacram de profano, teneretur ne sacrilegi, an furti,
an utriusque? Cur enim non subaudiatur ablati-
us actione, vel iudicio? Eodem modo, qui susti-
net rem suam de sacro, furtive tenetur, an sa-
crilegi, an neutrius? Perinde est, ac si dicas:
furtive actione tenetur, an sacrilegi, an neu-
trius? Quæ hæc & similia nomina tantum abla-
to efferenda esse docent, veterum testimonijs,
confirmant. Dicitur prætoris aliquis furti con-
veniri, vel actione furti, quo pacto loquitur Ul-
pianus eodem libro. Quædam consulto & cogi-
tò prætermisimus, cuiusmodi sunt, Prebendi-
ci, & furto, apud Gellium l. ii. c. 18. Perdere
aliquem capitis apud Plautum, & cetera ejus-
dem generis. Sunt qui laudandi verba, & his
ut verba adjungant, ut laudo, commendo, probo
parsimonia, admiror te justitia. Tu si vis lati-
& oratoriè loqui, dicito: Laudo tuam parsimo-
niam, admiror tuam justitiã. Nam illud Sily l. 4. la-
dabo

NOTA.

Nota.

dabat loci juvenem: Item Virgilianum illud l. 1.

Vir Trojane quibus caelo te laudibus aequum,

Iustitiae prius mirer, belline laborum?

ad Hellenismum spectat. Neque excusandi verba hujus loci videntur esse: Nolimenim discere,

Excuso me tibi tarditatis: sed cum Cicero, excuso tibi tarditatem meam, aut assero excusationem tarditatis meae: sic ille ad Att. l. 15. Varroni

memineris excusare tarditatem literarum mearum. Idem in Famel ait, asserere excusationem

excusationis. Reus facere rei capitalis, aliena culpa, de ambitu, de vi, ad nominis substantivae constructionem spectant. Nam reus interrogandi

vel auferendi casu cum praepositione De gaudet. Cicero pro Milone. Atque reus est praclarum facti. Idem pro Flacco. Reus avaritiae. Idem Att. 2. Num reus erat apud Cassium divitem de vi.

Admoneo, Commoneo, Commoneo facio, genitivum habent cum accusativo

Lib. 1. cap. 5 Quins. Grammaticos sui officij commoneo. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

Lib. 4. mus. Auctor ad Heren. Cum ipse te veteris am-

presens filium de liberorum caritate, neque absens
pater de indugentis, patria commonebat.

Item Misereat, miserescit, piget, poe-
nitet, Pudet, Tædet.

Plaut. Trinum. Misereat te aliorum, cui nec mi-
seret, nec pudet. Terent. Heaut.

-- inopi nunc te miserescat mei.

Ter. pro Plaut. Vide quam me verba tui poeniteat.

Terent. Adolph.

Erubris me quidem pudet, pigetq;

Uicero in Pisum, Crasse pudet me tui. Idem Lib. 2.

Asico. Quid queris? cadet omnes nos vira.

VERBIS impersonalibus, quæ ad hunc locum
se abtulerunt, facili nominandi casum aperte,
vel obscure triouimus. Hæc quæ in manibus habe-
mus, non ita facile antecedit nominatiuus: dabi-
mus tamen operam, ut in lucem prodeat tandem a-
quando. Primum omnium, hæc prius illis tem-
poribus integra fuisse, omnibusq; personis, nume-
q; absoluta docent non obscura vestigia.

Enn. Hecub.

Miserere manus, dare ferrû, ut me anima priuê.

Virgil. 8. Arcady quæso miseresce regu.

Plautus Menach.

-- Adolesceus quæso loquere tuum mihi nomen
nisi piges.

Quint. l. 9. c. 3. Edusq; processum est, ut non pe-
niturum, pro acturum penitentiam, dixerit Sa-

lustius. Cic. Tusc. 4. Vix à se manus abstinuit, tanta fuit vis penitendi. Pacuvius apud Nonium, Prologo nunc penitebant, ibant liberi gratiosi ex loco.

Plaut. Casin.

Ita nunc pudeo, atq; ita nunc pavel.

Gellius l. 1. c. 2. Has ille inanes cum flaret glorias, jamq; omnes finem cuperent, verbiq; ejus defatigati partem aduissent. NOMINATIVUM aperiè simul cum accusativo nunc accipe.

Terent. Adelph. Non hæc te pudet?

Luc. l. 8. -- semper metuet, quæ se vix pudebunt.

Terent. Phormion.

-- quare obsecro. Ne plus minusve faxit, quod nos postea pigeat. Idem Adelph.

-- quem neque pudeat quicquam, neq; metui quenquam. Plaut. in Stich.

Et me quidem hæc conditio nunc non peniteat.

Figuratè hæc LOCA aperiè docent vestra hæc figuratè genitivum habere pro nominativo, nam iusta, & recta constructio est hæc Plautina, Hæc conditio peniteat me: figuratè verò, peniteat me hujus conditionis, Sic, non hæc te pudet? Iusta est: Non horum te pudet? figuratè. Iusta tamen exolevit atq; in eius locum figuratè successit. Huius locutioni similis est illa, Venit mihi in mentem Pompei, vel Pompejus. Cicero de Finib. 5. Venit enim mihi Platonis in mentem, quem acceperimus hic disputare solitum. Idem pro Rosc. Amer.

Ysnia

Venit enim mihi
est, ut docet E
nu confert. B
eriam docet esse
pro est, cum no
cedit. Cic. In
bellè in mentem
verba identit
ret argumento q
Quare mari
gia. Lu. driga
Cai. dicit, et cu
non crebitur?
quod omnes v
h. quomodo est,
h. placitum mider
Ad ferum est, p
um est.

P
Nam nunc cu
ferum e
Sic me Du an
est fort
Nec pigritu

Neque mei ne
qua faci
Liv. 3. ab urb.
melle. Cic. ad Q
Ysnia

Venit enim mihi in mentem oris tui. Atticismus est, ut docet Priscianus L. 18. ubi græca cum latinis confert. Budæus Comment. lingua græca, etiam docet esse Hellenismum. Nam iusta oratio est, cum nominativus verbum, Venit antecedit. Cic. Att. l. 12. Nunquam caris tibi mihi bellè in mentem venire potuisset. QVINQUE hæc verba videntur quondam fuisse deponentia, cui rei argumento est carmen Turpilij apud Nonium.

Quare matris nunc patri me miseretur magis. Quadrigarius apud Gellium lib. 20. cap. 5. Cai Mari, ecquando te nostrum, & Reipublice miserebitur? Cic. 1. de Invent. Commune est, quod omnes vulgo probarunt, & sequuti sunt, ejusmodi est, ut majoribus nam assurgatur, ut supplicium misereatur. Unde adhuc illa extant. Miserum est, pigritum est, pudicum est, perca-

Quinque hæc verba
Miseret, mi-
serescit &c.
olim fuerit
deponentia

Plautus Trinum.

Nam nunc cum vidi miserum, & me ejus misertum est. Terent. Heaut.

Sic me Di amabunt, ut me tuarum miserum est fortunarum. Statius lib. 7.

Nec pigritum parvosq; lares, humilesq; subire

Plautus Bacch.

Neque mei neq; te tui intus pudicum est factus, qua facis.

Liv. 3. ab urb. Nec nominis homines tum perca-

esse. Cic. ad Quint. Fr. l. 1. Perca sum est enim

berent. Mihi magis placet Plautina resolvendi
 micro. HABENT quemadmodum & catenâ Imper-
 sonalia nonnunquam infinitum, aut membrum o-
 rationis loco nominativus. Cicero ad Q. Fr. l. 2.
 Non me hoc dicere pudebit. Idem 4 Acad. Pe-
 nitet eum illa sensisse. Idem ad Attic. 2. Quod
 te offenderem, nec panites.

VERBA ÆSTIMANDI.

VERBA æstimandi præsertim æstimo.
 Dico, Facio, Habeo, Pendo, Puto,
 præter accusativum, hos ferè genitivum
 æstimunt, magni, maximi, pluris, plu-
 rimi, parvi, minoris, minimi, tanti, tan-
 tidem, quanti, quantumque.

Cic. Attic. Ego pro Pompeio libenter emo-
 ti possum, facio pluris omnium hominum
 neminem. Terentius Andr. Merito se semper
 maximi feci Chreme. Idem Heant. Tu solum
 nunquam ostendi, quanti penderes.

CICERO 2. de Finib. Magni æstimabat pe-
 cuniam. Ibidem. Sed quia id parti duceret.
 Idem 6. Verr. Quanti u. à civibus suis fieres
 quanti auctoritas ejus haberetur, ignorabas? I.
 dem 9. Philip. Habetur hic pluris quàm alius. I-
 dem Lentul. lib. 1. Putare aliquid minimi. Idem
 pro Plan. Magni putare honores.

Aestimēda
verba non
admittunt
genitivum
maioris.

QVIDAM genitivum Majores addunt, sed sine veterum testimonijs, addunt & verbum Curandi: Sed Terentianus locus, quod id confirmant, viciosè legitur, sic enim restituendus est.

Hæaut: Actu 4. Scena 3.

Tu fortasse quid me fiat parvi pendis, dum illi consulas.

Ne igitur, Parvi curas, ut vulgo legitur, dixeris.

APPENDIX.

Dicimus etiam Magno, Permagno, parvo & magno pretio æstimare.

Lib. 2.

Cic. de Fin. Næ ego istam gloriosam, memorabilemque virtutem non magno æstimandam putem Idem in Verr. Tu ista permagno æstimas.

Lib. 3.

Lib. 4. c. 4.

De Bene. 4.

Valer. Max. Magno ubiq; pretio virtus æstimatur. Senec. Nisi forsè parvo se æstimat.

II. APPENDIX.

Nāuci, flocci, pili, assis, teruncij, nihili, cum verbo facio junguntur.

Lib. 2.

Cic. de Fin. Eum nihili facit.

Dicimus etiam

Tuas minas hujus non facio. Flocci, nihili tuas fortunas pendo, Non assis, non flocci te æstimo. Pro nihili habeo, puto, duco, divitias omnes præ virtute. Non, nihilo bonam valetudinem æstimo.

Hos

LIBER II. 137

Hoc genitivus, separatim posuimus, quod non
um omnibus verbis Estimandi conjungantur.

Plautus in Bacch:

Perij, hoc servum meum non nauci facere esse
ausum.

Licero Attico, 13. Prorsus avroscire, nec tamen
flocci facio. Catullus.

-- nec facere pili cohortem.

Sen. l. 7. Epist. Istos tristes, & superciliosos alie-
na vira censoris assis ne feceris. Plaut in Capt.

Neque ridiculos jam rerum faciant.

Terentius Adelph.

-- hanc injuriam mihi nole.

Factam esse, hujus non faciam.

Idem Eunuch.

Invidere omnes mihi, mordere clanculum,
ego non flocci pendere. Ibidem.

Aut ego istuc abs te factum nihil penderem.

Plautus Mostel.

Neque quod dixi flocci as mag.

Ad primo de Invent. Non habes nauci Mar-
m Augurem, videtur propter alicujus poeta. Cae-
ro Domusua, dixi apud Pontifices, istam adop-
tionem nullo decreto hujus collegii probatam, pre-
hibito etiam habendam. Item pro Caecinn. Re-
nuere defensionem, & pro nihilo putare. Idem 4.
terr. Tu ausus es pro nihilo & praetrapraes 102
res sanctissimas ducere. Idem 4. de Finio.

Quippe qui primum valetudinem bonam exp-
rendam negent esse, eligendam dicant, non qui
sit bonum valere, sed quia sit, non nihilo affirma-
dum.

III. APPENDIX.

SVM, pro æstimor, genitivos magni
maximi, pluris, plurimi cæterisque
admittit.

Cic. pro Sest. Quis Carthaginensium plur-
fuit Annibale, consilio, virtute, rebus, genit-
Idem ad Cass. Magni erunt mihi tue litteræ.

SINGULARIA.

Æqui, bonique, vel æqui boni facio
boni consulo, singularia sunt.

Terent. Heaut. -- e quidem istuc Chreme

Æqui, bonique facio.

Epist. 137.
De Bene. 1.

Cic. ad Att. Tranquillissimus animus meus
cum isthuc æqui boni facit. *Senec. Hanc cogi-*
ac pistoris moram boni consulo. Idem, Hoc mi-
nusrogo qualecung, est, boni consulas.

DATIVUS CUM
ACCUSATIVO.

Verba dandi, reddendi, committer-
di, promittendi, declarandi, ante-
ponendi, postponendi, præter accusa-
tum, dativum exigunt.

Cic.

e. pro Planc. Salutem tibi iidem dixerunt.
 ut qui mihi reddiderunt Terentius Andr.
 ut ille omnes cum valeamus, recta consilia agro-
 damus. Idem Eunuch. Ego me tunc commende-
 , & commisso fidei. Cicero in Anton. Grecia Philip. 10.
 ndet dextram Italia, suumq; es praesidium pol- 4. p. 10.
 etur. Idem Attic. Meae cogitationes expli-
 us tibi superioribus literis. Idem Pare. Ipsa tu
 di, vel maximis meis occupationibus antefere-
 m libenter. Plin. Cyrenaica regio lucos sua p- Lib. 12. c. 10.
 sui poluro.

DANDI, ut Do, Dedit, Tribuo, Largior, Con-
 do, M. nistro, Suppedico, Commodo, Praesto, Ex-
 bro, Impendo, &c. REDDENDI, ut Reddo, re-
 no, P. fero, Remunero, R. pendo, Remittor,
 loo, &c. COMMITTENDI, ut committor, man-
 do, Commendo, Trudo, Credo. PROMITTE-
 DI, Promitto, S. Accor, Spondo. DECLARAN-
 DI, ut A. rto, Declaro, Expono, Expisco, Signi-
 o, Indito, Demonstro, Ostendo, Lico, Liann,
 q. p. &c. ANTEPONENDI, ut antepono, ante-
 po, Praepo, Praefero, Praepro etiam huius est
 dmi Liv. 1. 4. det. 5. Si quem id, uere p. p. r.
 ium ordinum militia laboribus praeparat, e terra
 gubernat erit.

POSTPONENDI, Postpono, posthabeo, postfero.
 in lib. 3. cap. 4. Præbui & agrorum cultu, re-
 ram, morumq; dignatione. amplitudine v. um,
 ut provinciarum p. p. ferendae.

I. APPENDIX.

Verbum Mutuo, non est, huius loci
non enim dicimus, Mutavi tibi pe-
cunias : Mutuasti mihi centum num-
mos : Dedi tibi pecunias mutuas.

Dedisti mihi magnos centum nummos: dedi mihi mutuum frumentum. Cic. Att. Egrebus omnibus, quid id quoque in angustis est, quum sumus, cui magnam dedimus pecuniam mutuum. Terent. Heaut. Huic drachmarum a pueri matre dederat mutuum.

NORDV M, quod meminimus, verbum mutui
pro mutuum dare, cum dativo post accusativum
habet apud veteres: imò vero, ne ipsum quidem
verbum hujus significationis ajant Grammatici
esse: nam ad Plauti in Trinum: Si quis qui
mutaverit, sit hoc proprio perditum: quo quidam
translativè accusam confirmant, nullum esse
igitur hunc Plaut. Si quis mutuum quid d

14. fe. 1777
Anno 1777
Februarii 1777
1777
1777
1777
1777
1777
1777
1777

reur. Plaut.
 iare minus a
 iaco, citius, C
 er in iuribus
 e commodari
 ipsum Cicero
 iuare si ppen
 priuatum in
 do iusti, &c.
 gno quidem
 nto. Tristici
 in, dare debet
 ium est. Vid
 commodare, f

Plaut. in *Afinaria* Vigniti argenti com-
tare minas, dixit. Aut quidam dicit *Sae-
co*, cumq; Ciceronem 6 in *Verrem*: sed in
et in librum male distinctum: At publici, in-
e commodasti tritici modios sexaginta. *Si-
sum* Ciceronem, *Quite*, inquit, neq; debine
urare si possint: neq; pibant, si velint: quibus
privatum injurias plurimas contumeliasq;
osufisti; &c. At publici commodasti, Non sine
quo quidem *Reip.* provincasq; Sicilia de tri-
cto. Tritici modium LX. milia empti populo
m. dare debebant, & solebant, abs te solo re-
sum est. Vides ut Privatum nocere, & Publici
commodare, sibi adversentur.

II. APPENDIX.

Etia præterea sunt hujus ordinis, ut
Facio tibi injuriam: Facio tibi fidem.
o vobis maximas gratias. Interdixisti no-
sum purpuræ Minor, minuter tibi mor-
i, tormenta: Scribo, mittere tibi, & ad te li-
s. *Vatinius ad Ciceronem*, Omnia mihi du-
nperas. *Sulpitius ad Cie.* Ea tute teba subyee,
alijs tute præcipere soles. *Iacm Attic.* Tu
d ipse tibi suaseris, idem mihi persuasum;
Idem ad eundem, Hinc veni tibi peras us
uadeas. *Ad eundem*, Te tibi persuadere co-
nibi neminem esse te barbariorem.

aperio, præcipio tibi hos, latine dicitur.

Die. pro Rose. Amer. Nonnunquam etiam pueri
sugarum, credo cuscumam imperarunt. Precipue
benescribas, nescribas. Saluti Jugurth. M.
et ipse pater meus mors mihi precepit, ut regi
Numidia tantummodo procuratorem existima-
rem meam.

*Cic. de Amic. Rectè etiam præcipi potest in
 amicis, ne qui intemperata quadam bene volu-
 tis &c. Pan. Ep. 172. In parere dolori, ut scribe-
 rem potuì. Iubeo tibi hoc, Iubeo tibi ut scri-
 bas, ne scribas: nõndum quod meminere
 apud classicos repeti. *Atac. Saturnal. c. 1.
 datus tibi est, sequente particula Ne; Propri-
 quod, inquit, Hercules facturus sacrum, &c. si
 errorum custodibus jussit ne mulierem interesset.**

Tubeo, *scilicet* permittent. Tubeo te, ut scribas, ne scribas
scilicet perfo arbitror non bene latine dici, cum hoc verbum
scilicet respice *scilicet* personam respiciat: quem si aliquando
scilicet eodem signi habere videatur, occulte aliunde pendet.

Plautus Aulul.

*Au: si respexeris donec ego te jussero:
simul enim auditur respicere.*

Terent: Heaut:

Ch. Quin ego mei jam ad eam reſeram. S.
immo ſilium lube potius.

subintrare ferre. Cic. Att. 6. Spero quæ tuæ præ-
sentia, & benevolæ, ut me gubet Acastus, confir-
mari jam ut volumus, valere. INTERDUM dicitur
etiam, secutos videtur habere. Idem ad Sulpiciu

13. Quod quo minore dubitatione facere possit
 tuas ad te a Marco Lepido Cos. non que te
 quid juberent (neque enim id tue dignitatis est
 arbitramur) sed quod omnino quasi commenda-
 tuas sumptibus, Deest infinitum Facere, Te
 in praeteritum infinitum suppressum, Aliquid ve-
 liquitur. Malimus ad rem redeam, uti infi-
 nitum, quam finito verbo accedente particula
 vel ne, Iubas me Romam proficisci quim
 es mihi, ut Romam proficiscar. Juro, se-
 nie Vi, sine cau apud Plaut. Amphitru. legitur.
 Jubeat sententiam ut dicant suam.
 deo accusativum rei habet. Cic. 1. de Leg.
 est ratio summa iuris in natura, quae jubet
 que facienda sunt, prohibetque contraria. Hinc
 omni passio in jubeo, iudicatur, jubetur, jussus
 idoneos scriptores. Cum decernere,
 luere, creare, significat, non solum Accu-
 sativum rei, sed etiam personam admittit. In
 pro Cornel Populus Romanus legem jussit
 veritate tribuenda. Idem Phil. 2. Hic au-
 ratus, quae dixit, De bonis cum primis
 far offendisset se pridie quam proficisceretur
 bellum consulem esse jussurum. Jussurum
 est, creaturum.

III. APPENDIX.

Vltia deniq; composita exactivis, &
 praepositione Ad, In, Ob, Pra, Sub,
 erer dativum, etiam accusandi casum
 stulant. Cicero

Lib. 3.

Lib. 10.

Philip. 3.

Cicero Attic. Inimici mei, mea mihi, non ipsi
 ipsum ademerunt. *Idem ad eundem, Verel*
in Pompejo quid oneris imponam. *Idem in An*
Antonius ignobilitatem obyci. *C. Caesaris filio.*
Idem de Univ. Praefecit Deus animum ut domi-
 num imperatorem obediēti corpori. *Idē pro Mu*
Notite mihi subtrahere vicarium meā diligen-
 tia.

Non omnia
 composita
 ex verbis
 activis &
 dativis præ-
 positionib9
 huius sunt
 ordinis.

NON omnia, quæ ex activis verbis, & præ-
 positionibus *Ad, In, Ob, Præ, Sub,* componuntur, ha-
 jus sunt ordinis, sed quàm plurima, cujusmodi
 sunt *affero, Admoveo, Adjicere, Adjungo, Addo*
Addico, Admetior, Applico, Admisceo, Appono
Adjudico, &c. Infero, Infigo, Importo, Injungi
Inyicio: Indo, Ingero. Incutio, Infero, Inuro, &c.
Oppono, Offundo, Cifero, Præcludo, Præcipio, Præ-
scribo, Præsumo, Præparo. Subduco, Subscribo
Subjungo, Suppono, Suggero.

IV. APPENDIX.

Habeo tibi fidem, id est, credo usque
 acerrimum elegantissimumque est.
 Adhibeo tibi fidem, id eadem re, do-
 bium controversum est.

SUNT qui libentius adhibere fidem, quàm ha-
 bere usurpent: cum illud semel apud Ciceronem
De Divina. Quod si insanorum visis fides non
 adhibēda, quod falsa sunt, &c. reperiat in mi-

exemplarib9
 centrai.

GEMIN

Vnt, quib9

acculariv

Du tibi hoc la

nori, sanori

paci8 honori

lic pro S. Roj

minum, sum

culpa dedisse.

ha non verat

id iandi duc

Cic. pro Pl.

Quinto Metell

id quod mi

ation non erit,

elcherrima.

-- Quadrag

in l'er. 4

id mercaba

eg, pol tibi n

in iugu

vur, &c. ei

exemplaribus, Habenda. sic: hoc verò, passim
occurrat.

GEMINI DATIVI PRÆTER ACCUSATIVUM.

Vnt, quibus geminus dativus præter
accusativum apponitur.

Id tibi hoc laudi, vitio, culpæ, crimini, pi-
nori, scenori. Verus id mihi vitio, stultitiæ.
Ancis honori, gloriæ, laudi, vitio, damno.
ac pro S. Rosc. Profectò te intelliges inopia cri-
minum, summam laudem Sexti. Roscio vitio &
culpa dedisse. Plaut. Epid. Quis erit, vitio qui
non veritat tibi? Terent. Ade ph -- tu nunc ti-
id laudi ducis, quod tum venisti inopia.

Cic. pro Planc. Tu id in me reprehendis, quod
quanto Metello laudi datum est? Idem pro domo
a, id quod mihi crimini dabatur, non modò pec-
uniam non erant, sed erat res post natos homines
scherrima. Plautus Metel.

-- Quadraginta etiam dedit huc usq; pignori?
in Ter. 4. Idem pecuniam his, qui ab isto al-
quid mercabantur, scenori dabat.

Plautus Captiv. (tere

eg, pot tibi nos, quia servus, equum stultitia ver-
lest in Jugurib. Quod apud Numidas honori
cur, 4. 16. in Salust. Neg, te cui pignori homo te-

K

issime,

vissime, cum ea culpas, quæ in historiis gloria mihi ducis? Terent. Adelph. Prologo.
Vos eritis iudices, laudi an vitio duci factum. Plautus Bacch:
portear.

--minuq; id mihi damno ducam.

GEMINUS ACCUSATIVVS POST VERBUM.

Moneo, Doceo, cum compositis: Item flagito, Posco, Reposco, Rogo Interrogo, Celo, duos accusandi casus admittunt.

Lib. 14.

Lib. 2.

Lib. 7.

Lib. 11.

Admoneo.

Cōmoneo

non admit-

tut genitivū

accusativū.

Cic. Attic. Id ipsum quod me mones, quatuor duo ante ad eum scripseram. Idem ad eundem. Illud me praeclare admones, quum illum viderem ne nimis indulgenter, & cum gravitate potius loquar. Idem ad Trebatium, Silycaulam te docui. Idem ad Q. Fr. Hoc te ita rogo, ut majore studio rogare non possim.

Cic. ad Treb l. 7. Ut ego quoq; aliquid te admoneam de vestris causationibus. Idem 6. in Verre. Hoc modo me comminuit Pisenis annulus, quod totum effluerat: Si quidam hunc locum legimus, sed in omnibus libris, quos quidem viderim, Hic modo me comminuit, legi: quare sine veterum testimonio non ausim hunc verbo geminum accusativum dare, sed accusativum cum genitivo vel ablativo, ut supra dictum est. Sal. Cat.

Inro-

venturam multis modis facinora edocebat Ci- Edoceo.
 . 2. de Orat: Hæc sunt illa, quæ me ludes Cris-
 flagitabar. Idem 3 in Ver. Nummos magistra- Flagito.
 in Sicyoniam poposcit. Idem 6. in eundem, ad Polco.
 rem adirent, & eum simulacrum Cereris, &
 Tori ereposcerent. Idem 5 Tusc. Non quem- Repasco.
 hoc idem in interrogarem, Idem Calio l. 2. Non Interrogo
 in te celavi sermonem. Terent. Adelph. Ea Celo.
 me celer, convieseci solum. Plaut. Trinum.
 prem quoque ipsam hanc rem ut celes, face.
 co cum duobus accusativis nondum quod Peto non
 minum apud veteres inveni. Petere ju- admittit ge-
 Cordubam, dixit Plinius lib 3 cap. 1. 2a di- minum ac-
 ti figura, qua petere in Ithos, in Elymaeos, cusativum.
 Carmanos, ad Seras, ad Trogloditus, pro ab Nota.
 us, ab Elymais, à Trogloditus. Vide lib. 12.
 7 & 17 & 8. 15 & proxiimum ejusdem lib.
 Tacit. lib. 12. Experimentis cognitum est,
 claros nulle Romam petere reges, quam ha-
 c, pro Roma, quomodo scriptum legi: vicerq;
 ven præpositionem subtraxit nominibus pro-
 s. Prisci dicebant, exigor pecunias, porro-
 n, unde videntur etiam dixisse, Exigo te pe-
 tias, porrorum: quæ seculum eruditiss re-
 e. Vide Gellium l. 15 c 14. Erudio, institu-
 informo, Intruo, Imbuo, quamvis fiat ver-
 docendi, non tamen geminum accusati-
 n habent, sed ablativum cum accusa-
 o. Erudire aliquem artibus, instituis, præ-
 K 2 repts,

Quædã ver-
 ba docendi
 cum accusa-
 tivo habent
 Ablativum.

ceptis, laboribus, disciplina, &c. Informare, in
 situere aliquem ingenuis artibus, doctrina, le
 reris græcis: Imbuere bonis moribus, doctrina
 religione. Erudio apud poetas duos accusa
 tivos admittit. Stat. 10. Thæb.

Et quæ te leges, præceptaq. fortia bellæ

Erudijt genitrix, nimirum didicisse quere
 Sic Ovidius aliquoties.

APPENDIX.

Moneo, Admoneo, Commoneo
 Doceo, Edoceo, Erudio te de ha
 re, id est commonefacio, certiorē facio
 Cicero Attic. Extremum est quod te orem
 cum Camillo communices, ut Terentiam mo
 neatis de testamento Sal. Senatum adocet
 itinere hostium, Cic. ad Calium, Obvia mihi
 lum, sint tua litteræ, quæ me erundant de om
 repub.

Lib. 11.

Caecil:
 Lib. 2.

Interrogo, Celo, eandem præpo
 sitionem admittunt.

Lib. 5.

Idem in Perr. Si ego te vicissim isdem de
 bus interrogem. Idem ad Trebat. Bassus
 ster me de hoc libro celavit.

Celo etiam dativo gaudet, maxime
 voce passiva

Terent. Phor. Si hoc celetur patri, in metu s

VER

L
 VERBA, Ad
 mus exampl
 recipit
 enim, ut de
 sequenti
 erat. De arm
 dunt. Et b. n
 su.

ABELA

AC

ideo, in
 co, Cing
 ræ et à ce
 de Nat. de
 ma si ins rei
 quæ eodem
 quæ.
 Liv. lib. 7.

cap. 42. Nemi
 infirmum
 Herana lib
 me ostendit
 7. cap. 20.

nomine
 pario rhomæ
 quægentora
 tradi. Lib.

VERBA; Admoneo, Commoneo, *suprà illustramus exemplis.* DOCEO frequenter prepositum recipit Cic. 2. de Orat. Equidem scio dare num, ut de sua quisq; re me ipse doceat. Celo frequentissime hoc modo conpratur. Idem proptor. De armis, de ferro, de insidijs te celare iuit. Et 6. in Verr. Cupisse te celare de phas.

Doceo, Celolo, frequenter prepositionem De, recipiunt.

ABLATIVVS PRÆTER ACCUSATIVVM.

Admo, Inferno, Vestio, Exno, Calco, Cingo, & his similia, ablativum & et Accusativum sibi adseiscunt.

de Nat. deor. Oculos natura membranis quissimis vestivit, & septis Ibidem, Dili-
genter urbem religione, quam ipsis manibus
egitis.

Lib. 2.
Lib. 1.

Liv. lib. 7. bell. Pun. Nec ante abscissum est, am castris quoq; exuerunt hostes. Plin. lib. 8. 42. Neminem hic, quam Alexandrum, re-
mptum ornatu; reuipit in sedem. Auctor Herenn. Lib. 4. Cum citharædas prociere
amē vestitus, palla inaurata indutus. Plin. 7. cap. 20. Nos quoq; vidimus Aithana-
nomine, prodigijs ostentationis, quin-
ario sbernce plumbea indutum, corbur-
quingentorum pondō calceatum per sienam
redi. Liv. 7. ab Urbe, Amant juvenem &

quales: pedes sine capite, hispanico cingitur gladio. His similes sunt, Cora estio, Ami Orno, Tego, Accingor. Cic. pro Dom. Ergo domum eversam duobus lulis conuestitant vide Idem 2. Philip. Sedebat in Rostris collega tuus

Verba hæc in activa significatione non habent geminū accusativū sed in passiva.

mihius toga purpurea. Nondum hæc verbum quod meminere legi apud veteres cum duobus accusativis iuncta voce activa: Passiva quidem, apud historicos, & poetas reperiuntur. Curt. l. 10. Immo, revocatus, vestem finitru eam sam, quæ in secula erat, induitur. Sueton. in Augusti Plerumque synthesim indutus.

Virg. 2. Aneid.

-- deinde comantem Androgeti gateam, clypeo insigni decorum Induitur. Sen in Herculi Octavo:

Nondum teneras desuta genas.

Quid si hæc more Græcorum dicta sunt? Cuius modi illud Virgili est 2. Aneid.

Perfusus sanguine victas, atroque veneno: Nisi quis dicat apud præcos genitum accusativum etiam habuisse. EXCALCEO, CIRCALCEO, dicuntur nondum cum accusativo & ablativo iuncta veni.

ITEM Implendi verba Offerandi, Liberandi, & his contraria.

Cic. de Universi. Cum contraxisset Deus in omnes omnes explere mundum, malum admiscere. Idem in Anton: Omnibus eum con-

Philip. 3

melij onerati
argento
in liberandis
versis. Idem
re, si quis
Multis

Cic. Attic.
rent. Phor. &

Huius, cl.

Repico, Sano

la, Anger, v

co, Eximio,

bo, Everso.

ms. Libero,

bligis, Afric

queo, Perco,

Andream, P

gicio, Munero

impla, quon

timus, ne long

pleo etiam

pyrium, Peru

stimationes

riorum imple

jue remeritat

dinem, qu

religionis ju

laquatur Li

ior est.

melij onerati Idem in Verr. Apollonium omni
 argento spo. i. sti. Idem in Catil. Magna me me-
 tu liberatis dummodo inter me atq; te murus in-
 terfit. Idem de Offic. Nunquid se obstrinxit sceler-
 e, si quis tyrannum occider?

Lib. 6.

Orat. 1.

Lib. 2.

Multa praterea privandi.

Cic. Attic. Aegritudo me somno privat. Te-
 rent. Phor. Emunxi argento senes.

Lib. 2.

Huius classis sunt, Impleo, Compleo, Expleo,
 Repico, Satio, Satio, Farcio, Refertio, Cumu-
 lo, Adgeo, Obtrio, Onero, Premo, Opprimo, Le-
 vo, Exonero, Exaurio, Nudo, Vivo, Spolio, Or-
 bo, Everti. Ut, Everti miros omnibus fortun-
 nis. Libero, Solvo, Exolvo, Expedio, Alligo, O-
 bligo, Astringo, Impedio, Implico, Irretio, Illa-
 queo, Brivo, Abstineo, Fruado, Prohibeo, Pello,
 Abdo me Prætorum, Consularum, Magistratum. Af-
 ficio, Muneror, Dignor, Consequor. Horum ex-
 empla, quoniam ubiq; sese offerunt, præterita-
 timus, ne longiores simus, quam res postulat. Im-
 pleo etiam genitivum admittit. Cic. ad Pa-
 pyrium Petum, lib. 9. Sed quando, ut video, es-
 timationes vendere non potes, neq; ullam dona-
 riorum implere, Liv. 1. ab Urbe. Adolescentem
 sue temeritatis implet. Idem lib. 5. Multitu-
 dinem, q̄e semper ferè regenti est similis,
 religionis iuste implet. Frequenter sic
 loquitur Livius, Sed Ablativus visita-
 tor est. Interdum Ablativum ha-

Impleo etiam
 genitivo plu-
 gitur.

Ablativum
etiam habet
cum prapo-
sitione De.

Compleo

habet cum prapositione De. Cic. 4. *Academici*. *Res jam universas profundam, de quibus volumus impleri sunt, non à nostris tantum, sed etiam à Chrysippo.* Martialis.

Hos nisi de stiva loculos implere moneta No-

Ne hic Laurentij discrimen videtur locum habere Compleo apud Plautum cum genitivo reperitur, Menach. Pamphilius, qui me complevit flagitij, & formidinis. SUPERIORIBVS addi possunt, Muto, Commuto, Permuto. Sal. Cat. Ne nisi victor pace bellum mutavit. Cicero pro Cluentio. Fidem suam ad perniciem innocentis pecunia commutavit. Permutare aliquid pretio, & res mercede, &c.

ABLATIVVS CVM PRÆ- POSITIONE A, VEL AB,

prater Accusativum.

VERBA petendi, percontandi, prater Accusativum ferè Ablativum cum prapositione A, vel Ab, postulant, ut Posco, Reposco, Flagito, Effragio, Postulo, Deprecor, Petro, Contendo, Exigo.

Lib. 1.

Cic. in Verr. Nihil est, quod minus ferendum sit quàm rationem ab altero vitæ reposcere eum, qui non possit suæ reddere. Idem Egulus.

Lib. 4.

Quid alta vita, quid studia tua à flagrant videbunt. Ti. Liv.

ic. 4. de ac-
quibus cuius
min, scilicet
(de. en)
moneta No-
ur locumba
untoreper
quoc u flag
s audi po
al. Cat. Ne
pro pro Cla
conu po. u
ia p. m. a

tebis. Idem de Orat: Quo facilius id a te,
agam, quod peto, nihil tibi a me postulanti re-
saba. Idem pro Sylla, Quam multorum hic vi-
ro est a E. Sylla deprecatus.

Lib. 2.

Quaro, percontor, sciscitor a te, vel
etc.

Quaro in Vatium, Quaro illud etiam ex te
od privatus admittit. Idem de Nat. Deor
icuri ex Velleso sciscitabar sententiam. Auctor
Herennium, ab adversariis percontatur accu-
or, quid futurum sit.

Lib. 1.

Lib. 1.

PRÆ-
AB,

VERBA petendi, percontandi, accusativam cum
latro possunt, nonnulla etiam duos accusati-
s admittunt, ut supra diximus. Cic. 6. in Verr.
in debabam ego abs te has literas poscere. I-
in eundem 4. 8. hoc a me muneris non uni-

Posco.

di, præte-
vom cum
stulant, u
I flagio
Coniundo

la provincia poposcisset. Idem in eundem 7.
ignat abs te filium. Idem in eundem 7. accu-
cū ista a Cn. Dolabell. et. 13. tasset, ut se ad
em Nicomedem remitteret. Idem apud leb.
omina nata a me, ostes, et expectis. Idem
Mar. Que deprecatus sum a Dyo immorta-
us, eadem precor ab istem Dyo immortalis.
Cicero Philip. 13. A te autem pro vertere

Flagito.

Eflagito.

Postulo.

deprecor.

terendum
ta repocier
Idem Figula
isaguent
videtur

tra necessitudine etiam atque deum peto, ut
filios qui in tua potestate sunt, mihi condo-
Quidam subtilis prop. f. ore lo. am hui. de-
arunt. Te autem pro v. a. n. nostra nece. g. r. a-
dine

Peto.

Rogo,

dine etiam atq; etiam peto. Cic. Rogo etiam
bet ablativum. Idem Memmio lib. 13. Nunc
illud primum rogabo, ne quid in vitis mea
facias. Salust. Jugurth. 4 Metello perendi

Interrogo
non jungi-
tur cum A-
blativo.

salutem gratia missionem rogat Interrogo a
non memini legisse Cic. ad Cassium l. 15.

Contendo.

a te ita contendo, ut in eo omnes fortunas m-
positas putem.

Plaut. in Amphic:

Oro.

Nunc me orare a vobis, iussit Jupiter.

Idem in Bacch.

Obsecro.

Nunc, si me fas est obsecrare abs te pater.

Idem Trinum.

-- res quedam est, quam volo.

Ego me abs te exornare.

Exoro.

Cic. Philip. 13. A te autem pro veteris nostris
cessitudine etiam atq; etiam peto, ut ejus fi-
qui in thaporesitate sunt, mihi condones.

Quaro.

plurico daturum habet, ut suo loco diximus.
pro S. Rose. Non quero abs te quare patrem S.
Rose occiderit. Idem de Nat. Ab utroq; au-

Sciscitor.

sciscitor, cur mundi adificatores repente ext-
rint. Idem de claris Orator. Cum Theophras-

Percutor.

percontaretur ex anicula quadam, quanti a-

I

Scitor.

venderet. Scitor eiusdem est natura.

Ovid. 10. Metam:

-- scitator ab ipsa

I

Nominibus dictis cuius velit esse mariti.

Horat. 1. Epist:

Sc

Sciri libet ex ipso, quodcumq; refert.

Plautus Aulul.

Secede huc, nam sunt, qua ex te sciri volo.

Hæc quatuor, *Quæro, Scitor, Sciscitor,*

Percontor, cum ablativum habent personæ, erè membrum orationis loco accusativi habent. *Quæro* ablativum etiam habet cum pre-

NOTA.

Quæro.

positione *Ab, vel Abs.* *Cicero* *Supplicio* l. 13. *Mag-*
istere à te quæro. ut eam voluntatem, &c. *Idem*
ro Arch. Quæro à vobis, ut mihi in hac causa de-
us veniam Nonnulla hujus classis, præter ea,
quæ supra commemoravimus, interdum du-

plexim accusandi casum admittunt. *Cic.* *ad*
Quintum *Finat.* lib. 1. *Rid. extremum te oro, &*
ortor. *Idem ad Brut.* in epist. *ad Brutum.* *Hor-*
are id in per Livius Cassium Salust. *Jugurib.*
paucaprotempore milites cobortatus. *Idem in*
err 7. l. 14. postremum parentes suos liberi ora-
ant, ut levandi cruciatus sui, gemitu pecunia licto-
redaretur.

Oro,

Ortor.

Cobortor.

Tenent Eunuch.

Unum vos oro, ut me in vestrum agrogem reci-
tatis. *Idem in Andr.* *Sine, te hoc exorem.* *Plau-*
us Capt. *Unum exorari vos sinit nos.* *Idem in*
Rach. *Hanc veniam illis te exorem, sine.* *Cic. pro*
Q. *Itaque hoc obsecrat ut &c.*

Exoro.

Obsecro.

Plautus Aulul.

Quod quod te percontor, ne id te pigeat pro-
loqui.

Percontor.

Non

NOTA. Non statim existimabimus, si qua verba præter
 proprium accusativum admittant hoc, Hos, Il-
 lud, Istud, Id, Idem, Quid, Quod, aliquid, Ni-
 hil, Multa, Unum, atq; ceteros id genus, posse et-
 iam quosvis alios admittere, nam his multio ti-
 berius, quàm ceteris utuntur auctores. Terent.
 Heaut Ego domi ero si quid me voles. Cic. Att.
 l. 8. Non quo me aliquid juvari posses. Terent.
 Eunuch. Id amabo adjuvame. Cic. Att. lib 7.
 Nec te id consulo. Idem in Catil. 1. Simul, quæ

Nota. jamdudum te hortor, exieris. **U**RO, Exoro, Ob-
 scro, Obsecro, post accusativum persone, ferè
 subjunctivum posulant, intercedente, ut Cicero.
 Att. l. 11. Itaq; ut facias, te obsecro atq; obsecro.
 Idem pro Mut. Oro obsecroq; vos, ut misericordi-
 am hanc tribuatis. Idem 2 de Orat: Frater exor-
 vi me ipsum, ut tunc si cum venirem Ibid. 1. Nunc
 te jam exoremus, necesse est: ut nobis explicet
 quicquid est illud, quod tu in dicendo potes.

Multa præterea verba auferendi, re-
 movendi, sustinendi, accipiendi,
 præter accusativum, ablativum etiam
 casum cum præpositione A, vel Ab,
 admittunt.

Cic. pro domo sua, Clodius pecunias consula-
 res a senatu abstulit. Idem pro Milione, ego Clo-
 dij furorem à cervicibus nostris repuli.

Cic. de

Idem
 a ma-

Focetor

ecero 2. Tusi.

ara.

AVFERENT

Calena, Azo

oro, Supplico,

ro, Deiterreo,

illo, Averso.

eno, Refreno

pro, Audio.

oro, Fero, C

Bonem De, a

hoc de patre m

am Romæ mer

ext: Refc. Bo

num sese amiss

Intelligend

recipiunt:

que mo

ecero Cello,

cogno.

cruda sunt,

cadunt.

Intellige

c. 2. Finib. Abstinere se ab injuria. Cicero, Pro-
rum à majoribus morem accepimus. Lib. 2.

Poenoror, mutuor abs te pecuniam.

cero 2. Tusc. A vitis virtus est nomen mu-
ata.

AVFERENDI, ut Aufero, Abduco, Abstraho,
Alieno, Avello, Abrado, Avoco, Eripio, Ab-
ro, Surripio, Furor. REMOVENDI, ut Remo-
o, Deterreo, Absterreo, Amoveo, Arceo, Re-
llo, Averro. ABSTINENDI, ut Abstineo, Con-
neo, Refreno, Cohibeo. ACCIPENDI, ut Ac-
pio, Audio, Emo, Conduco, Mercor, Sumo, Re-
rio, Fero, Colligo. Quædam etiam præposi-
tionem De, admittunt. Cic. pro Corn: Audivi
de patre meo puer. Idem pro Flac. Is sum-
m Romæ mercatus est de pupillo. Idem pro
xt: Rosc. Bona hujus de L. Sylla duobus num-
um sese emisisse dicit Chrysogonus

Intelligendi verba præpositionem Ex,
recipiunt: quæ imitatur nonnulla ex
s, quæ modò commemoravimus.

cero Cælio, Ea certissima putabo, quæ ex Lib. 2.
cognoro. Idem de Senect: Poma ex arboribus,
cruda sunt, ut avelluntur: si matura & cotta-
cedunt.

INTELLIGENDI, sunt Intellico, Cognosco, Intelligendi
verbas
dignosc.

Agnosco, Coniicio, Disco. Ex his, quæ modò commemoravimus, maximè quæ è præpositione. Ex, componuntur, ut *Expello, Eicio, Eripio*, præpositionem ipsam repetitur. *Cic. pro Quinti. Expello, atque eici è pradio.*

VARIA CONSTRUCTIO.

QUADAM modò dativum, modò ablativum cum præpositione habent, præteracusativum, ut *Furor, Surripio, Eripio, Ausero.*

Lib. 2.

Lib. 12, c. 14.

Cic. Attico, Syro tuum ante legissem, furatum me abste esse diceres. Plinius, Nemo furatur alteri.

Induo, Dono, Impertio, Aspergo, dativum, vel ablativum sine præpositione habent.

Cic. pro Sext. Rosc. Non pauca suis auditoribus largè, effusq; donabit. *Idem pro Cornelio* *Liam Pompejus civitate donavit.*

Induo, Exuo cum dativo.

Induo, sapissimè cum dativo conjungitur *Cic. de Finib.* Ex eius spolijs sibi & torquem, & cognomen induit. *Liv. 3* ab Urbe, Novum sibi ingentiam induere. *Exuo interdum eundem casum habet.*

Ovidius 2. Metam.

*--jam dudum vincula pugnat
Exerè ipse sibi.*

*Excero pro Ma
melis suble
casso Bonam
S. illius jacit
de virtutib
que splendorem
eo erant huc p
Polia Bruta arb
bi Cato 63
excludo Cesar
mento, comme
importaretur, C
Pun. Spen
pac. an præcip
luj ci*

VERB

*Verbū pati
positione*

te, quæ ex nor

Cur denat. Deo

nam quæ de p

nobis dangea

lectus est, &

datur diligen

simas ab illi

te.

FERRA passiv

ferendi more

apud poetar,

modò com-
ione. Ex
rio, propo-
nt. Explic-
Cicero pro Mur. *Alcum laborem hominem peri-*
alis subleuandis impertit. Terent. Adelph. *Sed* **Impertit**
esso bonam hoc malo impertiri? Cic. pro Mur.
Si illius facilitatem & comitatem tua gravitati
veritatis asperseris. Idem pro Plane *Hunc tu*
ut splendorem maculis aspergis asis. **INSPERGO** **Inspergo**
etiam hic potest accedere. Plin. l. 12. c. 17.
Folia Bruta arboris in Inspergunt potionibus Par-
hi. Caro l. 63. *Inspergere oleum sale.* **ITEM** **Intercludo.**
Intercludo. Caesar t. Beil. Gall. *Eo consilio, uti fru-*
mento, comitatus, qui ex Sequanis & Heduis
opportaretur, Caesarem intercluderet. Liv. l. 6.
ell Pun. Spem comitatus quoquo hostibus, si
avali praelio possessionem maris ademissent, inter-
clusis.

ASPERGO, VERBUM PASSIVUM.

Aspergo, **VERBUM PASSIVUM.**
Verbū passivum, ablativum cū prae-
positione A, vel Ab, postulat post
e, qui ex nominativo verbi activi fit,

de nat. Deor. Nihil est virtute amabilius,
iam qui adeptus est, ubicunq; erit gentium **Lib. r**
nobis diligeretur. Idem ad Cecin. *Liber tuus*
*lectus est, & legitur à me diligenter, & cu- **Lib. 6.**
ditur diligentissimo. Idem Att. lib. 3. *An tu,*
istius ab ullo malle me legi, probari, quam
*re.**

VERBA PASSIVA nonnunquam dandi causam pro
ferendi more Græcorum, admittunt, idq; fer-
apud poetas.

Ovidius

Verba pas-
siva præter
Ablativum
cum præpo-
sitione ha-
bent alios.

Ovidius libro 3° de Ponto.

Quum toties eadem dicam, vix audior illi.

Huc etiam spectat illud Ciceronis de Clau-
dior. Audius est nobis Lælia Caij filia sepe se-
mo. INTERDUM accusativum addita prepositione.
Per, Idem 4. Careo cum familiarissimis multi-
quos aut mors eripuit nobis, aut detraxit fugi-
tum omnibus amicis, quorum benevolentia in
his conciliant per me quondam, resocio, defen-
sa Respublica: Idem Attic l. 2. Permagnè
interest, rem ad interregnum venire, id aspi-
quetur, si per prætores, consules creantur: In-
autem habemus in libris non modò consules
prætoribus, sed ne prætores quidem creari,

Que ratio-
ne Activa
Passivis per-
mutantur.

esse. Cum Activa passivis permutantur, ac-
cusativus in nominativum migrat, ut Legi-
librum tuum, liber tuus lectus est a me. Si vo-
bum geminum accusativum postulet, muta-
bitur in nominativum, qui præstantior est
hoc est, qui personam significat, altero per-
manente. Doceo Antonium litteras: Antonius
docetur à me litteras. Si verò uterque accu-
sativus ad eandem rem spectet, uterque in no-
minativum mutabitur, ut Creò Casarem ca-

Nota. fulen: Caesar creatur à me consul. Nemo vocatur
Senecam magistrum. Seneca vocatur à Nerone
magister. Ceteri casus integri manent. Cic.
6, in Ver. Quamvis in suis crucibus fieret, qua
autoritas ejus haberetur, ignominias. Cic.
Clarent. Magistrati absoluti sunt multi. Idem

ad Ollavi. Na-
bentur, et
salutaria. P
dum aurum. C
aspice ad corpus
ne itaq; gentio
fret, ut vultis,
cum verbum acti-
ma, ut autem a
multa à reuade-
nas, Vestra aufe-
antur à me, a
Veni, punitur
ibi velis.

VERBA
temporalis
præcipue

Verba per
commuta su-
tius, facti-
Dormitor
nalis. Totam
nam vivo ara
- nunc iterum
Quod si in a
bit etiam in

ad Octavi. Nulla remedia, quæ vulneribus adhibentur, tam faciunt dolorem, quam quæ sunt salutaria. Plin. lib. 33. cap. 3. Inducitur etiam pedibus aurum. Cicero pro Rab. Posth. Demetrius affide ad corpus admoit, vita privatur est. MANE itaq; genitivus, dativus, ablativus verbi activi, ut vides, nisi perturbetur sensus: quod si cum verbum activum ablativum admittit personam, ut aufero à te vestem: Accipio à te literas: Multa à te audivi: Pero à te veniam: Nam si accas, Vestis auferitur à me, à te: Littera accipiuntur à me, à te: Multa audita sunt à me, à te: Venia petitur à me, à te: incertum est, quid tibi velis.

VERBA PASSIVA QUÆ

tempora sine personis habent, hoc est,
præcipuis personis, prima &
secunda.

Vnt verba passiva. quæ tertia persona contenta sunt: Hæc præcedit nominativus, si activa sequatur accusativus, Dormio totam hyemem.

Trialis. Toti mihi dormitur hyems. Nunc tiam vivo ætatem. Ovidius.

— nunc tertia vivitur ætas.
Quod si in activis lateat accusativus, erit etiam in passivis nominativus.

L

Cesar

Nota

Lib. 15.

Metam: 123

Bell. Gall: 4

Cæsar, Nostri milites amplius quatuor horas fortissimè pugnauerunt: A nostris militibus amplius horas quatuor fortissimè pugnatum est.

Interdum uterque casus apparet.

Plaut. in Pseud. Priusquam istam pugnam pugnabo, ego etiam prius dabo aliam pugnam. Ciceropro Mur. Ex omnibus pugnis, quæ sunt numerabilis, vel accerrima mihi videtur illa, quæ cum rege commissæ est, & summa contentione pugnata. Salust. in Jugurth. Quæ negotia multo magis, quam prælium malè pugnatum asinus, gem terreat.

QUÆ GRAMMATICI vocant verba impersonalia passiva vocis, appellat Varro species declinationum, quæ tempora habent sine personis cuius verba subiiciemus, quo res omnis personæ cuius sit. Quæ verba, inquit, tempora habent, casus, si habent personas, eorum declinationes species sunt sex: Una, quæ dicitur Temporalis, Legēbam, gemēbam, lego, gemo. Altera personarum, ut Sero, meto, seris, metis. Tertia Rogantem, sentit, Phari, ut Scribōne? legōne? scribisne? legisne? Quarta, respondendi, ut Fingo, pingo; fingis, pingis. Quinta, optandi, ut dicerem, facerem, dicam, faciam. Sexta impetrandi, ut Cape, rape, capito, rapui, que in Temporalibus, ut dicitur, Verba dicuntur, quæ habent tempora & personas, quæ hodie dicuntur: Sed hanc appellamus Personalia? Vides eandem, quemadmodum dicuntur, quæ

natuor hora
 ris militib
 e pugnatur
 parel.
 pugnam pu
 am pugnam
 , qua sunt
 detur illa, q
 onitione p
 ologia muli
 uama sua,
 an verba
 Varro spec
 ent sine per
 omnis per
 ra habent
 declination
 Temporalis
 Altera per
 eria Rogan
 quae? Qu
 us, pugn
 decam, fac
 capto, rap
 peller ver
 , que hodie
 m, quema

dum prima & secunde persone duntaxat memi-
 nerit, propterea, quod proprie persone dicantur?
 AVDI quae sequuntur. Item sunt declinationum
 species quatuor, quae tempora habent sine perso-
 nis. Interrogandi, ut Sciturne? sereturne? Re-
 spondenti species eadem figurae sunt extremis sylla-
 bis demptis Optandi species, ut vivatur, ame-
 tur, viveretur, amaretur. Impetrandi (hic po-
 nitur illa, quae extremus locus mutus est, apparent tamen exem-
 tionem prola) Paretur, pugnatur. Et infiniti modi, Para-
 negoria mulieri, pugnari. Quis non videt Varronem hominem
 utama sua, sua scitis doctissimum; quae hodie Impersonalia,
 vocis passivae dicimus, appellasse declinationum
 an verba Impersonalia, seu verba, quae habent tempora sine per-
 sonis? Quis unquam Sexor, vivor, pugnor, Sere-
 tur sine personis, viveris, pugnaris dixit? Appellantur ergo
 omnis per verba, quae habent tempora sine personis, sive
 ra habent, sive non habent (sunt forores loquuntur) Impersonalia, non quod
 declinationum patientibus personis à fronte expressis ferè
 Temporalis, sicut agitur, sed quia personae privantur. Cum au-
 Altera personarum personas, intellige, quae principatum tenent,
 eria Rogantem sentit Phocas clarus grammaticus. Sunt,
 quae? Quae? Quae? Quae? Quae? Quae? Quae? Quae? Quae? Quae?
 us, pugnatur, pugnat, pugnat, pugnat, pugnat, pugnat, pugnat, pugnat,
 decam, facit, facit, facit, facit, facit, facit, facit, facit, facit, facit,
 capto, rapto, rapto, rapto, rapto, rapto, rapto, rapto, rapto, rapto,
 peller verba, verba, verba, verba, verba, verba, verba, verba, verba, verba,
 , quae hodie, quae hodie, quae hodie, quae hodie, quae hodie, quae hodie,
 m, quema, quema, quema, quema, quema, quema, quema, quema, quema, quema,

Cur quaedam
 verba appel-
 lentur Im-
 impersonalia.

Impersonalia à quibus
verbis fiant.

I.

mutilia existimanda esse censet Donatus, utpote
quibus precipue persone deficiant. Ex hoc Ver-
renis loca multa efficiuntur, primò, activa illa
que transeunt in accusativum tertia duntaxat
persona, ut Sero, meto, pastino, aro, rigo, & cetera. Omnes, qui
ra ejusdem generis, cum passiva fiant, esse huiusmodi. Tacit. l.
ordinis, nisi quis rebus mutis vocem tribuat, ut per. Idem q. C.
terra, de agricolis conquesta dicat, Aror ab inglu-
tis agricolis: si agricola terram sic alloquatur, Trum in castris au-
ra parens nostrum omnium quam saepe à nobis au-
vis? sed ad rem redeamus. Plaut. Epid.

Mibi isthic neg, feritur, neg, meritur.

Plin. lib. 8 c. 3. Actus vocabatur, in quo bove-
gerent, cum aratur uno impetu iusto. Cicero Epist. ut aqua Ci-
lip 2. Ab horum certia bibebatur, ludebatur, quodatus mibi e-
mebatur. Horum nominativus facile intelligi potest, redeamus,
potest Frumentum, ager, vinum, ludus. Ludumq. verbi ar-
ludum, apud Terentium legitur. DEINDE AB aliis, bonis suis tace-
mo & similibus verbis, que in omnes personas tran-
seunt, fieri impersonalia, quod veterum auctoritas
me probari potest.

II.

Plautus Pseu.

Quid agitur, Callidore? Cal. Amat, at
egetur acriter.

Hoc est dicere, Quid agis? Amo atque e-
CETERVM ab his verbis cum demum sunt im-
personalia cum voce activa absolute ponuntur q-
verbis, Amo, turba, potissimum accidit.

Terentius Adelph.

Cur perdis

Meum gnatum

Omnes, qui

Tacit. l.

Idem q. C.

Trum in castris au-

Nescio qui

Neste mave

quodatus mibi e-

bonis suis tace-

ceterorum

quon expli-

Non bene (c

vius eleganti

vius aliquan-

Nam ego jam a

Cicerone, cu-

narium: nomina

Cur perdis adolescentem nobis? cur amat?

Idem Andr:

Meum gnatum rumor est amare.

Ibidem.

Omnes, qui amant, graviter sibi dari uxorem
 viderunt, Tacit. lib. 3. Si una, altera civitas tur-
 baretur, idem. 4. Cum repente turbare fortuna caput.
 Aror ab ingulino passivum sic. Idem lib. 1. Postquam turba-
 loquatur, Teum in castris accipere.

Terent. Eunuch.

Nescis quid profecto, absente nobis, turba-
 tum est domi.

Ne te moveat nomen, Quid, panitur enim Obiectio.

Cicero Phil. 2. Nescio quid
 turbatus mihi esse videris. VERVM ut ad Plau-
 acile intellim redeamus, dices, ubi est nominandi casus
 Ludariusq; verbi amandi, & egendi? Verbi aman-
 DEINDE ab, honestius tacetur, quam exprimitur. Egen-
 s personas in atq; ceterorum, qua primo effectu prorsus vi-
 terum autobitur absoluta, usitatus, ornatusq; supprimi-
 , quam explicatur, ut in illo Marcialis ver-
 clo.

Amatur, at Non bene (crede mihi) servo servitur amico.
 vus elegantius omittitur, quam adhibetur
 amvis aliquando activo adiungitur.

Plautus Milit:

Nam ego jam diu apud huc servitutem servio.
 à Cicerone, cum in Ver. 7. dixit, Curritur ad
 orium nominativus, cursus, neglectus est: quã-

L 3

vie

Objectio. vis verbo activo addiderit contra Ruil. 2. Cur non eosdem cursus hoc tempore, quos L. Cozza, L. Torquato consultibus, cucurrerunt? *VRGES* Egendi verbum non ejusdem esse generis, nec enim

Solutio. dicimus Egeo egestarem, ut Noceo noxam, Servio servitutem: qui enim divitiarum flagrant cupidine, non egent egestate, sed pecunia. *VENIT* in mentem illud Quiniliani, quo tibi satisfaciam: Ex quo mihi, inquit, inter virtutes Grammatici habeantur, aliqua nescire. *MVI*

Quadam
neutra olim
fuere activa

TA quæ hodie sunt absoluta, aut neutra, apud priscos fuere activa. Turpilium apud Nonium, Meos parentes carco: Aspinus apud eundem, Male merentur de nobis heri, qui nos tantopere indulgent.

Terentius Eupuch.

Egredienda est hercle hac animi mollietie, nimis me indulgeo. **Plautus Mil:**

Jura, non nociturum esse hominem te hac re, neminem.

Sic evigilo, festino, propero etiam apud posteros

Ovidius 1. Tristib.

Aspicies illic positos ex ordine fratres.

Quos studium cunctos evigilavit idem.

Idem 2. Metam:

--jam, quas induat illa, seſernat vestes.

Plaut. Pen:

Quicquid agit, properat omnia.

Tacitus 4. 2. Nisi voluntariam mortem propera

disse

zisset, Vnde passiva etiam sunt. Idem de moribus Germanorum, Nec virgines festinantur. Plin. Paneg. Hinc delubra occulta celeritate properantur. Cic. Att. l. 9. At quam honesta, & quam expedita tua consilia, quam evigilata tuis cogitationibus. VERISIMILE est (ut eo se reseruat oratio, unde egressa est) Egeo, ut careo, ut indulgeo, ut necesse, prisca illa aetate etiam accusatorum admisisse. Egetur pecunia, vel quid simile, quod hodie neque apponitur, neque opus est. Fastidium hoc fuisse prae se illis seculis, argumento est illud Marci Catonis apud Gell. l. 10. 14. Contumelia mihi factum itur. Vides quemadmodum, Contumelia, praecedat verbum, iur quod monstri simile est hac aetate. Non video Impersonalia non carent tertia persona multitudinis. Cur enim non dicant glires, Tota nobis dormiantur hyemes? nec desunt veterum testimonia, quibus id sonemus. Ovid. Epist. Nostres vigilantur amantur. Tacit. l. 17. Nec enim hic, ut ceteris gentibus, quae regnantur, certa dominorum domus. Idem de Germ. Trans Ligios Gorbones regnantur. Cic. 1. de Orat. Attamen ista, quae abs te eviter decursa sunt, audire cupimus. Idem Qu. Septingenta millia passuum vis esse decursa biduo? Idem 1. de Off. Quo in genere etiam ulta in repub precantur. POSTREMO docentur ex hisdem verbis Varr. impersonalia omnes habere, id quod nonnulli veterum (ut re-

Impersonalia non carent tertia persona multitudinis.

Impersonalia habent omnes modos.

fere Diomedes) negarunt, unde hac, non verba
 personalia, sed modum impersonalem appellarunt.
 Hinc factum est, ut ipse Diomedes non progre-
 diatur ultra indicativum, cum impersonalia in-
 flectit. Verum ceterorum modorum exempla est
 am apud veteres inventuntur. Ovidius. Ponite
 jam gladios hebetes, pugnetur acutis. Caesar. 3.
 bell. Gall. Cum jam amplius horis sex contineret
 pugnaretur. Cic. 3. Offic. Cum à consulibus male
 pugnatum apud Claudiam esset. Idem Attic. 19.
 Hic manere diutius non potest.

Terent: Hecy:

Trepidari sentio, cursari sursum, deorsum.

Post se ablativum singularis vel plu-
 ralis numeri, cum præpositione **A**
 vel **Ab**, exigunt,

Lib. 6.
 Lib. 11

Cic ad App. Nihil est à me insertum tem-
 poris causa. Idem Lentrulo, Ejus unctioni re-
 hementer ab omnibus reclamatum est. Hic ca-
 sus septennero taceatur. Plaur. in Pseudeol. Quid
 agitur? P. statur hic ad hunc modum. Idem in
 Persa. Quid agitur? vivitur.

Hæc verba passivorum constructionem omnino
 sequuntur: Nam modo ablativum habent. Cic. pro
 domo sua ab universo senatu reclamatum est. I-
 dem ad Attic. l. 2. Non meo vitio fit, hoc quid in
 tempore (à te enim peccatum est) ut me ista epistola
 nihil consolaretur. Modo dativum, Mart. l. 13. Tu
 mibi

non verbe
 appellatur
 non progre
 er unatua in
 exempla ei
 us. Ponit
 e. Casar 3
 continetur
 natu mait
 m Attic. 10
 deorsum.
 vel plu
 tione A.
 r am tem
 rationi ce
 st. Hic ca
 udest. Qu
 m. Iacm m
 nam omni
 ent. Sic p
 rum est. I
 b, quid m
 a, spio
 ars. 1. 3. I
 mibi

mihi dormitur hyems: Modò accusativum cum
 repositione Per. Cic. 4. in Ver. Confirmabat u
 uraturum se esse, ne quid ei per filium suum ro
 eretur. Item servantur casus altit. Idem 2. de
 ffic. Occurritur autem nobis, & quidem à do
 is & eruditib. DIOMEDES lib. 1. aut verba hac
 abere significationem agentis, utputa, inquit,
 te, Legitur, scribitur, hoc est, Omnes legunt, o
 nes scribunt. Quæ interpretatio in causâ fuit,
 quidam crediderint ea generalitatem, ut vo
 unt, significare, arg. ablativum tantum muti
 nis admittere. Idem tamen Diomedes alio in
 co, ubi accuratius agit de impersonalibus, docet
 impersonalia infiniti modi passionem significare,
 ducitq. illud Ciceronis, Nihil mihi ab istis nocere
 potest. Item illud Sallustii in Jugurth Cum Gata
 de salute sua ac gloria certari. Ibidem docet
 e admittere ablativum singularem: Tertiam,
 quæ personam admittunt passivam, & decli
 atur passiva destinatione more impersonali,
 ast, Pupatur à me, à te, ab illo. Mirari est
 tirasse Diomedem modum spirituum passionis
 asficare, eorum vero actionem. PETVSSIT
 m illo suo argumento docere, Verba, quæ ma
 nè passiva sunt, actionem significare: Socrus es
 datur ab omnibus. Omnes laudant Socrum:
 getur Cicero non omnibus: Omnes legunt Cice
 em. Sed hæc hæc tenet decemanda: fuit tandem
 quando toties repetim omne.

VERBA COMMUNIA.

Verba communia passiva significatione, passivorum more sexium casum interdum admittunt.

Apud Pise. 8. Cicero ad Nepotem, Hoc restituerat etiam, ut te fictis aggredior donis. Idem de Seneca.

Apud Pise. 8. Mirari se non modò diligentiam, sed etiam se lertiam ejus, à quo essent illa dimensa & descripta.

Varro, ab amicis hortaretur.

Lib. 7. d. 4. Liv. Omnisem maritima ab Acheis depopulata erat. Idem, Amicum ab ipso per tot casum ex-

Epist. 91. pertum. Seneca, Infirmitates à validioribus tu-

Apud Pise. 8. batur. Varius Flaccus, Scæviniq. eorum ab omnibus abominaretur. Hirtius, Causi iuxta

De bel. Afr. Virgilius, postquam terra marisq. clausa, se nihil proficere intellexit, Regem vagans, a suis desertum, ab omnibus asseruari.

Nonnunquam dativum pro ablativo habent.

Terent. Phor. Meditata sunt mihi omnia me incommoda.

ADMONITIO.

Tyrones, maximè presenti tempore & imperfecto, à verbis communibus significatione passiva quoad ejus fieri poterit, abstinerebunt.

Hac

Hac enim testimonia non tam eorum causa, quam in veteranorum gratiam allata sunt: quibus, pro sua prudentia & eruditione, assit utendum, indicabunt.

De verbis communibus agit Gell. l. 15. cap. 13. Subijciam nonnulla, cetera, si vacabit, perleget. *Vror*, inquit, & *vereor*, *horror*, & *consolor*, communia verba sunt, ac dici utroq; versum possunt. *Vereor* te, & *vereor* abs te, id est, tu me *vereris*. *Vror* te, & *abs te*, id est, tu me *utris*. *Horror* te, & *horror* abs te, id est, tu me *hortaris*. *Consolor* quoq;, & interpretor significatione reciproca dicuntur. Sunt autem verba haec ex altera parte inusitata, & an dicta sint in eam quoq; partem, queri solet: Cuius nonnullos praefatos auctores. PRISCIAN. l. 8. multa verba numerat, quae etiam in praesenti tempore, & imperfecto sunt communia, ex quibus nonnulla descriptimus. *Qui* ad Nepotem, *Qui* habet, utro appetitur: *Qui* est pauper aspernatur. Idem in Oratione. *Qui* ex eo numero hominum, qui apud nos, hoc nomine dignantur. Idem, *Cupio* cum tam invidiosae fortunae complecti. Idem 2. de Invent. *Obviantia* est, per quam homines aliqua dignitate antecedentes, cultu quodam & honore dignantur. AFINIUS POLLIO, Sed circa ob ea, quae speraveram, dolebam, consolebar ob ea, quae tenebam. TACITUS libro 12. Memmium POLLIONEM, consulem designatum ingentibus promissis inducunt

inducunt sententiam expromere, quæ hortaretur
Clodius Octaviam despondere Domitio.

Plantus Trinum.

Non aetate, verum ingenio adeptus est sapientia
Ovid. 4. æ Trist. eleg. 7. palmas adeptas, dixit
passive. Gellius lib. 15. cap. 7. Observatum in mu-
ta hominum memoria, experientia, est in senio-
bus plerumque omnibus & ceteris. Cicero pro Roscio
Amato. Quo uno maleficio scelera omnia complex-
esse videbantur. Scaevola lib. 45. Pandect. de Ver-
borum Obligatione. Nam sicut & ipse, & heredis ca-
put: ita & ipse vis, & heredis, vel sepius facti
complectitur. Huc spectat, testatus, interpretatus,
latus, largitus, dilargitus, mentitus, ementitus, de-
meritus à dimeritis, blanditus, confessus, ab omina-
tus, quorum testimonia invenies in Rudimen-
tis de Verborum generibus. DICET fortasse ali-
quis, hæc potius censenda esse verba passiva a-
pud Aris depopulo, comito, consolo, complecto, am-
plecto. Non eo inficias, quàm plurima apud pris-
cos etiam fuisse activa, quæ modo ferè deponen-
tia aut communia sunt, cupismodi sunt ample-
to, amplexo, ausupo, complecto, consolo, contem-
plo, eximino, digno, largio, & alia quam plurima
quæ apud Priscianum l. 8. & Non. Marcelum DE
CONTRARIIS GENERIBUS VERBO-
RUM invenies.

Obiectio.

Responsio.

NEUTROPASSIVA.

Vapulo

V Apulo,
figifica

Attendant.

Malo à parere
coribus aures p
tam dulgentiam
vii, ante me se
Favricius respo
ab hoste venie

QUINQUE
ur, Vapulo, ve
nfirema præce
blatros per son
empla accipe
i criminis grat
breo fuisse bu
abrico, id mu
spoliare ma

MO degan
sine pupo
one.
rent. Andr.
factum sit.
eaur. Tu forte
no ad Terent.
Quid Tulliola m

Vapulō, Venco, Fio, ut passionem significant, ita Passivorum more cōstruuntur.

Malo à parentibus vapulare, quàm assentatoribus aures patefacere. *Cicer. ad Tiro. Quan-* Lib. 16.
tam diligentiam in valetudinem tuam contuleris, tanti me fieri à te judicabo. *Quintilianus,*
Fabricius respondit, à ciye spoliari malle, quàm Lib. 13. c. 1.
ab hoste venire.

QUINQUE à Grammaticis hoc loco numerantur, Vapulō, venco, fio, exulo, liceo: quorum duo postrema pratermisimus, quod nondum ea cum ablativo persone agentis legimus. Ceterorum exempla accipe. *Quintil. l. 9. cap. 2. Tum agente criminis gratia, ita testis in reum rogatur, an*
ab reo fustibus vapulasset. *Idem l. 12. c. 1. de Fabricio, id mirantibus quibusdam respondit, se*
ab hoste spoliare malle, quàm ab hoste venire.

APPENDIX.

FIO eleganter cum ablativo iungitur sine prepositione, sed alia significat.

erent. Andr. Nunc primum audio, quid factum sit. Ibidem. Quid me fiet? Ibidem. Lib. 16.
reatur. Tu fortasse, quid me fiat, parvipendis. Cicer. ad Terent. Quid pueri misero fiet? Ibidem
Quid Tulliola mea fiet?

Vapulō

Passi-

Participium, Futurus, eodem se
eundem casum postulat.

Terent. Heaut. Quid me futurum censes?

Et cum dativo:

Philip. 21.

Cic. in Antoni. Vide quæso Antoni, quid te
futurum sit.

CONSTRUCTIO hac figura est, deest em
prepositio De, qua tamen non raro adhibetur
Cic. ad Attic. l. 6. Quid illo fiet, quem reliqu
ro? quid de me autem, si non cito decedo? Id
ad Attic. l. 2. Quid de P. Clodio fiat, rescri
Jungitur etiam cum Dativo. Plaut. Bacch.
Quid mihi fiet postea? VERBUM Facio eode
modo usurpatur à doctis. Cic. 3. Verr. Quid
homine faciat? aut ad quam rem tam perfida
sum, tam importunum animal reserueris?

Terentiū Andr.

Nec quid me nunc faciam, scio.

Cicero 4 Acad. Diodoro quid faciam Stoico

Idem pro Cæcili. Quid tu huic homini facias

Idem 4 Acad. Quid enim faceret huic consel
fioni? Selucet, lucet: Lucet autem, lucet
gitur.

COMMUNES OMNIUM

Verborum Constructiones.

Hactenus de propria, atq; privata verborum
constructione dictum sit.

Deinceps

Deinceps de co

GENI

Propria p

hum, pr

tions, ponu

vis verbum,

verbum, V

Cic. ut. Egn

Fr. accepti

Att. de rebus

perdunt ad su

hoptia se

tuor Humi

um postre

Riva Mier, tu

Aliena.

Cic. 5. Tui Th

sublimè p

inque rebus

solitam aug

mores coleb

onem max fin

in periculo al

Hy mi jungit

odem sen Deinceps de communis omnibus dicendum erit.

GENITIVVS COMMVNIS.

Propria pagorum, castellorum, urbium, primæ vel secundæ declinationis, ponuntur in genitivo post quorvis verbum, si interrogatio fiat per adverbium, Vbi.

Interrogatio Vbi.

Att. Egnatius Romæ est. Idem ad Quint. Lib. 4.
Fr. Accepi litteras tuas datas Placentiæ. Idem Lib. 2.
Att. Veteranos, qui Casilini, & Galatia sunt, Lib. 10.
erduxit ad suam sententiam.

Propria sequuntur appellativa quatuor: Humi, Belli, Militiæ, Domi, quorum postremo adjungi possunt adjectiva Mez, tuæ, Sux, Nostræ, Vestræ, alienæ.

ic. 5. Tus. Theodori nihil refert, humine, Lib. 2.
sublimè putrescat. Idem de Offic. Quibus- In Catila
que rebus vel bolli, vel domi poterunt, rem- Lib. 4.
publicam augeant. Salust. Domi, militiæ, bo-
moros colebantur. Cicero ad Marcellum.
hunc maioris sine periculo domi tuæ esse, quam
in periculo alienæ?

Humi jungitur interdum cum verbis significativis

igitur eum
verbis signa-
ficantibus
motum.

canibus motam, Plinius l. 9. cap. 13. Pinnia, q
bus in mari utantur, humi voce pedum serpunt.

Virgilius i. Aeneid.

Nec prius abssit, quam septem ingentiam vire
Corpora fundi humi.

Plinius libro 8. capite 83. Intenos ingenteis
sus desigunt humi. Colum. lib. 8. cap. 5. Can-
liculus humi depressus.

Ovid. 3. Metamor.

Spargere aliquid hūmi.

Eribidem lib. i.

Prosternere humi juvenem.

Domi etiā
substantivis
copulatur.

DOMI, etiam cum substantivis copulatur.

ad Att. l. 1. Clodius deprehensus domi Casar

& Philip. 2. Qui tibi venit in mentem, redi

re in memoriam nostram; te domi P. Lentuli

se educatum. Idem Attic. 2. prapositionem

didit, Cum in domo Casarū quondam unus

fuert, nunc, &c. Quidam solent dubitare

dicendum ne sit, Marcellus natus est Rom

nobilis urbis, ac nobili urbe. Quibus respo

deat Cicero pro Archia, Primum (inqu

Antiochiæ, nam ibi natus est, loco nobili,

celebri quondam urbe, & copiosa, atq; ex

ditissimus hominibus, liberalissimisq; s

dijs affluenti, &c. Idem pro Rab. Posth.

Neapoli in celeberrimo oppido cum mitella

pe videmus chlamydatum L. Syllam Imperat

vim. Idem Phil. 4. Albe consueverunt; in un

pporun. Tyria Carth

Si propria tamen fuerint tertiæ declinationis, vel Pluralis numeri, textu casu utendum est.

SEPTUAGINTA septem testimonia paraveram
bus planum facerem, nomina tertia declina-
tis ablativo efferri, cum hujus sunt loci, non
rivo, ut nonnullis persuasum est: cujus sententia
danti autorem Servium, qui usq; eo in ea fuit,
existimavit illud Virgilij.

offoritur. Tyria Carthagine qui nunc expectas.

M

मेरी

metri necessitate dictum esse : Ciceronem vero antiprosin fecisse, cum dixit in Philip. An in Narbone in mensas hostium cum vomeres. Perium, ne tibi pariam fastidium, multis omisis ostendam, neq; Virgilium necessitate coactum, ablativo fuisse usum neque Ciceronem ut ipse ait

Exempla
de Ablativo

antiprosin fecisse. Cic. ad Att. 16. Sextum nunciatum cum una sole legione fuisse Carthagine. Hunc locum videntur Grammatici ad normam Servij correxisse, sed in correctis sic legitur. Livius 1. bell. Pun. Annibal Saguntio capto, Carthaginem novam in hyberna concesserat, ibiq; auditis que Roma, quaq; Carthagine acta, decretaq; forene &c. Etiam hic locus vitiosè citatur. Ibidem l. 4. Hippocrates & Epicles nati Carthagine, sed oriundi ab Syracusis. Idem l. 6. Ipse paucos dies, quibus morari Carthagine statuerat &c. Eodem l. Hunc ordinem laboris quietisq;, quoad Carthagine morati sunt, servaverunt. Et lib. 7. Quinq; milia Numidarum Carthaginem esse. Eodem l. Et armorum assatim erat captorum Carthagine. Et ibidem, Ex octaginta navibus, quas captas Carthagine habebat. Eodem, Fa- ma erat magnum navalem apparatus eo anno Carthagine esse. Idem l. 8. Lucio Martio, Tarracone, Marco Syllano, Carthagine nova, presidium Hispania relictis. Eodem Consilium his Carthagine erat. Eodem, Carthagine nibis civis roboris est. Eodem, Hec Carthagine rabant. Idem 3. bell. Maced. Judicium ordo

dem tempore
dem, Carthage
Annibal fuisse
adversus ta
thagine sover
Certus aliqu
ad rege reser
tum, inquit,
thag ne; m
Saron. in Gal
gens, tumultu
cessante comp
briavus fuisse
Plantam, Dat
rbagim, Sicyo
suspicio Gram
esse. Jam
Arbitratur
fore, qui alla
Quod aperit
yciam. In R
Carthagini, e
fulsissent, ag
non desore qu
omnia commu
Corintho, &
Anes, sed prop
prosin aut mee
quare locutus
Tul

dem tempestate Carthagine, dominabatur. Eodem, Carthagine & multitudinis assueti domum Annibalis frequentare, concursus ad vestibulum aditus est factus. Et lib. 4. Hunc Aristonem carthagine observantem, &c. Idem lib. 1. Dec. 5. Certeus aliquando; quæ Carthagine acta essent, ab rege resciverant. Plin. l. 15. c. 18. Atque tertium, inquit, ante diem scitote decretatum Carthagine; tam propè à muris habemus hostem. Sicion. in Gall. Carthagine nova conventum agens, tumultuari Galias comperit. Nulla necessitate compulsi omnes hi, quos citavimus, ablativo usi sunt. Non inficias eo, aliquoties apud Plautum, Dativum pro ablativo reperiri, Carthagini, Sicyoni, pro Carthagine, Sycione: Sed suspicor Grammaticorum diligentia id factum esse. Jam verò illud Cic. quod circumfertur, Arbitrabantur Corinθο, & Carthagini non de ore, qui illa restituerent, non est huius loci. Quod ut apertius videas, integrum locum subiiciam. In Rull. 2 Arbitrabantur Corinθο, & Carthagini, etiam si Senatū & magistratū sustulissent, agrumq; civibus ademissent: tamen non de ore qui illas restituerent, atq; qui antea omnia commutarent, quam nos audere possemus Corinθο, & Carthagini, non sunt casus commutes, sed proprii verbi sustulissent. Quod ad antiprosin attinet, si Cicero cum Narbone, dixit, *Nota.* figuratè locutus est (ut placet Servio) anteposenda est Tulliana antiprosin Servij præ-

rioni, cum non aliter Cicero loquatur 2. Ph
 ip. Vide queso Antoni, quid tibi futurum sit
 quem & Narbone hoc consilium cum C. Treboni
 capisse notissimum est. Idem Attic. 8. Partim
 Alba, partim Salmone collocavit. Ibidem, Sul
 mone C. Atilium Pelignum aperuisse Antoni
 portas. &c. Idem 3. de Nat. Quos Homerus, qu
 recens ab illorum aetate fuit, sepultos esse dici
 Lacedemone. Idem de Senect. Dicere, ajunt
 solitum Lacedemone esse honestissimum hospiti
 um. Sic idem 3. de Leg. de Senect. pro De jori
 Tarracone, dixit. Sic Liv. Crotone, Frusino
 Lacedemone, Chalcide, Demetriade, Medeone
 Plin. Salamine, Colophone, Tarracone, Babylo
 ne, Leucade. Sic Justin. Suet. Horat. Virgil
 Ovid. Silius. TYBURI, fateor esse apud Cic
 ad Attic. 16. Nunc aequum referibo his literis
 quas mihi misisti, convento Antonio Tyburi. I
 tem apud Sueton. in Calig. c. 8. Liv. verò libr
 10. belli Pun. Tybure dixit. Tybure haud ita mul
 to ante mortuus, quo ab Alba inductus fuerat
 Idem 5. ab Urbe, Anxuri dixit: Neglectum An
 xuri praesidium &c. FORTE nominum Tybur &
 Anxur, apud veteres E, & I, litteris, abla
 tivus terminabatur, vel Servio blanditi sum
 libarii, cujus preceptionem invenies in 2. Edit.
 Donati. NOBISCUM facit Diomed. l. 1. Etiam
 inquit, nomina circumlocutionum in adverbia redigi
 possunt, & illa quidem, quae genitivo casu
 vel E, litteris finiuntur, quando in ipsis circum

abus sumus, t
 ro capu ut
 verior, Arim
 circumstet per
 cum, casu acc
 num pergo: &
 suendum est,
 Ea enim nomina
 syllabam manu
 a, imperitiosa:
 timo casu cons
 facit bene Nar
 bonis notissimis
 capi, ut.

Dativo R
 mur, cur
 Nam. Baeb.
 gum domi e
 in die sepe
 TERENTIUS
 hor. Rursus: ce
 bat in presed
 a non tenuit
 nam gratiam
 erum hominum
 flus est abla
 rerit, Igitur
 obvium babu

2. Phisibus sumus, vel illic aliquid agimus, ipso geniti-
 vo casu uti debemus, ut *Roma sum*, *Arimini*
verfor, *Arimini moror*. Quando autem ad ipsas
 civitates pergimus, ad ceterum facimus ad lo-
 cum, casu accusativo, ut *Romam vado*, *Arimi-*
num pergo: Si vero digredimur, septimo casu
 susendum est, ut *Roma venio*, *Arimino discedo*.
 Ea verò nomina civitatum, qua genitivos in Is-
 syllabam mittunt, in una tantum parte dissentiunt
 à superioribus: nam *Es* adverbium loci in loco, se-
 ptimo casu conservabimus, ut *Narbone sum*, quia
 facit hujus *Narbonis*. *Babylone sum*, quia facit
 hujus *Babylonis*. Idem docet *Præf. lib. 13*, multò
 opusius.

APPENDIX.

Dativo Ruri, vel ablativo Rure uti-
 mur, cum hujus est loci.
Laus. Bach. Si illi sent virga ruri, at mihi *Lib. 8.*
 rigum domi est. *Lucretius*, *Morientem rure eo* *decad. 4.*
so die sepelire se iussit ferunt.
TERENTIUS Adelph. Pari agebat vitam, *Es* in
 hor. Ruri se continebat. *Plaut. Casin.* Ruri in-
 bat in præfectum. *Liv. 7.* ab urbe, *Secundum*
locis tenuit, nullis domi, militibusq; ad concili-
 dum gratiam meritis, ut qui ruri, *Es* procul
 tu hominum intentam egisset. Quid si Ruri
 scus est ablativus? maxime cum *Iustinus lib. 1.*
ixerit, Igitur antelucano tempore ruri ingres-
 obvium habuit ferrum de ergastulo *Es*,

Interroga-
tio per
Quod

Lib. 14.
lib. 7. c. 16.

Verba nun-
tianti Dan-
di, latentem
motum ad-
significant,

SI verò per adverbium Quò, fiat inter-
rogatio, accusandi calu efficiuntur,
cujuscunq; sint declinationis ac nume-
ri: ut, Quò is? Romam, Brundisium,
Carthaginem, Athenas, Delpas, Gades,
Rus, Domum.

*Cic. Att. Epistolas Catinam, Taurominum,
Syracusas commodius mittere potero. Plin.
Suessam Pomeriam illa tempestate florentissi-
mam deportata est. Ter. Heaut. Domum rever-
tor mactus. Idem Eunuch. Rus ibo. Cicero pro Ar-
chia, Eum domum suam receperunt.*

*LIVIVS lib 5 bell Maced. Athenas primum
deinde Chalcidem, inde in Thessaliam ire. Idem
1. bell. Pun. Gadeis profectus, Herculi vota soluit.
Idem 1. ab Vrbe, Delphos mittere statuit. Cuius
in Pison. Cn. Pompeium domum suam competi-
stis. VERBA Nuntianti, Danat, latentem mo-
tum adsignificant interdum. Cic. 4. in Verr.
Res ab omni conventu cognita celeriter domum
nuntiatur. Idem ad Brutum lib. 10. Ita Roma
erat nuntiatum. Liv. 9. bell. Pun. Missusq; qui
Carthaginem ingens gaudium nuntiarent. Idem
7. bell. Maced. Quo postquam Scium sunt nu-
tiate. Cic. 3. Verr. Scitum Messaniam lute-
ra dedit. PROPRIA, item Rus, & Domus numeri
multitudinis etiam adiectiva sine prepositione
admittunt, Liv. 1. 3. civil. Pun. Inde Caput flo-*

seer luxuria
A. propinqu
vix arduum
terror Tarpi
bo exercitus
domu. Rus
gi sine prepo
or in delapsu
194. Jugurib
argentum, &
regiam comp
niam, quæ ta
Sper Vno
Sablato
Vnderedis
Vespas, Ga
cuius Roma
pi domasine
dem Atre.
Terent. Eunuc
Cicero ad Atti
has litteras a

PROPRIA
unt, ma
aut Quò.
Cicero Attic.
generat, Ide

ster luxuriantem longa felicitate. *Iustin. l. 31.*
Ap. ropinquant vespere, equum conscendit, &
rus urbanum contendit. Liv. 2. ab Urb. Tanti
terror Tarquinium atq. Horufcos incesfit, ut am-
bo exercitus Veiens & Tarquinienfis suis abirent
domus. Rus numero multitudinis nondum le-
gi sine præpositione. Liv. lib. 9. dec. 4. Jam ut-
bi vos dilapsi domus, & in Rura vespem eritis. Sa-
lust. Fugurib. Domum regiam dixit: Aurum atq;
argentum, & alia que prima ducuntur, domum
regiam componant. Præter addit humum, mili-
ticum, quod tamen nullis testimonijs docet.

Nota.

SI per Vnde, vel Qua fiat interrogatio, Interrogatio per Vnde & Qua.
 Ablativo utemur.

Vnde redis? Roma, Carthagine, Athenis.
 Delphis, Gadibus, Rure, Domo, Quà iter fecisti?
 Roma, Brundusio &c. *Cic. Attic. Accipi Roma sine tua epist. fasciculum litterarum. Idem Attic. Hec super re scribam ad te Rhegio. Terent. Eunuch. Video rure redeuntem, senem. Cicero ad Attic. Iter Laodicea faciebam, cum has litteras dabam in castris.*

Lib. 5.
 Lib. 14.

Lib. 9.

APPENDIX.

PROPRIA sepe præpositionem accipiunt, maximè si quaestio sit per Vnde aut Quò.

Cicero Attic. A Brundusio nulla adhuc fama Lib. 9.
venerat. Idem ad eundem, Navis & in Cajeta Lib. 8.

parata est nobis, & Brundisij Idem de Senect.
Adolescentulus miles profectus sum ad Capuam.
Bell. Pun. 1. Livius, Interim ab Roma legatos venisse nunti-
Bell: Civ: 2. tatum est. Caesar, Complures praterca naves
Lib. 7. longas in Hispali faciendas curavit. Pinnus ad
Calesstrum, Proconsul provinciam Batiacam per
Ticinium est petiturus.

Objection.

QVINTILIANUS lib. 1. c. 5. ait, fieri solacis-
mum Adjection, cum propriis additur prepositio
ut veni de Susis in Alexandriam. Cicero Atte-
co se per literas purgat, à quo fuerat reprehen-
sus, quod, In Piræa, scripsisset: ait enim se, In,
non ut oppido preposuisse, sed ut loco: existima-
verat enim Piræa locum esse, non oppidum. Rom-
totam subiiciemus, quo facilius intelligatur.
Scripserat Cicero ad Atticum lib. 6. de his ver-
bis, In Piræa cum exisset pridie Idus Octobris
accepi ab Acasto servo meo statim istas literas.
Eum Accusaverat Atticus in quadam epistola
solacissimi, quod prepositionem addidisset. Cui
Cicero ita respondit libro 7. Venio ad Piræa, im-
quo magis reprehendimus sum quod hinc Ro-
manus Piræa scripserim. non Piræum (sic enim
omnes nostri locuti sunt) quam, quod, In, ad-
diderim: Non enim hoc ut oppido preposui? sed
ut loco. Et tamen Dionysius noster, qui non
hiscum est, & Nicæas Cui non rebaatur oppidum
esse Piræa. Sed de re videro: Vestrum quidem
fuit peccatum, in eo est, quod non ut de oppido
locutum, Reu-
locutus sum, sicut
eo Calim-
Men-
Malus enim a-
pus subdepro-
entura C. La-
eri a quo ad-
Et idem, Mer-
o, quod se. Oph-
nidum in sum-
rammaticus est,
magham me
apud quon-
cegitur in pr-
ancem enim
indiquam,
ut. Lictum
requitue
tritus comp-
ie post-ai.
Idem
ad mitem
utimur. I-
maturis
omnes ap-
in huius con-
Lictum
tem recepit
locutum, Reu-

opus est pluribus testimonijs? Liv. tertio quo
 verbo prepositionem solet addere, maxime ab
 situ, cum motus è loco significatur. Lib. 1. be
 Pun. Legati Romani ab Carthagine in Hispan
 am trajecerunt. Idem 2. bell. Maced. Attalus
 Argis Sicyonem est profectus. IDEM senè,
 prepositionem etiam adhibet 5. ab Urb. Inde
 Vejos exercitus ductus. Ibidem, Cum exerci
 bus nec opinato ad Vejos accessere. DICET
 fortasse aliquis, Ad, hic propinquitatem adfig
 ficare. Audi eundem Livium, sublata preposi
 tione, idem prorsus significasse. Ibidem, Voluit
 ductus exercitus Veios. Ibidem, Sen Veios,
 quò alio duci velint. Vides ut eòdem significat
 addita, vel detracta prepositione. Si, Ad, prop
 quitate ad significaret, non duxisset Cicero
 Planc Brundisium veni, vel potius ad mœn
 fati enim esset, ad Brundisium veni. Plin
 frequentissime prepositiones addit, maxime cu
 motus è loco significatur, interdum etiam cu
 quies. Lib. 31. cap. 2. Aquarum culpa in Tra
 ne omnium pedes vitia sentiunt. Idem lib.
 cap. 7. Inveniuntur compluribus aliis locis si
 in Ephra & Assa. Lege Casarem, Curtium, as
 quos eadem loquendi rationem invenies. Qu
 ergo, inquires, non constat sibi M. Tullius? Si p
 lō attentius que dixerit, consideres, planè inte
 ges, non esse sui dissimilem. Primum non confe
 est aperitè peccatum vitiumque, esse, prepositione
 addere nostrum inquit, quidem si est peccatum

NOTA.

inde, ait se Terentium elegantiae studiosissi-
mum, optimumque latinitatis autorem secutum.
Extremum, questionem solvendam, modumque
applicandum reliquit Attico tanquam Gramma-
tico: perinde ac si diceret: eos, qui ad Gramma-
ticorum normam loquuntur, prepositionem decli-
na: qui vero orationis ornatus & elegantiae ser-
vant, eam minime reformidare.

OMVS nonnunquam etiam prepositiones ad-
terit. Plinius ad Calestrium lib. 7. Ego in vil-
ejus saepe secessi, ille in domo mea saepe convo-
nit. Livius lib. 4. des 3. Ab domo venerunt
cero 2. Philip. Ad quem est domo Celsus tam
ulta delata sunt. Idem 5. Tufulan. Socrates
rem primus philosophiam devocavit è caelo &
urbibus collocavit, & in domos etiam intro-
xit. Seneca lib. 2. Controvers. Controversia
na: Ego in domum refectam intrabo. Ibidem,
pro operam, quod in domo tua facillimum est,
abdicet. Ibidem, Aliquid in domo locupletis
agendum, agam. Non solum verba, sed et-
iam nomina interdum casus communes habent
lib. 1. bell. Gall. Reliqua praeparata adificia in-
dunt, framentum omne, praeterquam quod lo-
portaturi erant, conbunt, ac domum re-
niti. Iste sublata, paritiores ad omnia pertinentia
essent. Cicero Philip. 4. Cum caputiem
clisferum Brundisio M. Antoni rediit in
emus.

Appellatiui
Domus etiam
admittit pre-
positiones.

Nomina in-
terdum cas-
us commu-
nes habent.

Nomi-

crare h
ineum, h
manicus A
anicu Ag
lus dnos e
pultus Ag
r cum auq
eio pro do
beneficium O

generis nom
cissim D
matis

Aione, ut Quintilianus l. 1. c. 5. placet, ut A-
 ro venio, quoniam ut veres, non solum
 & historici, sed etiam oratores inter homi-
 nent. Cicero pro Lege Manil. Siciliam
 Africam exploravit, inde Sardiniam perie-
 git in extrema 7 in Terr. Tegy, Tuna, Regima,
 us duo sunt duabus in insula positae urbes,
 lita & Santusdona & antiquissima, si-
 scelere idem ille omnibus donis, ornamen-
 niatur, nisi quis putet Melitæ & Sami
 ipsas hic significare non inulas: que appropi-
 uerunt: neque minus dura: si solum ipsas
 illigamus. Non pauca prater ea testimonia
 erunt, que tamen non urgent. Cicero ad
 l. 5. Sexto Delum Athenis venimus. & pau-
 st, ab Ceo, jucundè, ind. Gyrum vero ven-
 in adverso: hunc Scyrum, inde Delum, &c.
 erat in animo nihil festinare, Delo nos ma-
 ere. Eodem libro, Que mihi jam Sami, sed
 ibidem in modum Ephosi præfuit Idem
 endem, cum Corcyra cepulati essentur. Hæc
 am, & similia non urgent, cum Delos, Sa-
 Corcyra, non solum insulam, sed etiam
 dorum sunt nomina, ut Rhodos, Ios, Pa-
 s, Melita. Cicero 3. Verr. Delum oppidum
 lita & Samum, Tenadam urbem, & Simbo
 Samum urbem vocat, Melnam Cic. 6. in Ver.
 in oppidum vocat: Insula est Melita Iudices
 in qua est eodem nomine oppidum, &c. Corcyra
 & ur.

Locutiones
ratorum
potest
nonnullis
derivatione

Et urbem esse docet Plinius libro 4. cap. 12. *Quibilibet est in ceteris insulis fuisse oppida* *nominebus.* CÆSAR l. 2. bell. Civil. *Quibus* *territus Varro, cum itinere converso sese* *liam venturum promissit: non facit ad rem* *Italiam, precedat praposito.* Neg, illud *ni, Decedens Macedonia: neg, Ciceronis* *ad Att. Si Cn. Italia cedis in urbem redeunt* *pero: utrunq, enim verbum ablativum sepe* *bet sine prapositione.* Cicero pro Lig. *Deced* *Conspicius provincia. Sic decedere via, jure* *instituto suo, itinere, fide, &c. Idem ad* *Cedam urbe, quam per me conservatam, ur* *libera, in servitute videre non potero. Ad* *dem. Cedam de via. Ad eundem, Cedere* *Curia, & pro Milon. Cedere possessione.* *si Sardinia, & Cyprus aliquando etiam ur* *nomina fuerunt? Terentius, cujus auctoritate* *Cicero solet tueri, Cyprus in Adelphis bis* *omissa prapositione.*

-- te ajunt, proficisci Cyprum.

Ibidem.

-- Et item hinc alia, qua porto Cyprum.

Et Livius lib. 5. dec. 5.

Crebro pars Cyprum navigant.

Ibidem.

Navigare Cyprum pergit.

Ibidem

Cyprum ex templo classem misit.

Cedo, De-
cedo, sepe
ablativum
habent sine
Prapositione.

DATIV

Vodvis vo
ejus, perso

4. cap. 12. Cum Petendi verbum pro proficisci, adire,
 iubetur, non est locus in præpositioni. Liv. 1. Pun. Dum ipse terrestri per Hispaniam Gal-
 lig, itinere Italiam peteret. Plin. ad Calestri-
 1. 7. Proconsul provinciam Baticam per Ti-
 dum est petiturus.

Peto pth
 proficiscor,
 præpositio-
 nem respicit

APPENDIX.

Erta appellativa ablativo sine præ-
 positione eleganter efferuntur, quæ
 loquin accusativo cum præpositione
 r, efferenda essent.

ero Attico, Nunc iter conficiebamus æstuo-
 & pulverulenta via. Idem in Verrem, Mul-
 tibi à C. Verre insidia terra marig, facta sunt.
 m pro Planc. Iter à Vibone Brundisium term-
 ere contendit.

Lib. 4.
 Lib. 2.

Agandi verbum hanc in primis ele-
 gantiam sibi vendicat.

Vagari.

m in Marc. Anton. Nunc tota Asia vagatur,
 utat ut Rex. Idem at Attic. Quem quidem
 o jam turò vel solum tota Vrbe vagari posse.
 m pro Fonteo, Hic contrà vagantur lati atq;
 si passim toro fero.

Philip. 10.
 Lib. 14.

DATIVVS COMMUNIS.

Vodvis verbum admittit dativum
 ejus personæ, in cuius gratiam

nam commodum, vel incommodum
aliquid.

De 2.

Ab Verbo 3.

Plautus Miles. Tibi ars, tibi occas, tibi ser-
tior eadem metis *Cicero Attico.* Libros ca-
erue cur quoniam natus natus es, quemadmodum de
finita. *enige. ea.* *Levi.* Magno sibi ea cano-
no fieri.

ACCUSATIVUS COMMUNIS TEMPORIS.

Tempus accusativo vel ablativo
in efficitur, si per Quamdiu fiat in-
terrogatio, ut Quamdiu rogavit Ro-
mulus? Septem & triginta annos, v-
annis.

Ab Verbo 1.

In Cal.

cap. 59.

Liv. Romulus septem & triginta regna-
annos. *Suetonius.* Vixit annis centi non
imperavit tribus, & decem mensibus, dicta
vixit.

Sin vero per quando fiat, ablativo vi-
detur, ut quando datum est tibi nego-
tium? Anno superiore.

Cicero de Arusp. Negotium magistratibus
datum anno superiore. *Idem.* *Tusc.* *Horatius*
nam magistratibus liberos & nepotes accepimus
fuisse, & haec esse sapientes.

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIV

SPATIVM temporis vocant, cum per adverbium Quando sit interrogatio, & tunc frequenter utitur accusativo, quam ablativo.

Livius 1. ab Urbe. Regnavit Ancus apud quatuor & viginti. Idem 1. bell. Maced. I. apud paucos dies saviente Borea retextit. Cicero 5. Tusculan. Dionysius duodequadraginta annos Tyrannus fuit. Idem 4. in Verr. Provinciam triennium obtinuit. Idem 2. de leg. Coercitum habendas triduum ferias. Idem 1. Catonem l. 15. Biduum Laodicee sui deinde spatio quadriduum triduum Syriadis, totidem dies Phidomeli. Sic ferè Cicero & Livius loquuntur. Plinius saepe etiam ablativo utitur, Maximè lib. 7 c. 48. Massissimam sexaginta annis regisse indubitatum est. SPECIEM temporis quidem appellant, cum per adverbium Quando interrogamus. ABLATIVVS interdum Intra, significat, ut paucis diebus, Biduo, Triduo, pro paucos dies. Intra biduum, Intra triduum. Cicero ad Quinct. Fruct. lib. 3. Diebus sexdecim solus quatuor trigodia Idem Africo, l. 9. Biduo semus. Idem pro Mil Clodius respondit, triduum, ad summum quadriduo perierunt.

Spatium
temporis
frequenter
in accusati-
vo effertur.

ACCUSATIVVS COM- MUNIS SPATII.

Vivis verbo apponi potest accusa-
tivus qui distantiam loci significet.

N

Cicero

SPATIUM

Lib. 16.

Lib. 12.

Bell. Mac. 7.

Ibidem.

Cic. ad Tironem, Is locus est citra Leucadem
stadia viginti. Idem *Attico*, cubitum nullum
affiduo cursu processit. Idem pro *Deiotaro*. Negat
se à te pedem discessisse. *Livius*, Mille & du-
centos passus ibulatuus paret. Idem, Duo mil-
lia ferme, & quingentos passus ab hoste posuerunt
castra. *Cic. pro Sex. Edixit*, ut ab Urbe abesse
millia passuum ducentis.

Bell. Gall. 1.

Ibidem.

Interdum ablativo utuntur scriptores.
Caesar, Eo die castra promovit, & millibus
passuum sex à Caesaris castris sub monte con-
sedit. Idem, Ab exploratoribus certior factus
est Ariovisti copias à nostris millibus passuum qua-
tuor & viginti abesse.

SPATIVM loci multò frequentius accusativo
effertur, quàm ablativo, *Caesar* 1. bell. Gall. Cùm
bidui viam processit, nuntiatum est Ariovistum
cum suis copijs ad occupandam Vesuvionem con-
tendere, viduig. viam à suis sinibus processisse.
Cicero 6. in *Verr.* Neque ab argento digitum
discedere.

ABLATIVUS ABSO- LUTUS.

Quibuslibet verbis addi potest abla-
tivus absolute positus.

Lib. 7.

Lib. 14.

Cicero Attico, Quod autore te velle cepi ad
juratore assequar. Idem ad eundem, Scripsi hi
ad

ad te appositum
hicum viti
naturi puto.
posthac bis

ALYQA
præterit temp
cedo. Inde
comperio, qu

en. lib. 2. Au
positum obfide
vum ablativ
sunt personæ.
cogitationis ta
enim. si alter a

est: non potes
aron. Seneca
stante fieri crea
Idem, epist. lu
verbis. si id fac

F
Neufm

Te d

Sedigitus a
Multos ince

Palmam poe
Lum, me ju

Sic Ov

ad te appositam secunda mensa. Idem de leg. No. Lib. 1.
 bium ruz, victuq. murete, moros mutari civi-
 stura puto. Idem de Clar. Orat. Ego cautius
 posthac historiam, te audiente attingam.

ALIQVANDO absolute ponitur participium
 preteritis temporis sine nomine. Liv. 1. bell. Ma-
 cedon. Inde ad Plavinum est progressus nondum
 comperito, quam regionem hostes petissent. Ta-
 cit. lib. 2. Audito castellum Luppiae fluminis, as-
 positum obsideri, sex legiones eo duxit. INTER-
 DVm ablativus & nominativus verbi ejusdem
 sunt personae. Ad Tironem l. 16 Verberis te
 rogationis tacita duntaxat convicio quod fas-
 tidius alter ad me jam sine tuis literis perlata
 est: non potes effugere huius culpa poenam te po-
 rono. Seneca de Vita beata cap. 20. Populo spe-
 tante fieri credam, quicquid me conficio faciam.
 Idem 3. epist. libr. Acerbum est viri, quareo u-
 rrbus, si id faciente patieris?

Horat. lib. 1. Ode. 2.

Neu finas Medos equitare inultos
 Te duce Caesar.

Sedigitus apud Gellium l. 15 c. 24.

Multos incertos certare hanc rem vidimus,

Palnam poetæ comico cui deferant,

Eum, nie judice, errorem dissolvam tibi.

Sic Ovidius non raro loquitur.

ABLATIVUS INSTRUMENTI, CAUSÆ, MODI ACTIONIS.

Quævis verba Ablativum admittunt significantem instrumentum.

Terentius Adelph. Hisce oculis egomet vidi. *Cicero in Vatinius*, Cum illud iter Hispaniense pedibus confici soleat. *Idem in Verrem*. Sex lictores circumstant valentissimi, cadunt acerrimè virgis.

Aut causam propter quam aliquid fit.

Lib. 2.

Lib. 10, c. 37.

Idem ad Quintum Frontonem, vestra culpa hæc acciderunt. *Idem in Bruto*, Vercor ne amor videar plura, quam fuerint in illo, dicere. *Terentius Adelph.* Dolor ac miseria tabescit. *Plautus*. In Africa magna pars fœnarum æstate non bibunt inopia imbrium.

Aut modum quo aliquid fit.

Cicero pro Milone, Quoniam modo id factum ferret civitas? *Idem de Senect.* Sapientissimus quisque æquissimo animo moritur, stultissimus iniquissimo. *Idem pro Flac.* Pacem maritum summam virtute, atque incredibili celeritate confecit.

Modus actionis præpositionem, Cum interdum desiderat.

Idem

Idem de Officiis
recte fieri.
de Orat. Cum
ad latera dol-

Quintus
perit, idem
causam. Quare
consequens
ferunt: nam
ablativi natura
est, ita dicitur
qua ablativo in-
AD CAUSAM pro-
lia, Adhuc in
rio, amore alien-
præmissis, amor

Memiserunt
deo meo
Hæc enim
intellector, in
dum actionis
modo, Quare
mo Cicero
ad virtutem, et
clara, supple-
ANALISE
que somes dicit
magno cum

Idem de Offic. Ira procul abfit eum quæ nihil rectè fieri, nihil considerare potest. Idem de Orat. Cum febris domum redyt, dieq; septimo est laseris dolore consumptus.

QUINTILIANUS l. i. c. 4. Existimat instrumentum casum non esse ablativum, sed septimum casum. Quærat, inquit, etiam siene apud Græcos vis quedam sexti casus; & apud nos quoque septimi: nam cum dico, hasta percussi, non utor ablativi natum: nec si idem græcè dicam, dati-

Ablativo
instrumenti
non additur
præpositio.

ti, τῷ δέπῳ, Hæc illæ. GRÆCÆ & Latine lingua ablativo instrumenti præpositionem non addit. AD CAUSAM propter quam, pertinent hæc & similia, Ardere incundis, dolore, ira, studio, desiderio, amore alicujus rei. Flagrare, inflammari cupiditate, amore.

Terentius Adelphi.

Me miserum, vix sum compo animi, in ardeo iracundia.

Hæc etiam fortassis, Lator, gaudeo, delector, blector, tristor, de quibus supra egimus. Modus actionis cognoscimus interrogatione. Quædo, Quædo pulsus injuriam? a quo, in quo? Cicero pro Flac. Pacem maritimam summa vi, æq; incredibili celeritate confecis: clare, suppressa, submissa voce dicere.

Modus actionis in-
terrogatio-
ne cognosci-
tur.

ADHIBETUR etiam præpositio. CUM me comes dicitur. Cicero pro Cluent. Semper magno cum metu dicere incipio. Idem.

N 2

Orat.

Orat. Cum videres Oratores cum severitate ad-
divi, poëtas autem cum voluptate, cum discitis
numeros sequutus.

ABLATIVUS EX- CESSUS.

Civis verbo adjungi potest ablativus rei qua excessus significatur.

Lib. 2.

Cic. de Clar. Orat. P. Scipio omnes sales, fa-
cerijs superabat. Idem de Orat. Lepore & hu-
manitate omnibus præstitit Socrates. Terentius
Phor. Incredibile est, quanto heram anteo sa-
pientia. Salustius, Quum omnes gloria antec-
ret, omnibus tamen charus erat.

Lib. 2.

L

ABLATIVUS PRETII.

Qualibet Verba Ablativum admi-
runt, significantem pretium.

Ut Senatus critici modium tribus denariis
æstimavit. Magno has ædes ædificavit Do-
natus docet litteras mina in singulos men-
ses. Mina valet centum drachmis Atticis.
Secalis modius proximo anno ternis fester-
tis fuit: summum quaternis. Cic. in Verrem.
Hæc quæ vel in redimi rectè possunt, æstimare.
pecunia non queo. Terentius in Andr. Vix dra-
chmis obsonatus est decem. Cicero in Verr. Do-

Lib. 2.

Lib. 2.

opus oportet
re, ternis de-
ni, Viginti
vendidit. Li-
tribus ea Pen-
ea cumlatio.

Non sicut
venditionem
dimo, Merco-
mundo, Vene-
tor, Addico.
Taso, Sim pr-
spectant. Var-
cantur magis
H

Qua viri

Iam Hercle
Plinius l. 7. c.
tabulum, ce-
est. Estimo
ut, aut magis
cum vero s-
hujus est loc-
pore, Anton-
messem sum-
mentum Sena-
tarius critici
MAGNO,

deus oportet aliquo in loco Siciliae, Praetor: Ver-
re, ternū denarijs critica modium fuisse. Plini-
us, Viginti talentis unam orationem Isocrates
vendidit. Livius, Multorum sanguine & vulne-
ribus ea Penia victoria fletit. Iam, Magno illi
sa cunctatio fletit.

Lib. 7. c. 10
Bell. Pun. 3

NON solum verba, quae aperte emptionem,
venditionem significant, ut Eino, Coemo; Re-
dimo, Mercor, Vendo, Divendo, Distrabo, Ve-
nundo, Veneo, Sto, Confo, Valeo, Lico, Lici-
sor, Addico, Loco, Conduco, Taxo, Aestimo, pro
Taxo, Sum pro Valeo: sed etiam quatuor alia huc
spectant. Varr. lib. 3. de re rust. Piscina adifi-
cantur magno.

Verba em-
ptionē, ven-
ditionemq;
significāna.

Aedifico.

Horatius lib. 2. Satyr. 2.

Qua viriū & quanta bonis sit vivere parvo.

Vivo.

Plautus Trucul.

Iam Hercle, jam magno tu vapula.

Vapulo.

Plinius l. 7. c. 37. Aristidis Thebani pictoris unam
talulam, centum talentis rex Attalus licitatus
est. AESTIMO, cujus supra meminimus, cum par-
vi, aut magni facere significat, gen. vivo gaudet,
cum verò aestimationem habere, aut iuxare,
hujus est loci. Cicero 5. in Verr. Eodem tem-
pore Antonius tribus denarijs aestimavit post
messem summa in vilitate. Ibidem, Idq; fru-
mentum Senatus ita aestimasset, quaternis se-
stertijs critica modium, binis bordeum.

Licitor
Aestimo.

MAGNO, permagno, parvo, paululo, mi-

Aestimo.

prolativo
blativo pre-
au jungitur

minimo, plurimo, & si qua praeerea sunt, separari, quod
sine substantivis reperiuntur. Cic. in Verr. *Decumas agri Leonini vendidisti, si ex lege
magno: si, ut lex esset tua libido, tunc parvo.*
*bidem; Aspermagno decumas ejus agri ven-
didisti.*

Terentius Eunuch.

*Quid agas? nisi ut te redamas captivum, quae-
queas*

minimo, si nequas paululo quanti queas.

Cic. 5. in Verr. *Exogitare non potens, quae-
admodum plurimo venderet. INTERDUM a-
jungitur substantiva. Marti l. 6.*

Parvo cum precio diu liceres.

Vili, Caro,
non admit-
tunt substanti-
va.

Vili tamen, & Caro, non videntur substan-
va admittere. Plaut. Epid. *Quanti jam emere
T. Vili. Quinctilianus Declam. 9. Quid me al-
moneris supremarum amici mei precum, quibus
hac alimenta caro empta inopi patris senecta pro-
uita? Si tamen locus mendo caret: Nam Cicer-
Carè, solet dicere, & Quinctilianus eadem De-
clamat. Tanti est patris captivitas mea cui-
nam carè redemptus sim. Dromedes lib. 1. D.*

Adverbio, Caro & vili potest aestimationis ac-
verbis. Verbum Valeo ablativum vel accu-
sativum amat. Plin. l. 33. c. 3. *durcius nummi
post annum sexagesimum secundum percussus e-
quam argenteus, ita ut scrupulum valere
sestertij viceni.* Terr. lib. 4. de lingua Latin.

Denari.

quinarj, quod denos aris valebant: quinarj,
 quod quinos. Huc etiam spectat Sum, pro v-
 C. 5. in Verr. Verum enimvero, cum es-
 frumentum sestertijs binis, aut ternis quibusvis
 is provincie, duodenes sestertios exegisti lē-
 m. Cum in Sicilia sestertijs binis cruci mo-
 us esset (ut illius epistola ad te missa, declarat)
 mum sestertijs ternis Secale, vulgus Centenū
 cat. Siligo genū est. e censum significat, ut quidam arbitrantur.

EXCEPTIO.

IS tamen genitivis, exceptis, Tanti
 tantidem, quanti, quanticumq; plu-
 s, minoris.

c. de Off. Emit homo cupidus tanti, quan-
 oluit. Idem ibidem. Vendo meum non plu-
 quam casere, fortasse etiam minoris. Idem in
 rr. Quanti frumentum sit considera, video
 binis sestertij. Seneca, Tantidem redemi pa-
 m, quanti a te redemptus sum.

LIB. 3. Cap. 10. de Pamphilo pilla-
 Docuit veminem minoris talento annis de-
 n. Sen. ad Martium de consol. Tanti quoa-
 malum est, quanti illud innoximus. Qvi-
 m addunt, Tantiwis, quantiuis, quantiis
 siue veterum testimonijs. Non
 tamen, cur non ita loquamur, si opus
 MAIORIS nusquam arbitror esse.

pro quo classici, Pluris utuntur. *Quantumque*, & *quantumque* geminatum, idem valent. Iuvén. *Quantumque* domus constet. *Quantumque* ad Attic. 12. Sed *quantumque* bene emitte quod necesse est. *Tantidem*, Cic. 5. in Verre. Quod quisque, vehere jussus esset, ubi *tantidem* mentum emeret, quanti domi vendidisset.

APPENDIX.

Genitivi, Tanti, quanti, quantumque minoris in ablativum transcunt adduntur substantiva.

Liv. 2. bell. Pun. Hic miles magis placuit, pretio minori redimendi captivos copia. *Tantidem* ablativo caret. Laurent. Pluri pretio, ausus est dicere, malim dicere, jori pretio, aut Carius. Liv. 2. bell. Punici, milia servorum audig armari, non minor merces noster est nec majori pretio redimi potius, quam bi emuntur. Cicero pro Dom. E domum penè dimidio carius quam aestimatur. **Adverbia** carè, carius, carissimè, benè, minus, optimè, malè, pejùs, vilius, vilissimè, & verbis emendi, vendendi, apud bonos aut invenies.

CONSTRUCTIO VERBI INFINITI.

Ver

Quantum
um, idem
us confer. C
e bene emitt
s. in Verre
tantumdem
didicisset.

quantum
transcunt
is placuit, ca
vos copia
Laurent. V
alm dicere, y
Pompeii, C
non minor
eo redimi po
ro Dom. Ex
am estimat
me, bene, m
culis, me, e
bonos auto

VERB
Ver

Verba infinita eisdem post se casus
postulant, quos finita.

*Cero Tironi, Malo te paulo post valentem,
am statim imbecillum te videre. Idem ad
uinum: Erat. Quod scribis te à Cesare quoti-
plus deligi, immortaliter gaudeo. Idem ad
tic. Vellem te in principio audivisse amicus-
de me admonentem.*

Lib. 16

Lib. 2.

Lib. 7.

Præteritum perfectum passivum &
ut quæ perfectum, ex infinito Esse
fuisse, atq; participio præteriti rem-
poris supplicatur, mutatis numeris &
verbis pro re de qua agitur.

*Cero in Antonium. P. Clodium meo consilio
perfectum esse dixisti. Idem pro Cluente. Ingu-
re ab hujus familia factam esse dixisti.*

Philipp. 4.

Verbum interdum omittitur.

*Non pro Mil. Negant lucem fas effici intue-
qui à se hominum occisum latenter.*

VERBA infiniti modi appellantur *Quintil. l. 9.
3. Verba infinita; Gellius l. 1. c. 7. Indefini-
Grammatici infinitiva, quod neque pers. nos
ue numeros designant. Diomedes l. 1. Varijs
antibus aut appellatum esse infinitivum mo-
n, impersonativum, Insignificativum, & pers. u.
bac & similia sine ulla jactum omitti pos-
sunt. PRÆSENS, & imperfectum, tempus*

Varia infi-
nitivi mo-
di appella-
tio.

tum actiuum, quàm passiuum una voce exprimitur, ut *Amare, Amari*. Perfectum & plusquam perfectum actiuum, una etiam voce continetur, ut *amauisse*: passiuum ex participio præteriti temporis, & infinito, esse vel fuisse, supplicatur.

FUTURUM INFINITUM ACTIuum.

FORE, futurum infinitum, tabetur a verbo *esse*, iungiturque cum omnibus personis, & utroque numero.

Lib. 1.
Ibidem.

Lib. 8.
Lib. 7.

Cic. ad Lent. Vehementer confidit his litteris. Idem ad eundem. Iste apud gratiosum fore. Idem ad eundem. Spero nobis hanc conjunctionem voluptati fore. Idem Att. Nihil arbitror fore, quod reprehendatur. Idem ad eundem, Dionysio dum existimabatur fore: non fore, notui molestus esse.

Cetera quibus præci uis sunt, jam conuertunt, pro quibus infinito, & participio in Rus, utimur.

Lib. 5.
Lib. 5.
Philip. 1.
Lib. 10.

Cicero Attico. Illam cum futurum esse perqui esse debet. Idem de Orat. Verè mihi videor esse dicturus. Idem in M. Anton. Idem futurum esse asseuerauit. Idem in Ferr. molestè fero, me laboris mei, vos virtutis vestræ fructum esse leturos.

Infinitum **ESSE**, frequenter desideratur

pro Attic. Ego bellum iactissimum futu-
 ri puto. Idem ad Terentiam, Ceterum opi-
 de venturus dicitur. Idem ad Attic. Vix spe-
 une mihi certam diciturum. Idem ad Appi-
 Scribis meas literas maximum apud te pen-
 habiturus.

INITU. V I T priscis temporibus futurum in prae-
 tum, syllaba finitum, quod omnibus generi-
 bus utriusque numero, non secus ac, fore, accom-
 abatur. C. Gracchus, Credo ego inimicos me-
 de dicturum. Valerius Antias, Arullicus, di-
 gne omnia ex sententia processurum. Iabe-
 , Non putavi hoc eam facturum. Vides ut
 bus generibus & utriusque numero verba haec
 ad eum adhibeantur. Sic Cic. 5. Verr. Hanc sibi rem
 ne praesidio futuram: quem locum quidam
 mantes esse corruptum, futuram, affirmat
 legendum esse: cum, futurum, non parti-
 em, sed verbum sit indefinitum, neque nume-
 ro, generibus praeserviens, sed liberum un-
 & impromiscuum. quod sine ulla vii sup-
 e omnibus numeris generibus sine discrimi-
 neribatur, ut Gell. lib. 1. c. 7. docet: unde
 rum esse possumus mutuari. Item & aliud futurum
 Vere mihi usitatum, Ssere syllabis terminatum.

Priscam
 futurum ab
 Rube.

Plautus Stich.

bonum animus: nam illud confido domum
 dictus me reseruisse.

Idem

Idem Amphie.

Eos legat Te'bois, jubet sententiam ut dicat
 Si sine vi, & sine bello velint rapti, & rapti
 Si que apparuissent, redderent: se exercitum
 templo domum.

Reducturum: abiturus Argos Arginos: per
 argos, oritur

Dare illis: sin aliter fini animae, neque
 quepetat,

Se se igitur summa vi, virisq; eorum oppidum
 pugnassere.

Idem Milit.

Herete credo te facile impetrassere.

Formatio Futuri in
 SSERE. Futurum hoc, à futuro Coniunctivi modi re
 ciliasso, expugnasso, impetrasso fit: siquidem
 et Latini etiam amasso, irrutasso, iudasso, m
 passo, pro a naucro, irrut vero &c. diccoan.

Plautus Amphit.

Si me irritassis hodie, lumbi fragium hinc aufe

Epid.

Adolescens si istunc hominem, quem quer

Tibi comonstrasso ecquam abs te inibo gratia

Fore futuri
 jungitur cu
 participio
 so, Rus. ITQUE Fore, nunc tantum usitatum est, q
 non raro etiam cum Participijs in Rus, jungit
 Cui. Att. l. 5. Demde addis, te ad me fore
 iuram. I. t. rus in xeremo l. 6. ab Urb. Ita ab
 tina ira, tandem in concordiam redactis or
 bus: cum dignam eam rem Senatus conferet
 meri

ritog, id, si quando unquam aliàs, deorum
 mortalium causa libenter facturos fore, ut
 si maximi fierent, & dies unus ad triduum
 diceretur. Porcius Latro in Decla. in Cast.
 ejus eloquentia Plinius l. 20. c. 14. & Quin-
 tianus l. 1. c. 5. meminit, saepe sic loquitur, lu-
 namque, ait, nescio quam, de domo Corne-
 lii quondam prodituras fore, qua gloria nomi-
 ni Romanum imperium & complexurafit, &
 stratura. Ibidem, Putate matronas urbis ac-
 tos nostros observatam pudicitiam supplices ac
 gratulantes universos ad genua vestra ob-
 viaturos fore. Illud Livij l. 3. bell. Pun. Et
 urum se per populum aperte ferret, si Senatus
 modi reversaretur: quidam vitiosè citat, Et acturum
 siquidem per populum aperte fore, &c. Credo, Fore,
 cum participijs præteriti, & futuri tem-
 poris, in Dns posse jungi. Cicero Bruto l. 11. De
 quibus rebus à te jam expectare litteras debe-
 o, quid ipse agas, Quid nosset Hircius, quid
 ar meus: quos spero brevi tempore societate
 gloria copulatos fore. Idem Lentulo libro 1.
 ac id speramus; idq, molimur, ut cum Rex
 illigat, & cer. nisi per se sit restitutus,
 reum, se, atque abjectum fore, profi-
 tur ad te. Porcius Latro, Credite nem-
 universam flagitiosa iuventutis, aut bo-
 Catilina supplicio simul corrigendam fore
 &c. Diceret fortasse Laure-
 1116

ventius hæc potius nomina esse, quam participia.
Nescio cur Laurentio tantopere displicuerit, cum
futura cum futuris passim jungantur. Cic. 1. de
Invent. Altera est, in qua rerum earum, de quibus
erimus dicturi, breviter expositio ponitur de
atributa. Idem pro Fome. Ita vero scilicet bellum fore
facere conabuntur, excitandus nobis erit ab infestis
ris C. Marcus &c. Et præterita futuris miscentur, ut
cum dicturum fuisse, audierum fuisse, & alia huius
jui generis dicimus.

FUTURUM INFINITUM PASSIVUM.

Futurum passivum ex infinito, Iri, voce simili supino in VM, constat
ut amatum iri, doctum iri, violatum iri,
occisum iri, omnibusque generibus a
que utriusque numero attribuitur

Lib. 2.

Lib. 15.

Lib. 11

Lib. 10

Cicero ad Attic. Pompeius affirmat non esse
periculum, adjurat, addit etiam se prius
cupum iri & eo, quam me violatum iri. Idem
ad eundem, Brutum ut scribis, visum iri a
puro. Idem de Divinat. Vercinatus est manum
factum iri minus triginta diebus Graciam
gerere. Terent. in prolog. Hecyr. -- interea
venit datum iri gladiatores. Quint. Rectori de
parricidij damnatum iri videbitur. Plautum iri minus
Rudente. Tibi istæc videtur præda prædanda.
quæ.

E

ERSI datum ire, perditum ire, interfectum ire, servatum ire, & alia ejusdem generis nihil aliud quam dare, perdere, interficere; servare; significant, atque presentis sunt temporis: tamen datam iri, perditum iri, interfectum iri, & quae sunt generis ejusdem, futurum tempus adsignificant, ut allata exempla atque alia multa docent. Cicer ad Attic. l. 9. Quem tu locum Graciae non direptum iri putas? Ad eundem l. 10. Quod scribis te ipsum putare me attractum iri, &c. Idem ad eundem lib. 7. Dederam ejusdem L. Sanseio interis &c. Sed ut Philosophi ambulant, has tibi redditum iri putabam prius. SYN. qui putant hoc loquendi genere etiam tempus praesens significari: fieri quidem potest, sed testimonia quibus id docent partim depravata sunt, partim obliuiscuntur. Videamus Plin 2 Epist. Quae solutiora mihi videbantur non fuit alienum iudicio tuo traditum iri. Apud Plin lib 2. Epist. ad Luperum, sic legitur. Interim quae absolutiora mihi videbantur, non fuit alienum iudicio tuo tradi. Cic. 2. Javenti. Si illud concedatur, non concessum iri oportet. Oportet nusquam apud Ciceronem, Locus est non longe à principio. Lactanti. l. 1. Et Erythraeam se nominatum praelocum est: apertissime futurum est. Sic Quint. R. de Divinat. Vaticinatus est madescentia iri minus triginta diebus Graciam san-

Discrimen
inter datū i-
re, & datum
iri.

Datum iri
futurum tē-
pus adsigni-
ficat.

Idem

Eadem illud Plauti Rudens. act. 4. scen. ultim.

Mihi istaec videtur prada pradarum irrer.

Pradarum iri, futurum procul dubio est: timebat enim vehementer Gripius, qui hac loquitur, ne herus vir bonus & justus vidulum, quem cum multo auro & argento rei traxerat, restituere Lenoni, qui naufragium fecerat, atq; ita rita prada spoliaretur. Nunc ponamus aliquot exempla quibus planum fiat Amatum ire, datum ire & alia hujus generis, proferens adsignificare, quae Demetrius, Donatus, ceteriq; veteres Grammatici docent, futuri infiniti esse circuitiones.

Plaut: Pœn.

Siccine oportet ire amicos homini amanti et penum daturum?

Idem Cistil.

Qui magis potueris mihi honorem rei habitum Nescio.

Idem Bacch.

ut istud delictum desistas tan opere ire oppugnatum.

Livius lib. 9. belli Maced. Vitricus ergo, inquit, tuus pudicitiam, famam, spem, vitamq; rem am perditum ire hoc facto properat? Gellius lib. 14. c. 6 Homo nobis familiaris, aditum, inquit, ornatumq; volo ire noctes tuas. Quid quæso alid, Ire datum operam, Ire habitum honorem, Ire oppugnatum, Perditum ire, Ornatum ire, quatenus operam dare, Habere honorem, Oppugnare, Perdere; Ornare significat?

Illud

Illud Plaurus Mili:

- hercle credo te facile impetratum ire: quo
 quidam conantur docere, hoc futurum tempus
 adsignificare, longè aliter ligatur, ut paulò ante
 diximus. -- Lex. sè credo te facile impetrassere,
 quod futurum infinitum est primum, pro impe-
 traturam est. INFINITA passiva usum iri, oc-
 cum iri & alia id genus a verbis activis, nec
 futurum haberi ante se more alioquam verborum
 infiniti mores: neque enim à supino in Vx regi-
 tur, ut quia im voluit, post se vero ablativum
 habent, etiam singularis numeri, ut illata ex-
 empte docent. Si sunt a verbis neutris etiam
 posse ablativum exigent, ut Credo a militibus
 Caesari fortissime pugnatum iri. Arbitror à vo-
 catione tibi nocitum iri. Caesar & bell. Galli: nesci-
 am iri dixit. Irè appellatus respondit si velie-
 cum colloqui, licere: sponere à muli. uaine im-
 petrar: posse, quia ad militum salutem pertine-
 re, ipse vero nihil nocitum iri. Si quis roget an
 hoc etiam ante se accusandi causam habeant; ex
 qua supra de verbis impersonalibus diximus
 facile intelliget. Cur enim non subaudatur pu-
 nam & noxam? ut dicimus pugnare pugnam,
 nocere noxam? Vox quæ supino in Vx similis
 est, tum verba activa, quam passiva declinatio-
 nis coniungitur. Livius lib. bell. Maced. Ne per-
 uicacia sua gentem universam perditum
 er.

Infinita passiva
 quos
 ante se &
 post se casus
 habent.

Terentius Andr.

Cur te is perditum?

Idem Heaut.

in mea vita tu tibi laudem is questum scelus?

M. Caro apud Gellium l. 10. c. 14. Aig. evenit in Quirites, ut in hac contumelia, qua mihi factum irur, Rei quoque publice medius fidius misceat. Vides ut Caro dixerit, Contumelia factum irur? quem locum sic idem Gellius explicat, Contumeliam factum iri significat, iri ad contumeliam faciendam, id est Operam dari quò fiat contumelia. Hec ille. Hoc tamen genus loquendi jam exolevit, quod ad finita verba attinet, quod modus infinitus suo rure retinuit. Illud pene mihi exciderat, Ire, l, cum habere etiam cum verba sunt deponentia. Curtius l. 10. Postero die indignates Macedonibus videbatur, Perdicam ad mortis periculum adductum, & Melcagrus temeritatem armis ultum ire decreverunt.

CIRCUMITIONEM illam, quæ ex participio in Dus & infinito Esse constat, prætermisimus, præterea quod parum sic usitata veteribus: non quod negem esse participium in Dus, futuri temporis: cum id Quintilianus, omnesq; veteres Grammatici doceant: sed quia hac loquendi ratio officium necessitatemq; potius quam futurum tempus adsignificare videatur.

Virgilius l. 3. Æneid.

- socij

- socij
Edico, &
significat A
cum Harpyi
cum sic inqu
so sermone f
pari, Bellum
tamen conven
Admonendum
puto. Dic, A
rogatum iri p
10. Illud eni
hoc potius f
est, Admon
ri oportere,
posita sunt in
re, caputo ibi
puto ibi à me
dixeris.

Quid er
tantum ut? M
ba futuri ter
comq; adsign
quo nihil om
futuro. Qu
adoquitur.

Non prius a
Liqueris A
sa A
Num, afficie

--socijs tunc arma capeffant

Edico, & dim bellum cum gente gerendum.

significat Aneas necessario gerendum esse bellum cum Harpytis. Quintilianus lib. nono in hunc locum sic inquit, illud planè figura est, qua de verso sermanus forma coniungitur. Quamvis enim pars, Bellum, posterior participio insistat. utriq; tamen convenit illud, Edico, Cicero Catoni l. 15. Admonendum potius te à me, quàm rogandum puto. Dic, Admonitum iri potius te à me quam rogatum iri puto, num idem hac valens? non puto. Illud enim officium, debitumq; adsignificat: hoc potius iuratum tempus. Illud sic exponi potest, Admoneri puto potius te à me, quàm rogari oportere. Sic idem Leniulo l. 1. Quae autem posita sunt in conjectura quæq; mihi videntur fore, ea puto tibi à me scribi oportere: fac sic, Ea puto tibi à me scribenda esse, idem prorsus dixeris.

QVID ergo? deceptus est Fabius, erravit **NOTA.** annus vir? Minime verò. Ut enim plurima verba futuri temporis debitum, officium, necessitatemq; adsignificant, ita participia ferè in Dûs, quæ nihilominus participia sunt, ut illa verba utuntur. Quid? cum Venus Enean 2. Eneid. alloquitur.

Non prius aspicias, ubi fessum atate parentem Liqueris Anchisen? superes conjunx ne Creusa Ascaniusq; puer?

Num, aspicias, futurum tempus adsignificat?

nonne potius officium a. g. adeo pietens? An-
cūm dī, Tullius 2. Philip. dixit, Defendi emp-
aaleseas, non defeniam senex, an Defeniam, tem-
pus adignificat? Ibidem, Et enim si ibidem annos
propē viginti hoc ipsa in templo negari posse mor-
tem immeturam esse Consulari: quanto verius
nunc negabo seni? Sed hac hactenus, nam in
rudimentis cum de participijs agimus, multa de
eadem re dicta sunt.

RATIO SUPPLENDI FU-

turum infinitum, maximè cum

verba supinis caret.

Fore ut, Futurum ut, verbis spero,
puto, affitmo, suspicor, & his simili-
bus juncta, eleganter futurum infiniti-
tum tam agendi, quam patiendi modi
suppleant.

Lib: 16.

Lib: 1.

Proem. 2.

controvers.

Lib: 2 Con-

trovers.

Cic. 1. Tusc. Spero fore, ut contingat id nobis.
Idem ad Att. Nunquam putavi fore, ut ad te scri-
plex venirem. Idem Lentulo. Vult suspicor fo-
re, ut infringatur hominum improbitas. Senec.
Scio futurum ut auditis ejus sententia: s, cupitis
multa audire. Idem, nunquam putavi futurum ut
pater meus liberos adisset.

Hac circūtionē subvenitur verbis
quæ supinis carent.

Putare fore, ut brevi his incommodis medica-
re. Af-

1. Affirmo fo-
pro Marcel.
deu. li ponit
cluccon. ta
dissios angu
conul. az

CIRCUM

ET

Circūtio i

Coniūta, ne

fort orname

Cic. ad Marcel.

onus inq. t

e. cas in reus

em. eadem m

e. a. n. p. cred

e. d. n. t. e. n. t.

l. n. e. n. t. u. e. d. e.

q. u. m. m. i. s. s. i.

Q. u. i. p. r. o. b.

l. i. a. t. i. D. u.

l. i. a. t. i. D. u.

l. i. a. t. i. D. u.

l. i. a. t. i. D. u.

te. Affirmo fore, ut paucis diebus oraticæ a
 ego Marcello ediscas. Suspicio fore, ut iuri
 civili ponas, quam Phil. sophiæ studeas.
 Collicor fore, ut non multo post inuicis
 consibus anguris, quando saluberrima paren-
 sis consilia negligis.

CIRCUTIO EX PRÆTERITO ET FUTURO MISTA.

Circutio illa ex præterito & futuro
 mista, non minimum orationi as-
 sert ornamentum.

Idem ad Marcel. Eam magis communem cen-
 sumus in victoria futurum fuisse, quam in-
 certis in rebus fore? Idem de Decim. An tu
 nescis ullam animam tam delinam futuram fuisse,
 quam nunc crede, et, nisi ipsa casu nonnullum
 intuerent? Idem in M. Anton. Dixit, a tunc
 nuntiam se dicturum fuisse, eam si ac Rep. di-
 cun nisi propinquitate impediatur.

Lib. 4.

Lib. 2.

Quid si verba supinis deprehendantur? licebitne
 aliqui. Puto futurum tu, si nesceres, ne-
 cessario ac negligens fuisse. Nondum quod
 meruerim apud te dicere: hoc loquendi genus
 veni. Puto fore, ut usquequaque est, ut pau-
 ante offendamus. Puto futurum fuisse, ut
 sceres, reselleres, repelleres, scriberes, leg-
 et alia id genus proscripturam fuisse lecturam

Circutio
 ex præteri-
 to & futuro
 mista, non
 minimum
 orationi as-
 sert ornamentum.

fuisse, tum dicam cum apud bonos auctores legent de eodem ge-
ro. Itaq; doctiorum esto iudicium. ITALIA præce-
rea circuitio ex præterito, & participio in Dus, an ad pertinet,
huc spectet, ydem iudicabunt. Credo Rempub. occupat in dū.
Catilina funditus everendam fuisse, nisi ad desine: ac ne per-
Tul eius nefarios conatus compressisset. Qui do-
ces in syllabas Dus, & Dum exeuntes, necessitate personæ, benefici-
rem officiumq; potius, quam futurum tempus ad numerum personæ
significare docent, non facile id concedent: quæ præcisa, Videre,
rum sententiæ liber accedimus interim, dum scire potes, j
veterum exempla non succurrunt Quare dicant, prima, jecur-
potius, Credo Catilinam Rempub. funditus fuisse ever-
everfurum, nisi M. Tullius, &c.

INFINITA CVM QVIBV VERBIS COPULENTVR,

Verbis Cœpi, soleo, debeo, cupio
adduntur infinita, multisq; aliis
maximè iis, quibus voluntas explicari
solet.

Lib. 16,

Cic. pro Rosc. Com. Qui mentire solet, peje-
rare consuevit. Idem Tironi, Omnes cupimus
ego in primis, quàm primùm te videre.

Verba qui-
bus infinita
adduntur.

MULTA sunt verba, quibus infinita adduntur.
Cesso, desino, pergo, incipio gaudeo, letor, suadeo,
aggredior, opor, desidero, volo, malo, paro, cogito,
affirmo, nego, instituo, censeo, statuo, decerno, osten-
do, iudico, audeo, timeo, jubeo, disco, cum synoni-
mis, ut amari pro Solet. Item Possim, videor, quæ-
sum

autem legunt de eodem genere. Præterea quæ Proæteriti-
 vocant, id est, quæ ad voluntatem explican-
 ti in Dictionem pertinent, de quibus jam egimus. Ad hæc
 Rempublicæ accipere tradunt grammatici, Verba infinita
 esse, nisi Mæstare: ac determinari, nam cum infinitum ver-
 berum, Quæ potum (ut vox ipsa declarat) incerti sit numeri &
 personæ, necessitate personæ, beneficio verborum, quibus adjungitur
 tempus ad numerum personamque certam habet: Exempli
 cedent: quæcūque, Videre, verbum est infinitum, neque e-
 rit, cum scire potes, sit ne singularis an pluralis nume-
 rus. Quare dicant, prima, secunda, tertia personæ: Adde ei
 verbum, Cupio, sic, Cupio videre te beatum, sub-
 ex infinito & incerto, factum est finitum cer-
 tumque, munere atque beneficio verbi Cupiendi, est
 in primæ personæ singularis numeri, quemad-
 modum, Cupio, cui adhaeret SOLET, incipit,
 debet, capit, desinit, potest, cum infinitis verbo-
 rum impersonalium adiungitur, nominativum
 habet. Cic. 1. de Finib. Quæ præceperice in man-
 ducate vivi potest, omnium cupiditatum ar-
 de refrenato Idem Attic. l. 10. sic manere di-
 vis non potest. FURTIVUM infinitum, maxime
 verbis gaudet, auguror, confido, credo, existe-
 ro, puto, audio, video, ominor, suspicor, opinor,
 spero, polliceor, promitto, itemque ceteris ejus-
 dem generis. Cicero Attic. l. 8. Sin eris beclum
 videri fore, mea partes non desiderabuntur.
 Idem pro Milone, In his singulis ita semper
 timabatur, vivo, P. Claudio, nihil horum vos

Verba infinita
 ea determini-
 pater ab ijs,
 quibus ad-
 duntur.

virescentes fuisse. Quidam legunt. Virescentes fore
INFINITA nonnunquam cum verbis motus, non
inhiis substantiis, more Grecorum, conju-
guntur. Virgilius I. Aeneid

Non nos aut ferro Libyicos populare penare.
Fenimus, aut raptis ad litora vertere praed-

Terrae Hecy:

Tollis ne eamus esere?

Ibidem.

Non illi ita videretur.

Cicero in Top. Sed jam tunc est ad id, quod in-
vinitus accedere. Cas. 7. bell. Gall. Cor. Numid
pro omni a se equitum omnia dimittere. Actio.
datur & nominibus adjectivis maxime. Quia
quid potas, unde in illa, Paratus respondit
re, cantare, certare. Carius ire, succurrere, m-
xi, Doctus cantare, vincere, Peritus certare, At
daa perperam, Timidus mori, & cetera id genus
z. h. a. v. s. dignus, et pro abominoribus cum in-
tato copulantur. Cicero pro Quincto. Et si qua ra-
id quod parati sunt facere, fallum crimen quod
venenarum velum aliquod fecerint, medicina f-
crembe locus non erit. Idem Caron. 15. M-
quod meridianum, quod pericula & c. si per me in-
let, subire parati sumus fueris. Idem in Salu-
Res familiaris, quae mihi multo minor est, qu-
libere dignus sum.

ADJECTIVIS neutris eleganter adhaere-
re, ut Equum, laudabile, piusque est mihi
ru opem ferre. Cicero ad Atticum lib. 8. et c.

in patria, & in patria mori praeclarum est.

APPENDIX.

Amphibolia, accusativi geminatio-
ne facta, solvitur ablativo, ut Milo-
mandivi occidisse Clodium, amor-
a est oratio, dubium enim est, uter
altero fuerit occisus.

Multa aliorum accusativum in abla-
to sic, A Milone audiavi occisum
Clodium: sublata est omnis dubi-
tatio. Ad 10.

QVINTILIANVS libro 7. cap. 10. Accusativi
geminatio, nulla Amphibolia, solvitur ablativo
ut, Lachrem audis perire, Ise Democri-
de. A Lach. 10 perire per Democri.

GERVNDIA.

Gerundia, quae passionem non signi-
ficant, casus sortum verborum ad-
tinent, ut tempus obliuiscendi inia-
rum, ignoscendi iniuriis, coercen-
di cupiditates, abstinenti maledicendi.

VIDAM veterum Grammaticorum (ut
Diomedes libro 1.) seximum gerundium ad-
tineri.

runt, quem participialem appellarunt, is comp
 Elebatur, quæ modo gerundia & supina dixim
 Eos Diomedes, quod attingit ad rationem in
 flendi verba, sequutus est: inquit enim. Mo
 participiali amandi, amando, amandum, am
 tum amatum. Deinde subijcit, sed apud quosd
 gerundia sunt, quæ Probus Supina appellat. P
 lo post, Gerundia inquit, vel participialia,
 gendi, legendo, legendum, lectum, lectu Eod
 etiam libro. Supina, Tollendi, tollendo, tollendu
 suratum, sublatus. Itaq; non separat gerundia
 supinis, ut hodie fit, ita gerundia simul & supi
 nunc modum participialem, nunc participialia
 nunc gerundia, nunc supina appellat.

II.

Servius in illud Virgilij libro 12.

exuperat magis, egrescitq; medendo,
 Medendo vocat modum gerundij.

Idem in illud ejusdem libro 10.

Cui juvo illachrymans, quid si, quod voce
 varis,

Mente daret?

Modum gerundij gemino I, appellat, non uni
 ut quidam solent scribere: est enim genitivu
 nomine Gerundium, non participiale a
 gerundi. Nam idem Servius in Donatum,
 dum gerundium appellat, ubi veteres sequit
 atq; hæc participialia modum verborum vo
 Præferamus quamvis eadem modo participia
 modo gerundia, modo supina appelleret, ne

III.

ram necessaria e

en libro 8. esse modum verborum, proprie ad personas minime discernant, & temporibus eant sine quibus verbum esse non possit & cassumant, & prepositionibus separatis adiungitur. Unde libro sexto exortationum, nominis participialia appellat. Phocas participialia at, & gerundina, ubi suspicor legendum esse, undia. Donatus (si tamen exempla conjugationum, que circumferantur, eius sunt) Gerundia, seu participialia vocat, quod hodie gerundia vocamus: cetera supina more recepto. veteres Grammatici de gerundis & supinis.

Esso, dicam enim quod sentio, si gerundia & Supina verba esse viderentur modi, non enim aliud, verbi causa, Dicendi, decendo, gerundum, dictum, dictu, quam dicere, vel designificant.

ARIVS tamen harum vocum est usus, que Latinitas & Ebernas solis Romanis contigit: Quam Latas, Arabes, Græci, ceteræque nationes, per omnes infinitos fuerunt coniecta, quod si quantam Romanorum copiam mutari gestinere, articulos, prepositionesque conjugunt, quarum officio sui inopie medentur, præfixentes nomen vel articulos, vel prepositiones, vel utrumque, ut in infinitis. Romani; ut hanc sententiam fugerent (neque enim ferre poterunt tanta crederet infiniti usum, vel potius falsum) exempla, Tempus est causam dicere, Philosophia necessaria est ad bene dicere. Consump-

III.

V.

Gerundia
de supina
verba sunt
infiniti mo-
di.

Cur Gerundia
dicantur
verba.

fuit: tres horas in dicere causam, Hac causa dicitur: et dicit: et hanc, inquam sejunxit: semper venit, participalia excogitaverunt, quibus in loco videtur sic: Tempus est causam dicendi, Philosophia necessaria est ad bene dicendum. Consamperunt tres horas in dicendo, Hac causa dicitur: illa est ad dicendum, difficilis est cognitio. NONNUNQUAM more extremarum gentium vivuntur. Liv. lib. 10. Decad. 3. Tempus aut pacem componi, aut bellum noviter geri.

Stratius Sylv: 4.

Forstian Antonias ibi frenare cohortes:

Gerunt hanc
verba esse
probat.

Excogitaverunt namque, Romani participalia verba, ad leniendam molliendamque orationem. Nomina non ideo censenda sunt, quod aliqua preposuerunt nos admittant. quemadmodum neque verborum Græcorum infinita verba. Certe Quintilian. l. 1. c. 4. de verbis agens, ea inter verba numerat. QUÆDAM, inquit, simile quiddam videntur vocabula, in adverbium transcunt: nam ut noctu & alio die & diebus & sabis: similium hæc quoque verba participalia quidem tamen qualia dicto satilog. Hæc ille. Quod Quintilianus supina in V, que adverbij specie præseferant, neque casus verborum postulant, gerundia, verba appellat: existimabimus, e gerundia fuisse nominibus annuementi, et casus suorum verborum postulent, an forte participiorum declinentur? Nam

7.

audi, amando, amandam, amicum, amicum. e-
re verborum sunt, non casus.

INDE ultima more verborum anceps est: quo
gumento vereres, in quibus Secretus est, an-
te verba esse non nomina. ET SI quis rem
legentius expeniat, intelliget hoc, ut ipsius
verbum infinitum, numeros & personas laceres
bere, quae abunde definitur, ut si peritiss
rigandi, singularis est numeri, & prima per-
te: Sumus peritiss navigandi, pluralis est nu-
eri primae personae. Unde sunt ille locutio-
s. Veni causa adhortandi & effri, & eunt causa
pergandi sui: ubi haec peritiss numeri sunt, de-
tus sui loco: Sumus defessus coram te, de cen-
tos, sunt haec verba infinita, quorum numerus
persona definitur a verbis vel a nominibus pre-
dentibus.

VARRO gerundia, verba solet appellare lib.
e Analog. Quae vocabula, inquit, dicuntur.
eris sunt, ut a scribendo scripser, a legendo
tor, ab amando amator, & salutando saluator,
anxando canitor, & curridicatur, Latius huius
endo, merendo, ex his vocabula non re idem
portionem, quod non sit, ut Meffer, fertor.

lo post docet, a veris fieri vocabula dissimi-
superiorum, quae participia dicuntur, quod si-
habeant casus & tempora, ubi de gerundio
am fecit mentionem. si quis procul dubio, se
xistimasset esse vocabula, & non verba. Quot
ad cymus

II.

III.

III.

■ Etymon attinet, participialia dicuntur et
 dunt; participialis, quod participij vocis pa-
 ve, preteriti futuriq; temporis similia sunt, et
 in casus inclinantur, Amandi, amando. ama-
 dum, amatum. Vide Diomedem libro primo
 SUPINA verò quòd (ut Priscianus placet) ut
 eantur à participijs passivis, quæ supina appe-
 ti sunt: qui vero participia passiva, supina ap-
 pellantur. videntur sitis rationem habuisse, na-
 ea infimo loco sita, totum conjugationis ordinem
 molemque sibi incumbentem veluti suspiciunt.
 Mallem dixisset Priscianus, ita fuisse appellata
 quòd participijs similia essent, quæ supina fu-
 sent à quibusdam dicta: non enim omnia par-
 ticipialia à participijs passivis nasci possunt, et
 sunt quæ plurima, quæ à verbis neutris fiunt,
 Currendi, currendo, currendum, cursum. Quod
 quamvis Priscianus l. 2. Exercitationum, his
 nodum solvit. In neutris, inquit, quamvis non
 sint participia preteriti, ad similitudinem tam
 habentium proferimus. Probus ait, Supinè
 picea dicta, quod nec certum habeant num-
 rum, nec personam, nec significationem: Non
 Et ad quamvis personam referuntur, Et utrius-
 numeri sunt, Et tam agentis, quam patientis
 gnificationem habent. Itaque quemadmodum
 pios homines vocamus negligentes, ac dissolu-
 tos nihil pensantes, nihil certi habentes (ita hæc par-
 ticipialia supina dicta sunt, quod omnia permis-
 consueverunt

confusæ, hab-
 amant quatuor

GER

Grundi
 Gra, Ten
 & cetera quæ

Cum de Gene
 tre, vestros, q
 de n Actus, S
 aut m denuo

Tem non
 peritus, et
 g aarus dice

Participi
 Priscianus, sed cer
 tantur, cuiusm
 p. r. l. m. z, d. Ar
 g. l. g. n. r. a.

Non veteres Gr
 ar. a. p. a. r. i. o. n. e.
 co. s. i. n. f. e. r. i. t. s. i. n.
 p. e. l. l. a. d. i. c. e. n. d. o., l. b.
 e. d. e. m. l. i. b. 3. p.
 a. g. i. s. o. n. t. o. r. e. m.
 m. o. d. d. i. n. g. e. n. t.
 c. o. n. s. u. e. r. u. n. t. l. u. c. i. l. e. n.

consulag, habent, Gerundia aut sint dicta, nondum upia veteres, quod meminerim, legi.

GERUNDIA IN DI.

Gerundiis in Di, adduntur substantiva, Tempus, causa, studium, finis, & cætera ejusdem generis.

Cicero de Senect. Equidem ceteror studio. patres vestros, quos colui & dilexi, videndi, *Lib. 10.*
dem Attico, Sit jam aut finis omnino deplorandi, aut moderatio

Tem nonnulla adjectiva ut peritus, im-
peritus, cupidus, inluetus navigandi,
guarus dicendi.

Cic. de Orat. Sum cupidus te audiendi.

PARTICIPIALIA verba nullum ante se casum
ostulant, sed certis nominibus substantivis adjun-
untur, cujusmodi sunt, Ratio, facultas, ars, di-
ciplina, doctrina, copia, ubertas, usus, finis, oc-
cusio, gratia. Cic. 3. de Orat. Dicendi facultatem
veteres Græci sapientiam nominabant. Ad-
jectiva pauciora sunt. Cicero lib. 1. de Orat. Ne-
mo sinserit studiosis dicendi adulescentibus, in-
festu dicendo, histriionum more elaborare. Idem
lib. 3. Neq. est ex multis res una, que
agis ornorem ab imperito dicendi, ab ig-
norat, d'linguat. Idem 3. Offic. Hoc qui-
dem sanè luculenter, ut ab homine perito des-
nienda

Lib. 2.
Substantiva
que gerun-
dijs addun-
tur,

niendi. Idem de Opt. Gen. Inſij faciendi. *Ceſſ.*
lib. 5. bell. Gall. Partim quod inſuetus navigan-
 di mare timeret. *Cicer. 1. de Orat.* Vir regenda
 Reipub. ſcientiſſimus FIERI poteſt, ut priſci tem-
 poribus Gerundia caſum aliquem ante ſe habue-
 rint, multa enim uſurparunt priſci Latini,
 quæ poſteris inaudita fuerunt: Locus tamen *Livy*
lib. 9. dec. 3. qui à quodam aſſeritur, depravatus
 eſt, Tum plures caſi, quia equos conſcendendi ab
 equitib. ſpatium non fuerat: quo teſtimonio pro-
 bat gerundium, Conſcendendi, antè accuſand.
 caſum habere. Germana ac vera lectio ſic habet.
 Tum plures caſi, quia equos conſcendendi equiti-
 bus ſpatium non fuerat. Si quando hic Autor al-
 liquid novi attulerit, exolvendi ſunt diligentiſſi-
 me libri, ne forte decipiaris.

In illo *Virgil. 2. Aeneid*

Fando aliquid, ſi forte ruas pervenit ad aurē
 Belida nomen Palamedis.

Aliquid, non nominandi ſed accuſandi eſt caſus ut
 in illo ejusdem, eodem libro:

-- quis talia ſando,

Myrmidonum Delopamūc, aut durī miles *Vliſſe*
 Temperec à lacrymis?

ILLUD *Livy lib. 7. ab Vrbe*, ibi in
 concilijs Numiſius Imperator eorum, affirman-
 do communem, cerè Martem, belli uirami-
 aciem, pari cede proſtraiſſe, victoriæq.
 nomen tantum penes Romanos eſſe, &
 long

longa enim
 ex Latinis
 excuſa, redi-
 Romanis,
 ſtantes, nec
 peritor, pen-
 cuſa, &
 Caſſ. Impera-
 mam cladem
 veterum diſi-
 ne tanta victo-

Gerund
 multat

tunt.
 Cic. de *Drum*
 titus Epicuro
 diſſe. Plauri-
 rit magu, qu-
 C A S A R
 tūm pronome
 4. bell. Gall.
 forebuq. nat-
 runt, ſunt u-
 contri, ac eſſe
 pridie commiſ-
 Livium

longa enim est periodus: Itaq; si videatur eis, se,
ex Latinis & ex Volscu populo iuventute propè
excita, rediturum infesto exercitu Capuam esse:
Romanosq; nihil minus, quam praelium expe-
ctantes, nec opinatò percussurum. Numisius im-
perator, pendet ex verbo subauditò, Dixit, Polli-
citus est, vel simili Nonne latine dicemus
Cesar Imperator, affirmando Pompejum maxi-
mam cladem accepisse, tres legiones amisse, &
veteranis desertum esse, hortatus suos milites est,
ne tanta victoria obtatam occasionem amitterent.

APPENDIX.

GErundia in Di, interdum genitivum
multitudinis pro accusativo admit-
tunt.

Cic. de Divinas. Doleo tantam Stoicos no-
stros Epicureis irridendi sui facultatem de-
disse. *Lib. 2.*
Plautus Capt. Nominandi tibi, istorum e-
rit magis, quàm edundì copia.

CASAR crebrò hoc genere loquendi utitur,
cum pronomen Sui, pluralis numeri adhibetur. *lib.*
4. bell. Gall. Frequentes omnibus principibus, ma-
joribusq; natu adhibitis, ad eum in castra vene-
runt, simul ut dicebatur, sui purgandi causa, quòd
contra, ac esset dictum, & ipsi petissent, praelium
pridie commississent.

Livius libro 1. bell. Pun. Non enim
P 2 vereor

vereor, ne quis hoc me vestri adhortandi causa magnificè loqui existimet, ipsum aliter animo affectum esse. Sueton. in Aug. c. 98. *Iisdem etiam epulum in conspectu suo praeibit, permissa, imo exalta jocandi licentia, diripiendiq; pomorum.*

Terentius in prolog. *He aut.*

*Facite equi sitis: dare crescendi copiam,
Novarum qui spectandi faciunt copiam,*

Sine virijs.

Hoc est, dare copiam crescendi, id est, maiorem famam gloriamq; comparandi ijs, qui faciunt copiam videndi novarum, pro novas commodas. Novarum non jungitur cum participiali verbi Crescendi, cum sit absolutum, sed cum spectandi. Accipitur enim hic crescere, ut apud Ciceronem pro Sex Rosc. Nam si mihi liberet accusare, possem crescere: hoc est, possem illustrior fieri, maioremq; gloriam comparare.

NOTA.

IN HIS & similibus locutionibus gerundium est pluralis numeri passivi, & significationis, neque enim variatur, quod proprium est verbi infiniti, generatq; omnia recipit ut infinitum. FORE, ut amatum iri, deniq; ut illa prisca in Rum, de quibus supra egimus, recipit masculinum; vestri adhortandi: neutrum, diripiendi pomorum: femininum, spectandi novarum. Quod verò dixi, genitivum accusativo poni, more ceterorum locutus sum.

IN D U M.

Gerund.

GERUNDIUM

Cicero 5. T. aprus idem in Tenebris. inde patet, ut a. c. tra com. nam ex p. b. curatam e.

Propos.

Virg. -- na

ing.

P. 1. 1. 1.

quoniam i. 1.

ceq; accipit

ent. Nunc

a. 1. 1. ad hen

que r. 1. 1.

as. 1. 1. 1.

si quis. 1. 1.

Nig. 1. 1.

I dem pro rege

plurimus, ad

GERUNDIUM

rio ad junctio

nonnulla tamen

Regum l. 5

ma, & virtut

GERUNDIIS in Dum, præponuntur præpositiones & ob, inter.

Cicero 5. *Tull.* Conturbatus animus non est aptus ad exequendam munus suum. *Idem* in *Verrem*, Quanto illud *Augustus*, improbus, indignus, cum, a quo pecuniam ob absolvendum accepit condemnare? *Livius*, Ipse inter *spolian* dum corpus hostis, verum percussus, inter primam cunctationem exierat.

Lib. 4.

Ab Urbe a.

Præponitur & Ante, sed rarius.

Virgil. -- namque ante domandum.

Georg. 1.

Ingentes tollunt animos.

PRÆPOSITIO Ad cum gerundio in Dum, frequenter sequitur verba motus. *Livius* 2 ab Urbe; *Strabo* ad castra oppugnanda *Cicero* 3. de *Orat.* Nunc contra perierit, ad honores adipsentos, & ad Rempub. gerendam nudi venturi, atque inermes. *ITEM* adjectiva, Facilis, difficilis, paratus, promptus, expeditus, idoneus, aptus, segnis, vehementis, & sinuata. *Idem* lib. 1. de *Fin.* Neq; me seniores ad respondendum reddidisti. *Idem* pro *lege Man.* Hic locus ad agendum amolissimus, ad dicendum ornatissimus est visus.

Ad, cum gerundio in Dum, sequitur verba motus, & quedam adjectiva.

GERUNDIA in Do, & Dum, quibus præpositio adjuncta est, quamvis raro sequatur casus, nonnulla tamen subicimus exempla. *Cicero* ad *festum* l. 5 Ego & memoria nostra veteris amicitie, & virtute atq; observantia filij tui monitus

Gerundia in Do, Dum cum præpositione raro sequitur casus.

P 3

nullo

Gerund.

nullo loco deero, neq. ad consolandum, neq. ad
levandum fortunam tuam. Livius libro 6. ab
Vrb. Legati ad ea, quæ consilij fuerunt, ad eo æ-
quapostularis, ut ultro vobis deferenda fuerint:
libertati enim presidia peritis, non licentiæ ad
impugnandos alios. Varro de rer. lib. 3. cap.
9. In supponendo ova, observant, ut numero sint
imparia. Plin. lib. 7. c. 40. Una mortalitas &
ad circumscribendum se ipsam ingeniosa. Cice-
ro 3. Tusculan. Ab invidendo autem recte invidi-
dentia dici potest, ut effugiamus ambiguum no-
men invidiæ: quod verbum dictum est a nimis
intuendo fortunam alterius Gellius lib. 18. cap. 15.
M. Varro in libris Disciplinarum scripsit, Obser-
vasse se in versu hexametro, quod omni modo
quintus semipes verbum finiret, & quod priores
quinque semipedes æquè magnam vim haberent
in efficiendo versum, atque alij posteriores sep-
tem. Sunt & alia loca, quæ ex libris correctis
intellexi depravata esse. Livius lib. 10. de bell.
Pun. Eadem hæc Siphaci animum dederunt in
alloquendo victorem. Victore legitur in cor-
rectis. Cicero ad Atticum lib. 6. epistola ante-
penultima, Nos provincia proficimus Cælium:
puerum inquires, & fortasse tarum, &c. Nam
quas multo ante tuas acceperam luteræ, in
quibus te scripseras, quid mihi esset fa-
ciendum de relinquendo, ea me puer gelant, qui-
dam depravate legant, in quibus interscripseras
de.

rus de re lia
Leges & apu
ma in id accep
non licuit.
accipiendo ob
ubi de Græci
g. m. c. non
fuerunt. v. m.
correcit. legi
Sed quæ att
insarc. ? Q
nem inravitu
fuerit

Frundia
Iuca in
Cicero deuci,
Molo p
Ab, De, lo,
Idem; Tulu
invidiæ di
est in inscri
quidem, Tu
non scripser
nonnunqu
Plautus in Adu
Berce abs te m

uas de relin quenda ea, que me impugnabant.
Leges & apud Senecam 2 de Benefic. cap. 18. Nemo in id accipiendo obligatur, quod illi repudiare non licuit. In castigatis legitur, Nemo enim id accipiendo obligatur, &c. Idem l. 2. Declamat, ubi de Oratio. sic sermo, Ex quo apparet summi ingenij vi, non iudicium defuisse ad compescendum scientiam carmanum suorum, sed animum. In correctis legitur, ad compescendam scientiam. SED quid attinet depravatis testimonijs chartas infarcire? Qui eleganter vult loqui Cicero-nem imitabitur, qui hoc loquendi genere ferè abstinet.

IN DO.

Gerundia in Do, modò sine præpositione in oratione adhibentur:

Cicero Attico, Plorando defessus sum. Lib. II.

Modo præpositiones, maxime A,

Ab, De, Io, assumunt.

dem; *Tusculan.* Ab invidendo autem rectè

invidentia dici potest. Idem. Cur. Etenim quis Lib. 24

Etiam in scribendo impiger, quam ego? Idem ad Lib. 8.

indem, Tu quid cogites de transeundo in Epi-
 am scire sanè velim.

nonnunquam E, vel Ex, Cum, Pro.

laetus in Autul. Heus senex pro vapulando Lib. 1. c. 5.

erecle abs te mercedem petam. *Quintilianus*

Scribendi ratio conjuncta cum loquendo est.

Gerundia
in Do, con-
jung' possunt
cum verbis
motus.

LAVRENTIUS negat hoc gerundium cum
verbis motus posse conjungi, ut *Reverior ab amari*
do, recte dicitur. Sed ab amatione, a se est
culus Cicero in libro de Clar. Ora. non
delur tantopere id reformidasse, Tum. Bruti
Quam hoc idem in ipso contingere videtur
quod in Graecis, ut omnes ferè Storiæ prudenti-
simi in differendo sint, & id arde faciant, sunt
architecti pene verborum: idem traditi a
stutendo ad dicendum mores reperiuntur. In
emplum, ubi Ex, precedit, est apud Terentium
Adelph.

Ut id ostenderem, quod te isti facilem, & festi-
tum putant,

Id non fieri ex vera vita, neq; adeò ex a quo
bono,

Sed ex assentando, indulgendo & largiendo.

GERUNDIA in Do, dandi casu activa significa-
tionis raro reperitur.

Plaut: Epid: ultim scen. act. 4.

Ego reliquis rebus Epidicum quarendo operam
dabo.

Si invenero, exitialem ego illi faciam bun-
ut sciat diem. Idem Pæn: sc. 2. act. 1.

-- ea (ancille) nos lavando & eluendo operam
Dederunt.

Ille locus Val. Max. l. 3. c. 6. P. Scipio cum in Si-
celia

Do Gerundia finita
rum Dativi
cum ablati-
vi naturam
imitantur.

Do, Dum, finita frequentius. Cic. 2 de Nat. d
Sue, Qua perinde, quod erat ad vscendam homi-
nibus apta, nihil genuit natura fecundius
finitum cum dative, cum ablativo naturam imi-
tatur: Dativi, Plinius lib 13 cap 2. ab i
chartarum generibus agit. Emporetica imit
scribendo &c. Idem lib 21 c. 16. Stolymus ca
duorum generis ab ijs diffat, quod radice
vescendo est decocta. Et 15 cap: 3. de campis f
ru generibus loquens, Nam alexandrina vix
vescendo: ubi subaudiendum est. Viles, ap
vel quid simile. ABLATIVVS aliquando pr
fitionem habet: Varro de re Rustica lib 2. ca, 10
Qua paucissimos reliqueris, tam optime in alet
do sunt propter copiam lactis, Plautus Aulu
Hous senex pro vapu'ando hercle ego abs te me
cedem petam: quod paulo ante ad iux meos, ni
stenderemus, Do finita, prepositionem Pro, crea
admittere.

RATIO VARIANDI GERUNDIA.

Gerundia quæ accusativo casu g
dent, rere elegantius more adjecti-
vorum ad hunc modum effertur.
Pompeius studiosus fuit Rempub. defende-
di, civi:q; servandi Pompeius studiosus fuit
Rempub. defendenda, civiumq; servandorum.

Ita u

Ita ut gerundii natus maneat, ter-
o tamen genere, ac numero accu-
[vi],

in Anton. Princeps vestrae libertatis de-
dendae semper tui. Idem Curioni, Hoc

Philip. 43

Lib. 2.

Aliquid accipi, non feci inflammandi eius causa,

est si amoris mei. Litus, Interpeditio

Ab Vrb. 2.

vide band magne $\frac{1}{2}$ atm, quod vulcribus ce-

is, supplendog, exercitui satis esset. Cicero

100, Animum tuum proprium, Et alacrem,
 et ad defendendum. R. 101.

Lib. 3.

Idem Tre-

lib. 63.

9. Omne ad faciem litteris mittendis, acci-

Ab Vrb. 2.

1993 *Lenium* LIZENS, *Proelia de occuando*

QUIDAM ex iunioribus hanc opinionem

... a vocat, etc. gerundia sunt...

...adjectiva. Laurentius per adjectiva...

... administratio huiusmodi: 1771-1772

...atur esse pariter et potius ex se non con-

quod inacc. pos. affirmat. primar. l.

Nomina certalia appellari

quod (nino) videtur. gerantia p... n

Gerundio-

que ita nomine, ut si, reg. caritur a' a m

rum paſſi-

... quam De, do, dum, exenit. I. d. 2

verum da-

Activis formantur duo genera, altera que

piex robuo

at g_3 termination at g_3 non

altera vero, que dat, t. e. dum, p. 7. mo-

minimum flectuntur. qui paulo citius ducuntur,

177; *Amicum jam fui, ero, & cetera in ge-*

his

Gerundia
passiva in
Dus, da, dā,
responit post
se Ablativū
cum prepo-
sitione,

Non sunt
participia.

Non sunt
ablativi ad
solam.

verba declinantur. Dicit aliquis, si sunt non se autem
verba passiva cum ablativum post se cum prepositione
tione, more passivorum, respondent? Quia quædam
admodum activa ante se nomen participii ablativi non
possunt; ita fieri non potest, ut passiva passiva ablativo faciant
tunc habeam, qui ex nominativo ablativi naturam facit
tur. Unde perspicuum est, hæc participia non esse gerundia
nam participia passiva ablativum in se suorum
verborum adiungunt, quod his participiis
verbis nunquam usum erit. Non ex inter-
tatione confirmare possumus hæc participia
presentis temporis. Cic. i. Offic. Orationem
rem latinam profecto legendam nostris officii
nostrum. legendam nostris, id est, dum legimus
non satis firmam videtur hoc argumētum, cum
enim, qui docet, docebit, gerundia p. 2. da in
est participia presentis temporis.

Virgilius 3. Georg.

-- alitur vitium, vivit, legendo.
id est, dum legitur.

colendo augetur, id est, dum excolitur.
QUE in his est similis, que adducam, ablativum
est consequentis sive absolutius, unde
mōnuntur per dare quidam hæc participia
se. Cicero Trebonio lib. 13. Omne desiderium
interis mittendis accipiendisque, leniam. Idem 9. cap.
Offic. Orationem autem latinam profecto legendam
da nostris officii pleniorum Idem ibidem,
est enim, qui nullis officii præceptis tradendis, per
sopho Reg.

nis, si sem se audent dicere? Non est, inquam, a-
 bolutus in passivis, quemadmodum
 in activis: nam ut activa modo propositio-
 nes respiciunt, modo admittunt, ita & passiva.
 sic faciamus periculum, permittamus, adve-
 niens sic: Omne desiderium, litteris mittendo
 capiendog, lenitas, qui dixerit, mittendo ac-
 capiendog, ablativos esse abolutos? nonne sic co-
 niur etiam idonei auctores? It. 2. ab v. d.
 Tribunus molō, sed plebem spero commone-
 tando, exprobandog, Tui Nomeni clamma-
 tionem morumq, periculum audacia auferat:
 morie in patrum, refutandis Tribunis, ex-
 probandag, morie: Dices, Refutandis Tribunis
 exprobandag, morie, esse ablativos abolutos?
 puto. Nunc ponamus exempla, in quibus
 ablutetur propositio. Cicero pro Lent: Eius ego
 hac causa liberis & opera infamo in poscen-
 sibus, quam ceteri defensores. Idem s.
 ierr. Si libertas in percipiendis fructibus su-
 onsequitur utilitas in videndis Vides, quem-
 odum in his testimoniis clucet veritas? vi-
 ablativum non satis viribus sed propositio-
 nem? Nobis, si Gracorum more liceret lo-
 infinitis passivis utendum esset. Arist. Eth.
 1. 10. cap. 3. πῶς τὸ διαλυτὸν τὰς εἰρη-
 verbium vertendum esset, De dissolutis ami-
 cis, quod Latini hic participiali verbo per-
 tinent, De dissolutis amicis. Sic Cic. 1.
 Regulus de commutandis captivis, Ro-

Romam missa est. Priscianus libro 8 docet, manus his participialibus uti pro infinitis eorum: ut Legendi Virgij causa virgito, τοῦ γινώσκοντος οὐδὲ γινώσκοντος ἔχειν ἀρετὴν quod fortassis non minimo argumento est, gerundia esse passiva, cum & passiva, quae dum finiuntur, eisdem infinitis explicem quemadmodum activa, activis Graecorum. de re multa Priscianus in eodem lib. cui hac re habenda est fides, cum natione Graecus vir, neg, mediocriter exercitatus in lingua latina. Ad extremum omnes veteres Grammatici negant, esse participium passivum praeter

Gerundia temporis, neg, ab eis dissensit Varro. Jam passiva in quod ad modum nationemq, significandi apta. Dus, de, activa gerundia, a quibus fiunt, secundum, in nam si activa essent, recte administratione significarent, idem prorsus significarent: verbi causa torquet me cura tantum gerministrande reipub. Teneat me cura numeranda. Teneat me cura numeranda doria. VERO roges; quo pacto haec participialia à gerundijs in Dus, separanda sunt, sic existimo in activa, Di, do, dum solvantur, gerundia quomodo sive censenda sunt: ut animum tuum promptum agere alacremq, persequi ad defendendum reipublicam: καὶ εὖ σὺλνται, ad defendendam reipublicam. Catilina cupidus est vertende reipublicae. Catilina cupidus est

temendi rempub
corque reima
quatum em
impulicam
a sola possit
ma in lous
accidit? pe p
diu? Proclus
i quis dicat, si
recta tam ex
motus es tam
um est, in ad
viro, secunda
ne, quantum so
m, Timendum
ius esse gerund
sus.
volvenda die
paula, figurata
incipit pro ad
Hac hacten
gerundia attin
erou paucis dico
ant, ut re ven
erou activis plan
ees, Non desu
commodus, sa
tus commodu
atum est: cap

erendi rempub. Cum consiliatum inieris,
torquebit te cum gubernanda rempub. Cum
consulatum inieris, torquebit te cum gubernan-
da rempublicam. Quid si nullo modo in a-
ctiva solvi possint, judicabis esse participia. Es-
sopina in Dns. Cicero pro S. Rose. Quo mo-
do occidit? ipse percussit, an alijs occidendum
est? Proflus, Occidendum participium est,
si quis dicat, subaudiri propositionem, Ad-
electarius tam execranda crudelitate. Non
immortis es tam mirando facto? Hec ut perspi-
uum est, in activa gerundia non solvuntur. Il-
verò, Petenda est pax, Timenda sunt pœna æ-
terna, quoniam solvi possunt, Petendum est pa-
m, Timendum est pœnas æternas, crediderim
ius esse gerundia passiva in Dns nominandi
sus.

ILLUD

volvenda dies en artuiti ultro,
similia, figurata esse suspicor, ponuntur enim
recipia pro adjectivis, Volvendus, pro volu-
tis. Hæc hæc tunc, quod ad nomen rationemq,
referendi attinet. Nunc à quibus hæc fiant
rbus paucis dicendum est. Si passionem signi-
ant, ut re vera significant, necesse est; ut a
rbis activis fiant: quare eleganter quidem
es, Non defuit mihi voluntas intercedendi
commodis, favendi liberis tuis: at interce-
dis tuis commodis: favendis tuis liberis, in-
dum est: cum sit utrumq, neutrum verbum.

Geron-
dia Passi-
væ in dus
da, dum,
à quibus
verbis fi-
ant.

NOTA.

Hæc etiam à verbis deponentibus non nascuntur. Cic. 1. de Fin. Voluptates omittuntur majorum voluptatum adhibendarum gratia. Idem de Leg. Intellegit, quemadmodum natura subornatus in vitam teneri, quam incrementa habeat ad obtinendam, adipsam ducit sapientiam. Idem 2. de Orat. Tamen omnes in eodem veritatis imitando genere sati. Idem 2. Offic. Oris pulchritudo reliquis poris imitanda spem auferbat. Idem Philop. Quorum tanta studia cognoscuntur in decur- faciendis, militibus dandis, pecunijs pollice- E. paulò post, qui principes pecunia pollice- fuerunt. Idem in Rull. 2. Primum permittit infanta potestas pecunie conficienda de- vestigalius, non fruendu, sed alienandis de Simio Scipionis Quo sis alacrior ad tu- dam Rem sic habeto. Idem de Senect. Xeni- ris liber, de tuenda re famulari. Idem 1. Ad perfrundas voluptates, &c. Multò plu- pud eundem Ciceronem, aliosq. scriptores im- nes, quos non crederem imitari. Illud simu- memoriam revocabat, quàm plurima depon- fuisse climacica, & nonnulla, quæ sunt in- neutro, præter illa seculis fuisse attri- unde, sunt illi Ciceroni. loca superius fixa. 1. 10. terè elegantius, quàm quorries (en- Laurentius) oportet loqui per relativum, ne- scilicet qui per gerundium in Di, Equidem d-

ror

for studio patres vestros, quos colui, & dilexi,
 videndi, nam durum fuerit (ut eadem ait) studio
 videndum patrum vestrorum. Sunt præterea
 nonnulla, quæ commouit ætatis gerundus, quam
 passiva offeruntur, quale est. Illud Liv. 2. ab Urb.
 Idem in vero, laudator cum concedendo illis lau-
 des suas. ipse maximam partem earum ferret,
 intulitabile enim esset dicere, Concedendis illis
 laudibus suis. Exemplum Livy supra positum, In-
 terjecto deinde haud magnospatio, quod vulne-
 ribus curandis, supplendis, exercitiis satis esset:
 & Liv. 10. bell. Pun. Ea modo, quæ restringendo ig-
 ni forent, reportantes, & Liv. 4. ab Urb. Experi-
 endam rem denique in uno, aut altero esse, sit ne
 aliquis plebejus ferendo magno honori: & aliud id
 genus, aperitissime docent passiva gerundia dandi
 casu in usu fuisse. DEEST aliquando substantivam.
 Quint. pro Gludat. Pauperi solvendo sumus
 ubi debito, vel aliquid simile subauditur, quod
 Liv. 1. bell. Mac. addidit, Cum & privati æquam
 p. & darent, nec tamen solvendo ære alieno. Respu-
 blica esset. Ubi Budæus in pandect. existimat, æ-
 re alieno legendum esse. In quibus exemplis de-
 est nomen, Aprus, idoneus, par vel aliquid simi-
 le; quod ab auctoribus aliquando exprimitur. Co-
 lum. lib. 1. cap. 9. Dummodo perpetuando labori
 sit idoneus. Cels. lib. 5. cap. 28. Cetera si desunt,
 imponi debet primum non pingue emplastrum:
 Deinde, si non expressit, quodlibet puri mo-
 vendo

Gerundia
 aliquan-
 do Sub-
 stantivū
 desiderat

do accommodatum. *PLIN. lib. 13. cap. 2. verbum Sufficiebat, adiecit, Nimia quippe Augusta tenuitas tolerandis non sufficebat calamis.*

PARTICIPIALE VERBUM IN DUM.

Verbum Participiale in Dum, accedente verbo substantivo, daturus postulant omnibus verbis communem. *Bell. Pun. 1. Livius, Hic vobis vincendum, aut moriendum, milites est.*

Præter dativum communem, etiam casum sui verbi admittit.

Cic. 2. Tusc. Tuo tibi iudicio est utendum.

Tibi, casus est communis, Tuo iudicio, proprius est verbi.

VARIE à Grammaticis appellatur hoc participiale. *Priscian. l. 8. putat esse gerundium in dum sine prepositione. Idem ait lib. 18. respondere a verbo Attico, quod Οἰσηρον vocant, quod omnibus numeris & personis adjungitur. Arist. Eth. Οὐ τὸν αὐτὸν πᾶσι δὲ τοδοῖν, Non eadem omnibus tribuendam: Idem lib. 9. Εὐδὺς διαλτέον Φιδίας. Statim dissolvendum amicitias. Seneca vius in illud Virgilij lib. 10.*

Cui Juno lacrymans, quid si quod voce gratiaris, Mente daret? Modum gerundij vocat. *Vall.*

existimat esse
praeter certe
luis omnibus
est magis
dum ad hunc
cipit in re
a quod ad hunc
non nisi cum p
commutem, ge
ad hunc ut
endum est t
obis Deo, Per
obis ratione
fuit, aut ead
na cognatione
nam p. hunc
tamen ad illu
non tamen verbo
verbo nunt
necesse, mino
passivus eff
dicemus, Qu
nec, quoniam
ex multis l
Verbo perspicu
essentem addu
meorum lib
Diomedes libro
ut legat.

exist

existimat esse participium aut nomen. Participia certe non videntur esse, cum hac fiant à verbis omnibus, maxime ab ómnibus, ut Assurgendum est maioribus natu, sudandum est tibi, si Et standum est tibi promissa: quibus hæc dicat esse participia? nisi cerò assurgendus, sudandus, standus, auguando in usus fuerint. Multò minus videntur nominat: cum præter dativum omnium verborum communem, genitivum, dativum, accusativum ablativum, ut casus proprios admittant. Obliviscendum est tibi injuria accepta, Serviendum est nobis Deo, Petendum est tibi pacem, Viendum est nobis ratione. QVARE aut hæc gerundia sunt, aut eà, summa necessitudine, atq; propinqua cognatione attingunt: nam casum ante se nullum possulant, post se suorum verborum. Hòc tamen ab illis differunt, quòd dativum communem omni verborum generi habent, Et substantivo verbo nituntur aperte, vel occultè, præpositionesq; omnino resstunt, Et cum accusativum perunt passivo potius efferuntur, quàm activo, ut mox dicemus. QVOD verò ad significationem attingit necessitatem, partes, officiumq; significant quod ex multis locis, cum præcipue ex illo Livij 8. ab Urbe perspicuum est, Megs, inquit, in eam necessitatem adduxisti, ut, aut reipublica mibi, aut meorumq; obliviscendum sit. Idem docet Diomedes libro 1. Legendum tibi est, Necessè est ut legas.

Verbum
participia
le in dum
quid sit.

Verbū par-
ticipiale in
Dum, cum
quibus ver-
bis junga-
tur.

JUNGITVR & cum verbis presentis, preteritis
& futuri temporis. Cic 4 Tuscul. Quando aliis
locis de virtute diximus, & sepe dicendum erit.
Jungitur & cum infinito Fore, quod non minimum
argumentum videbitur nonnullis, quo doceant
non esse participium futuri temporis. Liv. 1. bellū
Maced. Si quis ad eas leges addi, demi, mutari-
ve vellet, rursus absenatu ei postulandum fore.
Et illud Ciceronis ad Appium l. 3. Quasi divina-
tem tali in officio fore mihi aliquando expeten-
dum officium tuum.

APPENDIX.

SI tamen casus fuerit Accusativus,
mutabitur participiale activum in
passivum, hoc modo.

Petendum est tibi pacem, Petenda est tibi
Pax. Timendum est nobis pœnas aternas.
Timendæ sunt nobis pœnæ æternæ.

Præsci etiam activo usi sunt cum ac-
cusativo.

Lib. 5. Lucræ: Aternas quoniam pœnas in morte ti-
mendum.

Veteres imitatus est Virgilius.

alia arma Latinis

Lib. 12. Quarendæ, aut pacem Trojano abrog-
petendum.

participi- VARRO in libro de re rustica crebro utitur.

line participiali. Singulis, ubi pariant, facien- ali in Dū,
dam aras quatuor. Idem lib. 2 cap. 16. In statu- frequen-
m dandum potius horde ceos, quam triticeos ter utun-
panes. Adhucur & illud Livy, Irg, bellum hand tur auto-
d, his hostibus gerendum, demandandis, feroces res.

animos est. Ciceratur & Macrobius l. 3. Satur.
c 7. Mandam est huius poete & circa extor-
sa in d, huius in correctis legitur, mirand-
est, & c. doctrina Livy locus est lib 7. bell Mac.
legitur, & in correctis. Irg, bellum cum laud
dul, & d, huius gerendum, per demandandis, feroces
et animos est. Ciceratur & amales cum eru-
ditis vult illud Cicer. ad Attic. l. 13. Iterandum
eadem m, huius & 3. Tusc. ITERANDUM eadem
istam m, sed utrobique corrupte citatur Cicero.
nam in caspatis sic legitur, Iteranda eadem ista
m, huius quod Cicer. ab Ennio, vel Acco mutuatus
est quod dicitur 4. Academ addit.

Age, ap, a m, a, audi, iterandum eadem & 3. a
m, huius. Nulla ista Prior. Annot. in Pandect. hanc
constructionem graecam appellat, qua Greci ornate
& eleganter utuntur, omitentes saepe verbum
substantivum, quos nostri imitati sunt, ut docent
exempla quae modo attulimus. Prisc. lib 18 (ut
paulo ante diximus) ait respondere ad verbum At-
tico, Illi, inquit, δευσεοῦσι, pro oportet dicere,
hinc Romani supina, vel Gerundia, inve-
nerunt, Graeci tamen Adverbio suo accu-
sativum eleganter tribuunt, quod eruditus

seculum Romanorum suo participiali denegavit, maluitque passivo uti, quam activo Liv. 1. belli Punic. Responsum legatus, pacem illi prius petendam à populo Romano esse, quam ut Rex, sociusque, & amicus appelletur. Si ad hunc morem Lucrati, & Varronis atque, etiam Virgilii, locutus esset, dixisset, Pacem illi prius petendum à populo Romano esse, quam, &c. ablativus à Pop. Rom. casus est verbi activi, Postulo à te pacem. NEQUE hoc genus loquendi futurum potius tempus quam praesens, aut praeteritum adsignificat: liberum namque est à certo tempore, numero, genere, & persona: cum possit sine discrimine cum omnibus conjugari: Morientum est mihi, tibi, illi, nobis, vobis, illis, & moriendum fuit: & Quasi divinarem, tibi moriendum fore, sic & cetera: quod idem l. 18. docet Priscianus, Frequentissimus est usus huius participialis.

Terentius Eunuch.

Eicienda est hercle haec animi mollities.

Participiale in dū Cicer. 2. Offic. Quamobrem nec ita claudenda est res familiaris, ut eam benignitas aperire non possit: nec ita reserenda, ut pateat omnibus: Quamobrem elegantius, suaviusque, haec dicuntur quam si dicitivo, genere autem esset, Eiciendum est hercle hanc animi molliorem: Quamobrem nec ita claudendum est rem familiarem, &c.

consentit. Quis te, ferasi dicas, Colendum est preceptoribus, Evolvendum est diligenter scripta Ciceronis.

nis, Eugenio
Fac uti art
su continent
praeceptorib
Ciceronis, E
quator et ele
qui, appa
Participia
ne. n. m. e
sivendum, si
videntur parti
memoria n. m.
exemplum tuu
atque etiam,
rum tempus
est exire, ex
id quod talib
dū, n. m. p. n
non ideo partic
dum & verba
sine ulla dubita
temq, ad quosq
tur, Sine cu
perdit: Ita n
benignitas q
res tuas, quib
sunt? Ha voce
tamen, quam su
ma & similia F
nia,

mittendos esse milites. Censeo non redimendos captivos tanto pretio. Livius 1. bell. Pun. Legatos mittendos in Africam censuerunt, &c. eum si pax placeret revocandum illis, & dedendum populo Romano esse. Quid si quis hac, nomina verbalia existimet esse, non multum ei adversari: Nam ut Attici a suo adverbio ἄρον, nomina in τε & τα, τει formant, ut à Φιλητίον, Amandum, Φιλητέον Amandus, Φιλητέα Amanda. Φιλητίον & mandum, sic nostri à participiali in Dum, nomina in Lus, āa, durū, formant. Qua de re vide Priscian. lib. 8. & 11.

SVPINA IN VM.

Svpina in VM, amant verba quæ motum adsignificant:

Ab Urb. 2. Terent. Phorm. Percontatum ibo Idem Heaut. Abi deambulatum. Livius. Coriolanus damnatus absens in Volcos exulatum abiit,

Ante se nullum, post se suorum verborum casus habent.

Bell. Gall. 1. Caesar, Legatos ad Casfirem mittunt rogatus auxilium. Terent. Phorm. Me ultro accusatum advenit. Idem Eunuch. Nutricem accersitum in

ALIQUANDO occultè additur verbum motus Plautus Aulul.

Coelum ego, non vapulatum dudum conductum.

Hora

Horat: in Art:

Spectulum admissi, risum teneatis amici?
 Item illa, Do cenam servos, Donupium filiam,
 itemq; caetera, in quibus inest latent morus. Qui
 haec nomina enim admittere spectatum, conducitur coctum,
 et. adde a-moverat: atq; in caeteris eodem modo. SUPINA
 impationem significant, nullum post se casum
 debuerant, l'apulation, conum, exulatum. Ex-
 puerunt quidam ea, quae cum infinito Iri jungun-
 tur. Cicer. Attic. 15. Brutum ut scribis, visum
 ut i me puto: existimant enim ablativeum A-
 me, et supino, l'alam, legi. Ego vero arbitror re-
 guntur, à verbo Iri et a me casum, ut enim hic,
 et certus lectus est à me. ablativeum non regitur
 nec lectus, nec a verbo Est, sed ab utroq; sinu
 et a me verbum passivum coalecente: sic utrum
 et, occurrunt, in eum verum passivum coa-
 sistent. Brevis enim prius, ut supra diximus, cum de-
 uturo passivo infante modigimus, verbum Eo,
 nam passivè declinabant: unde Cato, Corru-
 peltum mihi factum est, dixit. Itaq; passivi-
 us, ut cum Probo loquar, principè ex verbo Iri,
 videtur. Quare crediderim potius, ab infinito I-
 ri, potissimum ablativeum regi.

SUPINA IN V.

Supina in V, ferè passivè significatio.
 ois sunt hinc casu, adherentq; nomi-
 bus adjectivis.

Hora

25

Cicero

Supina in
 Vm passivo
 nem signifi-
 cantia nre-
 lum possi-
 casum deli-
 decant.

Lib. 7.
Philip. 4.

Cicero Attico, Quod optimum factu videtur, facies. *Idem in Anton*: Orem non modo visu sedam, sed etiam auditu.

VETERES Grammatici, præcipue Diomedes & Priscianus 8 docent Supina in V, etiam significare actionem: cum quibus faciunt nomina finiorum, adducentes illud Plauti Menech Obscuru redeo: item Catonis de re rust. c. 5. Primus cubitu surgat, postremus cubitum eat. Et Statius Achil. Quem cum venatu rediturum in limine primo Opperiens.

Mihi veterum sententia non displicet, maxime cum ea aetate quam plurimi existerint scriptores in quibus fortasse multa testimonia erant, quorum scriptorum nostra memoria ne nomina quidem habent.

PARTICIPIA.

Participia eisdem casus habent, quæ verba à quibus proficiuntur.

Pueri victoriam reportaturi, non delectati duodecim scruporum ludo.

Ab Vrber.

Livius, Ancus ingenti præda potitus Romanus dicit. *Cicero* ap. *Pisonem*, Abiectum, contemptum, despectum à ceteris, à te ipso desperatum, & reiectum, adulantem omnes videre te volui.

Lib. 1.

Cicero Lentrulo, Torus est nunc ab his, a quibus tuendus fuerat, derelictus.

PARTI

PARTICIPIA, quod ad significationem attinet
a verba imitantur. Quae ab actibus, & neutris
asuntur, actionem significant (actionis vocabu-
m nunt paulo fufus accipio) ut docens, docen-
s, feruens, feruiurus, dormiens, dormiturus. A-
fius passionem, ut doctus, docendus, vapulans,
vapulaturus. A communibus praesentis, & futuri.
Rus, actionem, ut complectens, complecturus:
Dus passionem, ut complectendus. Praeteriti u-
ng, ut complexus. Et a deponentibus futuri in
us passionem, ut sequendus. Cetera actionem, ut
uens, sequiturus, sequutus. COENATVS, pran-
sus, ausus, gaudius, fesus, solutus, argutus, caueus, cir-
spectus, consideratus, contentus, dilectus, fal-
stus, praeusus, scitatus, tacitus, tutus, voce
dem, passiva imitantur, significatione verò a-

Participia
orum sig-
nificauo.

APPENDIX.

Anticipia passiva praeteriti, & futuri
temporis, maxime cum sunt nomi-
, etiam dativa gaudent.

ero de Senec. Sperare victor Scipionis ami-
um de Laupnatam potentiam fore. Terent.
dr. Restat Cineses, qui mihi commendus est.
Huius generis sunt coquutus, periderius, explo-
tus, compertus, aletus, probatus, acceptus,
latus, despectus, contemptus, n. gloriatus, & com-
positus,

Oratores
crebrò
dant par-
ticipijs
præteriti
temporis
ablativū.

posita, ut incognitus, inauditus, invisus, & cetera
Oratores tamen, quantum memini observare, se, frequentius tribuunt participijs præteriti temporis ablativum, quam dativum, ut transiant in nomina. Cit pro Mil. Du cetera à perditissimis civibus, aliquando per eos acceperam fidem, virtutem, sapientiamq; recreantem. Quint: lib. 2. c. 3. Qua de re memini narrare mihi Julium secundum illum equalem meum. Quis dico, Quir: que à me, ut notum est, familiariter amatus. Cum Quintilianus vir summa eruditione lib. 6. 3 nos doceat esse participia in Dus, non videtur Saturnio potius, quam illi habenda se fuisse. Audi Fabium, utimur & verbo pro participio.

-- magnam dicit ferre talentum:

inquam jecundum.

Ibidem,

Illud planè figura est, qua diversis sermonis formis conjungitur.

-- necis tunc arma capessant

Edico, & denique bellum cum genere gerendum.

Quamvis enim pars Bellum posterius participio insistant, utriq; tamen convenit illud Edico. Hæc

Participi-
a in Dus,
Ablativū
post se
habent.

Nunc exempla ponamus, quibus planum fit participia in Dus, Ablativum post se more præteriti verborum habere: sunt enim qui potius Dativum tribuendum esse censent. Cicero ad Marcell. lib. 15. Que mihi de

Parti

his nuntiati sunt, quia non putabam à me
 ne scribenda esse publicè, &c. Ibidem ad eun-
 dem, Cùm præsertim matris tuae generosissimæ atq;
 una famina majora erga salutem dignitate em-
 pnam studia, quàm erant à muliere postulanda
 perspexi In eodem ad Catonem, Admonendum
 ius te à me, quàm roganda impuro. Idem con-
 Rellum 2 Hæc qui prospexerint, majores no-
 bis dico, Quirites, non eos in deorum immor-
 tum numero venerandos à nobis & colendas
 aras? Idem de Arusp: Nego ullo de opere pu-
 blico de monumento, de templo, rei Senatui ex-
 e consultæ, quot de mea domo: quam Senatus
 imposuit hanc urbem constitutam, ex amro e-
 scandam, à Pontificibus liberandam, à Ma-
 gistratibus defendendam, à Judicibus puniendam
 foret. Idem Cornif. lib. 12. Neg, enim quæ in
 pter magnitudinem animi tui & ingeni mo-
 rare sers, à te non ulciscenda sunt, etiam si non
 glenda. AT DICET aliquis, hæc necessitatem of-
 ficiūq; potius, quàm futurum tempus adsignifi-
 care. Cui ego non modo respondeo, sed etiam
 sententissimo animo assentior: ut tamen ut parti-
 cipium nomen non amittant, quemadmodum neq;
 verba futura cū necessitatem officiumq; adsigni-
 ficant, aut verba, aut futurum temporis verba,
 parè desinunt, sicut supra diximus, cū de
 futuro infinito egimus. Participium idem in Rus-
 sicam si necessitatem ac officium adsignificent, si-
 cuti

Participia in-
 Dus, licet
 necessita-
 tem signi-
 ficet, ina-
 net tamē
 participia.

cui frequenter adsignificant, non ideo tamē
recipere nomen amittunt: id quod etiam planu
xemplis fecimus in rudimentis, sive libello de
Partibus orationis, cum de participijs egimus.
utrumque, igitur locum re reuocimus, ne eadem
scribamus.

II. APPENDIX.

EXosus, perosus, pertasus, accusa
vum perunt.

Lib. 8.

Curius, Perfarum te vestis, & disciplina
lectat, patrios mores exosuses.

Ab Vrb. 3.

Cap 7.

Leuius. Plebs Consulū nomen haud secus, qui
regum perosa erat. Sueton. in Cas. Quasi per
sus ignauitiam suam, quod nihil eum a se memo
bile actum esset.

ODI olim videretur etiam habuisse ofussum,
prandi & pransus sum; unde Plautus in Amph. Cice
micos ofa sum semper obtuler, &c. Gellius l. 1. Salustius, C
e 8. Hunc Fabricius non prohabat, neq; amicus
rebat: ofusq; eum morum causa fuit. Item co
posum perosus, exesus. Sueton. in Tib. c. 21: in
Aug. ad Tiberium, Deos obsecro, ut te nobis co
seruent, & valere nunc, & semper patiantur su
populum Romanum peressent. GELLIVS tam
l. 2. cap 18 exosus iunxit cum dactilo, pro in
Ejus Epistole etiam de se scripti duo versus feru
tur, ex quib. latenter intelligas, non omnes ma

his exosus esse Per
natus Tib. c.
quod, de Epich
corum per
deuere parti
vum more
pora lauri
lupe rurs.
guli prauiter rel
structione.

PARTIC

N
Participia in
casu gauden

gentius Phorm.
matium Cice
Salustius, C
ompra quam
ad Quintum Fi
amissimus,
am
Nonnulla
ut consule
ero in Anonim
consultus, qu
te sermonis utri

is exosus esse. Pertasus eundem casum habet. Suetonius in Tib. c. 66. Tacit. lib. 15. cum patrio casum junxit, de Epichari femina, Ac postremo lentidinis eorum pertasus, & in Campania agens, & admittunt participia prateriti temporis accusativum more Græcorum, ut Redimitus oppora lauro. Suetonius in Augu. Dextrum in lapide ictus. Livius 1. bell. Punic. Femur gula graviter ictus. Sed de his in figurata constructione.

PARTICIPIA FACTA NOMINA.

Participia in Ans, Eas, interrogandi casu gaudent, cum sunt nomina.

Exemplum. Herus liberalis est, & fugiens. Lib. 2. Cicero Attico, Boni Cives amantissimus. In Bel. Cat. 1. Salustius, Corpus patiens, inedia, vigilia, et, neque amicos, supra quam cuiquam credibile est. Cicero item ad Quintum Fratrem, Fere graviter homo & Lib. 2. in meo amantissimus, & sue dignitatis retinens, se ut te nobis eod. te neque amicitia, neque jure valuisse.

Nonnulla etiam prateriti temporis, ut consultus, doctus.

Exemplum. Ius in Antonium, Neque enim ille magis iustus, Philipp. 2. consultus, quam iustitiae fuit. Horatius, Car. 1. O. 2. Te sermonis utriusque lingua. Salustius, Alie. Bell. Catul.

ni appe-

Bell. Machio

ni appetens, profusus sui. Livius, Servitutis dignitatisq; homines expertos, adversus notum malum irritatos esse.

PARTICIPIA in Ans, Ens, cum vim suam continent, casus verborum, unde fieri possulant. Cetero ad Artic. l. 6. Homo semper amans te. eundem lib. 16. Vi me hercle paucos aequè obstantes atq; amantes me existimem. Cum in naturam nominum transeunt, patrium casum exigunt Cicero pro Rab. Posth. Studiosus, amicus obsempans sui.

Hujus classis sunt, Negligens amicorum, effugiens utilitatis, fugiens laboris, sitiens virtutis, perniciosa, ferens laboris, sciens regionum, latine vir, potens sui, itemq; cetera ejusdem generis pro Quintio: Eques Romanus locuples, sui rebus bene gerens. Idem pro Planc. Deinde si rem meam viriutis tua deferuisti ac dereliquisti. Caesar bell. Civil. Nemo erat adeò tardus, fugiens laboris, quin, &c Tacitus lib. 21. Con hominum salubria, & ferentia laborum, Sc de vni beata, Et illorum, Et sui potens fit. Maximus lib. 5 cap. 2. potentes consilij.

Participij
speciem
præ se fe-
rentia.

Huc accedunt, quæ participij specie præ se ferunt. Impotens, impotens, intolerans impatiens Cicero Artico lib. 2. Imq; amice noster intolerans infamia. Livius lib. 9. P. Min. P. Mininius impotens ira. Curtius lib. 8. Impotens animi Livius 7. bell. Intolerantissimus laboris corporis. Po

Plinius lib. 10. cap. 62. Tipem singulos diebus singulis parit viginti ferè numero : itaq; cetera cupiditatis impatientes pervampunt latent, ocula parente. PAVCIORA sunt prateriti temporis huius ordinis, quæ oratoribus sint usitata : de quibus ferè egimus, cum de nominibus sententiæ, copis, & tropis diximus. Nam illa, scitis vadorum, vitulus, rectus, falsus animi, poetica sunt. Eruditus cum genitivo mundum legi apud idoneos, sed cum latativo, quem casum a suo verbo accepit. Cicero de Divin. L. quidam Tarutius Firmianus familiaris noster, in primis Chaldaicis litteris eruditus. Idem in Bruto, Decius Brutus erat tum litteris latinis, tum etiam grecis, ut temporibus illis, eruditus. Doctus litteris latinis, grecis, elegantius dicitur. Idem in eodem, Non tam indocti, quam docti & grecis litteris Peritus, quod quidam à Perio prisco cum ablativo deducunt, frequentissime cum genitivo iungitur. Idem in eodem, L. Celsus iuris valde peritus. Idem tamen pro Cluente ablativo usus est. L. P. Octavio ingenio prudentior, iure peritior. Apud eundem & Casarem, Ille peritus. Hæc ita interim præpositionem Ad, cum accusativo & cum ablativo iunguntur. Cicero ad Quintum Fratrem lib. 2. rivo & verò fallaces sunt permulti, & leves, & diuina servitute ad nimiam assentationem erutione Ad.

Eruditus,
Doctus,
Peritus,
cum ablativo.

Eadem
ita interim præpositionem Ad,
cum accusativo &
cum ablativo iunguntur.

R

Terent.

Terent. Hecyr:

*In eodem mihi videntur omnes ludo doctæ
malitiam.*

Cic. de Orat. Jurisconsultus, qui legum, & consuetudinis ad respondendum & cavendum peritus sit. Genitivum utidem petunt indoctus, impræritus, insuetus, quæ ex participiis sunt compositi.
Cicero Attico lib. 2. Tam insuetus consumel.
Cæsar lib. 7. bell. Insuetus laboris.

APPENDIX.

Participia præsentis, præteriti, & temporis, cum nominum naturam induunt, more eorum comparantur.

Lib. 1.

Cic. Lentu. A me nullum tempus prætermittitur de tuis rebus & agendi & cogitandi : torque ad omnia. Quinto Selicio, quo neque prudentiorem quemquam ex tuis, neque fieri majorem esse judico, neque amantiorem te.

Lib. 16.

Idem Tir. Cum commodè & per valetudinem, per anni tempus navigare poteris ad nos amantissimos tui veni.

Lib. 6.

Idem Attic. Nihil illo regi gentius meo.

Lib. 5.

Idem in Verre. Nihil illo faciendo detestabilius, nihil rege egentius. Hac tu omnium mortalium profligatissime, ac perditissime cum scires, cum tanto periculo tuo fraterere, atque concederes.

Non omnia participia, maxime præteriti

poris comparantur
auditor, audientior
sunt. Quibus
legens & ceterum
Quis comparatior
rior? Cic. in P
damnatior? sic ap
mendatissimus, in
tuo suum calum r
Cicero ad Cornis
omnibus rebus ha
mos.

Participiis
verbo labi
to debere, ve
Sum ex
Terentiu Phorm.
gram habiturus bi
at bene oratio. C
micus meus Eleo
illo faciendo det
utrumque p
ueritum, sed e
Auctor ad H
ostendens, u
pando demonstrat

poris comparantur, nam amator, amantissimus, auditor, auditissimus, & multa alia inuenta sunt. Quibus igitur utendum sit, assidus, ac diligens veterum lectio te docebit. Cic. pro Dejot. Quis consideratior illo? quis rectior? quis prudentior? Cic. in Pisonem, Quis te miserior? quis te lamnator? sic apud eundem commendatior, commendatissimus, iratior: iratissimus. Participia. Nota. irò suum casum retinent, quando comparantur. Cicero ad Cornificium libro duodecimo. Ceteris omnibus rebus habeas eos à me commendatissimos.

teritigtem
naturam in
parantur.

II. APPENDIX.

Participiis futuri temporis, addito verbo substantivo, eleganter utimur to debere, vel oportere.

Sum expectaturus fratrem.

rentius Phorm. Expectandus est mihi frater. Nam habiturus heri orationem. Habenda mihi ad nos amat heri oratio. Cic. pro Font. Orandus eris nobis Nihil illo regnicus meus Pletorius, ut suos novos clientes à illo faciendo deterrear.

UTRUMQUE participium, non solum praesens, & futuri, sed etiam futurum verbum admittit. Auctor ad Herennium l. 3. Si utrumque poterit ostendere, utrumque pollicebimur nos in dicendo demonstraturos esse: sin alterum demonstra-

NOTA.

ruri erimus, simpliciter, quod dicturi sumus, ostendimus, Cicero pro Fontejo. Ita verò si illi bellum facere conantur, excitandus nobis erit ab ira C. Marius, qui Induciomaro isti minaci, arrogant par in belligerando esse possit. INTERDUM utuntur autores Debendi verbo. Autorem Herennium l. 4. Primum dicemus, quibus meritis semper omnis oratoria elocutio debeat esse: deinde ostendimus, quas res semper habere debeat. Idem ibidem, lib. 3. multis locis dicitur participiale in Duri infinito passivo & verbo optativo, posse explicari.

Iustitiae partibus, inquit, utemur &c. si ostendimus, bene merentibus gratiam referri convenire. Si demonstratimus, uti si male meritis oportere. Si fidem magniter censuimus conservanda. Si leges & mores civitatis egregie dicemus vari oportere, Si socerentes atque amicitias diasse dicemus soli convenire: Si hospitium, entelas, cognationes, affinitates caste colere esse dicemus. VIDES ID, quod supra dicimus, haec participialia debui, officium

necessitatem, denique Convenire, Oportere, potius significare, quam futurum tempus?

CONSTR
TIV
GENIT
MONST

PRONOM
labit autem
um a dantur
Cicero ad Calpurn
Idem de Orat. S
Idem in censu, I
quo reliquis.

Distin
um, non quia si
partiale, potius
quod de hunc tre
quod, non quia
Idem in Tancum
quod si aliquid pos
Idem in Tor
quod sumus. Ta
Idem in
Idem in eodem, N
Eodem loci
verbum, cum
Si dicas,
hum erit.

CONSTRUCTIO TRANSI-
TIVA PRONOMINIS.GENITIVVS POST DE-
MONSTRATIVA PRONO-

MINA.

PRONOMINA demonstrativa, cum substantivè ponuntur, patrum casum adiungunt.

Cicero ad Celum, Hoc ad te litterarum dedi. Lib. 2.
Idem de Orat. Quoniam id temporis est surgent- Lib. 2.
ium censeo. Idem Attico, Res est eodem loci, Lib. 1.
quo reliquisti.

DISTULIMVS pronominum syntaxim in hunc modum, tum quia sine aliarum partium cognitione non facile percipitur: tum, præcipuè propter re-
rum obscuritatem. Huc spectant, Hoc commo-
noti, noctis, temporis, libertatis. Cicero Atti-
co lib. 11. Tantum vide ne hoc temporis Terentia
esse aliquid possit. Idem, id ætatis, solitudinis,
cum. Idem Tomio lib. 6. Ita viximus, Et jam
ætat sumus. Tacitu lib. 11. Id repente solitu-
is erat. Idem lib. 13. Nec id nobis virium erat.
Idem in eodem, Nec bonis artibus idem virium e-

EODEM loci res est: Hic, Eodem non est
verbum, cum jungatur cum verbo, quæritis,

SI DICAS, eodem loci profectus est, ad-
biu eris.

Terent: Heaut:

Ego istuc ætatis non amor operam dabam.

APPENDIX.

PRONOMEN Idem, cum dativo apud
poëtas reperitur.*Horatius in arte poëtica,*

Invitum qui servat, idem facit occidenti.

Oratores verò sic loquuntur.

Lib. 2.

Lib. 2.

*Cicero de officijs, Peripatetici quondam iidem
erant, qui Academici. -- Ex eodem in Oratore
Sic igitur hoc cognitum, numeros oratores eosdem
esse, qui sunt poëtici. Idem de Natura Deorum
Dianam, & Lunam eandem esse putant.*

Lucretius libro 3.

*Quorum unus Homerus.**Sæptim potius, eadem alijs sopitus quiete est.**VIDEO multos ita loqui, Peripatetici quondam
iidem ferunt cum Academicis. Numeri oratores aptior sat
ri iidem sunt cum poëticis. Velim potius, dum velle, si ipse excogi
rerum exempla desidero, cum Cicerone loquiquam plurimo
quemadmodum jam diximus. Ponam integrum
exemplum in Oratore: Sic igitur hoc cognitum
in solutis etiam verbis inesse numeros eosdem
se oratores, qui sunt poëtici. Idem 2. de Fin Natura
propterea idem voluptas est, quod, ut ita dicam
indolentia?*L
GENIT

Possessiva

Vester, lo

Sis, Nostram

vum postulat

Cic. ad Marcel.

um suum A dol

cum id ætatis h

in M. Anton. Tu

mus. Idem Att

me tanto dolori

quum corrigi non

Horatius,

Scripta leg

EX ALLATIS

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

genitum adin

GENIT

GENITIVUS POST POS- SESSIVA.

Possessiva Mens, Tuus, Suus, Noster, Vester, loco genitivorum, Mis, Tis, Sis, Nostram, Vestrum, posita, genitivum postulant.

Cic. ad Marcel. Molestè fero me consulem tuum suum Adolefcentis perspexisse, te meum cum id ætatis sum perspiciere non posse *Idem in M. Anton.* Tuum hominis simplicis pectus vidi-
Philip. 8.
Lib. 2.
nus. *Idem Attico.* Non debes mirari, non posse ne tanto dolori resistere, solius enim meum peccatum corrigi non potest.

Horatius, -- cum mea nemo.

Scripta legat ut ego recitare timentis.

Serm. 1.

latyr. 4.

Possessi-

va admit-

tunt geni-

tivum no-

minis sub-

stantivi,

adiectivi

& partici-

pij.

EX ALLATIS exemplis intelligimus possessiva genitivum admittere nominis tum substantivi, tum adjectivi, tum etiam participij. Verùm quod apterior fiat, addam plura *Cic. 5. Verr. Que-*
si ipse excogitare non poterat, quemadmodum
quam plurimo venderet, ne tua quidem recentia
us præclaris abs te principe inventis, excogita-
is, atq. institutis uterentur? Cato Cic.
15. Quod & Resp. me & nostra amici
a hortatur, libenter facio, ut virtutem tu-
am, innocentiam, diligentiam, cognitam in

R 4

ms.

in maximis periculis, domi togati, armati for-
pari industria administrare gaudiam. Plur. l.
ad Mamiliam: Quereris de turba Castrensium
gotiorum, & tanquam summo otio perfruare, la-
sus, & ineptas nostras legis, amas, flagitas, me-
ad similia condendo non mediocriter incitas. In-
cipio ex hoc genere studiorum non solum oblecta-
tionem, verum etiam gloriam petere, post judi-
cium tuum viri eruditissimi, gravissimi, ac super-
ista omnia verissimi. Nō dixi Plinius, po-
judicium tuum, qui es vir eruditissimus: Ne-
Cato, virtutem tuam, cum esses domi togatus.
Nam togatus nomen est, ut palliatus. Neq; C-
cero tua vestigia qui proximus praetor fuisse. Ne-
pectus tuum, qui es homo simplex. Neque statu-
um tuum, quies adolescens, ut Laurentius de-
cet. Quod si Laurentius uni Plinio lib. 3. cap. 9.
muncium tribuit, ut credat latine dici, Memor-
ter tenere, si recte scriptum est, auctoritatem Pl-
nium: nos verebimur hoc modo loqui cum Plin-
Cato et Cicerone? Quorum haec? ut in re-
legamus, possessiva non solum jungi cum geniti-
vnis, solius, ipsius, duorum, trium, paucorum, co-
iusq; sed etiam cum alijs. Horum exempla a-
cipere, Cic. in Pisone. sine ulla dubitatione i-
Rempublicam, atq; hanc urbem mea unius op-
esse salvam. Idem pro Mur. Ex tuo ipsius ani-
conjecturam ceperis. Bithynicus Ciceroni lib.
6. Itaq; contentius ero nostra ipsorum amicitia

Possessi-
va non so-
lum jūn-
guntur ge-
nitivis u-
nius, ipsi-
us. &c.

Loqu

Eius lib. 8. ab Urb. Visne igitur, dam dies esta
 venit, qua magno conuiu exoratus moriens, in
 terea tu ipse congredi mecum, ut nostro duorum
 jam hic eventus cernatur, quantum equos La-
 tius Romanus preestet? Idem lib. 7. Tum exirna
 corporis magnitudine, in vacuum pontem Cailus
 processit, & quanta maxima voce potuit, Quem
 nunc (inquit) Roma fortissimum virum habet,
 procedat agendum ad pugnam, ut noster duorum
 eventus ostendat, utrius gens bello sit melior. Bru-
 tus Ciceroni in lib. Epist. ad Brutum, Bibulum
 non dimittere ex sinu tuo, tantum jam virum, ex
 quanto mihi crede potest et alere, qui vestris
 laudum respondeat laudibus. Sicut etiam gen-
 tem cuiusq. admittit. Idem 2. de Offi. Id ma-
 xime decet, quod est cuiusq. suum maxime. I-
 dem 5. de Finib. Quoniamuis cuiusq. anima ris-
 natura est, necesse est quoq. finem ei suum hunc
 esse, ut natura explicatur. LAURENTIUS etiam
 omnium omnium addit, quoniam niam omnia
 esset legis, sed cum primitivis. Nam illud
 11. 3. de Nat. Titianus talis omnium parvi-
 omnibus libris legitur, Vol. nam et alium om-
 am parvi. Sic Cic. in Cat. 1. Ad omnium ve-
 vitam pertinent, non dixit etiam. Idem
 e Prov. Conf. de primum illud remansit similitu-
 dia ac consuetudinis, qua mihi curatio, que Ca-
 Varroni consobrino nostro, ab omnium nostrum
 aolesecentia fuit, pretermisso.

Genitivus
 Quoniam
 Primitivus
 vis tangi-
 tur.

Genitivo

participi-
orum mu-
tatur in
verbū cū
relativo.

Quod ad genitivum participiorum attinet, cum oratores ferè in verbum cum relativo quicquid, quod mutant, Cic. Terent. l. 14. Sed omnia sunt mea culpa commissa, qui ab ijs me amari putabam, qui invidébant. Nam mea culpa putantis, duriss erat. Quod idem sæpè faciunt poëta.

Ovid. 3. de Pont.

Nec mea verba legis, qui sum summotus ad Istrum.

Terentius Andr.

Cum mihi placebat, tuus uno ore omnes omnia Bona dicere, & laudare fortunas meas.

Qui gnatum haberem tali ingenio preditum.

L. XIMVS meus, tuus, suus, cū huc spectant,

Significa-

o geniti-
vorū prif-
cū mis,
tis, sis

poni pro genitivis mis, tis, sis, ut studium tuum adolescentis, pro tuo adolescentis, meum solius peccatum pro mis. Nam pronomina ego, tu, sui, ut nonnulli Grammatici placet, prius illis seculis, geminos genitivos habuerunt, Mis, Tis, Su, quæ actionem sive possessionem significabant, in quorum locum successerunt possessiva meus, tuus, suus: Mei vero, tui, sui passionem, Item numero multitudinis, nostrum, vestrum, quæ actionem seu possessionem significabant, pro quibus multis locis utimur, derivatiois Noster, Vester.

Nostri verò & Vestri passionem. Genitivus Sui pluralis numeri una tantum terminatione fuit contentus, quæ passionem significat, cuius loco utimur derivativo Suus, cū actio seu possessio significatur, ut Viri sapientes non fidunt suæ ipsorū prudentie.

rie. Gigantes
facinorosa com-
tis, viribus. H
molestum movet
di casum, et ab
cos pro meo, tu
cōmunitibus, que
Ent

Virgines nam si

Postquam lumina

Sas, inquit F

Daatus, Sere

us Mis, Tu, r

Emy, dextis ne

si se apud vere

h. scribis, Su,

est sui, vel sis, d

pararetur, recu

et tu cum declin

et tu, soleat di

mentio nem.

(reditur) Cor

neq, apud Vari

tribus quod m

si mentio.

II

da diem,

agun

æ. Gigantes suis ipsorum viribus freti immania
 facinora commiserunt. Non, sui ipsorum pruden-
 tia, viribus. Hæc illi. DICAM etiã ego si tibi
 molestum non est, quod sentio, Mis, Tis, Sis, dan-
 di casum vel ablativum suspicor fuisse apud pris-
 cos pro meis, tuis, suis, duabus vocalibus in unam
 coeuntibus, quemadmodum sas pro suas :

Ennius apud Festum.

Virgines nam sibi quisq; domi Romanus habet sas

Idem.

Postquam lumina sis oculis bonus Ancus relinquit
 Sas, inquit Festus, pro suas, Et sis pro suis Si
 Donatus, Servius, Priscianus, qui nobis geniti-
 vos Mis, Tis, reliquerunt, legissent hunc locum
 Ennii, dixissent procul dubio etiam genitivum Sis
 fuisse apud veteres, quod Priscianus negat l. 13.
 his verbis, Suis, quod debuit secundum analogiam
 esse sui, vel sis, dubitationis causa; ne verbum esse
 putaretur, recusaverunt proferre Donatus, Ser-
 vius cum declinant pronomina, mei vel mi, tui
 vel ti, solent dicere, nullam de, sis, facientes
 mentionem. Diomedes Grammaticorum (ut
 creditur) Coryphaeus, mis, ti, sis, prorsus omisit,
 neq; apud Varronem, Gellium, aut alium ex ve-
 teribus quod meminerim, de his genitiuis ulla
 sit mentio.

Illud Plaut. Pæo:

-- da diem, hunc Sositem queso rebus mis
 agundis.

in li-

Mis, Tis,
 Sis; quid
 sint,

Nota.

Nota.

in libris correctissimis meū legitur. ILLUD ENIM, quod affert Priscianus, Ingens cura mis concordibus aequi parare: Laurentius, Ingens cura mis est concordibus aequi parare: Credo legendum esse. Ingens cura mis est concordibus aequi parare: sic enim constat versus exitum litteram S, deinde de vocali precedente elisa more prisco sic, Ingens cura mis est concordibus aequi parare. Ne longissimum, Genitivi, Mei, Tui, Sui, apud vetustissimum tum passionem, tum actionem significabant. loquebantur enim more Græcorum, Pater mei, tui, sui pro meus, tuus, suus, quæ nondum inventa erant quibus inventis exolevit illa prisca elocutio pater mei, labor mei: in cuius locum successit hæc, Pater meus, labor meus: sed de hac re paulò post accuratius. QVOD ad genitivos multitudinis attinet, suspicor priores idos Romanos, primo Nostros, Vestros dixisse, nam hic exitus est omnium secunda inflexio.

Plautus Mostel:

Verum illuc esse maxima pars vestrorū intelligi
Quibus anus domi sunt uxores, quæ nos domeruerunt.

Vestrorum pro Vestrum positum est, ut Apollinaris docet apud Gellium lib. 2. cap. 5. Deinde concisa dictione arbitror fecisse nostrum, vestrum unde quiddam nota circumflectendi ultimas insinuant, quibus veteres, passivè, activè, ac possessivè ut sunt: unde Græcis, Miserevi vestrum dixit.

dixit. Et
et nostrum
videm apud
aliter facti
in locutione
rudioris seculo
ut essent usu
etiam dictione
duemus. Dio
verum benepe
et, genitivos
estri: fortasse
necesse, id quod
do ut affirmat
trum, non nostrum
quidam resmg
graphia, Nostri
Nos: Vestri

GENITIVI
NO

Vestra, Pa
ra, qua
genivis Me
gaudent,
Cicero Attico,
mi indigebunt
item pro Sab. P

ILLUD ENIM DIXIT. Et Quadrigarius, Cai Marii quando
 te nostrum, & Republicæ miserabitur? Quæ i-
 bidem apud Gellium invenies. POSTREMO AB
 illis facti sunt genitivi Nostri, Vestri: sed utrius-
 que derivativus Noster, Vester, credo placuisse e-
 ruditioni sæculo, ut Nostri & Vestri, infrequen-
 ti essent usu: Nostrium & Vestrum cum certis
 tantum dictionibus jungerentur, de quibus mox
 dicemus. Diomedes antiquitatis, scriptorumque
 veterum bene peritus, in sectendis pronomini-
 bus, genitivos nostrum, vestrum posuit, non nostri,
 vestri: fortasse ut doceret hunc proprium esse ge-
 nitivum, id quod Apollinaris etiam credidit, ad-
 deo ut affirmari dicendum esse, Miserere no-
 strum, non nostri: quæ tamen in re et seculum e-
 ruditius refragatur. Caper. in libello de Ortho-
 graphia, Nostri inquit, nostrorum, nostrum, venit
 a Nos: Vestri, vestrorum, vestrum a Vos.

GENITIVI MEI, TUI, SUI, NOSTRI, VESTRI.

VERBA, Participia, & nomina adjecti-
 va, quæ patrium casum postulant,
 genitivis Mei, Tui, Sui, Nostri, Vestri,
 gaudent.

Cicero Attico, Te oro ut quibus in rebus mei Lib. 2
 tui indigebunt, nostris muneribus ne desis.

Idem pro Sab. Posth. Equitem Romanum veterem
 AMICUM

Orat. 4.
Ad Attic.
Lib. 9.

amicum suum, studiosum, amantem, observan-
tem sui, labentem exceptit. Idem in Catil. Hab-
tus ducem memorem vestri, oblitum sui. Cat. 4.
Cic. Nihil enim malo, quam & mei similem esse
& illos sui.

NOMINE verborum intelliguntur etiam gerun-
dia, & supina, si quando eorum usus inciderit, ut
Non est tempus obliviscendi vestri, nostri, non v-
strum, nostrum CVM genitivus mei, tui, sui, n-
stri vestri, copulari possunt participia, ut Non su-
oblitus tui absentis. Plancus Cic. lib. 10. Facu-
tas optabilis tui presentis si mihi esset, nunquam
tuis consilijs discreparem. Cic. Lentulo l. 1. Com-
noscent omnes tui presentes, tui absentis amorem.
Item cum gerundys, ut vocant, adjectivis, ut I-
nosce avia, non fuit mihi copia videnda tui. Ca-
Turioni l. 2. Hoc quidquid attingi, non fecit instam-
mandi tui causa, sed restitucandi amoris mei. Cui
nominibus tam substantivis, quam adjectivis nega-
Laurentius posse hos genitros jungi, exceptis ho-
unius, solius, ipsius, ut Tui unius non misereris.
Unus quisq; sui ipsius curam gerit. Afferit idem
cum Terent: He aut.

Genitivi
mei, tui,
sui, nostri
vestri, co-
pulantur
tam cum
substanti-
vis quam
adjectivis

Hem tot mei solius solliciti sunt causa?
Ubi in omnibus libris quot quidem viderim, me
solius, legitur. Certe non video cur non dicatur
bene latine.

Pudet me tui hominis vanissimi. Non te mis-
eri mei miseri, & infelicis.

Sui qua locuti

Sic Terent: Heaut:

arg. inopis nunc te miserescat mei.

Quod si pronomen ambiguam orationem efficiat, muctur loquendi ratio, qualis esset, Miserevere mei famuli inopis, Peto à te, ut mihi miserere etiam gerulo famulo subventas. Sed in hoc loquendi genere inciderit, utere ferè omittuntur hac pronomina, sic: Here, nostri, non miserevere famuli, Pater memineris filij. Non te, mei, tui, sui, miserevere hujus calamitosi exulij.

EXCEPTIO.

INTEREST tamen, & Refert ablati. vos Mea, Tua, Sua, Nostra, Vestra sibi indicarunt, quibus ablativis addi possunt genitivi Unius, solius, ipsius, ceteriq; qui possessivis adduntur.

Mea unius interest, Tua solius refert. Notandum ipsorum interest vitia extirpare. Tua in publicam administrantis interest semper vigilare.

Hic nulla veterum occurrunt testimonia: dicimus etiam, vestra paucorum interest civis conservare, quia Vestris paucorum laudibus legimus apud Brutum: AT VESTRA, seu nostra omnium interest bene vivere, tum dicam, cum apud idos autores legero gentium Omnium possessivum tantum. Interim dicam, interest omnium nostrum esse vivere. Refert omnium vestrum ante ad laudem rationem reddere.

Qua locutione genitivus omnium à verbis refertur,

refert, interest, regitur: ac genitivi nostri
 vestrum, à nomine Omnis, quod partitivum est.
 Liv. 2. Bell. Maced. Macedonum fere omnes:
 ut manerent, persuasit. Plin. lib. 21. cap. 73. P
 cum omnibus serrati dentes. Qui verò inter
 nostra omnium dixerant; sequuti sunt Laure
 um, qui apud Cicer. 3 de Orat. ut supra dixim
 legit, voluntati vestre omnium parvi: cum in
 nibus libris scriptum sit, Voluntati vestrum
 mium parvi. Quo pacto frequentissime loquitur
 tur Cicero, ut mox dicemus. QUONIAM par
 ante planum factum est, pronomina possessiva
 substantivi, cum adjectivi nominis genitivos
 mutere, suadum tuum adolescentis, pectus tua
 hominis simplicis: quid igitur causa est, cur
 meamus dicere, Interest tua Prætoris provin
 am à piratis defendere? Refere mea Consu
 Rempub. salvam & incolumem servare. SI
 men oratio durior videretur, qualis maxime
 cum propria adduntur, ut interest mea Antoi
 discipulos in officio continere: vel omittere
 Propria, ut fecit Valer. Max lib. 6 cap. 2. de
 Theodoro philosopho loquens, Mea quidem n
 interest humine, an sublimè putrescam: Aut
 mitatur pronomen ipsum, quod fecit Cicero
 Tusc. Theodori quidem nihil interest humin
 an sublimè putrescat: ubi de se loquitur ipse Th
 odor. DENIQUE si dicas, interest tua Casar
 velle ignoscere, grammaticè quidem, & more
 Græcorum

Græcorum loqui
 à casaribus
 manu Pauli.

ut Laure
 Cicerone, Ca
 lege Budai Com
 nos ab eis sui
 sed ut ad rem re
 Casar interest v
 cum normam
 meam
 tueri
 Nam cas
 gubernare,
 fortasse pluri

II.

Omnia nu
 parativa
 Vestrum, Ve
 Imperi
 vel vestrum pr
 Cur
 Cicero ad
 adificatur
 vobis aut
 tu vestrum.

Græcorum

Græcorum loqueris, unde est illud D. Pauli
 ἀπαρχὴ τῆ ἐμῇ χειρὶ Παύλου salutatio mea,
 mane Pauli. Neque hoc solum è græco sumptum
 est, ut Laurentius significat, sed ea, quæ supra
 ex Cicerone, Catone, Plinio & cæteris attulimus.
 Legè Budai Comm. lingua græca, invenies no-
 stros ab eis fuisse mutuatos hoc genus loquendi.
 Sed ut ad rem redeam, elegantius dices, Tua o
 Caesar interest vitiis ignoscere. Si ad Gramma-
 ticorum normam nobis loquendum est, non penun-
 tiatur ablativus meus, tuus, suus, noster, vestrus, pro ge-
 nitive mei, tui, sui, nostri, vestri; ut qui passio-
 nem significant, sed promissis, sis, nostrum, ve-
 strum. Nam cum dico, Interest mea Rempubli-
 cæ, curam gubernare, Mea actionem significat. Sed de
 fortasse plus nimio.

II. APPENDIX.

Omina numeralia, partitiva, com-
 parativa & superlativa genitivos
 nostrum, Vestrum, exigunt.
 Imperium summum Romæ habebit, Ab Urbe 2.
 ai vestram primus o juvenes osculum matri
 erit. Curtius, Noto singulos vestrum excita. Lib. 8.
 Cicero ad Quinium Frat. Domus utriusq; no- Lib. 2.
 m edificatur egregie Idem contra Rull. 2. O-
 nibus vobis aut majori vestrum parei, Maximus
 tu vestrum.

S

Si

Nota.

Si nominibus, verbis, ac partiis, quae genitivus, Nostri, & Vestri, ante adhibebant, addantur numeralia, partitiva, comparativa, & superlativa. Nostri, Vestri, in Nosstrum, Vestrum migrabunt. Recte dicitur, Sum memor vestri adde singulorum utriusque, omnium, paucorum multorum: necessario dices, Sum memor vestrum singulorum, utriusque, omnium, paucorum, multorum, quia haec, cum sint numeralia, aut partitiva, genitivus nostrum, vestrum, non nostri, vestri possunt. Nam cum dicimus, Sum memor vestrum, utriusque: genitivus utriusque, a nomine Memor regitur: at genitivus pronominis Vestrum a partitivo Vterque. Illi enim dicimus, Vterque vestrum est doctus. Sum praeceptor utriusque vestrum. Vterque vestrum sum gratus. Vtrumque vestrum dico, in quibus Vestrum semper regitur a partitivo: sic etiam dicimus, Sum memor vestrum utriusque. Sic misereor vestrum trium. Ego vestrum singulorum: Oblitus es nostrum paucorum. Invenio vestrum omnium: Interest nostrum omnium celebrare. Sic solet Cicero genitivo omnium adungere Nostram, Vestram. Contra Kallistratus. Tunc contra hanc Romanam communem patriam omnium nostrum, illa altera Roma quaerere videtur in Catil. 4. Video Patres conscriptos esse vestrum omni, atque oculos coniectos esse idem a L. Aetio. II. Ut jam omnium iudicio cesset, omnium vestrum bona, praesentis laus victoria. Idem ad Cass. libro

Sum ipsius eam
manus noster
videtur, acens un

PROA

SU

Possitiva

Vester, c
genere, auc
velatio figu
tu. Liber meus
labor veder.

GRÆCI, cū

me utuntur
pater me
pater
pater in
amur, cum ad
scum moner. F
fili. Pater-ita
essent derivat
mutuorum, Gr
na est. Gra

Sic te ma
Que miser
Dignus la
dierogari

Sum ipsius causa gaudeo, tum me hercule etiam omnium nostrum Idem de Orist. Vel quia est patria parens omnium nostrum.

PRONOMINA POST SUBSTANTIVA.

Possessiva Meus, Tuus, Suus, Noster, Vester, coherant cum substantivis genere, numero, casu, cum possessio vel actio significatur.

Uti, Liber meus, ager tuus, studium nostrum, Labor vester.

GRÆCI, cum possessio vel actio significatur, ferre utuntur genitivis primitivorum *πατήρ* pater mei, pro *πατρί* ejus pater meus *πατήρ* pater nostrum, vel nostri, pro *πατρί* ejus pater noster. Latini contra possessivis utuntur, cum actio vel possessio significatur. Pater meus non mei: Pater noster, non nostrum aut nostri. Prisci tamen Romani, antequam inventa essent derivativa, videntur fuisse usi genitivis primitivorum, Græcorum more, cujus rei extant nonnulla vestigia.

Plautus Pseud.

*Si ex te tacente fieri possum ego certior here,
Quæ misera te tam misere macerent,
Duorum labori ego hominum parvissem lubens
Mei rogandi, & tui respondendi mihi.*

S 2

Mei

Prisci vti
sunt geni-
tivis pri-
mitivorum
pro deri-
vativis.

Mei, inquit Apollinaria apud Gellium lib. 20. cap. 5. non dixit Plautus ab eo quod Meus, sed ab eo quod est Ego. Itaque, inquit idem, si dicere velis patrem meipropatrem meum, quo modo Gracii ~~et~~ ^{et} ~~patres~~ ^{patres} ~~us~~ dicunt, inusitatè quidem, sed rectè profectò, eaq. ratione dices, qua Plautus dixit labori meo: hac ille. Cic. ad Attic. lib. 11. Quintus misit filium, non solum sui deprecato-rem, sed etiam accusatorem mei. Idem Lentulo lib. 1. Is hac regia causa excepta, ceteris in rebus se acerrimum tui defensorem fore ostendit. Idem Curioni lib. 2. Eam rem unius tui studij me assequi posse confido. Budeus illud Cicer in Var. Civitatis salutem, cum mea unius salute esse conjunctam, sic legit: Civitatis salutem cum unius mei salute esse conjunctam: ubi inquit, si enim mea scripsisset, legeretur mea unius, non unius mea. Quo loco significat Budeus, utendum nobis esse genitivis mei, tui, sui, cum procedunt nomina unius, solius: ut, Unius mei opera servata est respub. Solius tui studio maximos honores adeptus sum. Unius sui opera juravit Cic. Rempublice salvam. Contra, si nomina sequantur, posses- siviis utendum esse, ut Mea unius opera servata est Resp. Tuo solius studio maximos honores adeptus sum. Sua unius opera juravit Cic. Rempublice liberatam. Livius 2. ab Urb. Grata in vulgi leges fuere, quas cum solus pertulisset, ut sua unius in his gratia esset, tum deinde comitum coll-

ge subrogando
Gensuunt et
sua unius sente
si quampe an
se faceret. Id
si sum. senten
quam sapienten
quod quidam
semper, Sui, ut
te nomine. N
ximas, semper
ubi ut cum non
monus usus est
tuo corrigi non
rem redeamus.
derat. ita pon
tenis et istum
tanta, quanta me
omni tumam ap
per aperanda libe
puli me ad conte
vanens. Iud
entionem vestre

A T, si sub
aliquam
nimi, cuius

ge subrogando habuit. Idem lib. 6. bell. Maced.
 consueverunt ergo, quos ludos inconsulto senatu ex
 sua unius sententia vorisset, eos vel de manubijs
 si quam pecuniam ad id reservasset, vel sua impen-
 se faceret. Idem lib. 4. dec. 5. Eum, qui de
 sua unius sententia genat superbum videri magis,
 quam sapientem. HÆC Livij loca idcirco attuli,
 quod quidam vir aliqui doctus existimaverit,
 semper, Sui, utendum esse præcedente vel sequen-
 te nomine. NEQUE id quod modò ex Budæo di-
 ximus, semper est verum: nam Cic. ad Atticum
 lib. 1. ut cum nomen præposuisset pronomini, nihil so-
 minus usus est possessivo, Silius enim meum pecca-
 tum corrigi non potest, ALIA præterea, ut ad
 rem redeamus, sunt testimonia, ubi primitiva pro
 derivativis ponuntur Idem 4. Philip. Frequen-
 tia vestrum incredibilis, concitior, Quirites
 tanta, quanta meminisse non videor, & alacritatem
 mihi summam affert Resp. defendenda, & spem
 recuperanda libertatis. Idem pro Plane. Quare
 soli me ad contentionem vestrum revocare Late-
 nensis. Ibidem, Possumus eripere orationi con-
 tentionem vestrum.

EXCEPTIO.

AT, si substantiva significant partem
 aliquam generalem corporis, sive
 animi, cujusmodi sunt pars, dimidium,
 S 3 alium,

aliquid, genitivis primitivorum utemur:

Lib. 5.

At, Nullam partem mei amisi, hoc est non amisi manum pedem, memoriam. Amisisti ne quicquam tui? Cicero de Fin Cui proposita est conservatio tui, necesse est huic partes quoque sui cariores esse, quò perfectiores sint.

Terentius Adelphi:

Tetigine tui quicquam?

Lib. 2. c. 1.

Quintii. Minimam partem mei habens.

APPENDIX.

Substantiva, quibus ambigua est significatio, ut caritas, amor, memoria, desiderium, cura, itemq; cetera, si possessionem, actionemve significant, possessivis adhærescunt.

Ut amor meus, desiderium meum, quo amor, desideroque.

Sin passionem significant, genitivos mei, tui sui, nostri, vestri, flagrant.

Lib. 7.

Lib. 1.

Lib. 10.

Uti, Amor mei, desiderium mei quo amor desideroque. Cicero Attico, Dionysium si gratiam desiderio tui misi ad te. Idem ad eundem, Aviam tuam scito desiderio tui mortuam esse. Idem ad Planc, Me imparet tui caritas. Idem ad Quir

rum

Enitrem, Nunc decedens, relinque, quæso, quam jucundam memorem tui Quæritur. Decl. 6.
mus, Postquam mei cum discesserat, Matrem, inquit, tibi per se commendo.

Aliquando utroque conjungitur.

Item Attico, Nicias, te, ut debet, amat vehementerque tua huius memoria delectatur. *Idem Cæcilius, Gratia mihi est vehementer memoria.*

Lib. III

Lib. 12.

Atque huius generis leges, maximè apud Senecam de beneficiis, cap. 9. Virtus est pretium sui. Ibid. cap. 5. Ignoratio sui. & cap. 10. Insolentia & nimia est natio sui. De Benef. lib. 1 cap. 9. Autè des oportet mihi arbitrium mei, deinde beneficium. Non in omnibus tamen, quibus animum est significatio, hoc observatur, nam crimen meum, & dolus meum, propria mea, dicitur etiam mihi illi. Item imago mea, tua, sua, nostra, vestra, non solum quæ possidetur, sed etiam quæ reperi, & representat.

Nota.

Plautus Menæch.

tua est imago tam consimilis tibi, quam potest. pro Sexto Roscio, Ut effugias mores nostros in alienis personis, expressamus imaginem nostram ut quotidiana videremus. Idem ad Luceium lib. 1. Nec minus enim est Spartiatus Agésilæus ille, prohibendus, qui neque prætam neque fictam imaginem suam passus est esse.

S 4

Mat.

Martialis lib. 2.

Et digna speculo fiat imago tua.

PRÆTEREA, *causa mea, tua; sua, nostra* Cicero ad Cassium lib. 15. *Abesse te, mea causa* molesse fero, *tua gaudeo.* Idem Tironi lib. 16. *Non tam mea causa, quam tua doleo te valere.* Idem Attic 8. *Si me vellet sua, aut Reip causa Lucerviam venire* Sic apud Cic frequentes. Papinianus causa mei, Ulpianus sui dixit. Malum cum Cicerone loqui.

Terent. Phormion.

Nam neq, negligentia tua, neq, id odio feci tuo: pro sui.

Idem Heaur:

--facile scires, desiderio id fieri tuo: pro sui.
Apud Budæum Comment. lingvæ græcæ, plura inveni-
venies hujus generis.

RECIPROCA SUI, SIBI, SE.

Reciproca sui, sibi, se utimur, cum ter-
ua persona tranſit in se ipsam: ut Ca-
sar recordatur sui, indulget sibi, ama-
se, loquitur secum.

Lib. 5.
Lib. 10

Cicero de Finibus. Eorum est hæc querela, qui
bi cari sunt, se seque diligunt. Idem de Na-
deor. Ipse sibi displicet.

RECIPROCARÉ, ut inquit Varro lib 6 de
lingu

ingualatin ab r
quid poscere
reip
ia randemp
sunt, eua
se, cum
ad quem refer
cadentem
comparat sui
tuisse conici
discem memo
Cicer. Epist
am & mei finit
ecum. Tu prim
REPERITVR
Lu
que rox sibi p
Cic. 2
tu suu
ad sibi man
mum, mu
deru suu ex
ent. lingua g
am.
Et antecede
arcellus re C
ignoscas sibi
e hostem exi

ingra latin. ab recipere factum est. sive à proca-
 quod poscere quondam significabat: unde
 reciprocum. Reciproca pronomina appellarunt,
 quod ad eandem personam sese recipiant, unde
 Repetita sunt, eandemq; reposcant. *UTIMUR &*
 sibi, se, cum intercedit obliquus tertio per'o-
 ad quem refertur reciprocum. Video homi-
 cadentem s. flagris. Audio avum tuum non
 compatem suū. Suscepit Cicero in quo a-
 no tulisse contemptum sui. Cic. in Catil. 4. Ha-
 is ducem memorem vestri, oblitum sui. Caesar
 Cic. Epist. 9 ad Att: Nihil enim malo,
 & mei similem esse & illis suis. Quint. 6.
 Tu primo docuisti filium suū non parce-
 REPERITUR interdum Reciprocum prono-
 positum pro Demonstrativo Is, ipse.
 Lucanus libro 5.
 quæ vox sibi proxima venit In somnis:
 pro ea. Cic. 2 Philip. Non enim a te venit, sed
 quam tu suum sibi venderes, ipse possidet.
 neca ad Albinam de consolatur. Ad tuum forme-
 arbitrium, multum sibi dederit, etiam si nihil
 deris præter exemplum. Quod Budæus in Com-
 lingva græca docet fieri more Græco-
 m.

Unde di-
 ctum sit
 Recipro-
 cum.
 Nota.

Recipro-
 cū inter-
 dum po-
 nitur pro
 demon-
 strativq;.

Et antecedente altero verbo: ut

arcellus te Caesar precatur, ut miserearis
 ignoscas sibi, se in fidem tuam suscipias,
 se hostem existimes. Cic. in Orat. Ne ipsa
 S s que-

Lib. 7.

quidem sua tantae eloquentiae mihi pers. afflet,
se dimitterem Idem. pro Sex. Rosc. Hunc sibi
animo suspulam, qui se dies, noctesque sic nu-
ac pungit, ut exolletur, p. Putat. Idem dicit
Qui etiam a me petierit, ut secum & apud se
sem quotidie.

NOTA.

UIVNTVR aliquando scriptores, accedunt
terro verbo, de infinitis pro reciprocis. Quia
ulianus 3. Declamat. Neque enim, quo ma-
rent cum periculis cum prope Idem Declam.
Quapropter non potest, ut ulum iugum pater
nisi & innocens fuerit: pro se.

RECIPROCUM

SVVS

Reciproco Saus, utimur, cum ter-
personam translatam a se pos-
sum: ut,

Lib. 4.

Lib. 2.

Cicero recordatur Tironis liberti sui, indi-
get liberis suis, defendit suos clientes, Ici-
puit hanc epistolam manu sua Cic. in Ver-
jebat multa sibi opus esse, multa caribus suis. Ide-
de Orat. Si fere partus suos diligunt, qua nos-
liberos nostros indulgentia esse debemus.

Suis Reci-
procū cū
obliquo
terti. p. s. o. x

VTIMVR etiam Suis, cum additur alter obli-
quus tertie personae, ad quem refertur possessio,
Percussisti illum gladio suo. Relinquam legem
que clementia

judicium suum. Vidi Pompeium spoliatum
 amentis suis. Percontatus sum illum de regno
 Alloquutus sum Cicerem ante domum suam.
 columbam cum pulis suis, in nido suo, extra
 nidum suum. Ceterumque & catulos eius:
 suos, quia inercodem conpulsio. Cicero de
 n. Scipion. Itaque ego illum de regno suo, ille
 de nostra Republica percontatus est.

Terent Adelphi:

--suo sibi hunc gladio pignato.

Cicero Attico lib. 6. Sed & cum praesens, &
 a creberrimis literis non desistit rogare, &
 mea causa ludere & luctari sua: Vbi il-
 vel eum suum aditum, ad quod referunt nos-
 LAURENTIA, his locis prius, ejus, illius,
 dixisset, maxime ut inercodem propositum,
 nisi addatur nomen inercodem, particu-
 a, aut verbum ad quod referuntur possessio, ne
 lionem matris ob am. In praeterea nunc
 co amicum inercodem in pignato suorum pul-
 Sicut hunc amicum inercodem per dimittit
 a: Sicut idem volens fortunam suam. Si
 MEN omni parte amicus, a quod est, cum
 sunt personae, & pignato a secundo loco po-
 referuntur, cum utitur genti. ut eius, illius,
 ut Vulpes a pignato gladium cum pulis eius.
 erod possessio referuntur ad primo locum posita,
 utendum erit: ut Deus innotat hominem
 ter clementiam suam.

INVENIATUR

inter-

interdum suus pro eius, ipsius, illius. Cicero Philop. Quod autem cui praesidium salutis, libertatis, vestrae, si C. Caesaris fortissimorumq; viris milium exercitus non fuisset? Idem ad ricum libro 4. Memmius candidatus patior in senatu recitavit, quam ipse suus competitor mitius cum Coss. fecisset.

Et accedente altero verbo: ut,

Timet Pompejus, ne à suis veteranis des-
tor. Rogat te Cæsar, ut suas partes sequar

APPENDIX.

Vtimur præterea Reciproco Su
cūm res possessa in possessorem t
sit.

Lib. 9.

*Cicero Attico, Vlciscetur illum mores sui
dem de Arusp. Sua concio vult hominem. I
pro Sest. Hunc sui ciues e civitate eiecerunt. I
Attico, Indulsit illis quidem suus pater semper*

Lib. 10.

CUM SUUS, est substantivum, nemo fere lo-
quitur utitur genitivis illius, ipsius, ejus: ut Re-
rum cum suis, sive inter suos. Cic. de Finib.

NOTA.

*Questioit saluus ne esset Cyprius : cum iu-
se stentes sui respondissent, rogavit, &c. ITEM
ponitur pro Proprius : ut de hac re dixi suo
Referam hac omnia suis locis.*

PR

PRÆPOSITIONVM CONSTRUCTIO.

VERBA Absoluta & Intransitiva
præpositionum beneficio in casus
transcunt.

pro de Oiar: Cum etiam tum in lecto Cras-
suset, & apud eum Sulpitius sederet, An-
tius autem inambularet cum Cotta in por-
ta, repente eò Quintus Catullus senex cum
Julio fratre venit.

Lib. 2.

Transitiva præter proprium casum,
cum præpositiones cum suis casibus
mittunt.

pro de amicitia, Nihil est amabilius virtu-
tibus, nihil quod magis alliciat homines ad di-
cendum: quippe cum propter virtutem, &
bonitatem eos etiam, quos nunquam vidi-
mus, quodam modo diligamus.

Verba composita sæpe casum præ-
positionis habent.

de Finib Cur ipse Pythagoras, & Aegy-
pti, multavit, & Persarum Magos adiit? I-
ad Quintum Fratrem. Cum subito bonus Im-
perator nocte urbem hostium intrasset, in senatum
committit.

Lib. 2.

Lib. 2.

Et repetita præpositione.

PR

Idem.

Lib. 3.
Philipp. 11.

Idem in Verr. Cateri heredes adeunt ad rem. *Idem in Antonium, in Galliam in Antonium.* in Asiam Dolabella in alienam inque provinciam.

Hanc repetitionem a mant multa verba composita ex prapositionibus Ab, Ad, Con, E, Ex, In.

Lib. 3.

Idem de Amicitia. Tu velim à me animi parumper avertas, Lælium loqui ipsum putat. *Idem ad Quirium Fratrem, Abulco equidem ab omni Reip. cura.*

Verba repetentia prapositionem.

CICERO serè Intradendi verbo utitur repetita prapositione. Affirmandi verbi elegantissimus cum conatum quendam contentionemque liguò perueniendi, atq; alius rei adipiscendi significat, offerturq; negatione, aut intertione. Cic. in Brut. Ex bellica laude nominare ad Africunum potest. *Idem 5.* Tusculana mnes aditus tuos interclusi, ut ad me aspirare non posses? *Idem 3. Verr.* Quid enim ad pecuniam, me invito, affuit? *Ibidem 4.* Quid homo tanta fiducia, nisi et februario mense cubit in Curiam? Caterorum exempla crepuat idem eos auctores reperiantur. Cicero 2. Itaque ad philosophiam, atq; ad jus crepuat ad eloquentiam applicant. *Idem pro Sylla.* Sic confectio, comparo, congruo, con-

CASUS

TI

Casativo

Adverbi

ta, faciter,

Ergo, Ena, In

Pene, Per,

præter, Se-

as, Vlti, Ve-

con-

Idem in Infinitum. Sicut quicunque scelus
 committit, et non cunctabatur. Sic deinde, de-
 do, deicio, dejecto, Idem de Intent. Alteri-
 orum, qui sine nummis erant, gladium propter
 opus in vagina eduxit. EIVSDEM generis
 egredior, exicio, emergo, emigro, emineo, e-
 ro, evoco, evolo. Idem pro Misere. Hæc tanta
 us ex hac urbe expelletur, exterminabitur,
 extirpabitur? Sic exeo, excedo, exturbo Idem in Ca-
 sa. in foveam quoniam incidit bellua, obrua-
 tur. Sic incurro, ingicio, ingredior, inueor, in-
 tro. que motum ad significant. REPETITUR
 In: cum quies significatur. Idem de, A-
 digne sunt amicitia, quibus in ipsis inest cau-
 sa diligantur. Idem pro Deior. In exultamento
 non facile fictum crimen insidet. Nonnulla ex
 am dactylum possulant, quemadmodum suo loco
 apparet.

CASUS PRÆSOSI- TIONUM.

Casativo servantur Ad, Apud, An-
 te, Adversus, vel Adversum, Cis,
 circa, Circiter, Circa, Circum, Contra,
 Extra, Infra, Inter, Infra, Iuxta,
 Penes, Per, Pone, Post, Prope, Pro-
 pter, præter, Secundum, Supra, Secus,
 sub, Ultra, Versus, Viq̃ue.

Cicero

Lib. 12.

Lib. 4.

Cicer in Brut. In pratulo prope Platonis
am confedimus. *Idem At. 1. o, Secundū.*
nihil est mihi amicis solitudine. *Idem in*
Enan accepta pecunia à *Cato Verrutio* sic tale
ut usque alterum R, littera constarent in ege,
liqua omnes essent in litura.

VARIUM usum significationemq; præpo-
num, audiendis, legendisq; veterum se-
discent paulatim adolēscētes, quæ si in locū
num congerantur, molestiam, tediumq; affi-
Ex *ADVERSUS* reperitur apud *Ciceronem*
de *Divin.* *Ata*, inquit, *Atio* loquenti, quā-
tam videmus ex *adversus* eum locum, con-
m est.

VERSUS.

Versus suo Casui postpositus.

Lib. 16.

Lib. 4.

Cicer. Attic. Verri me à Minturnis
num versus. *Sulp. Cicer. Ex Asia* redien-
ab *Ægina* *Megaram* versus navigarem, e-
giones circum circa prospicere.

VERSUS à ceterarum præpositionum natura
fides: sunt enim diſtæ præpositiones, quod ad
partibus præponantur. Preponitur huic præpo-
ni interdum *Ad. Liv. 1* ab *Urb.* In lapide
ridiem versus confedit.

Ablativo gudent *A, Ab, Abs,*
que, *Cum, Coram, Clam, De, E, Ex,*
Præ, Procul, Palam, Sine,

Clam cū cum mendosum esse. CLAM, & cum accusati- sandi casu jungitur. Cicero in Salut. Timen- vo apud ne facinora eius clam vos essent. Apud veteres frequentius Plautus Cas. Bona multa faciam clam meam uxorem.

TENS.

TENUS, quemadmodum versus, pos- ponitur, atque ferè patrum casum desiderat, si nomen ūr multitudinis.

Lib. 8.

Cicero in Arato. & Cepheus conditur am- Lumborum tenus. Cal. Cicer. Rumores illi co- mactis. Cumarum tenus caluerunt. Sin li: g.

Bell; Pun: 6.

late-tienomen, ablativo gaudet Livius, Ad- nudaverat vada, ut alibi vmbilico tenus aq- esset, alibi genua vix superaret.

Tenus cū Ablativo etiam multitu- dinis.

TENUS nonnunquam cum ablativo copulatur etiam cum nomine plurale est. Cels. lib. 1, cap. Hinc abunde est, loco tepido demerere. In- bus tenus in aquam calidam.

A, AB, ABS.

A, consonantibus præponitur.

Philip. 3.

Cicero in Antonium, Antonius à frontè, à te- à lateribus tenetur.

Ab, vocalibus.

Lib. 1.

Idem Africo, Curà, & effice, ut ab omni- & laudemur & amemur.

Et non

Et nonnullis consonantibus.

dempro Cluen. Ab nullo ille liberalius, quàm
 Iucentio tractatus est. Idem Attico, Rex ab
 enatu appellatus est. Lib. 5.

Præcipue L, R, & I.

Ab Legatis, Ab Romanis, ab Iove.

Abs T. & interdum Q

versus, post
 uti Timen
 Apud Terent
 multa faciati
 ventus Andre O Dave, itane contemnor
 te? Idem Adelpb Abs quovis homine benefi-
 um accipere gratum est

ut dinit. HISTORICI præcipue Livius, liberius utuntur
 conditur an
 Rumores illi d
 ni. Sin hie g
 Livius, à d
 icocenus aqu
 epistione Ab: Ab classe, ab Carthagine, ab
 civo, ab Dictatore, ab Numa, ab Gallis, ab Ser-
 o, ab Samnitibus, ab Tarquinys, ab Iergo.

IN, SUB, SUPER.

IN, Sub, Super, pro id accusativum,
 modò ablativum pro varia significati-
 one postulant.

In, cum verbis motus accusativum a-
 nat.

S.
 pronitat.
 a fronte, a ter
 Cicero in Catil. Egredere ex urbe Catilina, in Invest. 2.
 xilium proficiscere.

Item pro cis, contra, ad, pro, per: ut,
 cutus fuit pius in patriam, crudelis in libe-
 os. Orens, & pisciculos nauticos fero oboto in ca-
 ur ab omni
 p. Commodavi tibi in librum in horam, diem,

T 2

mensē,

Et no

Invect. 1. *mensē, annum. Cicero in Catil. Crescit in dies singulos hostium numerus.*

Lib. 12. *Cum verò quies, aut aliquid fieri in loco significatur, ablativo gaudet.*

Utr. Sum in templo, deambulo in foro. Idem ad Atticum, In hac solitudine careo omnium colloquio.

Et cum ponitur pro inter.

Cicero de Amicitia, Hoc primum sentio, nisi in bonis amicitiam esse non posse.

SVB.

SVB ferè accusandi casum postulat. *pro Circiter, Per, Paulò antè: denique cum tempus adsignificat.*

Pell. Civ. 1. *Utr. Sub vesperum, sub noctem, sub locis*
Bell. Pun. 2 *tum, sub idem tempus hæc gesta sunt. Caesar, Pompeius sub noctem naves solvit. Livius, Sub equestriis finem certaminis, coorta est pedum pugna.*

Item pro post:

Lib. 10. *Cicero pro Plancio, Sub eas litteras statim recitæ sunt tuæ.*

Et cum verbis motus.

Utr. Clodius se sub scalas tabernæ librariæ conjecit. Nix sub aspectum & tactum ca-

Cam ver
Utr. Confect
mine p

SVper, accu
Utr. Sub
cum motus
Sedeo super la
caput.

Item cum
Super cenam
Præter:
Super cenam
militi.

Vtra: ut
Erant super m
gulo.

Ablativo
ponuntur,
Cic. Att. Hac
Et inter
xiat apud p

Hic tamen
Cic. noctes.

Cum verbis quietis ablativum petit.

Et, Confedimus sub umbra platani. Sub nomine pacis bellum latet.

SVPER.

Super, accusativo servit cum præpositione Subter contraria est, maxime cum motus significatur: ut,
Tegula cecidit super saxum. Tegula cecidit super saxum.

Item cum significat Inter: ut,

Super cenam, occisus est.

Præter: ut,

Super cætera scelera hoc etiam facinus commisit.

Ultra: ut,

Erant super mille imperatores imperante Augusto.

Ablativo adjungitur, cum pro De, ponitur: ut,

Et. Att. Hac super re scribam ad te R. regio. Lib. 16.

Et interdum cum verbo quietis maxime apud poetas.

Virgilius Eclog. 1.

Hic tamen hac mecum poteris requiescere nocte. Fronde super, viridi,

T 3

Multa

Variu-
sus præpo-
sitionum
In, Sub,
Super.

AVLTo latius patet harum trium præpositio-
num usus, nam dicimus vivere in diem, id est
presentis diei tantum rationem habere: scriber
Epigramma in aliquem: quod modò laudem
modo vituperationem adsignificat. Hæc in re-
tuam sunt, hoc est, utilia. Sub hæc re pacis, sub
umbra fœderis, id est præteritū pacis. Sub pæn-
mortis, Sub bæsa. sub coronâ venire. Sub cont-
i Claud: Casa cap. 43. & in Nerone Claudi-
cap. 54. Sub exitu viæ dixit, pro sub exitum.
SVPER frequentissimè cum verbis quævis acci-
sativo servit. Cicer 2 de Leg. Demetrius super
terre tumulum noluit quicquam statui, nisi Cœli
meliorem. Idem 2 de Finib. Et velle imprudenter
super eam assidere. **SVPER** pro Vltra præcipue
reperitur apud Suetonium in Augusti capite 3.
Ordinem Senatorium affluere in de, ornari, &
condita turba, erant enim super mille. &c. ad in-
dum pristinum, & splendorem redegit. Et in Jul-
Casar. cap 34 Vêteranis legionibus prædæ num-
in pedes singulis super bina sestertia acce-
it. **PRO PRÆTER**. Idem in Claud Cas capite 4.
Quam cum comperisset super catenâ flagitia, &
dedecora, Caius Servilius etiam nupsisse supplicium
fecit.

PONITVR & pro Inter. Plinius ad Sæmproniu-
Rufum libr. 4. De huius nequitia. sanæ viri argu-
sententijs in commune omnes super eam
quebantur. Neque Peracta canagigantia

quid loquimur
qui ad
inam Terentii
inter se, ph
si, huius, quid t
omnifan. & 3. Su
am in Liber.

voret, fers
ave quietis
int.
Cicero Tufi Pl
ban super pax
INTERDUM,
habet.

cum tamen
Ere libet su

PRÆP
IN

PRÆP
verbum

ero Atticus,
in debes. Id
ons recuperat
en bus, & am

quigò loquimur, sed inter cenam, ut solet Cicero
 qui ad Quintum Fratrem lib 3. Hic inter ce-
 nam Tironi dictum, ne mirere alia manu esse, &
 inter scyphos. Treb. lib 7. Illuſeras heri inter
 scyphos, quod dixeram, &c. Curia lib 7. Super
 cenſam; & 8. Super vinum & epulas dixit. Sue-
 tonius in Tiber. cap 53. Inter cenam

SVBTER.

Verer, fermus accusandi calum poſcit
 tve quietis, seu motus verbis adun-
 tur.

ecero i Tuſe Plato iram in peſtore, cupidita-
 tem ſubter præcordia locavit.

INTERDUM, apud Poetas poſſimum, ablativum
 habet. Virgil. l. 8.

-- cum tamen omnes

Ferre libet ſubter denſa teſtudine caſus.

PRÆPOSITIO VERSA

IN ADVERBIUM

PRæpoſitio, cum calu privatur, in ad-
 verbiu migrat.

ecero Attico, Tu adventare, ac propè adſſe Lib 4.

n debes Idem pro Flac Multis poſt annis pe-

nia recuperata eſt Idem de Natura Deorum, Lib. 2.

ſibus, & animo ea, quæ extra ſunt, percipimus

Preposi-
tiones
transcun-
tes in ad-
verbia,

Huius generis sunt *Antè, Contra, Circà, Cum, Circiter, Extra, Intra, Infra, Post, Pro, Pone, Ultra, Usque, & nonnulla alia*. Cicero *14. Id ipsum quod me monuit, quicquid adeum scripseram: exempla passim sese ipsa int-*
dunt.

PRÆPOSITIONES ALIÆ PRÆPOSITIONIBUS PRÆ- POSITÆ.

Præpositiones nonnunquam aliis præpositionibus præponuntur.

Lib. 3.

Lib. 1.

Cicero *ad Atticum*, Tui esse volo usque ad præd-
die Kalendas Maias. Idem *ad eundem*. Idem
Fratre nuntij nobis tristis, nec varijs conerunt
ante diem Nonas Junias, usque ad præd-
das Septembris.

Usque tamen fere alteram præpositionem desiderat.

Lib. 2:

Idem *in Ferr.* Maximis in laudibus usque ad
mā senectutem summa cum gloria. Idem
Cicero *de Natura Deorum*, Usque a Iulio Cæsare
rasti sententias Philosophorum.

Nisi præponatur nominibus op-
dorum.

Lib. 6.

Idem *in eundem*, Sacerdotes usque Enniam præ-
fecti sunt. Terent. *Ad. ph.*
-- Miletum usque conjecro?

Idem Eunuch.

Lib. I.

Ex Ethiopia uque huc.

Ubi quando etiam cum proprijs oppido-
 propiuntur. ad eum propositum admittit.
 Namque pro Deo: qui magnificentissima dona uis-
 Nuntiam misit. Atque his similia exempla
 uentes Cicerone Attico lib. 2. Comitia Brutus
 Archilochis edicto in ante diem. Kalend.
 unum quatuor Novemb. distulit.

Terent. Adelph.

-- Ex aduersum est fabrica.

Plin. lib. 11. cap. 16. Cuius id maxime Ar-
 exortu a pridie Idus Septembris. Locus 1.
 one, In capite ad meridiem uertus conside-
 7 Terr. At cum in Ital. ab inuicem propi a
 a. tamen in Italia non sunt. Laus enim
 propositiones adhibetur. ceterum pro
 tionibus adhibetur. Donatus 2. de uerbo, tra-
 tio, inquit, si propositum adhibetur non apponit-
 ur, quoniam si propositum adhibetur, de uerbo de-
 bere. Si ex hoc, ad q. 2. ad hunc, de hoc tan-
 on. nam propositum uerbum situm a uerbo pro-
 positionis, Nonne tamen Laus est. De Ro-
 ORVM INDACINE. inquit, Omnes autem
 uni negant. si loqui, propositum addi u-
 ere. sed autem tamen propositum, quod est. Cui-
 de Republica lib. 6. Omnes in Romanis,
 propositum est. et multitudine, et uerbo, si propositum
 non esset ornatum.

Uque cu
 proprijs
 oppidoru
 alteram
 admittit
 propositi-
 tionem.

Nota.

TS

CON.

CONSTRUCTIO ADVERBII.

BII.

NOMINATIVVS POST
ADVERBIVM.

EN, Ecce, nominandi, seu accusa-
casum admittunt:

Cicero pro Dejo En crimen, en causa,
Plautus Amphit.

En testum, en regulas, en obdultas fores
cero in Verrem, Ecce nova turba, atque nova
dem de Finibus, Ecce miserum hominem, si
sumum malum est.

EN, cum exprobrando, tum indicando, utrum-
casum admittit: Indicando,

Virgilius l. 2. Aeneid.

En Priamus.

Idem in Daph.

--en quatuor aras.

Plautus Amphit.

Exprobrando.

En regulas.
Cicero pro Dejo: En crimen, en causa, cur re-
fugit? tuus, dominum servus accuset? Seneca
Agamemnon A. 2. En Pavida hostem Arvid
rois tamen nondum legi, quod meminere
cum accusativo, indicando, seu exprobrando.
Ecce cum accusativo sepe repert.

Lib. 16.

Lib. 2.

Terre

ADVER Terent Adolph: Act: 5. scen: 5

Ecce me, qui id faciam vobis.

Plautus Pers

S POST Ecce me, nunquid moror?

Idem Menæch.

Prædixi in navi, inde huc sum egressus, te con-
vini, ecce renz.

PONITVR & dicitur tibi, non sine lepore: Ecce Davi

ad Act: 1. 2. Cuius huc maxime scribere rem, vis etiam

tibi Sebofus. Idem 3 de Offic. Ecce tibi, qui apponi-

populi Romani, dominusq; omnium gentium tur-

concupieris

GENITIVUS POST

ADVERBIUM.

Atis, abundè, aff. tum, parùm, instar,

parum, ergo, pro causa, genitivum

aut post. ant.

ter. Phorm. Suis iam verborum est Ci-

ne Clir. Placito mihi unus est omnium.

2. Victoria navis ergo, in unum diem sup. Bell: Macca.

pro decreta est

NTILIANVS pro Scidiat: Satis abundè,

parum est.

Plautus Bicch:

chi divitiarum affatum est

est in Cui: Satis eloquenti, sapientiæ parum

AR quis parationum mensuram, significat

Cicero.

Tere

*Cicer. Attic. 10. Ea vero epistola, que volu-
nis instar erit, saepe legenda, sicuti facio. De
militudinem, effigiemq. Præm. lib. 11. cap.
Ruente ceras fulcrunt pulcrum iactar. Gell.
10. cap. 13. Partem hominum voverunt, pler-
dicitur, quod significat, Pars hominum voverunt,
est, Quidam homines. Nam partem hoc in
adverbium est, neg. in casus inclinatur, H
le, & alia eodem capite. Hæc adverbia
omnia partes nominativi agunt Cic. 2. de
Sed eorum partim in pompa, partim in acie-
stres esse voluerant. PONUNTUR & accus-
loco. Idem in Pisonem, Cum partim eius
profunda libidines devorassent. Idem 1. in
Uti ad dicendum temporis satis habere possim.
ron. in C. Cæsar. Se jam pridem potentia, glo-
abundè adeptum Multum. paulum, tam
quantum, & cetera hujus generis, inter nomi-
substantiva relata sunt.*

Adverbi-
a quædam
agunt par-
tes Nomi-
nativi.
Item Ac-
cusativi.

ADVERBIA SUPERLATIVA.

Item adverbia superlativa à nomi-
bus oria.

*Cicero de Clar. Maximè omnium nobili-
græcis litteris studuit. Idem ibidem, Sæpius
audio illum omnium ferè oratorum latinè lo-
legantissimè.*

ADVE

ADVERBIA LOCL.

Bi, ubinam, ubicunq; ubivis, quovis, quoquò, nusquam, gentivos trarum; Gentium, eleganter admit-

ter. *Attico*. Quid ageres, ubi terrarum es? *Lib. 7.*

aspicabar quidem. Terent. Adelpb.

-- fratrem nusquam invenio gentium.

citur & longè gentium.

Attico. Tu longè gentium abes.

Lib. 5.

Huc ipeclant adverbia, Eò, Huc.

Eò consuetudinis adducta res erat, ut *Bel. Pù. 5.*

cunq; noctis tempore sibilo dedisset si-

Lib. 5. C67

am, porta aperiretur: *Seneca*, Eò scelerum

Lib. 6.

ventum est, ut parvicide pater adsit. *Currius*

enim malorum ventum est, ut verba mea-

tempore & *Alexandro* excussem, & *Anti-*

Plautus Asin.

perij ego oppidò nisi Libanum invenio, jam u-
bi est gentiam.

er. Catil. O Dii immortales ul inam genti-
sumus? Idem 2. Philip. Qui ubicunq; terra-
sunt, ibi est omne Reipub. presidium.

Terent. Heecr.

ui quantò fuerit praestabilius ubivis gentium
agere eratem.

Idem.

Idem Heaut:

Abea prius quovis gentium.

Plautus Mercat

*Mens mihi illam querere, quoquo hinc ab**Haec est gentium.**Curt. lib. 5. Sed eo rerum ventum erat, ut ja
periculosum esset non credere suis, quam de capi*PRIDIE, ET POSTRI-
DIE.PRIDIE, & postridie & genitivum,
accusativum casum petunt.

Lib. 11.

Lib. 3.

Bell. Gal. 1.

Lib. 16.

*Cic. Attic. Pr. die eius diei venit Idem**pio, Pridie nonas Junij cum esset Brundisij,**Cesar Postridie eius diei, Cesar praesidio in**castris, quod satis esse visum est, reliquit. Cic.**Attic. Postridie iudos Apollinares*

Adverbiū

Tunc ra-

rō admit-

tit geniti-

vum tem-

poris.

ADVERBIUM Tunc, genitivum temporis

*mutu, qui tamen vero apud idoneos reperit**Justin. lib. 1. Sed de gente obscura tunc tem**Perfarum regi Cambysi, medicum viro, &c.*DATIVVS POST AD-
VERBIUM.QVædam dandi casum petunt
re eorum unde deditur
Congruenter, convenienter, q; nat

vive

vere: dicere convenienter rationi.

quam alicui ires, procedere, prodire.

Nam congruus, convenient, obvi-
dativo gaudent.

ero de Finibus, Non quæro. quid dicat. si quid Lib. 2.

convenienter rationi possit. & sententia sua ducere.

m, Casari ex Hispania redeunti obviam con- Philip. 2.

mè processisti, Plinius, Patroni sapientia anti- Lib. 7. cap. 10.

Dionysius vitatam navem misit obviam.

ACCUSATIVVS POST ADVERBIUM.

Propius, proximè, accusandi casum
exigunt.

Epist. ad Olla. Cur castra longius adver-
torum castris, & propius urbem inven-

Idem in M. Anton. Brutus operam dat, ut Philip. 10

sus cupijs quam proximè Italiam sit.

Itæ duo casum propositionis habent, unde,

est. Livius 2. ab Urbe, Invenio apud

dam, idq. propius fidem est, &c. ILLUD verò

dem. 4. Capuamq. ab duce eorum Capye, vel

propius verò est, è campis: i agro appellatum:

est, nam propior, & Propius dativum ha-

Idem 3. bell. Pun. Fama tenuit, que propior

est, haud, lus ju. se modio. JUNGITUR Pro-

pius

Propius *præ* al. quando cum præpositione A, Cicero 1. *præ* tempore?
 dum præ Nat. Sic hæc alia *præ* prius a terris moventur, *præ* tempore?
 positione remotius. Senec. Epist. 121. Quotidie *præ* *præ* tempore?
 A. ultimo statum. In illo Vergilij 1. Georg.

-- propius stabulis armenta tenerent:

NOTA.

videtur desiderari præpositio A. Dion. c. des. *præ* tempore?
 mat esse dandi casum, & fortasse rectè: *præ* tempore?
 Trepior, & Propius, & Proximus dantur *præ* tempore?
 nemini mirum videri debet, si inde facta *præ* tempore?
 bra Propius & Proxime eundem casum sub *præ* tempore?
 dicent. CVM tamen hæc duo cum verbo *præ* tempore?
 DENDI junguntur, eujusmodi sunt illa C. *præ* tempore?
 loca, 1. de Nat. Ad similitudinem enim *præ* tempore?
 prius accedat humana virtus, quàm figuræ *præ* tempore?
 ad Brut. lib. 11. Ego huic tuæ virtuti proxime *præ* tempore?
 cedo: casus potius a verbo, quàm ab ad verbo *præ* tempore?
 det, nam sine ipsis eisdem habet. Idem 5. *præ* tempore?
 Si tibi ad aurem accessisset, & dixisset. Ap. *præ* tempore?
 de strare, te sibi esse socium. Livius 4. bell. *præ* tempore?
 Accedere manibus. Cicero in Pison. Non *præ* tempore?
 accedere ad ludos.

ABHINC.

Abhinc, verbis præteriti tem *præ* tempore?
 junctum accusativum seu *præ* tempore?
 vum postulat. *præ* tempore?
 Cicer. in Ver. Horum pater abhinc *præ* tempore?
 viginti annos est mortuus. Idem pro *præ* tempore?

Lib. 4.

Quo tempore? Abhinc annis quindecim.
Nondum hoc adverbium cum verbis futuræ
temporis copulatum reperi auct idoneos auctores.

ABLATIVUS POST
ADVERBIUM.

Comparativa Ablativo gaudent.

*tem, quamplur. 2 Invent. Lacryma nihil citius arefcit.
pau. certo Idem ad Ciceronem, Nemo est, qui tibi sapientius
ut illis Cit adere possit te ipso. Terent. Hecyr. Dies trigin-
nem enim De, aut plus eo in nati fui. Idem Haur. -- annos
quamplur. xaginta natus est, aut plus eo, ut conycio. Plini-
tutus proxm, Minus quinquennio est quod prodire, que vo-
no aduerbi*

PLVS, amplius, minus, modò ab'ativum ba-
nent, ut docent allata exempla, modò sine casu po-
nuntur, sed subauditur conjunctio Quam.

Lib. 2

Lib. 17. c. 17.
Plus, am-
plius, mi-
nus, abso-
lute po-
tuitur.

Terentius Adelph.

omni misero plus quingentos colaphos infregit.
 1. 4. bell. Gall. Quum ipsi non amplius quin-
 tos equites haberent. Idem 3. bell. Civil. In
 praelio non amplius ducentos milites desideravit
 enim accusandi casus ab adverbys reguntur
 à verbis Infregit, Haberent, Desideravit. VI-
 NTVR Et nominandi casus cum his adverbys
 reguntur, cum à verbis pendent. Caesar 7. belli Gall.

Eo die milites sunt minus septingenti desiderati.
Idem lib. 5. ejusdem belli Gall. Naves amplius
octingente uno erat visae tempore. ILLUD Livij,
Paulo plus viginti millium alius exercitus fuit: ea
forma loquendi videtur dictum esse, qua illud e-
jusdem lib. 7. belli Maced. Regia classis septem
et triginta majoris formae navium erat. Ibidem,
hostium classis unde nonaginta navium fuit Qua-
re non video, cur ablativus, Numero. subaudi-
tus sit. CUM eisdem adverbis jungitur accusati-
vus ac ablativus casus, mensuram significantes, ne-
que ab ipsis reguntur, sed casus sunt communes Vo-
catur: Ita à pariete distent, ut ne plus pateant pal-
ladium. Idem Ne plus pedes binos distent. Livij
de bell. Maced. Aberrat eorum acres paulo plu-
s quingentos passus. Idem de bell. Pun. Nunquam
vix minus quatuor pedes alta jacuit. Cæs. At illi
amplius quingentis in locum parent.

Cū plus,
amplius,
minus, jū-
gūtur ac-
cusativus
vel ablati-
vus men-
suræ.

ADVERBIA LOCI.

Adverbia, quibus interrogamus, sunt
hæc, Vbi, unde, quò, quorsum.

HIC, ISTIS, ILLIC,
ET CÆTERA.

Ad interrogationem Vbi redduntur
hæc, Hic, istic, illic, ibi, inibi, ibide

ibi, alicubi, ubi-
vis, ubicunq;
foris, nusquam.

Item, suprà, infra,
extrà, cūm fiant
Cicero ad Torquatum
quam ibi, ubi est,
Hæc dicuntur ad
runtur ad quietem:
bi, ac ubi usque
quæ quietem refer-
dantur. C. et. 1 de
ngram, sive in qua
quam consilio, aut

HINC,
C

Ad Vnde red-
illinc, inde,
libet, undevis,
undequaue,
micos, comin-
regre, intus, fo-
Ter. Heant. Vide,
Hæc appellantur
feruntur ad motum

alibi, alicubi, ubique, utroque, ubiliter,
ubivis, ubicunque, passim, vulgo, intus,
foris, nunquam, longè, peregrè.

Item, suprà, subter, infrà, antè, post,
extrà, cùm fiunt adverbia.

Cicero ad Torquarum, Nemo est, quin ubivis, Lib. 6.
quàm ibi, ubi est, esse malit.

Hæc dicuntur adverbia in loco, sex quo refe-
rantur ad quietem: quibus Nuncubi, necubi, sicu-
bi, ubinbi, usquam, usquâ addi possunt, quæ quan-
tis ad quietem referantur, tamen ad Veri non red-
duntur Cicer. 1. de Leg. Siue est illa lex scripta
usquam, siue usquam. Idem 2. Offic. Nec est us-
quam consilio, aut auctoritatis locus.

HINC, ISTINC, ET CÆTERA.

LOCI.

interrogamus, su-
periorum.

ILLIC, R. A.

Vbi reddunt
ibi, inibi, ibidem,
all

AD Vnde redduntur hæc, Hinc, istinc,
illinc, inde, indidem, aliunde, unde-
libet, undevs, undique, undecunque,
undequaque, alicunde, utrinque, e-
minus, cominus, supernè, internè, pe-
regrè, intus, foris.

Ter. Heant. Vide, ne quò hinc abeas longius.

Hæc appellantur adverbia de loco seu quo re-
feruntur ad motum è loco: quibus Accedunt Si-
V 2 cundo

cunde, necunde, undeunde, intrinsecus, forinsecus, extrinsecus, funditus, radicatus, scriptus.

HUC, ISTUC, ET CÆTERA.

AD Quò redduntur hæc, Huc, istuc, illuc, eò, eòdem, illò, aliquò, aliò, neutrò, utroque, quoquò, quocunque quovis, quolibet, intrò, foras, peregrè, longè, nusquam.

Terent. Hecyr. Abi Parmeno intrò, ac me venisse nuntia.

Hæc appellantur adverbia ad locum, sive quæ ad motum ad locum referuntur: quibus adjungi possunt, siquò nequò quopiam, usquam. Cicero l. Philip. Nec verò usquam discedebam.

HAC, ISTAC, ET CÆTERA.

AD Quà redduntur hæc, Hac, istac, illac, aliquà, qualibèt, quacunque.

Terent. Eunuch. Plenus sum rimarum, hac illac perfluo.

Hæc vocantur adverbia per locum, sive quæ referuntur ad motum per locum: quibus, siquà, nequa, addi possunt.

HOR.

HORSUM ET

AD Quorsum
versus, red-

horum, illorum,

sarium, dextror-

varum, prorsum,

vel introitus, re-

quoquovertum

Terent. Phorm. Ho-

Sex ego te totas Pe-

reddam, resursum

UT, PRO
2

Vt pro Postquam

Cicero Attic. Vt a-

pretermissi diem, qu-

darentur.

Item pro Quo-

admiratione.

Idem ad eundem,

am, & incredibil-

Eunuch. Ut falsus e-

, ET

, Huc, istuc,
aliquid, aliud,
d, quocunque
oras, peregrinè,

intro, ac me ve-

ad locum, sine qua
quibus adjuvat
quam. Cicero.
ebam.

, ET

, Huc, istuc,

, quacunque,
marum, hanc il-ecum, sine qua
m: quibus, signa-

HOR

LIBER II.

209

HORSUM, ISTORSUM,
ET CÆTERA.

AD Quorsum, id est, quem locum
versus, reddantur hæc, Horsum, i-
storsum, illorsum, aliorsum, deorsum,
sursum, dextrorsum, sinistrorsum, iz-
vorsum, prorsum, rursum, introrsum
vel introrsus, retrorsum, vel retrorsus,
quoquo versus, vel quoquo versus.

Terent. Ph. m. Horsum pergunt. *Idem ibidem.*
Sex ego te totos Parmeno hos menses quietum
reddam, ne sursum, deorsum curfices.

UT, PRO POSTQUAM,
QUOMODO.

UT pro Postquam, Indicativum petit.

Cicero Attic. Ut ab urbe discessi, nullum. *Lib. 7.*
pretermissi diem, quin aliquid ad te litterarum
darem.

Item pro Quomodo cum quadam
admiratione.

dem ad eundem, Eneus noster, o rem misere. *Lib. 7.*
am, & incredibilem, ut totus jacet? Terent.
unuck. Ut falsus est animi.

VT.

V 3

Post

Post has voces Aded, ita, sic, tam, talis, tantus, tot, fere nunquam ponitur Quod, sed, Ut, cum subiunctivo.

Cic. pro Rob. Adeone hospes huiusce urbis, adeone ignarus es disciplinæ, consuetudineque nostræ, ut hæc nescias? Idem i. Tuscul. Non sum ita bebes, ut ista dicam.

ANTEQUAM.

Antequam, tum indicativis, tum Coniunctivis jungitur.

Terent. Andr. Experiri omnia certum est, antequam pereo. Cic. pro Muren. Antequam pro Murena dicere instituo, pro me ipso pauca dicar. Idem in M. Anton. Antequam de Repub. P. C. dicam ea, que dicendi hoc tempore arbitror: exponam vobis breviter consilium & profectum, & reversionis mea.

Philip. 1.

PRIUSQUAM.

Priusquam iisdem modis gaudet.

Cic. in M. Anton. Priusquam de Repub. dicere incipio, pauca querar de hesternæ M. Antonij injuria. Idem pro Mil. Præclare vixero, quid mihi acciderit, priusquam hoc tantum me videro. Sal. Priusquam incipias, consilio: & his consulueris, maturè factum opus est.

Philip. 1.

Bell. Catil.

NE

NE,

NE, (subiunctivo) pronibemus

Terent. Eunucli N

me. Locius, Ne ioc

hore de deris discer

Petit & imp

Poëtas.

Plautus, Persi, ab

Ne fugite huiusmodi

QUINTILIANVS

mo agit, Et Ne, en

tamen dicat pro ill

Idem in eadem vult

terius tetandi.

Oratores impera

trem, inquit, libe

illam tuere, defend

gulators, Cic. 2. a

præter idæa maris

NE, hoc est,

præpositum

coniunctivum peti

Terentium Adelphi.

LIBER II. 311
NE, VETANDI.

NE, subiunctivum petit, cum aliquid prohibemus.

Terent. Eunuch. Ne post conferas culpam in me. *Livius,* Ne tot annorum felicitatem in unius hora dederis discrimen. *Bel. Punitio*

Petit & imperativum maxime apud Poetas.

Plautus, Persa, abi, ne jura, satis credo. *Virg. Lib. 7,* Ne fugite hospitium, neve ignorete Latinos.

Quintilianus lib. 1. cap. 5. libi de solacis. **NOTA.** mo agit, Et Ne, inquit, & Non adverbia: qui tamen dicat pro illo, Ne feceris, Non feceris, in idem incidat vitium: quia alterum negandi, alterum vetandi. Hec ille. *Vivuntur interdum & Oratores imperativo. Idem 6. Declam. Ma-* Oratores
rem, inquit, ubi per hac merita commendando, tu interdū
illam tuere, defende, ama, ne relinque: Et Le- dant im-
gislatores, Cic. 2. de Leg. Ne cogito quis stupem perativū
præter Idea matris famulos, eosq. iustis diebus. particulæ
Ne.

NÆ.

NÆ, hoc est, profecto, pronomini-
bus præpositum, Indicativum vel con-
iunctivum petit.

Terentius Adelph. Næ ego homo sum infelix.

V

Q

N

Philip. 1.

Philip. 1. Cicero in Antonium, Ne tu si id fecisses, melius
fama tua consuluisse. Idem 1. Fuit. Ne ille videretur
sapiens latius ex his tenebris in lucem illam ex-
cesserit.

PER, PER QVAM &c.

PER, perquam, sanè, valdè, oppidè
in primis, cum primis, apprimè, ad
modum, vehementer, & alia id gen-
ferè positivis gaudent.

Lib. 2c

Lib 2.

Lib 14.

Cicero de Finib. Hæc quidem est perfacilis, & perexpedita defensio. Idem de Orat: Quod mihi quidem perquam puerile uideri solet. Idem a Terentiam. Sin ad nos pertineant, seruirent, praequam oppidò pauci. Idem in Verrum, Philodamus erat in primis inter suos copiosus. Idem eundem, C. Mustius homo cum primis honestus.

QUAM, AFFECTIBUS
SERVIENS.

QVàm, cùm admirationi, commisc
rationi, atq; interrogationi cum ac
miratione petimur servit, positivè
jungitur, ut Quàm multi avaritiæ stu
dent.

Heu quàm fallaces sunt hominum spes, quàm

101102

et fecisses, meliores cogitationes. *Cicero de Amicitia. Quam*
lib. 12. c. 17.
 i. Tule. Ne ille ultra, que nostra causa nunquam faceremus, fa-
 m autem illam ex-
 mus causa amicorum. *Quintilianus, Quam mul-*
 , modo, peno omnia tradit *Varro.*

AM &c.

QUAM, PRO QUANTUM,

valde, oppido
 s. apprimis, ad
 & alia id genu

Quam pro Quantum positivis prapo-
 sponitur.

cer. *Trebatius, Quam sint morosi qui amant* Lib. 7.
 lex hoc intelligi potest. *Quam* gratum hoc
 unus fore patri tuo arretaris? Nescis quam sint
 i, qui suis cupiditatibus fervunt.

EXCEPTIO.

Quam pro Quantum, cum verbo
 Possum iunctum, superlativis ad-
 agitur.

ero *Catonis, Quam potui maximis itineri-* Lib. 15.
 s ad Amanum exercitum duxi. *Idem de Na-* Lib. 2.
 a *Deorum, Arce vidos conthunt, eoque quam*
 sunt molissimè substernunt.

CTIBUS

S.

oni, commise

rationi cum ad

ervit, positiv

atavaria ita

nam ipes, quia

inane

QUAM, UT.

Quam, ut, eleganter comparativa se-
 quitur.

ero *de Orat. Hoc altius est, quam ut nos hu-* Lib. 2.
 strati suspicere possimus.

V s

Quam

QUAM, PRO VALDE.

QUAM pro Valde, superlativis et
quantissimè adjungitur.

Lib. 13.

Cicero Valerio, Vehementer te rogo, ut ex
ut ex hac commendatione mihi Cuspi-
quàm maximas, quàm primum, quàm tan-
timè gratias agat.

TAM QUAM.

TAM, & Quàm positiva frequen-
tissimè, superlativa rarius, comparati-
vissimè copulant.

Cicero in Orat. Nemo orator tam multa, n-
græco quidem otio, scripsit, quàm in-
sunt nostra. Sausst. Quam quicquid pessime
tam maximè intus est. Ter. Heaut. — nam
dolescens quam minima in spe situs eris, tam
limè patris pacem in leges conficiet suas. Cic.
Dejer. Per dextram te istam oro, quam regi-
potaro hospes hospiti porrexisti: istam, inquam
terram non tam in bellis & in præliis, quàm in
missis & fide firmiorem.

Ponitur interdum, tam, separatim cum su-
lativo.

Philip. 12.

Cic. in Antonium, Non erat vestris tam gran-
tu, tamq̃, multo judicis, ignominijq̃, conat-
CONS

CONSULTO quas

17. 10. 10 bell. Mac-

yn. sicut Plin. lib. 2

er. Colum. lib. 3. ca-

Cur. lib. 4. P

Quam tam q̃

quam quantum ca-

in hujus generis ex-

ent. Quam pro h-

exat; tamen se res li-

rimas, interit, possi-

quon verbum To sum-

genere loquendi,

li: locus ille Cicer-

um vira, quam q̃

am. longe alibi

non videtur: quom-

na. Itaq̃, ex hoc lo-

que erit P. Plin. erit

cap. 23. cum p̃p-

um viraq̃, quam e-

quis quàm impetore d-

est a t̃ivum cas-

adjungitur, ut

nam Romanorum,

nam.

Quam pro Valde

admittere. Ide-

qui vide, inquit, in

VALDE.

(superlativise-
tur.

per te rogo, ut cu-
ne min. sup.
mem. quam fa-

AM.

iva frequent
ius, comparat

or tam multa, n
fuit, qualem
quaque sine

neat. nam
sepius erit, tam
fuit, huc Cic.

nam regi
inquam
prae, quam in

separatim cum su-

cebris tam grat
onomini, con
Cons

CONSULTO quae rari sunt praetermittimus.
v. lib. 10 bell Maced Per difficillimum ad-
m, dixit Plin lib. 2. cap. 54 Per plurimum re-
et. Colum. lib. 3. cap. 20 Per paucissimis agri-
tis. Curt. lib. 4. Perquam maximo exercitu
multo. Quam cum affectibus servit, potius Val-
quam quantum videtur significare, unde qui-
m huius generis exemplis contra Laurentium
ent, Quam pro Valde etiam p. servit jungi
unq; tamen se res habeat, cum affectibus, ut
amys, inseruit, posuit adheret. Posuimus
cum verbum Possum, quod Valeo. Quia in
genere loquendi, non videantur perinde u-
na: locus ille Ciceronis Philo. 3. Sed reliquum
sum vira, quam quidem possum colere per-
agam: longe aliter legitur, Sed reliquum
hinc videtur: quem quidem colere per-
nam. Itaq; ex hoc loco probari non potest, quam
a verbo Possum. etiam posuit ad hanc Plin.
18 cap. 28. cum posuit iunxit, Tanta lute-
um occasio, quas equidem milibus agrestibus
ocijs quam potero dilucide atq; perspicue.

PERLATIVUM casum fere non habet, cum ci-
am adiungitur, ut Cicero, hinc quamci-
nus Romanorum, vel inter Romanos, valeo
manus.

Quam pro Valde, interdum posuit cum vi-
ur admittere. Idem i. de Orat. Tum am-
qui vide, inquit, in officio et opera quamci-

Quam ab-
fectibus
lervitius,
Valde si-
gnificat.

Quam p
valde. n.
tendit p. q
am
tivu ad-
mittit.

mai & levi, quando plus adhibeatur diligenti-
quàm in hac re, quam constat esse maxima-
dem in Bruto, Itaq; prima causa publica pr-
so Roscio dicta, tantum commendationis h-
ut nonnulla esset, quæ non nostro digna par-
videretur: deinceps inde multa, quas non
gener et elaboratas, etiam quàm elucubrata
rebamus. Idem 4. Verr. Ecerunt aliqui
quàm multa: cur in hoc uno crimine, isto
defensionis uteris? Nisi in his etiam locis
esse Auslaret TAM, Quàm pro Tanto, Quan-
ro repertiuntur comparatio juncti.

Virgilius 7.

Tam magis illa fremens, & tristibus
flammis.

Nota.

Quàm magis effusio crudescunt sanguine pug-
Tam, Quam, cum superlativa procedunt
adverbis, Vt, Ita, ponuntur: sic enim Salsus
cus exponi potest, Vt quisque pessimè fecit, ita
ximè curus est.

ADVERBIA IN VM.

Adverbia in Vm, positivis gaudent
ut parum, multum, nimium, tantum,
quantum, aliquantum.

Lib. 10.
Lib. 2.

Cicero Attico, Parum firma sunt, quæ de fir-
meo scribis. Idem in Rull. Socrus hujus, vir
rum bonus est. Idem de Finib. In rebus aperta
nimium longi sumus.

idem Cicero ad Luc-
tæ, ita arg. cono-
Semper aliquan-
tate, junxit tam con-
tamin est ad rem co-

ADVERBIA

adulo Nimiò, A-

Quò, Multò, Ho-

ativo adherent-

pro de Offic. Quicquid

indomilius gera-

pro corpori solum,

et non, atque an-
erit, cerè hoc ma-

sonet, quò maturius

ma et olus esse not-

scit soleo, paulo

APPEN

Itò etiam superla-

vero in Verem, C-

ta est, dum illang-

ò molestissima.

Item LONGE

Id in Bruto, Longe

ad hoc ut diligenter DEM Cicero ad Luceium lib. 5. Aliquantu-
latifecta arg. convulsa. Plaut. Bacch. Cre-
midis et aliquantulum soror. Terent. in
Treb. junxit eam compansivo, ejus frater al-
timum est ad rem avidior.

VERBIA O, FINITA.

Aulò Nimic, Aliquantò, Tantò, Eò,
Quò, Multò, Hoc pro Tantò, com-
parativo adhaerent.

ro de Offi. Quamto superiores sumus, tan- Lib. 1.
 os submilius geramus Idem de Amic.
 vero corpori solum subveniendum est, sed e-
 menti, atque animo multo magis. Plancius Lib. 10.
 roni, certe hoc malum habes testimonium a-
 mei, quod maturius tibi, quam ceteris con-
 nea volui esse notum Luceius Ciceroni, Ego Lib. 7.
 ficut soleo, paulo etiam deterius quam

LV VM.

APPENDIX.

oſtendis gaude | tō etiam ſuperlativis additur.

Lib. 2.
cero in Ferrem, Cùm omnis arrogantia
a est, tum illa ingenij, atque eloquentiæ
molestissima.

Item LONGE pro Valde.

in Bruto, Longè post natos homines

Improbissimus C. Servilius, sed peracutus.

Facile, cum, Sine dubio, Sine loco
controvertia significat, superlativis gaudet
aut ijs, quæ coram vim habent.

Idem pro Rab. Postb. Virum unumtorius
cuius facile doctissimum Platonem, in ma-
gis periculis insidiusquo versatum esse ac-
cipimus Idem pro Sexio Roscio, non solum mo-
cipij, verum etiam eius vicinitatis facile prin-

Idem pro Cluentio, Regionis illius & vicinitas
virtute, existimatione, nobilitate facile prin-
cipij. Quintilianus, In affectibus verò cum omnibus
rum, tum in ijs, qui miseratione constant, fa-
cipimus.

LONGE pro Multo, etiam jungitur com-
pares, Virg. 9. At pedibus longè melior Lycus
Valde jungitur & ijs nominibus, quæ vim su-
tati habent. Cic. Bruto lib. 13. L. Cassius
Petrus longè princeps municipij Lucensis. Idem
4. Verr. Longè primus civitatis est Epicuri
PRÆTEREA nominibus quæ diversitatem dis-
tinctionemq; significant, ut Longè alius, dis-
tinctus Idem pro Font. O Fortunam longè
sparem M. Fontej. ITEM adverbis, Aliter
cus, ante, post, & verbis Antecello, præsto,
pono, quæ adverbium Multo etiam admittit
juri injuriam faciamus. Quoniam quæ ad-

sed peracutus,
dubio, Sine con-
parativis gaudet
habent.

unumotius gaudet
ationem, in ma-
perlatum esse ac-
t. non solum mi-
nistris facit primi-
tibus & tunc
tante facile primi-
tibus omnibus
tunc constans, fa-

am ungitur comp-
me meum Lyco-
vum, qua cum op-
to. 12. L. Castor
p. Lucens. I-
tamen est Epico-
dite sitem des-
Longe alium, di-
G. Fortunam in-
adterius, Aine-
tateo, pre-
ta etiam admittit
nomina que ad-
q

bus gratibus jungantur, diximus, illud mi-
n pratermittendum est, OMNIS, etiam cum
lativis frequenter iungi. Cic. Litin. lib. 5.
amobrem velim ita & ipse ad me scribas de
tribus minimis, maximis, mediocribus, ut ad
venem amicissimum. Idem ad Quine. Frat.
3. Omnia minima, maxima ad Casarem mit-
tebam. Idem 6. Verr. Ego mei jam rationem
& confido esse omnibus iniquissimis meis perso-
nis Quis, comparativè accipitur, superlati-
vo amat. Quint. lib. 7. cap. 5. De premyis au-
quantur duo, an illo sit dignus qui petat,
ante: ex dubbis, uter dignior: ex pluribus,
dignissimus. Cic. Attic. lib. 7. Ego confitit-
ur optimum facta videbitur, facies CVM co-
mparativè ponitur, comparativo gaudet. I-
dem de Amicitia, Quis clarior in Græcia The-
ocle? quis potentior? Quisque, superlati-
vo preponitur. Idem 2. de Finib. Omnium quidq;
ssimum est. Idem 2. de Div. Ut quisq;
e dicit: ita maximè decendi difficultatem,
iosq; eventus orituris, hominumq; iudicia
imiscet JUNGITUR etiam eleganter cum
me Quotus. Idem 2. de Fin: Quotus enim
q; philosophorum antenitur, quid sit ita moni-
ta animo ac vita constitutus, ut ratio possit
ITEM cum nominibus, que vocantur ordina-
ut tertio quoq; verbo solentissimum facit. Idem
err. Quinto quoque anno Sicilia tota censeatur

Quis par-
tativè sup-
lativo
gaudet.

Rarè

Raro cum nominibus absolutis, ex quibus superior est aff. Aus. Cicero
 riva formari possunt, junctum reperitur. In primis me posse, atq;
 dus tamen quisq;, aliquoties invenitur apud Me cacum, q
 citum, & apud Suetonium in Othone cap. 2. scilicet cum satis
 rebatur & vagari noctibus solus atq; invaleceret, verum etia
 queng, obviorum vel potentum corripere, a consensum, Operum
 stento sagio impositum in sublimè jactare. L. amor.

TVR & cum comparativis, maxime accedent
 adverbis Quo & eo. Cicero pro Rosc. Com.
 quisq; est solertior & ingeniosior, hoc docet ma
 dius & laboriosus, Quintilianus lib. 2. c. 3. Et
 riam eo obscurior, quo quisq; decerior.

INTERIECTIONI CONSTRUCTIO.

O.

O Tribus casibus ad jungitur, No
 nandi:

Terentius Phorm.: O vir fortis atque
 cus.

Accusandi:

LE lib. 12. Cicero Terentia, O me perditum, o me affl

Vocandi:

Terentius Andr:

O Dave, ita ne contemnor abste.

INTERDVM O mittitur, cum nimirum

HEL

HEV, & Prò, m

potius vocand

igilus, Heu pietas

num (prò dolor) de

pra.

Modò accusat

icer, in M. Anon. F

um cogor, quem

ndere? Idem in

ma, idem.

is apud Cicerone

arum habet. Qua

Japuri non modo

us est q̃stia major.

Plautu

Heu mihi, neque, q

idem

len misero mihi.

X

in quibus superior est affectus. Cicero in Pisonem, Miserum me, in hac me peste, atq; labe consero Idem Attico b. 10. Ale lacum, qui hac ante non viderim O non solum cum adverbium est vocandi, vocatio- nis atq; imitatio habet, verum etiam cum est interjectio. Idem cum consero, ne Pisonem, Opaterne generis oblite, materni vix interrogare. Læmor.

maximè accedenti
pro h. f. Com
dicitur docet in
a. v. b. 2. c. 3. Er
accemor.

HEU, PRO.

TIONI
CTIO.

HEU, & Prò, modò nominandi, vel potius vocandi casum postulant.

Heu pietas, heu prisca fides. Livius, Lib. 6. tantum (prò dolor) degeneravimus a parentibus Bell. Pun: 3. His.

Modò accusandi.

cer. in M. Anton. Heu me miserum, cur Sc. Philip. 7. rum cogor, quem semper laudavi, repre- dere? Idem in Verrem, Prò Dum homi- Lib. 5. nis, fidem.

foris atque an- Rò apud Ciceronem 2. Phil. apertissimè vo- rum habet. Quæ enim res unquam (prò san- supiter) non modò in hac urbe, sed in omnibus is est gesta major. HEU etiam dativo gau- Heu cum Dativo.

Andr: Plautus Milie: leu mihi, nequeo, quin flëam. Idem Mercat. len misero mihi.

X

HEI

HEI, VÆ.

HEI, VÆ, dativo gaudent.

Terent. Heaut. Hei misero mihi. Idem,
misero mihi.

HEI, interdum vocativo additur.

Plautus Aulul.

Hei Megadore, haud decorum facinus tuum

Ausaci.

Terentius Eunuch.

Hei mihi, laudo: tandem perdolui, vir es.

Cedo nō
est hujus
loci.

CEDO, cum verbum sit imperativi modi,
est, cui interjectionibus adnumeretur. postulat
cuiusmodi Cicero 6. in Verrem, Cedo tabu-
rum vel dativum cum accusativo. Idem 3. in Ve-
rem, Cedo mihi leges Aemias.

CONIUNCTIONIS

CONSTRUCTIO.

CONIUNCTIONES copula-
væ & disiunctivæ, cum ad id
verbum referuntur, similes casus co-
nectant.

Philip 12
Bell: Catil:

Cicero in Antonium, Quis non doleat inte-
tum talis & viri & civis? Salustius, Drusi-
rum, & fo me gloria fluxa, atque fragilis est.
Cicero de Senectute, Quid de pratorum viridita-
aut

QVAM
PRÆ

QVAM, Nisi.
idem idem
Cicero Attico, An
g. pri-barique q
quem inquam Sena-
torem externi commend-
etiam qui audiant,
ter. I. in Catil-
his premium postulo
quoniam sempiterna

EX

A Liquando hu
aditionum pr
Vi Fu. Roma, & At
Aut Brandiss aut
me hrum centi
i, qui in Syraculis est

ETSL

QFA

aut arborum ordinibus, aut vinearum oliveto-
rumque specie decem?

QVAM, NISI, AN, PRÆTERQVAM.

QVam, Nisi, An, Præterquam, con-
iunguntur itidem calus copulant.

Atque Attico, An exultimas ab ullo malle me Lib. 2.

egi, probarique quàm à te? Idem pro Scst.

Quem anquam Senatus crevit, nisi me, nationi-

us extera commendavit? Idem de Orat. Refert Lib. 2.

etiam qui audiant, Senatus, an populus, an judi-

ces. Idem in Catil. Pro tantis rebus nullum à vo-

luntis premium postulo, præterquam hujus diei me-

apriam sempiternam.

Invect. 3.

EXCEPTIO.

Liquando huic constructioni certa
adictionum proprietas obstat.

Fui Romæ, & Athenis.

Aut Brundisij aut Sulmonæ mortuus est. Emi-

ne librum centuſſe, an minoris? Malim Panor-

quam Syracusis esse.

ETSI, TAMETSI, QVANQVAM.

ni, cum primis

men quo facilius, &c. FREQUENTIVS tamen
et in modo, & sine periodi cum indicativo jun-
untur. Idem ad Cassium lib. 15. Præposteros hæ-
c tabellarios, etsi me quidem non offendunt, sed
tamen cum à me discedunt, efflagrant litteras. I-
dem Attic. 8. Nec verò hæc extrema quisquam
posset reprehendere, quod mare transferim, id e-
am, etsi erat deliberationis, tamen obire non potuit.
Item pro Sex. Rosc. Quod tamen si miserum, & in-
genum est, ferret tamen æquo animo. Terent.
Andr. Obiundis tamen si intelligo. Cicero pro S-
csc. Innocens est quispiam verum tamen quan-
tum abest a culpa: suspitione tamen non caret. I-
dem Cassio lib. 15. In integro res nobis erit, quan-
tum qui loquer?

X 3

Eti-

E Transi, Quamvis, Licet, Ut,
Quamvis subjunctivo gaudent.

LL

Philip. 2.

L

*Cicero de Amicitia. Omnia breviter tolerab
esse debent, etiamsi maxima sint. Idem
Antonium, Homines quavis in rebus car
sint tamen si homines sunt, interdum animis
laxantur. Idem post reditum in Senas. Tan
vester consensu de salute mea fuit, ut, licet
opus ac esset meum, dignitas in patriam reverti
Idem pro Quintio, Ut summa haberem cer
temporis quidem certe, vix satis habui.*

Quamvis
interdam
initium o
rationis
occupat.

EX HIS quatuor *Quamvis* aliquando inter
orationum, epistolarumq; occupat: sic *Quintus* iudicio. Si, pro
annu *quinti*, octavam, decimam & duodecimam
mam declamationem exorsus est. *Quinti* Teren-
Quamvis iudices in tanta materia inveniunt
ne iam potuerim nihil ex accidentibus morum
novitate mirari. Ubi, potuerim in omnibus tam
quos quidem viderem, legitur, non potem,
Laurentius legi, alius etiam loci cum corpe
Etivo apud eundem *Quintilianum* iungitur. U
Alit 14 *Quamvis* tu magna, & mihi iucum
scripseris, &c. tamen si est bellum civile fut-
rum, &c. initium est epistole. Apud *Ciceronem*
frequentissime cum suis iunctivo copulatur
pud *Horatium* tamen epistola quidam sic incip

Quæ

Quamvis Socras
Columas 2
Si. Quamvis de m
genti, hanc tamen
fui domus. Etiam
quodam cum iusticia
tand Cicerone cu
mentissime. Ad Br
consulatu tuo, et
non in timore ab
id quidem ego, etiam
et ut quod quid un
ta teles, mimum
ad Art. Ego
non procurrer p
quid. Si, pro
fuit.

Tore
Redeam? non,

NEC.

Ne causalis Cor
Terre
ci, vereor, ne qu
Idem
nunc meuo frat
Idem

Licet, Vt.
vogaudent.

la brevia tolerob
ima sint. Idem
rebu tur
interum animis
in Senat. Idem
at. ut licet e
tiam reverte
na. autem care
at. aut

is aliquando mitt
at. si. conjunctivo
at. si. conjunctivo

et. Quamvis
at. si. conjunctivo
at. si. conjunctivo

at. si. conjunctivo
at. si. conjunctivo
at. si. conjunctivo

at. si. conjunctivo
at. si. conjunctivo
at. si. conjunctivo

at. si. conjunctivo
at. si. conjunctivo
at. si. conjunctivo

at. si. conjunctivo
at. si. conjunctivo
at. si. conjunctivo

Quamvis Scrofa facis per te tibi confutis & scis.
Columella lib 2 cap. 9 etiam indicativo usus
est, Quamvis de mensura auribus minus con-
venit, hanc tamen esse commodissimam magister
su docuit. ETIAMSI. Licet, Vt pro Quamvis,
nondum cum indicativo, quod meminerim, legi:
quod Ciceronem cum subjunctivo leguntur fre-
quentissime. Ad Brutum lib. II. Tui enim opibus
consulatu tuo, etiam si timidi essemus, tamen
anem timorem abiceremus. Terent. Heaut.
quidem ego etiam si n. ges, certo scio. Illud Ci-
ronis. quod quid im afferunt. Quam tibi etiam si
in deferas, mittam: nondum reperit. In illo e-
ssidem ad Arc. Ego bonos viros sequar, etiam si
pro ruerim ponitur. Tullius itaq, utemur
conjunctivo. Si, pro Quamvis, Conjunctivo jun-
ctivo at. si. conjunctivo.

Etiam si,
licet, ut,
pro quam
vis, sub-
junctivum
amant.

Terent. Eunuch.
Redeam? non, si me osiceret.

NE CAUSALIS.

NE causalis Conjunctivum amat.

Terentius Andr:

si, vereor, ne quid Andria apporet mali.

Idem Eunuch.

nunc me tuos fuit rem, no intus sit.

Idem Andr:

cum autem hoc timeat, ut se deferat.

UT, PRO NE.

UT, post verba Vereor, Timeo, Metuo, eleganter ponitur pro Ne.

Lib. 7.
Lib. 14.

Terentius Phorm: At vereor ut placari possim.
Cicero de Orat. Sed illa duo Crasse vereor, ut tibi possim concedere. Idem ad Terentiam. Omnes labores te excipere video, timeo ut sustineas. Terent: Andr. Perij, metuo ut subsisteres.

NE NON, PRO NE.

Post eadem verba, Ne non, etiam pro Ne ponitur.

Lib. 7.
Lib. 14.

Cicero Attico, Si manet, vereor ne exercitum firmam habere non possit. Ad eundem, Timeo ne non impetrem. Idem pro Milone, Cur igitur hos manu misit? metuebat scilicet ne indicaretur ne dolorem perfèrre non posset.

Locum Ciceronis integrum apponam, ne quod te pangat scrupulus. Equidem illud melior, quod tu mones sperasq; fieri posse, ut mihi Caesar concedat: ut absim quum aliquid in Senatu conneum agatur, sed timeo, ne non impetretur.

Quintil. lib 8. cap 3. Ut non, posuit pro Ne non. Opedd inquit, quo sunt usi paulum tempore per superiores, vereor ut jam non ferat quamquam.

APPEL

APP

UT NE,

T Ne, pervenit

Cicero in Verrem,

Idem ad Quint. Fra

Idem Bruto, U

nam, animadoer

NI, I

Ni, Si, ta

conunctivum

verent. An. Miram

sumisse causam, cr

am Ferr. Sere

minatur.

N

de Amicit. Or

is. nisi quid adhu

X

NSIT.

NE.

or, Timeo, M
tur pro Ne.
or ut placari pos
o Cato cercor,
ad Terentium
leo, timeo ut su
mei ut sujet

RO NE.

non, etiam p
eor ne exercituum
Ad eundem. Time
Mortu. Cur igitu
it, et ne in daretur

in arponam, ne q
nata melior, qu
mori. Cato con
d in Senatu con
ne non imperio
r, pout pro Ne ne
caum tempore n
am non ferat qu

LIBER II.

329

APPENDIX.

Tertiam addideris negationem, te o
nni metu liberum significabis.

em in Verrem. Non vereor, ne hoc officium Lib. 6.
eum P. Servilio non probeam Hoc est, Non
bito, quin hoc officium meum P. Servilio
probaturus.

UT NE, PRO NE.

T Ne, pervenisse ponitur pro Ne.

Cicero in Verrem. Imperant, ut ne jurent. Lib. 6.
em ad Quint. Fra. Opera datur, ut judicium ne Lib. 3.
Idem Bruto. Ut ne quid meorum tibi esset Lib. 4.
eorum, animadverti te operam dare.

NI, NISI, SI.

NI, Nisi, Si, tum indicativum, tum
conjunctivum amant.

Andr. Mirum ni domi est. *Idem Phorm.*
nofferi causam, credere vera hunc loqui. *Cr.*
in Senatu con in Terr. Ne restituisse: statum, vehementer Lib. 4.
minatur.

NISI.

de Amicit. Ortum quidem amicitiae vi
nisi quid adhuc forte vultis. *Ibidem.* Nisi

APPE

X 5

immor-

immortalitatem optare vellet, quid non est adeo
quod homini fas esset optare?

SI.

TERENTIUS Andr Si illum relinquo,
vitæ timeo: sin opitolor, hujus minas-
dem, Si id facis, hodie postremum me vides
cero Attico, Si heros inspexeris, dederis
quod ad te scribam: sin minus, scribam tamen
quid Idem ad eundem, Expeditus facio ut
inclamare, ut accurras.

Lib. 12.

Lib. 2.

QUOD CAUSALIS.

QVod cum causam ac rationem re-
dit, tam Indicativo, quam Conjun-
tivo gaudet.

Lib. 2.

Lib. 1.

Lib. 2.

Lib. 2.

Cicero Attico Fecisti mihi pergratum, quod
Serapionis librum ad me misisti. Idem
eundem, Utinam illum diem videam, cum
gratias agam, quod me vivere coegisti. Ad e-
undem, Admiratus sum, quod ad me tua manu se-
pisses. Idem de Drorin. Vetus autem illud Ca-
nus admodum scitum est, qui mirari se ajebat
quod non rideret aruspex, aruspice cum vi-
ret.

APPENDIX.

Verbu

quidnam si adeo

am relinquo

duo in m. a.

enim meo

er. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

i. i. i. i. i. i.

Verbum Videor, conjunctionem
Quod refugit.

ergo dixeris Videtur mihi quod sum do-
ctus, quod es doctus, quod ille est vir doctus:
I Videor mihi esse doctus Videris mihi
esse doctus: Ille sibi videtur esse vir doctus.

Et numero multitudinis eodem
modo

demur nobis esse docti Videmini vobis
esse docti. Illi videntur sibi esse viri docti.

vero Attico, *Amenis mihi fuisse videor Idem*
eundem, Relegatus mihi videor, posteaquam

Formiano sum Idem in Marcum Antonium,
scio quid turbatus mihi esse videris Terent.

dr. Subtristis vultus est esse aliquantulum mihi
gravi Ciceroni, Sole exarsisse mihi e mundo vi-

re. Livium, Na. tibi. Cornelia cum ex alio A-
compexeris, ludus & jocus fuisse Hispania tua
concur.

QUIA.

Via pro Quod, utriusque modum
admittit.

ra de Amicitia, Recordatione nostrae a-
ntiae sic fruor, ut beatè vixisse videar, quia

Scipione vixerim Idem de Finibus, Ne-
quisquam est, qui dolorem ipsum, quia dolo-
re, amet.

IX.

Verbu

Lib. 9.

Lib. 2.

Philip. 2

In Epist.

ad Att. 9.

Bel. Pū. 8.

Lib. 1.

Lib. 6,

*amet Idem in Verrem, Quarta autem est
quæ quia postrema edificata est, Neapolitanæ
natur.*

*Aliæ præterea sunt particule, quarum ut
sua ipse optimus magister, te sine radio progre-
te tempore docebit.*

DE FIGURA ORATIONIS CONSTRUCTIONE.

Virtutes
& vitia o-
rationis,

RATIO TRES VIR-
tutes habere debet, ut En-
dactyla, ut Dilucida, ut Or-
nata sit; quibus virtutibus
etiam vitia contraria sunt. Nam En-
dactyla Barbara, Dilucida Obscura, Or-
nata Inornata adversatur.

BARBARÆ ORATIO- NIS VITIA.

DVO sunt vitia, quibus oratio bar-
bara atque rustica efficitur, Soloci-
smus, & Barbarismus: quæ, qui

emendare loqu-
atione, velle.
pet.

LOECISI-
TUM EMEN-
ONI ADVE-
VNDE NO-
PSE

IO figura consti-
tus intelligatur
legendum est: he-
receptatur, cum
tempore se ferat,
mus usque eo La-
tum emendatum
ius est, ut cum
tionem unam
monem faciat, q-
Unde Lullian-
hoc est p-
qui de m-
busque hoc est,
r. quæ ad dōy a
si sermo in p-
men aut loco de
qua, ut p-
sacro Lullianus

Quarta autem emendatæ loqui volet, omni con-
 ditione, velis, ut ita dicam, remissiq;
 pcr.

uticuli. quatuor
 te prelatio progr

SOLOECISMUS QUAN-
 TUM EMENDATÆ ORATI-
 ONI ADVERSE TUR, ET
 VNDE NOMEN ASSUM-
 PSE RIT.

GVRA.

STRU.

NE.

TRES VIR

debet, ut En

ilucida, ut O

ibus virtutib

iont. Nam En

de Obicura, O

ur.

ORATIO.

TIA.

ibus oratio ba

est citur, Solo

s: quæ, qui p

a

UO figuratæ constructionis naturam commo-
 dius intelligatur, simul de orationis viuis
 agendum est: fieri enim potest, ut quis fa-
 decipiatur, cum figurata ipsa constructio vi-
 ctiem præ se ferat, tamen si ab eo longè abijt.
 usinus usque eo Latinitate (sic enim Autor ad
 ennium emendatam orationem lib. 4. appeli-
 infestus est, ut eam funditus evertat, neq;
 actionem unam intradit, sed integram
 positionem fœdat, ipsiusq; orationis contextum
 ut. Unde Eustathius in I. Ilad. ubi de
 ine oō hoc est sanus, integer, loquitur,
 inquit, qui de ratione vocabulorum agunt
 xismos, hoc est, SOLOECISMVS nemo d
 quasi οὐκ λόγος ἀντισμὸς hoc est, sanu
 re sermonis impura, fœdita, ac corruptio.
 tamen alio loco docet Solocismum compesi-
 m fuisse propriam Solorum urbem Cypri. Et
 vero Laertius in Solone scriptum reliquit

Solocis-
 mus an-
 de di-
 tus

a *Sofia* Cilicis urbe nomen traxisse: nam cum
dem ducta esset Atheniensium colonia progredien-
te tempore corruptam fuisse Atticam linguam
illos non attulisse sed soloeici vocatos esse.
De *Barbarismo*, hoc est dictione peregrina,
Latina quidem, sed vitiose scripta, aut promi-
scua, post dicemus, ne turbetur ordo.

QUID SIT SOLOECI-

sinus & quot modis fiat.

Quid sit
Soloecis-
mus.

Soloecismus, constitutionis atque
mendatae orationis, de qua haec
legimus hostis infestissimis, est vitium
partium orationis compositio.

Species
Soloecis-
mi.
Adfectio.

Is fit quatuor modis, Adfectione
cum aliquid orationi contra praec-
Grammaticae adicitur: ut *Scribo cum*
calamo, *Ludo cum pila*.

Detractio

Detractione, cum aliquid eodem
modo detrahatur: ut *Fori forum*, *Recep-
tore ager*. Ne hoc fecit, pro *Ne hoc quidem*
fecit.

Transmu-
tatio.

Transmutatione, cum partium or-
tionis ordo turbatur: ut *Quoque ego*,
nim hoc voluit, *Autem* non habuit.

Immuta-
tio.

Immutatione, cum pars una ora-

bonis pro a ia ponitur: ut stulti grave fe-
rent res adversas, Grave pro graviter,
nomen pro adverbio

Fiunt Solœcismi etiam per cæteras
orationis partes. Item per ea quæ cog-
itata sunt, id est, ejusdem generis ac
partis, ut eo intrus, Sum intus. Quid huc

SOLOECI-

gis? Quando hic venistis? Scripsit ne
licero hanc orationem, aut Hortensi-
s? Aut pro An. Non feceris cuiquam
injuriam, pro Ne, Eo apud forum.

Denique fiunt & per ea, quæ partibus Item per
orationis accidunt. Per genera: ut Sa acciden-
tiales lato fronte res adversas ferunt. tia partiū
ercalus: ut Quo is? Romæ. Venio orationis

tunduti. Per numeros: ut si unum ad
vocans dicas, Venite. Per personas,

quempiam honoris causa ita alloqua-
b, Sedeat, Accedat; pro Sede, Accede.

er modos, ut Peto à te, ut mihi opem
rs Per genera verborum: ut Mox

deam: pro redibo, ponitur enim a-

vum pro neutro.

De Solœcismo agit Quintilianus copiose lib. i.

ubi inter multa alia docet. Non feceris, pro

ne fe-

ne fe-

Ne feceris, solæcismum esse, cum alterum ne
disit adverbium, alterum vetandi. Idem, de
de Sufis in Alexandriam, Solæcismum esse
adjectionem: qua de resatu diximus juo
GELL. lib. 5. cap. 20. ait, Solæcismum a veteri
ribus Latinis Imparitariem & Strobiliginem
esse appellatum. Sed cum Solæcismi vocabulo
ror ad Herennium, Quintil. Marcialis, argu
untur, non est cur vocem ipsam reformidema
Qui hoc vitio laborat solæcistes
solæcista à Luciano dicitur.

APPENDIX.

Lib. 1. c. 5.

Verunt, ut ait Quintil. qui adje
nis vitium, Pleonasmon: Detra
onis Ecclipsin: Transmutationis, As
strophem appellarint, negantes hæc vi
species esse Solæcismi.

QUID SIT FIGURATI
CONSTRUCTIO.

CVM apud viros doctos, & qui
re loquendi laude floruerunt,
quid legimus, quod Grammatico
rum legibus repugnare videatur, con
tinuò existimabimus eos Solæ
cismum fecisse; cum ipsorum autoritas

testat

cum alterum ne
reanai. Idem,
Solæcismum esse
aut eximus, no
Solæcismum a vetu
p. & Sircus, gimen
Solæcismi vocabulo
Maritani, atq
q am reformidat
Solæcistes

DIX.

ut. qui adiecti
mon : Detra
mutationis, A
egantes hæc v

FIGURAT

CTIO.

doctos, & qui
floruerunt,
od Grammati
ce videatur, o
nus eos Solæ
orum autorita
testim

testimoniisq; solent Grammatici ipsi
sua præcepta confirmare. Nam sunt
quædam, quæ faciunt quid in Solæcismi
habent, vitiosa tamen non sunt.
Hoc novem loquendi genus, Figura
verborum aut sermonis, aut orationis,
sive ut Græci loquuntur, σχήμα λέξε
Schema lexeos appellatur, Est enim
FIGURA nova loquendi ratio à trito
& vulgari sermone remota, quæ ferè
ratione aliqua nititur.

Quid sit
figura.

Si MAGNI autores, cum partes orationis, aut
earum attributa permutant, in Solæcismum inci
dunt, Cicero, Terentius, Cæsar, Livius, ceteriq;
antiqui non raro hoc vitio laborarunt. Non est
tamen Solæcismus, sed Schema. Quamvis hæc, quod
Schema vocatur, inquit Quintilianus eodem loco,
ab aliquo per imprudentiam factum erit, Solæci
smo vitio non carebit. Eustathius in Odysæa do
ctique novè figuratèq; ab Homero aliisq; viris do
ctis dicuntur, non Solæcismum, sed σχήματα
ῥημάτων, hoc est schemata quæ faciunt ba
tes Solæcismi, aut simpliciter, Schemata tantum
appellari, peccatumque esse voluntarium, non ab
usu profectum.

Solæcismum verò esse peccatum non volun
tariè, sed ignorantia commissum. Schema, ut idem

Id etatis
elegancia.

Quint. ait, ferè habet aliquam rationem Verum
ne nimium sis solutus de re iombus investigan-
di: interdum enim pro ratione est voluntas, ad
que usus doctissimorum hominum, quæ pleris sunt
facienda, quam Grammaticorum omnium leges
VERBI causa: Inquit Cic. Verr. 4. Hom. nem
etatis quam tumultuissimè adoriuntur Idem ad
Thoran lib 6. Ita taxamus, Et id etatis jam sumus
ut omnia, quæ non nostra culpa a cidentur, forte
ter ferre debeamus. Elegantiæ hujus locutionis
omnes admirantur, rationem fortissè nemo facile
invenit: neque enim videtur Hellenismus, cui
affirmer Budæus in commentarijs lingvæ græcæ
non esse apud Græcos similes locutiones. Itaq; cum
viri docti in Grammaticorum leges minime ju-
vine, observabimus atq; colligemus diligenter, quæ
sua sponte eleganter dixerunt, ut ea nobis ad imi-
tandum proponamus, non ut ad Grammatica ne-
mam, & angustias ea dirigamus. Et ut quod se-
nto breviter dicam, si tum legata: tum soluta oratione
emendatè, aut scribere, aut loqui studeas. Cui
bi eos, qui utraq; facultate præ cæteris floruerunt
imitandis propone.

ENALLAGE.

ENALLAGE figura est, cum pars
na orationis pro alia ponitur.

Lib. 13. Cic. Attic. Quam turpis est assentatio, c

vivere ipsum
Philosoma, non
ras quidem aut ser
Terent. Act. 1. in
H. C. cæteris par
tas, sicere quia
nime. Nam pro no
dip. fieri. Par
quam tam demens e
Ciceronem solacium
re figura, quæ Ena
nominaque pro ad
Suloni, Eregum
Ac Roman recens
causa comignat
tam fuerant suble
dum ac Amicit.
Sic Torum. horri
tu. Nomen inter
ponitur. Cic.
ma assentia? Col
opares nuntius ag
Plin lib 5. ad M
bene est Cic. At
m Eubrotus mole
Partim de quib
Ann. 17. Verbu
Idem ad eundem
nam rem, & ad n

Y 2 F17

EST etiam Enallage per attributa
partium orationis.

PER casus;

Cicero pro S. Rosc. Duo sunt Titi Roscij, quorum alteri Capitori est cognomen.

Lib. 10. c. 73

PER numeros;

Plinius, In Africa magna pars ferarum ætas non bibunt inopia imbrum.

PER modos;

Lib. 2.

Terent. Andr. Site æquo animo ferre accipiet, negligentem feceris. Cic. Att. Respira, si te videro.

PER tempora.

Lib. 1.

Idem in Verr. Vnum ostende in tabulis aut in is, aut patris tui, emptum esse, vicisti.

Attributa

partium

orationis.

PARTIVM attributa appellantur accidentia casus, numerus, genus, persona &c. Hujus figure beneficio solvent pueri varios nodos, quibus incandum conscripti tenentur, maxime cum in poemata incidant.

Virgilius 6.

Proijce tela manu sanguis meus.

Idem 8.

Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum.

Adsis o tantum. Virobique nominandi proferendi, casus positus est.

Idem 3. Æneid.

-- cessam Buthrota ascendimus urbem.

Genitivum pro

Grator Spaelro

juvat Amaro

er. Nro Marcel. L

derum, frequen

gram Capiti, Afri

quibus Diocletius

et, monent, pra

Pr. Colega ard

qui Lanius em

Pro. In tum in ca

Ca. hanc ad. el

per cui cognomen p

ga. etiam est mi

In. Caustalo fuisse

amen est mihi du

matroni. est m

um, quo modo frep

Cean. Argentarius

Idem 6.

anomen Arethusa

teya est huius nome

et. Menachmus no

terrogandi casu usq

hi Grammatici

et, cum casu pro c

re permittitur. Pi

candicante, quod

G

Genitivus pro accusativo, *Buthrotum urbem.*

Idem lib. 5.

Gratior & pulchro veniens in corpore virtus adjuvat. Ablativo usus est pro accusativo, ut docet Non Marcel. Est mihi cognomen CAPITONI, *Est mihi Africano, frequentius & elegantius dicitur, cognomē quam Capiti, Africanus.* Cic. 7. Verr. *Quid de Capitone Apollonio Diocles filio Panormitano, cui Geminio Africano cognomen est, praeferri potest?* Lrc. l. m. 4. ab Urb. Collega additur et Agrippa Menenius, qui Lanus erat cognomen. Idem. 2. ab Urb. Erat cum in castris inter primores juvenum Cn. Marius adulescens & confilio & manu rumpit, cui cognomen postea Coriolano fuit. Dicitur etiam est mihi Faustulo nomen. Idem ab Urb. Faustulo fuisse non ferunt. Plaut. Cist. Nomen est mihi Auxilio. MALIM tamen hoc nominativo uti, est mihi nomen Faustulus, Auxili-um, quo modo frequentius me loquitur Cic. pro Cecin. Argentarius Sex. Clodius cui nomen est Bormio. Idem 6. Verr. Est fons aqua dulcis, cui nomen Arethusa est. Terent. in Prolog. Hecyr-ecyri est huic nomen fabula. Plaut. Mena mi-est Menachmus nomen. IDEM tamen in Amp. interrogandi casu usus est. Nomen Mercury est mihi Grammatici Autiprosin, proprie appel-let, cum casus pro casu ponitur. GENUS ge. Genus p. re permittitur. Plin. lib. 8. c. 35. Nube graui- genere. candicante, quod vocant tempestatem albam, grande

grando imminet: Pro Quam illud Terent Phor
Hecine erant itiones crebra.

Item Plaut. Pœn. Hæcine sunt filia mee?
non huc spectat, simplici enim C, scribitur Hæcin
Et cine syllabica est adjectio, ut Hifine in dativo
plurali: itaq; non ponitur genus neutrum pro se

Numer⁹ *minimo, ut quidam putat* NUMERVS pro numero
 pro nume *Virg. Eneid. Pars in frustra secant.*
 ro. *Ovidius 2. Fast.*

Thumferant, placentq; novum pia turba Qu-
rinum Cic pro Mil Si tempus est ullum jure ho-
minis necandi, quæ multa sunt, certè illud non mo-
dò jussum, verum etiam necessarium, cum rix ille

Persona *ta defenditur*. REPERITVR *Et in personis hæc po*
mutatio, sed variis. Terent Phor.
 Get Si quis me quæret rursus. Da. Presto es.

Modus $\mathcal{P}$ *deſine: pro praſtoſum* Modus pro modo, ut illi
modo Terentij, *Ecceris, pro facies: Conjunctivus p*
Tēpus $\mathcal{P}$ *Indicativo* Tēpus pro tempore *Cūro ad ex*
tempore. *ucum lib. 14 Veram ſūceat iſte concinnari, cū*

Genus *fraternum profuturo. Lix i bell. Rm. Sim.*
 verbi pro *bene fixum omnibus destinatumq; in animo est,*
 genere. *cerum dicam viciss, pro vincis. Permuta-*
sur deniq; verborum genera.

Virgilius II.

-. piliis bellantur Amazones armis.
Bellantur pro bellant. De Modorum, Temporum perm.

Terent. Phor

mea?

Hac

Hic

pro

pro numero

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

ans.

permutatione fufius dictum est in verborum de-
clinatione.

ECLIPSIS.

ECLIPSIS figura est cum id, quod in
oratione deest, totis omnino peten-
dum est.

Cicero ad Attic. Ego si Tiro ad me, cogito in
Tetulanum. Idem in Terr. Ridere con-
va, *Lib. 4.*
caam: an ipse Apronius Idem Attic Quid mi-
hi autem es? adventane, an maneo? Idem pro
Planc. Pro quo filio. duo patres deprecamur, *Lib. 5.*
Lib. 14.

Hanc figuram appellat Quint. lib. 9 c. 3. Sy-
nechdochen, cum, ut ipse ait, suum illud verbum
a quodam ex ceteris intelligitur: ut Caelum in
Anion. Scupere gaudis Græcus: simul enim audi-
tur, Cæpi Etupin zero: denique, i. e. s. Et l. 8

ap. 5 inter tria numerat, cum scilicet aliquid
necessarii orationi detrahatur, ut vento Agy-
reo. Quare diligenter animadvertendum est,
hæc quid contra doctorum hominum consuetudi-

mem. omittamus: non enim Libena erit, sed Solte-
simus, qui detrahitur: ne sit: Nos more Gramma-
ticorum Eclipsin appellamus. Terent. Andr. S.

hir. me, pietatem gnati? ubi Donatus *Exad.*
leest enim, vides, aut aliquem tale. Hæc figura
atissime patet, ac ferè per omnes partes oratio
in manas. Nam desideratur interdum nomen

Eclipsin
Quintili-
nus vocat
Synech-
dochen.

Per Ecli-
psin inter-
dum d. si
deratur
nomen.

Cic.

Cic. ad Att. lib. 6. Statua, que ad Opus per te
facta, in excessu est. Vos accusari quis ad eam vel tu
plum deest: quem & Phil. idem expressit. Sed
maximo te esse alieno ad eam Opus libenssi.

tem viam, aut iter. Idem *Attic* 4. Nos
castra properabamus, quæ aberant bidui: qui
quando etiam apponitur. Idem pro *Planc.* C.
abessent ab quorundam viam. *Lenulus* *Senat.*
lib. 12 fami. *Cassius* autem cum suis omnibus
pijs nuntiaturum esse, quæridui iter ab *Lauder*
absuisse. *Navem*, *Ciceroni* *Tironi* 16. Nos co
cœnari solumus. Hic etiam interdum adhibetur
Cæs. *lib.* 1 bell. *Cicili.* *Pompejus* sub noctem na
solpiz *Cæsum*, *Liv.* *lib.* 7. bell. *Mac.* *Nursia*, se
nosatis consistar nimbum ortum: quod paulo
ferius expressit. *Cælo freno*, interdum ebrius
lux est. In illis, *decies* festivum, *vicies* festi

Not. de
des fester
Gum.

Martialis lib. 5.

Ducenries accipit, & tamen vivit.

Exc. pro Sext. Rosc. Amer. Anapollus pro lup
ce Squ

Urbs antiqua fuit, Tivij tenere coloni.
 deest accusativus. Quam. VERBA frequenter
 sunt. Si Tiro ad me, auditur, Venenit: Cogito
 Tusculanum, deest Participium. Ridere con-
 simul auditur verbum, Ceperunt, Sunt qui
 agnoscunt esse Enallagen modorum, Ridere pro
 debant: Sed Quintilianus, ut paulo ante
 putat esse Synchdochen. Stupere gaudio
 eus, simul, inquit, auditur Ceperit. Quid
 auctores? deest (ut faciam): sic Terent. Ade-
 Idem estis aut res mihi? Plautus Pseud. Quid
 mihi es autior Simo? Vide Budsum in Com-
 linguae graeca. Plin. Caninio lib. 2. Studes,
 putat a simul omnia? omisit verbum, Fa-
 Cicero ad Atticum 17. Sed plura cum ista cog-
 4. Scribam, extrinsecum assumendum est. I-
 denatur et infinitum esse. Terent. Andr. No-
 prius communicatum oportuit. Idem Heaut-
 ter. mihi oportuit? Interdum explicatur
 coropra Cluenti. Hac lege accusatum esse opor-
 it. Idem in Catil. 3. Hoc quod iam pridem
 etum esse oportuit, cetera de causa nondum ad-
 eruitur iam. IN H S factum volo, nollem
 tum, Egone te visum aut aditum velim? &
 teris ejusdem generis, quae crebro apud Tere-
 um, aliosque auctores reperiuntur, videtur in
 infinitum deprimi: in quibus Quintilianus
 9 cap. 5. ait participium pro verbo poni, Utinam
 inquit, participio pro verbo, ut Volo datur.

In

colligamus obiter directam Grammaticorum
frequentem proverbijs sunt enim, qui participia hac ef-
ferunt. Cogitatio, alij, agna. Nonnunquam tamen vide-
re conuenit, ut in illis Terent. Adelpb.

Sunt qui. Sine nullo hunc exitum.

Si quis dicat esse participia, quae iam exoleve-
runt, ut obitus, unde obita mors. Ejusdem generis
videtur idud iju dem Heaut.

ut erat, mansum tamen oportuit.

Plaut. Pers. Dum stas. reditum oportuit, pro
fuisse, Redysse: nam Mantum esse, Reditum es-
sentio erabuzajunt. PARTICIPIVM Scriptus, e-

anter tacetur. Cicero ad Quintam Fratrem li-
3. Hoc inter cenam Tironi utitur, ne mirere
a manu esse. Ad eundem libro 4. Occupatio-

meorum, vel hoc si primum erit, quod ipse si
pari manu est. Ad eundem 7. Tua manu est e-

la. De. prop. sicut aliquando est. I. erit.
Quid mihi? Ibidem. Nunc primum au-

quid ul. si tam sit. D. sidentur conjunctio, E-
m. non raro. Cicero Ver. 2. Vides non modò

er. s. si te ipse totidem verbis edicte. I.
3. Quid est quamobrem putes te tuam cul-

non modo deicere in aliquem, sed commu-
are cum aliquo posse? Idem pro Planc. Man-
non solum ignobilem, ver. s. h. c. virtute,
ingenio.

SW

ZEFG-

ZEUGMA.

ZEVGMA figura est, cum id, quod in oratione desideratur, è proximo assumitur, manente eodem genere, numero, casu, & ceterisq; attributis.

Cicero in ultimo paradox. nulla possessio, nisi vis auri pluris, quam virtus estimanda est: idem pro C. Rabir. Virius & honestas & pudor consulibus esse cogebat.

Discri-
mē in:er-
Eclipsin
& Zeug-
ma.

Si id, quod desideratur in oratione, ex proximo assumitur, Eclipsis est, ut ante diximus, verò è proximis atq; vicinis veris assumatur, nulla sit mutatio, Zeugma est. Nam si velis per exempla omnibus numeris explere, dices, Nulla possessio pluris, quam virtus estimanda est: vis auri pluris, quam virtus estimanda est: nec genus, nec numerus, nec casus mutatur. rursus cum consulibus esse cogebat: honestas cum consulibus esse cogebat.

Verbum cogebat, singulis substantivis redditum, servato eadem numero, persona, modo, tempore.

Exempla ubique sese offerunt, Caesar lib. 1. Gall. Gallios ab Aquitanis Garumna flumen, Belgis Matrona, & Sequana dividit. Varr. Analog. Consul fuit Tullius & Antonius. Sallust. Catil. Libertas & anima nostra in dubio est. Plin. l. 9. c. 50. Piscium lupus, & trichas bis armatus.

re: si id, quod
endum, primum est,
in. 12. 16. Egu p
Si MED. VM, si
num lib. 4. Form
si, aut veritate
gma Cicero ad A
Cicero placet. Ju
Zeuigma esse, cu
men multis aspe
venit, ut:

hic illius arma, i
Ultimam auri hic su
Urrung, tamen ex
faciemus, filij

STYL.

Ellipsis est, cum
deck, è proximo
men genere, au

in Verrem, Rifi
omnium facti e
equestro prela
Quint. Enri
Linus, Nemo m
nisi vestri fuit,

A.

cum id, quod
est, è proximo
eodem genere
assumitur.

autem possessio, non
est assumenda est
non quod paucior

in oratione, ex
est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

ut: Si id, quod assumitur ad orationem im-
ndam, primum est, Protozeugma dicitur. Cic.
Att. lib. 16. Egredere pater & filius, ut tibi responde-
m. Si MEDIVM, Mesozzeugma. Auctor ad He-
nium lib. 4. Formæ dignitas aut morbo desflo-
uit, aut verustate. Si POSTREMVM, Hype-
zeugma. Cicero ad Attic. lib. 12. Mihi & res &
iudicio placeat. Juniores Grammatici existi-
nt Zeugma esse, cum verbum aut adiectivum
men multis adiectivis additum cum vicinior
venit, ut:

hic illius arima. Hic curruis fuit.

Urinam aut hic sordidus, aut hac muta facta sit.

Urrung, tamen exemplum veteres, ut mox pla-
m faciemus, syllepsis iungunt.

SYLLEPSIS.

Syllepsis est, cum id quod in oratione
deest, è proximo assumitur, mutato
men genere, aut numero, aut casu, aut
quo e cæteris accidentibus.

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

est, autem assumitur

in Verrem, Ritus populi, atque admira-
omnium facta est. Livius, Nulli expeditio,
illum & quæstio prætorum sine me factum est. Ci-
ro ad Quint. Fratrem, Ille timore, ego resu cor-
i. Livius, Nemo miles Romanus magis assiduus
castris vestris fuit, quam ego fratresq; mei. Idem

Pater,

Zeugma
citur lex

Protozeu-
gma.

Meso-
zeugma.

Hypo-
zeugma.

Lib. 6.

Bell. Mac. 7

Lib. 2.

Bell. Mac. 7

Ibidem.

Pater, ego, fratresq; mei non in Asia tantum, etiam procul ab domo, Aetolico bello terra marique pro vobis arma tulimus.

**Quid in-
t: hic in-
t: r Zeug-
m. & Syl-
leptin.**

ZEUGMA in similibus clausulis locum habet: hic in-
t: r Zeug-
m. & Syl-
leptin.

hoc est, in quibus attributa sive accidentia par-
um orationis integra manent: syllepsis verò,
dissimilibus, hoc est, ubi dissimilitudo mutati-
attributorum seu accidentium necessario fit.
oratio suis numeris plena sit: si enim ita imple-
Ritus populi facta est: Nulla expeditio facta
est. Quam ego fuit, fratresq; mei fuit, im-
nes erunt solliciti: mutanda ergo necessaria
sunt accidentia partium, Ritus factus est: Expe-
tio facta est. Quam ego fur, fratresq; mei fu-
runt. Donatus & Diomedes illud Virgilii
Aeneid.

-- Hic illius arma, Hic currus fuit.

Illud item, i. Eclog.

-- sunt nobis mitia pomae.

Castanea molles, & pressi copia lactis.

**Syllepsis
generis.**

Syllepsis subijciunt, non Zeugmari, ut recentiores volunt. CVM genus mutatur, syllepsis dicitur per genera. Cicero 7. Terr. Plenum forum basilicas istorum hominum videmus.

Terentius Andr:

Utinam aut hic surdus, aut haec muta factus sit. Vbi Donatus syllepsis, inquit, per genera dicitur. CASUS, cum variatur casus.

Verum si dangeam
dat etiam asputor
vultu mandati
chiam, ut plenae
indam. Et Syll.
nurocay, accusat

Idem Pr.

Poeta cum prim.
appulsi,

Id sibi negotii credi
to, non ut placerent

no, natio, Populo
ulius pesseret Quo

ores, antea cens

Gall. Erant on. n.
hoi uomo exire p. s.

ad perfectionem co
aa r. am. Nbuian

Y. Kalendarum Apr
i. Omioru. ceteru

, que rei, & c. D
diti, fabulas. non

ssis vna relatiu
numero & casu

ustib. g. bell. Pl
monem, herodia

o est, Mon, quem

Ter.

[illegible]

aut hac muta fa
per genera P

1972

Ab accusativo, montem, affirmatus est nominis
 vus mons ALIQUANDO antecedens precedat
 latetum, sed tunc durior redditur oratio.

Terent. Eunuch

Eunuchum, quem dedi fratribus, quas
 dedi?

Virgil. 1. An Urbem quam statuo vestra es
 dixissent, Quem dedisti nobis Eunuchum,
 turbas dedi? Quam statuo urbem vestra es
 lexis tantum esse per casus. Sed de hac re
 diximus, cum de relativo & antecedente
 su egimus: & paulo post dicemus, cum de

Syllepsis fieri verborum oratione agemus. PER NUMERUM
 Numero. Cui ad Quam. Tr. lib. 1. Trois, oculi, & uultus
 ran. sepe mentantur, oratio vero sepiissime: Num
 ro macandus est numerus si velis locutionem

Persona. plere: Trois mentitur, oratio mentitur
 zunt. personae. Cui ad Caesarem & Fam. Sustulimus
 na & ego & Balbus. Interdum tertia per
 prima praeponitur modestiae causa. Liv. lib.
 Maced. Pater ego, fratresq; mei non in A
 tum, sed etiam procul ab domo. Etolico be
 ra, maritq; pro vobis arma tulimus.

Modorum. Secunda prima. Plaut. Rud. Quor sunt
 dom quor: in & ego. PER MODOS, Lucan.
 ceron. in lib. 3. Ego valeo sicut soleo, paulo
 deterius quam soleo, subaudiatur, valere
 TEMPORA, ut si dicas, Elegantius nunc lo

quam superius
 us, ad imperat
 leges perit, quod
 etiam perit, non
 iusta imperis ma
 vultus re eunt,
 ius, possessione
 vultus Alexand
 quos operant: di
 iusum deprecant
 pare, (Non mone
 mior:) potius
 Ita egregius
 necessestis. C
 na. Vindicatu
 se imitavit, u

VARIA S

SIGN.

IVM SCRIPTORES
 renechus (en. 1
 rum, putat Janu
 veritas incognita
 in verbum vult
 conipere & me
 res ad intellectum
 nos syllepsis dicitur
 Teren

quāvis est nomen
in eadem oratione
ad hanc orationem.

namque

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

quāvis superioris annis, assimendum, loqueba-
tis, ad implendam naturam. Non solum sit syl-
lepsis per ea, quae partibus orationis accidunt, sed
etiam per ipsas orationis partes, ob cuius tamen
sim eadem pars orationis: ut integra sit oratio,
interim re, eitur, eadem quidem voce, sed di-
fer a significatione. Iustus i. Provoluit ed in-
legimus Alexandri, non mortem, sed ut Darij
corpus sepelirent: dilationem mortis deprecantur
verbum Deprecantur priore membrum, nisi ac re-
sare, (Non mortem deprecantur, hoc est non
cussint:) posteriore verò obsecrare. Idem
Ita egregius adolescens & eadem patris,
necem fratris. & se ab infidelis Artabani vindic-
avit. Vindicat eadem patris, hoc est, alius
se vindicavit, id est, liberavit.

Significa-
tionis.

VARIA SYLLEPSEOS SIGNIFICATIO.

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

namque, qui in

IVM SCRIPTORES in constructione, potius in-
tellectus & sensus rationem habent, quam ver-
bum, putant Juniores esse Synthesisin, figuram
verbis incognitam, Donatus Syllepsin appellat,
in verbum cuius apud Graecos unde syllepsis
conspicere & intelligere significat: & quia
maiores ad intellectum non ad verba respiciunt,
vero syllepsis dicitur.

Syllepsis
ἀσυναρ.
ἀσυναρ.

Terentius Andr:

Z

lib

Ubi illic est scelus, qui me perdidit?

Donatus ad intellectum, non ad verba redegit
 Et est figura syllepsis per genera Virg Pars in frustra
 secant, per numeros: nam quia, per, scelus, se-
 lestus, intelligitur. Qui, subiunxit, non Quod
 Hac ille: Vb., ut vides, Pars in frustra secant.

Variè syl-
 lepsis ab
 autorib.
 accipitur.

Syllepsis per numeros ab eodem Donato dicitur
 quia, Pars, vim habet pluralem Alij Enallagen
 generis, numeri, appellant. Idem Donatus syl-
 lepsos nomine interdum pro Eclissi utitur, & per
 nam syllepsin nonnunquam appellat.

Terentius Andr:

Tantum laborem capere ob talem filiam?

Syllepsis inquit est, assumendum est enim extrinsecus, Me. Idem Phorm. Nec Strophonem ipsum scire qui fuerit? & negat. Donatus, Syllepsis prima, nam extrinsecus audiendum est Pars Rostremosyllepsis pro tropo Synchdoche accipitur nonnunquam, praecipue apud Græcos, ut statim multis locis docet, maximè in Iliad,

λ. & v. Nam verba græca, unde utrunq, & ubum derivatur, idem significant, ut vides.

Unde Dnus Hieronymus. Dicitur, quod in illud d. Marthei cap 26. Videntes autem discipuli indignati sunt: ita inquit, Scito quidem die utrumq, dam huius locum calumniari, quare alius Erunt ipsi exercitus gelsia Judam solum dixerit contristatum quod oculos tenuerint, & fur ad initio fuerit

Mat

Matthei cap. 26. Videntes autem discipuli indignati sunt: ita inquit, Scito quidem die utrumq, dam huius locum calumniari, quare alius Erunt ipsi exercitus gelsia Judam solum dixerit contristatum quod oculos tenuerint, & fur ad initio fuerit

PRO

PROlepsis est

tom significat

in partibus inter

ut, ut;

no reges Roman

na pace.

ius, ita duo

ello bello, hic pace, &

Exercitus hominum a

ta ostendi.

Dictio totum si

Romulus, Numa, ut

ex dicendum est.

Dictio, quod

umeri, aut plura

one die utrumq,

ne ipso exercitus

in, Caesar puiat

ad id?
ad verba redegit
ing Parsi, frustra
a. per. totus, se
punctu. non quia
in frustra, secun
em Donato dicitur
m Alii Enallage
nem Donatus h
legi. utitur, & p
ad.

adr:
calem filium?
on. et. erim extr
e Strabonem. ipse
Donatus, Syllep
dicendum est. Pa
Synchrobie acci
Graecos. ut
sime in Diad.
ante utramq.
ani, cum ad ex
e Dicus Hero
ad videntes aut
inquit, deniq.
quare autem
construatum
at ad id idem
Mat

Mattheus scribat omnes Apostolos indignatos, ne-
scientes tropum, qui vocatur *οἰκονομία*, hoc est
Syllepsis, quo & pro uno omnes, & pro multis u-
nus appellari soleat. Idem in illud Divi Matthaei
cap. 14. Eram quia iam indignè ferentes: appel-
lavit Synchrobiebus verbus, Per Synchrobiebus
dicitur unus pro multis, & multi pro uno.

PROLEPSIS.

Prolepsis est, cum dictio aliqua to-
tum significans praecessit, quae rursus
in partibus intelligitur, neque explica-
tur, ut:

Duo reges Romam auxerunt, Romulus bello,
Numa pace.

Ita duo deinceps reges, alius alia via, Ab Urb. i.
bello, hic pace, civitatem auxerunt. Salust. Bell. Catil.
Exercitus horum duo, unus ab urbe, alter à Gal-
lia obsistant.

Dictio totum significans est, Reges, partes,
Romulus, ubi rursus Romulus rex, Numa
ex dicendum erit, si orationem velis integram fa-
cere. Dictio, quae praecedit, ferè autem pluri-
bus, aut pluralem vim habet. Cas. 3. bell. Gall.
idem d. e. utiq. eorum ex castris statim aflu-
unt. Appo exercitus educunt, Pompeius clam &
Caesar palam: atq. interdum. **VERBUM**

Dictio si-
gnificans
totum, ferè
pluralis
est nume-
ri aut vim
pluralem
habet.

ferè convenit cum dictione precedente, ut propò-
sit exempla docent: *Livius* tamen aliter locutus
est, *Perius* religionum iuribus publici quando duo
ordinari, *Consules*, alter morbo, alter ferro peri-
isset, *suffectum* *Consulem*, negabant rectè comi-
ria habere posse. *Hæc*, *Salust.* *Caecil* *Ea* tem-
pestate capere se quisq; magis extollere. *Plaut.*
Sich *Alius* *alium* percontamur *Gell* lib. 11. cap.
7. *Aspexerunt* omnes qui aderant *alius alium*,
Sen. 1. epist. 7. *Hæc* ego non multis, sed tibi, satis
enim magnum alter alteri theatrum sumus. *Pli-
nius* lib 11 cap 30. *Ex* diverso condebunt altera
alterius ignara *Hæc*, inquam, *Et* *alia* id genus,
implicitam prolepsin quidam vocant, in qua scilicet
aliquid deest, totum nimirum, aut partes:
Donatus ait esse priscam orationem. *Terentius*
Adelph *Aperite* aliquis *actutum* ostium: *Vim* plu-
ralem, idem inquit, habet *aliquis*, quamvis sin-
gulariter dicatur, non est enim *Aliquis*, nisi de
multis: rectè ergo *aperite* *aliquis* *Et* *nope*, nam non
placet illud, ubi duæ distinctiones sunt, unde *Ape-
rite*, est una: altera, *Aliquis* *actutum* ostium: ut
assumatur rursus *aperiat*. Propriè enim *veteres*,
Et *Quis* *Et* *Aliquis* *Et* *Quisquam* non observabant,
qui genere aut numero declinarent: est ergo figu-
ra expostitæ *Hæc* ille. *Quod* si id verum est,
idem de nominibus *Alter*, *alius*, *uter*, *neutr*, qua-
cum verbis pluralis numeri junguntur, ut initio
huius libri diximus, sentiendum est.

Nota.

Prolepsis
implicita

ARCHA

L 1
ARCArchisimos
Arca vetustas p

Terent. *Equib.* *N*
te *nodis* *taritum*
un. *est* *herce* *hoc*
du. *eo.* *Plau* *Mi*
lumen, *ach* *re*
llar. *pot* *tem* *praj*
Multa *hujus* *g.*
Aut. *Eg* *ai* *mo*
am *pari.* *Mene*
Cum *huc* *erum*
pur *con* *em* *ples.* *T*
Se *jugam* *in* *se* *tan*
Occas, *anim* *jam*
ti. *Ille* *em*, *Franc*
tur, *ad* *ut* *atur*, *pro*
num. *Turp* *luis.*
Idem., *Meos* *p*
Quot *latus* *in* *pe*
Accu, *sic* *us* *p.* *o* *no*
in *Verr.* *huc* *spe*
et *ma* *cup* *um*, *n*
Roma *esse* *mo* *tu*
plura *voler*, *ieg* *at* *l*
re *li* *quos* *prisc* *ve*

ARCHAISMOS.

Archaismos, constructio est, qua prisca vetustas potissimum uia tuit.

Terent. Eunuch. Nescio quid profecto absente nobis turbatum est domi. *Idem ibid.* Egeiunda est hercle hoc animi mollietates, nimis me indulgeo. *Plaut. Mistr.* Jam te non nociturum esse homines, ac hoc re neminem. *Cicero in Verrem, Lib. 5.* Hanc si rem propterea speravi futurum.

Multa hujus generis inveniuntur apud *Plaut.* *Archais-*
Aulul. Fastidit mei. *Persa.* Lucro faciendo ego mixem-
Menech. Ex insidiis aucupa Trinum plau.
Cum hiſce ex unius delictis assinar Meum ca.
qui contemplet. *Tracul.* Ego expedibo. *Agathit.*
Sed si iam in se tamen nemo convertitur. *Bacch.*
Occidi, animus jam isto diſtoplas praſagitur ma-
ti. *Ibidem,* Praeſignum opinio eſſe. Sic certat-
ur, adiutur, pro certat, adiutat, apud *Pacu-*
pium. *Turpilium.* Arſeris ea, quae sunt nescis.
Idem, Meos parentes careo. *Pomponius,*
Quot locutias inſperatis mihi irrefere inſpium?
Accuſaturus pro nominativo. *Nova* illud *Cicero*
in Verr. huc ſpectat; *Sanxeruntne* qui eme-
ret mancipium, niſi in demortui locum, ſi quis
Roma eſſet mortuus: imo ſi quis ibidem. *Quae*
lura volet, legat *Nonium Marcellum.* *Festum,*
reliques priscae vetuſtatis indagatores.

ARCHA

Z ;

HELLE-

HELLENISMUS.

HELLENISMVS est constructio,
quæ Græci sermonis leges, non La-
tini observat.

Lib. 5.

*Luceus ad Ciceronem, Si solitudine defecta-
ris, cum scribas & agas aliquid eorum, quo-
rum consuevisti gaudeo.*

Eclog. 3.

Virgilius.

Montibus in nostris forma tibi certet Amyntas.

P Ibidem.

Idem.

in

*Triste lupus stabulis: maturi frugibus imbres.
Dulce satis humor: depulsis arbutus hædis.*

Æneid. 1.

Idem.

Os humerosque Deo similis.

Æneid. 2.

Idem.

*Hæc fatuus laios humeros subiectaque colla,
Veste super, fulvique iussu rorante leonis*

Helleni-
smi ex-
empla.

DE HELLENISMI agit Priscianus lib. 17.

*copiose & Budæus in Comm. ling. & græcæ, Tho-
mas Linæus in lib. de emend. construct. Quod
verò ad propositum exempla attinet, KELLIVVVS
apud Græcos etiam in casu cum antecedere con-
sentit: ob quam causam Luceus, Quorum pro-
Quæ dixit. CERTANDI verba apud eundem.
dandi casu gaudent, unde bello, contendendo, pugnan-
certo apud poetas cum dativo leguntur. IDEM*

NOTA.

neutrum nomen singularis numeri cum masculini

L
... & femininis ut
Virgilius in
bres, dulce humo-
in Comm. ling. & græcæ

Virg
... at cetera Gra-
Et
... & tremis arcu-

Horat
... tremis ossa par-
... nasum nidore

... verbera ten-

Hoc bellum
fortis, ut supra dix-
egimus, uti ex
Nada genus h
gram Synchæ
nim Synchæ
um cum Eclyp
lutionibus prap
aum, Ad Hellen
Heave. Visam si do
abstinere utrum p
Cum illius mibi con

pl. & femininis utriusq; numeri jungunt, quos
Virgilius imitatus, dedit. Triste lapus, triste im-
bres, dulce humor. dulce arbutus. Vide Budaeum
in Comm. lingua graeca.

Virgilius 3. Aeneid.

- ar catena Graius.

EE 2. Georg.

- & tremis artus.

Horat 2. Serm. Satyr. 7.

- tremis ossa pavere.

Ibidem.

- nasum nidore supinor.

Virgilius 12.

- verbena tempora vincit.

Hoc hellenismo utuntur poëtae & interdum hi-
storici, ut supra diximus, cum de ablatis partibus
egimus, ubi exempla invenies. Diomedes lib. 2.
Niada genus. h. h. nismum vocat. Quam hunc si-
gnam Synechochon, hoc est Euphron appellat:
nam Synechochon, ut paulo ante diximus, cum tro-
mum in Euphron significat: deest autem in his
locutionibus praepositiio græca nata id est, secu-
rum, Ad Hellenismum etiam hæc spectant. Ter.
Ne aut. Visam si d mi est, pro An sis Horat. 3. Car.
Abstineret irarum pro ab iris. Illud etiam in Ver. 1.
Cum illis mihi temporis venit in mentem: credit

Quidam
Hellenis-
mi com-
munes po-
ëtis & hi-
storiciis.

Ad Hel-
lenismū
spectant
exempla
quæ se-
quuntur.

Priscianus lib. 17 esse hellenismum, pro illud tem-
pus. Illud Terent, Andr.

Ubi illic est scelus, qui me perdidit.

Et ibidem.

-- scelus quemnam hic laudat?

ait Budens a Græcis esse sumptum. Huc etiam,
spectant illa. Terent. Eunuch.

-- ego illum nescio. Qui fuerit.

Ibidem.

scin' me in quibus sim gaudijs.

Ibidem.

-- nunc metuo fratrem. Ne intus sit.

1 Syntaxis
1 alia Latini sermo-
nis est, alia græci.

Et, Metuo patrem, ne rure redierit. IN HIS co-
nim, & similibus Latini sermonis ratio potius no-
minandi quam a. cufandi casum amat. Metuo
ne frater sit intus: Ne pater rure redierit. &c.
Sed hæc bñtenuis, cetera ab ijs, quos paulò antè
dixi sunt petenda.

DE BARBARISMO.

Barbaris-
mus.

Barbarismus, est dictio, aut omnino
barbara: aut Latina quidem, sed vi-
tiosa scripto, vel pronuntiatione.

BARBARA omnino & peregrina, ut, Per-
la, pro vnione: Apiso, pro adinoneo, & alia
generis ejusdem.

Latina dic-
tio quo-
modofi-
at vitiosa

LATINA dictio vitiosa fit pluribus mo-
dis.

Per

PER GENERALI
Per NUMERO
1 pro TRAC
PER MEL NATION
nis Fignis, pr va
Per C NUGATIO
gera, pro Legam
OL
DIVISIONE, cum t
ar, distul, quat
1 duo tribu
COMPLEXIONE, C
Per n, pro Phac
AD ECTIONE
pro nptor: d m
SYLLABET, Li
rs.
RATONIS: u
michon, m
Ternoris quat
contempus, lla
1.1. p. in. c. g
PER ACTIONE, l
y syllaba: ut, Z
paronis: ut, O
y syllaba longa,
om d tran. ur u
media brev, pr
Z

PER GENERA: ut, *Gladii*, pro gladij
 PER NUMEROS: ut, *Scopi*, pro scopæ, *Triti-*
ci, pro Triticini.

PER DISCLINATIONEM: ut *Fames* famei, pro
 his; *Vasibus*, pro valis

PER CONUGATIONEM: ut, *Steti*, pro steti;
Legi, pro Legam; *Veneravi*, pro veneratus
 sum.

DIVISIONE, cum dividimus conjuncta: ut,
diffinitio, quatuor *Syllabarum*, pro syllæ,
 duo trium.

COMPLEXIONE, cum divisa jungimus:
Phæton, pro Phaëton.

AD ECTIONE litteræ: ut, *Reliquie*, gemina
 pro simpliciter: *Altum*, pro altum.

SYLLABÆ: ut, *Dixer*, pro dicit: *Majors*, pro
 majoris.

ASPIRATIONIS: ut, *Hæfideæ*, cum scriben-
 dum sit sine aspiratione

TEMPORIS, cum syllabæ brevi, quæ unum
 habet tempus, et alterum, ut hæc longa,
 hæc prima longa, pro brevi

DETRACTIONE, litteræ: ut *Peculi*, pro pe-
 cuniarum syllabæ: ut, *Temnere*, pro contemnere.

ASPIRATIONIS: ut, *Odie*, pro hodie Temporis:
 syllabæ longæ, quæ duo habet tempora,

cum dividitur ut hæc brevis: ut, *Unius affi-*
 med. a brevi, pro longa.

IMMUTATIONE, cū littera u
aut Syllaba pro alia ponitur, ut *Olli*, p
illu.

TRANSMUTATIONE cum littera, aut Sy
llaba è suo loco alienum transfertur. ut *Inie*
petror, pro *interpretor*

Sunt denique Barbarissimi Tenore: cū
accentu alio pro alio utimur: ut si præpositi
nes à suis casibus separemus eaque tenore
cuto, vel inflexo pronuntiemus: ut *ad illu*
ab illo, à quibus; circumlitam: cum gravi a
centu, dissimulata distinctione, simul cu
suis casibus pronuntianda fiat, tanquam si
na esset vox.

Origobar
barisimi.

PEREGRINI in gratiam profecti, cū
gracè loqui conarentur, atq; in voces absonas
iunt, *Cap, Cap, bar, bar*, sibi prorum
rent Barbari diti sunt, unde vitium post
Barbarismum dixerant De etymo huius no
nis multa Sirobo lib 14. Gellius lib 13. cap
Quod nunc, inquit, barbare quem loqui d
id vitium sermonis, non barbarum esse, sed r
cum: & cum eo rursus loquentes, rustice loquens non consent
vereres dictabant. P. Nigidius in commentis cap 1. um
rarijs Grammaticis, Rusticus si sermo, inquit. Barbari in p
aptes perperam Inque, id vocabulum quoniam inueniunt a
di. uulgo barbarismus, qui aut D. Augustinus tribuitur.

Tempurè atq; integrè locuti sunt, an dixerint
idem, ut dicitur, dum eundem inveni, hic G. dicit.

BARBARISMVS, ut Quint. l. i. c. 5. docet plu-
rimus vari-
modis accipitur, Genere, anime no. ure. At-
tentione, Detractione, Immutatione, in manu-
e, Per genera, Per numeros, Derogatione, Com-
paratione.

Quib^{us} mo
dis fiat
barbariſm^{us}.
Tu mus.

Fit etiam per declinationem, si dicitur
hoc est, Ajax Ajax, de lineis: vide Magnus
Ery. Barbarismum adjectione, vel detractio-
tempore, appellat Quintilianus, Barbarismum
spatio. Tempus enim spatium est, quo syllaba p-
nuntiatur. Idem separatim egit de Barbaris
Aspirationis, quia sunt, qui putent sono tantum
et pronuntiatione, hanc barbarismum fieri, cum
ut isdem placet, H, non sit aspirationis, non
tem Idem eodem loco docet prepositiones
mul cum suis casibus, perinde ac si una tantum
esset vox, pronuntiandas esse. Cum dico, inquit
Circum litore, tanquam in una vo e, una est
cura. Quod idem accipit in ulo. -- Troje
primus ab oris. Hoc ille, ACCIDUNT & cum
personas, ut idem inquit, quod demonstrari scrip-
non possunt, iotacismus, de cadavere, de
tia oris & lingua. Iotacismus est, cum L, lit-
ra supra justum decorem in dictionibus exten-
tur. Lambda-cismus cum L. plenius equo p-
nuntiatur. Vide Diomedem, qui & Metacif-
mum addidit, is fit, ut idem docet, cum M, a-
tera in fine dictionis pronuntiatur sequente
cale, ut Quousque tandem acutere: fit enim
Barbarismus: si tum pronuntietur M, quidam
putant fieri Iotacismus si plures dictiones ab
litent incipiant: Verum cum id vitium scrip-
demonstrari possit, non huc spectat, si Quintilia-
credimus.

Iotacif-
mus &
Lambda-
cismus.

Metacif-
mus.

Verum legerat

es libertas era
in reliquis Dana
Alinum, pecun
Aut, Itham, ai
Littora. Aut, V
Orle?

Cum hęc in qua
et principem
m fecisse; Mule
lur, quæ cæter
monitorum p
ertum, Cogoa
genus verboru
derit; neque in
tione: si quiden
ma loquendi
ut etiam c
ret.

Queritur lib. i. cap.
in iactationem era

Al

ADMONITIO.

Ver cùm leget apud Virgilium.

Spes libertatis erat, hec cura peculi. *Aut* Eclog. 1.
 ne reliquias Danaùm a que immensæ A. bellet. *Ancid.* 1.
 Alium, pecuniam que genus / per artus ha. *Ancid.* 1.
 e. *Aut*, Italiam fero profugus, Larinique. *Ancid.* 1.
 et Littora. *Aut*, Vnius obnoxam & furas A. *Ibidem.*
 Oilei?

Cùm hæc inquam, & similia leget, ne
 et principem poetarum barbaris
 fecisse: Multa enim poetis permit-
 tur, quæ cæteris scriptoribus dene-
 tur. Neq; miretur si apud M. Tul-
 um oratorum principem, Liberum,
 Tertium, Cogoratam, Notunt, aliasq;
 genus verborum imminutiones of-
 ferit; neq; enim Barbarismi tui De-
 catione: siquidem à consuetudine, cer-
 tina loquendi regula, impetratum
 , ut etiam oratoribus sic loqui
 ret.

queritur lib. 1. cap. 5. Quint. de Grammaticis
 ad iactationem eruditionis exempla Barba-

vibui sumunt ex poetis, eosq; auctores, quos praeferunt, criminantur. Deinceps jubet, scire autem hoc puer, hac apud scriptores carminum, venia digna, aut etiam laudi duci.

QVID INTER BARBARISMUM ET SOLOECISMUM INTERSIT.

SMVM INTERSIT.

Discrimen inter
Barbaris-
mum &
Solæcis-
mum.

BARBARISMUS fit in singulis verbis. **S**OLÆCISMVS in contextu, vel complexu orationis. Barbarismus dictionem unam fœdat. Solæcismus compositionem corrumpit. Barbarismus dictione una, aut peregrina, aut Latina quodammodo corrupta. Solæcismus est vitiosa compositio. Itaque in Solæcismo singule voces sunt latine, quæ tamen dementiter se deseruantes, & contra Grammaticæ regulas in se deserviunt. Dicitur fortasse aliquis, Non deserviunt composita. Per volutavi omnia scripsi. Admonitionem. Cicero: Barbarismos esse non Solæcismos. licentiam tantum adijicitur M, littera: hic verificatione enim deest. Verum si utriusque vitii desinitio non diligenter inspicitur, facile intelligitur, utrumque esse. Nam cum verba, Admonitionem Cicero, Latina sint, atque a deo bene Latina, nullus requiritur locus Barbarismo, qui, ut dicitur, aut est dictione barbara, aut Latina quodammodo corrupta scripto, aut pronuntiatione. Superest, quæ sit

insensum. quæma-
xi expulsi. Hoc
verum, Barbaris-
mum autem est. Ita
ismus videtur de
Solæcismus. At Bar-
dione R, littera. ut
vred. purus: hic en-
a, siq; idem ponitur

insensum. quæma-
xi expulsi. Hoc
verum, Barbaris-
mum autem est. Ita
ismus videtur de
Solæcismus. At Bar-
dione R, littera. ut
vred. purus: hic en-
a, siq; idem ponitur

QVID INTE-
DUM ET SO-

NES IN

ETIS, quæ sit

R BARBA
SOLOECT
FRUIT.

Nota.

2. 2. 1928

... 277. 21 Nov 95-6

...ad hoc ignoscitur, ut vicia ipsa, alijs in car-

Metaplas-
mus.

mine appellationibus nominentur. METAPLAS-
MVS enim appellatur in carmine, qui in pro-
ratione Barbarismus dicitur. Itaq; laudem
ruius necessitati damus Metaplasmi species quae
duodecim plus minus sunt, de quibus, cum de
carminum dimensione egerimus Solæcismus per
per vitium est; tum in ligata tum in soluta ora-
tione, si ab aliquo per imprudenciam fiat: est eni
vitium ab ignorantia, & scientia profectum. si
re in carmine aut soluta oratione legatur
quid, quod Solæcismi faciem habere videat
non Solæcismus, sed Solæcophanes vocabitur.
SOLÆCOPHANES, ut vox ipsa declarat, species
quidem Solæcismi præ se fert, Solæcismus tamen
non est.

Solæco-
phanes.

Terentius Andr.

Ubi illic est scelus, qui me perdidit?

Idem.

Ue illum dii, deaq; fenum per dant, qui me
hodie remonatus est.

Antecedens utrobq; ut vides, neutrum est,
lativum masculinum. Si Relativum & Antecedens
ris leges audienda sunt, Solæcismus videtur:
tamen Schema sive figura, quæ Syllepsis dicitur
placet Donato.

Reflexit enim Poëta ad intellectum, non erere, nudi magis
verba: siquidem intelligitur Scelæstus & Semest vitium.
cum quibus Relativum, Quæ, consensit. Alij Enactum Aristotelem
gen, alij verò Hellenismum hoc Solæcophanes
vitiis me nocuisse

ADM

ant. Excogitata in
na, quibus modivent
atoris prudentes, si
velit ges commississe
siurus huius ger
pellat, hoc est, tebe
Solæcismi habent.

AVEANT adolesce
rison, aut Solæc
agra amplexiones su
manantur, facili na
enim, Adjutor
que apud Cicer.

videntur enim
enim tamen Quin
cum nem multa
scribantur, i
um Lacrymo, lach
gil. Virgil, intus,
mo: ne putent er
& similia aliter se
dicunt. Jam v

zur. At quis obsecro hac ferret, nisi Oratio pro
Mil. extaret, in qua est, Inimicissimum punctu
es? Quis non affirmaret Solocismum esse? Vide
tur Aristotelem multa obscure imdidisse? Nisi
idem Cicer. 5. Tusc. dixisset, Non videtur ad be
atè vivendum satis posse virtutem. & Gell. lib.
19. c. 8. Videtur tibi C. Casarem de statu ver
bi contra te satis apertè satisq; constanter pronun
tiasse? Idem lib. 1. cap. 7. Videbatur quibusdam
Metellum Censorem, cui cum consilium esset, a
uxores ducendas populum hortari, non oportuisse
nec de molestia, incommodiq; perpetuis rei ux
ria consilieri, nec adhortari magis, quàm dissua
dere. Notere non solum accusativo junxit Plau
tus, sed etiam Seneca lib. 3. Controvers. ultim
contro. Dum filium vindico, ubi me gravissim
nocere possit, ostendit. Quàm multa olim bene lo
tine dicta sunt, quæ hodiè barbarè atq; rusticè di
ci putantur, cum reperta, lectaq; fuerint apud
os, qui Constantini Caesaris ætate, vel proximo
culo scripserunt, quid apud Cic. Cas. Quint. a
osq; qui modò extant, non ligantur. Quasi ve
non fuerint eodam tempore referta bibliothi
ecæ scriptoribus, quorum vix nomina modo
persunt. Sed hæc hætenus.

OBSCURÆ ORATIONIS

VITIÆ.

Orationis
obscura
vitiæ.

VERBA inusitata & à consuetudi
quo

L r
coridiani term
atem, & tenebra
t, si quis oppidop
pre pro arante
a idem obsecrat
tyron, à Latini
Sperare pro tunc
unc ego si potui ra
item ambigui
acè ar pello aton
Taurus, animal f
elo, an nomen hor
si distinctum, int
Vel in termon
Aud. vi Chrem
Obscuratur pra
oni deest aliqui
pauan MEON
ti: Vel contra, cū
copiosa loquaci
OLOGIAM vocam
quo minus diluc
mergiatur: aut
q; longius trajecta
Ho
mq; pila lippis in
Rectus enim

à confudtud
qui

f.

Namq;

Namque pila ludere inimicum est lippis, & crudis.

quod vitium Synthesis, vel Hyperbaton obscurum, hoc est, confusa ac perturbata verborum transgressio vocatur. Si hæc vitia vitabimus, dilucida erit oratio.

APPENDIX.

CVM orationi structura decoris gratia variatur, neglecto simplici sermonis ordine, non vitium est, sed vitiosus, quæ Hyperbaton appellatur, id est transgressio verborum.

Hyperbaton.

Cic. pro Client. Anima adverti iudices omnem accusatoris orationem in duas divisam esse partes.

In duas partes divisam esse simpliciter ordo: sed durus & incomptus.

HYPERBATI ALIQUOT SPECIES.

Hyperbati sive Transgressionis aliquot sunt species.

Anastrophe.

Anastrophe est duorum verborum ordo præposterus.

Ut, Mecum, Tecum, Secum, Nobiscum. Quibus de rebus.

ANASTROPHE

re. hact: Enunc

quis. dedit? Pro:

Enunc. dedit? Pro:

Tametsi est cū

dividunt, aliqua

perro. Anro, Per n

at. s ad me pertere

quis. memora. a. teneb

quis. externa bella:

Equidem ger

Rem ver opauit

Praci. namet. p. op

op. p. e.

PARENTH

ermont, anteq

stus.

acco. in. M. Anton.

um, (ut ajunt) lu

de. a. tene. mem

de. m. s. or. f. a. v.

ap. a. h. omes. l. b.

logico, Macrolog

z. omnis sunt. c.

do. et. Enn. num

idem. c. ut, cū. at

oms, ut. Iuliam. fat

Alia,

AN

tum est Ippis, &

vel Hyperba-

ontula ac per-

gressio voca-

tus, dilucid.

x.

ra decoris gra-

o simplici ter-

um est, sed vi-

pellatur, id est

t. iudices omnes

lud. div. qm. et

n esse simplici

comptus.

LIQUO.

gressiois a

rum verborum

Nabucam. C.

ANASTROPHE illa, Verbum quam statuo
extra est? *Eunuchum quem dedisti nobis, quos
urbem dedit? Pro. Quam urbem statuo: Quem
eunuchum dedisti nobis: admodum dura est.*

Tmetis est cum verbum compositum
videtur, aliqua dictione interposita.

*Lucro Attico, Per mihi gratum erit, si id cu-
ritis ad me perferendam. Idem de Senect. O-
mnia memoria tenebat, non domestica solum, sed
etiam externa bella.*

Eiusdem generis sunt illa.

Rem vero publicam penitus amisimus.
rectum est pro patria regi, publica mortem
proptere.

PARENTHESIS est brevis sensus, Parenthe-
simoni, antequam absolvatur, inter-
stitus.

*Cero in M. Anton. O praeclarum custodem o-
rum, (ut ajunt) lupum. Livius, Tantum, (pro
lor) de generis nostris a parentibus nostris.*

DE CUIUS obscurae orationis agit Quintil. lib. 8.

De 2. Prometheus lib. 2. in quibus enumerat Tau-

logiam, Macrologiam, Pleonasmum, quae inor-

ne orationis sunt vitia, ut Quint. eodem lib. c.

docet Eclipsin numerat idem Prometheus inter

dem vitia, cum ait esse defectum necessaria di-

ctionis, ut Italiam fato profugus, Latinaq; venis

torum.

Tmetis.

Lib. 5.

Philippi 3.

Bell. Pun. 2.

Deest enim propositio Ad vel In Quint. lib. cap. 3. ubi de vitijis inornate orationis agit, μεῖωσις. Meosin appellat. Vitanda, inquit, & vitiosa cum sermone quidem deest aliquid, quo minus pieus sit: quanquam obscura potius, quam inornate orationis vitium est. Sed hoc quoque cum imprudentibus sit, schema dici solet. Hec ille. Cum prudentes ac eruditi scriptores subtrahunt verbum aliquid orationi, quod satis ex ceteris intelligitur, schema est, sive figura per Detractionem, quae Synecdoche vocatur, ut idem Quint. ait lib. 9. cap. 3. ut, Stupere gaudio Græci, Simul enim additur verbum Copul. Ibidem quoque inter Synecdochē & Apophorin interpositum, ut si quis docet, μεῖωσις. Meosin videtur appellasse Quint. lib. 9. cap. 6. Eclipsin. Quidam, inquit, Synecdochē vocant, cum & in contextu sermone quod taceatur, accipimus. Verbum enim e verbo intelligitur, quod inter vitia Eclipses vocatur. Idem lib. 1. cap. 5. ubi de vitijis per Solacismi egit: Adjectione, Detractione, Transmutatione, subiecti: hæc tria genera quædam adducunt à Solacismo. & Adjectionis vitium τὸ προσθεῖν, Detractionis τὸ ἀφαιρῆναι, Inversionis αὐτοπροσφών vocant: quasi in speciem Solacismi addant, ὁμοῦσα, quod, appellari eodem modo possunt. Hec ille. Itaque fuerunt, qui credere quatuor esse Solacismi species, atque vero Solacismi

NOTA.

Itaque fuerunt, qui credere quatuor esse Solacismi species, atque vero Solacismi

Adjectione sive in uno
formiliteraru
Tapinosi et
dignas minui
Hæc quæ parcia

INORN

N

Acrophaton

sive in uno

formiliteraru

Tapinosi et

dignas minui

Hæc quæ parcia

Qui Adjectione fieret, Pleonasmus appellatur, quod vitium est inornata orationis, ut mox dicemus. Qui Detractione, Eclipsis, quod obscura orationis vitium est: qui denique Transmutatione, Anastrophe, id est, inverstioeem. Qui in hac oratione fuerunt, agebant Hyperbaton eodem modo appellandum esse Solzicismum si concederetur vitia, quae adjectione, Detractione, Transmutatione fierent species esse Solzicisimi. Diomedes non numerant inter species Solzicisimi vitia orationis quae Adjectione, & Detractione sunt. Idem Diomedes, Urbem quam statuo vestra est, aut esse Solzicismum, cum positus sit accusandi casus pro nominande. Nobis videtur Anastrophe, tamersi duorum. Quas praeterea species Hyperbato subijciunt Grammatici, Synchysin, quam inter vitia numeramus, & Hyperologium sive ὑπερολογισμὸν, cum, ut inquit Diomedes, sensus ordo praeposterus additur. Virgilius Aeneid. 2. -- moriamur & in media arma ruamus: pro in media arma ruamus, & moriamur.

INORNATAE ORATIO-
NIS VITIA

Cacophaton est obiectum dictum, siue in uno verbo, siue pluribus, siue formi litterarum concursu fiat.

Cacopha
ton.

Tapinosis est, qua rei magnitudo vel dignitas minuitur.

Tapino-
fis.

It, si quis parricidam, hominē nequam vocet.

Tautologia. **TAVTALOGIA** est ejusdem verbi,
aut sermonis iteratio. Verbi:

Ut, Nam cujus rationis ratio non extat, citationi, ratio non est, fidem habere:

Sermonis:

Ut, Ibant, quā poterant; quā non poterant, non ibant.

VITANDA est & nimia ejusdem litteræ assiduitas.

Ut, Quidquam, quisquam, cuiquam, quod conuenit neget?

Macrologia. **MACROLOGIA** est longior quàm oporteat sermo.

Ab Urbe,

Livius, Legati non impetrata pace retro domum, unde venerant, abierunt.

Pleonasmus. **PLEONASMOS** est vitium, cum superuacuis verbis oneratur oratio.

Ut, Ego meis oculis vidi, *Satis est enim,* vidi.

CAVENDVM etiam diligenter est, ne consonantes asperè concurrant.

Ut, S, ultima cum X, proximat: *Ut,* Exercitus Xerxis.

DVRIOR etiam fit concursus, si utraque se ipsam sequatur.

Ut, Ars studiorum. Rex Xerxes.

VITANDI & crebri vocalium concursus, aut Autonomus.

erfus, qui valla
m reddunt.

Biccz znez ara
re optimo optemp

ILLVD quocu
ces ejusdem ex

gerantur.

Fientes, plorante
tes.

ET si verbi p
r primz sequen

O fortunatam nat

APP

Quando puer
aliquid offende

nam atque otiosi

sine causa factu

enim interdun

onis gratia.

Terenti
Hic oculis egom

V
vocemque his a

Adduntur & al
curae, aut Auto

A

idem verbi, *erfus, quæ vastam & hiantem oratio-*
em reddunt.

Bacæ æneæ antæniissimæ impendebant.
Pro optimo optemperati olim.

ILLVD quoque vitium est, si multæ
 ces ejuldem exitus in unum locum
 ingerantur.

Flentes, plorantes, lachrymantes, obres-
ates.

ET si verbi prioris ultimæ syllabæ
 it primæ sequentis.

O fortunatam natam me consule Romam.

APPENDIX.

Quando puer apud graves oratores
 aliquid offenderit, quod supervaca-
 tum atque otiosum esse videatur, ne
 sine causa factum esse puer. Addun-
 t enim interdum quædam adfirmatio-
 nis gratia,

Terentius Adelph.

Hisce oculis egomet vidi.

Virgilius.

vocemque his auribus hausi.

Adduntur & alia, quæ aut Consuetu-
 dine, aut Autoritate, aut Veritate,

AA §

aut

4. *Æneid.*

*Idem 1.**molemq; & montes insuper altos
impoluit:**Utrobiq; enim conjunctionem, Que, metri neces-
sitate constructus addidit.*

F I N I S.

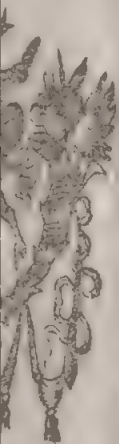

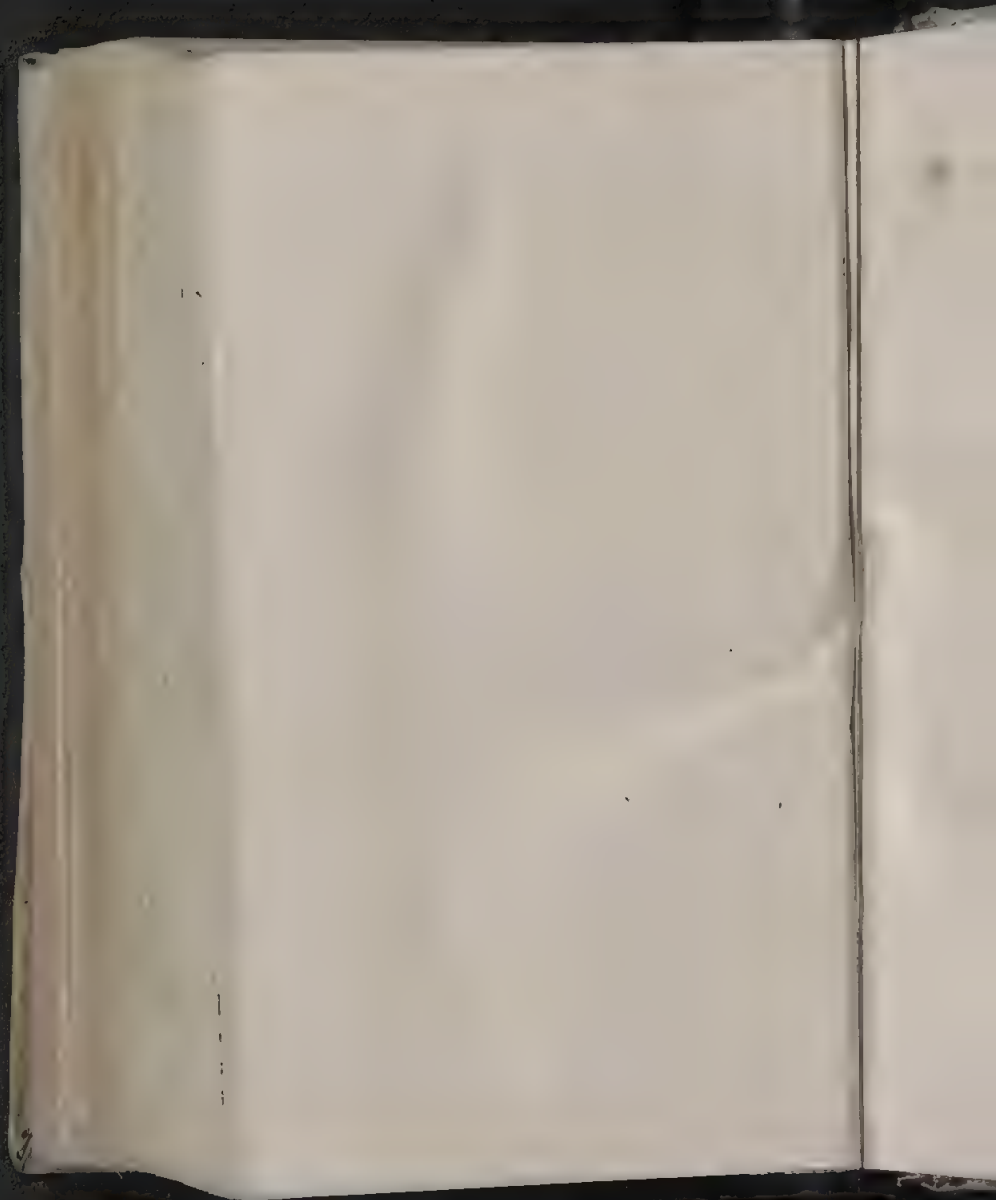
STIT.

1785

Quod, Thesaurus

S.

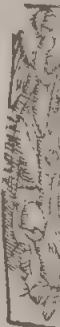
EM

LIS AL

CIETA

TVTIO

Lu
DE SYLL

16
Imprimeba

M

EMMANVE-
LIS ALVARI E SO-
CIVTATE IESVINSII-
TVTIONVM GRAMMA-
TICARVM.

Liber Tertius.

DE SYLLABARVM DIMEN-
SIONE

NISSA,

Imprimebat IOHANNES SCHU-
BART.

Anno

M DC. XXX.

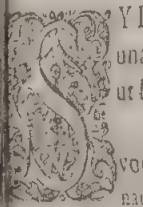

DE GRA

INSTI

LIBER

De Syllabari

Vocales sunt

Ex vocalibus fi

, ei, eu, æ, yi,

, Europa, poea

In diphthongis

incipes: l, & v, f

cit & subit,

Consonantes is

dividuntur.

Mutæ sunt octo

in vocales inde

quibus quatuor

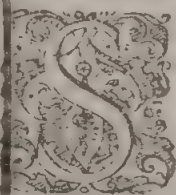
M, tamen, & M

A

DE GRAMMATICA INSTITUTIONE.

LIBER TERTIVS.

De Syllabarum Dimensione.

YLLABÆ fiunt vel ex
una, vel pluribus litteris,
ut l, e, runt.

Litteræ partim sunt
vocales, partim conso-
nantes.

Vocales sunt sex. a, e, i, o, u, y.

Ex vocalibus fiunt sex diphthongi, æ,
æ, eu, œ, yi, ut Premium, aurum,
i, Europa, pœna, Harpyæ.

In diphthongis A, O, Y, temper sunt
incipes: l, & V, temper subditæ: E, &
eit & subit.

Consonantes in mutas & semivoca-
dividuntur.

Mutæ sunt octo, b, c, d, g, k, p, q, r.
Convocales in idē octo, f, l, m, n, r, s, x, z.
Quibus quatuor sūt liquidæ, l, m, n, r.
M, tamen, & M, raro liquecunt, id-

A 2

que

que in Græcis tantum dictionibus, ut Tecmessa, Cygnus.

Dux X, & Z, sunt duplices, hoc est valent duas consonantes, X, Cs, vel G, ut Dux, Rex, Veteres Z, per duplex, redderant, ut massa, patrisse, pitrisso.

F, præposita liquidis L, & R, vim habet mutæ, S, quamvis immutis, ac iuris sit) neque enim inter liquidas a duplices numeratur) interdum rames liquescit, ut suo loco dicemus.

H, sit ne littera, an aspirationis non dubium, controversumque est.

I, inter duas vocales posita, consonans est, atque duplex I valet, ut Major, peior: Veteres I, geminabant, ut major, peior: Veteres I, geminabant, ut maior, alio, Maiia.

I, & V, cum vocalibus præponunt, easque comprimunt, fiunt consonantes, ut Ianua, jecur, conjicio, jolus, judicium, Vates, velox, vita, vox, vultus.

Iota Græcorum, nunquam est consonans: quare in Iason, jambus, jaspis, & cæteris, quæ panè sunt græca, prius vocalis est.

Iod apud Græcos
nans est, cum vo
etus, Ioanne, Iar
que alia ejusdem
consonantem e
em. pronuntia
em, Græcos imi

V, post Q, lu
t, ut Quare, qu
S, & s motu liq
is modo integ
tenet, ut exigu

Litteræ liquet
ne vocalis, aut c

SYLLABARUM OMN

longitudo, etiam i
ta sunt. Erat enim c
s a brevibus multo m
tero in Onitore a
idem inquit theati
ava aut brevior, au
pedes novit, nec n
ndit. aut cur, aut
nem omnium longit

A

ditionibus, u

uplices, hoc est
es, X, C, vel G
Z, per duplex, s
atille, pitillo.
L, & R, vim h
inimunis, ac le

anter liqui das
interdum tam
hemus.
aspirationis no
mque est.

les posita, conso
l valet, ut Major
habant, ut major
habant, ut major

bus præponunt
unt consonant
cio, iolus, jud
x, valus.

uquam est co
on, jambus, iasp
unt græca, pri

DIMENSIONE.

Iod apud H. breues semper conso-
ans est, cum vocalibus præponitur, ut
elus, Ioannes, Iacobus; itaque qui hæc
que alia ejusdem generis nomina per
consonantem efferunt. Optimè qui-
em. pronuntiant: qui vero per voca-
m, Græcos imitantur.

V, post Q, litteram, semper liques-
cit, ut Quare, quare, quia, &c. At post
, & S, modò liquescit, ut lingua, sua-
s: modò integra est, suamque vim
tinet, ut exiguus, suus.

Litteræ liquescunt, cum vim rebur-
e vocalis, aut consonantis amittunt.

*SYLLABARUM omnium breuitas, &
longitudo, etiam imperite multitudine olim
fuit. Erat enim certus sonus, quo vocales lon-
a brevibus nullo negotio separaret. Id quod
ero in Oratore apertissimè docet: in versu
dem inquit theatrum exclamant si fuerint una
aba aut brevior, aut longior. Nec verò multitu-
pedes novit, nec numeros tenet, nec illud quod
ndit, aut cur, aut in quo offendit intelligit. &
en omnium longitudinum, & brevitatum in*

sonis, sicut acutarum graviumq; vocum iudicium, ipsa natura in auribus nostris collocavit. Hec ille. Hodie ne docti quidem, & qui omnem aetatem litteris consumpserunt, A longam à brevi, sono possunt distinguere: eodem enim modo Malum, & arborem & hominem, sonant. Quis vel peritissimus, Venit, Legit, praesens à praeterito Venit, Legit, Fidi, Mori, Duci, verba, à nominibus, Fidi, di, Mori, Duci, hodie pronuntiatione separat. Cum igitur veram illam germanamq; pronuntiationis rationem funditus amiserimus, à poetis syllabarum peritia nobis necessario petenda est. Verum quoniam fieri non potest, ut omnes memorareneamus, traduntur à Grammaticis praecepta quibus si frequens optimorum poetarum lectio, assidua exercitatio ac diligens imitatio accedat, brevi non solum syllabarum dimensionem assequemur, sed etiam carmina componemus.

Quae praecepta more veterum, non ligata sed soluta oratione scripsimus. quod pleriq; omnes etiam hac tempestate faciunt, idq; summo jure. Quae enim attinet praecepta carminibus involuta parvis ediscenda proponere? Nonne multo facilius percipient, si verbi causa, dicas. Vocalis ante vocalem brevis est, ut meus, tuus: Diphthongo longa est, ut premium: quam si uno alioque versu hac eadem involuas & obscures: quod necesse sit totidem aut etiam pluribus verbis explicare. Et (quod deterius est) cum multum dicitur

judaveris, vix, ut
ria. Sed hac badle
Verrus Flaccus

istam acit eadem
apud Græcos, I, na
ill: nome pcor, no
nos gubernatores d
io nominibus qua in
u, & similibus, a
apertius Verrij sen
mus, & ius.

Veteres ita d
umq; vocalis perci
Au, & Eu, tantum
re uva tantum aud
scribebant antiqui
Quidam more Gra
debant: quidam sen
pitivum vel dacty
pessu, & Aquai, &
mus versuatu, ver
A, & E, utebantur
thongo Ei, au usi si
si fuerim, docet P.
ap. 24. Si hujus, i
scribas, unum I, f
magnei, bi amice
de I, scribendum er

judu

dataveris, vix, ut sepè sit, intelligunt, quid dixeris. Sed hac haftenus.

Verrius Flaccus, ut Velleius Longus docet, existimavit eadem esse apud nos *V*, litteram, quae apud Graecos, *Υ*, nam illi vocaverunt nos *Cuminum*: illi *κύννηρος*, nos *Cupressum*; illi *κνθήρυτιν*, nos gubernatorem dicimus. Idem probat ex Graeco nominibus quae in eos exeunt, ut *Theseus*, *Peletus*, & similibus. Alia multa sunt quibus etiam peritius Verrij sententia confirmatur, ut *μύσος*, *μύσος*.

Veteres ita diphthongos pronunciabant, ut *Eu*, vocalis perciperetur, quod hodie in duabus *Au*, & *Eu*, tantum experimur: nam in ceteris sepe una tantum auditur. Diphthongum, *E*, varie scribebant antiqui, ut Quintilianus ait, l. 1. c. 7. Quidam more Graecorum per *A* & *I*, semper scribebant: quidam singulariter tantum, cum in genitivum vel dativum incidissent: unde *Pistai*, *vestis*, & *Aquai*, & *Aulai*, Virgilius amanti *issinus* vecustatis, versibus inservit. Plurali numero *I*, & *E*, utebantur, ut hi *Syllae*, hi *Galbae* Diphthongo *Ei*, diu usi sunt Romani: quibus locis ea usuerint, docet P. Nigidius apud Gellium lib. 13. ap. 24. Si hujus, inquit, amici vel hujus magni tribas, unum *I*, facio extremum, sin vero hi *agnei*, hi *amices* casu multitudinis rectorum ante *I*, scribendum erit *E*, atq; id ipsum facies in-

A 4

similibus

DIMENSIONE.

quas Grammatici prepositivas dicunt & Sub-
as, quas ydem Subiunctivas: quæ præeunt &
unt, quæ præpositivas simul, & Subiunctivas
ant

In Rudimentis ostendimus, octo tantum esse
as, solus enim Præcæanus, ut ibidem diximus,
ia veterum omnium sententiam, F inter mu-
numenavit, quæ quavis semivocalis sic, ta-
eum ei liquida L, & R, subiiciuntur, præce-
rem vocalem communem faciunt in carmine
madmodum cum mutas ipsas sequuntur. Se-
pocalibus adjunximus 2. Græcos secuti, & Dio-
em lib. 2. Semivocales inquit, sunt septem,
jecta 2. sunt octo X, & Z, litteræ sunt
positæ, unde duplices dicuntur: illa ex C, vel
S, constat, ut Dux, ex C, & S, constant, quod
niti vo Ducis, qui per C, scribitur, intelligi-
Rex, G, & S, valet, nam Regis per G, scri-
Z, ut Græci Grammatici docent, ex S, &
nstat: Diomedes lib. 2. ait veteres duabus
ro hac usus fuisse, ut Messentius, patrisso. Pri-
us l. 1. ait Ma'ta, patrisso, patrisso dicta esse
αζα, ωρεζζω, ωριζω, maza, patrizoi,
& litteram, αζηνον vocant, hoc est sine,
ine nota, immunem. De eadem sic scribit
edes eodem libro, & S, litera inquit, sine
am potestatis est, ideo apud Græcos μωα-
appellatur, quæ in metro plerumq; vim con-
us amittit. Veteres, I, litteram inter duas

vocales postquam geminabant: scribebant enim *Ma-
gius, Pegus, Egius, Pompeyus, & genitivum Po-
perij*, ubi triplex *I*, cernitur: quam scribendi
rationem probasse Casarem, docet *Victor* apud *Pris-
cianum* l. 10. C. 10. *Ajo*, *Majam* solebat scribere
Vide *Quintilianum* l. 1. c. 4. *I, & V*, vocalibus
præpositæ, consonantes fiunt: quod *Nigidius*
pud *Gellium* lib. 19. c. 14. docet. *A, & O*, in qua
semper principes sunt: *I, & V*, semper subditi
E, subter *G* præter: in *Euripo* præter: subit in *Æ-
lio*. Si qui putat præter, *V*, in his verbis *Val-
nus, Venonius, Volusius*: aut in his *I, Jampridem*
Jecur, Jocum, Jucundum, errabit: quod he-
tera cum præcunt, ne vocales quidem sunt.
ille. Latini carent nominibus, quibus *I, & V*
appellent, cum sunt consonantes. Veteres cum
E, & V, simpliciter nominabant, vocales intelli-
bant: ideo *Nigidius* ait, *V, & I*, non præter
verbis *Valerius, Jampridem & c.* Hebræi *I*, co-
nantem *Jod* vocant, *V*, vero, *Vau*.

Æoles litteram habent, quæ sono omnino
gruit cum *V*, consonante, figura verò cum *F*
tera majuscula, quæ à forma appellata est *Dig-
ma*: constat enim gemino *Gamma*: à sono
teste *Varrone & Didymo* apud *Priscianum* l.
Vau dicta est. Nec mirum, cum nomina ge-
rum litterarum ab Hebræis sint profecta: hi
Aleph, illi *Alpha*: hi *Beth*: illi *Beta*: hi *Jod*
Jota, utriq; *Tau*: hi *Vau*: *Æoles* etiam *Vau*.

scribent enim
 & genituum Po
 quam scriuena
 cer: Vitor apua P
 am ferebat scriben
 t. I, & V, vocale
 : quid Nigidiu
 cer. A, & O, inq
 & I, semper iud
 ceri: sunt in A
 in his certis Va
 minis I, Jam re
 erant: quid i
 e: autem sunt.
 ceri, quos I, &
 ances. Veteres co
 ut, & tales re
 & I, non prete
 in & I. Hebraei I, e
 ro, I au.
 que omni
 figurat ero cum F
 ma, appellata est Dig
 Gamma: a jono
 apud Periclanum
 um, cum nomina
 is iis preiecta: hi
 ad hanc: hi Jod
 Edes etiam Vau,

us Caesar Digamma Aedico pro V, consonante,
 s e-t, quod eo imperante etiam à Romanis re
 um fuit, ut illi nurem gererent. Itaq; Da
 s, cer Fus, ser tus, pro Dapius, cervus, servus,
 eus gratiam scribebant: cuius meminisse Quin
 anius l. 1. c. 7. Nolite, inquit, preceptores cer
 n, servumq; v, & o, litteris scripserunt & c.
 c inutiliter Claudius Aeliam illam ad hos u
 Flutem, adiecent. Et libro 12 cap. 10 A
 a quog; littere: qua servum, cervumque di
 aus, etiamsi forma à nobis repudiata est, vis ta
 nos ipsa persequitur. Suetonius in Claudio
 41. Tacit l. 11 docent, Claudium Caesarem
 litteras veterum numero addidisse, casq; in
 fuisse quamdiu imperavit: neuter tamen que
 qua forma fuerint, scriptum reliquit Sulpici
 alteram ex his, quas ignoramus, I, consonanti
 ondisse Diomedes lib. 2. etiam Digamma
 ici meminit, ubi de V, consonante loquitur:
 c, inquit, Digamma adscribi solet, ut quum
 pla preponitur, ut se Fus, Fulgus. Nam litte
 geminari in una syllaba posse, plurimi negant
 in erudit Donatus; Edie. 2.

Jod quum vocalibus Hebreis preponitur, e
 ferit, consonans est, ut apud Latinos. Apud
 eos, inquam, quia qua ad Græcos transie
 atq; litteris græcis scribuntur, vocalem ha
 ut in Eliás, Jeremias, Zacharias videre li
 neque enim hæ positiones Hebræe sunt: ne
 que

que I, apud ipsos vocali est, sed consonans. *Haec sunt breves, autem*
antequam inventa essent puncta sic enim Hebraei decem vocales, quinque longas, totidem
breves appellant) etiam vocali officio surgeba-
tur. Ut in Michaël, Michol, alijsque plurimis no-
minibus. Hæc ab Hebraeis, cum vocalem non
excitat, eamque ferit, quiescens seu otiosa dicitur.
Itaque consonans simpliciter vocatur, ut ceteræ omnes, quæ a se habere continentur. Sed hanc
missa faciamus ac potius ad nos vestros veniamus
Judæa, Judæus: Judæus apud Latinos semper
primam habent consonantem, quæ littera eadem
prorsus est in Jeshu, Jacobus, Johannes, Joseph, Judas, alijsque id genus. Luc lib. 2.

Et dedita sacris

Incerti Judæa Dei, milisq; Sophene.

Horat: 1. Serm. Satyr. 5. -- credat Judæus apellari

Juven: Satyr. 6.

Qualiacumque, viles Judæi somnia vendunt.

Idem Satyr: 14.

Judaicum ediscunt et servant ac metuunt judicium

Claudianus Græcorum more dixit.

Nelucres versus Dux Jacobo meos. Antiquum
tamen poetis major habenda est fides.

Syllabæ partim breves, partim longæ, partim communes.

Syllabæ, quæ temporibus metimur sunt anticipæ

Tempus, quæque, quo syllaba brevis ex ratio constat, ad Longa, ex
Communi

revisum longa

nt priores in A

Teneb æ. Læ

Nulla vocali

ob brevis aut lo

as æ, & o. Epti: o

n, breve valent

Origenes, Tim

acedones,

H & æ, Eta, &

ngum valent, se

emus, Ido, um.

Teeres, ut Quintil

Accum & cum;

aribus scripserunt it

alus, arbor, gemmo

gens, uno &: Venit

era eodem modo

et sunt anticipæ

DIMENSIONE. 13

ut sunt breves, aut longæ, aut communes. Tempus, est spatium interval-
lenque, quo syllaba pronuntiatur.
Syllaba brevis ex uno tempore atque
ratio constat, Ad, Sed.

Longa, ex duobus, ut Ah, En.

Communis est, quæ in versu tam
brevis tum longa esse potest; Quales
sunt priores in Atlas, Cyclops; mediæ,
in Teneb. & Lateb. & Pharetra.

Nulla vocalis apud Latinos perpe-
to brevis aut longa est. Apud Græ-
cos ε, & ο. Epsilon, & Omicron, quæ e,
& o, breve valent, perpetuò sunt breves;
Origenes, Timotheus, Herodotus,
acedones.

H & α, Eta, & Omega, quæ e, & o,
longum valent, semper sunt longæ, ut
Idem, Idolum.

Teretres, ut Quintilianus docet l. 1. c. 7. usq;
accium & ultra; porrectas syllabas geminis
litteris scripserunt Itaq; Maus homo simpliciter A:
Arctus, arbor, gemino, cum scribebatur. Venit,
veniens, uno ε: Venit præteritum, duobus; atq;
eodem modo Vocales apud Latinos
sunt anticipites, nulla enim est quæ in
diversis

adversis dictionibus non sit aut brevis, aut longa
 1. & o, etiam apud veteres Græcos, fuerunt an-
 ptes, ut apud nos E, & L. Verum posteaquam vo-
 cales μ , & ω , inventæ sunt, deinceps breves tan-
 tum fuerunt. Vide Priscianum l. 1.

Eta, appellavimus ipsam vocalem longam mo-
 te veterum, quæ, Ita, nunc dicitur: quæ si Ita
 appellanda est, nullum erit, E, longum apud græ-
 cos, sed breve tantum: quod fieri non potest: au-
 cerit anceps erit. quemadmodum fuit, antequam
 n, inventum esset. Præter multa alia argumenta
 quibus viri docti planum faciunt, Eta non Ita, vo-
 candam esse hanc vocalem, illud etiam maximè
 indicio est, quod Hebrææ voces, quæ per E, lon-
 gum apud ipsos Hebræos scribuntur, salva & in
 egra græcis litteris conservatæ sunt, cujuscumod-
 sūt. Αμην Εμμανηλ, Ιωσηφ, Ισραηλ, Γε-
 Quod si quis Αμιν, Emmanuil, Josiph, Israil, Ge-
 bryl, pronuntiet, nihil minus quam Hebræicè lo-
 quetur. Et Beth, secundum clementum Hebræo-
 rum, sæpe in Threnis Jeremie Βηθ, græcè scribi-
 tur: quod si Beth, ite audierit Hebræus pronun-
 tiam, risu corruet. Beth itaq; sonandum est, ut
 de q; Græci summi habent Beta: quo nomine
 dicitur lib. 5. dicitur.

Discas licebit Beta me rogaturum.

H, & ω , non semper manent longæ, cum
 nos transeunt: nam τωτῆς, μητῆς, ἐκ τῶς, vēsa
 pase

er, mater, Hektor, f
 ent breves.
 Virg. Æn. 1. At pa
 abdedit aris.

Opd. Met. 12. In
 his Hector inanes

RÆCEPTA
 de syllabarum
 longit

Primum, de vo
 Ocalisante vo
 Chionibus brevi

Virg. Disco puer v
 laborem.

Idem. Lucas in ur
 pra.

Idem. Verbs antiqu
 er annos.

Selegimus ex Virg
 us undæ ac frigida

ut eorum aures, qu
 antioribus numeris

ulis explicandis im
 enim eis si audire

Virg. Aen. 1. At pater omnipotens spelun-
abdeditat attris.
Ovid. Met. 12. Inferias dederat cum fra-
tris Hectorinanes.

PRÆCEPTA UNIVERSA
de syllabarum brevitate ac
longitudine.

Primum, de vocali ante vocalem.

Ocalis ante vocalem in latinis Di-
ctionibus brevis est, ut Puer, fuit,

Virg. Disco puer virtutem ex me, verūna. Aenid. 12
laborem.

Idem. Lucus in urbe fuit media latissima Aenid. 1.

Idem. Vrbs antiqua ruit multos domina- Aenid. 2,
r annos.

Selegimus ex Virgilio potissimum carmina,
unda ac frigida præcepta vestiremus, si-
ut eorum aures, qui ad Poëticam aspirarent
antioribus numeris imbuerentur, non ut in-
his explicandis immonerentur præceptores:
nam est si auditores intelligent id quod ad

rem facit, hoc est, quæ syllabæ brevīs, quæve lo-
ga sit in carmine, cuius de causa citatur Poe-
Quod si quis adeo aversus est a Musis, ut ha-
p̄ vel supervacanea, vel longiora esse videantur
præceptorum se junctate ac jam sic contentus.

EXCEPTIO I.

FIO, I, habet longum, nisi sequat
R, ut Fiebam, fiam.

Satyr. 1. Juvenal, Fient ista palum, cupient & in a
referri.

Sin R, sequatur, breve est, ut Fier
fieri, confieri.

Æneid. 4. Virg. -- nunc qua ratione quod instat
Confieri possit, paucis, adverte, doce

EXCEPTIO II.

Interrogandi ac dandi casus qui
declinationis E, ante I, producant

Diei, speciei, Præter Rei, ipsi, fidei.

Ventum erat ad Vestæ, quarta jam parte.

Horat:

Satyr. 9.

Præterita &c.

EXCEPTIO III.

Genitivus in ius, habet I, longum
soluta oratione, in carmine
breve, tum longum, ut Vnius il

Præ

Præter Alterius,

e, Alius vero lo

Vnius obnoxam

H

Nullius add. Quæ

EXC

He priorem

M

Ohe jam satis est,

Cai, Pompei,

miles vocandi c

ent loagam.

Ma

Quod peto da Cai

Or

cipe Pompei ded

Debitor est vitæ, q

Præceptum hoc de v

in dictione, accipien

eris sunt, postea ag

u, Vultus in recto

atur: quæ interdus

ar.

Marc

Post Cajum, Luc

in lib. 9. Pervigil

Præb. A longum est,

b

præter Alterius, quod ubiq; habet bre-
ve, Alius vero longum.

Vnius obnoxam & furias Ajacis Oilm

Horatius.

Æneid. i.

Nullius addictus jurare in verba magistri.

Epist. i.

EXCEPTIO. IV.

He priorem habet communem.

Martialis.

Ohe jam satis est, ohe libelle.

Lib. 4.

Cai, Pompei, Vulter, & si qui sunt
niles vocandi casus, penultimam ha-
nt longam.

Martialis.

Quod peto da Cai, non peto consilium.

Lib. 4.

Ovidius.

capite Pompei deductum carmen ab illo,
Debitor est vitæ, qui tibi, Sexte suæ.

*De Pon-
to 4.*

Præceptum hoc de vocalibus, quæ sunt in ea-
dictione, accipiendum est: nam de ijs quæ in
ersis sunt, postea agendum est. Caius, Pom-
peius, Vulteius in recto per I, consonantem scri-
bunt: quæ interdum à Poëtis in vocalem mu-
tantur.

Marc: lib. 5.

Post Caiumq; Luciumq; consedit. Scazon est.

lib. 9. Pervigil in pluvium Caius ecce jacet.

Præbig; A longum est, quod obiter notabis. Ea-

B

dem

dem licentia utuntur idem Poëta, cum in vocant
di casu I, consonantem in vocalem vertunt. Si
quidem nomina, Ius syllaba finita, in vocativo
V, abycunt, Antonius, ô Antoni, sic Cajus, Pom
pejus, ô Cai, Pompei: hoc idem Priscianus lib. 7
docet, atq; I, consonantem esse, Horatij testimo
nio Epist. 1. probat.

Darius, ait, Fulrei nimis attentusq; videris
Apud priscos V, ante I, à verbis in vo, in prae
ritis producebatur.

Ennius in 2 Annuit sese mecum decernere fer
Vide Priscianum lib. 10. Hunc facile intelligit
quod Varro lib. de Analog ait. Quidam, inquit
reprehendunt, quod Pluit & Luit dicamus in
praeterito & praesenti tempore, cum Analoga
sui cuiusq; temporis verba debeant discriminari
Falluntur: nam est ac putant aliter, quod in pra
teritis, V, dicimus longum, Luit, Pluit: in pra
senti ureve, Pluit, Luit.

APPENDIX.

A Et, chorea, platea, Cytherca, eleg
Darius, & alia hujus generis, quae
vocallem ante vocallem longam habent
Graeca sunt.

Ovidius.

Meta: 1.

Terra feras cepit, volucres agribilis aë
Idem.

pe sub hac Dry

Parce metu Cy
tuorum.

Chorea, Platea

ortipinatus.

Pars pedibus pla
na dicunt.

Pura sunt platea
obiter.

Nonnunquam

in longum mu

Cythercia, Eleg

Exigit indicij,

nam.

Flebilis indignos

APPE

Oca, Andreas,

ymphonia, et

ia, & alia quae

re vocallem con

miga, acuta

S

repe sub hac Dryades festas duxere choreas. Ibidem.

Virgilius.

Parce metu Cytherea, manent immota *Æneid. 1.*
tuorum. Fata tibi.

Chorea, Platea, interdum à poëtis
corripiuntur.

Virgilius.

Pars pedibus plaudunt choreas, & carmi- *Lib. 6.*
na dicunt.

Horatius.

Pura sunt platea, nihil ut medicantibus *Epist. 1.*
obiter.

Nonnunquam soluta Diphthongo,
n e longum mutatur, ut Cytherea,
ythereia, Elegia, Elegeia.

Ovidius.

Exigit indicij, memorem Cythereia poe- *Met. 4.*
nam.

Idem.

Flebilis indignos elegia solve capillos. *Eclog. 3.*

APPENDIX II.

Dea, Andreas, sophia, philosophia,
ymphonia, etymologia, orthogra-
ia, & alia quàm plurima vocalem
e vocalem corripiunt: licet eadem
mina, acuta penultima, multi viri

B a

docti

docti, more Græcorum pronuntient

Horatius.

Ut Grajas inter mentas symphonia d
cors.

Qui serio vult græcarum dictionem syllab
cognoscere, græcas litteras discat. Videndum
nim est, quæ ad nos transeunt verba, quomodo
pud ipsos scribantur. Nam quæ apud eos per dip
tongum ei, scribuntur, apud nos modò per I, I
gum, ut vñd. Nilus, sic Nicomedia, Alex
dria, Darius, Basilus, Braxium, Samaria, A
tiuchia, latraria, idolatraria, politia, litania, Ip
genia: Modò per E longum, ut chorea, plati
Medea, Cytherea, Laodicea, Achilleus, spon
ius, Choreus, &c. χορεία, πλατεια, ex qui
Poëta interdum I, litteram abijciunt, ut man
E, breve. Priscianus lib. primo, ubi de et Da
rhongo agit, docet poëtas aliquando more D
eo I, abycere, inde Virgilium l. i. En tela
phœa penultima brevis dixisse, quamvis apud
eos nomen ipsum adjectivum per diphthongum
scribatur.

Nate patris summi, qui tela Typhœa tem
Interdum e in E, breve mutatur, ut idæa, id
sic Dorothea, Dorotheus, Andreas. Quæ per
ta apud Græcos scribuntur, serè ipsum corrip
ut sophia, Theologia, Jonia, iragædia, Um
Zacharias, Elias, Isaias, & alia ejusdem ge

porum plurima esse
ma, ut idæa, And
is, Philosophia, The
iam & ipsos doctos pro
ent penultimam e se
iam Græco tenore p
m a quantitate syl
nt, cum penultimam
quod eandem longam
tino sermone verum
ræca penultimam bre
ad quid inter accent
em interis, suo loco

Preceptum I.

Iphthongus
cus, quàm in
neas, Melibœu

Miratur molem A

O Melibœe, Deu

En Priamus: fur

laudi.

EXC

Rappositio Pre

pronuntient, eorum plurima efforuntur à Græcis acuta penultima, ut *Idea, Andreas, Maria, Zacharias, Es,* *Philosophia, Theologia*: quo pacto audias eam viros doctos pronuntiantes, non quod ignorent penultimam esse brevem, sed intelligant, hæc tam Græco tenore posse enunciarī. Qui accentum à quantitate syllabarum fortasse non distinguunt, cum penultimam audierint acutam contineant eandem longam esse putant, quid quidem in sermone verum est, non in græco: siquidem neci penultimam brevem sæpenumero acciunt. Id quid inter accentum & syllabarum dimensionem inter sit, suo loco dicemus.

Præceptum II. de Diphthongis.

Diphthongus longa est tam in Græcis, quam in Latinis dictionibus, ut *neas, Melibœus, præmium, laus.*

Virgilius.

Miratur molem *Aneas* magalia quondam *Æneid. i.*

Idem.

O *Melibœe*, Deus nobis hæc omnia fecit. *Eclog. i.*

In *Priamus*: sunt hic etiam sua præmia. *Æneid. i.*
laudi.

EXCEPTIO.

Repositio Præ, composita, cum vocali

B iij

calem

calem præcedit, brevis est, ut Præu
præustus.

Virgilius.

Æneid. 7. Stipitibus duris agitur, sudibusve præ
itis

Diphthongum hic in eadem dictione ac
mus, nam si ultima precedentis dictionis sit
Diphthongus, & prima sequentis, vocalis
huc præceptum spectat. Apud ipsos Græcos
in eadē dictione interdum corripitur diph
gus ob sequentem vocalem. At in dictionibus
bus Latini utuntur, semper producitur, et
sequatur vocalis, ut *Æolus, Æacus, &c.* Illud
vidi Trist. 3. eleg. 12. si tamen locus corruptus
est, singulare est.

Frigora jam Zephyri minuunt, annosq; per

Longior antiquis visa Maioris hyem

Name eodem nomine prima longa utitur Lu

Quæq; fretum terrenis meoribus egerat na

Et Virg. 9. Æneid.

Responsis hortent arvum, & Mæstica tellus

*Præpositio Præ, nonnunquam, producitur
quente vocali. Sic Theb. 6.*

*Tunc verò Oeclydes, quanquam jam cen
quenti*

*Premia, cum vacuus domino præiret Ar
Ardet adhuc cupiens vel inanem, vino*

curtem.

Præceptum

Vocalis ante

unam dupli

longa est Positio

gaza, majora. T

Terra procul

pis.

Sub juga jam S

taxes.

Arma virum, t

undas.

Sicelides Musæ

Hortis habet m

Tropa

API

I altera Cor

precedentis

ipio sequenti

longa erit, ut

positione duar

quamvis sit

is est, ut Præu

Præceptum III. De Positione.

ua.

tur, subdubie pr

eadem distione ac

denis distionis su

quentis, vocalis a

quæ ipsos Græcos e

corripitur asphæ

At in distionibus

er produciuntur, et

u. Facit, &c. Illi

amen locus corruptu

minuunt, annid, per

Maoris o, em

longa utitur Luc

maoris aegerat

Annid

& Maoris idem

unquam produci

Tres. 6.

quamquam jam cer

domino prater Ari

vel inane, vinc

Vocalis ante duas consonantes, vel unam duplicem eiusdem dictionis longa est Positione, ut terra, Araxes, gaza, maiora. Troja.

Virgilius.

Terra procul vatis colitur Mavoria cam- *Æneid. 3.*
pis.

Lucanius.

Sub juga jam Seres, iam barbarus isser A- *Lib. 1.*
raxes.

Virg.

Arma virum, tabulaque & Troia gaza per *Æneid. 1.*
undas.

Idem.

Sicelides Musæ paulo maiora canamus. *Eclog. 4.*

Idem.

Hostis habet muros: ruit alto à culmine, *Æneid. 2.*
Troja

APPENDIX I.

unquam produci

Tres. 6.

quamquam jam cer

domino prater Ari

vel inane, vinc

I altera Consonans fuerit in fine præcedentis dictionis, altera in principio sequentis, vocalis nihilominus longa erit, ut A' pius, A, longum est positione duarum consonantium, t, & quamvis sit in diversis dictionibus,

B 4

Virg.

Virgilius.

Ancid. l. At pius Aeneas per noctem plurima volvens.

Vocalis longa est, aut natura aut positione:

Natura, cum ipsa per se suapte natura producit, nec consonantium eget adminiculo, ut *Ah, Heu, En.* Positione, quae cum suapte natura brevis sit, consonantium vicinitate ac beneficio producit, ut *E*, in *Terra*, vicinitate ac beneficio, *R*, littera geminata producta est, cum à *Tero* dicta sit, quod verbum priorem habet brevem. Quot modis dicatur syllaba natura longa, docet *Probus Iust. Art. Diomedes l. 2.* Ubi etiam invenies certa verbi, quae veteres Grammatici usurpabant; qualia sunt *Constat natura, Constat diphibongo, &c.* Positione vero fit vocalis longa, ut *Probo* placet, decernendis: ut *Diomedis*, *sex*; idem fere *Donatus* sentit Edit. 1. Octo tamen modos *Probi*, & *sex Diomedis* ad duos revocavimus, neque enim opus est hac tam minute concidere. Positionis vocabulorum etiam *Quintilianus* utitur l. 1. c. 5. Evenit, inquit, ut metri quoque conditio mutet accentum, ut pecudes pedestesque, volucres. Nam volucres media acuta legam, quia etsi natura brevis, tamen positione longa est, ne faciat iambum; quem non recipit Heroicus. Hec ille. Si ad normam veritatis & veterum Grammaticorum velimus loqui, hoc praecipuum sic tradendum est; Vocalis brevis ante duas consonantes, &c. Nam syllaba se naturaliter, ut *Probus* inquit, producantur, po-

nem superfluum habebunt. Illic enim, ut i-
 plurima vol-
 querenda est positio, ubi longitudo na-
 efecerit. Nam quemadmodum vocales na-
 tione, ne deserviunt, ita positioni consonantes. Præter-
 atur produci-
 mus tamen vocem (Brevis) ne turbarentur ty-
 ut Ab. Hen-
 s. Quotus enim quisque, vel mediocriter in
 natura ore su-
 perica versatus, intelligit, habeantne, verbo
 is productur,
 la Terra, Axis, Gaza, major, & alia penè in-
 priores natum longas, an positione? Roma-
 ro dicitur quod-
 veris cerè ad facillimum fuit, quippe qui i-
 Quot modis di-
 lingva muneri ac beneficio, essentne vocales
 Probus Iust. Ar-
 a natura, an positione, certo quodam sono no-
 rics certa cerè
 cognito optime intelligebant.
 uant. quæ sunt
 roia in tercio versu nomen est adjectivum,
 us, a, um, trium syllabarum, neque ad rem
 opacet, denotat
 in quinto verò substantivum est, & dissyl-
 re Donat. in
 m, cuius prior, beneficio, I, consonantis, inter
 vocales produci-
 Dicer fortasse aliquis,
 I, apud Græcos semper est vocalis? qui i-
 fieri potest, ut Troja sit dissyllabum? Hunc
 s. Eodem in
 solvit Priscian. l. 1. Diphthongus, inquit,
 ando a Poëtis per diæresim profertur, seu un-
 Græcos per a, & j, scribitur, ut Aulæ, piæ-
 ula, piæa, in græcis verè nominibus, quoties
 cemodi apud nos sit diæresis penultima syl-
 I, pro duplici consonante accipitur, ut Ma-
 piæa, Ajax pro iæa, Troja pro troia,
 Ego idem puto dicendum in Callio-
 Calliopeia diæresis itaque, I, in Maja, A-
 jar,

jax, Troja, & similibus pars est Diphthongi
ca dissoluta, non vocalis per se.

II. APPENDIX

Sutraque consonans, aut duplex
rit in principio sequentis dictio
ferè nihil precedentem vocalem
vem juvabit.

Ovid.

— sedebat.

Metr. 6. In folio Phœbus claris lucente smarag

Virgil.

Æneid. 6. Phœbea grave; Troja semper miserat
bores.

Idem.

Æneid. 7. Iam medio apparer fluctu nemorosa
cynthos.

Lucanus.

Lib. 2. Tales fama canit tumidum super aq
Xexem Conitruxisse vias.

Lucente, Phœbe, nemorosa, &
ra, ultimas habent breves, licet
consonantes, aut una duplex sit in p
ticipio sequentium dictionum.

Sunt propè innumera testimonia, quibus ha
pendix confirmari possit.

Virg. Æn. 2. — gelidissq; per ima cucur

Ossa tremor. Mart. l. 5. — nec illa

Terra gravis fueris, non fuit ille tibi.

Lu

Luca

Roma capis facilius,

Ibi

Exigit ad sapor famam

Ibi

— truncos laceravit

Virg.

Squalentem barba

crines.

— gelidum Teucris p

Ossa tremor.

Diomedes lib. 2. ubi

in communium agas

ales, ut communiter

confirmat quod huic ap

se a Grammaticis aff

minuti excusantur,

iam.

Iuver

Oculum spolia, & p

Sil

Immane fridens ag

Vulnere bellatrix, &

Mart

Et digna speculo fia

Lu

Aur pretio quippe

ni & alia qua aus

corryè quia monst

DIMENSIONE.

27

Lucan. lib. 1.

Roma capi facilis, sed Caesar in omnia preceps.

Ibidem.

Exigit ad sepos famularum brachia planctus.

Ibidem.

-- truncos laceravit Fimbria Crassos.

Virg. 2. Aeneid.

Squallentem barbam, & concretos sanguine crines. -- Ibidem 6.

-- gelidus Teucris per dura cecurrit

Ossa tremen.

Diomedes lib. 2. ubi de septem modis syllabarum communium agit, quae hujus sunt generis vovles, aut communes esse, sed nullo testimonio id asseruat quod huic appendici adversetur. Nam e a Grammaticis asserre solent, casura aut syllabamuni excusantur, cujusmodi sunt haec quae sub-

Iuven. Satyr. 8.

Occulta spolia, & plures de pace triumphos.

Silius 9.

Immane stridens agitur, crebroq, coacta

Vulnera bellatrix, &c.

Mart. lib. 10.

Et digna speculo fiat imago tua.

Lucanus 9.

Aut pretio quippe stimulo, fluctuq, furoris.

& alia quae aut eadem ratione excusantur,

certè quia monosyllaba sunt: ut enim mono-

syllaba

Syllaba τῆ, ῥῶ, γῶ, interdum apud Homeros
producuntur, sic apud Latinos, *Que conjuncta*

Virg. Georg. 1.

Lappag, tribulag, interg, nitentia culta, &

Idem 2.

Tribulag, Traheag, & iniquo pondere nistr.

Idem 4.

Drimog, Xantog, Ligrag, Phylodolag.

Idem Eccl. 4. 1. 2.

Terrag, mullig, maris, cœling, profunda
Et ne putas beneficio consonantium productam
se, audiscandem præteritam.

Æneid. 3.

Liminag, larisg, dei, tacusg, moveri, &c.

Idem 12.

Cholerag, Sibaritimg, Daretag, Therpsiloch.
Terentianus precipit, vocalem brevem præce-
tem, longam fieri positione, si in principio sequi-
tis fuerint duæ consonantes, quarum prior sit
posterior muta: contra quem tamen faciunt
testimonia.

Virg. lib. 11.

Spem, si quam accitis Ætolum habuisti in an-
Ponte, spes sibi quisg: Sed hæc angusta, & via

Horat. 1. Serm. Satyr. 5.

Lingurimus, insani videntes præmia scriba

Idem Satyr. 3.

Ignoscent, si quid peccavero stultus, amici
Alia præterea sunt, quæ ne longior sim, omi-
Duo sunt quæ cum Terentiano facere videntur

alia facile invenia

Foris cuijerum, &

Virg. Mar. 1. 5. in

Quid gladium dem

et enim capta exco

re qui dixerit spona

autio ante diximus,

ura (de quovis suo lo

Exceptio I. de

Ocalis brevis,

dam ejusdem

communis:

reperit corrigit

ops.

O

Et primò similis

cris.

Virg.

Ignisq; via Cy

Idem

Vali que ab ru

Hæc est prima exce

sm si duæ consonan

alem brevem, ta

terior liquida, in

ad semper cum con

clara uti Homer.
que conjuncta
orena culta, &
quo pondere risti
Periodoreg.

cunius, prauina
prauina

ing, movere, &c.

areag. Theodor.

tem. creven. prauina

in princip. & ing

quarum prior fo

uam tamen facuunt

nd. II.

om. osuistia in an

o. o. angustia, pidi

m. Sarc. 5.

ntis prauina scriba

ary. 3.

ter. cultu. amica

ne. angust. pm. om.

trano facere vian

alia facile inuenias: alterum Virg. l. 9. *Æn.*
Ferte cui ferrum, date iela, scandite muros.
terum Mart. l. 5. in Marcum Antonium.

Quid gladium demens Romana stringis in ora?
e enim casura excusari minime possunt, nisi
e quis dixerit spondaicam esse casura, *Cætera*,
paulo ante diximus, aut communi syllaba, aut
ira (de quibus suo loco defenduntur,

Exceptio I. de liquecentibus.

Ocalis brevis, ante mutam & liqui-
dam ejusdem dictionis, in carmi-
communis; at in soluta oratione
perpetuo corripitur, ut volucris, Cy-
ops.

Ovidius.

Et primò similis volucris, mox vera volu- *Met. 13.*
cris.

Virgilius.

Ignariq; viæ Cycloppum allabimur oris. *Æneid. 3.*

Idem.

Vastòsque ab rupe Cycloppas prospicio. *Ibidem.*

Iac est prima exceptio tertij præcepti. Nam e-
nisi dus consonantes vim habeant producendi
alem brevem, tamen si prior fuerit muta, &
rior liquida, in soluta quidem oratione, li-
da semper vim consonantis amittit: quamvis

in carmine interdum eam retineat; alioqui non
 produceres vocalem. Si tamen praecedens vo-
 calis fuerit longa natura, qualem habent multi-
 nomina, quae a supinis penultima producta sunt
 ut lavacrum, ambulacrum, involucrium, volu-
 crabrum, nunquam corripitur. Ex recto saepe et-
 iam cognoscitur vocalis sine longa natura an bre-
 vis in obliquis? sic patrem, agrum, caprum judi-
 camus habere priores breves natum, quia pater
 ager, capere easdem corripiant. Matrem contra
 fratrem, octobrem longas, quia rectus easdem ha-
 bet longas.

APPENDIX I.

Vocalis E, ante F, & liquidas, frequen-
 tissimè corripitur, ut Reflecto, reflu-
 o, reslagito, refringo, refræno.

Virgil.

Ætid. 2. Nec prius amissam respexi, animumque
 reflexi.

Ovidius.

Met. 3. Inque caput crescit, longosque reflecti
 ungues.

Idem.

In epist. Illa refrænât aquas, obliquaque humi
 sistit.

Sermo 1. Horat. -- postquam discordia terrâ.

Satyr. 4. Belli ferratos postes, portasque refregit
 Int

Interdum etiam
 re apud Silium.
 Cellus ceu prim
 bat consil ovans.

APPE

Bluo, obruo, d
 tera ex isdem
 ita, nunquam
 cessesse enim, u
 quentem vocale

ea, licetbra, functi

et ceteris, mu

calem pertinent

si vocalis ante muta

apud est muta simul

alem pertineat, a

quantis propositio

carum vocale jung

possit.

APPEN

& N, rardliqu

cis dictionabu

ss, Cygnus, Te

DIMENSIONE.

38

Interdum etiam producitur, ut *Re-*
re apud *Silium*.

cellus ceu prima *reflorescente* *juventa* Lib. 19.
bat consul evans.

APPENDIX II.

Bluo, obruo, sublevo, adnitor, & cæ-
tera ex iisdem præpositionibus com-
ita, nunquam primam corripunt;
esse est enim, ut muta & liquida ad
uentem vocalem spectent, ut Tene-
re, latebræ, funebres, lugebris. In Ab-
& cæteris, muta ad præcedentem
vocalem pertinent.

ut vocalis ante mutam & liquidam corripia-
opus est muta simul & liquida adsequentem
lem pertineat, alioqui corripere non potest.
onantes præpositionum Ab, Ad, Ob, Sub, cum
edente vocale junguntur. Vide Præfati-
lib. 1.

APPENDIX III.

& N, raro liquescunt, idque in græ-
cis dictionibus duntaxat, ut Tec-
ta, Cygnus, Terapnæ, Ichneumon.

Silvius

Silius.

Lib. 8.

Ecce inter primos Terapnæo à sanguine
Clausi.

Martialis.

Lib. 7.

Delectat Marium si perniciosius Ichneumon.

Nullum quod sciam est apud Latinos verbum in quo M, aut N, liqueat: Illud Ovid. Met. in hoc per diphthongum morpb. 8. Debit illius misereri, ignoscere nobis quo quidam docent, in verbo ignoscere, N, liquecere, depravatè legitur; siquidem in correctis brus, Et, expuncta est.

Debit illius misereri, ignoscere nobis.

Itaque M, & N, in grecis tantum verbis liquunt. Horat. lib. 2. carm. od. 4.

Movit Ajacem Telamone natum

Forma captiva dominum Tecmessa.

Ibidem lib. 4. od. 3. -- mutis quoq. piscibus

Donatura Cygni, si libeat, sonum.

Est Asclepiadum carmen. Non facile plura jus generis reperiās apud Latinos. Progne, quidam addunt, incertum est; varia est enim lectio apud Ovid. l. 6. Met. Ad mandata Prognēs, & agit sua vota sub illa; in correctis codicibus sic legitur.

Mandata ad Prognēs & agit sua voce sub N, etiam post M, apud Græcos liquecit: unde multi in Polymnēia arbitrantur N, vim consonis amittere. Ovid. Fast. 5.

Dissensere Dea, quare

Primis silenti atque

Libri tamen et

nem, ut ratio nominis

narratores H. sicut a

quasi multos canens E

dum, in catalogo

L. Coxiert. ego

are non est, ut d

Elegeia. Cytherei

scipior zolaviana H

quomodo apud Aristo

polaviana vero Pol

um: pleno usos fuisse

am, verisimile est.

ex Musis appellan

ecce inter primos

maqu ad rem faci

ti amicus per Min

Liquida apud Greco

et etiam ipse per se po

commune, ut in

quos Persius vid

piogo.

Cantare credas Peg

und solam muta, T.

Dis

essensere Dea, quarum Polymnia caput.

Prima: silent alia, dell'ag. mente narrant.

Libri tamen etiam correcti Pol'hymnia ha-
ent, ut ratio nominis postulat, dicitur enim, ut
narratores Hesiodi docent, ὡς ποιδῶν ὑμνῶσα
iast multos canens & celebrans. Neque si He-
dum, in catalogo Musarum, audiamus, No-
en hoc per diphthongum scribitur, sed per i,
L.

οὐχ ὅτι ἐγγὼν πολὺμνιάτ', ὁρῶντες
uare non est cur diphthongus solvatur, ut sit in
Tegeia, & Cythereia, ut supra diximus. Itaque
picor πολὺμνιά Pol'hymnia nomen esse plenū
omodo apud Aristophanē legitur πολὺμνι:
λὺμνιά, verò Polymnia arbitror esse imminu-
ni pleno usos fuisse Latinos, imminuto Hesio-
m, verisimile est. Fulgentius tamen ait, quin-
ex Musis appellari πολὺμνεία, per ei. Illud
y, ecce inter primos Teramnao à sanguine clau-
magus ad rem facit, si Teramna cum Stephano
bamus per Mn.

Loquidæ apud Grecos non solum mutis subiectæ,
etiam ipsa per se posita vocalem brevem faci-
communem, ut in nominibus ἄρερ, ἀνῆρ, μέ-
di, quos Persius videtur fuisse imitatus, ut in
logo.

Tantare credas Pegasetum melos.

Ad eosdem muta, T. post c, & p, interdum li-
C
quescite

quescit, ut in δάκρυλ, αἰγύπτι. Quare mirum non est si D, ejus cognata, etiam apud Martialem libro 5. liquecat: Sardonychus smaragdus. adamantas, jaspides uno.

Portat in articulo Stella, Severe, meus.

EXCEPTIO II.

I Inter duas vocales in compositis Bi-
jugus, Quadr. jugus, simplex conto-
nans est, non duplex: quare merito præ-
cedens vocalis corripitur.

Virg.

Ænci: 10. Interea bijugis infert se Lucagus albis.

Idem.

Georg. 3. Centum quadrijugis agitabo ad fluminem
currus.

Veteres, ut supra diximus, I, inter duas vo-
cales geminabant, Mayor, Maya, aïo scribente
Priscianus lib. 1. ait, I, in compositis pro simpli
habendam: ut Rejicio: cum tamen hoc idem ve-
bum sapissime primam producat beneficio, I, a-
plici, Virg. 2. Georg.

Rejice, ne machis infuscet vellera pullis.

Idem 5. Æn.

-- duplicem ex humeris rejecit amictum.

Idem lib. 11.

Rejiciunt parvas, & equos ad mania ver-
Na

Nam illud ejusdem

Tuyre, a. n. e.

sim, l. u. l. j. m. u. u.

Tela man. r. u. i.

le d. j. e. t. a. u. t.

Ap. p. t. d. j. e. t. o. b.

juve.

Nunc dicit, f. e. c.

M. i.

Si quid n. f. r. a. t. u. a.

l. u.

Cur ubi es M. y. o.

tes?

Ips. m. a. n. f. o. r.

l. u. g. in c. a. r. m. i. n. e.

g. a. r. e. c. e. s. s. e. t.

(u. r.) c. o. a. l. e. j. u. n. t. i. n.

u. r. c. a. p. s. u. l. i.

Præceptum

d.

ORaterira disti

longam, ut v.

Quosubi confer

Vena summa d.

war. Jan. g.

Nam illud ejusdem Virgilij, quod affert Priscianus.
 Tityre, pascies aethonum recte capellis.
 In, licet scribitur, ut illud Statij, lib. 4. Theb.
 Tota manus, recteque, canis in ruitus hiances.
 et a jectis, abicit, obicit, subicit, simplici, pro
 lupinet, adigit, obicit, &c. scribuntur.

Juven. i. Sat. 15.

Nunc abicit, jacta dignam cerasq; Charybdi.
 Mart. lib. 10.

Si quid nostrum abicit veratio rebus.

Lucan. lib. 8.

Cur obicis Magno tumultum, mansq; vagan-
 tes?

Idem 7.

Ipsa mater subicit q; adeos ac tota ministrat.
 In, in carmine Virgilij, p. 1. proclumina
 si, recte ca v o v o An. E, S, I, (ut quidam pu-
 unt) coalescunt in unam syllabam longam quasi
 ecce capellus.

Præceptum IV. de Præteritis di. syllabis.

Præterita dissyllaba habent priorem
 longam, ut vidi, veni.

Virgil.

Quos ubi confectis audire in prælia vidi.

Idem.

Æneid. 1.

Venit forma dies, & ineluctabile tempus
 Dardaniæ.

ibide. 2.

EXCEPTIO.

STo, do, scindo, fero, rapiunt, bibo,
scindo priores.

Martial.

Lib. 1. Dixit, & ardentes avido bibi ore favilla-
las.

Lucan.

Lib. 3. Aut scidit, & medias fecit sibi littora ter-
ras.

Virg.

Lib. 9. Liquefacto tempora plumbo
Diffidit, & multa porrectum extendit arenâ

APPENDIX.

Compositum Abscidi habet penultimam communem.

Lucan.

Lib. 3. Abscidit impulsu ventorum adjuta veru-
stas.

Idem.

Lib. 4. Abscidit nostræ multum fors invida lava-
di.

Idem.

Lib. 9. Illa comam lava morienti abscidit ephra-
bo.

Mart.

Lib. 3. Abscidit vultus ensis uterque sacros.

Quid si abscondi cum penultimam habet longa
non à verbo abscondo, sed ex præpositione Abs-
cedo, e, in i, longum mutata componitur? ut
abscedo, ex Abs & cedo, & abscondo, ex Abs & c-
do?

Præceptum V. a
nantibus præ-

CVM prima syl-
laba, eadem &
nisi obsterdat co-
gi, peperi, cecini.

Tu re te patula ce-

EXCE

Excipiuntur cec-
pedo: in quibus
ut & in ijs, in quibus
sequuntur, ut Cae-

Ebrius ac petulans,
dit, Dat pœna

Fraternisimus præce-

li tradunt, Præterita sibi

composita, penultimam

suorum, amant, perici-

ceptionem de dissyllabis

ad incrementum

lib. 10. ex Ennio aff-

Contudit crudelis

C.

Præceptum V. de præteritis geminantibus primam syllabam.

CUM prima syllaba præteriti geminatur, eadem & secunda brevis est, nisi obstant duæ consonantes, ut Tetigi, peperit, cecini.

Virgil.

Tityre te parula cecini sub tegmine fagi. Georg. 4.

EXCEPTIO.

EXcipiuntur cecidi à cædo, pepedi à pedo : in quibus secunda longa est, et in ijs, in quibus duæ consonantes sequuntur, ut Cucurri, tetendi.

Juvenal.

Ebrius ac petulans, qui nullum forte cecidit, Dat poenas. Satyr: 3.

Prætermisimus præceptum illud, quod nonnulli induunt, Præterita syllabi VI, per V. consonantem finita, penultimam habere longam, ut Vovi, vixi, amavi, petivi. Num dissyllaba ad præceptionem de dissyllabis spectant: polysyllaba vero ad incrementum verborum. Quod Priscianus lib. 10. ex Ennio affert.

— Virisque valentes

Consudit crudelis byems,

C 3

Priscia

Priscus relinquendum est, ut enim, Tutuū simplex utraq; habet brevem. ita composita secundam brevem retinent, ut excludit, recludit, concludit.

Præceptum VI. de Supinis dissyllabis.

Supina duarum syllabarum habent priorem longam, ut Vitum, motum.

Virgil.

Aeneid. 6. Terribiles visu formæ lethūmq; laborq;

Idem.

Aeneid. 1. Quos ego: sed motos præstat componere fluctus.

EXCEPTIO

A Treor, atque fero, do, junge cieo, lino.

que,

Ire, ruoque, queo, siui rapuere priores

A reer, ratum: à fero, fatum: à do, datū: à cieo, citum: à lino, litum: ab eo, itum: ruo, rutum: à queo, quum: à sino, situm: supina dissyllaba primam corripunt

Virg.

Aeneid. 1. Nos abisse rati, & vento petisse Mycenam

Idem.

Aenonille, sitam
Talisin holo
Vulnus & extenu
sis,
Hic sitos est Pra
cni.

Citum à Cieo
priori brevem
citius, excitus, pen
Alicuius ingens
Nec fruitur lomo
ris.

Cicum verò à C
orem producit, u
penultima longa.

Vnderunt toto
Rupa quies pop
juventus

RVo, nunc facit

At non ille, situm quo te mentiris Achilles. Ibidem.

Talis in hoste fuit Priamo

Vulnus & extrema sonant cita cuspi de cas- Valerius.
sis. Ovid. Flac. li. 3.

Hic situs est Phaëron currus auriga pa- Meta. 2.
terna.

APPENDIX I.

Citum à Cio secunda declinationis,
priorem brevem haber, unde Con-
citus, excitus, penultima brevi.

Virgil.

Altior insurgens, & cursu concitos Heros. Lib. 12.

Ovid. de Invidia.

Nec fruitur somno vigilantibus excita cu- Meta. 2.
ris.

Citum verò à Cio quarti ordinis pri-
orem producit, unde concitus, excitus,
penultima longa.

Lucan.

Vndè ruunt toto concita pericula mundo. Lib. 5.

Idem.

Rupta quies populis; stratisque excitæ, Lib. 2.
juventus.

APPENDIX II.

RVo, nunc facit ruitum supino, pris-

C 4

çis

cis seculis rutilum fecit, unde extant cō-
posita, Dirutum, erutum, obrutum.

Ovid.

Epist.

Diruta sunt alijs, una mihi Pergama re-
stant.

Virg.

Ancid. 11

Nec mihi cum Teucris ullum post eruta
bello Pergama.

APPENDIX III.

Statum videtur priorem habere com-
munem, inde enim, status, us, & sta-
tus, a u m. priore brevi oriuntur, & com-
posita, quæ per l, efferuntur, ipsum cor-
ripiunt, ut præstitum.

Ovid.

Fast. 4.

Hic stans in cælo multos permansit in-
annos.

Idem.

Fast. 1.

Musa quid à fastis non itata sacra petis.

Inde etiam Satutus, constaturus, &
quæ per s, efferuntur, eandem produ-
cunt.

Lucan.

Lib. 3.

Tunc res immenso placuit statuta labore.

Marcial.

Lib. 10.

Constatura fuit Megalensis purpura cen-
tum.

Novem sunt sapientia, quæ

Virg. 7.

Tum satis Anchisæ dele

Lucan.

Jun. 8. dæm fœdera can

rem Virg. 4. C.

Ardentes auro. 3. parit

Ovid. M.

Pascēbatur humus, sed

e.

itum. rorum e. 7. cup

ent. ana. probatur. Co

n etiam se. unde sunt cor

quentium quarta. Liv. a

Lucræna corpore form

ta uo (ut sit), remova,

es.

Plaur. M.

Hic facit tranquillitatem

con. ee.

um fuisse apud præcos in

in Turcon. uitorum: si

ut, quæ eruta sunt, ut

iano videtur Dirutu

a esse imminuta, pro

Statum priorem inveni

ut ait lib. 10. Statutus

Lucan.

acres statuta ducum

Novem

C 5

DIMENSIONE.

41

Novem sunt supina, quae priorem corripunt.

Virg. 7. *Æn.*

Tum satus Anchisa deletos ordine ab omni.

Lucan. 1.

Quid, datum sceleri cauvimus, populumq, poten-

Virg. 4. *Georg.*

ardentes auro. Et paribus lita corpora guttis.

Ovid. *Met.* 1.

ascabatur humus, sed iuum est in viscera

ium, rarum est, cuius brevis ex Hecyn-

ana probatur. Composita ex Cico inter-

etiam secunde sunt conjugationis, sed multo

uentius quare. Liv. ab urb. 1. Elatum do-

Lucretia corpus in forum deferunt, concientq,

culo (ut fit) rei nova, atque dignitate, ho-

Plaut. *Merc.*

Hic facit tranquillitatem, iste omnes fluctus

concret.

im fuisse apud priscos in usu, argumento sunt

Jurisconsultorum: sunt enim, ut Ulpianus

ie, quae eruta sunt, ut arena, creta & similia.

iano videntur Dirutus, erutus, & similia.

esse imminuta, pro plenis Dirutus, erui-

Statum priorem habet longam ut idem Prisc-

ait lib. 10 Statutus crebro reperitur pri-

Lucan. lib. 2.

acies statuta ducum, & 6. Et statuta redir.

C 5

Pre-

*Præceptum VII. De Supinis
poly syllabis.*

Supina in Tum poly syllaba, præcedente V, habent penultimam longam solutam, argutum, indutum, &c.

Virgilius.

Æneid. 9. Lumina rara micant: somno, vinoque luti. Procubuerunt.

Item in Tum, à præteritis in Vi, V, contonantem, ut cupivi, cupiui, petivi, petiui.

Ovidius.

Trist. 4. Exuleram, requiesque mihi, non facta petita est.

EXCEPTIO.

Agnovitamen & cognovi, agnoscit, cognoscit, penultimam brevem habent.

Ovidius.

Trist. 4. Idque recens præstas, nec longo cognoscit usu.

Præceptum VIII.

Supina in Tum à præteritis in

V, vocalem, habentem, et Monui, nunciam.

Virgilius.

Diffite justitiam monui.

Divos.

Idem.

Quis te magne Cæci relictus.

relinquat.

Præceptum IX.

Et voca sequenti

a quibus derivantur.

lego, lego, pro

lego à præteritis lego

lego in brevis est

lego, lego, lego

longa, quia à præteritis

lego, cuius præteritis

lego, cuius præteritis

lego, cuius præteritis

lego, cuius præteritis

lego, cuius præteritis

lego, cuius præteritis

lego, cuius præteritis

lego, cuius præteritis

lego, cuius præteritis

lego, cuius præteritis

V, vocalem, habent penultimam
vem, et Monui, monitum, tacui, ta-
m.

Virgilius.

Disce justitiam moniti, & non temnere
Divos.

Æneid. 6.

Idem.

Quis te magne Carotacitum, autte Cossq
relinquat.

Ibidem.

Træceptum IX. De derivatis.

Erunt ara sequuntur naturam eorum
a quibus derivantur ut legibam, le-
go, lego, legito, prima brevi, quia o-
ritur à præterito lego, legis, cujus pri-
ma brevis est

legeram, legissem, legero, legisse,
qua longa, quia à præterito legi, ut
tur, cujus prior etiam longa est.

aratum, simulacrum, ambulacrum,
erum, volutabrum, involucreum,
ultima longa: quia à supinis ara-
tum, simulatum, ambulatum, lavatum,
ratum, involutum, deducuntur,
tum penultima similiter longa est.

Redi-

Redditus, exitus, introitus, per
tima correpta, quia supina, unde si
eandem habent brevem.

EXCEPTIO.

MULTA quæ suæ originis natura
non sequuntur, uso assiduaq;
taram lectione sunt discenda : cu
modi sunt Fomes, mobilis, laterna
gula, quæ primam habent longam,
verba Foveo, Moveo, Lateo, Reg
quibus profisciscuntur, eandem
pian.

Contrâ, Lucerna, Arista, Sopor
dum primam corripunt, cum v
Lucéo, areo, sopio, vado, à quib
clinantur eandem producant.

Hic putavi testimonijs super sedendum,
gior essem. Addunt quidam huic præcepto
modo eadem consonans maneat) quod de mo
a prætermisimus, cum eoridem aut plura sin
mutata consonante, nihilominus primigeni
sitatem sequuntur, ut simulacrum, involu
Ec.

Præceptum X. De Compositione

Ompofita breves
dinem simplici
erlego, relego, E
ia in simplici legi

In præcepto per
ur, quia in implic
Artigi, concidi,
i, literam habent
mplicibus eadem v
erigi, cecidi à cado
Oblitum, insitum,

um, penultimam
n habent brevem,
um, &c.

APPENDIX

Vanitas simplici
potiris, quamvis
concido, excido,
o à cado, penultim
o, seligo, à lego
Contrâ, concido

Composita brevitatem vel longitudinem simplicium sequuntur: In relego, relego, E, ante G, brevis est, quia in simplici lego, etiam corripitur.

In præterito perlegi, relegi, produci, quia in simplici legi, eadem longum est.

Artigi, concidi, diffidi, ebibi, rescibi, litteram habent brevem, quia in simplicibus eadem vocalis corripitur, ut artigi, cecidi à cado &c.

Oblitum, insitum, circumdatum, de- am, penultimam ob eandem causam habent brevem, nam à litum fit oblitum, &c.

APPENDIX.

Vantitas simplicium servatur in compositis. quamvis vocales mutantur, concido, excido, incido, occido, re- à cado, penultimam corripiunt: E- b, seligo, à lego

Contra, concido, excido, incido,

De Compositione

occido, recido, à cado, eandem prod
con : sic Alido, solido, a lido : E
quino, requiro, a Quarto: Occido, ob
dis, ab audio.

Virgilius.

Aeneid. 12. Occidit, occideritque finas cum nom
Troja.

Juvenal.

Satyr. 7. Occidit miseros, crumbe repetita m
stros.

Hec à simplicibus longis orta, c
ripiuntur, Dejero, pejero, à jaro: P
nuba, innuba, à Nubo: semisopitu
sopitu: Maledicus, causidicus, veri
cu, fatidicus à dico. Nihilum ex n
hilum.

Horatius.

Sermo. 2. Stultitia nè erret, nunculum distabit, an
Satyr. 3. Connubicus à Neco secundum
labam habet communem.

Virgilius.

Aeneid. 3. Hectoris Andromache Pythin' con
servas?

Idem.

Aeneid. 1. Connubio jungam ita doli, propria
dicabo.

Posuimus prima exempla, ut ex his atq;

cyrones affueant in
entiam investigare
genere vniuersum
stati. Nunciam p. a
quod apud ceteros, N
componitur. Esq; bi
o faba adhaeret, ex quo
inquit, breue quiddam
Luce. shi
Quodg. cuius laudem
cuius nomen hic eni
credidimus: nam tu
P. meo, rto Eo, ha
cum. que in 10. ce
i. r. a. d. e. g. a. m. n. d.
p. a. l. o. n. g. a.
Ovid: M
a. d. e. a. m. l. i. a. c. i. r. c. u. m.
a. m. u. c. e. r. o. m. e. n. c. a. n.
e. r. e. n. t. i. a. c. a. n. s. s. i.
a. m. l. i. b. a. -- l. e. t. h. a.
p. r. i. u. s. Ovid a
t. d. e. e. u. p. r. e. h. e. n. s. u. s. f. o. r. m. e.
a. m. a. a. u. a. c. u. m. e. m.
e. s. q. u. i. u. s. p. r. i. m. a. m. p. r. o. p. r. i. a.
Ovid: p
a. m. i. g. l. e. m. i. n. f. e. r. e. i. r. e.
Virg. Aen
p. u. r. i. u. s. f. a. m. i. l. i. a. p. u.

eyrones assuecant in compositis syllabarum.
nitatem investigare. Pronubus, & innu-
gentre turili pratermissimus, quæ non viden-
sistat. Nihilum placez Grammaticis, ex
quod apud veteres, Non, significabat, & hi-
componitur. Festus bilum putat esse, quod
no faba adheret, ex quo nil stum. Nonum, bi-
inquit, breve quiddam significat.

Lucilius lib 20.

Quodq; tuas laudes culpes, non proficis bilum.
titus nomen hic etiam excipienda est si Pri-
mo credimus: nam lib 10 docet, Ambio-com-
um ex certo Eo, solum mutasse E. in I, &
eorum, quæ in 10, desinunt. penultimam su-
habere longam, unde Ambitus participium
longa.

Ovid: Met: I.

Assu & ambita circumdaret tota terra.
titus verò nomen, eandem habet brevem.
gentis cau.

lib. 1. -- leebalifq; ambitus urbi.

sopitus, Ovid: in Epist:

Tibi, cuprensuras semisopita manus.

abz apud eundem.

& sopius primam producant:

Ovid Met: 7.

er tigidem, speres: verbis sopire draconem.

Verg Aeneid: 1.

ego sopitum somno super alta Cythera, &c.

Comitum habere antepenultimam longam
in simplici naturam Ium, non potest proba-
ri carmine Sily lib. 3. Cernebat Paulus, namq;
comitia campus.

Jura atq; arma dabat

Cum non comitiz, sed communia habeant
correcti.

De præpositionum compositione

Ab,		Ab eo,	
Ad,		Adoro,	
Ante,		Antefero,	
Circum,		Circumago,	
In,		Inuro,	
Ob,	Vt	Obeo,	Breves
Per,		Perco,	
Re,		Refero,	
Sub,		Subeo,	
Super,		Superaddo.	

I Tem, A, græci, præpositio, ut
mas, adytum, atomus.

Juvenal.

Satyr. 7.

Circumagat madidas à tempestate
res.

Virgilius.

lia vox refert, ô rē

Ovid.

Immolathunc Briar

leum.

Virg.

Talibus exalto dē

Efert, hoc est, in

est, Re habet long

Mala

Malum, crede man

dur.

Q. ducan pigro

Virg.

neq; enim numero

Al. sunt in memori

præpositiones de positi

m: R. ycio enim, Reje

positione: siquidem,

lex est. Olycio, adyero

du. ut p. p. duarū

vera quæ p. loco se

in simplici jam: quæ e

ex a simplici facta est.

finis a Poetis re, cum

si apud diximus, cum

adnegus egimus, ubi

Reum, Reppulsi, frequ

D

LABARUM

ma. totam longam
pr. non patesi pua
rebat i. auctus, nang

communia balcani

in compositione

o,
pro,
esero,
umago
o,
o,
o,
ero,
eo,
eraddo.)

propositio, ut

omus.

renal.

das a tempestate et

gimus.

DIMENSIONE.

lia voce refert, ô térg; quatérq; beati. Æneid. 1.
Ovidius.

Immolat hunc Briareus facta ex adamante Fast. 3.
securi.

Virgil.

Talibus ex adyto dictis Cumæa Sibilla. Æneid. 6.

EXCEPTIO.

Efert, hoc est. interest, seu necesse
est, Re habet longum.

Marialis.

Multum, crede mihi, refert à fronte bi- Lib. 3.
batur.

Qui fluitran pigro cûm stupet unda lacu.

Virgilius.

- neq; enim numero comprehendere refert. Georg. 2.
Breves

Hic sunt in memoriam reducenda superio-
ra: ceptiones de Positione, de Vocali ante vo-
m: Reycio enim, Rejeci primam habent lon-
positione: siquidem, l, inter duas vocales
lex est. Obycio, adycio, subycio primas etiam
locunt positione duarum consonantium: ~~ut~~
cetera quæ priore loco scribitur, consonans est,
a simplici jacio: quæ verò posteriore, vocalis:
ex A simplici facta est. Interdum tamen I,
mans a Poetis reycitur seroata vocali: qua
supra diximus, cûm de compositis Byugus,
dryugus egimus, ubi exempla inuenies Poë-
eculi, Reppuli, frequenter geminatis conso-
nanti-

nantibus producant. Ovid. Met. 11.

--sed enim quia retulit Ajax

Esse Jovis pronepos.

Lucan. l. 1.

Reppulit à Lithycò immensum Syrtibus equor.
Repperi rarius: Auson. in Epig.

At qui condiderat postquam non repperit aurum.

Ovid. 3. de Pont. Eleg. 2.

Consortes urbis repperit esse sua. Redduc
non apud Lucanum sed Lucretium legitur: ite
Reccido, rellatus, refficio, quem nolim imitari,
Illud Propertij lib. 4. Reccidit inq. suos me
sa sustina pedes: legitur & Decidit. Cohere
cobibeo, &c. in quibus Con, prepositio N, luti
ram amittit obsequentem vocalem, primam co
ripiunt. In verbo Comedo N. migravit in d
brevis O. Juven. Satyr. 3.

Si verò & pater est, comedam, inquit flebi
nati Sinciput.

Verbum Cogo, quod coago scribendum fuit,
coactum ejus supinum priorem habet Longam, q
ex duabus brevibus O, & A, in unam contrah
facta est.

Virg. Eclog. 7.

Tytere coge pecus: tu post caret a latebas.

Anhelus, anhelus primam habent brevem, qua
prepositione Am, Al, mutata in N, facta sunt.

Virg. Aeneid. 5.

Et me serus equus Oriens afflavit anhelus.

Quapto Cm. & A

locat: b uat cononant

interitum verborum

primas habent breves,

composita sunt: d B, e v

Horat

Quod petyi gerat:

Viz. A

Nox operit iena, qu

Preposition

E, Ne, Di, Se, l

yo, erumpo, de

p.

Virg.

Amisos longo tuco

Idem

Deducant socij naves

Idem

Tergera diripiunt col

EXCEP

Armo & dierus

Virg.

Ede Deo, dixit: &

Mura

d ram grande iupho

togata.

DIMENSIONE.

Quo pacto Con. & Am. afficiantur sequentibus
vocalibus aut consonantibus; diximus cum de
recretus verborum egimus. Omitto, operio
rimas habent breves, quia ex Ob praepositione
imposita sunt, sed B. exercitum est.

Horat. i. Epist.

Quod petiji spernit: repetit quod nuper omisso

Virg. Aeneid. 4.

Nox operit terras, quater astra ignea surgunt

Praepositiones longae.

E, De, Di, Se, longae sunt, ut amittit,
o, erumpo, deduco, diripio, lepa-

Virgilius.

Amisissos longo locos sermone requirunt. Aeneid. i.

Idem.

Deducant socij naves, & littora complent. Aeneid. 3.

Idem.

tergora diripiunt coctis, & viscera nudant. Aeneid. 4.

EXCEPTIO.

Quimo & diuersus Di, corripiunt.

Virgilius.

De Deo, dixitq; & praelia voce diremit. Aeneid. 3.

Martialis.

et tam grande sophos clamasti tibi turba Lib. 6.

rogata.

D 2

Non

Non tu Pomponi, cœna diferta tua
 Nihil hic attrinet annunciare, que posita
 aut diphthongo longe sunt, ut Abs, Ex, Post.
 Trans amissis duabus consonantibus nihilominus
 producit, ut trano, traduco, trado.

Virg. *Æneid.* 6. *illius ergo*
Venimus & magnos Erebi tranavimus ante

Mart lib. 1.

Quæ tua traducit manifesta carmina fur,
 Idem lib. 11.

Arduares hæc est, optibus non tradere mor-
De, sequente vocali corrigitur, Ut debisco.

Virg. 4. *Æneid.*

Sed mihi vel teelus optem prius jam debi-
Interdum cum eadem in unam syllabam coale-
ut in Deesse, deernat.

Lucan. lib. 2.

Quantum deesse solet Lunc, seu plena futu-
est. Ovid Met. 1.

Sanctius his animal, mentisq; capacius ad-
Deemt adhuc, Sed de his in figuris.

Pro, Prepositio.

PRO, prepositio brevis est apud
 eos, ut Proponitis; longa apud
 nos, ut Proveho.

Quidius.

De Pon-
 to 4.

Misit in has si quos longa proponitis

Provehimur por-
 recedunt.

Cor. pona fundus
 Et lat. rus, fereco
 Hac protius specta-
 proterius
 Hac proficitor ades
 profecto.

Tuq; propagogenus
 Virg.
 Tam breviter Did-
 fatur.

Pro-
 Magnum iter ad
 Athenas.

Lucan.
 Ad Cinnas, Marci-
 lecto.

Idem
 Quam prior affacor
 pago

Virg.
 --preffo
 APPE-

Propino, procur-
 commonem: pro-
 adem producit.

DIMENSIONE. 33*Virgilius.*Provehimur portu, terræque, urbesque *Æneid. 3.*
recedunt.

EXCEPTIO.

CORRipe quæ fundus, neptis fugiô, nepôsque
Et fari festus, fateor, sanûmq; crearnat.Iuc profugus spectat, cui junge profano,
protervûs.Iuc proficiscor ades, properate, procella,
profecto.

Tuq; propago genus vitis propago recede

*Virgilius.*Tam breviter Dido vultum demissa pro- *Æneid. 1.*
fatur.*Propert.*Mignum iter ad doctas proficisci cogor *Lib. 3.**Athenas.**Lucanus.*Ad Cinna, Mariôsq; venis? sternere pro- *Lib. 1.*
fecto.*Idem. 1.*Quam prior affatur Pompeij ignara pro- *Lib. 6.*
pago*Virg.*-- pressos propaginis arcus. *Georg. 2.*

APPENDIX.

Ropino, procuro, primam habent
communem: profundo rarissimè e-
dem producit.

D 3

Sunt

Sunt qui etiam dicunt profundus, pronepris, profugus, pronepos, profani; profectus, proficeor profectum & cetera latina, quae hic numerantur, non de praesentione Pro, sed ex adverbio Procul esse.

Idem Tyr. 6. — ege si mihi nulla.

Jam reliqua ex amicitia, patruelis nulla pronepris
Nulla manet patruus, &c.

Valerius Flac.

Contingat vix deinde mori: si fata profugit.

Ovid. 11. Metamorph.

Et Neptunus avus, pronepos ego Regis aquarum.

Horat. Sermon. 2. Satyr. 3.

Qui taceant animum si sit potare diebus

Campava solitus crulla, vappamque profectis

Ovid.

Heilitas lateat, quod non proficere fiet.

Horatius in Arc.

Inceptis gravibus plerumque & magna profectis.

Virg. 6. Aen.

— procul tunc procul este profani.

Ovid lib. 3. Eleg.

De morte Tibulli,

Scilicet omne sacrum mors importuna profanas.

Idem in Epist.

Damnaret nati facta proterva pater

Participium profectus a proficiscor etiam pra-

nam corripit

Virg. 7. Aenid.

Arcades huius oris quae

Statius.

Haec igne coniuncta ad

Quamquam putant et

estimon: et docent.

et ceterorum complura

et primam pascit.

Ovid in

Non profectum licet

et primam pascit.

Virg. Aen.

Dy prohibere munus

sum.

et cum progenem

et cum vero depre-

et pro verbum et

et Latine crebro acunt

Mart. h

et quod non nunt

Idem in

et mox et maber

et ceterorum complura

Ovid. F

Risit, et haec inquit, fa

Virg. Aen.

et quod superest

et ceterorum complura

Idem Aen.

et ceterorum complura

Arca

DIMENSIONE

88

Arcades his oris genus à Pallante profectum.

Statius lib. 6.

His ego te conjunx ad debita regna profectus.

*Qui primam putant etiam longam esse, dubijs
Timonij id docuit. Itaq; tutius corripitur.
ceterorum exempla vitia sunt. Profecturus à pro-
primam producit.*

Ovid in Epist

Non profecturus lictori bobus aras.

bibeo primam corripit, quia sequitur vocalis.

Virg. Æneid. 3.

*Dij prohibete minas, Dy talera avertite ca-
sum.*

*pago cum progeniem significat, primam cor-
ripit: cum vero depressam vocem, eandem produ-
cit.*

*Propino verbum est grecum negotio: quo ta-
Latini crebro utuntur.*

Mart. lib. 12.

ne quoq; non nihil est, quod propinabis in istis:

Idem lib. 6.

Nemo propinabis Calliodore tibi.

Erangendus fueris sibi, Flacce, calix.

Ovid. Fast. 3.

Risit, & his inquit, facito mea tela procures.

Virg. Æneid. 6.

quod supereſt, late bene gestis corpora rebus.

Procurate viri.

Idem Æneid. 12.

ea, cum la. rymas oculis futura profudit.

D 4

Ovid.

Ovid: Met 9.

Et lacrymis vultum lavere profusis.

Cat: in Argon

Hus postquam mæsto profudit pectore vocem
Propello propulso etiam primam habent brevem
apud Lucretium lib. 4.

Ei. procul à tergo, quæ provehat atq; propella
Ibidem.

Verba propulsantes iterabant dicta, Et tunc
est utriusq; productio Propago verbum, apud solum
Lucreti ex poetis, nisi me faller memoria, legi,
prima, modo longa, modo brevi utitur in eadem
significatione. lib. 1.

Propagare genus possent, vitæq; tuæ
Ibidem.

Nec ratione fluunt alia stringemq; propaga
Verba procio, profugo as inusitata sunt.

Procello incertum est an primam habeat
vrem: nam Lucretii versus, quo id confirmare
esset. sic legitur.

Turbis immanem vim provomit, atque
celæ: non procellit.

E, in Compositione.

Si prior pars compositi E, vocali
minetur, ferè brevis est, ut liquet
cio, tepefacio, tremefacio, stupefa
nefas.

Virg.

flammarumq; g

vere laxa

Idem

autorepacta ei

Terni que ma

Juc

Credebant hoc g

pridum.

Si juvenis venio

EXCEP

Ecce Nequis, n

quam, nequis

quidquam, nequa

ticus, venefica.

V

Nequa meis esto dic

itar.

Ovid

Barbara narratur ve

Hic de Latini vocib

cel, peraph: kōgo

pus, Nereus, Et ande

liquefacio, feri semper

Horat. Se

In mavis jugulof

Ov. d

D.

DIMENSIONE. 17

Virgilius

Flammarumq; globos, liquefactaq; vol- Georg. 1.
vere saxa

Idem.

atrotepefacta cruore

Aeneid. 9.

Terra, totique madent.

Juvenal.

Credebant hoc grande nefas, & morte Saryr. 13.
piandum.

Si juvenis vetulo non assurrexerit.

EXCEPTIO.

Xcipe Nequis, nequa, nequod, ne-
quam, nequitia, nequaquam, ne-
quidquam, nequando, videlicet, venci-
cus, venefica.

Virg.

Nequa meis esto dictis mora : Jupiter hac *Aeneid. 12.*
stat.

Ovidius.

Barbara narratur venisse venifica tecum. *In Epist.*

Hic de Latinis vocibus agimus: græcæ enim ex
el, vel diphthongo cognoscuntur, ut Arche-
us, Nereus, Evander. TEPEFACIO, &
quefacio, sæpe semper corripuntur.

Horat. Serm. 1. Sary. 3.

In matris jugulo ferrum refecit acutum.

Ovid. in Epist.

D 5

Sanguis

Sanguine Tlepolemus Lyciam reperfecerat hastam.

Virgilius 9.

Et media aduersi liquefacto temporis plumbo,

Diffidit. Idem Georg. 4.

Cogit hyems eademq; calor liquefacta remittit.

Catullus in Argon, produxit:

Alta reperfaceret permixta flumina caecis.

Et Ovid. Met.

*Thura liquefaciunt, intusq; cornib; aurum
Sed uterq; necessitate constrictus, longa pro-bre-
uis est, id quod Epicuri poetae solent facere in di-
ctonibus tres breves continuas habentibus more
Græcorum, ut Priamides.*

Virg. lib. 9.

*Atq; hic Priamidem laniatum corpore totum
Deiphobum vidit.*

*Lucretius E, produxit in expergefacio, patefacio
rarefacio, quæ nondum quid meminerm, apud
ceteros poetas legi, ne brevis quidem.*

Lib. 4.

Expergefactiq; sequuntur inania sepe, &c.

Et 6

Atque patefecit, quas ante obsederat ater, &c.

Et 4

Causa patefias qua ferri pellicias vim.

Et 6

*Et rarefecit calido miscense vapore.
Nequam, autore Varrone l. 3 de Analog. ex N
& quicquam, media syllaba extrita, coactum est.*

Hora

Horat. 1. Se
ma vult nequam &c.

Ovid. 2.

Nequa est, qua
delicet, exidere & lu

Lucr. 1.

Offi videtur è pau

I, vel T, in Co

prior pars compo

denat, corripitur

Palinurus

Virg.

Tumpter omnipoten

positas, Inf

Martin

Caspere iustidicus ier

scit.

Nelus iusticio, vati

Virg.

Nudus ingroca Pali

Idem.

Nam Polydorus ego,

EXCEPI

Horat. 1. Sermo: Satyr. 3.

ma viri? nequam & cessator Darius: at ipse.

Ovid. 2. Fast.

Ne putta est, que te non finit esse senem.
videlicet, ex videre & licet factum est.

Lucr: lib. 1.

Off: videlicet è paucillis atq; minutis.

I, vel Y, in Compositis.

prior pars compositionis in I, vel Y,
designat, corripitur, ut Omnipotens,
insidicus, Palinurus, Polydorus.

Virgilius.

sum pater omnipotens, rerum cui summa *Ænei. 10.*
potestas, Infic.

Martial.

carpere caufidicus tertur mea carmina: *Lib. 5.*
qui fit.

escio: si sciero, va tibi caufidice.

Virgilius.

udus in ignota Palinure jacebis arena. *Æneid. 5.*

Idem.

am Polydorus ego, &c. *Æneid. 3.*

EXCEPTIO. I.

I. Longum

I Longum habent ibidem, ubiq; ide
I Pronomen virile, bigr, quadrig
 biduum, triduum, siquis, siqua, sique
 scilicet, illicet, tibiicen, meliphyla
 Trinactia.

Lib. 12. *Martial.*
 Difficilis, facilis, iucundus, acerbus es

Lib. 2. *Idem.*
 Si totus tibi triduo legatur.

Aeneid. 5. *Virgilius.*
 Trinactia mirata fremit Trojaq; iuven

2. de rem *Ovidius.*
 Parva necat morfu spatiosam vipera

Lib. 4. *Idem.*
 Si qua meis fuerint, ut erunt, vitiosa libe
 Excusata suo tempore lector habe.

EXCEPTIO. II.

I Tem composita ex Dies, ut merid
 meridor, quotidie, quodidianus,

Lib. 3. *Martialis.*
 Inter te pentes post meridiem buxo
 Sedet. **Vbiconque,**

Lib. 1. *Martialis.*
 Qui tecum cupis esse meos ubicunq; libe

Ovidius tamen,
 vorbicumq; cit, &c

EXCEPT

I, I, firm non fue
 & casu mutetur, le
 m, quiv, qu' libe

Marti
 impitur in: da quid
 Quod me Rom legu

Ovidius.
 Pollicitis dices qu

Harprecepto tam gres
 e. con. citur. *Virg*

Quapodas Clary,
 idem, morum, prout m

Mart
 Et faciamus idem nec

Terentius
 Rur: il: hoc me ma

Senarius in bicus.
 quiaem, exp. iam e

nam corripit.
 Lucan.

Hoc siquidem El.
 vero d. angantur, J

hucur.

Ovidius tamen produxit.
vor ubicunq; est, &c.

Met. 7.

EXCEPTIO III.

I, fixum non fuerit, sed pro genere
& casu mutetur, longum erit: ut qui-
m, quivis, quilibet. tantidem.

Martial.

impitur invidia quidam carissime Iuli.
Quod me Roma legit rumpitur invidia.

Lib. 7.

Ovid.

Pollicitis dives quilibet esse potest
Hec preceptio tam græcas quam latinæ dictio-
is completitur. *Virg. Æn. 4.*

Qui tripodas Clary, lauros, qui sidera sentis.
em, neutrum, priorem habet brevem.

Mart. lib. 12.

Et faciamus idem nec mereamur idem?
duam primam producit, ut Triduum.

Terentius Eunuch

Rus ibo, ibi hoc me macerabo biduum.
narius est jambicus.

quidem, compositum ex Si & quidem semper pri-
am corripit.

Lucan. lib. 4.

Hoc siquidem soli civilis crimine belli.
vero ducuntur, Si quidem, Si, semper pro-
citur.

Scilicet.

Scilicet, ex seire & Licer copulatum est.

Virgilius Aen. 2

Scilicet: hac spartam incolumis, patriasq; My-
nas, Aspiciet? Illicet ex Ire & Licer.

Idem ibidem.

Illicet ignis edax summi ad fastigia cœli vi-
ditur.

Meliphylion herba est, qua à Varrone lib. 3. c.
apiastrum dicitur.

Virg. 4. Georg.

Trin Meliphylia, & Cerinthi ignobile gramen

Trinacria Sicilia est, dicta à reis & à ne-
quod tria habet promontoria, Pachynum, Le-
baum, Pelorum. à neq; enim græcè, promo-
torii est latine. Ubiq; ubilibet, ajunt etiam
diam longam habere, quamvis Ubi, ultimam
beat ancipitem. Ubiq; ut opinor, corrumpitur

Martial. lib. 11.

Qui tecum cupis esse meos ubiq; libe-

Lucan. lib. 7.

Prestandum est ubiq; caput, sed tu qu-
conjunx.

Idem lib. 3.

Et pigras ubiq; facient effunde palude
Illud Ovidij, quod docent quidam esse longu-
Serror ubiq; est, uni mea gaudia servo: no-
est in 8. Metamorph.

Mart. l. 8. Epigram. 10.

Lucrifecit, dixit secunda longa.

Emit lacerna milib.

Tyrias coloru optimi

azon est. aut ceri d.

um esse, quales sunt la

ur enim interdum a

Plaut. Per, a Cera

Aulenta in monst

antepenuitima in

Matricida Nemp

repuant e ammen

anum habet inre

Horac. lib. 3. C

Telegoni jugas per

Concoriat ex antu

mes.

ex dies, sunt e

amus, meridianu

ita licentia usus est

pan. quam Martiali

Qu. tu, quo liber or

Cultu pudore non q

Idem. l.

Ceris dropac tu que

O, in Com

In Græcis di

compositi parti

E

Emis lacernas milibus decem Bassus

Tyrias coloris optimi: lucrifecit.

azon est, aut certe dicendum est Lucri geniti-
m esse, quales sunt Parvi, Magni &c. Sepa-
ur enim interdum à verbo.

Plaut Persa, Tam est, fecisti lucri.

Ausonius in monistichis Caesarum, Matricida
antepenultima longa dixit.

Matricida Nero proprii vim pertulit ensis.
repugnante tamen analogia, nam parricida
andem habet brevem.

Horat. lib. 3. Carm. ode 19.

Telegoni juga parricide.

Armen constat ex duobus daëtilis, & ioridem-
choreis.

imposita ex dies, sunt etiam pridie, postridie,
ianus, meridianus. Catullus in Quotidia-
luta licentia usus est: siquidem corripuit se-
dam. quam Martialis semper producit lib. 6.

Quò tu, quò liber otiose tendis

Cultus sindone non quotidiana?

Idem lib. 10.

Levis dropacè tu quotidiano.

O, in Compositis.

In Græcis dictionibus priorem
compositi partem claudens, cor-
ripitur

pirur, ut Cymothoe, Carpophorus, Argonaura.

Martial.

Lib. 1. Secula Carpophorū, Caesar, si prisca tulissent:
Iam nullum monstis orbe fuisset opus,

Idem.

Lib. 3. Non nautas puro vos, sed Argonautas.

EXCEPTIO.

QVæ per ω mega apud Græcos scribuntur, longa sunt, γεμέτης Geometra, λαγώπης, Lagopus: nec plura facile invenias, quibus utantur Latini:

Martialis.

Lib. 7. Si meus aurita gaudet Lagopode Flaccus
Γωλόφω gnolopus, γεμέτης geomor-
Latinis inusitata sunt: λευκόπετρα Leucopetra
per Omicrō scribitur, quemadmodum & δι-
Φιλῶ Theophilus, & Theophila, per, I, Ma-
riatis in, Theophila secundam produxit, quod
breves continere essent, lib. 7.

Hec est illa tibi promissa Theophila Canni.
Iannius, interpres Dionysij, Leucopetram con-
Græcorum quantitatem produxit.

At Leucopetram longissima rura tenentem
Juvenal. Saty. 3. aut O, in Geometres corripit
aut certe E, & O, in unam syllabam contraxit.

Gra

Grammaticus, rō-
tes: sic enim in herō
merna. O in Latini
ut Nolo, quandoque
versus.

Horat.

Indignor, quandoque

Ovid.

Quandoque, mihi penas

Lucan.

Sic animas introducit

Ovid.

Ipse vorax squalens

Hodie corripitur.

Rex hodie minor est

admiras, & C.

Quandoquidem. V

Itaque, quandoquidem

Sacro sanctus, habetne

nam, iudicabit docto

betwixt.

Ma

Gilia Sanronico ves

Controversus, Controve

tur etiam corripit, in qu

Decematio controce

qui, si quis fuisset,

esset.

ARUM

Carpophorus, Ar

si priscis tui. Men
tres tui. Et opus,

Argonauras.

TIO.

apud Græcos scilicet

at, si quæres: Geo

opus: nec p. ura si

etatur Latini:

ca.

Lazarod: Faccus-

et. et. & geometria

et. et. & Leucod

et. et. & amamorum & e

et. et. & per, I. M

et. et. & aut. quod

et. et. & Camm

et. et. & penam con

et. et. & tenentem

et. et. & Geometres corrig

et. et. & ad am. contrari

et. et. & Gr

DIMENSIONE. 65

Grammaticus, rhetor, geometres, pictor, alip-
tes: sic enim in libro correctio legitur, non Geo-
metra. O in Latinis definitionibus, sepe producit,
ut Nolo, quandoq; quodocumq; introduco, retro-
versus.

Horat. in Arte.

Indignor, quandoq; bonus dormitat Homerus.

Ovid. Met. 6

Quandoq; mihi penas dabis, ipsa pudore, &c.

Lucret. lib 3.

Sic animas introduxerunt sensibus auctas.

Ovid. Met. 4.

Ipse retroversus squalentia prorsus or. 2.

Hodie corrigitur. Iuv. Saty: 3.

Rex hodie minor est, heri quam fuit, atq; e-
adem cras, &c.

Quandoquidem. Virg. Eclog 3.

Dicite, quandoquidem in malle confedimus herba.

Sacrosanctus, habetne brevem an longam secu-
lam, judicabunt doctiores. Bardocucullus Oba-

ret brevis.

Marr. lib. 14.

Gallia Santonico vestit te bardocucullo.

Controversus, Controversor, Controversia viden-
tur etiam corripit, in qua sententia est Sidon. l. 8.

Declamatio controversiarum.

ui, si clasicus fuisset, omnis dubitatio sublata
esset.

E

DE

DE INCREMENTO SINGVLARI NOMINIS.

Quid sit Incrementum.

Si genitivus singularis par fuerit nominativo, syllabarum numero, nullum erit incrementum, ut *Musa, Musæ, Dominus, Domini.*

Si longior fuerit, tum penultima genitivi incrementum erit, quæ in omnibus casibus utriusque numeri semper Genitivi quantitatem servat, ut *Sermo sermonis, sermoni, sermones, sermo* nibus. ubique *O* longum est.

Præter, *Bobus*, ubi *O* producitur, quamvis in genitivo singulari corripitur, *Bovis.*

APPENDIX.

Iter, supellex, & composita ex capitulis litteris *Ps*, finita, duplici augmentur incremento, *Itineris, supellectilis, bicipitis.*

Sup

Supernatant
nis incremento ager
pla facit cognicatu
tima longa, aut Ser
Quod est in polysylla
ficat: in monosylla
perius, nemo est qui

Quid? Sal. par
bos, stup, erubs, ferob
pix, mix, strix, cruz,
tenu beneficio inel
penultimas Salis, par

Aui contra Sal,
fur, um, traxis, Cres,
glos, uol, flos, Tros, os
pleus, sepi, erips, p
lar, Solis, Pamos, splen
manu. Itaq, non lunc o
de incremento tradunt

Incrementum pr

A Incrementum
gaulongum est

V

Aulatin med

Id

Dives aqum d

Vetere inuog

MENTO
OMINIS.

mentum.

s par fuerit no-

n numero, nul-

ut Mala, Mula,

tum penultima

erit, quæ in om-

e numeri semper

ervat, ut Sermo,

rmones, sermo-

m est.

bi O producitur,

ngulari corripia-

NOMINUM.

67

Supervacaneum existimant multi de nomi-
nis incremento agere, cum ex pronuntiatione i-
psa facile cognoscatur. Quis enim Homini, penul-
tima longa, aut Sermoni, brevi, unquam dixit?
Quod est in polysyllabis verum esse non in eo in-
ficiat: in monosyllabis, tamen passim habere im-
peritos, nemo est qui dubitet.

Quid? Sal, par, lar, vas, vadi, mas, pes,
bos, siops, trabs, serobs, fax, grex, nex, Phryx,
pix, nix, srix, crux, dux, nux, trux, pronuntia-
tionis beneficio intelliges puer esse corripiendus
penultimas Salis, parvi, Laris?

Aui contra Sol, Pan, Splen, ren, Nar, ver,
fur, vas, vasis, Cres, dia, glu, lu, mos, nos, cos,
glos, nos, flos, Tros, os, crus, rus, mus, plus, thus,
plebs, seps, gryps, pax, Thrax, lex, Rex, vox,
lux, Solis, Panos, splenis esse producendus? Nihil
minus. Itaque non sunt omnino otiosa precepta, quæ
de incremento traduntur.

Incrementum primæ declinationis.

A Incrementum primæ declinatio-
nis longum est, ut Aulai Pictai.

Virg.

Aulai in medio libabant pocula Bacchi. *Æncid. 3.*

Idem.

Dives aquum, dives pictai vestis, &c auri. *Æncid. 8.*

Veteres interrogandi, dandi, casus prima

E 2.

ds-

DIX.

imposita ex capu

aplici augentur to

upellectilis, bice

Sup

declinationis, ut Aula, piſta, non per a, & e, diphthongum offerebant, Aulae, piſtae ſed per a, & i, more Graecorum Aulai, piſtai, qua diphthongo ſoluta, etiam prima declinatio ſuum habet incrementum, alioquin eius omnino expers. Virg. vetuſtatis amantiſſimus hac carminibus inſeruit. Vide Quintil. l. i. c. 7.

Incrementũ ſecunda declinationis.

E, I, V, incrementa ſecundæ declinationis corripiuntur, ut Miſer, Miſeri, vir, viri, ſatur, ſaturi.

Virgilius.

Ancid. 1. Non ignata mali miſeris ſuccurrere diſco.

Idem.

Ibidem. Arma virũmq; cano, Trojæ qui primus ab oris.

Perſius.

— inter pocula quærent.

Romulidæ ſaturi, quid dia poemata narrent.

EXCEPTIO.

Iber, Iberi penultimam habet longam & ex eo compositum Celtiber, Celtiberi.

Lucan.

Lib. 4. Interea domitus Cæſar remeabat Iberis.

Marc.

NOMINUM.

69

Martial.

Vir Celtiberis non tacende gentibus.

Lib. 1.

Incrementa Tertiae Declinationis.

A,

A Incrementum singulare tertiae declinationis longum est, ut

Vectigal, Titan, pietas, pax, calcar, & Ajax.

Ovidius.

Concitat iratus validos Titanas in arma. Fast. 3.

Virgilius.

Hic pietatis honos, sic nos in sceptrum reponis? *Æneid. 1.*

Idem.

Pars mihi pacis erit dextram tetigisse Tyrranni. *Æneid. 5.*

EXCEPTIO I.

Corripe masculina in A & Ar, ut Sal, Annibal, Amilcar.

Par cum compositis. hepar, cum neflare bacchar.

Hic vas, mas & anas, quos junges largi, jubarg.

Virgil.

Vela dabunt lati & spumas salis ære rubebant. *Æneid. 4.*

Silius.

E 3

Anni-

Lib. 8. Annibalem Fabio ducam spectante per
Vrbem.

Lib. 1. *Idem.*
Cui saxum arridens: narrabis Amilcaris
umbris.

Virgil.
Æneid. 5. Pergameumq; Larem, & canæ penetra-
lia Vestæ.

EXCEPTIO II.

Item græca in A, & As, ut poëma-
stemma, Pallas, & quæ consonantem
habent ante s, ut trabs. Arabs.

Et propax, anthrax, Atrox, cum smilace cli-
max.

His Atacem, pancem, colacem, styracemq;
facemque,

Atque abacem. coracem, phylacem, com-
postâque nestes.

Juvenal.
Satyr. 8. Stemmata quid faciunt? quid prodest Pon-
tice longo
Sanguine censerî?

Virgil.
Æneid. 2. Instar montis equum divina Palladis arte
Ædificant.

Ovidius.

Nam

Nam modo ch

scilicet li

Non excepimus Na

loco diximus, quam

modicum egatur:

propter multum es

quam: et quâ sciam,

Horat. Se

Ille datis radicibus

remet Vm Vadu pro

Mar

Arctina nimis ne

Positones Candace

Candace, candaces

græcis xardax, et

in At. Apost. cum gr

id dicitur. Illud, Can

na: nusquam apud

quidam citare, reperit

Pharnace; a Cicer

non Pharnax. Multa e

maximè Pharnaces.

Pharnaces autem quos

nam. Eodem modo

quoque, verbi dicit

antibus fudit

nam: unde sit genit

et iadu. Trigrane.

pharnax

Nam modò thurilegos Arabas, modò Fast. 4.
suscipit Indos.

Non excepimus Nar, quia neutrum est, ut suo
loco diximus, quamvis etiam apud Virgilium
masculinum legatur: neg, Car, quoniam numero
singulari inusitatum est. Lucar, quia nomen, nus-
quam est quod sciam, Vas, vadis corripitur:

Horae Serm. 1. Satyr. 1.

Ille datis vadibus, qui rure extractus in ur-
bem est Vas Vadis producitur.

Mart: lib. 14.

Aretina nimis ne spernas vasa monemur.

Positiones Candax, Pharnax, non sunt in usu,
sed Candace, candaces, vide Plin lib. 6. cap. 29.
a Græcis καὶ δαχη, vide Strabonem, Suidem,
& in Aët. Apost. cum græcè cum latine eodem mo-
do dicitur. Illud, Candacis Æthiopum dicant ar-
cana: nusquam apud Juvenalem, quem videtur
quidam citare, reperitur.

Pharnaces à Cicerone it ad Attic. vocatur,
non Pharnax, Multa eum in Asia dicuntur mora-
ti, maximè Pharnaces. Et in proxima epistula,
Pharnaces autem quoquo modo Agor: afferet
moram. Eodem modo ab Hirtio bel. Alexandri
tertio quoq; verbo dicitur Pharnaces cum pau-
cibus equitibus fudit. Miseri Pharnati coronam
auream: unde fit genitivus Pharnacis, ut Pyla-
des, Pyladis. Trigranes, Trigranis Idem, Quod
sub imperio Pharnacis fuerat, unde Lucan. lib. 2.

Tygranemq; meum, nec Pharmacia arma relin-
quunt

Syphax apud antiquos penultimam producit.

Propert. l. 3. -- videtur monumenta Syphacis.

Ovid. Fast. 6.

Postera lux melior, vincit Masanissa Syphacem.
Claudianus, qui Caesarum Alcadij & Honorij etate
scripsit, eandem corripuit. ἰσχυρὰ Corax &
Φυλαξ Phylax quorum posterius Latinis inu-
sitarum est. addimus propter composita Nycticonax
& Arctophylax quae corripuntur ut simplicia,
quae apud Graecos, sine ulla dubitatione correpta
sunt. Lib. i. Epig.

ἔα καὶ λαμβδα μέντοι ἰσχυρὰ καὶ ἀκασί
δυσσ.

Hesiod. l. ἐξ ὧν καὶ ἡμεῶν

ἔσθλοι ἰσχυροὶ Φυλακασσῶντων ἀνδρώπων.

Manitius l. i. necessitate coactus Arctophylax,
penultima longa dixit.

Permeat Arctophylax petens per targa Dya-
conis

Sunt nam quae quatuor breves continuae: quan-
quam enim Graeci Grammatici tradunt polysylla-
ba in ax, penultimam genitivi producere, ut
ἰσχυρὰ hu. rax, redo tamen haec duo simplicium
natum sequi. Idem decent dissyllaba masculina
penultimam genitivi producere, si prior vocalis
sit natura longa, ut Φοῖβαξ, Δωρεὰξ, Πθεαξ,
thorax:

me: hinc tamen e
normulla alia, quib

addunt ἰσχυρὰξ,
tura sed postione t

Diuenies. Exc

lus est usus apud R

acis, penultima pro

esse, cum à Graeci

δαλoup.

ενα & δαφνητα

, Incrementum

clinationis bre

gener atque teres

grex,

Ovi

Mille greges illi

herbas

EXCE

Finitius, Enis

longam, ut R

his.

& liber, luctes

E

NOMINUM.

71

arma relinquitur: hinc tamen excipitur $\delta\rho\acute{o}\pi\alpha\zeta$, dropax,
nonnulla alia, quibus non utuntur Latini. Lon-
gaddunt $\kappa\acute{o}\rho\delta\alpha\zeta$, cordax, quamvis prior non-
tura sed positione longa, quod apud Aristob.
invenies. Excipiuntur & alia quorum-
us est usus apud Romanos, $\alpha\nu\theta\epsilon\rho\alpha\zeta$, anth-
racis. penultima producta ajunt quidam dicen-
te esse, cum a Gracis corripitur. Epigr. lib. 2.
 $\mu\epsilon\lambda\lambda\omicron\upsilon\rho$.
 $\mu\epsilon\gamma\alpha\kappa\alpha\ \epsilon\ \delta\acute{\alpha}\phi\eta\eta\ \pi\alpha\rho\alpha\beta\acute{\upsilon}\epsilon\tau\alpha\iota\ \theta\ \sigma\pi\alpha\lambda\acute{\iota}\omega\tau\eta\rho$.

E.

$\epsilon\lambda\alpha\kappa\alpha\sigma\tau$, Incrementum singulare tertiz de-
clinationis breve est: ut
gener atque teres pulvis, cum funere nec,
grex.

Ovidius.

Mille greges illi, totidémq; armenta per
herbas Pascebant.

EXCEPTIO. I.

Enitivus, Enis, penultimam habet
longam, ut Ren, Renis, Siren, Si-

Es, liber, locuples, bares, mercesq; quidēq;
Es v Lex,

Lex, vernex, halec, seps, plebs, rex, insuper
halex.

Martial.

Lib. 8.

Munera qui tibi dat locupletis, Gaure, sen
que,

Si sapis & sentis, hic tibi ait, morere.

EXCEPTIO. II.

Item peregrina in El, ut Michaël,
Græca in Er, & E, ut Crater, Rha-
nes, tapes.

Virgilius.

Æneid. 7.

Crateras magnos statuunt, & vina con-
nant *Idem.*

-- simul ense superbum.

Æneid. 9.

Rhamnctem aggreditur, qui forte ta-
bus altis

Exstructus, toto proflabat pectore som-

Iberia Regio est juxta Pontum, cujus incolæ
beres dicuntur, vide *Plin. lib. cap. 10* *Picini*
Ser, *Byzer*, numerantur inter græca in Er: po-
et Iber inter eadem numerari Ἰβηρ ὕμην &
à Græcis scribitur. Lege *Arist. de Hist. an.*
l. 3. c. 13. Hujus nominis obliqui non sunt in us-
pud Latinos. Consulto prætermisimus quæ aut
scæ sunt, ut *Manfues* māfuetis penultima producta
aut nulla sunt, aut vix reperiuntur, ut *sut-*
fucet

rex, aut Græci ta-
Myrmex.

l, w

el Y, increment
declinationis bre-
do, pugil, carme-
ne, princeps,
chlamys, atque C
Virg
dia mitteretur, n
At Chalybes a

EXCEP

Enirivus *Inis* ve
Græcis, peauli
hin, *Phorcyn*.
Item *Nefis* *Nef*
vibex, vibicis.
Glis *gliris*, dis, lis
Quiritem.
Virg
phœus in sylvis, i
Idem
ome doniadem
petentem.

ex, aut Græcis tantum usitata: ut ἡ μύγ-
Myrmex.

I, vel Y.

Y, incrementum siogulare tertiæ
declinationis breve est, ut

Ydo, pugil, carmen, cespes, cum sangui-
ne, princeps,
Echlamys, atque Chalybs, pollex---

Virgilius.

Idia mittitebur, molles sua thura Sabæi. Georg. 3.
At Chalybes nudi ferrum. --

EXCEPTIO I.

Ynirivus Inis vel ynīs, à nominibus
Græcis, per ultimam producit, ut
Phin, Phorcyn, Salamis.

Item Nesīs Nesidis, Gryps Gryp-
hibex, vibicis.

Glīs gliris, dis, lis, Samnis, quibus adde
Quiritem.

Virgilius.

Phœus in sylvis, inter delphinas Arino. Eclog. 1.

Idem.

Comedontiadem Primum Salamina Æneid. 8.
petentem.

Idem.

DE INCREMENTO.

Idem.

Ancid. 6.

Noctes, atq; dies patet attri janua Di

EXCEPTIO II.

Nomina Ix, vel Yx syllaba finita,
ultimam genitivi habent long
ut felix, felices, bombyx bombycis.

Virgilius.

Ancid. 1.

Vivite felices, quibus est fortuna per
lam sua.

EXCEPTIO III.

IBreve servarunt histrix, cū fornice, va
coxēdixq; cilix, phoenix, natrixq; caly
Atq; calyx Danaū, neptes Ericēmq; nivē
Sardonychi sociatur onyx, pix hæret ut
Et salices, filices, larices. Sit Berycis an
Sed brevibus junges in Gis cūm patrius
Phryx Phrygis est testis. Maltix ma
amabit.

Lucanus.

Lib. 2.

Armenios, Cilicæq; feros Taurō
subegi.

Idem.

Lib. 9.

Nunc pice, nunc liquida rapuere i
dia cera.

Plo

Psophis, idis non satis conset an producarur.
 e attri janua Diuini Psophida accusandi catus, unde id in-
 gendum esset, legitur.

II. Stat. Theb. 4.
 nos idem ardor agros, & Psophida celsam

ylaba finita
 habent long
 x bombycis
 est fortuna pe
 Ovid. Met. 8.
 sub Orchomenon & Psophida Cyllenemq;
 puncta conjunctione Et, legunt Psophidag;
 Orchomenon Psophidag; Cyllenemq; Nefis
 diuersa producit. Stat. inisso 3. Sylva-

III. Sylvaq; qua fixa pelago Nesida coronat.
 Crenida etiam longum est, ut Priscian.
 cu fornice. docet, sine veterum tamen testimonys. Be-
 x. natus q. ca. bebrycis, longum est apud Silium lib. 3.
 Etisimq; nive. Jo. Jossu Baccho sava Bebrycis in au' 1.
 v. v. naretur apud Val. Flac. l. 2. -- procul effera virtus,
 Bebrycis at Bebrycis & Scytici, procul inclemensia sacri-
 camp. trus Bebrycius passima a poetis corripitur: quare
 Maltix mo videtur correptio. Scandix, coccyx, mastix
 se longa, inter brevia numerantur a nonnul-
 Foni carmen inuenies apud Suidam in verbo

feros Tauri
 α μ ο ι δ ο ρ μ η τ ρ ο δ ε ν δ ε δ ε γ μ ε ν
 aus jambicus, Secundi apud Athenaeum,
 uida rapuere α λ ο γ ι α ς ω ρ μ ο η ρ ε δ α ς α λ λ ο π ε ς α
 Viri plurima apud Homerum Illud p.

ἀλλὰ τὸ μὲν μάστιχα καὶ ἡνία παραλόγητα Δε
ubi Eustachius docet in obliquis, I, Longum
naturam.

Idem nomen ab Homero producitur, Ἰλιάδ, e.
Mastix, Mastichis à Sereno corripitur: à Gr
μάστιχ, μάστιχης, declinatur Mastiche, m
ches, quo pacto doctiores loquuntur. Plin. li
cap. 17. Sed mastiche quoq; gemina est. David
Hebrais scribitur per chiréc catón, hoc est, I
ve, quod facillimè cognoscitur, cum habeant
ante diximus, decem vocales, quinq; longas
tidemq; breves. Quare si latinam declin
nem ei demus, David, Davidis, videtur
pienda penultima, si Hebraica quantitas h
da sit ratio. Græci per jota scribunt δακιδ, i
intelligi non potest sine brevis an longa sec
vocalis. Quare qui eam corripuerit, non e
det a fontibus: qui produxerit, consuetudin
viet. Prior vocalis est Camez, hoc est, a
gum naturam. Gadir, Punicum verbum
rius facit penultima brevi, ut placet Priscian
6. cum numero multitudinis τὰ γὰρ δέσπε
diphthongum à Græcis scribatur, vide Strabo
& Suidam.

O.

O Incrementum singulare tertii
declinationis longum est, ut

NOM

Vnio, Soli, Tele
sacerdos.

Regia Soli erat
na.

LXCE

Ræca in On, qu
Omicon, con
on, Paimon, S
lato, Amazo
lunt ascenda.

Virg
Palsit & pictu
imis

Latini in re du
ut Accedo, M
Agamemnonis.

Str
Coilamar Dana
anno voleur
Ca vero per

nga ut, ut Simo
, &

Si otium erit,
si litterarum ordine
tur, ijs quæ habent

α γαλῶες, Δε
quis, I, Longum

Vnio, Sol, Telamon, candor vox atque **Meta: 2.**
sacerdos,

Ovidius.

dicuntur, Iliad, e,
corripitur: à Gr

Regia Solis erat sublimibus alta colum-
nis.

tur Mastiche, m
quuntur. Plin. li

EXCEPTIO I.

gemina est Davi
caton, hoc est, I

Ræca in On, quæ in obliquis habent
Omicron, corripuntur, ut Phile-
n, Palæmon, Sindon, Agamem-
n, Iaton, Amazon, & multa alia, quæ
sunt discenda.

Virgilius.

is an longa sece
corripuerit, non

Pulsant & pictis bellantur Amazones **Ancid. II.**
amis

eris, consuetudin
mez, hoc est, A

Latini interdum N, litteram amit-
tunt, ut Macedo, Macedonis, Agmem-
Agmemnonis.

Statius.

ut placet Priscian
lumi tæ joidesog

Conclamat Danaï, stimulatque Agame- **Thet. II.**
anno volentes.

barur, & iac Sirab

Quæ verò per ω mega scribuntur,
ga sunt, ut Simon, agon, Sidon, So-
, &c.

ngulare tercia
um est, ut

Si cui etiam erit, pergratum fecerit tyroni-
litterarum ordine, quæ per Omicron scri-
buntur, ab ijs quæ habent ω seceverit, Senones,

Vangio.

*Vangiones, Lingones, Vascōnes, Teutōnes, sive
Teutoni, Britōnes penultimam corripunt.*

Lucan. Lib. 4.

Nos primi Senonū motus, Cimbrūmq; ruentē &c

Silius Lib. 8.

*Et Clani, & Rubico, & Senonum de nomin
Sena.*

Hic gaela Senonum pensatq; improbi auri.

Arbiter ensis inest Quare illud Lucan. l. 1

Et Bitutrix, longiq; leves Saxones in armis :

Legendum est Axones. Idem Lucan. in eo

Vangiones, Bataviq; cruces &c.

Idem eodem.

Pugnaces picti cohibebant Lingones armis

Juven. in Sary. 15.

Vascōnes ut fama est, alimentis talibus usi

Produxere animas.

*Sunt qui putent hoc nomen produci, atq; longē
litter hunc versum legant.*

Vascōnes, fama est, alimentis talibus usi

Produxere animas.

Quod si ita legas, usos, & produxisse legendū ei.

*Qui hanc lectionem probant, videntur in Pro-
meo ἐναρκάων per ω scripsisse : apud quem et
am leges σαλῶναι cūm Sanus, Sanonicus sem-
per corripiantur.*

Lucan. Lib. 1.

-- gaudetq; amoro Santonus hoste.

Juvenal. Sary. 8.

Ten

Tempora Sauton
hac a poetu La
bris petenda
contra a pro

Cantaber

Qua nec terr

Quam veter

Vestione

Vectoness, le

obliquu.

Armatu

Aut He

Enitivus

cis, & la

ris, penult

stor, marm

duotur me

us ados, Pu

Item,

Teutones, sive
arripiant.

um, rueniē &c.

onum de nomine

probatu auri.

ad Lucan. 4. 11

nes in armis :

Lucan. in codi

&c.

Longones armis,

5.

is, calibus usq

ci, atq; longē

ta talibus usq

exte legendū est

identur in Prole

apud quem est

Santonicus sem

monius boſc.

8.

Tex

Tempora Santonico velas adoperta cucullo. Itaq;
hæc a poetis Latinis potius, quam a Græcorum li-
bris petenda sunt, in quibus facillè o, pro ω, &
contrà ω, pro o scribitur.

Lucan. Lib. 39.

Cantaber exiguis, aut longis Teutonus armis.

Iuvenal. Satyr: 1.

Qua nec terribiles Cimbri, nec Britones usquam.

Mart: lib. 11, produxit,

Quam veteres bacca Britonis pauperis: & quam

Vectones, O, habet longum: Lucan lib: 4.

Vectonesq; leves &c. Orun, O, habet commune in
obliquis.

Virg. Æneid 3.

Armatūq; auro circumspicit Oriona.

Ovid. Met: 13.

Aut Helicen jubeo strictūq; Orionis ensē.

EXCEPTIO. II.

Genitivus in Oris à nominibus græ-
cis, & latinis neutris, præter Os, o-
ris, penultimam habet brevem: ut Ne-
stor, marmor, ebur, corpus; quibus ad-
duntur memor, arbor, lepus, & ex tro-
us wōdōs, Pus podos, composita, ut trīpus.

Item, bos, compos, & impos.

F

Ovid.

Ovidius.

Metâ. 13.

Qui licet eloquiæ fidum quoq; Nestora
vincat.

Virgilius.

In Epist.

Sic vos non vobis fertis aratra boves.

Composita sequuntur simplicium naturam: ut
Bicorpor, tricorpor, quæ à Corpus sunt: Dedecor,
indecor ut volunt Grammatici, vel à Decus oris,
vel à nomine adjectivo prisco hic, & hac, & hos,
Decor, oris penultima brevis.

Nævius in carmine Bell. Pun.

Magnamq; domum, decoremq; ditem vexerant.
Salustius in 3.

Equis & armis decoribus cultus.

Idem in eodem.

Dedecores multi per ter terga ab hostibus ca-
debantur.

Virg lib. 7.

Non erimus vixno indecores, nec vestra feretur
Vide Priscianum lib. 6. Positiones singulare.
Dedecor, Indecor, non sunt usitata. Quid si a-
pud prisca sunt adjectivum Decoris, decore, u-
brevis & breve, unde indecorus, & dedecoris de-
ducta sunt casu nominandi? Vide si vacat, qui
de hac re, in Nominum generibus dictum sit
Maripor, Publipor, & id genus cetera, ex, Pe-
or, composita, jam exoleverunt. Ador, cujus
bliqui vix reperiuntur, O, habuit commune apud
prisca

Hic ador da

Emicat in n

Neutra co-
quantitate
penultima lo-

Corrip-
cox, &
antes, u-
præter Cy-

Cappad-
Rusticus

Hic Dolo-
Ad

Tela rep-
cl

Celox
in Bimargo:
est carmen h-
col. de gener-
Cercops usi-

Gari

Gannius lib. 1.

Hic adoris dat primitias sibi sanguine libat.

Idem lib. 3.

Emicat in nubes nidoribus. Ardor, ardoris.

Vide Priscian. lib. 6.

*Neutra comparativa sequuntur masculinorum
quantitatem, ut Majus, majoris, minus, minoris
penultima longa, ut major, minor.*

EXCEPTIO III.

Corripiuntur etiam Cappadox, præ-
cox, & quæ consonantem habent
antes, ut scrobs, Aetiops, Dolops:
præter Cyclops, Cercops, hydrops.

Martial.

Cappadocum sævis Antistius occiditoris Lib. 9.
Rusticus, ô tristi crimine tetra nôcens.

Virgilius.

Hic Dolopum manus, hic sævus tendebat Æncid. 2.
Achilles.

Ovidius.

Tela reponuntur, manibus fabricata Cy- Met. 2.
clopum.

*Celox celocis penultimam producit. Varro
in Bimargo: Nautæ remigagâ movens celocem.
est carmen hecdecasyllabum. Vide Nonium Mar-
col. de genere navigiorum.
Cercops usitatum est,*

F 2

Ovid.

Ovid Met. 14.

Quippe Deum genitor fraudem, & perjuriam quon-
 Cercopum exosus & c. (dam
 Conops. Myops inusitata sunt Latinis.

V.

V Incrementum tertiæ declinationis
 breve est, ut

Dux, Ligus, & pecus, intercus, cum præ-
 fule turtur.

Virgilius.

Magnanimosque duces, totiusque ordi-
 ne gentis

Mores, & studia, & populos, & prælia
 dicam.

EXCEPTIO.

Interrogandi casus Vdis, vris, & vris,
 penultimam habent longam : ut pa-
 lus, paludis: tellus, telluris: fur, furis:
 virtus, virtutis. Quibus addenda sunt
 Pollux, lux, & frugis, frugi, & cæter:
 obliqui.

Virgilius.

Georg. 4.

Quid domini facient, audent cum tali
 fures?

Tibul

Luce sac
 arat
 Redux, tradux

Nam, til
 Cornelius Seve
 rema Ætna i
 masia. Vo
 ait, corripitur
 Saul v, habet
 bitur enim per
 longa est: à G
 quare jure op
 viros doctos
 putato: nam
 corripunt, mo
 in voce dūm
 apud Gregoriū
 Christi Domini
 ci præterea e
 bunt, cum Hebb
 ga scribant. li
 gum, & Gra
 scribunt: nem
 ga pronuntiat
 poetis corripit

De incre

NOMINUM.

Tibul.

Luce sacra requiescit humus, requiescit Eclog. 3.
arator.

Redux, tradux, penultimam corripunt, ut Dux.

Virg. 1. *Aeneid.*

Namq, tibi reduces socios, classēq, relatum.
Cornelius Severus, seu quicumq, ille fuit, in ex-
trema Aetna induce materia, & terris per proxi-
ma fatis. Volux proprium, ut Priscianus lib. 6.
ait, corripitur, sed nullo testimonio id confirmat.
Saul v, habet longum natum apud Hebraeos, scri-
bitur enim per Vau suréc, quae vocalis perpetuò
longa est: à Gracis per diphthongum, σαῦλ:
quare jure optimo producetur: Si tamen apud
viros doctos brevem legeris, eos venia dignos
putato: nam & Graci poëta easdem syllabas modò
corripunt, modo producunt, quod apud Nonium
in voce ἀμήν Amen experieris: & in Phalac
apud Gregorium Nazianzenum de Genealogia
Christi Domini nostri, idq, in eodem versu. Gra-
ci praterea σόδομα Sodoma per Omicron scri-
bunt, cum Hebraei per Cholem, hoc est, suum & me-
ga scribant. Idem Hebraei Emmanuel per ll, lon-
gum, & Graci per diphthongum ἐμμανουὴλ
scribunt: nemo tamen Emmanuel penultima lon-
ga pronuntiat, imò verò interdum etiam a doctis
poëtis corripitur.

De incremento plurali Nominis.

Tibul

F 3

Penul.

Penultima genitivi, vel dativi pluralis numeri, dicitur Incrementum plurale, cum uterq; casus longior est nominativo ejusdem numeri: ut Musæ, musarum; Ambo, amborum, ambobus; Qui, quorum, quibus; Res, rerum, rebus.

Præceptum I.

A, E, O, Incrementa multitudinis longa sunt: ut Quarum, harum, ambabus, Rerum, rebus, Horum, quorum.

Ovidius.

De Pontico 4.

Cum tamen à turba rerum requieverit harum.

Ad vos mansuetas porriget ille manus.

Virgil.

Æneid. 1.

At Capys, & quorum melior sententia menti.

Præceptum II.

I, & V, incrementa multitudinis corripuntur: ut Quibus, tribus, montibus, lacubus.

Virg.

Montibus in

Pramia

DE V
IN

Quid

mentum, u
ba sunt, ficu
la est incre
crementum
na Syllaba
rum, ut A
penultima
tima nunc
Si duabus
duo etunt

Virgil.

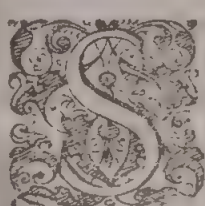
Montibus in nostris solus tibi cernet Amyntas. Eclog. 3.

Ovidius.

Pramia de lacubus proxima musta tuis. Fastor. 4.

DE VERBORVM INCREMENTO.

Quid sit Incrementum verbi.

Secunda persona singularis, modi Indicativi norma est, ad quam verborum incrementa diriguntur: cui si verbum sit æquale, nullū erit incrementum, ut Amat amant, quia dissyllaba sunt, sicut Amas, quæ norma & regula est incrementorum, nullum habet incrementum. Sin verbum longius sit una Syllaba, unum habebit incrementum, ut Amamus, Amatis, quorum penultima incrementum est: nam ultima nunquam dicitur incrementum. Si duabus syllabis norma Superetur, duo erunt incrementa, ut amabitis, a-

mabamus. Si tribus, tria, ut amaverimus, amaveramus. Si denique quatuor, totidem erunt incrementa, ut Audiebamini.

In verbis deponentibus fingenda est vox activa, ad quam verborum incrementa dirigantur.

Ultima syllaba, ut modo diximus, nunquam est incrementum: prima vero est, si norma ipsa sit monosyllaba, ut Das, Fles: Damus, datis, dabam, dare, & cetera dissyllaba unum habent incrementum: eodem modo Fleamus, fletis, flebam, flete, &c.

Præceptum I.

A, In omni verborum incremento producit: ut Strabam, stare, properamus, docebamus, audiebamini, &c.

Virgil.

Æneid. 2.

Trojæque nunc itares, Priamique arx alta
maneres.

Ovidius.

Met. 10. Serius aut citius metam properamus ad unam.
E X.

A, Primum
verbi do
dabunt, dar
nuntiamus
bunt, circū
dare, & cetera

His lacry
mus

Iussit & a

E, in omni
tis produc
ceris, docer

Flebat Ari
catas
Viderat in

Sic equid
satu

Dadale f

INCREMENTO.

EXCEPTIO.

A Primum duntaxat incrementum, verbi do, das corripitur, ut Damus, dabunt, dare: ob quam causam pronuntiamus circūdamus, circūdabunt, circūdare: Venundabo, venundare, & cætera penultima brevi.

Virgilius.

His lacrymis vitam damus, & miseresci- *Æneid. 2.*
mus ultro.

Ovidius.

Iussit & ambitæ circundare littora terræ, *Mæta. 1.*

Præceptum II.

E, in omnibus verborum incrementis producitur: ut Flebam, rebar, lacereris, docerem. legerunt.

Ovidius.

Flebat Aristeus, quod apes cum stirpe nec- *Fast. 1.*
catas.

Viderat inceptos destituisse favos.

Æneid. 6.

Virgil.

Sic equidem ducebam animo, rebârque *Lib. 1.*
futurum.

Martial.

Dadale Lucano cum sic lacereris ab urso

F s

Quam

Quàm cuperes pennas nunc habuisse tuas.

EXCEPTIO. I.

E Ante R, breve est in quovis præsen-
ti & imperfecto tertiæ conjugatio-
nis: ut Cognoscere, legerem, legere-
mus, legeretis vel legêre.

Reris tamen vel Rere, producitur,
ut loquereris, prosequerere.

Virgilius.

Eclog. 4. Incipe parve puer risu cognoscere ma-
trem.

Martialis.

Lib. 5. Illud, laurigeros ageres cum lata trium-
phos.
Hoc tibi Roma caput, cum loquereris
erat.

Ovidius.

Trist. 1.

Tantane te fallax cepere oblivia nostri,
Afflictumque fuit tantus adire timor.
Vt neque respiceres, nec solare jacentem
Dure, nec exequias prosequerere meas

EXCEPTIO. II.

E, Ante Ram, Rim, Ro, corripitur, u
Amaveram, amaverim, amavero
Feceran

Feceram, fece-

De cetero

cium, Amav-

mus, amave-

tis.

Fecerat e-

bras.

E

Beris & F

Celebrat

deberis vel

Semper h

don

Tu cave o

dich

P

oëta in p

ram ante

re interdum

Obstupui.

bus h

Feceram, fecerim, fecero.

De cæteris personis idem esto judicium, **Amaveris, amaverit, amaverimus, amaveritis; Fecerimus, feceritis.** *Ovid.*

Fecerat exiguas jam Sol altissimus umbras. *Meca. 2.*

EXCEPTIO III.

Beris & Bere semper corripitur: ut **Celebraberis, vel celebrabere, mordeberis vel mordebere.**

Virg.

Semper honore meo semper celebrabere donis. *Æneid. 8.*

Ovidius.

Tu cave defendas, quamvis mordebere dictis. *Trist. 2.*

APPENDIX

Pœræ in præterito Indicativi, E, litteram ante Runt, syllabam pro suo jure interdum corripunt.

Virgilius.

Obstupui, steteruntq; comæ, & vox faucibus hæsit. *Æneid. 3.*

Hora.

Horatius.

Epist. 1.

Dijtibi divitias dederunt, artémque
fruendi.*Silius.*

Lib. 8.

Terruerunt pavidos accensa Ceraunia
nautas.*Præceptum III.*I, In quovis verborum incremento
corripitur, ut linquimus, amabimus,
audiebamini. *Virg.**Aneid. 3.*Linquimus ortygiz portus, pelagoque
volamus.

EXCEPTIO.

PEnultima præteriti in IVI, longa est
ut Petivi. Et primum incrementum
quartæ conjugationis, ut ibam, ibo, ito
subimus. venimus, reperimus præsentis
temporis.*Virgilius.**Aneid. 2.*

Cessi & sublato montem genitore petivi

*Idem.**Aneid. 6*

Tunc cede malis, sed contra audentior ito

*Idem.**Aneid. 3.*

Iungimus hospitio dexteras, & recta subimu.

Hæc

Hæc etiam

to, nolite
velitis, simu
ponantur, uEt docum
nati.Siquis u
requMus, in
ripit, ut v
périmus.Non nos
nates
Venimus,
prædTempora
Rimus,
penultiman

INCREMENTO. 93

Hæc etiam I, longum habent, Noli-
to, nolite, nolimus, nolitis, velimus,
velitis, simus, sitis, & quæ ex ipsis com-
ponuntur, ut possimus, &c.

Ovidius.

Et documenta damus, qua simus origine
nati. *Meta. l.*

Idem.

Si quis ut in populo, qui sitis, & unde
requirat. *De Pon-
to 4.*

APPENDIX I.

IMus, in præterito penultimam cor-
ripit, ut vénimus, repérimus, com-
périmus.

Virgilius.

Non nos aut ferro Lybicos populare pe-
nates. *Æneid. l.*

Vénimus, aut raptas ad litora vertere
prædas.

APPENDIX II.

Tempora conjunctivi modi syllabis
Rimus, & Ritis finitæ, habèantne
penultimam brevem, an longam.

Gram.

Grammatici certant, & adhuc sub iudice
lis est,

Non solum recentiores, sed etiam
veteres. Diomedes enim docet, præ-
teritum breve esse, futurum verò lon-
gum. Probus utrumque longum esse
affirmat. Quare cum versus facies
poëtas optimos imitaberis, qui Ri, tyl-
labam modò corripunt, modò pro-
ducunt prout verius postulat. Sin ti-
bi aliquid recitandum erit, ne sermo-
nem des auribus, consuetudini regio-
nis servies.

Præceptum IV.

O In verborum incrementis sempe
producitur, ut facitote.

Ovidius.

Meta. 5.

Cùmque loqui poterit, matrem facitote
salutet.

Præceptum V.

V In verborum incrementis ubique
corripitur, ut Sumus, Possumu,
Volumus.

Horat.

Nos numer
renatur

Si patre v
Composita

bus sunt explic

impugnare, p

vere est, calcu

henar a verbo de

aximus, vox ac

Præceptiones illa

mus, nosque serv

Dedi, priorem, i

habet, quancu

lucatur. Verbu

optime se curat

nam prosequ

Ne putem nu

juam, corripe

miu concessu

Necitanti

V

Miscuanti

De Rima

xandi casu de

i. De mona

plurimi, unigeni

Horatius.

Nos numerus sumus, & fruges consumere nati. *Epist. 1.*

Idem.

Si patriæ volumus, si nobis vivere cari.

Ibidem.

Composita ex verbo dandi, diligenter tyronibus sunt explicanda: solent enim in ea frequenter impingere, primum tantum incrementum breve est, cetera longa: ut dabamus, dederamus. Rebar à verbo deponente, Rero, fingenda est, ut diximus, vox activa, ut Reo, res, rebam, &c. Preceptiones illa generales, quas initio, posuimus, ubique servanda sunt: quare præteritum. Dedi, priorem, ut ibidem dictum est, brevem habet, quamvis incrementi ratio postulet ut producat. Verbum scilicet, quod est in prima exceptione secundi præcepti, non facit ad rem sed tantum proseguere, quod est tertia conjugationis. Ne putent novi poëte sibi licere, Et, ante Runt syllabam, corripere, id enim clavis illustribusque tantum concessum est.

Tibul. lib. 2.

Nec cithara, in tonse, profueruntq; coma.

Virg. Georg. 2

Miscueruntq; herba, & non innoxia verba.

De Remus & Ritus, quæ Grammaticus semper ri-
xandi calum dederunt, sic scribit Diomedes lib.
1. De modis verborum, In subjunctivo, numero
plurali, uniformem destinationem perfecti & fu-

*Horat.**luri*

zuri temporis, accentiis distinguit. Perfectum enim accenti acuto declinatur: futurum circumflectitur. Probus Insit. Arcium, sive libro prioris, ubi de penultimis, ultimisq; verborum syllabis agit, Adjunctivo, inquit, modo, &c. Perfectum tempus numeri singularis, in omnibus personis omnium conjugationum, penultimas ultimasq; syllabas breves habet, ut cum clamaverim, clamaveris &c. Plurali autem numero, in omnibus quatuor conjugationum modis, persona duae, prima & secunda, penultimam semper producant ultimam verò corripunt. Deinde ubi de futuro subjunctivi agit; Plurali, inquit, numero, prima & secunda persona omnium conjugationum, penultimam longam, & ultimam brevem habent, ut Clamaverimus, Clamaveritis: monuerimus, monueritis: audierimus, audieritis: dixerimus, dixeritis. Idem in eodem libro cap. de productione vel correptione syllabarum; praeteritum ad aperiè docet producendum esse, ut Barbaris eos condemnet, qui id corripunt: Sunt, inquit, aliquae syllabae apud Virgilium, quae necessitate metrica, cum vitio Barbarismi, qui apud Poetas Metaplasmius appellatur, contrariationem corripuntur. Sunt aliquae, quae cum breves sint, necesseario producuntur. Corripuntur in his.

Matri longa decem tulerunt fastidia mensi.
Item, -- hic illius arma: Et, Ipsius ante oculo:
mediam syllabam pronominum, cum sit longa corripuit.

corripuit. Item
labam longa

Egerimus, n
Ri, syllabam
vius explic

Namq; u

Egerimus, n

Ri, inquit, m

Itaq; probus &

sine controver

tiam praeterit

quorum auton

Palemon aliq

Nunc quo

bimus

Non mi auris

Ovid

Cum gelidai

Emon

Et maris

Copianec vo

Consulu, ut

Haustus aquae

Acceptiss

corripuit. Item, Obstupui steteruntq; coma: Te syllabam longam in verbo, corripuit.

Idem,

Egerimus, nosti, & nimium meminisse necesse est: Ri, syllabam longam, corripuit. Hec ille. Servius explicans hunc ipsum locum Verg. l. 6

Namq; ut supremam falsa inter gaudia nocte Egerimus, nosti, & nimium meminisse necesse est: Ri, inquit, metri necessitate corripuit.

Itaq; probus & Diomedes, futurum longum esse, sine controversia affirmant. Probus & Servius etiam prateritum: à quibus dissentit Diomedes: quorum autoritas ea est, ut tantas lites non nisi Palemon aliquis possit componere.

Nunc quò res fiat planior, aliquot testes citabimus. Ennius.

Non mi aurum posco, nec mi pretium dederitis,

Ovid. de Pont. lib. 4. Eleg. 9.

Cum gelidam Thracen, & opertum nubibus Emon.

Et maris Jonij transferitis aquas.

Ibidem.

Copia nec vobis, ullo prohibente, videndi.

Consulis, ut limen contingeritis erit.

Idem Metamorph: 6.

Hausus aquæ mihi nectar erit, vitamq; fatebor

Accepisse simul, vitam dederitis in undis.

Catull.

G

Dein

Dein cum milia multa fecerimus.

Hac omnia futuri sunt temporis, & penultimam produciunt, Idem lib. 5. Met. Videritis, penultima brevis dixit.

Mentiar, obscurum nisi nox cum fecerit orbē,
Nuper honoratas summa mea vulnera cælo
Videritis stellas illic, ubi circulus axem, &c.
Merri necessitate, Rī, corripuit, neque enim Heroicus versus Cretium recipit. Qui Diomedis sententiam tueretur, fatentur quidem videritis futurum esse, non tamen profectum ab eo futuro, cuius prima persona singularis, Ro syllaba, terminatur, sed Pim. Hic reducenda sunt in memoriam, que in verborum conjugatione de varia

positione futuri Coniunctivi diximus: Exit enim sum in Ro, tum in Rim.

Terent Andr:

— ut si inde te exemerim, ego pro te molam.

ibidem.

— certe si resciverim.

Eunuch.

— si id fecerim.

Videm. ibidem. si vacat, integros versus.

Plautus Pseud.

— si argentum attuleris, cum illo fidem perderim.

Ibidem.

Quis igitur argentum reddet, si dederim tibi? Qui igitur Diomedis opinionem descendunt, sunt futurum, cum brevis reperitur, fieri non

futur

futuro in Ro, sentis cum p te congruit te 4. eleg. 5.

Hec ab

Sic f

Nec t. l. 10.

Annon dicat

neni dicende

ru carm. 1.

precepi tem

adducit Du

cum tamen

metri necessi

qui in contrari

confirmant

num quam f

si quorum con

nec sari prod

Grammaticoru

Certe Carull

mus penultima

deca syll. noum

ly deniq, cere

quod pteriq, o

bis libentissim

aut Quin

rsimque profec

atate, multo p

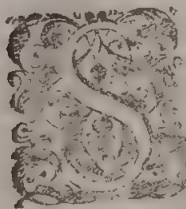
fixuro in Ro, sed in Rim: quod ut positione consentis cum praterito perfecto, sic etiam quantitate congruit. Est & alius locus Ovidi de Ponce 4. eleg. 5.

Hæc ubi dixeritis, seruet sua dona, rogare e
Sic fuerit verstra causa penultima via.

Nec video, cur, Dixeritis, non sit etiam futurum. Annon dicitur bene latine, Ubi hæc dixero, finem dicendi faciam? Mibi sane nullum succurrit carmen, in quo Rimus, aut Ritis, apertè sit prateriti temporis, excepto Virgili. quo fortasse adductus Diomedes prateritum corrigi affirmat: cum tamen Probus & Servius (ut diximus) id metri necessitate factum esse doceant. Neque qui in contraria sunt sententia, cum testimonijs confirmant. Sunt qui arbitrentur, tam prateritum quam futurum propter multarum brevium syllabarum continuationum, interdum à poetis necessario produci. Cum quibus nullus veterum Grammaticorum, quod quidem sciam, facit. Certè Catullus nulla necessitate coactus, Fecerimus penultima longa dixit: recipit enim Hendecasyllabum carmen, secundo loco dactylum. Alij denique credunt, utrumq. tempus corrigiendum, quod pleriq. omnes hac ætate sic pronuntiant, quibus libentissime accederem, si id aut Ciceronis, aut Quintilianæ ætate factum esse probassent. Verisimile profecto est. Probi, Diomedis, ac Servij ætate, multo puriorem, quam hac nostra, fuisse

pronuntiationem. Quod si is Probus est, cuius Martialis, Plinius, & Gellius meminerunt, utrumque sine ulla controversia longum est.

DE PRIMIS ET MEDIIS SYLLABIS.

Syllabe aut primum, aut medium, aut ultimum locum occupant. Que adhuc dicta sunt, precipue spectant ad primas & medias cognoscendas, Exaudierimus, exempli causa primam longam habet, positione, secundam diphthongo: caterarum trium cognitio ad verborum incrementa spectat. Si quando ergo prima vel secunda syllaba occurret, tum ad precepta illa universa confugies, tum ad nominum & verborum incrementa, in quibus tanquam in sedibus ac locis quibusdam, syllabarum dimensio laret, quos paratos & expeditos habere oportet. Quod si ubi diligentius requisieris, non apparuerit, experire, num pronuntiatione renorez, possis eam indagare. Fingamus ante penultimam verbi Invideo, quod quatuor syllabis constat, tibi negotium facessere: excogita quo pacto fiat trisyllabum, atq; in accentu cognosces si ne brevis an longa. Invidet, invidet Vides ut accentus syllaba brevitate aperuit? Idem in verbis

Peto, paro, loquor, constant, facient, si prapositionem, Comparo, syllabarum quatuor, ne. Scis Anagrammam habere, mirabilia, lacrymantes, eandem productionem, de quibus vitatem longioribus omnibus adhibere, cedas, superest, ceptiones fulcent, exempli gratia, mas breves an, perfricanti, Horatius, Qui studet, Multa culit, Qua, cum, aptimarum poetarum, versu sapientem, os facilius & ceteris, quem ad, titulum multum, aliter citantur, rini, interdum, Qua preceptum, diligenter capere, Peto

Peto, paro, loquor, & similibus, quæ ex duabus constant, faciendum est: quæ triam syllabarum fi-
ent, si prepositiones addas, ad hunc modum, Re-
pero, Comparo, Alloquor. Deprehenditur etiam
syllabarum quantitas analogia, atq; similitudi-
ne. Scis Amabilis, verbi causa, secundam syl-
labam habere Longam, dices Formidabilis, pe-
netrabilis, lacrymabilis, & cetera eidem similia,
eandem producere. Compositio etiam & Deri-
vatio, de quibus supra actum est, syllabarum bre-
vitatem longitudinemq; detegunt. Quod si his
omnibus adhibitis remedijs, hæresis, ne acrius con-
cidas, superest poetarum autoritas, qua si præ-
ceptiones fulciunt Grammatici. Ignoras, Meta,
exempli gratia, Sudo, Studeo, hæc ætate pri-
mas breves an longas: ungues ardentem, caputq;
perfricant, Horatius opem ferit.

Qui studet optatam curæ contingere metam,
Multum tulit, secuta, puer, sudavit & assit.

Quæ, cum ita sint, quam plurima carmina
optimarum poetarum memoria sunt mandanda,
versus sæpius scribendi: quæ exercitatio mul-
to facilius & certius te syllabarum rationem do-
cebit, quàm de primis & medijs, Syllabis præcep-
tionum multitudo propè infinita, in quibus sæ-
pe citantur versus quam a poetis scripti fue-
rint, interdum aly pro alijs testes proferuntur.
Quæ præceptiones ne nos in errorem inducant,
diligenter cavendum est. Citantur enim sæpe

202 DE PRIMIS ET MEDIIS SYLLAB.

poeta aut recentiores aut vetustiores, quam de
 cu fides habenda sit. Ceterorum testimonia non
 raro depravata ac corrupta preferuntur. Qua-
 re cui de primis & mediis syllabis, privatis præ-
 ceptiones tradere in animo erit, secum cogitet,
 nihil ad hunc diem de ipsis, a Grammaticis tra-
 ctatum esse, evolvit dignum summa cura ac stu-
 dio poetarum omnes classicos. Nam si idem testimo-
 nijs contentus erit, quo ab alijs afferuntur, saepe
 numero, se fatum fuisse experietur.

Sed hec penè totam hominis, non so-
 lum otiosi, sed etiam doctissi-

mi, vitam requi-
 runt.

DE

tionibus cog-
 nendum est

A Finita le-
 tra, ultra
 gma, quinq

Musa mihi
 ne la

Æolus ha-
 opte
 Explorat
 est.
 Tringita

DI

DE VLTIMIS SYLLABIS.

SYLLABAE, quæ ultimū locum tenēt, partim positione, ut Prudens, præcox : partim diphthongo ut Musa : partim privatis præceptionibus cognoscuntur, de quibus nunc agendum est.

A, in fine.

A Finita longa sunt, ut Memora, contra, ultra, antea, triginta, quadraginta, quinquaginta, &c.

Virgilius.

Musa mihi causas memora : quo numine laeso *Æneid. 1.*

Idem.

Æolus hæc contra. Tuus ō regina quid optes. *Ibidem.*

Explorare labor, mihi iussa capeffere fas est. *Idem.*

Triginta capirum tætus enixa jacebit. *Æneid.*

Corripe Eia, ita, postea, quia. Item
casus omnes in A, ut Anchora, ve-
la. Præter ablativum, ut de prorâ : &
vocativos græcos, ut ô Aenea, ô Atia,
Calcha, Palla.

Virgilius.

Æneid. 11. Non ita me experti Bitias & Pandarus
ingens.

Idem.

Æneid. 3. Anchora de prorâ jacitur, stant littore
puppis.

Idem.

Ibidem. Tendunt vela noti: fugimus spumanti-
bus undis.

Idem.

Æneid. 11. Non hæc ô Palla dederas promissa pa-
renti.

Idem.

Æneid. 3. Quid miserum Aeneâ laceras: jam parce
sepulto.

Proponimus pueris ediscenda quæ certâ argu-
istrata sunt. Contra, nonnunquam corrigitur.

Manilius lib. 2.

Contra, jacer Cancer patulam distentus in alvum
Valerius Flaccus lib. 8.

Contra Taurareis Colchis spumare venenis.

Con-

Contra, testas q

Ultra, frustra, ap-
ducuntur.

lu

Ultra Sauromat-
Oceanum.

Ne quid in exper-

Sunt qui crea-

tem hujus positi-

lis præcipue ver-

Muina qu-

Sexaginta rei

Sed qui longam

quagena: posteri-

an ipse alibi al-

tebramum.

Hoc per irigin-

Cum sexagi-

Idem

Triginta m-

Idem li-

Triginta pr-

Nobis pa-

Cum car-

Illud Manilij li-

ere

Conerâq; leihæ quassare silentia rami,
Peritat.

Utera, frustra, apud veteres classicôq; poëtas pro-
ducuntur.

Juvenal: Satyr. 1.

Utera Sauromatas fugere hinc libet, & glaciale
Oceanum.

Virg: Æncid. 4.

Ne quid inexpertum frustra moritura relinquit.

Sunt qui credant Trīginta, Sexaginta, & ca-
etera hujus positionis, ambigua esse, quod Martia-
nus præcipue versus docent, lib. 5.

Munna quod nobis ter quinquaginta dedisti.

Idem lib. 12.

Sexaginta teras cum limina mane Senator.

Sed qui longam esse affirmat, priore loco, Quin-
quagena: posteriore, Sexagena legunt. Marti-
anus ipse alibi ultimam solent producere lib. 5. in
Fabianum.

Hoc per triginta merui Fabiane Decembres.

Idem lib. 7.

Cum sexaginta numeret Cesselius annos.

Idem lib. 10. ult. Epig.

Trīginta mihi quatuorq; visos.

Idem lib. 11. ad Fabullum.

Trīginta propè jam diebus una est.

Nobis pagina vix perita i sic est.

Cum cenare domi poëta non vult.

Idem Manilij lib. 2. cum illis magis videretur fa-
cere.

& 5

Ter

Ter triginta quadrum partes per fidem reddunt.

Idem tamen eodem libro produxit:

Triginta duplices partes pars tertia deerit.

In eodem .

Et quinquaginta regum regem patremq.

Rhemnius Fannius, De sponderibus & mensuris, sexaginta aperitissime corripuit.

Cecropium superest post hoc docuisse talentum,

Sexaginta minas, seu vi sex millia drachmas.

Sed hoc hastenus.

Eja, Valer. Flac. corripuit, (quem imitandum puto) lib. 8.

Querentibus deinde viam, quae se arduus Heros

Ferret ad aurigera capus arboris: eja per ipsam

Scande age, & aduerso gressus ait, imprime dorso

Probus Inu. Artium, ubi de ultima adverbiorum

syllabis agit, Eja inquit, constare spondeo

sed in versibus, quibus id confirmat, A, per syn-

tapham evanescit; Eja age segnes &c. Sidonius

us A, produxit, sed non est elasti- Postea &

antea, ajunt quidam corripit, cum tanquam pra-

positiones suas casus habent, post ea, ante ea, a-

lioquin adverbia esse, & producti. Mirum est e-

os non tradidisse idem de particulis Praeterea &

Interea. Postea certe malim corripere, ceterum

producere: neque veteribus in mentem arbitro

hoc discrimen venisse.

Ovid. 1. Fast.

Postea mirabar cur non sine luctibus esset

prima dies,

Horat.

Nonnulli carmen

Romanus

quo prius A,

enim legitur in

Roman u

Horat. in Epoc

na iurat. Lat.

legit testimonij

deur producere

unde loquere

Hoc puta non ju

Puto, corrip

Priscian quida

ad verbis tuten

minantia, vel p

ad corruptam ha

ad adverbium

corripuisse, u

et puta non juri

Vel corruptiss

adit, quae omne

prose loco addu

non esse adverbium

non.

Nonnulla gr

accuntur, sed se

legat, Melea, A

Da Nen

Nonitiū carmen in Epod. Ode. 9.

Romanus heu postea fugabitis :

quo probant A. longum esse. depravatū est, sic
enim legitur in correctis li. ru.

Romanus (heu posteri negabitis)

Horbe. in Epod. Od. 11. Pectus hinc me sicut an-
tea iuvat. Est senarius iambicus. Reliqua non
sunt testimonijs. Puta, adverbium eandem re-
fertur producere : nam illud Persy Saty. 4. quid
deinde loquere ? Quirites.

Hoc puta non iustum est, illud malè, rectius istud :

Puto, corrigunt viri docti : quamvis ante

Prisciani quidam, Puta legerint. lib. 15. ubi de
adverbys litterarum ordine agit, A. inquit, ter-
minantia, vel primitiva sunt, ut Ita, quod solum,
A. corruptam habuit : quamvis quidam, Puta,
ut ita, adverbium esse accipiant, ideoq; Persium
d. corripuisse, ut :

Hoc puta non iustum est illud malè, rectius istud :

Fel composita, ut Praterca, Interea, Postica,

Intea, quæ omnia producunt A terminalem. Hoc
ortisse loco adducti Grammatici ajunt. Postea
non esse adverbium, quando ul: etiam habet bre-
ui Praterca & om.

Nonnulla græca nomina casu nominandi pro-
ducuntur, sed ferè casura beneficio, ut Nemeca,
Igea, Melea, Amalibea :

Statius lib. 4.

Dat Nemeca comites, &c.

Ibidem.

Ibidem.

Ne facilis Nemea latus evolvere vires.

Ibidem.

Non Tegea non ipsa Dea vacat alite velox.

In eodem.

Quos Pilos & dubijs Malea vitata carinis.

Fast. Ovid. 1.

*Nais Amalthea Cretæa nobilis Ida.**Eadem, sexto casu apud poetas videtur corripi, verum longè aliter se res habet, nam in unam syllabam longam coalescunt E & A.*

Virg. Æneid. 10.

Una eademq; via sanguis animusq; sequuntur. Et Calphur. Eclog. 4. Rupe sub hac eadem quam plurima pinus obumbrat. Græca nomina, de quibus hic agitur, masculina sunt in As prima, tertie declinationis, Æneas ô Ænea.

Virgilius 10.

*-- vigilæ Deum gens**Ænea? vigila, & velis immittere rudentes.*

Meta. Ovid. 4.

Tempus Asla veniet, &c.

Virg. Æneid. 3.

Conjugio Anchisa Veneris dignare superbo. non huc spectat: A, enim breve est, sed produci- tur casura beneficio, ut in illo ejusdem.

Æneid. 3.

Si pereos, manibus hominum perijsse juvabit. Neg, Anchisa, à nominativo Anchises, sed An- chij.

chisa sit. Veteres enim, ut Quintilianus lib. 1. ap. 5. docet. AEnea, Anchisa duebant recto casu, pro Eneas, Anchises. Ne, inquit, in a, eisdem arg. s, litteris exire temerè masculina verba nomina, recto casu patiebantur: ideoque, apud Catium legimus Pelia cincinnatus: & apud Messalam.

Benefecit Futhia, & apud Ciceronem, Heracles. Iamque non miramur, quod ab antiquorum plebe, AEnea & Anchisa sit dictum, hac ille. Attribuitur ab Horatio pro Atreide dictum est.

Serm. Satyr. 3.

Ne quis humasse velit Ajacem, Atreida veras cur; sed de ne Atreida ultima brevi; Velit, in eodem sermone ultimam producit, propter casuram, & eodem loco, quo Anchisa apud Virgilium, qui more veterum Anchisa, a, solet declinare, lib. 7. tum satis Anchisa deletos ordine ab omni. Si rectè declinasset, dixisset, Anchise, ut Priscianus lib. 7. legit. Hallelujah ultimam apud Hebraeos habet longam: scribitur enim per Cames, hoc est A, longam, & I. consonantem: neq; mirum est, si à Prudentio corripiatur.

Amen reddidit, alleluja dixit. Undecasyllabon est: metiuntur enim Graeci & Latini saepe Hebraea verba potius graecis latinisq; barbaris, quam Hebraicis.

E, in fine.

E,

E Littera finita corripuntur, ut Nate,
fuge, pone, pene, nempe.

Virgil.

Æneid. 1.

Heu fuge nate Dea, teq; his, ait, eripe
flammi.

Idem.

Eclog. 9.

Penè simul tecum solaria rapta Menalca.

Martialis.

Lib. 9.

Lege nimis dura convivam scribere versus
Cogis Stella: licet scribere, nempe malos

EXCEPTIO. I.

Producuntur omnia primæ & quin-
tæ declinationis: Anchisiades ô An-
chisiade, Calliope, re, die, & quæ inde
oriuntur, ut quare, hodie, quibus add
Fame, Cete, Tempe.

Virgilius.

Æneid. 6.

Tros Anchisiade, facilis descensus Averni

Idem.

Æneid. 7.

Vos ô Calliope precor aspirate canenti.

Martial.

Lib. 10.

Non venias quare tam longo tempore
Roman.

Lucan.

Lib. 7.

Aut hodie Pompejus erit miserabile
nomen.

Virg.

Obijit. ille
pandens

EX

Tem verba l

n tiogularis

Vide, babe

Vade, vide

hang

Quæ tua su

de mi

Cave, fere

Tu cave def

dictis.

Idem prod

Nate cave

nge

Sunt enam

Mc, re, ie: Ex

ocliticis Que,

ditionibus Pre

ce, tute,

Virgilius.

Obijcit, ille fame rabida tria guttura
pandens.

Æneid. 6.

EXCEPTIO II.

Item verba Imperativi modi, numeri
singularis, secundæ declinationis,
Vide, habe.

Horatius.

Vade, vide, cave, ne titubes, mandatq:
frangas.

*Epist. 1.**Martial.*

Quæ tua sunt, tibi habe: quæ mea red-
de mihi.

Lib. 10.

Cave; ferè corripitur.

Ovidius.

Tu cave defendas, quamvis mordebere
dictis.

Trist. 1.

Idem produxit alibi.

Nate cave, dum resque sinit tua cor-
rige vora.

Sunt etiam longa monosyllaba, ut
le, te, se: Exceptis conjunctionibus
cliticis Quæ, ne, ve: Et syllabacis ad-
junctionibus Pre, Cc, Tc, ut suapte his-
s, tute.

Vir-

Virgilius.

Æneid. I. Tantane vos generis tenuit fiducia vestri?

Horatius.

Epist. I. Nève putes alium sapiente bonoq; beatura.

*Horatius.*Serm. I. Hinc omnis pendet Lucilius hosce se-
Satyr. 4. quutus.*Lucret.*Lib. I. Accipe præterea, quæ corporature necesse est
se est Confitere.

EXCEPTIO III.

Longa præterea sunt ferè, ferè, o
he, & adverbia à nominibus secur
dæ declinationis profecta: ut placidè
valdè, minimè, summè, Præter bene
& malè.

*Juvenalis.*Satyr. 4. Nulla ferè causa est in qua non fœmi-
litèr Moverit.*Idem.*Satyr. 13. Mobilis & varia est ferè natura ma-
rum.*Marr.*

Lib. 4. Ohe jam satis est, ohe libelle.

Idem.

Lib. 7. Excipe sollicitos placidè, mea dona, libellè.

Idem.

Nihil bene cum facis, facis attamen o. Lib. 2.
omnia bellè.

Horatius.

Et malè tortos mendi reddere versus,

APPENDIX.

Facilè, enim cum est adverbium
corripitur; nam adjectiva tertie decli-
nationis, cum in adverbia transeunt, ul-
timam habent brevem, ut sublimè,
suavè, dulcè.

Virgilius.

Cantantes sublimè terent ad sidera cigni. Eclog. 9.

Idem.

Ipse sed in pratis arces jam suavè ruben- Eclog. 4.

Idem.

De Græcis primæ declinationis nulla est con-
troversia: Alcides ô Alcide, ô Libye, Caliope,
Penelope & id genus cetera, hic morè Gramma-
ticorum vocamus primæ declinationis, Quamvis
ad nullam Latinorum spectent, ut suo loco dictum
est.

Mart: lib. 9.

Alcide Latio nunc agnosce de Tonanti.

Idem lib. 8.

Unde tuis Lib, et tam scilicet gloria filius?

Et in Ablativo, Lucan. lib. 8. Signaq. ab Eu-
phrate cum Crassis capta sequentem. Nam.

H.

Euphrates,

Euphrates, u, ab eodem Lucano declinatur eodem lib.

Euphraten & adhuc securum à Cesare Tigrim

Et Propert. lib. 4.

Ire per Euphraten ad tua busta licet.

Stat: Theb. 1.

Opposito rapidam Pylade vitasse Megaram.

Si vero, Es, finita, ad tertiam Latinorum transeant, ut Orestes Orestis, Pilades, is, Euphrates is, acinaces, is, tunc utinà ablativi brevis erit:

Valerius Flac lib: 6.

Insignis manica, insignis acinace dextero. quorum vocativus, ut opinor similis est recto: ó Pylades, ó Euphrates, ó Orestes

In illo cernine Ovid. j Trist. 1. Eclog. 4.

Ut foret exemplum veri Phocæus amoris,

Fecerunt furia tristu Orestia sua:

non Oreste, sed Orestia, legitur: Sic Seneca in Agamem.

Aggrediar, & te Orestia furabor libens.

Et enim Græca prima declinationis nys, syllaba finita, casu vocandi in ra, excunt: ut τῶ ποφνῆτος, Οφῆτης, ὦ Οφῆτι.

Idem in Thyest.

Bonum est Thyestia, quod mala ignoras te

Valer. Flac:

Non te Ætæpater Generi, aut Sol magnipudebit: ab AËtes, quo sæpe utitur. Neq, Martial: lib. 2. Humanè facis, Hermæ, non super

de: ab Hermæ, si

in scripto à b

habebam brezem.

ab ichillensio A.

& rejecta: Aut

len, ut, seu, ll,

minum declina

mus vocativus

flor esse, Cb

apud Græcos imm

sunt, credideri

Utrum duntaxat

ay lib. 4. extren

re probemus, q

quano Præstari

Et persenp

Quique n

Hora

Et genus, & v

Fames, apu

ronis: & de Gen

& mele, quoran

um est, omi

longum, de quon

lume est. Vide,

artacula Si, adp

Pe

Sed quod pua

Articulat: et a

bè: ab Hermes, *fir*, sed ab Hermus, ut docet ipsa
 inscriptio. Achille tamen & Ulyssè, cum ultimam
 habeant brevem, suspicor vocativos esse priscos,
 ab Achilleus ò Achillee, Ulyssèus ò Ulyssèe, ultimo,
 & rejecto: Aut certè ex vocativo Græco Achil-
 leu, Ulyssèu, Uly, literam abjectam esse. In no-
 minum declinatione, Priscianum sequuti dixi-
 mus vocativos Ulyssè, Achille, more Dorico fa-
 ctos esse, Cbreme tamen & Lache, & que a-
 pud Græcos cum quinta cum primæ declinationis
 sunt, crediderim longa esse, ὦ χρεμὲν ὦ λάχη,
 Annum dumtaxat quod sciam, est carmen proper-
 ty lib. 4. extremo, quo Achille, ultimam corripe-
 re probemus, quiddam tamen piuris faciendum est,
 quam Prisciani conjectura.

Et per se proci simul antepectus Achillis,
 Quique tuus proavus fregit Achille domos.

Horat. 2. Sermon. Satyr. 5.

Et genus, & virtus nisi cum re victor alta est.
 Fames, apud Priscos quinta fuit declina-
 tionis: vide Gelium lib. 9. cap. 14. Cete, Tempe-
 s mele, (quorum ultimum, quia parum usita-
 tum est, omisi) à Græcis scribuntur per η, sive E,
 ingum, de quibus etiam in nominum genere di-
 ctum est. Vide, ferè ultimam corripit, cum ei
 articula Sis, adjungitur.

Perfius Satyr. 1.

Sed quid opus teneras mordaci cadere vero
 Auriculas? vide sis ne majorum tibi forte.

H 2

Rarius

Rarius per se positum: Val. Flac. lib. 15.

-- ille, profundo,

Incumbens Odrussa mero: vide lata comantem

Pectora, & ingenti turbantem pocula barba.

Vale, nonnunquam etiam breve est.

Ovid. Trist. 1.

Idq; quod ignoti faciunt, vale dicere saltem
Cum pr. scus secutis multa verba, quæ hodie sum
declinationis secunda fuerint tertia, non mirum
est si aliquando a poetis correpta inveniuntur
Valde, ut ajunt, pro valide, dicitur media syllaba extrinseca.

Martial. lib. 5.

Hoc valde vitium periculosum est.

I, in fine.

I Vocali terminata Longa sunt, et
 Classi fieri.

Vergilius.

Æneid. 6.

Sic fatur iacrymans, classique immixta
habenas.

Martialis.

Lib. 3.

Quàm vellem fieri mens libellus.

EXCEPTIO.

Corripit Nisi, quasi: & Græca, quæ

I, vel Y, ex
moly.

Quid nisi,

Cum dixi

Palladi
rum

Infero D
nepor

Moly vo

E

Mibi, tibi,
munem,
labum est, fre

Post mihi non si

Extremam h
laborenu

Sed norunt

I, vel Y, exeunt, ut Pahladi, Daphni,
moly.

Ovidius.

Quid nisi, Pierides, solatia frigida restant? De Pon-

Martialis.

to 4.

Cum dixi ficus, ridet quasi barbara verba. Lib. 5.

Statius.

Palladi littorea celebrabat Scyros hono- Achil: 1.

rum Forre diem.

Virg.

Infere Daphni pyros: carpent tua prona Eclog 9.
nepotes

Ovidius.

Moly vocant superi, nigra radice tenebatur Meta. 14.

EXCEPTIO. II.

Mihi, tibi, sibi, ultimam habent com-
munem, Ibi, Vbi, Cui, cum dissyl-
labum est, frequentius corripuntur.

Virgilius.

Post mihi non simili poena commissa luetis. Æneid. 1.

Idem.

Extremum hunc Arethusa mihi concede. Eclog. 10.
laborem.

Martialis.

Sed norunt cui serviant leones.

Lib. 1.

Idem.

H 3

Mc

Lib. 7.

Me legit omnis ibi senior, juvenisque,
puerque.

Horatius.

In Epod.

Reddit tibi Cere rem tellus inarata quot
annis.

*Quasi à Lucretio, Nisi, à Ruso producitur
tu optimos Poëtas imitare. Græca nomina
me declinationis, ut Pylades, Orestes. Et cur
ad tertiam Latinorum transeunt, ut Pyladis, Pyladi
Pyladem, Latinorū præejtis metienda sunt.*

Mart: lib. 10

Quid quod nil unquam Pyladi donavit Oreste?
Ibidem, Te q³ putas Pyladi Caliodore parem.

Mibi, tibi sibi, passim reperiuntur. Cui d³
Syllabum ultima correpta, sæpe apud Martiales
reperitur, lib. 12.

Et credit cui Posthumilla dives.

Et rursus l. 11 Testimonia quibus docent Gram-
matici, Cui simplicis, ultimam esse longam, non
sunt sat idonea: apud Mantium reperitur con-
positum, Cuiq³, lib. 4. Siceru & sedes fugientia,
petenda cuiq³.

Adverbium, Uti, producitur Compositum
Sicuti, ajunt ultimam semper corripere, ajunt
Lucretium lib. 2.

Sicuti quadrupedum cum primis esse videtur

O, in fine.

O Finis a
origina

Nolo m
bibli
Nolo b

E Xeipe n
Dativo
Item Gra
Androge
tera ejusde
Ergo pro c

Olux Dar

Invadunt u

Lucificam
rum 1

EX

Temadver
subitò, mer
cur adeo, idco

O Finita ambigua sunt, ut Quando,
vigilando, nolo.

Martial.

Nolo mihi ponas rhombum, multumve Lib. 3.
bilibrem,

Nolo boletos, ostrea nolo: tate.

EXCEPTIO. I.

EXcipe monosyllaba, ut O, do, sto:
Dativos & aorativos ut Somno, tuo.
Item Græca quæ habent ωmega, ut
Androgeo, Arho, Clio, Alecō, & ex-
tera ejusdem generis: quibus accedit
Ergō pro causa.

Virgilius.

O lux Dardaniæ, ipes ô fidissima Teucrûm. *Æneid. 2.*

Idem.

Invadunt urbem somno, vinôq; sepultam. *Ibidem.*

Idem.

Lucificam Alecō Dirarum ab sede foro- *Æneid. 7.*
rum Inferniſque ciēt tenebris.

EXCEPTIO. II.

Item adverbia à nominibus orta, ut
subitò, meritò, multò, quibus addun-
tur adeo, ideo.

H 4

Hinc

Hinc rursus excipiuntur Modò,
quomodo, dummodo, postmodo, citò,
imò, quibus accedunt, Scio, nescio,
duo.

Martialis.

Lib. 5. Mentiris juvenem tinctis Lentine capillis
Tam subito corvus, qui modo cygnus eras

Idem.

Lib. 6. Non habet ergo aliud: non habet immo suū.

EXCEPTIO III.

Adverbium Serò, conjunctio Verò
ultimam habent communem.

Martialis

Pro meritis cælum tantis, Auguste, de-
derunt,

Alcida citò dij: sed tibi serò dabunt.

Valerius Flac

Lib. 3. -- sin verò preces, & dicta superbus
Respuerit:

Gerundia saepius produciuntur:

Lucan! Lib. 3.

Perdiditò qualem vincendo plura triumphum

Ibidem.

Audendo magnus regitur timor, arma capeffat,

Juvhal. Saty. 3.

Plurimus hic æger moritur vigilando. sed illen
Ergò, ait Probus Insi: Art: sine dubio habere uli
man longam. *Lucan. lib. 8.*

Huc rursus act.

Non bene compari

Non redde

Modò, & ex

quomodo corrup

Quidquid habet

Imo frequentiss

ticum lib. 5.

bene Caesar.

Sic Capiti

Romam pe

Adco bene

erg. versu Sc

oni semper corr

Ego non rivo

acendi tamen sine

Sed quid Eg

aceto.

Sum gra

Id

Sic caritas for

Johnson in Epigra

Sicut ego solu

Huc illuc iactatur aquis adeone molesta, &c.

Idem lib. 2.

Non bene compertum est: ideo me milite vincat.

Mart. lib. 6.

Non reddes? ideo Caciliane rogo.

Modò, & ex eo composita Postmodo, dummodo, quomodo corripuntur.

Mart. lib. 16.

Quidquid habent omnes, accipe, quomodo das.

Imò frequentissimè ab eodem corripitur, ad Ponticum lib. 5. Hoc sentis? inquis, faciat tibi sic bene Caesar.

Sic Capitolinus Jupiter, imò tibi.

Idem in eodem.

Roma peribat Bassus, imò ruibat.

Idem lib. 8.

Adeo bene emit, inquis, imò non soluit.

Uterq; versus Scizon est. Illico, Cedo, pro dit, ejuni semper corripit.

Ego non rarò habet ultimam longam: admonendi tamen sunt pueri, ut eam corripiant.

Ovid. in Epist.

Sed quid Ego revoco hæc? omen revocantis abesto. Cornel. Call.

Sum grandævus ego, nec tu minus, &c.

Idem.

Sic cunctis formosus ego gratusq; videbor.

Ausonius in Epigrammate de Creso.

Sicut ego solus: me quoq; pauperior,

Serò frequenter reperitur breue:

Martial: lib. 5.

Verò dedisti pœnas, discerpi nòxia mater
Debuerat.

Stat. 1. Theb.

Serò memor phalami, mœsta solatia mor

Verò, rariùs reperitur breue.

Illud Silij lib. 9.

Lux oritur mihi magna, atque sat serò super
Bellandi merces sit gloria. Vena, habet in
rectis libris, quemadmodum res ipsa postulat.
dulò, mutuo, crebò, profectò, corripies, cum le
ris apud bonos poetar.

V, in fine.

V Finita longa sunt, ut Manu, cornu
, Panthu.

Virgilius.

Ancid. 2. Tela manu miseri jactabant irrita Teucri.

Idem.

Ancid. 9. Iam cornu petat, & pedibus qui spag
arenam.

Ovidius.

Meta. 11. Nec mora, curvabit cornu, nervòq; fa
tam Impulit.

Virgilius.

Ancid. 2. Quo res summa loco Panthu? quam
prendimus arcem?

Veni

Femur Gra
nbi de Forno
ajunt, Corna ge
clinationis, non
capit u ultimam
ru testimonia
dem tamen Pro
lentit: Nomin
proi nomini,
aque non facit
nu, hoc geu, q
apud Virgiliu
runtamen si non
ris, ultimam sy
necesse est eam
Amro.

Jam Taur
Indem & corrup
Hac propie
In oblativo tamen
Hac illu Genu
accendit casu ha
corruptu hic pro
Verg. in 5.
O, nequi lo

B, L

Petere Grammatici, Probus in Catholicis, ubi de Formis casuum agit, & Diomedes lib. 1. ajunt, Cornu, genu, & cetera neutra quarta declinationis, nominandi, accusandi, & vocandi casibus ultimam habere brevem: si d nullis veris testimoniis suam sententiam confirmant. Idem tamen Probus Instit. Artium, longè aliter sentit: Nominativum, inquit, singulare aptum nominis, V, littera terminatum, in poemate aliquo non facile invenies: ut si facias, hoc cornu, hoc genu, vel hoc gelu: nam hæc nomina apud Virgilium septimo casu inveniuntur. Verum tamen si nominativum casum collocare volueris, ultimam syllabam longam ponito, quoniam necesse est eam in ablativo produci: ut Tullus in Amto.

Jam Tauri levum cornu, dextræq; sinupes. Ibidem & corripuit, ut:

Hac propter levum genu omnis parte locatus In ablativo tamen sine ambiguitate produciuntur. Hec illi. Genu, ut ego quidem arbitror, etiam accusandi casu habet posteriorem longam: sed corripitur hic propter sequentem vocalem: sic Verg lib. 5. ---sub Hion alio:

O, alioqui longum natura, corripuit.

B, D, T, in fine..

B, D,

D D, T, literis terminata corripitur.
Datur: ut Abq uid audiri.

Virgilius.

Virgilius.
Idem.
 Aeneid. 2. Tum pater Aeneas puppi sic satur ab alta.

Idem.

Æneid. 2.   *Quidquid id est, timco Danaos & do-*
ferentes.

Idem.

Ancid. 8.   **Audijt & Trivia longē lacus, audiit**
                          amnis,
Sulphurea Nar albus aqua, fontēsq; ve-
                          lini.

lini.
Peregrina ferè apud Hebræos producantur.
Achab, Aminadab, Josaphat, quæ per Caph
hoc est, vocalem longam scribuntur. Item Job
Job, Lot, quæ per Cholem, id est omega, Da
per I, breve, ut diximus in nominis increm
ubi cetera, si vacat, Lege quæ ibidem dicta s
Audire, Lenire, muggy, & reliqua generis
den. tam corripunt ultimam cum imminu
quàm cum plena sunt, Audire, lenire.

Virg. Aeneid. 8.

Lenijt, & tacita refluens ita subsistit una

In eodem.

Mugijt, & Caci spem custodita fefellit
hunc dubitandum fuit

Porius de penultima dubitandum fuit
ne longa etiam post immutationem, quam
tima. Nec te moveat, quòd aliquando
est typus producat.

Ovid: 3. Met:

*pro fontibus ille lacus.**Interyt: ac vos pro fama vincite vestri.*

Idem Fast: 4.

Nox abiit, oriturq, Aurora, Palatia poscor.

Idem Metam: 3.

*Ardens in nubes abiit, & in equore summo**Umbra viri una est.*

Horat: Serim. 1. Saty: 9.

*Quum gravior dorso subit onus, incipit ille**Ne te, inquam, hac & similia exempla mo-**ceant: non enim immanibus vocabulis solum ac-**cedit, sed etiam plenis, & ut uno verbo dicam,**Syllaba quaecumq, brevis, ex pede quovis relin-**non vero communis hoc est modo brevis, modo lon-**ga est apud poetas: de quare, cum de communi**syllaba agemus, fufius duetur. Illud certe verifi-**cum est, ultimam produci, cum duae vocales in**unam longam contrahuntur, quod sit post immis-**sionem verborum, ut ex Obiit, Obiit: ex Petiit, Pe-**tiit, duplici ij, in unam coalescente: quemadmo-**dum in verbis, Deslenam, probaram, ressi nara, &**ceteris id genus, Deslenam, plenum, imminuitur**extrema, V, litem, Deslenam, deinde utitur,**E, in E, longum coalescit Probaveram, Probae-**am, inde Probaram, A, & E, in A, longum coa-**lescentibus.*

Iuven. Saty. 6.

Lignus civis obiit, & formidatus Oiboni: pro obijt

Vir-

Virg. lib. 9.

*Sceptra Palatini, sed eng. petit Evandri: pro pe-
tijt.*

*Sed hic etiam dubium est, producaturne ul-
tima beneficio contractionis, an generalis casur.e
Generalem casuram appello, quamvis syllabam re-
lictam post quemvis pedem, nam etiam syllaba
qua post quartum relinquitur, interdum sit lon-
ga, ubi nulla prorsus est vocalium contractio.*

Virg. Georg. 2.

*Muneribus tibi pampineo prapridus Autumn
Floret ager.*

C, in fine.

C Littera finita longa sunt, ut Si-
Hoc, Hic adverbium.

Virgilius.

Æneid. 3. Sic oculus, sic ille manus, sic ora ferebat.

Idem.

*Æneid. 5. Hoc Helimus facit, hoc ævi maturus A-
ceites.*

Idem.

*Æneid. 2. Classibus hic locus, hic acies certare so-
bant.*

EXCEPTIO I.

Corripe, Donec, Nec,

Donec eris
miccs

Parve, nec
urbem

E X

Hic, pronom

Hic vir, h
pius au

Est hic, est
illum.

Hoc, adverbium

Hoc facit Armer

Signa rictus, au

Est, pronomen

Facit, adverbium

Ovidy.

Hic facit Armer

Nihil facit Armer

Citantur hic, pronomen

Citantur hic, pronomen

Citantur hic, pronomen

Ovidius.

Donec eris scilix, multos numerabis amicos

Tristib. 1.

Idem.

Parve, nec invideo, sine me liber ibis in urbem.

Ibidem.

EXCEPTIO II.

hic, pronomen virile, anceps est.

Virgilius.

Hic vir, hic est, tibi quem promitti scipius audis.

Æneid. 6.

Idem.

Est hic, est animus lucis contemptor, & ultum.

Erbum Fac, tutius corripitur.

Ovidius.

Hos fac Armentos, hæc est Danaë Persis.

Martialis.

Signa rariùs, aur' semel fac illud

Lib. 5.

Fac, putam nonnulli corripendum esse, quòd Face, fiat, ut Ter, à Fere; unde sunt illa carmina Ovidij.

illi fac expelles Demophonta tuum, & alibi.

Nulle fac esse jocus &c. & alia id genus.

ij putant his & similibus locis integra verbum ibendum esse. Face; Nulle fac esse jocus. Alij dunt fac, semper longum esse.

Ovi

Ovidius.

Hos fac Armenios, hoc est Danaïa Persis.
 Hic, fac, nullo modo habet locum: nisi quis po-
 ter facito legendum, ut idem alibi inquit, *Facito*
 ut dicas quoties pugnare parabis: aut pa-
 tuculam aliquam interijciendam, *Utr, Fac,*
 cum habere possit, ut in illo, *Durius incedit,*
 ut ambulet, vel, *fac obambulet,* quod alij legunt
Durius incedit, fac ambulet. Probus Inst. *Am*
 ubi de verborum penultimis ultimisq; agit, *Ac-*
 cet, *Fac,* breve esse. *Syllaba* inquit, *C;* licet
 terminata sepe producit, ut
Duc age, duc, ad nos, Dic agendamq; tibi:
Interdum corripitur, ut, Ergo fac ut fuerit. Ita
ille. S. c. semper producit: Carmen
Mart. lib. 2.
Et, secum sic ut audiam susurrat, mendosum
legendum est enim.

Et secum, sed ut audiam, susurrat.

Lac, ut pleriq; Grammaticorum placet, con-
 ripitur, sine ulla tamen veterum testimonio:
Sereno producit. *Lac* sine, placidaq; op-
 porde loquuntur. *Cui,* si testis esset locum
 potius quam Grammaticis credendum esset.

Hebraea, si in *Sedec* aut *Melech* exeunt
 mam corripunt, ut *Melechisedec, Abime-*
scribuntur enim per Segol sive *t, Sadoc*
Nulla vocabula in litteris F, G, quod quid-
sciam, exeunt; Magog peregrinum est, &

ab Hebraea, quae
 vel per
 ca. tum
 Ab, quae
 peregrini, ut
 tum, sive
 n, si e E, long

L Finita
 , mel, v

Vertit ter
 ausis

Quo semel
 rem I

E

S Al, nil, So
 que peregr
 Saul.

Non fili, oxy

Nalitud vid

ab Hebrais, quàm Grecis per ω scribitur. H, littera
vel potius aspirationis nota ponitur. si Latina sint, vo-
calium preceptionibus attendenda sunt, ut I ab,
Ab, quæ longæ sunt. Si peregrina, consulantur
peregrini, ut Joseph, cupes. ultima longa est na-
tura. scribitur enim ab Hebræis, per Sere, hoc est,
η, sive E, longum.

L, in fine.

L Finita brevia sunt, ut A sdrubal, sc.
mel, vigil, simul, consul.

Statius.

Vertit terga citus dampnatis A sdrubal
aulis.

Lib. 7.

Horatius.

Quo semel est imbuta recens servabit odo. Epist. 1.
rem Testa dau.

EXCEPTIO.

S Al, nil, Sol, longa sunt. Item pleraque
que peregrina, ut Nabal, Daniel,
Saul.

Statius.

Non sal, oxyporimæ, caseûsve.

Sylv. 4.

Martialis.

Nil aliud video quot credamus amicum. Lib. 10.

Ovidius.

I

Vltc-

Meta: 1.

Ulterius spatium med. o. Sol altius habebat.
Sal. Statius lib. 4. extremo Sylv. produxit. Versus est hendi cassi. d. m. neq. sili t. f. e. i. primo loco chorcum conuocant. Antonius etiam produxit.

Sal. oleum. panis. mel. piper. herba. novem possunt quidam longum esse. alij vero breue quod ex Comicis Poetis, maxime Plauto (cujus verus alij congiatos per breuiores faciunt, sententiarum uocarios, contra permutant) difficile san probari potest:

Ennius apud Macrobiū lib. 6. corripuit. Nec pot homo quoquam faciet jam impune amatus. Tanaquil, nam alij produciunt, alij corripunt, sed ad siderantur ueterum testimonia.

Non omnia per grina produciuntur, Baal nim ab Hebraeo Baal, id est, Abbreue scribitur, & Rogel. per Sig. seu: Abigail per I, breue Michol per Caph. lames, hoc est, Omicron. a Græcis etiam per X. l. per Omicron. Quare ne si incrementa recipiunt, corripuntur: Baal enim d. cam penultima breui, ut d. amb. l. l. u.

M. in fine.

M finita prius temporibus con
 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 21

etiam nunc in compositis verbis cer-
nitur.

Ennius.

In signata feret in millia militum o Sto Anna. 10.
Duxit de re hostem non tolerare potentes.

Juvenal.

Quore circumagas? quæ prima aut ulti Satyr. 9.
ma ponas?

Posteri sequente vocali. At, litteram cum pre-
ce lente vocali elidendam putarunt, quæ signa
Ecthlipsis dicitur: de qua paulo post.

N, in fine.

N Littera finita longa sunt, ut Sin,
Titan, Siren, Solamin, Actæon, &
cetera tertie declinationis, quæ in On,
exiunt.

Virgilius.

Sin absinthia fœnis, & te pater optime, Æneid. 1.
Teneram.

Lucanus.

Vnde venit Titan, & mox ubi sidera condit. Lib. 1.

Oridius.

Actæon ego sum, dominum cognoscite Meta. 3.
vestrum.

Item accusativus Græcus nomium
in As, Es, E, ut Aeneas, Anchisen

12

Callio-

Calliopen. Gæcus itidem genitivus
multitudinis cujusvis declinationis, ut
Cimmerion, epigrammaton.

Virgilius.

Æneid. 11 Et sævum Ænean agnovit Turnus in armis.

Idem.

Æneid. 3. Amitto Anchisen hic me pater optime
fessum Delexisti

Tibul.

Lib. 4. Cimmerion etiam obscuras accessit ad oras

EXCEPTIO I.

CORRIPE, An, In, forsan, forsitan, ta-
men, attramen, viden. Item En, syl-
laba finita, quæ faciunt genitivo Inis, ut
Nomen, lumen, flumen.

Virg.

Æneid. 2. Forsitan & Priami fuerint quæ fata requiras

Idem.

Æneid. 1. Hic tamen ille urbem Patavi, sedes
locavit

Statius.

--- ferrumque quod amens
Theb. 3. Ipsa ded., viden, ut jugulo consumpse-
rit enssem?

Ovid.

Fast. 2. Nomen Arionium Siculas impleverat
urbes,

Corripitur
quæ adecu-
tionem (pda-
tionem.

Ilion, & Te-
& Ida

Pallida nec
umbra

Omnes

qui à nominib.
gentibus profi-
ethyn, Ityn:

Scorpion in cen-
turiis.

Tandemque nox
dixit.

Namque frons
ab unda.

Hymen, ultio-
per n scribitur

Hymen o Hymen

EXCEPTIO II.

Corripiuntur etiam Græca in On,
 quæ ad secundam nostram declina-
 tionem spectant, ut pelion, ilion, E-
 otion.

Ovid.

Ilion, & Tenedos, Simoisq; & Xanthus, In Epist.
 & Ida.

Martialis.

Pallida nec nigras horrescat Erotion Lib. 5.
 umbras.

Omnes denique accusandi casus,
 qui à nominibus ultimam brevem ha-
 bentibus proficiuntur, ut Scorpion,
 ethyn, Ityn; M. i. n. Aeginan.

Lucretius.

Scorpion incendis cauda, chelâsque pe- Lib. 1.
 ruris.

Ovid.

Tantâque nox animi est, Ityn huc accersite Meta: 7.
 dixit.

Statius.

Namque ferunt raptam patrijs Aeginan. Theb. 7.
 ab undis.

*Hymen, ultimam producit, quia à Græcis
 in, per n scribitur: Catull:*

Hymen o Hymenæe. Hymen ades o Hymenæe.

13

Idem.

Idem tamen alibi soluta licentia eadem corripuit.
 An. hilen, Calligen, & ceteri quæ per, h, & E,
 longum scribuntur, per l, ipsa aperta sunt. Cim-
 neru, restus multu linis, genituum Cimmerio-
 rum postulabat: ma ut tamen Tibullus Græcorum
 æqueq; Cimmerian, cuius ultima, ut cæterorum
 in, n, interrogandi et alius, per a, scribitur. Vi-
 den, ab omnibus corripitur.

Virg. Æneid. 6.

Educes viden' ut gemine stent vertice crista?

Idem in Culice.

Preda Chæonæ agit viden' ut flagrantia tadis.

Su. Catullus & Tibullus De cæteris ejusdem
 forme, ut Scin', audin', nostin' profectusne, audis-
 ne, nostine, magna inter Grammaticos dissensio
 est. Qui censent hæc producenda esse, ajunt cum
 Servio, Viden' ultimam habere longam naturam,
 sed ab Ennio primam correptam fuisse, deinde e-
 jus exempto à cæteris poetis. Alij contrà affirmant
 vocalem naturam longam, in brevem mutari. adhi-
 bita particula, Ne utiq; tamen certant sine testi-
 bus. Quare dum Ares in dubio est, tutius putè ab
 his omnibus abstinere, unò viden', excepto. Ne-
 mon', ab Horatio produciuntur.

Serm. 2. Stacy. 3.

Convivam, ne mon' oleum feres cepit? ecquis?
 sed qui in contraria sunt sententia, id casura at-
 tribuunt. Illud, Ten' ego quod semel atque iterum
 in iuro carminis legitur in Cive, ajunt non
 nulli

nuli dermatur
 Nihil, inest
 Nihil an e
 Alitamen a
 in bea: lo
 tate, Tare m
 Si pps. Pp
 quemadmodum
 am & accusare

Tu fore tam

Et gem

Mayan &

Teih, n produx

Et viridum

Tampentus re lo

Intima ad n

P. hant am un me

A. Ennio apud Gel

R

Liviera ter

a mular, t

cor, He dcor, tu

valli deputatum esse. corrigendumq. Tunc ego.
Nepos. in epistola Medea corripitur.

Nam an exciderint mecum l. ca. & c.

Ubi tamen alii legunt? Neque an exciderint me-
cum loca: Terentius prior lectus. Terentius vide-
tur, & inter feminas parum apparet. M. in laos.
Scripsit. P. his, Terentius. Ite, M. in laos, Aegina,
quemadmodum nimirum ultimam corripunt,
ita & accusativi.

O. l. in Epit.

Tu fore tam lentum. M. in laos in ius,
Et geminos fratres Tynparumq. putas?

Idem Epit. 4.

Majan & Electan, Targotang, Jori.

Terentius produxit. M. in laos. lib. 10.

Et virum Terentius, Oceanumq. patrem.

Silius lib. 7.

Tum penitus celo molitur roga tridenti

Intima. ab occisa Terentius impellit. & ortu.

finis unum est. Totup. sed ab initio: quod
b. Ennio apud Gell. l. 12. c. 7. producit.

R, in fine.

R. Littera terminata corripitur, ut
Amilcar, semper, semivir, cor, pre-
or, Hector, turtur.

Silius.

14

Ac

Lib. 2. At senior Siculis exultat Amilcar in armis.

Virgilius.

Aeneid. 4. Scilicet honores; nomenque tuum, laudesque manebunt.

Lucan.

Lib. 8. Insuper manus impure ac semivir audes?

Ovidius.

Trist. 5. Molle cor ad timidas sic habet illi preces.

Juvenalis.

Satyr. 6. Tolle tuum prece Annibalem, victumque Syphacem.

Ovidius.

Met. 12. Inferias dederat cum iratribus Hector inanes.

Virgilius.

Eclog. 1. Nec gemere acria cessabit turtur ab ulmo.

EXCEPTIO.

PRODUCTIO Cur, far, fur, Iber, Lar, Nar, ver, par, cum compositis: ut compar, dispar, & impar: & graeca quae faciunt genitivo Eris, ut Aër, aether, crater.

Horatius.

In Art. Descriptas servare vices, operumque colores.

Cur ego si nequeo, ignoroque salutor?

Manilius.

DE VLTIMIS

137

Martial.

Callidus effracta nummos fur auferet arca. Lib. 5.

Lucan:

tibi durus Iber, aut sit tibi terga ded. Nec Lib. 6.
Cantaber.

Horatius.

adere par, impar, equitare in arundine, Serm. 2.
longa. Satyr. 9.

Virgilius.

rgior hic campos æther & lumine vestit. Aneid. 6.

APPENDIX.

eliber à Martiale lib 30 corripitur.

Ducit ad auriferas quod me Salo Celuber
oras.

Cor, non a: sim produerè, cum ferè semper à
tis corripitur.

Ovid. Trist. 3.

Stringulat inclusus dolor atq; cor asuat intus.

Idem de Pont. 1.

Confiteor mi serò molle cor esse mihi.

Sic Mart: lib. 10.

Quare illud Ovidij.

Molle meum levibus cor est &c.

icantur quidam legendum esse sic:

Molle meum levibusq; cor est, &c.

ororum exempla à Grammaticis traduntur.

Ovid. Fast. 1.

15

Far

Fareat, & juri lucida miscet a falis.

Idem lio. 5.

Exagitant & Lar, & turba Liara fares.

Virg. Aeneid. 7.

*Salsipurea Nar albus aqua. fontisq. Velint
Pulsat conpositis nati, et ceteris ultimam
etiam longam habeat, cujus tamen nullum mihi
succurrit exemplum.*

As, in fine.

AS, syllaba finita longa sunt, ut *Aeneas*, *Pallas*, *Pallantius*: *fas*, *nefas*.

Virgilius.

Aenci. 10.

Aeneas ignarus abest, ignarus & abest.

Idem.

Ibidem.

*Tela, manusque finit: hinc Pallas, in
& urget.*

Idem.

Georg. 1.

*Quippe etiam festis quædam exercere
diebus Fas, & jura sinunt.*

Juvenal.

Satyr. 13.

*Credebant hoc grande nefas, & mort
piandum*

Si juvenis vetulo non assurrexerat.

EXCEPTIO.

Corripe Græca. quorum genitivus

lit in Adis, Arc

Itemaccula

s nominum G

Alpinas, Heros

(

Pallas anum

ra canos

Cum quibus

In te fingeba

Permulto H

S. littera fini

er. oribus, in va

depris. uenda

na, ut Encas, Ar

na longa sunt.

qu aliter carmen i

na, quibus pæmer

na, accunt, ut Cate b

Ma

Conturbat At

Es, in

S. syllaba cerem

Anchites, loce

eres, trices, &c

lit in Adis, Arcas, Pallas, Palladis.

Item acutivos tertiarum declinationum
nominum Græcorum, ut Troas,
Ipinas, Heroas.

Ovidius.

Pallas anum simulat, falsoque in tempo. *Méta. 6.*
ra canos   Addit.

Martial.

Cum quibus Alcides, & pius Arcas erat. *Lib. 9.*

Ovidius.

In te fingebam violentos Troas ituros. *In epist.*

Virgilius.

Permistos Heroas, & ipse videbitur illis.

*S. littera finita, cum multo latius pateant
prioribus, in varias positiones necessario sue-
discriminanda. Masculina primæ declina-
tis, ut Æneas, Menelaus, Dametas, Herma-
tis longa sunt. Elias ab Ausonio corripitur,
aliter carmen ingredi minimè possit. Item
is, quorum penultimus in Antus, exit, ultimam
ducunt, ut Calchas, Atlas.*

Mart. lib. 9.

Conturbabit Atlas, & non erit uncia tota.

Es, in fine.

*S. syllaba terminata longa sunt, ut
Achilles, Iocuples; quoties Octies,
icies, tricies, &c.*

Virg.

- Virgilius.*
Aeneid. 11 Anchises alacris palmas utraque rerendi
Martial.
Lib. 11. Obrus es, & locuples, & Aruto consule
 natus.
Idem.
Lib. 10. Dicere te lassum quoties ergo credo Quirin
Idem.
Lib. 8. Vno nasceris oëties in anno.
Idem.
Lib. 12. Aegrotas uno decies aut sæpius anno.

EXCEPTIO. I.

CORRIPe nomina tertie Declinat
 nis, quæ crescunt in obliquis pen
 rima brevi, ut Dives, Eques, Hosp
 pedes.

- Virgilius.*
Aeneid. 2. Insula dives opum, Priami, dum re
 manebant
Idem.
Aeneid. 6. Obvius armato, ceu cum pedes ire
 hostem.

Præter Abies, aries, Ceres, paries
 cum compositis, ut cornipes, Ionip

- Virgilius.*
Eclog. 7. Populus in fluvius, abies in montib
 altis.

Non aratus illis

Flava Ceres
Olympa.Nec pes ire p
faxumStat sonipes,
mandit.

EX

S, à verbo
ex eo comp
em Penes; G
oëthes.Præterea
atus Gra cornQuisquis es a
Gatos.

Tupres & p

Quem penes
malog

Lucanus.

Non aries illis, non ulla est machina belli. Lib. 3.

*Virg.*Flava Ceres alto nequicquam spectat Georg. 1.
Olympo.*Ovid.*Nec pes ire potest, intra quoque viscera Mera. 6.
saxum est.*Virgilius.*Stat sonipes, & trana ferox spumantia. Aeneid. 4.
mandat.

EXCEPTIO. II.

S, à verbo sum etiam breve est, &
ex eo composita, ut potes, ades: i-
m Penes: Græca neutra in Es, ut Ca-
bæthes.Præterea nominandi vocandique
sus Græcorum, ut Arcades, Troës.*Virgilius.*Quisquis es amissos jam hinc obliviscere Aeneid. 2.
Graios.*Martialis*

Tu potes & patriæ mules & esse decus. Lib. 6.

*Horatius.*Quem penes arbitrium est, & jus & nor- De Art.
ma loquendi.

Aa-

Juvenalis.

--tenet insanabile multos

Satyr. I. Scribendi cacoëthes, & agro in corde sen-
cit,*Virgilius.*

Eclog 7. Ambo florentes atarctus, Arcades ambo

*Idem.*Aneid. I. Egressi optata potiuntur Troës arena.
Ad cerberum nudi, semper producuntur.

Mart: lib 4.

Undecies una surrexit Zoile cœna.

*Idem lib 10.*Quindecies atlas primus Olympiadas.
in eodem

Supremus tibi ericres in anno.

In eodem.

Ducenties accepti & tamen viron.

Scæzon est.

Protulimus tam multa testimonia, quod quic-
quid existerent esse brevia, aut desiderarent clapsu
utiquis testimonia. *Artes.**Idem lib 4.*

Ille artes ostendit, hic teo dignus erat.

Partes. *Virgilius in Mœtibus,*

Quamquam partes illos ferebat in use

Pes, & ex eo composita ut. Alipes, sonipes; &

Probus in Catholico, esse brevia, quem Auso
sequuntur.

& tripes & quadrupes forer, & tripes

Calus. Uterq; tamen a ceterum vestigis re-
ssu.

Virg. 3. Georg.

etiam, & carminis lilia, p̄ cornibus aures.

Horat. 1. Serin. Satyr. 3.

Omnia magna liquens: modo sit mihi mensa
crispes & Concha sacra puri.

Virgilius 10.

Tollit se arpentem quidenpes, & calcibus au-
ras Verocinae.

Lucan. 3.

Non fontes inorta ferax, non ivet in egor.
ad castas daret idem Proo. e idem loco. Te-
est brece. Res corrupta, inquit, tu faci-
g. utro, Teres, ceteris. Cujus sententiam
bonus Virgilianus confirmat.

curus mundi, ma. ut habens, ceteris. atq; rotūdo
Es, composita etiam corruptamur.

Juvenal. Satyr. 5.

Si potes ilapari &c.

Virg. Eclog. 7.

Huc ades o Mithras, & p. v. ubi habet & he-
Adducere tam quicquid, inquit, sed nullo
effimonia conpamant.

Is, vel Ys, in fine.

vel Y, finita corr. un. ut, ut Apis,

quies, m̄s, Tūto, Tūto, Isys.

Ozā.

- Ovidius.*
 Meta. 13. Non apis inde tulit c. llectos sedula flore
Martialis.
 Lib 5. Non est, inquis, idem: multò plus c.
 probabo.
Persius.
 Satyr. 4. Hunc ais? hunc diis iratis, genioque
 nistro,
Statius.
 Achil. 1. Iam dudum tacito lustrat Thetis om
 visu.
Virg.
 Eclog. 4. Alter erit tum Tiphys, & altera quæ ve
 Argo Delectos Heroas.

EXCEPTIO I.

EXcipe casus omnes multitudinis
 Viris, armis, Musis, nobis, Vo
 quis pro quibus, omnis, urbis.

Item Glis. vis, nomen & verbum, v
 sis cum compositis, ut quamvis, nolis, a de

Et secundas personas numeri singula
 modi, indicativi, quarta conjugationis, u
 scis, sentis.

- Virg.*
 Æneid. 1. Præsentemque viris intentant om
 mortem. *Lucan.*
 Lib. 1. Plus illa vobis acie, quam creditis, actum

... d'érre qu
 Quis ante ora pa
 nata Contag

Non ea vis anim

Iam satis

Quamvis H
 in ax

Nescis, heu ne

E

Onga præ

tuus exi i

ima longa, ut

lis, Lis.

Hac ibat Sin

Grammatici

et lis est

Apo. terrie esse

persona brevia, Ali

ibus quatuor ordinis

et animum id. 10. sic a

de nati est po

DE VLTIMIS

145

Virgilius.

--- ô tērque quatērque beāti,
Quis ante ora patrum Trojæ sub mœnibus
altæ Contigit oppetere.

Æneid. 1.

Idem.

Non ea vis animo, nec tanta superbia victis.

Æneid. 1.

Martial.

Iam satis est: non vis Afer avere, vale.

Lib. 9.

Lucan.

Quamvis Hesperium mundi properemus
in axem.

Lib. 3.

Martialis.

Nescis, heu nescis dominæ fastidia Romæ.

Lib. 1.

EXCEPTIO. II.

Onga præterea sunt, quorum geni-
tivus exit in Inis, Entis, Itis penul-
ma longa, ut Salamis, Simonis, Sam-
is, Lis.

Ovidius.

Hac ibat Simonis, hic est Sigeia tellus.

In Epist.

Horatius.

Grammatici certant, & adhuc sub judi-
ce lis est.

In Arte.

Ajo, tertiæ esse declinationis docet secunda
persona brevis, Ais: videtur tamen priscis tempo-
ris quarti ordinis fuisse: Navius enim apud Pri-
onum lib. 10. sic ais.

An nata est sponsa prægnans? vel ai vel nega.

K

Supra

Suprà, cùm de diphthongis egimus, ostendimus, Omnis, Urbis & cætera id genus, per I, litteram, non per diphthongum esse ei, à veteribus fuisse scripta. Quæ in Is per y, exeunt, ferè corripuntur.

Virg. Aneid. 2.

At Capys, & quorum melior sententia monent
Ovid. s. Metamorph.

Et lybis Amphimedon, avidi committere pugnam
Teihys tamen videtur anceps.

Virg. Georg. 1.

Teg, sibi generum Teihys amat omnibus unda
quod etiam, ex accusandi casu, qui nominantur
sequitur, intelligitur.

Silius lib. 17.

Tum penitus telo molitus regna tridentis
Intima ab occasu Teihyn impellit & ortu.

Mart. lib. 10.

Et viridem Teihyn, Oceanumq, patrem
rarissimè enim hic, maximè apud Martialem
producitur brevis, casura beneficio. Sed quid
rum? An non etiam prior vocalis, quæ a Graciano
scribitur, interdum corripitur.

Senec. in Troad.

Placidumq, numen, aquoris tumidi Teihyn
Ovid. posteriorem corripuit. Fast. 4.

Teihys & extremo sæpè recepta loco est.

Ris ultima futuri conjunctivi modi, sepius
corripitur.

Iva

Mart. lib. 2.

Is mihi, dives eris, si causas egeris, inquit.

Idem lib. 5.

*Hos tu seu pariter. siue hanc, illumve priorem**Videris: hoc dices, Marcus avertere jubet.*

In eodem.

Nec porrexeris ista, sed teneto.

Idem 7.

*quod si fera monstra duorum.**Iunxeris, alterius fiet uterq; timor.*

In eodem.

Et cum satis est dixeris, ille leget.

Idem lib. 9.

Videris immenso cum conclamata querela

Saxa.

Horatius in Art.

*Dixeris egregie, notum si callida verbum.**Reddidit junctum novum.*

Lucan. lib. 1.

*Ætheris immensi partem si prefferis unam.**Omitto alta, ne sim longus. Reperitur interdum
hoc tempus longum: sed credo id Cæsura attri-
buendum.**Certe Probus Inst. Art. ubi de ultimis verborum
agat, Ris syllabam, tam præteriti, quam futuræ
temporis conjunctivi modi, brevem esse docet:
quamvis idem Probus affirmet, Rimus, utriusq;
temporis semper penultimam producere. Idem
eodem lib. Ubi de ultimo provocabuli Quis vel*

Qui agit, Dativus & ablativus, inquit, si Is hylabā terminantur, jambum recipiunt; ut ante ora patrum: si Bus, pyrrhichium, ut, Hic quibus inveni fratres. Non satis intelligo quid sibi velit: versus enim Heroicus nunquam, maxime primo loco, jambum recipit. Quare viderint Critici, num, Quis, potius sit scribendum. Etenim cum provocabulum, partem ad secundam divisionem, ut a quo, quā, quos, quas: partem ad tertiam spectet, ut quem, à qui: dativus quibus similis est dativo secunda, ut dominis, doctis. Quibus verò: dativo tertia ut Sermonibus, brevibus. Unde qui analogiam impugnant, apud Varronem tibi. I. Quos homines, recto multitudine; pro Qui homines, agebant dicendum esse sequenda esset analogia. Servius in Donati bellum de octo part. idem sentit: Dativus; inquit & ablativus plurales vix sunt: dicimus enim quis vel à quibus: qui quidem videntur hac ratione variari, quoniam, ablativus singularis: vixit est varius. Scimus enim quia omnia in Is, terminantur, in Is, mittunt: quæ I. in Is. Ergo sicut dicimus ab hoc docto, ab his doctis: dicimus à quo, à quis. Item sicut diximus à pueris, à pupillis, ita dicimus à qui, à quibus. Perfluat. Perfluat. Perfluat. Perfluat.

Ne trepidare velis, atq; artos rodere castris.

Marc: lib. 1.

Nasus sit atq; liber, sit deniq; nasus.

ibile

Et possis ipsum

O. finita
cto, Tro
Androgeos, tur.

Os homini
Iulit & c

Tros Anch

Primus se
terva,
Androgeos o
dens.

E

Corripi Os
& græca n
Argos.

Et Chaos,
lenua

Ibidem.

*Et possis ipsum tu deridere Latinum.**Os, in fine.*

OS finita longa sunt, ut Oloris, Fre-
stro, Tros, Minos, Heros, Arhos,
Androgeos, & cætera quæ per ω scribun-
tur.

Ovid.

Os homini sublime dedit, cælumq; videre *Meta. 1.*
Iulit & erectos ad sidera tollere vultus.

Virgil.

Tros Anchisiade, facilis descensus Averni. *Æneid. 6.*

Idem.

Primus se Danaum magna comitante ca- *Æneid. 2.*
terva.

Androgeos offert nobis, socia agmina cre-
dens.

EXCEPTIO.

Orripe Os ossis, compos, & impos,
& græca neutra, ut Cnaos, Meios,
rgos.

Virgilius.

Et Chaos, & Phlegethon loca nocte si- *Æneid. 6.*
lentia latet.

K 3

Item

Item Os finita, quæ ad secundam latinam declinationem transeunt, ut Tyros, Arcos, Ilios.

Lutan:

Lib. 4. Et Tyros instabilis, pretiosaq; muris
Sidon.

Martialis.

Lib. 9. Nescia nec nostri nominis Arcos erat
Omnes denique interrogandi
sus, à quibuscunq; rebus profisciscantur
ut Arcados, Pallados, Typhoeos, Tethyos, Tereos.

Ovidius.

Met. 2. Arcados hinc sedes, & inhospita terra
Tyranni Ingredior.

Ovidius.

Fastor. 4. Alta jacet vultu super ora Typhoeas
Lucanus.

Lib. 1.

Tethyos unda vagæ lunaribus æstuet horis
Ex composito, exos, intelligimus Os ossis brevis
Lucret: lib. 3.

Exos & exangvis tumidos perfluctuat vultus

Ovid. --- vultus, osti modo compes eris.

Pallados, Valerius Flaccus lib. 8.

Ipsa autem nupta jam Pallados erigitur.

Mart: lib. 1. ad Flaccum.

Ille magis ludit qui scribit prandia servi
Tereos: aut canam crude Thyestæ

Hic illud obiter d
dum esse, non per
Ætem Vide
laba finitum eym

V S, syllab
littus, in
diq; calus si
nis, ut Dom

Hec fuge cru

Apparec
teic

Hic Dol
bar

Excipe m
thuz.

Plus illa
est.

Et quæ c

secundam la. Hic illud obiter dictum sit, Thyesta per a, legen-
 dicunt, ut Ty. dum esse, non per e, ut Orestes, Orestia, Aetes,
 Aetra Vide quæ suprâ diximus cum de Es syl-
 laba finitis egimus.

etiosq; muri

nis Archosera
 interrogandi c
 proficiscant
 Typhoëos,

& inhospita te
 lor.

ra Typhoëas

aribus & Archosera
 nis Os ovis orov

3.
 dos perfluat
 campos eris.

Flaccus lib. 8.
 Palladis erigit

Flaccum.
 prandia sect

crania Thyesta

Us, in fine.

VS, syllaba terminata brevia sunt, ut
 littus, iatus Et nominandi, vocan-
 diq; casus singulares quaræ declinatio-
 nis, ut Domus, manus.

Virgilius.

Heu fuge crudelesterras, fuge littus avarum. *Æneid 3.*

Idem.

Apparet domus intus, & atria longa pa- *Æneid. 2.*
 tescunt.

Idem.

Hic Dolopum manus, hic sævus tende- *Ibidem*
 bat Achilles.

EXCEPTIO.

EXcipe monosyllaba, ut Plus, Rus.
 thus.

Lucanus.

Plus illa vobis acie, quàm creditis, actum *Lib. 1.*
 est.

Et quæ crescunt in obliquis penulti-

ma longa, ut Salus, tellus, palus, & nomina quartæ declinationis, præter casus ante dictos, ut aditus, vultus.

Ovidius.

Met. 7. Mox etiam fruges tellus inarata ferebat.

Idem.

Met. 11. Iuncta palus huic est, densis oblecta salicis.

Martialis.

Lib. 8. Hos aditus urbem Martis habere decet.

Denique græca nomina, quorum genitivus exit in Vntis ut Opus, Amathus: & quæ ex *woûs woûs* componuntur, ut Tripus, Melampus: quæque ex Oos contrahuntur, ut Panthus ex Panthoos.

Item genitivus à fœmininis in O, ut Manto Mantus, Clio Clius &c.

Virgilius.

Ænei. 10. Est Amathus, est celiâ mihi Paphus atque Cythera.

Idem.

Ænei. 2. Panthus Omiades, arcis Phœbiq; sacerdos.

Idem.

Ænei. 10. Fatidicæ Mantus, & Thufci filius ammi.

Huc etiam IESVS sacrosanctum Domini atque redemptoris nostri nomen spectat.

V S, finita nomina protecta

phagus, Omiades

ultimum A B

unde à

tima brevi.

Pamphagus

cadet

Polypus,

in al

JESUS,

scribitur,

addunt conson

bet. Palus u

V

Fata obliant

Horitius

Renatus, Rerum

corie, S. a. elidit

scribitur. At

mandi cal, aut trip

et 3. p. p. os u

beri. Vile. Arb

am. w. l. S. w. d

et 1. S. ut quam c

Al-
improbus.

APPENDIX.

VS, finita non contracta, ab Os, syllaba profecta, corripuntur, ut Pamphagus, Oribaiui, polypus: quorum ultimum **A**Eoles per Os scribunt $\omega\lambda\upsilon$: unde à Latinis per Vs effertur, ultima brevi. Ovidi.

Pamphagus & Dorceus, & Oribasus, Ar- Meta. 13.
cades omnes

Horatius.

Polypus, an gravis hirsutis cubet hircus In Epod.
in alis.

JESUS, nomen Hebraeum est, à Gracis $\iota\epsilon\varsigma\upsilon\varsigma$ scribitur, ab Hebraeis Jesus, cui prater addunt consonantem, cui nulla in Europa re-
minisio in O, ut *under*. Papius ultimam producit.

Virg: Aeneid 6.

Fata obstant, tristiq; palus innabilis unda.

Horatius eandem corripuit in Arte.

Regis opus, steriliq; diu palus, apteq; remis, aus-
rè S, litera eliditur, & V, vocatus so sequentem

irribitur. Attici $\omega\lambda\upsilon\tau\epsilon\varsigma$ polypus, nomi-
nandi casu, ut tripus dicunt Aioles verò ad-

in $\omega\lambda\upsilon\tau\epsilon\varsigma$ polypus, unde Latini polypus ultima.

Vide Athenaeum lib. 7. Polypus dicitur e-

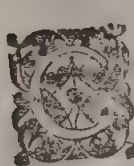
am $\omega\lambda\upsilon\tau\epsilon\varsigma$ $\omega\lambda\upsilon\tau\epsilon\varsigma$ per ω ab eodem Athe-
o l. 8, ob quam causam Horatius primam voca-

Alia produxit.

K S

DE

DE SYLLABA COMMUNI.

Communis syllaba, ut supra
diximus, est, quæ modò bre-
vis, modò longa apud poëta
reperitur.

Præceptum I. de syllaba communi

ET Diphthongus, & vocalis longæ
communes fiunt, cùm vocalem
versâ dictionis præcedunt.

Breves.

Virgilius.

Æneid. 3. Insula Ionio in magnos quas dira Celæ
Idem.

Æneid. 5. Victor apud rapidū Simoenta sub Illo a
Idem.

Eclog. 3. Credimus? an qui amant, ipsi sibi sona
fingunt?

Horatius.

Serm. Si me amas, inquit, paulum hîc ades.
Satyr. 9. Inteream, si

De
Autvaleo
Tu quoque E

Ante tibi

Stant & j

Lament
Ted

Er succu

Quis cæl
cæl
Si fur displ

O ego qua
nostr

Breves &

Glauco, &

Ter sunt c

DE SYLLABA

155

Aut valeo stare, aut novi civilia jura.

Propert.

Tu quoq; ô Eurition vino Centaure peristi. Lib. 2.

Longæ.

Virgilius.

Antè tibi Eoæ Atlandides abscondantur. Georg. 1.

Idem.

Stant & juniperi, & castaneæ hirsutæ. Eclog. 7.

Idem.

Lamentis gemitûq; & fœmineo ululatu
Tecta fremunt. Æneid. 4.

Idem.

Et succus pecori, & lac subducitur agnis. Eclog. 3.

Juvenalis.

Quis cælum terris non misceat, & mare
cœlo. Satyr. 2.

Si fur displiceat Verri, homicida Miloni?

Ovidius.

O ego quantum egi: quam vasta potentia
nostra est. Met. 2.

Breves & longæ in eodem versu.

Virgilius.

Glaucos, & Panopeæ & Inoo Melicertæ. Georg. 1.

Idem.

Ter sunt conati imponere Pelio Ossam. Ibidem.

Præ-

Præceptum I I.

Monosyllaba brevia, interdum a
poëtis more Græcorum produ-
cuntur.

*Virg.**Æncid. 3.*

Liminaq; laurūq; Deistorūq; moveri

*Juvenal.**Satyr. 6.*Et animam & mentem, cum qua dii nocē
loquuntur.*Præceptum III.*

Syllaba brevis, post quatuor primos
pedes, maximè secundum & tertium,
relieta, nonnunquam a Poëtis produ-
citur.

*Syllaba brevis post primum pe-
dem producta.*

*Virg.**Æncid. 4* Pectoribus inhians spirantia consulit exta*Idem.**Æncid. 1.*

Oratis? equidem & vivis concedere valē

*Juvenal.**Satyr. 6.*Quis nescit? aut quis non vidit vulnē
pallē

Meg; sinu; omni

Pos

Hic primū

Nostrom

rima

Emicat Eurial

Nam tibi

Itu

Namque

rat uo

Detunica

possum

Maximus i

et

Pos

Ostant a

uanten

Aare

Martialis.

Meq; sinus omnis, me manus omnis habet. Lib. 6.

*Post secundum.**Virgilius.*Hic primùm ex alto delubri culmine telis *Æneid. 2.*
Nostrorum cbruimur, oriturq; miser-
rima cades.*Idem.*micat Eurialus, & munere victor amici. *Æneid. 5.**Idem.*Nam tibi Thimbre caput Evandrius ab- *Æneid. 10.*
stulitensis.*Statius.*Namque senex Thetidi Proteus prædixe- *Achil. 2.*
rat udx.*Martialis.*Det tunicam dives: ego te præcingere Lib. 14.
possum.*Idem.*Maximus ille tuus, Ovidi, Cæsonius hic Lib. 7.
est.*Post tertium.**Virgilius.*Ostentans artem pariter, arcumque so- *Æneid. 5.*
nantem,*Idem.*

Idem.

Æneid. 3. Dona dehinc auro gravia, sectoq; elephan-
to Imperat ad naves ferri.

Idem.

Æneid. 11. Congredior, ter sacra pater, & concipe
sædus.

Statius.

Achil. 2. Nequa det indignos Theridi captiva ne-
potes.

*Post quartum.**Virgilius.*

Æneid. 10. Graius homo infectos linquens profugus
Hymenæos.

Idem.

Eclog. 6. Ille latus niveum molli fultus hyacyntho

Idem.

Georg. 2. Muneribus, tibi pampineo gravidus Au-
rumno,

Admonitio.

His tribus præceptionibvs non in
fuis componendis, sed metiendis ver-
rum poetarum carminibus, utentur
IONES.

Tria hæc præcepta à Græcis mutuati sunt L.

Di
tini, quorum om
ata festinare
imparatus. Hu
T, litera finita.

Nox abiit, o
cetera, que sup
fuit egimus.
tina syllaba secun
futuri conjunctivi

Da mihi te pla

Respueris et
Item hac qu

Occulta spel

Immane stride

Et digna spe
Multa deniq; ou p
alioqui brevia, jun

Imbribus aut tabe
Taber enim, postea

Cernit tabe jec
Macrobios lib, 5

ini, quorum omnium exempla posuissē, nisi ad
alia festinarem. Et typographus a græcis typus esset
imparatus. Huc spectant præterita imminuta,
T, littera finita.

Ovid. Fast. 4.

Nox abijt, oriturq; aurora, Palilia poscor, &
cetera, quæ suprâ attulimus, cū de T, littera
finitis egimus. Huc etiam videtur spectare ul-
tima syllaba secunde personæ tam præteriti, quam
futuri conjunctivi modi, cū longa reperitur.

Ovid. 1. Fast.

Da mihi te placidum, dederis in carmina vires

Tibul. lib. 4.

Respueris etiam Phæbo grutissima dona.

Item hac quæ sequuntur.

Iuvenal. Satyr. 2.

Occulta spolia, & plures de pace triumphos.

Silius lib. 9.

Immane stridens agitur, crebrôq; coacta, &c.

Marc. lib. 2.

Et digna speculo fiet imago tua.

Multa deniq; his præceptionibus excusantur, quæ
liquis brevia sunt.

Lucret.

inbribus aut tabe membrorum ambusta vacillens,
tæbe enim, posteriorem alias habet brevem.

Lucan. 8.

Cernit tæbe jecur madidum, venâq; menaces,

Macrobius lib. 5, cap. 14. docet a Græcis appel-
lari

*Iari λαγρεως versus, qui in medio brevis
syllaba pro longis habens, ut-- & auros obice postea
& Consilium ipse pater & magna incepta Lat
nus. Idem sentit Diomedes libro 3.*

Præceptum III.

VOcalis brevis ante mutam & liqui
dam ejusdem dictionis, Ut supra
dictum est, communis est in carminibus,
quamvis in soluta oratione semper cor
ripiatur, ut Atlas, volucris, Cleopatra,
Patroclus, lugubris, funebris.

Ovidius.

Meta. 4. Tempus Atla veniet, tua quo spoliabitur
auro Arbor.

Virgil.

-- cithara crinitus topus.

Æneid. 1. Personat aurata, docuit quæ maximus Atlas

Idem.

Æneid. 4. Cum tacet omnis ager, pecudes, pictæque
volucres. *Idem.*

Æneid. 6. Assuetæ ripis volucres, & fluminis alveo.

APPENDIX

Syllaba natura longa, nunquam corripi
tur, etiam si muta cum liquo
sequatur.

tequatur, ut
volucrum
eiusdem.

*Quarta h
est, ubi nonnulli
agnitionem h*

Vltima s
est: liqu
nitur.

Gens in
aquo

Nate par
zem

Sextus c
ex duabus lon

Aut con

Nobis non
Qui m

Vltimus

longa con
Cicero in orato

sequatur, ut Aratrum, volutabrum, involucrum, salubris, & reliqua generis eiusdem.

Quarta hac preceptio suo loco fusiùs explicata est, ubi nonnulla dicta sunt, quæ ad eius perfectam cognitionem spectant.

Præceptum V.

Vltima syllaba, versus, communis est: siquidem brevis pro longa ponitur.

Virgil.

Gens inimica mihi Tyrrhenum navigat *Ænci. 11.*
æquor.

Idem.

Nate patris summi, qui tela Tiphœa, *Ibidem.*
temnis.

Sextus enim pes spondeus est, qui
ex duabus longis constat.

Aut contra, longa pro brevi.

Martialis.

Nobis non licet esse tam disertis,
Qui musas colimus severiores.

Lib. 9.

Ultimus namq; pes Choreus est, qui
ex longa constat & brevi.

Cicero in oratore ubi de pedibus agit, Nihil in

L

terest,

*terest, inquit, dactylus sit extremus, an creticus :
quin postrema syllaba brevis an longa sit, ne in
versu quidem refert.*

De Necessitate metrica.

LEx necessitatēq; metri cogit poëtas,
breves aliquando producere, velut
cum sunt tres breves continuæ in car-
mine Heroico; quod in Italia, Priami-
de, Arabia, aliisque id genus usu venit.

Virgilius.

Æneid. 3. Ibitis Italiam, portūsque intrare licebit.

Idem.

Æneid. 6. Atq; hic Priamidem laniatum corpore
toto Deiphobum vidit.

Propert.

Lib. 2.

Et domus intactæ te tremit Arabiæ.

Aut contrā longas corripere, ut cūm
brevis inter duas longas est.

Juvenal.

Satyr. 2.

Fugerunt trepidi vera ac manifesta canen-
tem Stoicidæ.

Stoicidæ dixit penultima brevi, ne-
cessitate metri constrictus; neq; enim
hexametrum Carmen Creticum reci-
pit, qui ex longa, brevi, & longa con-
stat.

De

Poëtæ, qui
ut inquit
di, nulla coad-
um pro suo
enim. Deder-
dem generis
ruot.

Matri long-
mens-

Dij tibi d-
fruen-

Delicentia Poëtica.

POËTÆ, quibus semper potestas fuit,
 ut inquit Horatius quilibet auden-
 di, nulla coacti necessitate, syllabis inter-
 dum pro suo jure abutuntur. Tulerunt
 enim, Dederunt, & nonnulla alia eius-
 dem generis penultima correpta effe-
 runt.

Virgilius.

Matri longa decem tulerunt fastidia
 meses.

Eclog. 4.

Horatius.

Dij tibi divitias dederunt, artémque
 fruendi.

Epist. 1.

DE PEDIBVS.

Voniam de syllabis tum bre-
vibus tum longis, tum com-
munibus dictum est: super-
est ut & de Pedibus, qui ex ipsis syllabis,
& de Versu, qui ex pedibus Constat, bre-
viter dicamus.

Quid sit pes.

PES est pars versus certo syllabarum
numero, atque ordine definita.

Pedes duarum syllabarum.

SPONDEUS constat ex duabus syllabis
longis, ut Possunt, Omnes.

Fyrhichias ex duabus brevibus, ut
Furor, Ruit.

Choreus, seu ut alii vocant, Tro-
chæus ex longa & brevi, ut Arma,
Vincor.

Iambus ex brevi & longa, ut Viros,
Rogas.

Pedes

MOIOSSUS
Contend

Trochæu

brevibus ut F

Dactylus

bus, ut Corpor

Anapæstu

longa; ut Ani

Bacchius

ut Dolores, I

Antibaccl

brevi, ut Aud

Creticus

brevi & longa

Amphior

brevi, ut Cade

Pedes qu

supe

DISPONDEUS

deis, ut C

Proceleus

hichius, ut A

Pedes triam syllabarum.

Molossus ex tribus longis, ut *Æneas*,
Contendunt.

Trochæus tunc Tribrachys ex tribus
brevibus ut *Facere*, *Tumidus*.

Dactylus ex longa & duabus brevi-
bus, ut *Corpora*, *Traximus*.

Anapæstus ex duabus brevibus &
longa; ut *Animos*, *Capiunt*.

Bacchius ex brevi & duabus longis,
ut *Dolores*, *Parabant*.

Antibacchius ex duabus longis, &
brevi, ut *Audisse*, *Maturus*.

Creticus seu Amphimacer ex longa
brevi & longi, ut *Maximos*, *Audiunt*.

Amphiorachus ex brevi, longa, &
brevi, ut *Cadebat*, *Poëma*.

*Pedes quatuor syllabarum ex
superioribus compositi.*

Dispondeus constat ex duobus Spon-
deis, ut *Oratores*.

Proceleusmaticus ex duabus Pyr-
nichis, ut *Abiete*. Dicho-

Dichorus ex duobus Choreis, ut Dimicare.

Dirambus ex duobus Iambis, ut propinquitas.

Choriambus ex Choreo & Iambo, ut Nobilitas.

Antipastus ex Iambo & Choreo, ut Reculare.

Ionicus à maiore ex Spondeo, & Pyrrhichio, ut Calcaricus, Cantabimus.

Ionicus à minore ex Pyrrhichio & Spondeo, ut Diomedes, Lacedæmon.

Peones.

Pæones quatuor sunt, omnes ex tribus brevibus, & una longa constant, hac lege, ut primus primam habeat longam, secundus secundam, tertius tertiam, quartus quartam.

Pæon I. ex Choreo & Pyrrhichio, ut Aspicite, temperibus.

Pæon II. ex Iambo & Pyrrhichio, ut Potentia, Docebimus.

Pæon

Pæon III.
ut Animatus.
Pæon IV.
ut Calamitas.

*Epitriti, seu
sup*

Epitritus I.
Repentinus.
Epitritus II.
Conditio.
Epitritus III.
Discordia.
Epitritus IV.
ut Fortuna.

Pedes quatuor

Quinque
tri sunt, p
tiz composi
Constat ex la
blica, Perhor

Pæon III, ex Pyrrhichio & Choreo,
ut Animatus, Mœriamur.

Pæon IV. ex Pyrrhichio & Iambo,
ut Calamitas, Obierant.

*Epitriti, seu Hyppij totidem sunt, sed
superioribus contrarij.*

E Pitritus I. ex Iambo & Spondeo, ut
Repentino, Repugnant.

Epitritus II. ex Choreo & Spondeo, ut
Conditores, Comprobarunt.

Epitritus III. ex Spondeo, & Iambo ut
Discordiæ, Clamaveras.

Epitritus IV. ex Spondeo, & Choreo,
ut Fortunatus, Pugnabamus.

Pedes quinque syllabarum.

Q Vinque syllabarum pedes inusita-
ti sunt, præter Dochimum, orato-
riæ compositioni maxime appositum:
Constat ex Iambo & Cretico, ut Reipu-
blicæ, Perhorreicerent.

L 4 Diome-

Dionædes lib. 3. doctè & copiosè de
pedibus agit : quorum enumeratione fuimus
contenti, quod cætera non sunt perinde ne-
cessaria ad scribenda carmina. Chorem
solet Cicero appellare, quem pleriq; Gram-
matici Trochaum vocant : Quem vero hi
Tribrachym appellant, ille Trochaum nomi-
nat. Quintilianus, Ciceronem secutus, is-
dem nominibus utitur. Non sunt tamen

Grammaticorum vocabula ut barba-
ra contemnenda, cum etiam

Quintiliani etate
recepta fue-
rint.

DE

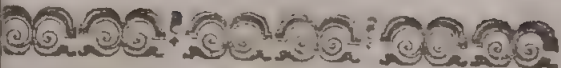
DE

Carmen H

Hexametrum
dibus, quor
xius spondeu
onci.

Verbs antiqua
annos.

Virtus pes
est, unde
llatur, quo v
amplurudo,

DE VERSV.

VERSUS est oratio, certo genere, numero, atq; ordine pedum alligata.

*Carmen Hexametrum sive
Heroicum.*

Hexametrum carmen constat sex pedibus, quorum quintus dactylus est, sextus spondeus, reliqui dactyli vel spondei.

Virgilius.

Urbs antiqua fuit multos dominata per æncid. 2.
annos.

APPENDIX.

Quintus pes nonnunquam spondeus est, unde, versus spondaicus appellatur, quo vel rei alicuius, gravitas & amplitudo, vel ingens moeror, animiq;

DE

L S

miq; angor, vel aliud declaratur.

Virgilius.

Æleg. 4.

Cara Deum soboles, magnum Iovis incrementum.

Idem.

Æneid. 2.

Constitit, atque oculis Phrygia agmina circumspexit.

Pentametrum carmen.

Pentametrum carmen, quodd ferè hexametrum comitatur, quinque pedes habet, quorum duo primi dactyli vel Spondei, pro cuiusque arbitrio sunt, adiuncta syllaba longa quæ cæsura, vel semipes dicitur: ceteri perpetuo sunt dactyli, quibus semipes itidem adiungitur, ut ex utroque semipede quintus pes fiat: Vel tertio loco est spondens, qui alterius verbi fine alterius initio constat, deinde duo anapaesti.

Ovidius.

De Pontico. 4.

Omnia sunt hominum tenui pendenti filo.

Et subito casu quæ valuerunt ruunt.

Delegi

Delegimus

ea, quibus poëta,

dis librum tertium

umq; libros adca-

ur. Heroici car-

pos vocatur. un-

n primis, ac ceteri

hnerunt, sunt per-

sum generibus di-

et assidua lectio m-

hexameter recipit

et ceterum, u-

aut, post. P. fere

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

et ceterum, u-

Delegimus ex plurimis, carminum generibus
 a, quibus poëta frequentius utuntur. Diome-
 as librum tertium, Servij Centimetrum, alio-
 rumq; libros adeat, cui hac non satis esse videbun-
 tur. Heroici carminis ornamenta (quod etiam
 pos vocatur, unde Epici poëta dicti) à Virgilio
 primis, ac ceteris qui eodem scribendi genere
 pruerunt, sunt petend. quod idem de alijs ver-
 sum generibus dictum sit: horum enim diligens
 assidua lectio magistros omnes superat. Versus
 hexameter recipit interdum anapästum, & pro-
 teleusmaticum, ut quibusdampiacer, de quibus
 paulo post. Posterior ratio metiendi pentametrum,
 Quintilianus probatur lib 9. cap. 4. Et quidem
 primè est sibi junctus Anapästus ut qui sit penta-
 metri finis. Ibidem, Est quoddam ipsa derivati-
 ve verborum latens tempus, ut in pentametri
 medio spandeo, qui nisi alterius verbi fine, alte-
 rius initio constet, versum non efficit.

Senarius Iambicus, sive Trimeter
Iambicus Acatalectus.

Senarius Iambicus cum purus est &
 integer, omnibus in locis Iambos
 habet.

Horat.

Beatus ille, qui procul negotijs.

Omnes

In Epod.

Deleg

Omnes sex pedes iambi sunt, totidem enim pedem Senarius admittit, unde & nomen invenit.

In Art.

Verum, rardior ut paulò graviore que veniret ad aures, ut Horatius ait primo, tertio, & quinto loco spondeum, Dactylum & Anapaestum recipit. Omnibus etiam locis, præter quam sexto, Tribrachym potest recipere.

Horatius.

Ibidem.

Pavidumq; leporem, & advenam laqueum
gruem lucuada capiat præmia.

Dimetrum Iambicum Acatalectum.

Dimetrum Iambicum quatuor recipit pedes: secundo & quarto locis Iambos; primo & tertio Iambum, spondeum, dactylum, anapaestum: potest etiam in omnibus præter quatuor Tribrachum admittere.

Horatius.

Has inter epulas ut juvat pastas oves.

Videre properantes domum.

Subscribitur hic versus interdum
leganter Senario Iambico.

Mart

I
cc
In Epod.

Vir Celiber
Noitra.

Scazon.

Cazon sem
Iambum, se
eris omnibus
onsentit.

Extemporal
Calphurn

Merimur om

upliss, præter

rum & pentameter

tile intelligitur.

mod tribus metris

mon senos habean

antur, anapaest

mina integra, o

salix. Catale

repud salix,

na aut duabus

trachycatalella,

senarius jam

quam custodem

Martial.

Vir Celiberis non tacende gentibus,
Noſtraque laus Hiſpaniæ.

Lib. I.

Scazon, ſive Choliambus.

Scazon ſemper quinto loco habet
Iambum, ſexto vero ſpondeum: ca-
eteris omnibus cum ſenario Iambico
conſentit.

Martialis.

Extemporalis factus eſt meus R. heror.
Calphurnium non ſcripſit & ſalutavit.

Lib. ſ.

Metimur omnia genera carminum pedibus
applicatis, præter Daſtylum, hoc eſt, hexame-
um & pentametrum, quod ex ipſis nominibus
facile intelligitur. Trimetra enim appellantur
quod tribus metris ſive menſuris conſent, cum
manſenos habeant pedes, unde & ſenarij vo-
cantur. ἀκατάληκτα Acataleſta dicuntur
rima integra, omnibuſq; ſuis numeris abſoluta.
ἐλάληκτα Cataleſta, quibus deeſt una ſyllaba,
τετραδάληκτα, Hypercataleſta, qua ſyllaba
aut duabus redundant βραχυδάληκτα
brachycataleſta, quibus pes unus de eſt. Legiti-
mus ſenarius Iambicus, ſexto loco Iambum habet
inquam conſtodem, ac conſore nq; Iambici ordinis:

Marti

ex quo cum fuerit deturbans, atque in eius locum substitutus spondeus, οὐκ ἔστιν Scazon, id est Claudicans, & χωδιαμῆτος Crotambus, hoc est claudus jambus appellatur: claudicare, enim versus putantur. Martialis plurima epigrammata hoc carmine scripsit: Trimetro ac Dimetro paucior. Tragediam scripturus, Seneca trimetrum diligenter inspiciet, ostendit autem, quos pedes, quibus locis frequentius usurpet.

Non loquamur de Plautinis ac Terentianis senariis, qui locis omnibus (ut Priscianus de metris comicis docet) excepto sexto, quinque pedum Iambum, Trimetrum, Spondeum, Dactylum Anapaestum sine discrimine admittunt.

Terentius in Prologo Andr.

Qui utramvis rectè norit, ambas noverit.

Idem, Ibidem.

Accusant: quos hic noster autores habet:

Idem in Andr.

Perduxere illuc secum, ut una esset mecum.

Omnes sum spondei præter quartum, & sextum, qui est Iambus.

Idem in eadem.

Nihil est hac opus est arte, ad hanc rem, quam paro.

Primus pes est anapaestus, secundus dactylus: reliqui spondei, præter quartum & sextum.

Ibidem.

Studebat: & tamen omnia hac mediocriter.

Primus

Primus & secundus, quartus jam
necesse est jambum
scripsit, dactylus
veris sit sollicitus
arbitrium suum

Anapaestus
atque

Napaestum
ter in choris
quatuor pedibus
spondei, pe
en, ut secun
dactylis.

Lugeat æther
à Etheris alti,
Evagat ponti

A P

Secundus pes
qui frequent

Primus & secundus est jambus, tertius anapæstus, quartus jambus, quintus tribrachys, sextus necessario est jambus. Qui dialogos, aut comædas scripserit, dummodo ultimus sit jambus ne de ceteris sit sollicitus: poterit enim hos quinq; pedes arbitrium suum permiscere.

*Anapæsticum dimetrum
acatalectum.*

Anapæsticum carmen, quo frequenter in choris utitur Seneca, constat quatuor pedibus, qui ferè sunt dactyli et spondei, permistis anapæstis: ita tamen, ut secundo, & quarto loco absint dactylis.

Senec.

Lugeat æther, magnusque parens
Aetheris alti, tellusque ferax,
Et vaga ponti mobilis unda.

*Hercul.
furent.*

A P P E N D I X

Secundus pes dictionem terminat, qui frequentissimè est spondeus.

Glyconium.

Gly.

GLyconium carmen constat spon-
deco, & duobus daſtylis, quo Sen-
ca interdum choros ſenbit.

Thyeſt.

Tandem regia nobilis
Antiqui genus Inachi
Fratrum composuit minas.

Asclepiadeum.

Aſclepiadeum carmen conſtat ſpon-
deco, duobus choriſmbis, & pyc-
chio, vel ſpondeo, daſtylo, & ſyllaba
longa, deinde duobus daſtylis.

Horatius.

Carm. 1.

Mecœnas atavis edite regibus.

Phaleucium.

Phaleucium carmen quinque pedi-
conſtat, ſpondeo, daſtylo, deinde
bus choreis.

Martial.

Lib. 1.

Commendo tibi Quinqiane noſtro
Noſtros dicere ſi tamen libellos
Poſſum, quos recitat tuus poëta.

*Versibus bendet caſyllabus, ſic enim à nu-
ſyllabarum etiam appellantur) plurimum uti-
qui Epigrammata ſcribunt.*

Sappho.

Sappho.

Verſus Sappho
ordine ad
deum, Daſtylu
tertio cuique
donius, qui ex

Integer v
Non eger
Nec vene
Fu
Sive per
Sive ta
Caucalan
La

*Glyconium ca
Chorem habet u
Ianus Il.
Phalucy ped
nim ſedam Jam
quibus carni ſer
Severum, cum
ondo.*

Et cum cu
Iter jange

Sapphicum carmen.

Versus Sapphicus quinque pedes hoc ordine admittit, Chorem, Spon-
deum, Dactylum, deinde duos choreos:
tertio cuique carmini ferè nectitur A-
lonius, qui ex dactylo & spondeo con-
stat.

Horatius.

Integer vitæ, scelerisq; purus
Non eget Mauri jaculis, nec arcu,
Nec venenatis gravidæ sagittis.

Fuscæ pharetra:

Sive per Syrteis iter æstuosas,
Sive facturus per in hospitem
Caucasum, vel quæ loca fabulosus

Lambit Hydaspes.

*Glyconium carmen apud Horat. Ode 15. lib.
Chorem habet initio.*

Ignis Iliacæ domos.

*Phaleucij pedibus abutitur Catullus: prima
im sed etiam jambum, tum Chorem attribuit,
quibus ceteri ferè abstinent: Marti tamen lib. 2.
Severum, cum imitatus, jambum posuit pro
spondeo.*

*Et cum currere debeas Bovillas,
Iter jungere quaris ad Camænas.*

Carm. I.

M

DE

DE CARMINVM
DIMENSIONE.

ERSVS metimur pedibus metiendis non peritum prodest Syllabarum communis, Necessitas metricæ, Licentiæ poeticae, Figurarumque cognitio.

Episynalæphe.

Episynalæphe, quæ & Synepheon
his & Synærethi appellatur, est syllaba
una ex duabus facta: quod fit cum duæ
vocales in unam contrahuntur, ut
alvearia, eadem, alveo, eodem, cosde
aureis, ærei, denarijs.

Vergilius.

Georg. 4. Seu lento fuerint alvearia vimine testæ

Idem.

Ænci. 10. Una eademque via sanguis animus
sequuntur.

Hic E. & A, in unam syllabam contrahuntur.

Assueti ripi

Vno eodemque
vinxit Serpentem
Hic E, & O

CUTI.

Attria, deper
reis,

Pectora: nec
ærei.

Hic E, &

ant.

Denarijs tri
Osservan

Hic duple.

est.

Dem accidit

Vlissei, & dar

Typhoëo, & si

variatio Typh

Vnius obno

Id

DIMENSIONES 179

Idem.

Affueta ripis volucres & fluminis alveo. *Æneid.* 7

Idem.

Vno eodemque tulic partu, paribúsque re- *Æneid.* 12
vinxerunt Serpentum spiris.

Hic E, & O, vocales in unam coales-
cunt.

Idem.

Atria, dependent lychni laquearibus au- *Æneid.* 1.
reis.

Idem.

Pectora: nec misero elypei mora profuit *Æneid.* 13
arci.

Hic E, & I, in unam syllabam coe-
sunt.

Martialis.

Denarijs tribus invitas: & mané rogatum *Lib.* 9.

Observare jubes atria, Basse, tua.

Hic duplex ij, in unum contractum
est.

Dem accidit genitivis Olei, Achillei,
Ulissei, & darivis, ablativísque Tereoi,
Typhoeo, & similibus, interdum & ac-
curativo Typhoea.

Virgilius.

Vnius obnoxam, & furias Ajacis Oilei. *Æneid.* 1.

Idem.

M 2 Lit.

Ænéid. 3.

Littora Achamenides, cernēs infelici

Vlyſſei

Idem.

Ænéid. 9.

In arime Iovis imperijs impoſta Typhoe

Ovidius.

Meta. 6.

Degeneras, ſcelus & pietas in conjuge

Tereo.

Idem.

Meta. 3.

Nec quo centimanum dejecerit igne Ty

phoea, Nunc armatus eo,

In primis, E, & I: in ſecundis, E, &
O: in ultimo, E, & A, in unam ſylla-
bam coaleſcant.

In ſuperiorum contractione, deſe-
ctu & autoritate opus eſt: at horum Cu-
huic, di, dijs, ij, ijdem, ijdem, ij, ijdem
uſque ad o, omnibus uti licet. Ite
adverbiorum Deinde, dein, deincep
dehinc, & verbi Deest, deerat, deerant
deerit, deerunt, deeſſe & eorum. quod
ex, Semi, componuntur, ut Semian-
tis, Semihomo.

Ovidius.

Meta. 11.

Inſecta palus huic eſt denſis obſeſſa ſalicti

Lucan

Lib. 4.

Idem, cūm fortes animos præcepta ſub-
ſent, Opta vere diem.

Idem

Idem.

Etque adeo miserum est civili vivere bello. Lib. 1.

Statius.

De hinc sociare choros castisque accede- Achil. 1.
re sacris

Hortantur.

Lucan.

Non ulli comitum scelus praesagia de- Lib. 8.
crant.

Martialis.

Sint Mecænates non deerunt, Flacce, Ma- Lib. 8.
rones.

Lucanus.

Manianimes alij vatum subiere profundum. Lib. 3.

Virgilius.

Semi homini Caci, facies quem dira te- Aencid. 2.
gebat.

Huc etiam spectat Anteambulo,
Antenac, Anteu, & si qua praeterita
nt.

Martialis.

Sam comes ipse tuus, tumidiq; anteam- Lib. 2.
bulo Regis.

Lucanius.

Plurimaque humanis antehac incognita Lib. 6.
mensis.

Virgil.

candore nives anteuirent, cursibus auras. Aencid. 12

M 3

Pro-

Probus Inlt: art. Epithymalophe est una syllaba
ex duabus facta, ut Fixerit derisio dem pro deri-
pedem, terre yllabon ex pentasyllabo fecit ou-
den Phœvæis Synerphonelis dicitur à ouven Phœ-
væis, quod firmet sonare significat, quid dua-
rum vocalium sonus confundatur permisceturque.

Denarius A. longum habet, ne quis putet esse
dactylum.

Idem Mart. l. 2.

Unus sepe tibi tota denarius arca.

Idem etiam lib. 1. contemnit

Denarius tibi quinque Martialem.

Eosdem, est apud Propertium lib. 4.

Eosdem habuit secum quibus est delem capillos.

Cui, Huic, Ei, Ei, dandi: assus, putne Priscianus

lib. 13. monosyllaba esse, quod in hoc genere de-

clinationis dactylus minor sit generis una syllaba

ut Linus uni, solius soli, illius illi, ipsius ipsi: Item

quod plerique poetarum id metris comprobent.

Virg. Æneid. 4.

Cuique loci leges dedimus, connubia nostra

reppulit, & Georg.

Huic à stirpe pedes temo pretentus in octo.

De dactylis Et, nullum proferit testimonium.

Probus Inlt art docet hæc tria esse. dissyllaba.

Huic, aut pyrriichum esse. sed posse ambas syl-
labas in Epithymalopham cadere. Cui, aut idem

constare ex duabus brevibus, ut Et cui putre

solum. Interdum ex brevi & longa, &c.

Supra cum
Martialis planum
breve esse. e.
Sagittæ 3.
Sagittæ nunc diligenter
deservat occu-
pationis contrahit
dici, Curu.

Incipio quoru

H

Cutibet hic

Cutibet hic

Cutibet hic

Cutibet hic

In causa, se

Manilius tamen

dixit

Sic erit & se

Huic, apud Scat.

Latius huic

Falsus huic

terung, verum as

atq, à Sinuo ureb

us ait, En, jam

ne lib. 5.

Emantibus

Scilicet est

significatur quida

Supra

Suprà cum de ultimis egimus, testimonijs
Martialis planum fecimus, utraq. aliquando
verum esse. eisdem corruptis & Iuvenalis
Satyr: 3.

Quis nunc diligitur, nisi conscius, & cui fervens.
Aestuat occultis animus? multo tamen fre-
quentius contrarium est: sic ex eo composita, ut
alicui, Curvia.

Mart. lib. 5.

Incipio quoties alicui tua dona referre.

Horatius Epist.

Cuilibet hic fides dabit, eripietq. curules

Cui volet importuna &c.

Ovid. Trist. 1.

In causa scilicet cuius licet esse deserto.

Manilius raman lib. 4. Cuiq. posteriore longe
dixit

Sic erit & sedes fugienda, petenda cuiq.

huic, apud Stat: 1. Sicut hic legitur priore breui,

Latus huic dono videas dare, hura nepotes.

Falsis huic pennas & cornua sumeret aribus,

utrunq. versum affert Priscianus eodem loco, pu-

terq. a Statio utrobq. factam esse dixeresim. Pro-

us ait, Et, jumbum esse: quod Lucretius produ-

it lib. 5.

Imanibus nitidum teneris opus effluit et.

In eodem.

Scilicet est flavius, qui visus maximus ei.

uspicantur quidam, cum, Et gemino q. scripsisse,

M 4

priorem. h

Sup.

priorēq; productam esse positione. Prisci enim, ut supra diximus, I, inter duas vocales geminabant, Ayo, Mahafic, ejus, & in dativo servato uirog, I, Eij, Hec est Probi atq; Pruciani sententia. Probo licentius accedo. Itaq; Cur, Huic, Et, puro suapte natura dissyllaba esse, ut dy, dy, ij, ijs, quæ ferè a poetis contrahuntur. Quod verò Priscianus ait, dativum nominum pronominumque, quorum genitivus exit in Ius, minorem esse genitivo una syllaba, de ijs accipiendum est, quorum rectus duas habet syllabas, ut Unus, ille, solus &c. At Quis, Hic, Is, monosyllaba sunt. Sed hæc, ut multa alia viderint Critici. Deorsum, Seorsum, Prehendo, prehensio omisimus, quòd illa ferè apud priscos poetas leguntur Contrahita: hæc verò, quia nihil est cur a poetis contrahantur, cum predo, prensio verba imminuta, tam sint in usu, quàm plena, & apud Virgilium. Aineid. 2.

-- prensant fastigia dextris,
legitur, non prehensant, ut quidam citant.

Synalæphe.

Synalæphe est, cum vocalis, aut Disyllabæ huius præcedentis dictionis, à sequenti excipitur, & quodammodo absorbetur,

Vir.

Virgilius.

Atque ea diversa penitus dum parte ge- *Aeneid 9.*
runtur.

Idem.

Conticuere omnes intentique ora tene- *Aeneid 2.*
bant.

Idem.

-- clamorem ad sidera tollunt *Aeneid 10.*
Iardanda e muris: ipse addita iussit iras.

EXCEPTIO.

D Et Heu, sequente vocali aut diph-
thongo integra manent.

Virgilius.

O pater, ô hominam, Divûmque aeterna *Aeneid 10.*
potestas.

Statius.

Heu ubi syderei vultus? ubi verba ligatis *Theb. 5.*
Imperfecta sonis?

*Epithetaphic locum habet et in eadem dictione, nauphe vero in diversis, à ουαλει Cuius po-
lata, quod simul ingerere, et unum significat: ut:
uni enim duas vocales. Et quod unum, et unum
guntur atque coluntur. Quod unum, et unum
aphen, et Syneresim etiam in eadem dictione
erit docet l. i. cap. 5. Plus, inquit, exigunt
aliteris, quae accipiuntur, et doctus, quia
ampla eorum transire, non possunt, nisi cum*

Vit.

M 5

in

in versus inciderunt, ut dicitur in Europais: Et contrarium vitium, quod dicitur in ovibus: dicitur in ovibus: Græci vocant, nos complexione dicimus qualis est apud Varronem. Cum se flagrantie delictum fatimur Phæton. Nam si esset pro a omni, ea dem litteras enuntiare veris syllabis fieret. Hæc ille: ubi aperiit Phæton pro Phæton ait Synalaphen esse. Idem lib. 9. cap. 4. Synalaphen appellat in diversis dictionibus. Nam et cœuentes litteræ, quæ ἀναλοιφῇ dicitur, etiam sinorum faciunt orationem, quam si omnia verba suo sine clauderetur, Ibidem. Nam ubi libido dominatur, innocentia leze presidium est. Nam Synalaphæ facit, ut duæ syllabæ pro una sonent. Ubi Synalaphen Ἐθελπισίν vocavit. Probus Inst. Art. ait Synalaphen fieri multis modis Interdum, inquit, brevis in brevem cadit, ut: Obsedere alij celis angusta viarum. Interdum brevis in longam, ut Tenarum etiam fauces, alta ostia Diris. Interdum longa in brevem, ut Virg. 12. Aeneid. Se signari oculis, ultero implacabilis ardet. Interdum diphthongus in simplicem longam, ut Dardanida è muris. Aliquando brevis in diphthongum, ut Arva neque Ausonia semper. Interdum diphthongus in diphthongum: huius ultimi modi exemplum non est apud Probum: Verisfate enim deletum est. Multa

De

y

Ille autem, paribus

 Al_2O_3, HCl, H_2O

non videtur elid.

APP

Utrechtse

ave ut finit

coli excipitur

Glauco &

Posthabita

та.

Id euaq:

calis brevif

Et veraince

trem.

APP

CYNALOPH.

Quina 6dici

Er kommt mit

phura.

Multa tamen invenias apud poëtas.

Virg. Æneid. 6.

*Ille autem, paribus quas fulgere cernis in armis.
Ab, Hei, Hui, & Cui, cum est constructum,
non videntur elidi sequente vocali.*

APPENDIX. I.

Interdum nec vocalis nec diphthongus, ut supra diximus, à sequenti vocali excipitur.

Virgilius.

Glauco & Panopææ, & Inoo Melicertæ Georg. 1.

Idem.

Posthabita coluisse Samo, hic illius arma. Æneid. 1.

Id quoq; multò rariùs accidit, si vocalis brevis sit;

Idem.

Et vera incessu patuit Dea: ille ubi matrem. Æneid. 1.

APPENDIX III.

Synalœphe non solum in eodem carmine, sed in diversis locum habet.

Virgilius.

Et spumas miscent argenti, vinâque sulphura, Idæisq; pices. Georg. 3.

Idem

Idem.

Georg. 2. Inferitur vero ex tatu nucis arbutus horrida?

Et iteriles platani malos gessere valentes.

Idem.

Aneid. 1. --- quibus orbis in oris
lactemur doceas, igitari, hominūmq; locorūmq; Erramus.

In his atque similibus locis, ultima vocalis præcedentis verlus excipitur atque absorbetur à prima sequentis.

Echhlipsis.

Echhlipsis est, cū M, littera, simul cum vocali eliditur, propter sequentem vocalem.

Virgilius.

Aneid. 3. Italiam, Italiam primus conclamat Achæres.

Persius.

Satyr. 1. O curas hominum, o quantum est in rebus inane.

APPENDIX I.

Prisca M, litteram, cum vocali correpta servabant.

Lucret. excipiebatur.

-Di

Nam si tantum
quantumCorporum in
dere por

Corporum

Infinita ferèr

A P

Echhlipsis e
bus locumIamque iter c
norum
Argon cerneb
abantAut dulcis mu
rem.

Et folijs unda

APP

PRisci poëta
bant, quod
ales, prior à p
excipiebatur.

Lucrerius.

Nam si tantundem est in lanæ glomeres, Lib. 2.
quantum.

Corporum in plumbo est, tantundem pen-
dere par est.

Corporum, dactylus est.

Ennius.

Infinita ferè tum milia militum octo. Anna. 10.

APPENDIX II.

E Chlipsis etiam in diversis carmini-
bus locum habet.

Virgilius.

Iamque iter ementi, turres ac tecta Lati- Æneid. 7.
norum.

Argua cernebant juvenes, murósque sub-
ibant

Idem.

Aut dulcis musti Vulcani deoquit humo- Georg. 1.
rem.

Et folijs undam tepidi despurnat aheni.

APPENDIX III.

O Risci poëtæ S. litteram, passim elide-
bant, quod si deinde concurrent vo-

cali cor- ales, prior à posteriore per Synalocphā
Lucr. æcipiebatur. En-

Anal. 7.

Ennius.

Doctus, fidelis, suavis homo, fecundus,
suoque

Contentus atque beatus, scirus, secunda
loquens in

Tempore, commodus, & verborum vi
paucorum

Doctu' fit: cundo' su, dactyli sunt
In secundo versu ex primo verbo exte
ritur, s, deinde fit synalœpha, sic, Con
tent' atq; be. Rarissimè apud postero
videas hanc litteram extritam:

Cicero.

In Art.

Delphinus jacer haud nimio lustratu
nitore.

Alcinous.

Longè erit à primo quisquis secundu
crit.

Lustratus, & Quisquis, s, amittunt

ἐξθλίσω elidere extingvere significat

unde est blipsis dicta est, qua propriè eliditur M
littera, deinde vocalis à vocali per synalœpha
excipitur. Juvenal. Saty 9. neg, consonantes
neg, vocalem extrivis.

Vivendum rectè cum propter plurima, cum h

Precipue causis. Quidam ajunt, h, hic v
habere consonantis, ut in illis' argitij carminib.

.. versag, in

Terga sagittis

Sustinet, ac

sed hoc voca l' arg

Syllaba communis e

mus. Illud verò

fit excusandum, q

gitur. Tum his,

hunc modo, Tum d

h. s. c. 14. ait b

Hypercatadicticos

habet. ngores, t

quapropter musos

rem.

Et spamas m

Et. arbutu

aut synalœpha aut

repro eo, quod est

Bus patriæ ceciden

Perlegerent

quapropter musos

De littera, s

nitore. Quia erit

um eadem erant

in Optimum, postre

vocalis insequen

in versibus, quam

nam loquebantur

ve

--versag, iuvenum

Terga sagittamus hasta -- G 7 -- fervida pinum

Sustinet, ac nata, Turnig, canit Hymenaeos:

sed haec loca Virgilij, aliaq, ejusdem generis, syllaba communi excusantur, de qua supra egimus.

Illud verò Juvenalis non video qua ratione sit excusandum, quod hodie in libris correctis legitur -- Tum his, non addita prepositione De,

hic modo, Tum de his: ut alij volunt: Macrobius

5. c. 14. ait hos versus *υπερκαταληκτικούς* Hypercatalecticos à Grecis appellari: qui inquit,

syllaba longiores, ut

--quinproinus omnia. Vulcani decoquit humorem.

Et spumas miscet argenti, virgag, sulphura.

Et - arbutus horrida. Hec ille: quæ omnia aut synalæpha aut Ectiblypsi defendi possunt, excepto eo, quod est in 6. Æneid.

Sus patriæ cecidere manus, quinproinus omnia.

Perlegerent, Gc. Servius legit,

--quinproinus omnem: subaudit enim picturam

De littera, s, extrita sic scribit Cicero in Oratore,

Quin etiam, quod jam subrusticum videtur, olim autem politius, eorum verborum, quorum eadem erant postrema due litteræ, quæ sunt in Optumus, postremam litteram detrahebant, ut vocalis insequeretur. Ita non erat e. a. offensio in versibus, quam nunc fugiunt poeta novi, Ita nim loquebantur.

*Qui est omnibus princeps: non omnibus princeps
& Vita illa digni locog: non dignus, In eodem
Sed quid ego? vocates sine vocalibus sepe brevis
tata causa contrahant, ut ita dicerent, multi
modis, vas' argenti palmi & crimibus, tel
fructis, &c.*

Diuresis sive Dialysis.

Diuresis est, cum syllaba una in duas
dividitur ut Aurar trisyllabum
pro Auræ dissyllabo: syllæ, evolui
evoluisse, dissoluo, huius, persolvens du
suavis jam apud comicos dissyllabum

Virgilius.

Æneid 6. Æthereum sensum, atque auræ simpl
cis ignem.

Horatius.

In Epod. Nivæque deducunt Iovem, nunc mar
nunc sylvæ.

Catullus.

Ad Ortal. Condata quin veri pectoris evolvam.

Ovidius.

In Epist. Debuerant suos evoluisse suos.

Catullus.

Pristina vota novo munere dissoluo.

Ovidius.

Ad Liv. Vita data est utēda, data est sine fœnore nob

Mutua

Mutua, n

Heu quen

Non lux,

Aurai, aquai

exis locis ntu

quæ, anae pte

sed ab aurai, aqu

enim prificasus

climacum scrib

non at, ut post feri

leam t. i. c. 7.

docet. constat ex

meri Heronica bo

quod ex ceteris e

jam, teste Sam

di, syllabum legit

divisi in duas syll

nam de merris Co

Ystole est, ci

corripitur.

Cum subito

Orion.

Mutua, nec certa persolvenda die.

Martialis.

Heu quem benè nunc Papyriane.

Virgilius.

Non lux, non cibus est suavis illi.

Lib. 8.

de liv.

Aurai, aquai, aulai, pictai. quibus *Virg. de. di-*
versis locis utitur, non sunt a gentivis *aurae, a-*
quae, aulae pictae: esset enim *derma E,* non *I,*
sed ab *aurai, aquai, aulai, pictai* dissyllabis: sic
enim *priscas* interrogandi dand. q. *prime de-*
clinationis scribebant per *ai,* more *Græcorum,*
non *ae,* ut post scripserunt *posteri.* Lege *Quinti-*
lianum l. 1. c. 7. *Carmen Horatii,* ut *Prisc. lib. 1.*
locet, constat ex *dimeiro jamoico,* & *penihemi-*
meri *Heroica* hoc est, duobus dissyllab. & syllaba
quod ex ceteris ejusdem *Ode* facili intelligitur.
Jam, teste *Sauro,* apud *Plautum* in *Pseudulo*
dissyllabum legitur: *Lunc jam. Jam,* inquit,
vivit in duas syllabas *meiri* causa. Lege *Rusi-*
um de meiri *Comiciis.*

Systole.

Systole est, cum Syllaba natura longa
corripitur.

Virgil.

Cum subito assurgens stuctu nimbosus *Ancid. 1.*
Orion.

N

Idem

Idem.

Aeneid. 6 Illæ autem paribus, quas fulgere cernis in armis.

Idem.

Aeneid. 8 --- totumq; instructo Marte videres
Fervere Leucaten, aurôq; effulgere fluctus.

Silius.

Lib. 8. Terruerunt pavidos accensa Ceraunia
nautas.

Aut positione longa, sed altera consonante extrita, ut Obicis pro obijcis, abici pro abjici.

Lucanus.

Lib. 8. Cur obicis Magno tumultum, manesq; vagantes.

Ovidius.

De Pont. 2. Turpe putas abici, quod sim miserandus amicis.

Orion à Græcis per ascribitur de Jon Fulgere, effulgere, aut Probus huc spectare, Fervore verò negat, quod Fervo Fervô tertia conjugationis apud veteres lectum sit. ovsi den corrumpere significat, unde Systole.

Ectasis sive diastole.

Ectasis est, cum aut Syllaba naturæ brevis, simpliciter produciatur:

Vir

Virgilius.

Italiam fato protugus, Lavinique venit Æneid. 1.
littora.

Statius.

— seu castra subire

Apparet: aut cœlum crebris arictibus urbis
Inclinare latus. Theb. 2.

Aut cū eadem consonans gemi-
natur, ut Relligio, relliquæ, repperit,
retrahit, reppulit:

Virgilius.

Relligione patrum multos servata per Æneid. 2.
annos

Idem.

Troas relliquias Danaūm, atque immitis Æneid. 1.
Achille.

Idem.

Vir bonus & sapiens: qualem vix repperit Epist. 2.
ullum.

Horatius.

Rettulit acceptos, regale numisma, Epist. 2.
Philippos.

Lucanius.

Reppulit à Libycis immensum Syrtibus Lib. 1.
æquer.

Aut I, & V, vocales, in Consonantes
mutantur,

N 2

Vir.

Æneid. 11.

Virgilius.

cujus apertum

Adversus longa transverberat abiete pectus.

Idem.

Æneid. 12.

Mœnia, quisque imos pulsebant ariete
muros.*Idem.*

Æneid. 9.

Abietibus juvenes patrijs, & montibus æ-
quos.*Idem.*

Æneid. 2.

Hærent parietibus scalæ, pontesque sub
ipsum.*Silius.*

Lib. 4.

Arietat in primas, obicitque immania
membra,In his & similibus locis I, vocalis fit
consonans: itaque Abiete, Ariete, da-
ctyli sunt.*Idem.*

Georg. 1.

Tenuia nec lanæ per cælum vellera ferri.

Idem.

Æneid. 5.

Genua labant, vastos quatit æger anhel-
tus artus.In his V, vocalis, in consonantem
migrat: quare Tenuia, dactylus est, i-
tidem Genua Ia. Hæc est Probi senten-
tia: sunt qui existiment esse proceleus-

mari-

maticum.

cales mater-

eodem liere-

in vocales ve-

disyllabum

quæ per dicitur

duntur.

Extremus pr-

unde extremus pr-

duco, divido, h-

cum quinque ba-

regione locum h-

ma. Versus

duros obice posito

credimus: an-

Lageras appella-

syllabas breves pr-

bes. Gellius tan-

Obiectibus gemino-

Obiecto, a quo fa-

gam esse. Probi-

dia Positionis agit-

si post vocalem su-

locel V, & corrept-

tem. ut

Parietibus te-

am prima par-

maticum. Neque mirari debes, si vo-
cales mutantur in consonantes, cum
eadem litteræ consonantes, interdum
in vocales vertantur, ut Dissoluo, qua-
drissyllabum, pro dissoluo, & cætera
quæ per diæresim in duas syllabas divi-
duntur.

EXTENSIO producere, extendere significat,
unde EXTENSIO productio extensio διαστέλλω di-
duco, divido, laxo, unde διαστέλλω. Arietibus,
cum quinque habeat breves, non poterat in quinta
regione locum habere, nisi producta antepenulti-
mæ. Versus ille Virgilij, Arietati in portas, &
duros obice postes: huc etiam spectat, si Macrobio
credimus: ait enim lib. 5. c. 14. λαγῶνος
Lageros appellari versus, qui in medio habent
syllabas breves pro longis, ut — & duros obice po-
stes. Gellius tamen lib. 4 cap. 17. docet, Obices
Obycibus geminoy, esse scribendum: ut verbum
Obycio, a quo facta sunt: primam positione lon-
gam esse. Probus Inst. Art. ubi de decem mo-
dis Positionis agit, decimus modus, inquit, est,
si post vocalem subiecta sit consonanti vocalis vel
L, vel V, & correptam vocalem habeat consequen-
tem, ut

Parietibus textum cæcis: In hoc versu quoni-
am prima pars orationis correptam habet, hoc
genere

genere, positionis primam syllabam longam efficiamus: secundam namq; syllabam, rescamus per medium, & precedentem consonantem primæ syllabæ conglutinamus: vocalem autem, ad tertiam revocamus, & loco consonantis desigimus. Hic sanè modus positionis apud Virgilium, non in superiore exemplo tantum, sed in multis versibus invenitur, ut *Arictat in portas, & Transra per & remos & pallas abiere puppes.*

Idem, Genua labant, vastos quatit ager anhelitus artus. Et

Tennis ubi argille dumofis calculus arvis.

Hec ille. Cujus verba quoniam fortasse alicui obscuriora videbuntur, planius explicemus. primo exemplo, *Abiere.* Post vocalem *A*, *I*, vocalis, subjuncta siue postposita est consonanti *B*, & habet consequentem vocalem nimirum, *E*, brevem: quoniam igitur in *abiere*, *A*, prima syllaba corrumpitur rescamus secundam syllabam nempe, *Bi*, per mediam, & precedentem consonantem, hoc est *B*, damus preme vocali *A*, ut fiat syllaba *Ab*: ipsam verò vocalem *I*, loco consonantis desigimus revocamusq; ad tertiam vocalem *E*, ut sint hoc modo distributæ syllabæ, *Ab, ie, ie*, sic *Ten, vis*, *Gen, va*, atq; cætera eodem modo. Plura hujus generis repetas apud alios poetas.

Silius lib. 1.

Genua labant, fessiq; humeri gestamina laxant.
Idem lib. 6.

Cætera

Cætera

Ducti

Macrob lib. 1.

habent breves

Acephalos, quæ

incipiunt: hujus

Georg. 4.

Parietibusq; p.

Parietibus

1.

Arictat in

dux: Paderm

bis textum c

autè qui in m

habent -- & d

pater, & mag

Diomedes l. 3

vea idem Arben

habent brevem

nia invenies.

Probo dissenn

Parietibus & j

In

Tityre p.

Aut I, vocalis

i, in syllabam co

& cætera id gen

DIMENSIONE. 159

Cetera sinuatis glomerant sub pectore gyris.

Idem lib. 7.

Ducit sinuato capivum ad litora lino.

Macrobius lib. 5. c. 14. ait, versus qui in principio habent breves pro longis appellari ἀκεφάλαις, Acephalos, quasi sine capite. nam Heroici a longis incipiunt: hujus generis sunt aliquot apud Virg. Georg. 4.

Parietibusq; premunt arctis, & quatuor addunt.

Idem Aeneid. 5.

Parietibus textum cecis iter, ancipitemq; & c.

Idem Aeneid. 12.

Arctat in portas, & duos obice postes.

ἀκεφάλαις inquit, Arctat in portas. Parietibus textum cecis iter. & similia. λαγάρτοι autē qui in medio versu breves syllabas pro longis habent -- & duos obice postes, & Consulium ipse pater, & magna incepta Latinus. Idem docet Diomedes l. 3 & Athenaeus l. 14. Addit praeterea idem Athenaeus περὶ ἀκεφάλαις Μυρῶν, qui in fine habent brevem pro longa: ubi Homeri testimonia invenies. Quia cum ita sint, Macrobius à Probo dissentit, cum primas breves esse in Arctat. Parietibus & similibus doceat.

In illo Virg. Eclog. 3.

Titire pascētes a flumine rejce capellas.

Aut I, vocalis in consonantem migrat, aut e, & i, in syllabam coalescunt, ut aureis, erei, ferrei, & cetera id genus: de quibus in Episthaphorae.

Cetera

N 4

Quid

Quid si illud ejusdem Georg. 1. *Fluviorum rex*
Et hanc canit, huc per omnes, huc etiam spe-
dit? ut fluvius spondens, i, vocali, in conso-
nantem versu.

SS SS SS SS SS (?) SS SS SS SS SS SS

DE CÆSVRA.

SI Pedes, maximè versus Heroici, &
 singulis verbis consent, ineptum &
 insultum fit carmen, ut:

Aurea scribis carmina Iuli maximè va-
 tum.

Contrà si verba concidantur, ita ut
 mutuo amplexu pedes alij ex alijs pen-
 deant, pulcherrimus efficitur versus.

Virgilius.

Æneid. 1. Semper honos, noménque tuum, laudés-
 que manebunt.

Idem.

Ibidem. Non ignara mali miseris succurrere disco.

Idem.

Ibi idem. Iustitiâq; dedit gentes frangere superbas.

Idem.

Æneid. 6. Aëre ciente viros, Martemque accendere
 cantu.

Syllaba

Syllaba qua
 post quemvis p
 gò cæsurâ dicim
 ur ejus benefic
 catur: est enim
 sione verborum
 um moramur
 aus, intervall
 ucratur.

Pectoribus in h

Emicat Eurya

Vna eadêm
 sequuntur

Grajus hom
 gus Hym

Videsur sylla

quum, secundu
 m pedem pro
 ca cæsurâ acce

API

Syllaba quæ ex dictione cæditur, ac post quemvis pedem relinquitur. vulgo cæsuræ dicitur: cuius tanta est vis, ut ejus beneficio brevis syllaba produatur: est enim quoddam in ipsa divisione verborum latens tempus, nam um moramur, atque ad alias transimus, intervallum unum spatiumque cratur.

Virgilius.

Pectoribus in hians spirantia consulit exta *Æneid. 4.*

Idem.

Emicat Euryalus, & munere victor amici. *Æneid. 5.*

Idem.

Vna eadēque via sanguis, animusque *Æneid. 10.*
sequuntur.

Idem.

Grajus homo infectos linquens profusus Hymenæos. *Ibidem.*

Vides ut syllabæ naturæ breves, post primum, secundum, tertium, & quartum pedem producantur? id beneficii cæsuræ acceptum referunt.

APPENDIX.

Syllabæ

N 5

Ani

A Napæstici versus optimi putantur
si pedes singuli è singulis fiant verba.

Senec.

Thyest: Tertia misit buccina signum.

Idem.

Ibidem. Nondum seræ nuncius horæ.

Idem.

Ibidem. Curvo brevius limite currens.

Qui rāmen per pauci sunt, si cum
liis conferantur:

Idem.

Ibidem. Pectora longis hebetata malis
Iam sollicitas ponite curas:
Fugiat mœror, fugiatque pavor.

*Ne te illud prætercat, Anapesticum versum
nonnunquam pedem anapestum habere nullum
id quod primi tres versiculi aperte docent.*

De Penthemimeri, Hepthe- mimeri, &c.

Veteres Grammatici versum Heroicum
cum in quatuor partes secant, quatuor
sectiones sive cæsuras, appellant Penthemimerim,
Trochaicam, Hepthemimerim, Bucolicam sive Tetrasticham.

Penthemimerim
ria, continet ex
quæ dictionem

Verbelli

Panditur

Turnus ut

Trochaica

as syllabas, lo

rochæum, qui

Non omni

Infandum

Excitens cer

Hepthemimerim

ria, continet

a dictionem

Talibus illi

Multa super

Terram inter

DE CASURA. 103

Penthemimeris, latine semiquina-
ria, constat ex duobus pedibus & syllaba
uæ dictionem claudat, ut

Virgilius.

Ut belli signum.

Æneid. 8.

Idem.

Panditur interea.

Æneid. 10.

Idem.

Turnus ut infractos

Æneid. 12.

Trochaica post duos pedes habet
as syllabas, longam & brevem, sive
trochæum, qui dictionem terminet, ut

Virgilius.

Non omnes arbuita

Eclog. 4.

Idem.

Infandum Regina

Æneid. 2.

Idem.

Excuteis cervice.

Æneid. 12.

Hepthemimeris, latine semisepre-
ria, continet tres pedes, & syllabam,
& dictionem finiat :

Virgilius.

Talibus Ilioneus: cuncti

Æneid. 1.

Idem.

Multa super Priamo rogicans

Ibidem.

Idem.

Terram inter fluctus aperit.

Ibidem.

Buco.

Bucolica seu Tetrapodia sit, si sem
septenariae duas breves adjunxeris, ut
Talibus Ilioneus, cuncti simul.
&c, Multa super Priamo rogans super
&c, Terram inter flu&us perit; furit.
Hac tamen potremam ajunt pro
priam esse Bucolici Carminis, qua Tho
ocritus plurimum est usus.

APPENDIX.

Versus qui Heroico nomine dig
censentur, modò cæsura una
habent, ut,

Vt belli signum Laurenti Turnus ab arc
Panditur interea domus omni poten
Olympi.

Turnus ut infractos adverso Marte La
nos.

Omnes solam semiquinariam habent

Modò duas, ut:

Non omnes arbuta juvant, humil&sq
myrica,

Infandum regina jubes renovare dolo

Excuteis cervice toros, fixumque lat
nis, &c.

Omnes Trochaica & semisepten
ria constant.

Modò tres, ut
Talibus Ili
mebant
Multa super
ctore m
Terram inter
arenis.
Omnes &
eptenariam, &

Cæsura, nisi
Maba quæ post ped
mul cum illi a
ant. Itaq, Pen
m, quæ post du
de, simul cum h
o g. cap. 4. apert
obus pedibus &
ant. Et Gram
quem constare P
de & pariam inte
recentioribus Te
dem unum & h
em eveniunt
pedibus & h
ijus homo infest
reteribus nulla d
mento. Quod

Modò tres, ut

Talibus Ilioneus: cuncti simul ore fre-
mebant.

Multa super Priamo rogicans, super He-
ctore multa.

Terram inter fluctus aperit: furit æstus
arenis.

Omnes & semiquinariam, & semi-
ptenariam, & bucolicam habent.

*Cæsuræ, nisi more veterum loquamur, non est
syllaba quæ post pedes superest sed pars carminis,
aut cum syllaba, aut syllabis, quæ dictionem fi-
unt. Itaq; Penthemimeris non significat sylla-
bam, quæ post duos pedes relinquitur, sed duos
pedes simul cum syllaba: quod Quintilianus li-
b. 9. cap. 4. apertissimè docet. Et quod, inquit,
tribus pedibus & parte, πένθημιμερης à Græcis
dicitur. Et Grammatici, cum dicuntur versum
quem constare Penthemimeri Heroicæ, duos
pedes & partem intelligunt. Additur à nonnul-
tis recentioribus τριμήμις Triemimeris, quæ
idem unum & syllabam habet, ut Multa super.
Enneemimeris, quæ quatuor
pedibus & syllabâ constat. Virg. Eneid. 10.
Sed
veteribus nulla de his, nisi me fallit memoria,
mentio. Quod ad vocabulorum rationem at-
tinet,*

tinet, πενθέμιμερ'is Penthemimeris à πέντε
 quinque & ἡμιον, quod in compositione qui-
 citur, hoc est, semis, & μερ'is quod partem
 significat, sic enim video plerosq; ultimam scribo-
 tes: sunt qui malit' per ἡ Semiquinaria vocat'
 inquit Diomedes libro 3. quia pedes divia-
 haret enim duos pedes & semipedem, qui su-
 dimidium quinque, ἐπιδήμιμερ'is Hephthem-
 meris ab ἑπτά, hoc est septem, & ceteris par-
 tibus dicitur semiseptenaria, dividit enim septem
 Sunt qui hos numeros malint ad Arfen & Thepsin. Leges autem
 hoc est, sublationem & positionem pedum referre Virginius vel-
 re. Unusquisq; enim pes sublationem & positio-
 nem habet. Nam ut animantes ingredientibus
 vicissim pedes & attollunt & deponunt, ita
 tiendis versibus altera pars pedis attollitur, al-
 deprimatur: quæ attollitur græcè ἀγός le-
 nè sublatio: quæ deponitur θέσις hoc est, pos-
 vocatur. Cum igitur pes in duo dividitur,
 sin nimirum & Thesis: duo pedes & semip-
 quinque partes sive semipedes efficiunt. Qu-
 ia cæsura tripartita Triapodia à Diome-
 eodem libro appellatur, quod quatuor pedes
 tineat. Εξοδική Bucolicæ seu Bucolica, q-
 Theocritus, inquit idem, autor carmenis Bucol-
 hac plurimum effusus credatur. Utiur quidam The-
 dem Theocritum ea frequenter, ut ejus sermo loco est in-
 do trochaicus parten-
 imptum afferri T

docent: legimen-
 e ntar: repetunt
 Priscianus lib. 1.
 a suis admittit. C
 Trochaica, Semiqui-
 naria enim Bucoli-
 pes, & quarta T
 per singulos ped-
 plurimum leniores
 vel unam, vel
 nam tres misson
 Leges: ac
 Virginius vel-
 aut semel anier
 in Eneide.
 am cælum te
 veni. Deerradu
 mi. Jamq; faces
 misit. Sic cuncti
 postquam
 in fecerunt longo
 hanc oblectu later
 ec omnia in
 dunt quidam T
 do trochaicus parten-
 imptum afferri T

ocens: sæpè tamen dactylus ex integra dictione
 constat: reperitur eodem loco spondeus sed rarius:
 Crisostomus lib. 1. exercitationum, tres tantum
 casuras admittit, Commata, inquit sunt tria,
 trochaica, Semiquinaria, & Semileptenaria:
 prima enim Bucolica, magis passio est, sicut se-
 ptes, & quarta Trochaica, & qua inveniuntur
 per singulos pedes. Casura verò, cursum &
 yrbum lentorem solent perspicere, & necesse
 est vel unam, vel duas casuras in versu inveni-
 nam tres missimè possunt inveniri in eodem
 versu. Leges vacat cetera. Sed utcumq; sit,
 nam quædam referre Virgilius vehementer hac casura delecta-
 tur, nempe & per se, nulla enim ferè est pagina, in qua non repe-
 ritur semel, interdum ter, & quater, quinquies,
 in Æneide.

in cælum terramq; meo sine numi-
 ventis. Detrudunt nares scopulo: levat ipse tri-
 niti. Jamq; faces & saxa volant, furor arma
 ministrat. Sic cunctus pelagi cecidit fragor, equo-
 postquam

in secessu longo locus: insula portum
 cœci objectu laterum quibus omnis ab alto.

ec omnia in pagina una Æneidos:
 dunt quidam Trochaicum quartam, cum
 terro loco est trocheus partiam, cum quarto
 trocheus partem, onutionis terminans, cujus
 aptum affert Terentianus:

Quæ pax longa remiserat arma, novare parabant quæ cum rarissimè reperitur, a multis negligitur. Nonnulli eodem loco spondeum collocant, qui orationis partem terminet, ut

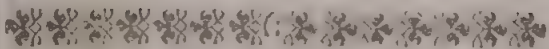
Albanique patres, atque aliæ mœnia Romæ
Hæc non raro utitur Virgilius libro 8.

Ille belli signum Laurenti Turnus ab arce
Exiit, & rauco strepuerunt cornua cantus.
Diomedes, cui quatuor cæsuræ, quas amplexi
mus. placent, meminit etiam harum, ubi de
colica egit. Sunt, inquit, qui quartum trochæum
in hac casura collocant, ut est,

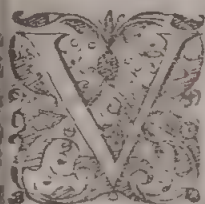
Quæ pax longa remiserat arma novare parabant
Alij verò spondeum, ut est,

Inde toto pater Aeneas sic orsus ab alto
Sed hæc hæc hæc.

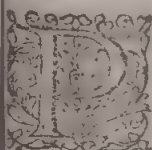

DE VERBIS

Poëticis.

Verborum licentia libe-
 riores multò sunt Poetæ
 quàm Oratores, quibus
 affidè, accuratèque le-
 gendis, non solum ver-
 ba, sed etiam cætera or-
 namenta ijs, qui Poëtica studio tenen-
 tur, diligentissimè sunt observanda.

DE PATRONYMI-
CIS NOMINIBUS.

Propria poëtarum sunt, quæ
 à Grammaticis Patronymi-
 ca vocantur, quod à patrum
 majorum, aut filiarum, nepotum, aut
 septem, aut ex posteris aliquem signi-
 cent. Hæc ferè à Græcis nominibus
 fiunt.

D

O

fiunt.

sunt, atque vel in Des, vel As, vell's, vel
Ne exeunt, quorum prima masculina
sunt, & primæ declinationis, ut Pelides,
Achilles, Pelei filius.

Ovidius.

In Epist. Pelides utinam vitasset Apollinis arcus.
Æacides, Achilles, Æacis nepos.

Virgil.

Æneid. 1. Savus ubi Æacida telo jacet Hector, ubi
ingens Sarpedon.
Æacides, Pyrrhus pronepos Æaci.

Idem.

Æneid. 1. Conjugio Æacida Pyrrhi, sceptrisque
pontem.
Æacides, Pyrrhus Epirotarum rex, ab
Æaco originem trahens.

Idem.

Æneid. 6. Eruct illa Argos Agamemnoniâsq;
Mycenas.
Ipsumque Æacidem genus armi potentis
Achille.

Cætera cœminia sunt, & declina-
tionis tertiæ, exceptis ultimis, quæ se-
cundæ sunt Græcorum, ut Thestias, Al-
thea Thestij filia.

Ovidius.

Thestias

DE

Thestias
rat.

Thaëmantia

Ad quem
cuta est

Æolis, Alcyon

Æolis in
rum.

Atlantus Atl
filia.

Dardanus
autot.

Electra,
cretus.

Nerine Ne

Nerine G

A

Patronym
avis, proa
alijque majo
nama matru

DE PATRONYMICIS. 211

Thestias, haud aliter dubijs affectibus er- Meta. 8.
rat.

Thaſumantias, Iris Thaſumantis filia.

Virgilius.

Ad quem ſic roſeo Thaſumantias ore lo- Aeneid. 9.
cuta eſt.

Æolis, Alcyone Æoli filia.

Ovidius.

Æolis interea tantorum ignara malo. Meta. 11.
rum.

Atlantus Atlantidis, Electra Atlantis
filia.

Virgilius.

Dardanus Iliacæ primus pater urbis & Aenei. 12.
autor.

Electra, ut Graij perhibent, Atlantide
creta.

Nerine Nerines, Galatea filia Nerei.

Idem.

Nerine Galatea, &c.

Eclog. 7.

APPENDIX I.

PATRONYMICA non ſolùm à patribus,
avis, proavis, abavis, atavis, tritavis,
aliſque majoribus deducuntur, ſed e-
tiam à matribus, ut Iliades, Romulus

ab Iliā: Philyrides, Chiron Centaurus
à Phryia: Latrôis, idis velidos, Diana
à Λητώ, hoc est Latona.

Ovidius.

Meta. 14. Invadunt, porrâsque petunt quas objice fin-
mo Clauserat Iliades.

Idem.

Meta. 7. Philyrides puerum cithara perfecit A-
chillem.

Idem.

Præteritas cessasse tenunt Latoidos aras.

Item à fratribus, ut Phoronis, Iq-
seu Iliis Phronoci soror; Phaëtonias, so-
ror Phaëtonis.

Idem.

Meta. 1. Nec superum restor mala tanta Phor-
nidos ultra Ferre potest.

Virgilius.

Eclog. 6. Tum Phaëtonnadas musco circumd-
amara Corticis.

A Regibus præterea & condico-
bus ut Romulida: Romani à Romulo
Dardanida: Trojani à Dardano, A-
neada: ab Æneæ: Cecropoda: Atheni-
enses, a Cecrope: idem Thesida:
Thesæo.

Persius.

...inter pop-
Romulida: latu-

Dardani le
Dæm

Æneadâsq; n

Phocusin int
recessus.

Premiaq; ing
cum

A

MVltâ re
ribus, for

sunt, quæ t

micam haben

sunt, aut pr

Nominibus p

italis, Auton

thonis, Thes

Troas, Erym

tonis, Pegasi

...celerique

---inter pocula quarunt.

Romulidæ saturi, quid lila poemata narrent. Satyr. 1.

Virgilius.

Dardanidæ magni, genus alto à sanguine Ænci. 5.

Divum.

Idem.

Æneadæsq; meo nomen de nomine fingo. Æncid. 3.

Ovidius.

Phocus in interitus Iphitium, pulchròsq; Georg. 2.

recessus. Cæcropidas duxit.

Virgilius.

Præmiâq; ingentes pagos & compita cir-
cum Thesidæ posuere.

APPENDIX II.

Multa à regionibus, urbibus, mon-
tibus, fontibus, fluviiis, aliisq; rebus
sunt, quæ formam quidem patrony-
micam habent, re autem vera gentilia
sunt, aut pro possessivis, adjectivisq;
Nominibus ponantur ut Asiæ, Libyæ,
italis, Ausonius, Sarmatis Colchis, Si-
thonis, Thessalis, Sicelis, Sidonis, Iliæ,
Troæ, Erymanthis, Manalis, Pieris, Tri-
tonis, Pegasis, Phasis, Phœbas.

Ovidius.

---celerique carina,

O 3

Æge. Meta. 9.

114 DE PATRONYMICIS

A Egeas metiris aquas, & in Afide terræ
Mœnia constituis.

Silius.

Lib. 7. Ad quem Cymodoce Nympharum maxi-
ma natu Italidum.

Virgilius.

Æneid. 5. occurrit Acelles.
Horridus in jaculis, & pelle Libystidis ursæ.

Ovidius.

Fast. 2. Nomen Arioninum, Siculas impleverat
urbes.

Captaque erat lyricis Ansonis ora sonis.

Idem.

Trist. 1. Sarinaus est tellus, quam mea vela petunt.

Idem.

In epist. Nec vehit Actæas Sithonis unda rates.

Virgilius.

Æneid. 1. Interea ad templum non aquæ Palladis i-
bant Crinibus Iliades passis.

Ovidius.

Metr. 13. Troades exclamant, obmutuit ille dolore.

Idem.

Tristib. 3. Cùmque truci Borea Manalis ursa videri

Idem.

In Epist. Pegasis Oenone Phrygijs celeberrima
sylvis.

Idem.

Fast. 2. Vectam franatis per inane draconibus
Ageus.

Credul

DE

Credulus

Limine terræ
cas.

Patronymi

Nomina
labam, u

As, termina
antes, ut A
tias, Phere

Cùmque P

A, Finita,
in, ut P

As, termina
sumunt, t
Philippus A

Aurur A

DE PATRONYMICIS. 215

Credulus immerita Phasida fovitope.

Lucanus.

Limine terrifico metuens consistere Phæ- Lib. 5.
bas.

*Patronymica masculina. quo pacto
formantur.*

Præceptum I.

Nomina A, finita assumunt Des syl-
labam, ut Iliæ, Iliades.

As, terminata assumunt De, syllabam
antes, ut A Eneas, A Encades, Phere-
tias, Pheretiades.

Ovidius.

Cúmque Pheretiade & Hyantzio Iolao. Met. 8.

EXCEPTIO.

A finita, aliquando ipsam A, mutant
in, ut Philyæ, Philyrides.

As, terminata, interdum I, ante A, as-
sumunt, ut Amyntas Amyntiades,
Philippus Amyntæ filius.

Ovidius.

Auror Amyntaden &c.

In Ibin.

AENEDES, Iulus AENEZ filius, fit à
Græco *αινεος* iublato A, AENEDES,
AENEDES.

Virgilius.

Aeneid. 5.

Atq; his ardente in dictis affatur Iulum.
Sitiatis AENEIDE telis impunè Num-
num Oppetisse tuit.

Præceptum II.

ES, finita, mutant Es, in ADES, ut Hip-
potes, Hippotades, A Eolus Hippo-
tes filius.

Ovidius.

Met. 4.

Clauferat Hippotades æterno carcere
ventos.

EXCEPTIO.

Hæc sepe I, ante A, admittunt, ut
Aenantes, Anchisades, Laertes, La-
ertes.

Virgilius.

Aeneid. 8.

AENEAS Anchisades, & fidus Achates.

Ovidius.

Met. 13.

Saxa moves genuu, Laertiadaque præ-
catis.

Præ-

De P

Præ

Nomina sec
nita, in

Syllabam per u

A Eaci, A Eaci

olides, Tantal

Tantalo.

Misenum AE

alter.

Priamidemq;

de captu

Tantalides cu

EX

Nonnulla p

gam, ut Be

hiarides.

si forte duas

Bol. da nom

Quique Ly

nam.

Præceptum III.

Nomina secundæ declinationis Vs,
finita, in Genitivo assument Des
yllabam penultima brevi, ut A Eacus
A Eaci, A Eacides: sic Priamides, A E-
olides, Tantalides, à Priamo, A Eolo,
Tantalo.

Virgilius.

Misenum AEoliden quo non præstantior *Aeneid 8.*
alter. *Ovidius.*

Priamidemq; Helenum rapta cum Palla. *Met. 13.*
de captum.

Idem.

Tantalides tu sis, tu, Tereique puer.

In Ibin.

EXCEPTIO I.

Nonnulla penultimam habent longam, ut Belides, Lycurgides, Am-
marades.

Virgilius.

si forte duas per venit ad aures
Belida nomen Palamedes ---

Aeneid 12

Ovidius.

Quique Lycurgiden laceravit ab arbore *In Ibin.*
datum.

95

Idem

Idem.

Fast. 2.

Amphiaraiides Naupacteo Acheloo
Solve nefas dicit, solvit & ille nefas.

EXCEPTIO. II.

QUæ à nominibus secundæ declina-
tionis sunt, interdum eriam ante
Des syllabam, A, litteram recipiunt
maximèque in Ius exeunt, ut Battus
Battiades: Agopus Agopiades: Meno-
tus Menœtiades, Thestius Thestiade
Nauplius Naupliades: hæc in Ius, po-
sterius I, genitivi mutant in A, Thesti-
Thestiades.

Ovidius.

In Ibin.

Nunc quo Battiaides inimicum, devove-
Ibin.

Hoc ego devoveo tēq; tuosque modo.

Ibidem.

Meta. 7.

Huic Agopiades petis irrita, dixit, & urbem.

Idem.

In Epist.

.. Sive Menœtiadem falsis cecidisse sub
armis.

Idem.

Meta 8.

.. ne titulos intercipe fœmina nostros
Thestiade clament.

Idem.

De P

Sed neque Naupacteo
tantum.

Iapetionides

longius à nora

Hic hominum
præstans.

Iapetionides &

Præc

Genitivus n

mit Des f

a: E, enim &

el ei diphtho

more Græc

ur: ut Arreus

ades: sic Pe

es, Thestides

lla.

Convocat At

tes

Te precor Al

Pyrrhus Achy

S. patris.

Sed neque Naupliades facinus defendere *Met.* 13.
rantom.

Iapetionides ab Iapeto pro Iapetides
longius à norma recessit,

Ovidius.

Hic hominum cunctis ingenti corpore *Met.* 4.
præstans.

Iapetionides Atlas fuit.

Præceptum IIII.

GENITIVUS nominum in EVS, affi-
mit Des syllabam penultima lon-
ga: E, enim & I, vocales, in I longum,
vel ei diphthongum contrahuntur, vel
motu Græcorum, ut à multis scribi-
tur: ut Arreus, Atrei, Atrides, seu A-
trides: sic Pelides, Alcides, Achilla-
es, Theſides, Tydides, & sexcenta
alia.

Ovidius.

Convocat Atrides socios terrore paven- *Met.* 13.
tes *Virg.*

Te precor Alcide cæptis ingentibus adſis. *Ænei.* 10.

Ovidius.

Pyrrhus Achyllædes animosus imagine *In Epik.*
patris. *AP.*

APPENDIX.

Hæc rarius A, ante Des syllabam
habent.

Æncid. 2.

Virgilius.

Panthus Otriades arcis, Phœbique
cerdos.

Præceptum V.

SI nomina sint tertiæ Declinationis
patronymica fiunt à dativo: add
Des syllaba, ut Agenor, Agenoris
genori, Agenorides, Cadmus filius
genoris: Thestorides, Calchas fili
Thestoris: Actorides, Patroclus
pos Actoris: AEsontides, Iason fili
AEsonis.

Ovidius.

Met. 9.

Donec Agenorides conjectum in gutture
ferrum.

Idem.

Met. 12.

--- at veri providus augur
Thestorides vincemus ait.

Idem.

Met. 13.

Reppulit Actorides sub imagine tutus
chillis.

Tro

DE P

Troas ab ar

P

Abrolat AEion

cervat.

EX

NOMINA, A

vus exit in

Desyllabam,

Abanti, Abel

Paaniades,

nades, & alia

Vistat Aba

minos.

Venit Atla

Eodem fe

à nominibus

Telamontis.

Amphitryon

A Scip

des, sed Scip

naicitur.

Nec Tela

quid

Troas ab arsuris cum defensore carinis.

Valerius Flac:

Advolat Aëlionides, mortemque cadentis a- Lib. 6.
cervat.

EXCEPTIO.

Nomina, As, finita, quorum geniti-
vus exit in Antis, A litteram, ante
Desyllabam, petunt, ut Abis, Abantis,
Abanti, Abantiades: sic Atlantiades,
Pæantiades, Athamantiades, Dryan-
tiades, & alia id genus.

Ovidius.

Victor Abantiades patrios cum conjunge Met. 5.
muros. Intrat.

Idem.

Venit Atlantiades positus caducifer alis. Met. 8.

Eodem scilicet modo formantur, quæ
nominibus in On fiunt: Telamon,
Telamontis, Telamoni, Telamontides;
Amphirryontides, Laomedontides.

A Scipione tamen non Sciponia-
les, sed Scipiades, imminuto verbo
nascentur.

Ovidius.

Nec Telamontides etiam nunc hiscere Met. 8.
quidquam Audet. Virg.

Virgilius.

Æneid. 8. Interea cum jam stabulis saturata movere
Amphitryoniades armenta.

Idem.

Ibiden. Laometontiaden Priamum Salamina p-
tentem.

Idem.

Georg. 2. -- hæc Decios, Marios, magnosq; Cami-
los.

Scipiadas duos bello, & te maxime Ca-
sar.

Silius.

Lib. 7. Heu ubi nunc Gracchi? aut ubi sunt nun-
fulmina gentis Scipiadae?

*Patronymica foemina unde
formantur.*

Præceptum 1.

PATRONYMICA foemina quæ in *As* &
sexuat, fiunt à masculinis, De
syllaba sublata, ut Thestiades, Thesti-
as, Thestiadis: Ætiades, Ætias; Thau-
mantides, Thaumantias: Phaëton-
ades, Phaëtonias: Eolides, Æolis, Æ-
olidis: Tantalides, Tantalus: Oebali-
des, Oebalis: Latoïdes, Latois: Dar-
danides

danides, Dard-
ce, ropis, Belid-
salis, quæ pass-

-- rapido fal-
Impont pur-

Talibus Æ-
mover-

An ego Ta-

Affidue rep-
undas,

A F

Vadam tu-
ut Ætias,
tantis.

nec me Æ-

ingens Æ-

Ante tibi Eo-

Vixque And-
rerum,

anides, Dardanidis idis: Cecropides,
Cecropis, Belides, Belis, idis. Multa p. etc
ea sūt, quæ passi in apud poetas leguntur

Ovidius.

-- rapido fallax & Erias igni
Imponit purum laticem.

Meta, 7.

Idem.

Talibus Æolidis dictis, lacrymisque
moveretur.

Meta. 11.

Idem.

Aut ego Tantalide Tantalus uxor ero.

In Epist.

Idem.

Affiduè repetunt, quas perdunt Belides
undas.

Meta. 4.

APPENDIX I

Quædam tum in *As*, tum in *Is* exeunt
ut *Ætuas*, & *Æctis*: *Atlantias*, &
Atlantis.

Valerius Flac.

-- nec me *Æctis* quin audiat opto.

Lib. 7.

Idem.

-- ingens *Æctida* perculit horror.

Lib. 6.

Virgilius.

Ante tibi *Eos* *Atlantides* abscondantur.

Georg. 1.

Silius.

Vixque *Atlantiadum* rubefecerat ora so-
rorum.

Lib. 16.

AP-

APPENDIX II.

FOEmiaina quæ à masculinis fin
 Penultima longa, in Eis, desinit
 soluta Diphthongo, atque E, brevis
 longum verſo, ut *Ænades*, *Æneï*,
neidos; *Achillades*, *Achilleis*, *Achil*
idos; *Theſades*, *Thekî*, *Theſcids*

Ovidius.

Tristib. 2. Et tamen ille tua felix *Æneidos* autor.

Silius.

Theb. 12. Vive precor, nectū divinam *Æne*
 tenta.

Juvenal.

Saryr. 1.

Semper, ego auditor tantū? nunqu
 ne rep. quam,

Vexatus tones rauci *Theſcide* *Codr*

EXCEPTIO.

NON Nunquam penultima ma
 brevis.

Ovidius.

De Pon.

12. 4.

Res quoque tanta sunt quantæ subſi
 ſtuntino

Æneidos vati grande fuiſſet opus.

Præceptum II.

Ne, ſiotta
 ny raba, pe
 nus, Neptuon
 Nemo, à gen
 El, mutatis in l
 genium, hant
 in One. penul
 tæ genium deri

Tene The
 nine

A

A Malie bri
 virile, de
 Vertis in hun
 Meduſæ
 Acrifioniade
 &c.

Oratores raro
 ſſi. 1. Regalis
 pre ſententia.
 unde Poëta Pha
 Phæbados fati
 Pelides etiam E

NE, fiouta à genitivo fiunt, addita Ne,
syllaba, penultima longa, ut Neptu-
nus, Neptuni, Neptunine: sic Adraftine,
Nerine, à genitivis Adrafti, Nerci E, &
I, mutatis in I, longum, Quod si primi-
genium I, ante Os habeat, mutabitur Os,
in One. penultima producta, ut Acrifios
ἀκρίσιον Acrifione, Danaë Acrifij filia,
Catul.

Téne Thetis genuit pulcherrima Neptu- Argon:
nine?

APPENDIX.

A Muliebri Acrifione, finxit Ovidius
virile, Acrifioniades.

Vertis in hunc harpen madefactam cæde Meta. 5.
Medusæ

Acrifioniades, adigitque in pectus, ac ille
&c.

Oratores raro patronymicis utuntur. Cicer
ff. 1. Regalis sanè & digna Æacidarū ge-
ere sententia. Phasis Colchorum fluvius est,
nde Poëta Phasida Medeam vocant. Phæbas
hæbados fatidica, fatiloqua Phæbi sacerdos.
elides etiam Pelianes interjecta vocali, A, à
P
Gracis

Græcis dicitur $\omega\eta\lambda\epsilon\acute{\alpha}\delta\eta\varsigma$ unde Pelias Patronymicum faminium $\omega\eta\lambda\epsilon\acute{\alpha}\delta\eta\varsigma$, ex diphtongo rejecto Ovid. in Epist. Transeat Hectorum Pelias hasta latus, ubi patronymicum pro possessivo positum est, Pelias hasta, hoc est, Achilles. Paanriaden invenies apud Ovid. Meta 13. Athemantiaden & Dryanriaden apud eundem in Ibis. Latonis Diana à Latoides, sit, Latoides verò $\lambda\alpha\tau\omega$ hoc est Latona, $\mu\eta\varsigma$ $\lambda\alpha\tau\omega$, Os, versa $\lambda\alpha\tau\omega$ idem more Græcorum $\lambda\alpha\tau\omega\acute{\iota}\delta\eta\varsigma$, vel more Latinorum à dativo $\lambda\alpha\tau\omega\acute{\iota}$ adjecta $\delta\eta\varsigma$ syllaba. Patronymica Ne, syllaba finita, quæ ait Priscianus lib. 2 propria esse Jonum rari sunt. Adrastine, & Acrisisonen, nondum apud Latinos poëtas quæ meminerim legi.

De Metaplasmo.

PROPRIUM itidem Poëtarum est verbis quibus Oratores utuntur, liquid interdum addere, vel detrahere: nonnunquam litteras alias aliis permutare: aliquando è proprio loco alienum transferre: quod quidem cum in soluta oratione vitium sit, Barbarissimus nominatur, in carmine

De
men non B
mis apocri
tis, quia plen
vire. Metapl
verus verboru
metri, vel o
Poëtis in nov
sermonis mu
P
LITTER
L
tionis a
ur Gnatus, p
kulissem.

Ex pacto
meu

Nampol
culi

E

Penthes
littera au
Reliquiasp

na

men non Barbarismus, sed Metaplas-
mus appellatur; datur enim venia poë-
tis, quia plerunq; cognuntur metro ter-
vise. Metaplasmus verò dicitur quod
verus verborum forma, vel necessitate
metri, vel ornandi poëmatiscausa, à
Poëtis in novam figuram, faciémque
sermonis mutetur.

Prothesis *πρόθεσις*.

LITTERA, vel syllaba principio di-
ctionis addita, vocatur Prothesis,
ut Gnatus, pronatus: Tetulissēm, pro-
tulissēm.

Terentius.

Ec pacto & gnati vitam, & consilium. Andr.
meum. Cognosces.

Idem.

Nam pol, si id iussēm, nunquam huc te. Ibidem.
tulissēm pedem.

Epenthesis *ἐπιθέσις*

EPenthesis est, cū medio dictionis
littera aut syllaba interijcitur, ut
Reliquias pro reliquias: Mayors pro
maiores.

Mars; navita pro nauta.

Virgilius.

Æneid. 1. Troas reliquias Danaum atque immitte
Achilla.

Idem.

Æneid. 8. Fecerat & viridi totam Mavortis in antro
Procubuisse lupam.

Ovidius.

Fast. 2. Quid tibi cum gaudio? dubiam regem
vita puppim.

Paragoge *παρὰ γωγὴ* seu Propara-
leptis *προπαρὰ ληψις*.

Paragoge, seu Proparaleptis dicitur,
cū extremæ syllabæ aliquid adjun-
gitur, ut Deludier, pro deludi; Admit-
tier pro admitti.

Tercius.

Andr. Vbi facilius passus sum, quàm in hac
me deludier.

Virgilius.

--tum Nisus & unâ

Æneid. 9. Euryalus confectum alacres admittier orant.

Aphæresis ἀφαίρεσις.

Littera vel syllaba principio dictio-

De
ni subrada,
Ruopro ere

-- dicitur
Arboribus, itaq

Sy

Synepe li-
dio didion
clo. pro gbe
riculis; vixet
extinxissem.

Cūmq; g
und.

-- hic m
Deseris;
peri

Vixet, cu
diss

-- gna
Cum gen
deo

nie subtracta, *Aphæresis* appellatur, ut
 Ruo pro eruo: Temno pro contemno.

Virgilius.

--- dabit ille ruinas
 Arboribus, stragémq; fatis, ruet omnia latè. *Æneid. 12*

Syncope *συνκοπή.*

Syncope litteram, vel syllabam è me-
 dio dictionis subtrahit, ut Guberna-
 clo, pro gubernaculo: periclis, pro pe-
 riculis: vixer, pro vixisset: extinxem, pro
 extinxissem.

Virgilius.

Cùmq; gubernaculo liquidas projecit in *Æneid. 5.*
 undas *Præcipitem.*

Idem.

--- hic me pater optime fessum *Æneid. 3.*
 Deferis: heu tantis nequicquam creptis
 periclis.

Idem.

Vixer, cui vitam Deus, aut sua dextra de- *Æneid. 11.*
 disse.

Idem.

--- gnatumque patrémque *Æneid. 4*
 Cum genere extinxem, memet super ipsa
 dedissem.

Apocope ἀποκοπή.

A Pocope fuit dictio, ubi quid detraxit, ut Tuguri, pro tuguri; Oti pro otij.

Virgilius.

Eclog. 1.

Pauperis & tuguri congestum cespitem
culmen.

Idem.

G. org. 4.

Illo Virgilum me tempore dulcis alebat
Parthenope, studiis florentem ignobilis
otij.

Antithesis ἀντιθέσις.

A Ntithesis est litterarum commutatio, ut
Olli pro illi.

Virgilius.

Æneid. 5.

Olli caruleus suora caput astitit imber.

Metathesis μετθέσις.

Metathesis est litterarum ordo immutatus, ut Thymbrè, pro Thymber.

Virgilius.

Æneid. 10.

Nam tibi Thymbrè caput Evandrius ab-
stulit ensis.

Nisi

De

Nisi quis

Thymbrè.

vander, & E

Synalophe
Echthypis
tiam Metaph

praegimus.

S. Proba

Diomedestib.

lib. 1. cap. 8.

S. usus lectionis

vire spatium re-

maticum, & si

ut parres orat

ret, & pedum

nota in carmine

firone, desid

baras, qua

quendi comp

venitur poetar

re coguntur,

in carmine

tacta, quæ

ut dixi, vo

tatis damus

Nisi quis patet nominandi casum
Thymber. cum Thymbrus dici, ut E-
vander, & Evandrus.

APPENDIX.

Synalœphe, Episyualœphe, Diaresis,
Ecthiupsis, Systole, Diastole, sunt e-
tiam Metaplasmi species, de quibus tu-
præ egimus.

S Probus de Metaplasmo Inst. Art. agit.
Diomedes lib. 2 ejusdem meminit. Quintilianus
lib. 1. cap. 8. Cum, inquit, Grammatices amor,
& usus lectionis, non scholarum temporibus, sed
vitæ spatio terminentur: in prælegendo Gram-
maticus, & illa quidem minime præstare debet,
ut parcos orationis reddi sibi solum versu deside-
ret, & pedum proprietates: quæ adeo debent esse
notæ in carminibus, ut etiam in oratoria compo-
sitione desiderentur: deprehendantq. quæ bar-
bara, quæ impropria, quæ contra legem, lo-
quendi composita: non ut ex his utiq. impro-
bentur poëtæ: quibus, quia plerumq. metris servi-
re coguntur, adeo ignoscitur, ut vitia ip'sa, alijs
in carmine appellationibus nominentur: μέ-
ταπλασμός & οχηματισμός & schemata,
ut dixi, vocamus, & laude virtutis neces-
sarii damus) sed ut commoneat artificialium, & me-

riam agitet. Probus Propanalepsim vocat, quam
Donatus Paragogen. Diomedes ait esse, nescio
quid discriminis, ut videtur, necessarij inter u-
triusq. figuram. Probus & Diomedes carmine
Vergi ij probant litterarum ordinem immutatum:
apud quem paulo antè Thymber recto casu legi-
tur.

*Daucia, Laride, Thymberg, similima
proles.*

DE

DE PI

Accentus

pronuntiatio
vel deijcitur v
partim deijci
immerito qu
arunt.

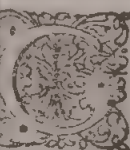
A

Res sunt
Circumfle
yllaba, gravi
ante penultim
muntur, gra
cuti nota, de
ascendit. G

DE PROSODIA.

Ræci *ποσειδίας*, Latini *Accentus*, *Tenores*, & interdū *Tonos* vocant.

Accentus rector est ac moderator pronuntiationis : eo enim attollitur, vel deijcitur vox, vel partim attollitur, partim deijcitur. Vnde ipsum non immerito quidam vocis animam appellarunt.

Accentus tres.

TRes sunt tenores, *Acutus*, *Gravis*, *Circumflexus*. *Acuto* attollitur syllaba, gravi deprimitur, ut *Pópulus*, inepenultima verò & ultima deprinuntur, gradatimq; descendunt. *Acuti* nota, è sinistra in dextram oblique ascendit. *Gravis* à summo in dextram

P s

obli-

obliquè descendit. Accentu Circumflexo partim attollitur, partim dejectur (syllaba, ut Romānus; ejus nota circumflexa), & gravi constat: sonus hodie incertus est: siquidem latine lingvæ hodie spirēs, veterisq; pronuntiationis ignorandem penitus sono tum acutas, tum fixas voces efferimus.

Acutus in penultima, vel ante penultima locum habet: Circumflexus in penultima tantum: Gravis ubi uterque abest. §.

Præceptum I.

NVLlius verbi Latini ultima syllaba antore Quintiliano, aut acuta aut circumflexa. Quare Pálam. na, álias, & cætera id genus adverbiorum prima acuta sunt pronuntianda. Ne te moveat quòd ultima à typografo gravi accentu noventur, id enim tantum fit, ut adverbia esse intelligas.

Præceptum II.

Diari

Deo unio
aut positio
aut á. áh, fáz, d

Præ

Deo mon
aut positio
us, ut Mós, rō

Præ

N dissyllab
positione si
dam modo p
cus, áudit, e
ris. Alio
arma, fúror.

N polysyl
est penulti
fuerit natura
tione, dun
Amicus, aff

De PROSODIA.

135

Dictio unius syllabæ natura brevis.
aut positione solum longa, acuitur
ut *â*, *âst*, *fâx*, *dûx*.

Præceptum III.

Dictio monosyllaba natura longa,
aut positione simul & natura, flectitur,
ut *Môs*, *rôs*, *tûx*.

Præceptum IIII.

In dissyllabis prior natura longa aut
positione simul & natura, flectitur,
dummodo posterior sit brevis, ut *Cæ-*
rus, *âudit*, *æstus*, *mœstus*, *mâtris*, *frâ-*
tris. Alioquin acuitur, ut *Aéstas*,
âcma, *fûror*.

Præceptum V.

In polysyllabis semper observanda
est penultima, quæ flectitur, si longa
fuerit natura, aut natura simul & posi-
tione, dummodo ultima sit brevis: ut
Amicus, affigit, *arâcrum*, *palæstra*, *a-*
napestus

napæstus. Alioquin acuitur, ut Romanos, victorias. Marcellus.

Præceptum VI.

IN polysyllabis semper acuitur antepenultima, si penultima sit brevis, ut Dominus, Arcopagus.

De præpositionum tono.

Quintill.
libra. 1.
cap. 5.

PRæpositiones suis casibus præpositæ uno eodemque tenore simul coniunctis efferuntur, ac si una tantum esset vox, ut per, forum, ab eo, ad Deum, præter morem, contra tædus. Vide ut præpositiones gravi tono pronuntientur?

DE GRÆCIS VERBIS.

Erba planè græca, græco
accentu pronuntiantur,
ut παραλιπομένην Para-
lipoménon, penultima
acuta, λιθόσπρῳ Lithó-
sporos acuta antepenul-
tima, κυριε Kyrie, eadem acuta. ἐλέησον
Eleison verbum est quatuor syllabarum
cujus non ultima, sed antepenultima a-
ccutitur.

APPENDIX.

IN Græca lectione si duæ vocales con-
currunt, ne in carmine quidem eli-
ditur prior, nisi in ipsis libris antè extri-
ta per apostrophon fuerit. Quare cùm
κυριε ἐλέησον septem syllabis constet, toti-
démq; vocalibus salvis & integris scri-
batur, nulla prorsus est omittenda.

De Hebraicis vocibus.

QUæ Hebræa omnino sunt, neque
 L. imitate donata, Hebræo tone
 pronuntiantur, ut Amén, Cherubín,
 Seraphín, quæ acuta extrema, ut ple
 raq; effertur.

EXCEPTIO.

A Bel, Cáin, Lámech, Nóe, Abigáil
 Báal, Eden, Ephráta, Eohráim, gó
 mor, Isbóle·h, pháse, Sibóleth, & qua
 in Ezer, sedec, melec, ai, exeunt, ut E
 liézer, Melchisédec, Abimélec, Sarái
 Sinái, Abitái, penultima acuta pronun
 tiantur. Alia præterea sunt hujus clas
 sis, quæ consultò prætermitto.

APPENDIX

QUæ à Græcis & Hebræis ad Latinos
 defecerunt, Latinorum norma
 metiendi sunt, ut Idólam media flexa
 cū à Græcis εἰδωλον idolon ante penul
 tima acuta pronuntietur,

.Sára

Sára à Latinis priore acuta effertur, quia declinatur ut Mula, cum ab Hebraeis Sára posterior acutatur. Sed hæc ætenuus.

ACCENTUS variè à veteribus appellatur. Quint. lib. 1. cap. 5. ubi de Barbrifmo agit, Adhuc inquit, difficilior observatio est per Tenores, quos quidem ab antiquis dictos tenores comperi: ut videlicet declinatio à Græcis verbo: qui τὸν ὀνόματι dicunt: et Accentus, quos Græci τὸν ὀνόματι vocant, &c. P. Nigidius Ciceronis aequalis, accentum Voculationem nominat: Tenorem vero Tonum, more Græcorum, Gellius lib. 13. ap. 24. P. Nigidii verba sunt ex commentariorum Grammaticorum XXIII. hominis in disciplinis doctrinarum omnium præcellentis. Deinde, inquit, voculatio qui poterit pervari, si non sciemus in nominibus, ut Valerius, utrum interrogandi an vocandi sint? Nam interrogandi, secundæ syllabæ superio- re tono est, quàm primæ: deinde novissimæ deijcitur. At in casu vocandi summo tono est primæ, deinde gradatim descendunt.

prescribit. Inflexus est, aut acutus, ceteras syllabis ob-
noxiis, in casu non metitur. Idem, Ut nulla vox sine vocali,
in Nigra, acuta sine Accentu nulla est: & est accentus,
qui vocatur, quidam rectè putaverunt, velut anima
in vocis. Idem Diomedes modo inflexum, mo-
do acutum, Volo circumflexum accentum vocat, & syl-
labus Græcis modo flecti & modo inflecti, modo cir-
cumflexum flecti. Gellius lib. 4. cap. 7. verbo cir-
cumflexum flectendi, & adverbio, circumflexè, u-
m accentuuntur. Valerius, inquit, Probus Grammati-
ciabant. Dicitur inter suam etatem præstanti scientia fu-
isse. Is Annibalem, & Asarubalem, & Ha-
ba cantus milicarem ita pronuntiabat, ut penultimam
accit, quod circumflecteret, ut testis est Epistola eius
Iuven. Iugurtha scripta ad Marcellum: in qua Plautum &
vocaverunt Ennium, multosq; alios veteres eo modo pro-
ponerentur nuntiasse affirmat: solius tamen Ennii ver-
ant: nonnullum unum ponit, ex libro qui Scipio inscri-
bitur. Eum versum quadrato numero fa-
ciunt ex duobus factum subiecimus, in quo nisi tertia syllaba
acutus, inde Annibalis nomine circumflexè ponatur,
produci syllabus numerus claudus est: Versus Ennii, quem
quis produci dixi, ita est.

Qui propter Annibalis copias considerant.
Probus Inst. Art. eodem verbo usus est, de,
inflexus

Ergo cum pro causa ponitur, agens: Hanc etiam de
sanè sola conjunctio contra rationem latini
tis ultimam syllabam circumfleclit. Quintus
simplex verbum Fleclendi. participium
Flexus, crebro usurpat, cum de tenoribus
git. qui lib. 1. cap. 5. apertissimè docet, nūc
lus verbi Latini ultimam syllabam acutam erit, ac
aut flexam. Est autem inquit, in
mam vocem utiq. acuta sed nunquam plus um longa f
nec ultima unquam. Idemq. in dissyllabis priores, lis
or. Præterea nunquam in eadem flexa & acuta ultima
ra, quia eodem flexa ex acuta: Itaq. neutriq. qu
claudet vocem latinam. Ea verò, quæ sunt syllabæ, sunt
laba unius, erunt acuta aut flexa, ne sit aliqua sequenti
vox sine acuta Idem l. 12. Sed accentus quoque acuti si
cum rigore quodam, tum similitudine ipsa, tur eni
minus suaves habemus, quia ultima syllaba ab oxi
nec acuta unquam excitatur nec flexa circumquam
cumducitur sed in gravem, vel duas graves
cadu semper Ex his Fabij locis luce meridiana
clarius est, nullum esse verbum latinum sine acuto
to aut flexo tenore, ut vocant prædominantem
Quod vero quidam ajunt, gravem tonum
etiam in verbis dominari, ut Fax, neg, syl
labicum solum esse, seu syllaba accentum, seu
etiam

agens: Hanc diſtinctionem, apertiffimè contra Quintili-
anem latiniſimum faciunt: nullo Grammaticorum Cor-
rectu Quintiſtrophæum Dionemdem, qui hanc ſpſionem vocem
participiumque cutam eſſe affirmat l. 2 Omnis, inquit, vox
de tenoribus monosyllaba aliqua ſignificant, & brevis eſt,
ſi accet, nuncuetur; ut mel. fel. & ſi poſitione longa fu-
erit, acutum ſcilicet tenorem habebit, ut ars
inquit, in ars, pix, nix, fax dur. Si autem natura
longa plus unguis fuerit, ſicetetur ut Lux, ſpectus, mos,
in aſpiratis preos, lis. Atreus, Orpheus & alia, quorum
ſyllaba acutissima acuitur, merito à Græcis & Latine, hoc
ſi: Itaq. neutrum ſt, quorum ultima acuitur, nominantur,
pro, quæ ſunt hæc g. ſonum acutum admittunt, etiam ſi in con-
textu, ne ſit aſpiratio, ut vocant, contextuq. orationis,
accentus quoque acuti ſignum in gradibus notam mutetur: audi-
tutudine ipſa, ut enim acutus ſonus, non gravis, cum ver-
baliſima ſyllaba oxiſona in ipſo orationis curſu enūſiantur:
nec flexa circūſcriptionem rationem notandi verba, videntur Li-
ber duas gradibus aliaqua opportunitate nobis incognita,
luce meridianæ uſq. primū excogitaſſe. quod ſi oxyſona in
latiniſine acutiffima duntaxat acuto ſono excitanda ſunt,
predominante potius & agnata fuerunt appellanda. Certe
nam tonum, Quintilianus eos, qui acuto tenere concludere
Fax, neq. uſq. circū, id in curſu orationis ſeciſſe docet.
acceptum, ſed
etiam

-- qua circum littera, circum

Piscos scopulos

Item Quantum, Qualé comparantes, id sané nō
fi in curu orationis fieri non potest, ut Tale est
mancipium, quātis est herus. Tanta est turris
quantus est mons, Airéus, atate Quintilian
ultima acuta, morè Græcorum pronuntiabatur
quē inquit idem l. i. c. 5. nobis iuuenibus doctis
simi senes acuta prima dicere solebant, ut neces
sario, secunda gravis esset. Perinde ac si diceret
ultimam ante acutam in græc em necessario fuisse
mutatam: agit enim de barbarismo qui Tenore
fit, suag, atate barbarissimum fecisse, qui Aire
us ultima græcæ pro acuta pronuntiassent, quam
vis doctissimi senes, superioribus annis ita fuissent
locuti. Si quæpiam adverbia, pōne, flere, un
ultima acuta audieris pronuntiantem, ne in sc
tia damnaveris: fuerunt enim non modo Gram
matici. sed etiam viri docti atate Quintilian
qui adverbia propter quedam vocum discrimina
doctissimi extrema syllaba acuta pronuntiant
esse. Ceterum, inquit Quint. l. i. c. 5. Scie
jam quosdam eruditos, nonnullos etiam Gram
maticos sic docere, ac loqui, ut propter quedam
vorum discrimina, verbum interm acuto sono fi
ant, ut in illis.

-- qua circum littera, circum

Piscos scopulos: Ne si gravem posuerint se
cundam, circas dici videatur, non circuius. Item
Quan-

Quantum, Quale interrogantes, gravi: compa-
nantes, acuto tenore concludunt. Quod tamen
in adverbijis ferè solis, ac pronominebus vendi-
ant, in cæteris veterem legem sequuntur. Hæc
Le. Pronomina vocat Fabius, more veterum,
Quantus, Qualis.

Deinde, proinde, exinde, si Quintiliano cre-
dimus, mediam acutam habent. Sunt qui su-
ent antepenultimam acuendam, ne videantur
duæ partes orationis. Probæ ut Gellium referi t.
c. 7. putavit, Ex adversum, secundam silla-
am: hoc est, antepenultimam habere acutam,
quod una, non duæ essent orationis partes. Quod
quis Probum velit sequi, opus est ut ita antepe-
nultimam corripiat, quod qui fieri possit, vide-
ant qui ejus sententiæ accedunt. Valeri, Ovidi,
Virgili, vocandi casus, pronuntiabant Romani
prima acuta, Nigidij atq; Ciceronis ætate: sed
Aulus Gellius, cæterisq; ejus æquales penultimam
acuiebant. Vide Gell. lib. 13. cap. 24. Mutatur
accensus ratio progrediente tempore, nemog;
si hodie Ambrosi, Gregori, Gervasi, Protas-
i, eadem penultima longa effertur viri ppy.

Areopagus ægeῖος πᾶγος penultimam ha-
bet brevem: πᾶγος enim, hoc est collis locusq;
editus, unde hoc nomen componitur, priorem cor-
ripit: neg; enim ex, pagus, vocabulo latino copu-
atur, cujus prior producitur. lib. 1. Epigr. 118

ἄμπελον, τίς ἐστί παύ & ἀνατολή & ἀνέμους
ἐξέθρεψεν. Euripides ubi Minerva loquitur
a Furis in Arcopago de eode matris accusatum,
se absolutum alloquitur.

γνώμησ' δικαίας οὐκ ἐκείνην ἔμαρτυρες.

καὶ περὶ τῶν Ἀρσείων ἐν πάγῳ ἔμαρτυρες;

κρίνας Ορέστης

Versus est senarius Iambicus: τὰ γὰρ
quartium locum obtinet, qui necessario est Iambus.
Ne vero putes πάγον significare vicum aut
pagum, audi eundem poetam in eadem Tragedia
ubi sorori Iphigenie narrat Orestes, quemadmodum
in Arcopagum venerit, ibique a Furis fuerit accusatus
sui testimonio Apollinis à Pallade absolutus.

ὥσθ' εἰς ἄρε & ἐχθρὸν ἤσαντες δίκην

τ' ἔστω. Postquam ad Martium collem
venit, &c. ὁ χθ & tumultum seu collem, non
pagum aut vicum significat. Itaque ἄρε & ὁ
χθ & ἄρε & πάγ & idem prorsus signifi-
cant. Pausanias in diticis, Hesychius, Suidas
magnum Etymologicum docent Arcopogonem
in isto edito fuisse: Suidas ἐκλήθη δὲ ἄρε &
πάγ & ὅτι ἐστί πάγ & ἐστὶ καὶ ἐν ὅφει δικά-
σασθαι ἄρε & ἐπὶ τῷ περικτὰ διλάζει ὅδε ἄ-
ρε & ὅτι τῶν ὀνόματι utriusque vocabuli rationem
explicat, πάγον pagon aut dictum fuisse, quod

in loco edito esset forum: πᾶς ὅς enim
 collis seu tumulus est: Martium verò quod
 capitalia gravioraq; judicia in eo exercerentur,
 & de cadibus, quibus praeest Mars, ab
 Arcopagitis judicaretur, Addit idem mul-
 tiq; alij, vel Martium fuisse appellatum,
 quod Mars primus interfecto Neptuni filio,
 accusatus ibidem causam dixerit. Quod
 Varro, ut refert D. Aug. lib. 18. de Civit.
 Dei cap. 10. non probatur, ne deos suos tra-
 ducere videatur, Graci non spectant penul-
 timam ut Latini: sapissime enim acuitur
 cum sit brevis, ut Ἀνδρέας, μαρία, Φιλοσο-
 φία, Andreas, Maria, Philosophia: quàm
 rationem pronuntiandi sequuntur Latini,
 cum ea vel longo usu recepta est, vel aures
 eorum offendit, quibus cum vivunt. Malunt
 enim Gracorum more pronuntiare, quàm
 nova pronuntiatione, amicorum aut piorum
 hominum aures offendere. Quare cadendum
 est, ne decipiamur graco tono. Etsi e-
 nim rectè verbi causa graco ritu Μαρία,
 Ἀνδρέας penultima acuta efferuntur, bar-
 barismus tamen fiet si in carmine penultima
 producat: aliud enim est quantitas syl-
 la-

h. e. aliud accentus: quantitas in longitudine
 & brevitate syllaba posita est: accentus in
 moderanda voce, ac pronuntiatione ver-
 satur. Sunt qui Andream per æ. à Græci
 putent scribendum, ego in correctissimis li-
 bris per ε, semper memini legisse. Si cui o-
 rtium fuerit colligat litterarum ordine om-
 nia Hebræa (quæ non ita multa sunt) quo-
 rum penultima acuitur: atq; deinde in
 universum præcipiat, cetera omnia
 extrema acutâ esse pro-
 nuntianda.

FINIS.

Hanses Meier
 Bin ich zu wandern zu
 ein der sein ich in
 hand passir ist mir in der
 dar in b. schenke ich so
 der tinten ist mir in
 schreiben ich in der
 wahren die fud in ist
 fluch dar in b. bin ich so
 Anno Domini 1532

